

Namo tassa bhagavato arahato sammāsambuddhassa

Vinayapiṭake

Vinayasaṅgaha-aṭṭhakathā

Ganthārambhakathā

Vatthuttayam namassitvā, saraṇam sabbapāṇinam;
Vinaye pātavatthāya, yogāvacarabhikkhunam.

Vippakinnamanekathā, pālimuttavinicchayam;
Samāharitvā ekatthā, dassayissamanākulam.

Tatrāyam mātikā –

“Divāseyyā parikkhāro, bhesajjakaraṇampi ca,
Parittam paṭisanthāro, viññatti kulasāngaho.

“Macchamaṃsaṃ anāmāsaṃ, adhiṭṭhānavikkappam;
Cīvarenavināvāso, bhaṇḍassa paṭisāmanam.

“Kayavikkayasamāpatti, rūpiyādiṭṭhiggaḥo;
Dānavissāsaḡgāhehi, lābhassa pariṇāmanam.

“Pathavī bhūtagāmo ca, duvidham sahasēyyakam;
Vihāre saṅghike seyyam, santharivāna pakkamo.

“Kālikānīpi cattāri, kappiyā catubhūmiyo;
Khādanīyādiṭṭhiggaḥo, paṭikkhepapavāranā.

“Pabbajjā nissayo sīmā, uposathapavāraṇam;
Vassūpanāyikā vattam, catupaccayabhājanam.

“Kathinam garubhaṇḍāni, codanādivinicchayo;
Garukāpattivutthānam, kammakammaṃ pakīṇaka”nti.

1. Divāseyyavinicchayakathā

1. Tatha **divāseyyā**ti divānipajjanam. Tatrāyam vinicchayo – “anujānāmi, bhikkhave, divā paṭisalliyantena dvāram samvaritvā paṭisalliyitu”nti (pārā. 77) vacanato divā nipajjanantena dvāram samvaritvā nipajjitabbam. Ettha ca kiñcāpi pāliyam “ayam nāma āpatti”ti na vuttā, vivaritvā nipannadosena pana uppanne vatthusmiṃ dvāram samvaritvā nipajjitum anuññatattā asamvaritvā nipajjantassa **aṭṭhakathāyam** dukkaṭam (pārā. aṭṭha. 1.77) vuttam. Bhagavato hi adhippāyam ṇatvā upālittherādīhi aṭṭhakathā thapitā. “Atthāpatti divā āpajjati, no ratti”nti (pari. 323) imināpi cetam siddham.

2. Kīdisam pana dvāram samvaritabbam, kīdisam na samvaritabbam? Rukkhapadaraveḷupadarakilañjapanādīnam yena kenaci kavātam katvā heṭṭhā udukkhale upari uttarapāsake ca pavasetvā katam parivattakadvārameva samvaritabbam. Aññam gorūpānam vjesu viya rukkhasūcikaṇṭakadvāram, gāmathakanakam cakkalākayuttadvāram, phalakesu vā kiṭikāsu vā dve tīni cakkalākāni yojetvā katam saṃsaranakīṭikadvāram, āpanesu viya katam ugghātanakīṭikadvāram, dvīsu tīsu thānesu velusalākā goppheṭvā paṇnakūṭīsu katam salākahatthakadvāram, dussasānidvāranti evarūpaṃ dvāram na samvaritabbam. Pattahatthassa kavāṭappanāmane pana ekam dussasānidvārameva anāpattikaram, avasesāni paṇamantassa āpatti. Divā paṭisalliyantassa pana parivattakadvārameva āpattikaram, sesāni samvaritvā vā asamvaritvā vā nipajjantassa āpatti natthi, samvaritvā pana nipajjitabbam, etam vattam.

3. Parivattakadvāram kittakena samvutam hoti? Sūciḡhaṭikāsu dinnāsu samvutameva hoti. Apica kho sūcimattepi dinne vaṭṭati, ḡhaṭikāmattepi dinne vaṭṭati, dvārabāham phusitvā thapitamattepi vaṭṭati, ṭsakam aphisitepi vaṭṭati, sabbantimena vidhinā yāvata sīsam nappavisati, tāvatā aphisitepi vaṭṭati. Sace bahūnam valañjanatthānam hoti, bhikkhum vā sāmaṇeram vā “dvāram, āvuso, jaggāhi”ti vatvāpi nipajjitum vaṭṭati. Atha bhikkhū cīvarakammaṃ vā aññam vā kiñci karontā nisinnā honti, “ete dvāram jaggissanti”ti ābhogaṃ katvāpi nipajjitum vaṭṭati. **Kurundaṭṭhakathāyam** pana “upāsakampi āpucchitvā vā ‘esa jaggissati’ti ābhogaṃ katvā vā nipajjitum vaṭṭati, kevalam bhikkhunim vā mātugāmaṃ vā āpucchitum na vaṭṭati”ti vuttam, tam yuttam. Evaṃ sabbatthapi yo yo theravādo vā aṭṭhakathāvādo vā pacchā vuccati, so sova pamānanti gaṇetabbam.

4. Atha dvārassa udukkhalam vā uttarapāsako vā bhinno hoti aṭṭhapito vā, samvaritum na sakkoti, navakammattam vā pana iṭṭhakapuñjo vā mattikādīnam vā rāsi antodvāre kato hoti, aṭṭam vā bandhanti, yathā samvaritum na sakkoti. Evarūpe antarāye sati asamvaritvāpi nipajjitum vaṭṭati. Yadi pana kavātam natthi, laddhakappameva. Upari sayantena nissenim āropetvā nipajjitabbam. Sace nissenimatthake thakanakam hoti, thaketvāpi nipajjitabbam. Gabbhe nipajjanantena gabbhadvāram vā pamukhadvāram vā yam kiñci samvaritvā nipajjitum vaṭṭati. Sace ekakuṭṭake gehe dvīsu passesu dvārāni katvā valañjanti, dvepi dvārāni jaggitabbāni, tibhūmakepi pāsāde dvāram jaggitabbameva. Sace bhikkhācārā paṭikkamma lohapāsādasadisam pāsādam bahū bhikkhū divāvihārattham pavisanti, saṅghattherena dvārāpālassa “dvāram jaggāhi”ti vatvā vā “dvārājaganam nāma etassa bhāro”ti ābhogaṃ katvā vā pavisitvā nipajjitabbam. Yāva saṅghanavakena evameva kātabbam. Pure pavisantānam “dvārājaganam nāma pacchimānam bhāro”ti evaṃ ābhogaṃ kātumpi vaṭṭati. Anāpucchā vā ābhogaṃ akatvā vā antogabbhe vā asamvutadvāre bahi vā nipajjantānam āpatti. Gabbhe vā bahi vā nipajjanakālepi “dvārājaganam nāma mahādvāre dvārāpālassa bhāro”ti ābhogaṃ katvā nipajjitum vaṭṭatiyeva. Evaṃ lohapāsādādisu ākāsatale nipajjanantepi dvāram samvaritabbameva.

Ayañhettha saṅkhepo – idaṃ divāpaṭisalliyānam yena kenaci parikkhitte sadvārabandhe thāne kathitam, tasmā abbokāse vā rukkhamūle vā maṇḍape vā yathā kattāci sadvārabandhe nipajjanantena dvāram samvaritvā nipajjitabbam. Sace mahāparivenam hoti mahābodhiyaṅgaṇalohapāsādaṅgasadisam bahūnam osaraṇatthānam, yathā dvāram samvutampi samvutattāhāne na tiṭṭhāti, dvāram alabhanā pākāram āruhitvāpi vicaranti, tatta samvaraṇakiccam natthi. Rattim dvāram vivaritvā nipanno aruṇe uggate vutthāti, anāpatti. Sace pana pabujjhivā puna supati, āpatti. Yo pana “aruṇe uggate vutthahissāmī”ti paricchinditvā dvāram asamvaritvā rattim nipajjati, yathāparicchadameva vutthāti, tassa āpattiyeva. **Mahāpaccariyam** pana “evaṃ nipajjanto anādariyadukkaṭāpi na muccati”ti vuttam.

5. Yo pana bahudeva rattim jaggitvā addhānam vā gantvā divā kilantarūpo mañce nisinnā pāde bhūmito mocetvāya niddāvasena nipajjati, tassa anāpatti. Sace okkantāniddo ajānantopi pāde mañcakam āropeti, āpattiyeva. Nisīditvā apassāya supantassa anāpatti. Yopi ca “niddam vinodessāmī”ti caṅkamanto patitvā sahasā vutthāti, tassapi anāpatti. Yo pana patitvā tattheva sayati, na vutthāti, tassa āpatti.

Ko muccati, ko na muccati? **Mahāpaccariyam** tāva “ekabhaṅgena nipannako eva muccati. Pāde pana bhūmito mocetvā nipannopi yakkhagahitakopi visaññibhūtopi na muccati”ti vuttam. **Kurundaṭṭhakathāyam** pana “bandhitvā nipajjāpitova muccati”ti vuttam. **Mahāaṭṭhakathāyam** pana “yo caṅkamanto mucchitvā patito tattheva supati, tassapi avisayatāya āpatti na dissati. Ācariyā pana evaṃ na kathayanti, tasmā āpattiyevāti mahāpadumattherena vuttam. Dve pana janā āpattito muccantiyeva, yo ca yakkhagahitako, yo ca bandhitvā nipajjāpito”ti.

Iti pālimuttakavinayavinicchayaśaṅgahe

Divāseyyavinicchayakathā samattā.

2. Parikkhāravinicchayakathā

6. **Parikkhāro**ti samanaparikkhāro. Tatrāyam kappiyākappiyaparikkhāravinicchayo (pārā. aṭṭha. 1.85) – keci tālapannacchattam anto vā bahi vā pañcavaññena suttana sabbitvā vañnamattham karonti, tam na vaṭṭati. Ekavaññena pana nīlena vā pītakena vā yena kenaci suttana anto vā bahi vā sabbitum, chattadandaggāhakam salākapañjaram vā vinandhitum vaṭṭati, tañca kho thirakaranattham vaṭṭati, na vañnamatthattāya. Chattapanesu makaradantakam vā adḍhacandakam vā chinditum na vaṭṭati. Chattadāṇḍe gehatthambhesu viya ghaṭako vā vālarūpakam vā na vaṭṭati. Sacepi sabbattha āraggena lekhā dinnā hoti, sāpi na vaṭṭati. Ghaṭakam vā vālarūpakam vā bhinditvā dhāretabbam, lekhāpi ghamsitvā vā apanetabbā, suttakena vā daṇḍo veṭhetabbo. Daṇḍabunde pana ahicchattakasanthānam vaṭṭati. Vāṭṭappahārena acalanattham chattamaṇḍalīkam rajjukhehi gāhetvā daṇḍe bandhanti, tasmim bandhanatthāne valayamiva ukkiritvā lekham thapenti, sā vaṭṭati.

7. Cīvaramañḍanatthāya nānāsuttakehi satapadisadisam sabbantā āgantukapaṭṭam thapenti, aññampi yaṃ kiñci sūcikkammavikāram karonti, paṭṭamukhe vā pariyante vā veṇim vā sañkhalīkam vā muggaram vā evamādi sabbam na vaṭṭati, pakatisūcikkammameva vaṭṭati. Gañthikapattakāñca pāsakapattakāñca aṭṭhakonampi soḷasakonampi karonti, tattha agghiyagayamuggarādīni dassenti, kakkāṭakkhīni ukkiriṇṇanti, sabbam na vaṭṭati, catukkoṇameva vaṭṭati, koṇasuttapīlakā ca cīvare ratte duvīñṇeyyarūpā vaṭṭanti. Kañjikapīṭṭhakkhālālakādīsu cīvaram pakkipitum na vaṭṭati, cīvarakammakāle pana hatthamalasūcīmālādīnam dhovanattham kilīṭṭhakkāle ca dhovanattham vaṭṭati, gandham vā lākhmā vā telam vā rajane pakkipitum na vaṭṭati.

Rajanesu ca haliddim thapetvā sabbam **mūlarajanam** vaṭṭati, mañjīṭṭhīna tuṅghārañca thapetvā sabbam **khandharajanam** vaṭṭati. Tuṅghāro nāma eko sakaṇṭakarukkho, tassa haritālavannaṃ **khandharajanam** hoti. Lodañca kaṇḍulañca thapetvā sabbam **tacarajanam** vaṭṭati. Allipattañca nīlipattañca thapetvā sabbam **paṭṭarajanam** vaṭṭati. Gihiparibhuttakam pana allipattena ekavāram rajitum vaṭṭati. Kimsukapupphañca kusumbhapupphañca thapetvā sabbam **puppharajanam** vaṭṭati. **Phalarajane** pana na kiñci na vaṭṭati (mahāva. aṭṭha. 344).

8. Cīvaram rajitvā sañkhena vā manīnā vā yena kenaci na ghaṭetabbam, bhūmiyam jānukāni nihantvā hatthehi gahetvā doniyampi na ghamsitabbam. Doniyam vā phalake vā thapetvā ante gāhāpetvā hatthena paharitam pana vaṭṭati, tampi muṭṭhīnā na kātabbam. Porānakattherā pana doniyampi na thapesum. Eko cīvaram gahetvā tiṭṭati, aparo hatthe katvā hatthena paharati. Cīvarassa kannasuttakam na vaṭṭati, rajitakāle chinditabbam. Yaṃ pana “anujānāmi, bhikkhave, kannasuttaka”nti (mahāva. 344) evam anuññātam, tam anuvāte pāsakam katvā bandhitabbam rajanakāle lagganatthāya. Gañthikepi sobhākarapaṭṭam lekhā vā pīlakā vā na vaṭṭati, nāsetvā paribhūñjitabbam.

9. Patte vā thālake vā āraggena lekham karonti anto vā bahi vā, na vaṭṭati. Paṭṭam bhamaṃ āropetvā majjitvā pacanti “manivañnam karissāmā”ti, na vaṭṭati, telavañño pana vaṭṭati. Paṭṭamaṇḍale bhittikkammam na vaṭṭati, makaradantakam pana vaṭṭati.

Dhamakaraṇachattakassa upari vā heṭṭhā vā dhamakaraṇakucchiyam vā lekhā na vaṭṭati, chattamukhavatthiyam panassa lekhā vaṭṭati.

10. Kāyabandhanassa sobhanattham tahiṃ tahiṃ diguṇam suttam koṭṭenti, kakkāṭakkhīni utthāpentī, na vaṭṭati, ubhosu pana antesu dasāmukhassa thirabhāvāya diguṇam koṭṭetum vaṭṭati. Dasāmukhe pana ghaṭakam vā makaramukham vā dedḍubhasisam vā yaṃ kiñci vikārarūpam kātum na vaṭṭati, tattha tattha acchīni dassetvā mālākammādīni vā katvā koṭṭitakāyabandhanampi na vaṭṭati, ujukameva pana macchakantakam vā khajjūrīpattakam vā maṭṭhakaṇṭhikam vā katvā koṭṭetum vaṭṭati. Kāyabandhanassa dasā ekā vaṭṭati, dve tīni cattāripi vaṭṭati, tato param na vaṭṭanti. Rajjukākāyabandhanam ekameva vaṭṭati, pāmaṅgasanthānam pana ekampi na vaṭṭati, dasā pana pāmaṅgasanthānāpi vaṭṭati, bahurajjūke ekato katvā ekena niraṇṭaram veṭhetvā katam bahurajjukanti na vattabbam, tam vaṭṭati.

Kāyabandhanavidhe aṭṭhamaṅgalādīkam yaṃ kiñci vikārarūpam na vaṭṭati, paricchedalekhāmattam vaṭṭati. Vidhakassa ubhosu antesu thirakaranatthāya ghaṭakam karonti, ayampi vaṭṭati.

11. Añjanīyam itthipurisacatuppasakunārūpam vā mālākammalatākammakaradantakagomuttakaaḍḍhacandakādībedham vā vikārarūpam na vaṭṭati, ghamsitvā vā bhinditvā vā yathā vā na paññāyati, tathā suttakena veṭhetvā vaḷaṅjetabbā. Ujukameva pana caturamsā vā aṭṭhamsā vā soḷasamsā vā añjanī vaṭṭati. Heṭṭhatopissā dve vā tisso vā vaṭṭalekhāyo vaṭṭanti, gīvāyampissā pidhānakabandhanattham ekā vaṭṭalekhā vaṭṭati.

Añjanīsālākāyapi vañnamatthakammam na vaṭṭati, añjanīthavikāyapi yaṃ kiñci nānāvaññena suttana vañnamatthakammam na vaṭṭati. Eseva nayo kuñcīkakoṣakepi. Kuñcīkāya vañnamatthakammam na vaṭṭati, tathā sipāṭīkāya. Ekavaññasuttana pana yena kenaci yaṃ kiñci sabbitum vaṭṭati.

12. Āraṇṭakepi vaṭṭamanīkam vā aññam vā vañnamattham na vaṭṭati, gīvāyam pana paricchedalekhā vaṭṭati. Pippalikepi manīkam vā pīlakam vā yaṃ kiñci utthāpetum na vaṭṭati, daṇḍake pana paricchedalekhā vaṭṭati. Nakhachedanam valitakameva karonti, tasmā tam vaṭṭati. Uttarāñjanīyam vāpi arañidhanuke vā uparipellanaḍaṇḍake vā mālākammādi yaṃ kiñci vañnamattham na vaṭṭati. Pellanaḍaṇḍakassa pana vemajjhe maṇḍalam hoti, tattha paricchedalekhāmattam vaṭṭati. Sūcisaṇḍasam karonti, yena sūcim dāmsāpetvā ghamanti, tattha makaramukhādīkam yaṃ kiñci vañnamattham na vaṭṭati, sūcīdāmsanattham pana mukhamattam hoti, tam vaṭṭati.

Dantakatthachedanavāsiyampi yaṃ kiñci vañnamattham na vaṭṭati, ujukameva kappiyalohena ubhosu vā passesu caturamsam vā aṭṭhamsam vā bandhitum vaṭṭati. Kattaraṇḍeṇepi yaṃ kiñci vañnamattham na vaṭṭati, heṭṭhā ekā vā dve vā vaṭṭalekhā upari ahicchattakamakūlamattañca vaṭṭati.

13. Telabhājanesu visāne vā nāliyam vā alābuke vā āmaṇḍasārake vā thapetvā itthirūpam purisarūpañca avasesam sabbampi vañnamatthakammam vaṭṭati. Mañcapīṭṭhe bhisibimbhane bhūmattharane pādapuñchane cañkamanabhisīyā sammūñjanīyam kacavarachāḍḍanake rajanadonīkāya pāñiyaulūnke pāñiyaghaṭe pādakathalīkāya phalakaṇṭhake valayādhārake daṇḍādhārake paṭṭapīdhāne tālavañṇe bījaneti etesu sabbam mālākammādi vañnamatthakammam vaṭṭati.

14. Senāsane pana dvārakavātāvāpānāvātādīsu sabbaratanamayampi vañnamatthakammam vaṭṭati. Senāsane kiñci paṭisedhetabbam natthi aññatra viruddhasenāsana. Viruddhasenāsanam nāma aññesam sīmāya rājavallabhehi katasenāsanam vuccati. Tasmā ye tādisam senāsanam karonti, te vattabbā “mā amhākam sīmāya senāsanam karoṭhā”ti. Anādiyitvā karontīyeva, punapī vattabbā “mā evam akattha, mā amhākam uposathapavārañānam antarāyamakattha, mā sāmaggim bhindittha, tumhākam senāsanam katampi katatthāne na thassatī”ti. Sace balakkārena karontīyeva, yadā tesam lajjīparisā ussannā hoti, sakkā ca hoti laddhum dhammiko vinicchayo, tadā tesam pesetabbam “tumhākam āvāsam harathā”ti. Sace yāvatiyaṃ pesite haranti, sādhu. No ce haranti, thapetvā bodhīna cetiyāñca avasesasenāsanāni bhinditabbāni, no ca kho aparibhogam karonti, paṭīpāyī vā pana chadanagopānasīṭṭhakkādīni apanetvā tesam pesetabbam “tumhākam dabbasambhāre harathā”ti. Sace haranti, sādhu. No ce haranti, atha tesu dabbasambhāresu himavassavātāpādīhi pūtibhūtesu vā corehi vā haṭesu agginā vā daddhesu sīmasāmīkā bhikkhū anupavajjā, na labbhā codetum “tumhehi amhākam dabbasambhārā nāsītā”ti vā “tumhākam gīvā”ti vā. Yaṃ pana sīmasāmīkehi bhikkhūhi katam, tam sukateva hoti. Yopi bhikkhu bahussuto vinayaññū aññam bhikkhum akappiyaparikkhāram gahetvā vicarantam disvā chīndāpeyya vā bhīndāpeyya vā, anupavajjo, so neva codetabbo na sāretabbo, na tam labbhā vattum “ayaṃ nāma mama parikkhāro tayā nāsīto, tam me dehi”ti.

Iti pālimuttakavinayavinicchayaśaṅgahe

Parikkhāravinicchayakathā samattā.

3. Bhesajjādikaraṇavinicchayakathā

15. **Bhesajjakaraṇaparitapaṭisanthāresu** pana **bhesajjakaraṇe** tāva ayam vinicchayo (pārā. aṭṭha. 2.185-7) – āgatāgatassa parajanassa bhesajjam na kātabbam, karonto dukkatam āpajjati. Pañcannam pana sahadhammīkānam kātabbam bhikkhussa bhikkhunīyā sikkhamānāya sāmañerassa sāmañeriyāti. Samasīlasaddhāpaññānañhi etesam tīsu sikkhāsu yuttānam bhesajjam akātum na labbhati. Karontena ca sace tesam atthi, tesam santakam gahetvā yojetvā dātābam, sace natthi, attano santakam kātabbam. Sace attanopi natthi, bhikkhācāravattena vā nātakapavāritatthānato vā pariyesitabbam, alabhantena gīlānassa atthāya akataviññattiyāpi āharitvā kātabbam.

16. Aparesampi pañcannam kätum vaṭṭati mātu pitu tadupaṭṭhākanam attano veyyāvaccakarassa paṇḍupalāsassa cāti. **Paṇḍupalāso** nāma yo pabbajjāpekko yāva paṭṭacivaram paṭiyādiyati, tāva vihāre vasati. Tesu sace mātāpitaro issarā honti na paccāsīsanti, akātum vaṭṭati. Sace pana rajjepi ṭhīta paccāsīsanti, akātum na vaṭṭati. Bhesajjam paccāsīsantānam bhesajjam dātābham, joeytum aṇānantānam joeytvā dātābham. Sabbesam atthāya sahadhammikesu vuttanayeneva pariyesitābham. Sace pana mātaram vihāram ānetvā jaggaṭṭi, sabbam parikkammam aṇāmasantena kātabbham, khādānīyabhōjanīyam sahatthā dātābham. Piṭā pana yathā sāmaṇero, evam sahatthena nhāpanasambāhanādīni katvā upaṭṭhātabbo. Ye ca mātāpitaro upaṭṭhahanti paṭijagganti, tesampi evameva kātabbham. **Veyyāvaccakaro** nāma yo vetanam gahevā araññe dārūni vā chindati, aññam vā kiñci kammam karoti, tassa roge uppanne yāva nātaka na passanti, tāva bhesajjam kātabbham. Yo pana bhikkhunissitakova hutvā sabbakammāni karoti, tassa bhesajjam kātabbameva. Paṇḍupalāsepi sāmaṇere viya paṭipajjitābham.

17. Aparesampi dasannam kätum vaṭṭati jeṭṭhabhātu kaniṭṭhabhātu jeṭṭhabhaginiyā kaniṭṭhabhaginiyā cūlamātuyā mahāmātuyā cūlapituno mahāpituno pitucchāya mātulassāti. Tesam pana sabbesampi karontena tesameva bhesajjam āhāritāro gilānā vihāram āgacchanti, upajjhāyo ca disāpakkanto hoti, saddhivihārikena upajjhāyassa tantakam bhesajjam dātābham. No ce atthi, attano bhesajjam upajjhāyassa pariccājitvā dātābham. Eteva nayo ācariyantevasikesupi. Aññopi yo āgantuko vā coro vā yuddhaparājito issaro vā nātakehi pariccatto kapaṇo vā gamīyamanusso vā gilāno hutvā vihāram pavasati, sabbesam apaccāsīsentena bhesajjam kātabbham.

Etesam puttāparamparāya pana yāva sattamā kulaparivaṭṭā, tāva cattāro paccāye āharāpentassa akataviññatti vā bhesajjam karontassa vejjakammam vā kuladūsakāpatti vā na hoti. Sace bhātu jāyā, bhaginiyā sāmiko vā gilāno hoti, nātaka ce, tesampi vaṭṭati. Aññātaka ce, bhātu ca bhaginiyā ca katvā dātābham “tumahkam jagganatthāne dethā”ti. Atha vā tesam puttānam katvā dātābham “tumahkam mātāpitūnam dethā”ti. Etenupāyena sabbapadesu vinicchayo veditābho.

Tesam atthāya ca sāmaṇerehi araññato bhesajjam āharāpentena nātisāmaṇerehi vā āharāpetābham, aññātakehi attano atthāya vā āharāpetvā dātābham. Tehipi “upajjhāyassa āharāmā”ti vattassena āharitābham. Upajjhāyassa mātāpitaro gilānā vihāram āgacchanti, upajjhāyo ca disāpakkanto hoti, saddhivihārikena upajjhāyassa tantakam bhesajjam dātābham. No ce atthi, attano bhesajjam upajjhāyassa pariccājitvā dātābham. Attanopi asante vuttanayeneva pariyesitvā upajjhāyassa tantakam katvā dātābham. Upajjhāyenaipi saddhivihārikassa mātāpitūsu evameva paṭipajjitābham. Eteva nayo ācariyantevasikesupi. Aññopi yo āgantuko vā coro vā yuddhaparājito issaro vā nātakehi pariccatto kapaṇo vā gamīyamanusso vā gilāno hutvā vihāram pavasati, sabbesam apaccāsīsentena bhesajjam kātabbham.

18. Saddham kulam hoti catūhi paccāyehi upaṭṭhāyakam bhikkhusaṅghassa mātāpitūṭṭhānīyam, tatra ce koci gilāno hoti, tassatthāya viśāsena “bhesajjam katvā bhante dethā”ti vadanti, neva dātābham na kātabbham. Atha pana kappiyam ātāvā evam pucchanti “bhante, asukassa nāma rogassa kim bhesajjam karonti”ti, “idañciḍaṇca gahevā karonti”ti vattum vaṭṭati. “Bhante, mayham mātā gilānā, bhesajjam tāva ācikkhathā”ti evam pucchite pana na ācikkhitābham, aññamaññam pana kathā kātabbā “āvuso, asukassa nāma bhikkhuno imasimim roge kim bhesajjam karimāsu”ti. Idañciḍaṇca bhesajjam bhanteti. Tam sutvā itaro mātu bhesajjam karoti, vaṭṭati. Mahāpadumattothero kira vasabharāññopi devīyā roge uppanne ekāya itthiyā āgantvā pucchito “na jānāmi”ti avatvā evameva bhikkhūhi saddhim samullapesi. Tam sutvā tassā bhesajjamakamāsu. Vūpasante ca roge ticivarena tīhi ca kahāpanasatehi saddhim bhesajjacañkoṭakam pūretvā āharitvā therassa pādāmūle ṭhapetvā “bhante, pupphapūjam karothā”ti āhamsu. Thero “ācariyabhāgo nāma aya”nti kappiyavasena gāhāpetvā pupphapūjamakāsi. Evam tāva bhesajje paṭipajjitābham.

19. **Paritte** pana “gilānassa parittam karotha, bhante”ti vutte na kātabbham, “parittam bhanathā”ti vutte pana bhanitābham. Sacepissa evam hoti “manussā nāma na jānanti, akariyamāne vipattiśārīno bhavissanti”ti, kātabbham. “Parittodakam parittasuttam katvā dethā”ti vutte pana tesameva udakam hatthena cāletvā suttam parimajjitvā dātābham. Sace vihāro udakam attano tantakam vā suttam deti, dukkaṭṭam. Manussā udakāna suttāca gahevā nisīditvā “parittam bhanathā”ti vadanti, kātabbham. No ce jānanti, ācikkhitābham. Bhikkhūnam nisinnānam padesu udakam ākiritvā suttāca ṭhapetvā gacchanti “parittam karotha, parittam bhanathā”ti, na pādā apantābā. Manussā hi vipattiśārīno honti. Antogāmepi gilānassa atthāya vihāram pesenti “parittam bhanantū”ti, bhanitābham. Antogāme rājagehādisu roge vā upaddave vā uppanne pakkosāpetvā bhanāpenti, **āṭṇāṭṭiyasuttāni** bhanitābāni. “Āgantvā gilānassa sikkhāpadāni dentu, dhammam kathamte, rājantepure vā amaccagehe vā āgantvā sikkhāpadāni dentu, dhammam kathamte”ti pesitepi gantvā sikkhāpadāni dātābāni, dhammo kathamte. “Matānam parivārattham āgacchantū”ti pakkosanti, na gantābham. “Sivathikadassane asubhadassane ca maraṇassatim paṭilabbhissāmā”ti kammatthānasīsenā gantum vaṭṭati. “Pahāredinne matepi amaraṇādhippayassa anāpatti vuttā”ti na ettakeneva amanussagahitassa pahāro dātābho, tālapaṇnam pana parittasuttam vā hatthe vā pāde vā bandhitābham, ratanasuttādiṇi parittāni bhanitābāni, “mā silavāntam bhikkhūm viheṭhehi”ti dhammakathā kātabbā, āṭṇāṭṭiyaparittam vā bhanitābham.

Idha pana āṭṇāṭṭiyaparittassa parikkammam veditābham (dī. ni. atṭha. 3.282). Paṭhamameva hi **āṭṇāṭṭiyasuttam** na bhanitābham, **mettasuttam** (khu. pā. 9.1 ādayo; su. ni. 143 ādayo) **dhajaggasuttam** (sam. ni. 1.249) **ratanasuttanti** (khu. pā. 6.1 ādayo; su. ni. 224 ādayo) imāni sattāham bhanitābāni. Sace muñcati, sundaram. No ce muñcati, āṭṇāṭṭiyasuttam bhanitābham. Tam bhanantena ca bhikkhūnā piṭṭham vā mamsam vā na khādītābham, susāne na vasitābham. Kasmā? Amanussā oṭāram labhanti. Parittakarānāṭṭhānam haritūpalittam kāretvā tattha parisuddham āsanam paññāpetvā nisīditābham. Parittakārako bhikkhu vihāro gharāṃ nentehi phalākāvudhehi parivāretvā netābho. Abbhokāse nisīditvā na vattābham, dvāravātapānāni pidahitvā nisinnena āvudhahatthehi samparivāritena mettacittam purecārikam katvā vattābham, pathamam sikkhāpadāni gāhāpetvā sīle paṭiṭṭhassa parittam kātabbham. Evampi mocetum asakkontena vihāram netvā cetiyāngane nipajjāpetvā āsanapūjam kāretvā dīpe jālāpetvā cetiyānganam sammajjitvā māngalakathā vattābā, sabbasannipāto ghoṣetābho, vihārassa upavane jeṭṭhakarukko nāma hoti, tattha “bhikkhusaṅgho tumhākam āgamanam paṭimāneṭ”ti pahinittābham. Sabbasannipātaṭṭhāne anāgantum nāma na labhati, tato amanussagahitako “tvam konāmosi”ti pucchitābho, nāme kathite nāmeneva ālapitābho, “itthannāma tuyham mālagandhādisu patti, āsanapūjāyam patti, piṇḍapāte patti, bhikkhusaṅghena tuyham paññākāratthāya mahāmāngalakathā vuttā, bhikkhusaṅge gāravena etaṃ muñcāhi”ti mocetābho. Sace na muñcati, devatānam ārocetābham “tunhe jānātha, ayaṃ amanusso amhākam vacanaṃ na karoti, mayham buddhānaṃ karissāmā”ti parittam kātabbham. Etaṃ tāva giṭhānam parikkammam. Sace pana bhikkhu amanussena gahito hoti, āsanāni dhovitvā sabbasannipātam ghoṣāpetvā gandhamālādisu paṭimāni datvā parittam bhanitābham, idaṃ bhikkhūnam parikkammam. Evam paritte paṭipajjitābham.

20. **Paṭisanthāre** pana ayaṃ vinicchayo (pārā. atṭha. 2.185-7) – anāmatṭhapinḍapāto kassa dātābho, kassa na dātābho? Mātāpitūnam tāva dātābho. Sacepi kahāpanagghanako hoti, saddhādeyyavinipātanam natthi. Mātāpitūpaṭṭhākanam veyyāvaccakarassa paṇḍupalāsassa cāti etesampi dātābho. Tattha paṇḍupalāsassa thālake pakkhipitvāpi dātum vaṭṭati, tam ṭhapetvā aññesam āgārikānam mātāpitūnam na vaṭṭati. **Pabbajitaparibhogo hi āgārikānam cetiyāṭṭhāniyo**. Apica anāmatṭhapinḍapāto nāmesa sampattassa dāmarikacorassapi issariyassapi dātābho. Kasmā? Te hi adiyamānepi “na denti”ti āmasitvā dīyamānepi “ucchiṭṭhakam denti”ti kujjhanti, kudhā jivītipi voropenti, sāsanassapi antarāyam karonti. Rajjam paṭṭhāyamānassa vicarato corānāgassa vatthu cettha kathamte. Evam anāmatṭhapinḍapāte paṭipajjitābham.

Paṭisanthāro ca nāmāyam kassa kātabbo, kassa na kātabbo? Paṭisanthāro nāma vihāram sampattassa yassa kassaci āgantukassa vā daliddassa vā corassa vā issarassa vā kātabboeva. Katham? Āgantukam tāva khīnāparibbāyam vihāram sampattam disvā “pānīyam pivā”ti dātābham, pādāmakhanatelaṃ dātābham, kāle āgatassa yāgubhattam, vikāle āgatassa sace taṇḍulā atthi, taṇḍulā dātābā. Avelāya sampattopi “gacchāhi”ti na vattābho, sayanāṭṭhānam dātābham. Sabbam apaccāsīsentena kātabbham. “Manussā nāma catupaccāyadāyaka, evam saṅgaha kariyamāne punappunam pasīditvā upakāram karissanti”ti cittaṃ na uppādetābham. Corānam pana saṅghikampi dātābham. Paṭisanthārānisamsādiṇānathāca corānāgavattu, bhātārā saddhim jambudīpagatassa mahānāgarañño vatthu, piturājassa rajje catunnam amaccānam vatthu, abhayacaravathūti evamādīni bahūni vatthūni **mahaatṭhakathāyam** vitthārato vuttāni.

Tatrāyam ekavatthudīpanā – siṅhādiṇe kira abhayo nāma coro pañcasataparivāro ekasmim thāne khandhāvāram bandhitvā samantā tiyojanam ubbāsetvā vasati. Anurādhapurāvāsino kadambanādim na uttaranti, cetiyāgirimage janasañcāro upacchinno. Athekadivasam coro “cetiyaṅgim vilumpissāmi”ti āgamāsi. Ārāmikā disvā dīghabhānākaabhayatherassa ārocesum. Thero “sappihānītādīni atthi”ti pucchi. “Atthi, bhante”ti. “Corānam detha”. “Taṇḍulā atthi”ti. “Atthi, bhante, saṅghassatthāya āhātā taṇḍulā ca pakkasākaṇca goraso cā”ti. “Bhattam sampādetvā corānam dethā”ti. Ārāmikā tathā karimāsu. Corā bhattam bhujjitvā “kenāyam paṭisanthāro kato”ti pucchimāsu. “Amhākam ayyena abhayatherena”ti. Corā therassa santikam gantvā vanditvā āhamsu “mayam”saṅghassa ca santakam acchinditvā gahessāmā”ti āgatā, tumhākam pana iminā paṭisanthārena mayam pasannā, aija paṭṭhāya vihāre dhammikārakkhā amhākam āyattā hotu, nāgarā āgantvā dānam dentu, cetiyam vandantū”ti. Tato paṭṭhāya ca nāgare dānam dātum āgacchante nadīreya paccuggantvā rakkhantā vihāram nenti, vihārepi dānam dentānam rakkham katvā tiṭṭhanti. Tepi bhikkhūnam bhuttāvasesam corānam denti. Gamanakālepe te corā nadīraṃ pāpetvā nivattanti.

Athekadivasam bhikkhusaṅge khīyanakathā uppannā “thero issaravātāya saṅghasantakam corānam adāsī”ti. Thero sannipātam kāretvā āha “corā”saṅghassa pakatīvaṭṭāca cetiyasantakāca acchinditvā ganhiṭṭhāmi”ti āgamimāsu, atha tesam mayā “etaṃ na harissanti”ti ettako nāma paṭisanthāro kato, tam sabbampi ekato sampādetvā agghāpetha, tena kāraṇena aviluttam bhaṇḍam ekato sampādetvā agghāpethā”ti. Tato sabbampi therena dinnakam cetiyāghare ekam varapothakacittatthāraṇam na agghati. Tato āhamsu “therena kato paṭisanthāro sukato, codetum vā saretum vā na labhati, gīvā vā avahāro va natthi”ti. Evam mahānisamsa paṭisanthāroṭi sallakkhetvā kattābho paṇḍitena bhikkhūnāti.

Iti pālimuttakavinayavinicchayasāṅgaha

Bhesajjādikaraṇavinicchayakathā samattā.

4. Viññattivinicchayakathā

21. **Viññattīti** yācanā. Tatrāyaṃ vinicchayo (pārā. aṭṭha. 2.342) – mūlacchejjāya purisaṃ yācituṃ na vaṭṭati, “sahāyathāya kammakaraṇathāya purisaṃ dethā”ti yācituṃ vaṭṭati, purisena kattabbaṃ hatthakammasaṅkhātaṃ purisattakaraṃ yācituṃ vaṭṭatiyeva. Hatthakammañhi kiñci vatthu na hoti, tasmā taṃ ṭhapetvā migaluddakamacchabandhanakādināṃ sakakammaṃ avasesaṃ sabbam kappiyam. “Kiṃ, bhante, āgatātha kena kammaṇā”ti pucchite vā apucchite vā yācituṃ vaṭṭati, viññatipaccayā doso natthi. Migaluddakādayo pana sakakammaṃ na yācittabbā. “hatthakammaṃ dethā”ti aniyametvāpi na yācittabbā. Evaṃ yācītā hi te “sādu, bhante”ti bhikkhū uyyojetvā migepi māretvā āhareyyum. Niyametvā pana “vihāre kiñci kattabbaṃ atthi, tattha hatthakammaṃ dethā”ti yācittabbā, phālanāṅgalādinī upakaraṇāni gahetvā kasituṃ vā vapituṃ vā lāyituṃ vā gacchantam sakakiccapasutampi kassakam vā aññaṃ vā kiñci hatthakammaṃ yācituṃ vaṭṭateva. Yo pana vighāsādo vā añño vā koci nikkammo niratthakakathaṃ kathento niddāyānto vā viharati, evarūpaṃ ayācivāpi “ehi re idaṃ vā idaṃ vā karohī”ti yadicchakam kārāpetuṃ vaṭṭati.

Hatthakammaṃ pana sabbakappiyabhāvadīpanattham imaṃ nayaṃ kathenti. Sace hi bhikkhū pāsādam kārētukāmo hoti, thambhatthāya pāsānakoṭṭakānaṃ ghaṃam gantvā vattabbaṃ “hatthakammaṃ laddhuṃ vaṭṭati upāsakā”ti. “Kiṃ kātābbaṃ, bhante”ti? “Pāsānatthambhā udharitvā dātābba”ti. Sace te udharitvā vā denti, udharitvā nikkhitte attano thambhe vā denti, vaṭṭati. Athāpi vadanti “ambhākaṃ, bhante, hatthakammaṃ kātuṃ khaṇo natthi, aññaṃ udharāpetha, tassa mūlam dassamā”ti, udharāpetvā “pāsānatthambhe udhāṭamanussānaṃ mūlam dethā”ti vattuṃ vaṭṭati. Eteneva upāyena pāsādadārūnaṃ atthāya vaḍḍhakānaṃ santikāṃ, iṭṭhakathāya iṭṭhakavaddhakānaṃ, chadanatthāya gehacchādhakānaṃ, cittakammatthāya cittakārānanti yena yena attho hoti, tassa tassa atthāya tesam tesam sippakārākaṇāṃ santikāṃ gantvā hatthakammaṃ yācituṃ vaṭṭati, hatthakammayācanavasena ca mūlacchejjāya vā bhattavetanānuppādānena vā laddhampi sabbam gahetuṃ vaṭṭati. Araññato āharāpentina ca sabbam anajjhāvutthakam āharāpetabbaṃ.

22. Na kevalaṇca pāsādam kārētukāmena, mañcapīṭhapattaparissāvanadhamakaraṇaṇācīvarādinī kārāpetukāmenapi dārūlohasuttādinī labhitvā te te sippakāraṇe upasankamitvā vuttanāyena hatthakammaṃ yācittabbaṃ. Hatthakammayācanavasena ca mūlacchejjāya vā bhattavetanānuppādānena vā laddhampi sabbam gahetabbaṃ. Sace pana kātuṃ na icchanti, bhattavetanāṃ paccāsānti, akappiyakāhāpanādi na dātābbaṃ, bhikkhācāravattena ṇḍulādinī pariyesitvā dātum vaṭṭati. Hatthakammavasena pattam kārētvaṃ tatheva pācētvaṃ navapakkassa pattassa puñchanatelatthāya antogāmaṃ pavīṭṭhena “bhikkhāya āgato”ti sallakkhetvā yāguvā vā bhate vā aññe hatthena patto pidhātabbo. Sace upāsikā “kiṃ, bhante”ti pucchati, “navapakko patto, puñchanatēlena attho”ti vattabbaṃ. Sace sā “dehi, bhante”ti pattam gahetvā telena puñchitvā yāguvā vā bhattassa vā pūretvā deti, viññāti nāma na hoti, gahetuṃ vaṭṭati.

23. Bhikkhū pageva piṇḍāya caritvā āsanāsālam gantvā āsanāṃ apassantā tīṭṭhanti. Tatra ce upāsakā bhikkhū ṭṭhe disvā sayameva āsanāni āharāpenti, nisīditvā gacchantehi apucchitvā gantabbaṃ, anāpucchā gatānampi nattham gīvā na hoti, apucchitvā gamanam pana vattam. Sace bhikkhūhi “āsanāni āharathā”ti vuttehi āhatāni honti, apucchitvā gantabbaṃ, anāpucchā gatānaṃ vattabhedo ca natthāṇca gīvā. Attharaṇakojavakādisūpi eseva nayo.

Makkhikā bahukā honti, “makkhikābājāni āharathā”ti vattabbaṃ, pucimandasākhādinī āharanti, kappiyam kārāpetvā patiggahetabbāni. Āsanāsālayam udakabhājanam rittam hoti, “dhamakaraṇam gañhāhī”ti na vattabbaṃ. Dhamakaraṇāñhi rittabhājane pakkhipanto bhindeyya, “nadim vā tālākaṃ vā gantvā udakam āharā”ti pana vattuṃ vaṭṭati, “geho āharā”ti neva vattuṃ vaṭṭati, na āhatam paribhuñjituṃ. Āsanāsālaya vā araṇṇe vā bhattakiccam karonteṭhi tattha jātakam anajjhāvutthakam yaṃ kiñci uttaribhāṅgārahāṃ pattam vā phalam vā sace kiñci kammaṃ karontam āharāpeti, hatthakammavasena āharāpetvā paribhuñjituṃ vaṭṭati, alajjhīna bhikkhūhi vā sāmanerehi vā hatthakammaṃ na kārētabbaṃ. Ayaṃ tva purisattakare nayo.

24. Gonam pana aññātakāpavāritatthānato āharāpetum na vaṭṭati, āharāpentina dukkatam. Nātakapavāritatthānato mūlacchejjāya yācituṃ na vaṭṭati, tāvakālikāyena sabbattha vaṭṭati. Evaṃ āharāpitaṇca gonam rakkhitvā jaggitvā sāmikā paticchāpetabbā. Sacassa pādo vā siṅgam vā bhijjati vā nassati vā, sāmikā ce sampatichchanti, iccetam kusalaṃ. No ce sampatichchanti, gīvā hoti. Sace “tumahākameva demā”ti vadanti, na sampatichchitabbaṃ. “Vihārassa demā”ti vutte pana “ārānikānaṃ ācikkhatha jagganatthāyā”ti vattabbā.

25. “Sakaṭam dethā”ti pi aññātakāpavārite vattuṃ na vaṭṭati, viññāti eva hoti, dukkaṭam āpajjati. Nātakapavāritatthāne pana vaṭṭati, tāvakālikāṃ vaṭṭati, kammaṃ pana katvā puna dātābbaṃ. Sace nemādinī bhijjanti, pākātikāni katvā dātābbaṃ, natthe gīvā hoti. “Tumahākameva demā”ti vutte dārūbhaṇam nāma sampatichchituṃ vaṭṭati. Esa nayo vāsiṃpharasukūṭhārikudālanikhādanesu valliādisu ca parapariggahitesu. Garubhaṇḍappahonakesuyeva valliādisu viññāti hoti, na tato oram.

26. Anajjhāvutthakam pana yaṃ kiñci āharāpetum vaṭṭati. Rakkhitagopitatthāneyeva hi viññāti nāma vuccati. Sā dvīsu paccayesu sabbena sabbam na vaṭṭati. Senāsanapaccaye pana “āhara dehī”ti viññattimattameva na vaṭṭati, parikathobhāsanimittakammāni vaṭṭanti. Tattha uposathāgāraṃ vā bhōjanāsālam vā aññaṃ vā kiñci senāsanāṃ icchato “imasmim vata okāse evarūpaṃ senāsanāṃ kātuṃ vaṭṭati”ti vā “yutta”nti vā “anurūpa”nti vātiādinā nāyena vacanam **parikathā** nāma. Upāsakā tumhe kuhim vasathāti. Pāsāde, bhante. “Kiṃ bhikkhūnaṃ pana upāsakā pāsādo na vaṭṭati”ti evamādivacanam **obhāso** nāma. Manusse disvā rajjūṃ pasāreti, khilē ākotāpeti, “kiṃ idaṃ, bhante”ti vutte “idha āvāsam karissamā”ti evamādivacanam pana **nimittakammaṃ** nāma. Gilānapaccaye pana viññattipi vaṭṭati, pageva parikathādinī.

Iti pālimuttakavinayavinicchayaṅgahe

Viññattivinicchayakathā samattā.

5. Kulasaṅgahavinicchayakathā

27. **Kulasaṅgahoti** pupphaphalādhī kulānaṃ saṅgaho kulasaṅgaho. Tatrāyaṃ vinicchayo (pārā. aṭṭha. 2.431) – kulasaṅgahatthāya mālāvacchādinī ropetuṃ vā ropāpetuṃ vā siñcetuṃ vā siñcāpetuṃ vā pupphāni ocinituṃ vā ocināpetuṃ vā ganthituṃ vā ganthāpetuṃ vā na vaṭṭati. Tattha akappiyavohāro kappiyavohāro pariyaṇo obhāso nimittakammanti imāni pañca jānitabbāni.

28. Tattha **akappiyavohāro** nāma allaharītānaṃ koṭṭanaṃ koṭṭānaṃ, āvātassa khaṇaṃ khaṇāpanam, mālāvacchassa ropanam ropāpanam, āliyaṃ bandhanam bandhāpanam, udakassa secanaṃ secāpanam, mātikāya sammukhakarānaṃ, kappiyaudakasiṅcanam, hatthapādāmadhovanānāhānodakasiṅcanam. **Kappiyavohāro** nāma “imam rukkham jāna, imam āvātāṃ jāna, imam mālāvaccham jāna, ettha udakam jānā”tiādivacanam sukkhamātikāya ujjarānaṇca. **Pariyaṇo** nāma “paṇḍitena mālāvacchādayo ropāpetabbā, nacirasseva upakārya samvattanti”tiādivacanam. **Obhāso** nāma kudālakhaṇitādinī ca mālāvacche ca gahetvā ṭhānaṃ. Evaṃ ṭhānañhi sāmanerādayo disvā “thero kārāpetukāmo”ti gantvā karonti. **Nimittakammaṃ** nāma kudālakhaṇitvāsiṃpharasuudakabhājanāni āharitvā samīpe thapanam.

29. Imāni pañcapi kulasaṅgahatthāya ropānāropāpanādisu na vaṭṭanti. Phalaparibhogatthāya kappiyākappiyavohāradvayameva na vaṭṭati, itarattayam vaṭṭati. **Mahāpaccariyam** pana “kappiyavohāropi vaṭṭati, yaṇca attano paribhogatthāya vaṭṭati, tam aññapuggalassa vā saṅghassa vā cetiyassa vā atthāyapi vaṭṭati”ti vuttam. Ārāmatthāya pana vanatthāya chāyatthāya ca akappiyavohāramattameva na vaṭṭati, sesam vaṭṭati. Na kevalaṇca sesam, yaṃ kiñci mātikampi ujum kātuṃ kappiyaudakam siñcetuṃ nahānakoṭṭakam katvā nahāyituṃ hatthapādāmadhovanāudakāni ca tattha chaḍḍetumpi vaṭṭati. **Mahāpaccariyam** pana **kurundiyaṇca** “kappiyapathaviyam sayam ropetumpi vaṭṭati”ti vuttam. Ārāmatthāyānaṃ pana ropitassa vā ropāpitassa vā phalam paribhuñjituṃ vaṭṭati.

30. Ayaṃ pana ādito patthāya vitthārena āpattivinicchayo – kulāḍānatthāya akappiyapathaviyam mālāvaccham ropentassa pācittiyaṇceva dukkaṭaṇca, tathā akappiyavohārena ropāpentassa. Kappiyapathaviyam ropānēpi ropānēpi dukkaṭameva. Ubhayatrāpi sakim ānattiyā bahūnampi ropāne ekameva sapācittiyadukkaṭam vā suddhadukkaṭam vā hoti. Paribhogatthāya kappiyabhūmiyam vā akappiyabhūmiyam vā kappiyavohārena ropāpane anāpatti. Ārāmatthāyāpi akappiyapathaviyam ropentassa vā akappiyavacanena ropāpentassa vā pācittiyam. Ayaṃ pana nayo **mahāatthakathāyam** na suṭṭhu vibhatto, **mahāpaccariyam** pana vibhattoti.

Siñcānāsiñcāpane pana akappiyaudakena sabbattha pācittiyam, kulāḍānāparibhogatthāya dukkaṭampi. Kappiyena tesameva dvinnam atthāya dukkaṭam, paribhogatthāya cettha kappiyavohārena siñcāpane anāpatti. Āpattitthāne pana dhārāvachedavasena payogabahulātāya ca āpattibahulātā veditabbā.

Kulasaṅgahatthāya ocinane pupphaganāyā dukkaṭapācittiyāni, aññattha pācittiyāneva. Bahūni pana pupphāni ekapayogena ocinanto payogavasena kārētabbo. Ocinaṇe kulāḍānatthāya sakim ānatto bahumpi ocināti, ekameva sapācittiyadukkaṭam, aññatra pācittiyameva.

31. Ganthanaganthāpanesu pana sabbāpi cha pupphavikatiyo veditabbā – ganthimam gopphimam vedhimam vethimam pūrimam vāyimanti. Tattha **ganthimam** nāma sadanḍakesu vā uppalapadumādīsu aññesu vā dīghavaṇṇesu pupphesu daṭṭhabbam. Daṇḍakena vā daṇḍakam, vaṇṇena vā vaṇṇam ganthetvā katameva hi ganthimam. Tam bhikkhussa vā bhikkhuniyā vā kātumpi akappiyavacanena kārāpetumpi na vaṭṭati, “evam jāna, evam kate sobheyya, yathā etāni pupphāni na vikiriyaṇṭi, tathā karohi” tīdānā pana kappiyavacanena kārāpetum vaṭṭati.

Gopphimam nāma suttana vā vākādīhi vā vassikapupphādīnam ekatovaṇṭikaubhatovaṇṭikamālāvasena gopphanam, vākam vā rajjum vā diguṇam katvā tattha avantaḍkāni nīpapupphādīni pavesetvā paṭipāṭiyā bandhanti, etampi gopphimameva. Sabbam purimanayeneva na vaṭṭati.

Vedhimam nāma savantakāni vassikapupphādīni vaṇṇe, avantaḍkāni vakulapupphādīni attano chiddeṣu sūcītālahārādīhi vinivijjhivā āvunanti, etam vedhimam nāma. Tam purimanayeneva na vaṭṭati. Keci pana kadalikkhandhamhi kaṇṭake vā tālahārādīni vā pavesetvā tattha pupphāni vinivijjhivā ṭhapenti, keci kaṇṭakasākhāsu, keci pupphachattapupphakūṭāgarakanattham chatte ca bhittiyaṇṇa pavesetvā ṭhapitakaṇṭakesu, keci dhammāsanavīṇe baddhakaṇṭakesu, keci kaṇikārapupphādīni salākāhi vijjhanti, chattādhichattam viya karonti, tam atiolārikameva. Pupphavijjhanattham pana dhammāsanavīṇe kaṇṭakampi bandhitum kaṇṭakādīhi vā ekapupphampi vijjhītum puppheva vā puppham pavesetum na vaṭṭati. Jālavīṇavedikanāgadantakapupphapaṭicchakātālapaṇṇaḍḍakādīnam pana chiddeṣu asokaṇḍiyā vā antaresu pupphāni pavesetum na doso. Na hetam vedhimam hoti. Dhammarajjuyampi eseva nayo.

Vethimam nāma pupphadāmapupphahatthakesu daṭṭhabbam. Keci hi matthakadāmap karontā heṭṭhā ghatakākāram dassetum pupphehi vethenti, keci aṭṭha aṭṭha vā dasa dasa vā uppalapupphādīni suttana vā vākena vā daṇḍakesu bandhitvā uppalahatthake vā padumahatthake vā karonti, tam sabbam purimanayeneva na vaṭṭati. Sāmanerehi uppatētvā thale ṭhapitapupphādīni kāsāvena bhaṇḍikampi bandhitum na vaṭṭati. Tesameva pana vākena vā daṇḍakena vā bandhitum aṃsabhāṇḍikam vā kātum vaṭṭati. Aṃsabhāṇḍikam nāma bhaṇḍikam ṭhapitakāsāvassa ubho ante āharitvā bhaṇḍikam katvā tasmim pasibbake viya pupphāni pakkhipanti, ayam vuccati aṃsabhāṇḍikā, etam kātum vaṭṭati. Daṇḍakehi paduminipannaṃ vijjhivā uppalādīni paṇṇena vethetvā gaṇhanti, tatpāpi pupphānam upari paduminipannaṃ bandhitum vaṭṭati, heṭṭhā daṇḍakam pana bandhitum na vaṭṭati.

Pūrimam nāma mālāgūne ca pupphapaṭe ca daṭṭhabbam. Yo hi mālāgūne cetiyam vā bodhim vā vedikam vā parikkhipanto puna ānetvā purimatthānam atikkāmeti, ettāvātā pūrimam nāma hoti, ko pana vādo anekakkhattum parikkhipantassa. Nāgadantakantarehi pavesetvā haranto olambakam katvā puna nāgadantakam parikkhipati, etampi pūrimam nāma. Nāgadantake pana pupphavalayam pavesetum vaṭṭati. Mālāgūnehi pupphapaṭam karonti, tatpāpi ekameva mālāgūnam haritum vaṭṭati. Puna paccāharato pūrimameva hoti. Tam sabbam purimanayeneva na vaṭṭati. Mālāgūnehi pana bahūhipi katam pupphadāmap labhitvā āsanamatthakādīsu bandhitum vaṭṭati. Atidīgham pana mālāgūnam ekavāram haritvā parikkhipitvā puna itarassa bhikkhuno dātum vaṭṭati, tenapi tatheva kātum vaṭṭati.

Vāyimam nāma pupphajālapupphapaṭapuppharūpesu daṭṭhabbam. Cetiye pupphajālam karontassa ekamekamhi jālachiddake dukkaṭam. Bhittichattabodhitthambhādīsuپی eseva nayo. Pupphapaṭam pana parehi pūritampi vāyitum na labbhati. Gopphimapuppheva hatthiassādirūpakāni karonti, tānipi vāyimatthāne tīṭhanti. Purimanayeneva sabbam na vaṭṭati. Aññehi kataparicchede pana pupphāni ṭhapentena hatthiassādirūpakampi kātum vaṭṭati. **Mahāpaccariyam** pana kaḷambakena aḍḍhacandakena ca saddhim aṭṭha pupphavikatiyo vuttā.

32. Tattha **kaḷambakoti** aḍḍhacandakantare ghaṭikadāmaolambako vutto. **Aḍḍhacandakoti** aḍḍhacandakāreṇa mālāgūnaparikkhepo. Tadubhayampi pūrimeyeve pavīṭṭham. **Kurundiyaṃ** pana “dve tayo mālāgūne ekato katvā pupphadāmapanampi vāyimamevā” ti vuttam. Tampi idha pūrimatthāneyeva pavīṭṭham. Na kevalaṇṇa pupphadāmapane, piṭṭhamayadāmapampi geṇḍukapupphadāmapampi **kurundiyaṃ** vuttam. Kharapattadāmapampi sikkhāpadassa sādāraṇatā bhikkhūnampi bhikkhūnampi neva kātum, na kārāpetum vaṭṭati, pūjānimittam pana kappiyavacanam sabbattha vattum vaṭṭati. Pariyāyaobhāsanimittakammāni vaṭṭantiyeva.

Yo haritvā vā harāpetvā vā pakkosivā vā pakkosāpetvā vā sayam vā upagātānam yaṃ kiñci attano santakam puppham kulasangahatthāya deti, tassa dukkatam, parasantakam deti, dukkaṭameva. Theyyacittena deti, bhaṇḍagghena karetabbo. Esa nayo saṅghikepi. Ayam pana viseso – senāsanatthāya niyamitam issaravatāya dadato thullaccayanti.

33. Puppham nāma kassa dātum vaṭṭati, kassa na vaṭṭatī? Mātāpitūnam tāva haritvāpi harāpetvāpi pakkosivāpi pakkosāpetvāpi dātum vaṭṭati, sesānātākanam pakkosāpetvāya. Taṇca kho vatthupūjanatthāya, maṇḍanatthāya pana sivaliṅgādirūjanatthāya vā kassacipi dātum na vaṭṭati. Mātāpitūnaṇca harāpentena nāṭisāmanereheva harāpetabbam. Itare pana yaḍi sayameva icchanti, vaṭṭati. Sammatena pupphabhājakena pupphabhājanakāle sampattānaṃ sāmanerānaṃ upadābhāgānam dātum vaṭṭati. **Kurundiyaṃ** pana “sampattāgīṇam upadābhāgānam”, **mahāpaccariyaṃ** “cūlakam dātum vaṭṭati” ti vuttam. Asammatena apaloketvā dātabbam. Ācariyupajjhāyesu sagāravā sāmanerā bahūni pupphāni āharitvā rāsim katvā ṭhapenti, therā pātova sampattānaṃ saddhivihārikādīnam upāsakādīnam vā “tvam idaṃ gaṇha, tvam idaṃ gaṇhā” ti denti, pupphadānam nāma na hoti. “Cetiyam pūjessāmā” ti gahetvā gacchantāpi pūjām karontāpi tattha tattha sampattānaṃ cetiyapūjanatthāya denti, etampi pupphadānam nāma na hoti. Upāsake akkapupphādīhi pūjente disvā “vihāre kaṇikārapupphādīni atthi, upāsakā tāni gahetvā pūjethā” ti vattumpi vaṭṭati. Bhikkhū pupphapūjām katvā divātaram gāmam pavīṭṭhe “kim, bhante, atidivā pavīṭṭhatthā” ti pucchanti, “vihāre pupphāni bahūni, pūjām akarimhā” ti vadanti. Manussā “bahūni kira vihāre pupphāni” ti punadivase pahūtam khāḍaniyam bhojanīyam gahetvā vihāram gantvā pupphapūjāna karonti dānaṇca denti, vaṭṭati.

34. Manussā “mayam, bhante, asukadivasam nāma pūjessāmā” ti pupphavāram yācivā anuñātādivase āgacchanti, sāmanerehi ca pageva pupphāni ocinivā ṭhapitāni honti, te rukkesu pupphāni apassantā “kuhim, bhante, pupphāni” ti vadanti, sāmanerehi ocinivā ṭhapitāni, tumhe pana pūjetvā gacchatha, saṅho aññam divasam pūjessāṭīti. Te pūjetvā dānam datvā gacchanti, vaṭṭati. **Mahāpaccariyaṃ** pana **kurundiyaṇca** “therā sāmanerehi dāpetum na labhanti, sace sayameva tāni pupphāni tesam denti, vaṭṭati. Therehi pana sāmanerehi ocinivā ṭhapitāni” ti ettakameva vattabba” nti vuttam. Sace pana pupphavāram yācivā anocitesu pupphesu yāgubhattādīni ādāya āgantvā sāmanere “ocinivā dethā” ti vadanti, nābhissāmanerānāmyeva ocinivā dātum vaṭṭati. Aññātake ukkhipitvā rukkasākhāya ṭhapenti, na orohitvā palāyitabbam, ocinivā dātum vaṭṭati. Sace pana koci dhammakathiko “bahūni upāsakā vihāre pupphāni, yāgubhattādīni ādāya gantvā pupphapūjām karothā” ti vadati, tasseeva na kappatī **mahāpaccariyaṇca kurundiyaṇca** vuttam. **Mahāaṭṭhakathāyaṃ** pana “etam akappiyam na vaṭṭati” ti avisesena vuttam.

35. Phalampi attano santakam vuttanayeneva mātāpitūnaṇca sesānātūnaṇca dātum vaṭṭati. Kulasangahatthāya pana dentassa vuttanayeneva attano santake parasantake saṅghike senāsanatthāya niyamite ca dukkaṭādīni veditabbāni. Attano santakameva gilānāmanussānam vā sampattaiissarānam vā khīṇaparibbāyānam vā dātum vaṭṭati, phaladānam na hoti. Phalabhājenapi sammatena saṅghassa phalabhājanakāle sampattāmanussānam upadābhāgānam dātum vaṭṭati, asammatena apaloketvā dātabbam. Saṅghāreṇepi phalaparicchedenā vā rukkhaparicchedenā vā katikā kātābā “tato gilānāmanussānam vā aññesaṃ vā phalam yācantānam yathāparicchedenā cattāri paṇca phalāni dātābāni, rukkhā vā dassetabbā ‘ito gahetum labbhatī’” ti. “Idha phalāni sundarāni, ito gaṇhathā” ti evam pana na vattabbam. Attano santakam sirīsacūṇṇam vā aññam vā yaṃ kiñci kasāvam kulasangahatthāya deti, dukkaṭam. Parasantakādīsipi vuttanayeneva vinicchayo veditabbo. Ayam pana viseso – saṅghassa rakkhitaḍḍapīṇi rukkhachalli garubhaṇḍamevāṭī. Mattikadantakāṭṭhavelupaṇṇesupi garubhaṇḍupagāṃ āyā cūṇṇe vuttanayeneva vinicchayo veditabbo.

36. **Jāṅghapesaniyanti** gihīnam dūteyyam sāsanaharaṇakammam vuccati, tam na kātabbam. Gihīnāhi sāsanam gahetvā gacchantassa pade pade dukkaṭam. Tam kammam nissāya laddhabhojanam bhūjāntassapi ajjhohāre ajjhohāre dukkaṭam. Paṭhamam sāsanam aggahetvāpi pacchā “ayam dāni so gāmo, handa nam sāsanam ārocemī” ti maggā okkamantassapi pade pade dukkaṭam. Sāsanam ārocetvā laddhabhojanam bhūjāto purimanayeneva dukkaṭam. Sāsanam aggahetvā āgatena pana “bhante, tasmim gāme ithannāmassa kā pavattī” ti pucchīyamānena kathetum vaṭṭati, pucchitapaṇhe doso natthi. Pañcannam pana sahadhammīkānam mātāpitūnaṃ paṇḍupalāsassa attano veyyāvaccakarassa sāsanam haritum vaṭṭati. gihīnaṇca kappiyasāsanam, tasmā “mama vacanena bhagavato pade vandathā” ti vā “cetiyam paṭīnam bodhim saṅghattheram vandathā” ti vā “cetiye gandhapūjām karothā” ti vā “pupphapūjām karothā” ti vā “bhikkhū sannipāthetha, dānam dassāma, dhammam desāpayissāmā” ti vā idīsese sāsanesu kukkucam na kātabbam. Kappiyasāsanāni hi etāni, na gihīnam gihikammapaṭīsamuyuttānti. Imehi pana aṭṭhahi kuladūsakakammehi uppannapaccayā pañcannampi sahadhammīkānam na kappanti. Abhūtārocanarūpiyasamvohārehi uppannapaccayasadisāya honti.

Pabbājanīyakammakato pana yasmim gāme vā nīgame vā kuladūsakakammam katam, yasmiṇca vihāre vasati, neva tasmim gāme vā nīgame vā caritum labhanti, na vihāre vasitum. Paṭīpassaddhakammānapi ca tena yesu kulesu pubbe kuladūsakakammam katam, tato uppannapaccayā na gahetabbā, āsavakkhayapattanepi na gahetabbā, akappiyāya honti. “Kasmā na gaṇhathā” ti pucchitena “pubbe evam katattā” ti vutte sace vadanti “na mayam tena kāraṇena dema, idāni sīlavantaṭāya demā” ti, gahetabbā. Pakatīyā dānatthāneyeva kuladūsakakammam katam hoti, tato pakatidānameva gahetum vaṭṭati. Yam vaḍḍhetvā denti, tam na vaṭṭati. Yasā ca pucchitapaṇhe doso natthi, tasmā aññampi bhikkhūm pubbaṇṇe vā sāyanhe vā antaraggham pavīṭṭham koci puccheyya “kasmā, bhante, carathā” ti. Yenatthena carati, tam ācikkhitvā “laddham na laddha” nti vutte sace na laddham, “na laddha” nti vatvā yaṃ so deti, tam gahetum vaṭṭati.

37. “Na ca, bhikkhave, paṇidhāya araṇṇe vatthabbam, yo vaseyya, āpatti dukkaṭassa. Na ca, bhikkhave, paṇidhāya piṇḍāya caritabbam...pe... na ca, bhikkhave,

panidhāya caṅkamitabbam...pe... na ca, bhikkhave, panidhāya thātabbam...pe... na ca, bhikkhave, panidhāya nisīditabbam...pe... na ca, bhikkhave, panidhāya seyyā kappetabbā, yo kappeyya, āpatti dukkaṭassā”ti (pārā. 223 ādayo) vuttattā “evam (pārā. aṭṭha. 2.223) araṇṇe vasantaṃ maṃ jano arahatte vā sekkhabhūmiyaṃ vā sambhāvesatī, tato lokassa sakkato bhavissāmi garukato mānito pūjito”ti evaṃ pathanaṃ katvā araṇṇe na vasitabbam. Evaṃ panidhāya “araṇṇe vaṣissāmi”ti gacchantassa padavāre padavāre dukkaṭaṃ, tathā araṇṇe kuṭikarānacaṅkamanānisīdanānīvāsanāpārūpanādisu sabbakiccesu payoge payoge dukkaṭaṃ, tasmā evaṃ araṇṇe na vasitabbam. Evaṃ vasanto hi sambhāvanāṃ labhatu vā mā vā, dukkaṭaṃ āpajati. Yo pana samādinadhutaṅgo “dhubhāṅgaṃ rakkhissāmi”ti vā “gāmate me vasato cittaṃ vikkhipati, araṇṇaṃ sappāya”nti cintevā vā “addhā araṇṇe tiṇṇaṃ vivekaṃ aṇṇataraṃ pāpuṇissāmi”ti vā “araṇṇaṃ pavisitvā arahattaṃ apāpuṇitvā na nikkhamissāmi”ti vā “araṇṇāvāso nāma bhagavatā pasattho, mayi ca araṇṇe vasante bahū sabrahmacārī gāmatāṃ hitvā āraṇṇakā bhavissanti”ti vā evaṃ anavajjavāsaṃ vasitukāro hoti, teneva vasitabbam. Piṇḍāya carantassapi “abhikkantādiṇi saṅghapetvā piṇḍāya carissāmi”ti nivāsanāpārūpanakiccato pabhūti yāva bhojanaparīyosānaṃ, tāva payoge payoge dukkaṭaṃ, sambhāvanāṃ labhatu vā mā vā, dukkaṭameva. Khandhakavattasekhiyavattaparīpūranattham pana sabrahmacārīnaṃ dīṭṭhānugatīpajjanattham vā pāsādikhehi abhikkamapāṭikkamādīhi piṇḍāya pavisanto anupavajjo viññūnaṃ. Caṅkamanādisupi esevo nayo.

Iti pālimuttakavinayavinicchayaśaṅgahe

Kulaśaṅgahavinicchayakathā samattā.

6. Macchamaṃsavinicchayakathā

38. Macchamaṃsesu pana macchaggahaṇena sabbampi jalajaṃ vuttaṃ. Tattha akappiyaṃ nāma natthi. Maṃsesu pana manussahatthiassanukhaahisithabyagghadīpacchataracchānaṃ vasena dasa maṃsāni akappiyāni. Tattha manussamaṃse thullaccayaṃ, sesesu dukkaṭaṃ. Iti imesaṃ manussādiṇaṃ dasanaṃ maṃsampi aṭṭhipi lohitampi cammampi lomampi sabbam na vaṭṭati. Vasāsu pana ekā manussavasāva na vaṭṭati. Khīrādisu akappiyaṃ nāma natthi. Imesu pana akappiyamaṃsesu aṭṭhīdādisu vā yaṃ kiñci ṇātvā vā aṇṇātvā vā khādantassa āpattiyeva. Yadā jānāti, tadā desetabbā. “Apucchitvā khādisāmi”ti gaṇhato paṭiggahaṇepi dukkaṭaṃ, “pucchitvā khādisāmi”ti gaṇhato anāpatti. Uddissakataṃ pana jānitvā khādantasseva āpatti, pacchā jānanto āpattiyā na kāretabbo (mahāva. aṭṭha. 281).

Tattha (pārā. aṭṭha. 2.410) **uddissakataṃ** nāma bhikkhūnaṃ atthāya vadhitvā sampāditaṃ macchamaṃsaṃ. Ubhayampi hi uddissakataṃ na vaṭṭati. Tampi adīṭṭham asutaṃ aparisaṅkitaṃ vaṭṭati. Tikoṭiparisuddhaṇhi macchamaṃsaṃ bhagavatā anuññātaṃ adīṭṭham asutaṃ aparisaṅkitaṃ. Tattha **adīṭṭham** nāma bhikkhūnaṃ atthāya migamacche vadhitvā gayhamānaṃ adīṭṭham. **Asutaṃ** nāma bhikkhūnaṃ atthāya migamacche vadhitvā gahitanti asutaṃ. **Aparisaṅkitaṃ** pana dīṭṭhaparisaṅkitaṃ sutaparisaṅkitaṃ tadubhayavinimuttaparisaṅkitaṃca ṇātvā tabbipakkhato jānitabbam. Kathaṃ? Idha bhikkhū passanti manusse jālavāgūrādīhatte gāmato vā nikkhamante araṇṇe vā vicarante. Dutiyaḍivase ca nesam taṃ gāmaṃ piṇḍāya pavīṭṭhānaṃ samacchamaṃsaṃ piṇḍapātaṃ abhiharanti. Te tena dīṭṭhena parisāṅkanti “bhikkhūnaṃ nu kho atthāya kata”nti, idaṃ **dīṭṭhaparisaṅkitaṃ**, etaṃ gahetum na vaṭṭati. Yaṃ evaṃ aparisaṅkitaṃ, taṃ vaṭṭati. Sace pana te manussā “kasmā, bhante, na gaṇhathā”ti pucchitvā tamattham sutvā “nayidaṃ, bhante, bhikkhūnaṃ atthāya kataṃ, amhehi attano atthāya vā rājyuttādiṇaṃ vā atthāya kata”nti vadanti, kappati.

Na heva kho bhikkhū passanti, apica kho sunanti “manussā kira jālavāgūrādīhatthā gāmato vā nikkhamanti, araṇṇe vā vicaranti”ti. Dutiyaḍivase ca tesam taṃ gāmaṃ piṇḍāya pavīṭṭhānaṃ samacchamaṃsaṃ piṇḍapātaṃ abhiharanti. Te tena sutena parisāṅkanti “bhikkhūnaṃ nu kho atthāya kata”nti, idaṃ **sutaparisaṅkitaṃ** nāma, etaṃ gahetum na vaṭṭati. Yaṃ evaṃ aparisaṅkitaṃ, taṃ vaṭṭati. Sace pana te manussā “kasmā, bhante, na gaṇhathā”ti pucchitvā tamattham sutvā “nayidaṃ, bhante, bhikkhūnaṃ atthāya kataṃ, amhehi attano atthāya vā rājyuttādiṇaṃ vā atthāya kata”nti vadanti, kappati.

Na heva kho pana bhikkhū passanti na sunanti, apica kho tesam taṃ gāmaṃ piṇḍāya pavīṭṭhānaṃ pattam gahetvā samacchamaṃsaṃ piṇḍapātaṃ abhisāṅkharitvā abhiharanti. Te parisāṅkanti “bhikkhūnaṃ nu kho atthāya kata”nti, idaṃ **tadubhayavinimuttaparisaṅkitaṃ** nāma, etaṃ gahetum na vaṭṭati. Yaṃ evaṃ aparisaṅkitaṃ, taṃ vaṭṭati. Sace pana te manussā “kasmā, bhante, na gaṇhathā”ti pucchitvā tamattham sutvā “nayidaṃ, bhante, bhikkhūnaṃ atthāya kataṃ, amhehi attano atthāya vā rājyuttādiṇaṃ vā atthāya kataṃ, pavattamaṃsaṃ vā kappiyameva labhitvā bhikkhūnaṃ atthāya sampādita”nti vadanti, kappati. Matānaṃ petakiccatthāya maṅgalādiṇaṃ vā atthāya katepi esevo nayo. Yaṃ yaṇhi bhikkhūnaṃyeva atthāya akataṃ, yattha ca nibbematiko hoti, taṃ sabbam kappati.

39. Sace pana ekasmim vihāre bhikkhūnaṃ uddissakataṃ hoti, te ca attano atthāya katabhāvaṃ na jānanti, aṇṇe jānanti. Ye jānanti, tesam na vaṭṭati, itaresam pana vaṭṭati. Aṇṇe na jānanti, teyeva jānanti, tesameva na vaṭṭati, aṇṇesaṃ vaṭṭati. Tepi “amhākaṃ atthāya kata”nti jānanti, aṇṇepi “etesam atthāya kata”nti jānanti, sabbesampi na vaṭṭati. Sabbe na jānanti, sabbesampi vaṭṭati. Pañcasu hi sahadhammikesu yassa vā tassa vā atthāya uddissakataṃ sabbesaṃ na kappati.

Sace pana koci ekaṃ bhikkhū uddissa pānaṃ vadhitvā tassa pattam pūretvā deti, so ca attano atthāya katabhāvaṃ jānaṃyeva gahetvā aṇṇassa bhikkhuno deti, so taṃ tassa saddhāya paribhuñjati, kassa āpatti? Dvinnampi anāpatti. Yaṇhi uddissa kataṃ, tassa abhuttatāya anāpatti, itarassa ajānanatāya. Kappiyamaṃsassa hi paṭiggahaṇe āpatti natthi, uddissakataṃca ajānitvā bhuttassa pacchā ṇātvā āpattidesanādiccaṃ nāma natthi. Akappiyamaṃsaṃ pana ajānitvā bhuttena pacchā ṇātvā āpatti desetabbā. Uddissakataṃca ṇātvā bhūñjatova āpatti, akappiyamaṃsaṃ ajānitvā bhūñjantassapi āpattiyeva, tasmā āpattibhīrukena rūpaṃ sallakkhentenapi pucchitvāva mamsam paṭiggahetabbam. Paribhogakāle “pucchitvā paribhuñjissāmi”ti vā gahetvā pucchitvāva paribhuñjitabbam. Kasmā? Duvīñneyyattā. Acchamaṃsampi hi sūkaramaṃsasadisam hoti, dīpimaṃsādiṇi ca migamaṃsādisadisāni, tasmā pucchitvā gahaṇameva vattanti vadanti.

Iti pālimuttakavinayavinicchayaśaṅgahe

Macchamaṃsavinicchayakathā samattā.

7. Anāmāsavinicchayakathā

40. Anāmāsanti na parāmasitabbam. Tatrāyaṃ vinicchayo (pārā. aṭṭha. 2.281) – yasmā mātā vā hotu dhītā vā bhaginī vā, itthi nāma sabbāpi brahmacariyassa pāribanthikāva anāmāsā ca, tasmā “ayaṃ me mātā, ayaṃ me dhītā, ayaṃ me bhaginī”ti gehassitapemena āmasatopi dukkaṭameva vuttaṃ. Imaṃ pana bhagavato ānaṃ anussarantena saccepi naḍisotena vuyhamānaṃ mātarāṃ passati, neva hatthena parāmasitabbā, paṇḍitena pana bhikkhūnaṃ nāvā vā phalakaṃ vā kadalikkhandho vā dārukkhandho vā upasaṃharitabbo. Tasmim asati kāsāvampi upasaṃharitvā purato thapetabbam, “ettha gaṇhāhi”ti pana na vattabbā. Gahite “parikkhāraṃ kaḍḍhāmi”ti kaḍḍhantena gantabbam. Sace pana bhāyati, purato purato gantvā “mā bhāyī”ti samassāsetabbā. Sace bhāyamānā puttassa sahasā khandhe vā abhiruhati, hatthe vā gaṇhāti, na “apehi mahallike”ti niddhunitabbā, thalaṃ pāpetabbā. Kaddame laggāyapi kūpe patitāyepi esevo nayo. Tatrāpi hi yottaṃ vā vattham vā pakkhipitvā hatthena gahitabhāvaṃ ṇātvā uddharitabbā, na tveva āmasitabbā.

Na kevalaṇca māṭugāmassa sarīrameva anāmāsaṃ, nivāsanāpārūpanampi ābharāṇabhāṇḍampi antamaso tiṇaṇḍupakamā vā tālapannaṃmuddikamā vā upādāya anāmāsameva. Taṃca kho nivāsanāpārūpanaṃ piṇḍanānatthāya thapitameva. Sace pana nivāsanam vā pārūpanam vā parivattetvā cīvaratthāya pādāmūle thapeti, vaṭṭati. Ābharāṇabhāṇḍesaṃ pana sīsapaśādhanaḍantasiādikappiyabhāṇḍaṃ “imam, bhante, tumhākaṃ dema, gaṇhathā”ti dīyamānaṃ sipātikāsūciādiupakaraṇatthāya gahetabbam. Suvāṇarajataṃmuddimayaṃ pana anāmāsameva, dīyamānampi na gahetabbam. Na kevalaṇca eṭāsaṃ sarīrūpagameva anāmāsaṃ, itthisanāhena kataṃ kaṭṭharūpampi dantarūpampi ayarūpampi loharūpampi tipurūpampi potthakarūpampi sabbaratanarūpampi antamaso piṭṭhamayarūpampi anāmāsameva. Paribhogatthāya pana “idaṃ tumhākaṃ hotu”ti labhitvā thapetvā sabbaratanamayaṃ avasesaṃ bhinditvā upakaraṇārahaṃ upakaraṇe, paribhogārahaṃ paribhoge upanetaṃ vaṭṭati.

41. Yathā ca itthirūpakamā, evaṃ sattavidhaṃ dhañṇampi anāmāsameva. Tasmā khetamajjhena gacchantena tatthajātakampi dhañṇaphalaṃ na āmasantena gantabbam. Sace gharadvāre vā antarāmagge vā dhañṇaṃ pasāritam hoti, passaṇa ca maggo atthi, na maddantena gantabbam. Gamanamagge asati maggaṃ adhiṭṭhāya gantabbam. Antarāghare dhañṇassa upari āsanaṃ pañṇāpetvā denti, nisīditum vaṭṭati. Kece āsanasālāya dhañṇaṃ ākiranti, sace sakkā hoti harāpetum, harāpetabbam. No ce, ekamaṃtaṃ dhañṇaṃ amaddantena piṭṭhakaṃ pañṇāpetvā nisīditabbam. Sace okāso na hoti, manussā dhañṇamajjheyeva pañṇāpetvā denti, nisīditabbam. Tatthajātakāni muggamāsādiṇi aparāṇṇāpi tālapanasādiṇi vā phalāni kīlantaṇa na āmasitabbāni. Manussehi rāsikatesupi esevo nayo. Araṇṇe pana rukkhatto patitāni phalāni “anupasaṃpannānaṃ dassāmi”ti gaṇhitum vaṭṭati.

42. Mutṭā maṇi veluriyo sāṅkho silā pavālaṃ rajataṃ jātarūpaṃ lohitaṅko masāragallanti imesu dasasu ratanesu **mutṭā** adhotā aviddhā yathājātāva āmasitum vaṭṭati, sesā anāmāsāti vadanti, taṃ na gahetabbam. **Mahāpacariyaṃ** pana “mutṭā dhotāpi adhotāpi anāmāsā, bhaṇḍamūlatthāya ca sampāṭicchitum na vaṭṭati, kuṭṭharogassa

Sace tantavāyo ‘‘aham tumhākam cīvaram vāyitvā kassaci hatthe pahinissāmi’’ti vatvā tatheva karoti, cīvaram gahetvā gatabhikkhu pana attano parivene thapetvā tassa na āroceti, añño koci bhānati ‘‘api, bhante, adhunā ābhatam cīvaram sundara’’nti. Kuhim, āvuso, cīvaranti. Itthannāmassa hatthe pesitanti. Ettassapi vacanam na pamānam. Yadā pana so bhikkhu cīvaram deti, laddhadivasato paṭṭhāya dasāham atikkāmayato nissaggiyam pācittiyam. Sace pana vāyāpanamūlam adinnam hoti, yāva kākaṇikamattampi avasiṭṭham, tāva rakkhati.

46. Adhiṭṭhacīvaram (pārā. aṭṭha. 2.469) pana paribhuñjato katham adhiṭṭhānam vijahatī? Aññassa dānena acchinditvā gahaṇena vissāggaḥena hināyāvattanena sikkhāpaccakkhānena kālakiriyāya līngaparivattanena paccuddharānena chiddabhāvenāti imehi navahi kāraṇehi vijahati. Tattha purimehi atthahi sabbacīvarāni adhiṭṭhānam vijahanti, chiddabhāvena pana ticīvarasseva sabbatṭhakathāsu adhiṭṭhānavijahanam vuttam, taṇca nakhapīṭṭhippamānena chiddena. Tattha nakhapīṭṭhippamānam kanīṭṭhaṅgulīnakhavasena vedītabbam, chiddaṇca vinividdhachiddameva. Chiddassa hi abhantare ekatantu ceṇi acchinno hoti, rakkhati. Tattha saṅghāṭiyā ca uttarāsaṅgassa ca dīghantato vidatthippamānassa, tīriyantato aṭṭhaṅgulappamānassa padesassa orato chiddam adhiṭṭhānam bhīndati, antaravāsakassa pana dīghantato vidatthippamānasseva, tīriyantato caturāṅgulappamānassa padesassa orato chiddam adhiṭṭhānam bhīndati, parato na bhīndati, tasmā jāte chidde ticīvaram atirekacīvaratṭhāne tiṭṭhati, sūcikkammam katvā pana adhiṭṭhātabbam. Yo pana dubbalaṭṭhāne paṭhamam aggalaṃ datvā pacchā dubbalaṭṭhānam chīnditvā apaneti, adhiṭṭhānam na bhījati. Maṅḍalaparivattanepi eseva nayo. Dupaṭṭassa ekasimim paṭale chidde vā jāte galīte vā adhiṭṭhānam na bhījati, khuddakam cīvaram mahantam karoti, mahantaṃ vā khuddakam karoti, adhiṭṭhānam na bhījati. Ubho koṭīyo majjhe karonto sace paṭhamam chīnditvā pacchā ghaṭeti, adhiṭṭhānam bhījati. Atha ghaṭetvā chīndati, na bhījati. Rajakehi dhovāpetvā setam kārapentassapi adhiṭṭhānam adhiṭṭhānevāti. Ayam tāva adhiṭṭhāne vinīcchayo.

47. Vikappane pana dve vikappanā sammukhāvīkappanā parammukhāvīkappanā ca. Katham sammukhāvīkappanā hoti? Cīvarānam ekabahubhāvam sannihītāsannihitabhāvaṇca ṇātvā ‘‘imam cīvara’’nti vā ‘‘imāni cīvarāni’’ti vā ‘‘etaṃ cīvara’’nti vā ‘‘etāni cīvarāni’’ti vā vatvā ‘‘tuyham vikappemi’’ti vattabbam, ayamekā sammukhāvīkappanā. Ettāvataṃ nidhetum vaṭṭati, paribhuñjitum pana vissajjetum vā adhiṭṭhātum vā na vaṭṭati. ‘‘Mayham santakam, mayham santakāni paribhuñja vā vissajjehi vā yathāpaccayam vā karohī’’ti evam pana vutte paccuddhāro nāma hoti, tato pabhuti paribhogādayopi vaṭṭanti.

Aparo nayo – tatheva cīvarānam ekabahubhāvam sannihītāsannihitabhāvaṇca ṇātvā tasseva bhikkhuno santike ‘‘imam cīvara’’nti vā ‘‘imāni cīvarāni’’ti vā ‘‘etaṃ cīvara’’nti vā ‘‘etāni cīvarāni’’ti vā vatvā pañcasu sahadhammikesu aññatarassa attanā abhirucitassa yassa kassaci nāmam gahetvā ‘‘tissassa bhikkhuno vikappemi’’ti vā ‘‘tissāya bhikkhuniyā, tissāya sikkhamānāya, tissassa sāmaṇerassa, tissāya sāmaṇeriyā vikappemi’’ti vā vattabbam, ayam aparāpi sammukhāvīkappanā. Ettāvataṃ nidhetum vaṭṭati, paribhogādisu pana ekampi na vaṭṭati. Tena pana bhikkhunā ‘‘tissassa bhikkhuno santakam...pe... tissāya sāmaṇeriyā santakam paribhuñja vā vissajjehi vā yathāpaccayam vā karohī’’ti vutte paccuddhāro nāma hoti, tato pabhuti paribhogādayopi vaṭṭanti.

Katham parammukhāvīkappanā hoti? Cīvarānam tatheva ekabahubhāvam sannihītāsannihitabhāvaṇca ṇātvā ‘‘imam cīvara’’nti vā ‘‘imāni cīvarāni’’ti vā ‘‘etaṃ cīvara’’nti vā ‘‘etāni cīvarāni’’ti vā vatvā ‘‘tuyham vikappanattāya dammi’’ti vattabbam. Tena vattabbo ‘‘ko te mitto vā sandiṭṭho vā’’ti. Tato itarena purimanayeneva ‘‘tisso bhikkhū’’ti vā...pe... ‘‘tissā sāmaṇerī’’ti vā vattabbam. Puna tena bhikkhunā ‘‘aham tissassa bhikkhuno dammi’’ti vā...pe... ‘‘tissāya sāmaṇeriyā dammi’’ti vā vattabbam, ayam parammukhāvīkappanā. Ettāvataṃ nidhetum vaṭṭati, paribhogādisu pana ekampi na vaṭṭati. Tena pana bhikkhunā dutiyasammukhāvīkappanāyam vuttanayeneva ‘‘itthannāmassa santakam paribhuñja vā vissajjehi vā yathāpaccayam vā karohī’’ti vutte paccuddhāro nāma hoti, tato pabhuti paribhogādayopi vaṭṭanti.

Dvinnam vikappanānam kim nānakaraṇam? Sammukhāvīkappanāyam sayam vikappetvā parena paccuddharāpeti, parammukhāvīkappanāyam pareneva vikappāpetvā pareneva paccuddharāpeti, idametta nānakaraṇam. Sace pana yassa vikappeti, so paññattikovidō na hoti, na jānāti paccuddharitum, tam cīvaram gahetvā aññassa byattassa santikam gantvā pana vikappetvā parena paccuddharāpetabbam. Vikappitavīkappanā nāmesā vaṭṭati. Evam tāva cīvare adhiṭṭhānavīkappanānayo vedītabbo.

48. Patte pana ayam nayo – pattam adhiṭṭhahantena ukkaṭṭhamajjhīmomakānam aññataro pamānāyuttova adhiṭṭhātabbo. Tassa pamānam ‘‘adḍhālhakodanam ganhāti’’tiadinā (pārā. 602) nayena pāḷiyam vuttam. Tatrāyam vinīcchayo (pārā. aṭṭha. 2.602 ādayo) – anupahatapurāṇasaṅgāhāntaṅḍulānam sukotiṭṭaparissuddhānam dve magadhanāḷīyo gahetvā tehi taṅḍulehi anuttaṅḍulamakilīnamapaṇḍitam suvisadāṃ kundamakarāṇāsīsādisam avassāvītodanam pacitvā niravasesam patte pakkhipitvā tassa odanassa catutthabhāgappamāṇo nātighano nātitanuko hatthahāriyo sabbasambhārasankhato muggasūpo pakkhipitabbo, tato ālopassa ālopassa anurūpam yāvacarimālopappahonakam macchamaṃsādiyaṇījanam pakkhipitabbam, sappitelatakkarasakāñjīkāḍīni pana gānanūpāgāni na honti. Tāni hi odanagatikāni honti, neva hāpetum, na vaḍḍhetum sakkonti. Evametam sabbampi pakkhittam sace pattassa mukhavatṭiyā heṭṭhimarājisamam tiṭṭhati, suttena vā hīrena vā chīndantassa suttassa vā hīrassa vā heṭṭhimantam phusati, ayam ukkaṭṭho nāma patto. Sace tam rājim atikkamma thūpikatam tiṭṭhati, ayam ukkaṭṭhomako nāma patto. Sace tam rājim na sampāpuṇāti antogadhameva hoti, ayam ukkaṭṭhukkaṭṭho nāma patto.

Ukkaṭṭhato upaddhappamāṇo majjhīmo nāma patto. Majjhīmato upaddhappamāṇo omako. Tasmā sace magadhanāḷīyā nāḷīkodanādisabbampi pakkhittam vuttanayeneva heṭṭhimarājisamam tiṭṭhati, ayam majjhīmo nāma patto. Sace tam rājim atikkamma thūpikatam tiṭṭhati, ayam majjhīmomako nāma patto. Sace tam rājim na sampāpuṇāti antogadhameva hoti, ayam majjhīmukkaṭṭho nāma patto. Sace magadhanāḷīyā upaddhānāḷīkodanādisabbampi pakkhittam heṭṭhimarājisamam tiṭṭhati, ayam omako nāma patto. Sace tam rājim atikkamma thūpikatam tiṭṭhati, ayam omakomako nāma patto. Sace tam rājim na sampāpuṇāti antogadhameva hoti, ayam omakukkaṭṭho nāma patto. Evamete nava pattā. Tesu dve apattā ukkaṭṭhukkaṭṭha ca omakomako cāti. Tasmā ete bhājanaparibhogena paribhuñjitabbā, na adhiṭṭhānūpāgā na vikappanūpāgā. Itare pana satta adhiṭṭhahitvā vā vikappetvā vā paribhuñjitabbā.

Pamānāyuttānampi etesam adhiṭṭhānavīkappanūpāgattam evam vedītabbam – ayopatto pañcahi pākehi, mattikāpatto dvīhi pākehi pakko adhiṭṭhānūpāgo. Ubhopi yam mūlam dātābbam, tasmīm dinnēyeva. Sace ekopi pāko ūno hoti, kākaṇikamattampi vā mūlam adinnam, na adhiṭṭhānūpāgo. Sace pattasāṃiko vadati ‘‘yadā tumhākam mūlam bhavissati, tadā dassatha adhiṭṭhahitvā paribhuñjathā’’ti, neva adhiṭṭhānūpāgo hoti, pākassa hi ūnatā pattasankhyam na gacchati, mūlassa sakalassa vā ekadesassa vā adinnattā sakabhāvam na upeti, aññasseva santako hoti, tasmā pāke ca mūle ca suniṭṭhiteyeva adhiṭṭhānūpāgo hoti. Yo adhiṭṭhānūpāgo, sveva vikappanūpāgo. So hattham āgatopi anagatopi adhiṭṭhātabbo vikappetabbo vā. Yadi hi pattakāroko mūlam labhitvā sayam vā dātukāmo hutvā ‘‘aham bhante tumhākam pattam katvā asukadivase nāma pacitvā thapessāmi’’ti vadati, bhikkhu ca tena paricchinnavasato paṭṭhāya dasāham atikkāmeti, nissaggiyam pācittiyam. Sace pana pattakāroko ‘‘aham tumhākam pattam katvā pacitvā sāsānam pesessāmi’’ti vatvā tatheva karoti, tena pesitabhikkhu pana tassa bhikkhuno na āroceti, añño disvā vā sutvā vā ‘‘tumhākam, bhante, patto niṭṭhito’’ti āroceti, etassa ārocenam na pamānam. Yadā pana tena pesitoyeva āroceti, tassa vacanam sutadivasato paṭṭhāya dasāham atikkāmayato nissaggiyam pācittiyam. Sace pana pattakāroko ‘‘aham tumhākam pattam katvā pacitvā kassaci hatthe pahinissāmi’’ti vatvā tatheva karoti, pattam gahetvā āgatabhikkhu pana attano parivene thapetvā tassa na āroceti, añño koci bhānati ‘‘api, bhante, adhunā ābhatō patto sundaro’’ti. ‘‘Kuhim, āvuso, patto’’ti. ‘‘Itthannāmassa hatthe pesito’’ti. Ettassapi vacanam na pamānam. Yadā pana so bhikkhu pattam deti, laddhadivasato paṭṭhāya dasāham atikkāmayato nissaggiyam pācittiyam, tasmā dasāham anattikkāmetvā adhiṭṭhātabbo vikappetabbo vā.

Tattha dve pattassa adhiṭṭhānā kāyena vā adhiṭṭhāti, vācāya vā adhiṭṭhāti. Tesam vasena adhiṭṭhahantena ‘‘imam pattam paccuddharāmi’’ti vā ‘‘etaṃ pattam paccuddharāmi’’ti vā vatvā evam sammukhe vā parammukhe vā thītam purānapattam paccuddharitvā aññassa vā datvā navam pattam yatha katthaci thītam hatthena parāmasitvā ‘‘idam pattam adhiṭṭhāmi’’ti cittena ābhogam katvā kāyavīkāram karontena kāyena vā adhiṭṭhātabbo. Vacībhedam katvā vācāya vā adhiṭṭhābho. Tatra dūvidham adhiṭṭhānam – sace hatthapāse hoti, ‘‘imam pattam adhiṭṭhāmi’’ti vācā bhīnditabbā, atha antogabbhe vā uparīpāsāde vā sāmāntavīhare vā hoti, thīpatthānam sallakkhetvā ‘‘etaṃ pattam adhiṭṭhāmi’’ti vācā bhīnditabbā. Adhiṭṭhahantena pana ekkena adhiṭṭhātumpi vaṭṭati, aññassa santike adhiṭṭhātumpi vaṭṭati. Aññassa santike ayamānisamso – sacassa ‘‘adhiṭṭhito nu kho me, no’’ti vimati uppajjati, itaro saretvā vimatim chīndissatī. Sace koci dasa patte labhitvā sabbe attānāva paribhuñjitukāmo hoti, na sabbe adhiṭṭhātabbā, ekam pattam adhiṭṭhāya punadivase tam paccuddharitvā añño adhiṭṭhātabbo. Eteneva upāyena vassasatampi pariharitum sakkā.

Evam appamattassa siyā adhiṭṭhānavijahananti? Siyā. Sace hi sayam pattam aññassa deti, vibbhāmati vā, sikkham vā paccakkhāti, kālam vā karoti, līngam vāssa parivattati, paccuddharati vā, patte vā chiddam hoti, adhiṭṭhānam vijahati. Vuttaṇcetam –

‘‘Dinnavibbhantapaccakkhā, kālakiriyākatena ca;
Līngapaccuddharā ceva, chiddena bhavati sattama’’nti. (pārā. aṭṭha. 2.608) –

Coragahanavissāggaḥepi vijahatiyeva. Kittakena chiddena adhiṭṭhānam bhījati? Yena kaṅsusittham nikkhamati ceva pavisati ca. Idañhi sattannam dhaññānam lāmakadhaññasittham. Tasmīm chidde ayacūṇṇena vā āniyā vā paṭipakāṭike kate dasābhāntare puna adhiṭṭhātabbo. Ayam tāvettha adhiṭṭhāne vinīcchayo.

49. Vikappane pana dve vikappanā sammukhāvīkappanā ceva parammukhāvīkappanā ca. Katham sammukhāvīkappanā hoti? Pattānam ekabahubhāvam sannihītāsannihitabhāvaṇca ṇātvā ‘‘imam patta’’nti vā ‘‘ime patte’’nti vā ‘‘etaṃ patta’’nti vā ‘‘ete patte’’nti vā vatvā ‘‘tuyham vikappemi’’ti vattabbam, ayamekā sammukhāvīkappanā. Ettāvataṃ nidhetum vaṭṭati, paribhuñjitum pana vissajjetum vā adhiṭṭhātum vā na vaṭṭati. ‘‘Mayham santakam paribhuñja vā vissajjehi vā yathāpaccayam

vā karohī”ti evam pana vutte paccuddhāro nāma hoti, tato pabhuti paribhogādayopi vaṭṭanti.

Aparo nayo – tatheva pattānaṃ ekabahubhāvaṃ sannihitāsannihitabhāvaṇca fiātvā tasveva bhikkhuno santike “imaṃ patta”nti vā “ime patte”ti vā “etaṃ patta”nti vā “ete patte”ti vā vatvā pañcasu sahadhammikesu aññatarassa attanā abhirucitassa yassa kassaci nāmaṃ gahetvā “tissassa bhikkhuno vikappemī”ti vā “tissāya bhikkhuniyā, sikkhamānāya, sāmaṇerassa, tissāya sāmaṇeriyā vikappemī”ti vā vattabbam, ayaṃ aparāpi sammukhāvikkappanā. Ettāvataṃ nidhetum vaṭṭati. Paribhogādisu pana ekampi na vaṭṭati. Tena pana bhikkhunā tissassa bhikkhuno santakam...pe... tissāya sāmaṇeriyā santakam paribhuñja vā vissajjehi vā yathāpaccayam vā karohīti vutte paccuddhāro nāma hoti, tato pabhuti paribhogādayopi vaṭṭanti.

Katham parammukhāvikkappanā hoti? Pattānaṃ tatheva ekabahubhāvaṃ sannihitāsannihitabhāvaṇca fiātvā “imaṃ patta”nti vā “ime patte”ti vā “etaṃ patta”nti vā “ete patte”ti vā vatvā “tuyham vikappanāthāya dammī”ti vattabbam. Tena vattabbo “ko te mitto vā sandiṭṭho vā”ti. Tato itarena purimanayena “tisso bhikkhū”ti vā...pe... “tissā sāmaṇerī”ti vā vattabbam. Puna tena bhikkhunā “ahaṃ tissassa bhikkhuno dammī”ti vā...pe... “tissāya sāmaṇeriyā dammī”ti vā vattabbam, ayaṃ parammukhāvikkappanā. Ettāvataṃ nidhetum vaṭṭati, paribhogādisu pana ekampi na vaṭṭati. Tena pana bhikkhunā dūtiyasammukhāvikkappanāyaṃ vuttanayeneva “itthannāmassa santakam paribhuñja vā vissajjehi vā yathāpaccayam vā karohī”ti vutte paccuddhāro nāma hoti, tato pabhuti paribhogādayopi vaṭṭanti. Ayaṃ vikappane nayo.

50. Evam adhiṭṭhahitvā vikappetvā ca paribhuñjantena patte bhinne kiṃ kātābanti? Yassa patte rājimukhavatṭito heṭṭhā dvaṅgulappamānā na hoti tena na kiñci kātābham. Yassa (pārā. aṭṭha. 2.612-3) pana tādisā ekāpi rāji hoti, tena tassā rājiyā heṭṭhimapariyante pattavedhakena vijjhivā pacitvā suttarajjukamakacirajjukādīhi vā tipusuttakena vā bandhitvā taṃ bandhanam āmisassa alagganatham tipupaṭṭena vā kenaci vā baddhasilesena paṭicchadetabbam. So ca patto adhiṭṭhahitvā paribhuñjitatbo. Sukhumam vā chiddam katvā bandhitabbo. Suddhehi pana madhukasithakalākāsajūrasādīhi bandhitum na vaṭṭati, phānitam jhāpetvā pāsānacūnna bandhitum vaṭṭati. Mukhavatṭisamāpe pana pattavedhakena vijjhiyamāno kapālassa bahalattā bhijjati, tasmā heṭṭhā vijjhitatbo. Yassa pana dve rājiyo, ekāyeva vā caturaṅgulā, tassa dve bandhanāni dātābāni. Yassa tisso, ekāyeva vā chaṅgulā, tassa tīni. Yassa catasso, ekāyeva vā aṭṭhaṅgulā, tassa cattāri. Yassa pañca, ekāyeva vā dasaṅgulā, so baddhopi abaddhopi apattoyeva, añño viññāpetabbo. Esa tva mattikāpatte vinicchayo.

Ayopatte pana sacepi pañca vā atirekāni vā chiddāni honti, tāni ca ayacūnna vā āniyā vā lohamaṅḍalakena vā baddhāni maṭṭhāni honti, sveva patto paribhuñjitatbo, añño na viññāpetabbo. Atha pana ekampi chiddam mahantam hoti, lohamaṅḍalakena baddhampi maṭṭham na hoti, patte āmisam laggati, akappiyo hoti, ayaṃ apatto, añño viññāpetabbo. Viññāpentena ca saṅghavasena pavāritatṭhāne pañcabandhaneneva pattena aññaṃ pattam viññāpetum vaṭṭati, puggalavasana pana pavāritatṭhāne ūnapaṭṭabandhanenāpi vaṭṭati. Pattam labhitvā paribhuñjantena ca yāgurandhanarajanapacanādinā aparibhogena na paribhuñjitatbo, antarāmagge pana byādhimhi uppanne aññasmim bhājane asati mattikāya limpavā yāgum vā pacitum udakam vā tāpetum vaṭṭati. Mañcapitthachattanāgadantakādike adesepe na nikkhipitatbo. Pattassa hi nikkhipanadeso “anujānāmi, bhikkhave, pattādhāraka”ntiādinā (cūlava. 254) nayena khandhake vuttoyeva.

Iti pālimuttakavinayavinicchayasāngahe

Adhiṭṭhānavikkappanavinicchayakathā samattā.

9. Cīvaravippavāsavinicchayakathā

51. **Cīvaravenivāso**ti ticīvarādhiṭṭhānena adhiṭṭhitānaṃ tiṇṇaṃ cīvarānaṃ aññatarena vippavāso. Evam adhiṭṭhitesu hi tisu cīvarasu ekenapi vinā vasitum na vaṭṭati, vasantassa saha aruṇḍagamanā cīvaram nissaggiyam hoti, tasmā aruṇḍagamanasamaye cīvaram adḍhateyyaratanappamāṇe hatthapāse katvā vasitabbam. Gāmanivasanadositaḍḍamālapāsādahammīyanāvāsathakhettaḍḍakaraṇānaāraāramavihārarukkhamaṭṭhājjhokāsesu pana ayaṃ viseso (pārā. aṭṭha. 2.477-8) – sace ekassa rañño gāmaḥhojakassa vā santako **gāmo** hoti, yena kenaci pakārena vā vatīyā vā parikhāya vā parikkhitto ca, evarūpe gāme cīvaram nikkhipitvā gāmaḥhantare yattha kathhaci yathārucitattṭhāne aruṇam utṭhāpetum vaṭṭati. Sace pana aparikkhitto hoti, evarūpe gāme yasmim ghare cīvaram nikkhittam, tasmim vatthabbam, tassa vā gharassa hatthapāse samantā adḍhateyyaratanabbhantare vasitabbam. Taṃ pamāṇam atikkamitvā sacepi iddhiṃ bhikkhu ākase aruṇam utṭhāpeti, cīvaram nissaggiyameva hoti.

Sace nānārājūnaṃ vā bhōjakānaṃ vā gāmo hoti vesālīkusinārādisiso parikkhitto ca, evarūpe gāme yasmim ghare cīvaram nikkhittam, tattha vā vatthabbam, tattha saddasaṅghaṭṭanena vā janasambādhenā vā vasitum asakkontena sabhāye vā vatthabbam nāgaradvāramūle vā. Tatrāpi vasitum asakkontena yattha kathhaci phāsukaṭṭhāne vasitvā antoaruṇe āgamma tesameyeva sabhāyanāgaradvāramūlānaṃ hatthapāse vasitabbam. Gharassa pana cīvarassa vā hatthapāse vattabameva natthi.

Sace ghare aṭṭhapetvā “sabhāye ṭhappesāmi”ti sabhāyaṃ gacchanto hattham pasāretvā “handimaṃ cīvaram thapehī”ti evam nikkhepasukhe hatthapāsagate kismiñci āpane cīvaram nikkhipati, tena purimanayeneva sabhāye vā vatthabbam, dvāramūle vā tesam hatthapāse vā vasitabbam.

Sace nāgarassa bahūnīpi dvārāni honti bahūni ca sabhāyāni, sabbattha vasitum na vaṭṭati. Yassā pana vīthiyā cīvaram thapitam, yaṃ tassā sammukhatṭhāne sabhāyaṇca dvārāṇca, tassa sabhāyassa ca dvārassa ca hatthapāse vasitabbam. Evañhi sati sakkā cīvarassa pavattim jānitum. Sabhāyaṃ pana gacchantena yassa āpanikassa hatthe nikkhittam, sace so taṃ cīvaram atiharitvā ghare nikkhipati, vīthihatthapāso na rakkhati, gharassa hatthapāse vatthabbam. Sace mahantam gharam hoti dve vīthiyo pharivā thitam, purato vā pacchato vā hatthapāseya aruṇam utṭhāpetabbam. Sabhāye nikkhipitvā pana sabhāye vā tassa sammukhe nāgaradvāramūle vā tesameyeva hatthapāse vā aruṇam utṭhāpetabbam. Sace pana gāmo aparikkhitto hoti, yasmim ghare cīvaram nikkhittam, tasmim ghare tassa gharassa vā hatthapāse vatthabbam.

Sace (pārā. 480) ekakulassa santakam **nivesanam** hoti parikkhittaṇca nānāgabbham nānāovarakam, antonivesane cīvaram nikkhipitvā antonivesane vatthabbam. Sace aparikkhittam, yasmim gabbhe cīvaram nikkhittam hoti, tasmim gabbhe vatthabbam gabbhassa hatthapāse vā. Sace nānākulassa nivesanam hoti parikkhittaṇca nānāgabbham nānāovarakam, yasmim gabbhe cīvaram nikkhittam hoti, tasmim gabbhe vatthabbam, sabbesam sādharāne gharadvāramūle vā gabbhassa vā gharadvāramūlassa vā hatthapāse. Sace aparikkhittam hoti, yasmim gabbhe cīvaram nikkhittam, tasmim gabbhe vatthabbam gabbhassa vā hatthapāse. **Udositaḍḍamālapāsādahammīyesupi** nivesane vuttanayeneva vinicchayo veditatbo.

Sace ekakulassa **nāvā** hoti, antonāvāyaṃ cīvaram nikkhipitvā antonāvāyaṃ vatthabbam. Sace nānākulassa nāvā hoti nānāgabbhā nānāovarakā, yasmim ovarake cīvaram nikkhittam hoti, tasmim ovarake vatthabbam ovarakassa hatthapāse vā.

Sace ekakulassa **satto** hoti, tasmim satthe cīvaram nikkhipitvā purato vā pacchato vā sattabbhantārā na vijahitabbā, passato abbhantaram na vijahitabbam. Ekam abbhantaram aṭṭhavāsatihattham hoti. Sace nānākulassa satto hoti, satthe cīvaram nikkhipitvā cīvarassa hatthapāse vasitabbam. Sace satto gacchanto gāmaṃ vā nadim vā pariyaḍiyitvā tiṭṭhati, antopaviṭṭhena saddhim ekābaddho hutvā oraṇca pāraṇca pharivā ṭhito hoti, satthaparihāro labbhati. Atha gāme vā nadiyā vā pariyaḍanno hoti, gāmaparihāro ceva nadiparihāro ca labbhati. Sace vihārasīmaṃ atikkamitvā tiṭṭhati, antoṃthiyo ca cīvaram hoti, vihāram gantvā vasitabbam. Sace bahisīmāya cīvaram hoti, satthasamāpeyeva vasitabbam. Sace gacchanto satto sakate vā bhagge gone vā natthe antarā chijjati, yasmim koṭṭhāse cīvaram nikkhittam, tattha vasitabbam.

Sace ekakulassa **khettam** hoti parikkhittaṇca, antokhette cīvaram nikkhipitvā antokhette vatthabbam. Sace aparikkhittam hoti, cīvarassa hatthapāse vasitabbam. Sace nānākulassa khettam hoti parikkhittaṇca, antokhette cīvaram nikkhipitvā dvāramūle vatthabbam dvāramūlassa hatthapāse vā. Sace aparikkhittam hoti, cīvarassa hatthapāse vasitabbam.

Sace ekakulassa **dhaññakarāṇam** hoti parikkhittaṇca, antodhaññakarāṇe cīvaram nikkhipitvā antodhaññakarāṇe vatthabbam. Sace aparikkhittam hoti, cīvarassa hatthapāse vasitabbam. Sace nānākulassa dhaññakarāṇam hoti parikkhittaṇca, antodhaññakarāṇe cīvaram nikkhipitvā dvāramūle vā vatthabbam dvāramūlassa vā hatthapāse. Sace aparikkhittam hoti, cīvarassa hatthapāse vasitabbam. **Pupphārāmaḥalārāmesupi** khette vuttanayeneva vinicchayo veditatbo.

Sace ekakulassa **vihāro** hoti parikkhitto ca, antovihāre cīvaram nikkhipitvā antovihāre vatthabbam. Sace aparikkhitto hoti, yasmim vihāre cīvaram nikkhittam, tasmim vatthabbam tassa vihārassa vā hatthapāse.

Sace ekakulassa **rukkhamūlam** hoti, yaṃ majjhanhike kāle samantā chāyā pharati, antochāyāya cīvaram nikkhipitvā antochāyāya vatthabbam. Viralāsākhassa pana rukkassa ātāpena phuṭṭhokāse thapitam nissaggiyameva hoti, tasmā tādisassa rukkassa sākchāyāya vā khandhacchāyāya vā thapetabbam. Sace sākchāyā vā vīṭape vā thapeti, upari aññāsākchāyāya phuṭṭhokāseyeva thapetabbam. Khujjarukkassa chāyā dūram gacchati, chāyāya gatattṭhāne thapetum vaṭṭatiyeva. Sace nānākulassa

rukhamūlam hoti, cīvarassa hatthapāse vasitabbam.

Ajjhokāse pana agāmae araṇṇe cīvaram thapetvā tassa samantā sattabbhantare vasitabbam. Agāmakam nāma araṇṇam viñjhātavādisu vā samuddamajjhe vā macchabandhānam agamanapathe dīpakese labbhati. Tādisa araṇṇe majjhe thitassa samantā sattabbhantarapariucchēdo, vinibbedhena cuddasa honti. Majjhe nisinnō puratthimāya vā pacchimāya vā disāya pariante thapitacīvaram rakkhati. Sace pana aruṇuggamanasamaye kesaggamattampi puratthimam disam gacchati, pacchimāya disāya cīvaram nissaggiyam hoti. Esa nayo itarasmim. Nissaggiyam pana cīvaram anissajjitvā paribhuñjanto dukkaṭam āpajjati.

52. Sace padhāniko bhikkhu sabbarattim padhānāmanuyūñjitvā paccūsasamaye “nahāyissāmī” ti tīni cīvarāni tīre thapetvā nadim otarati, nahāyantasēva cassa arunam utthahati, kim kātabbam? So hi yadi uttaritvā cīvaram nivāseti, nissaggiyam cīvaram, anissajjitvā paribhuñjanapaccayā dukkaṭam āpajjati. Atha nāgo gacchati, evampi dukkaṭam āpajjati? Nāpajjati. So hi yāva aññam bhikkhum disvā vinayakammam na karoti, tāva tesam cīvarānam aparibhogārahattā naṭṭhacīvaratthāne thito hoti, naṭṭhacīvarassa ca akappiyam nāma natthi, tasmā ekam nivāsetvā dve hatthena gahetvā vihāram gantvā vinayakammam kātabbam. Sace dūre vihāro hoti, antarāmagge manussā sañcaranti, ekam nivāsetvā ekam pārupitvā ekam amsakūte thapetvā gantabbam. Sace vihāre sabhāgam bhikkhum na passati, bhikkhācāram gatā honti, saṅghātim bahigāme thapetvā santaruttarena āsanāsālam gantvā vinayakammam kātabbam. Sace bahigāme corabhayam hoti, pārupitvā gantabbam. Sace āsanāsālā sambādā hoti, janākiṇṇā na sakkā ekamante cīvaram apānetvā vinayakammam kām, ekam bhikkhum ādāya bahigāmam gantvā vinayakammam katvā cīvarāni paribhuñjitabbāni.

Sace therā bhikkhū daharānam hatthe pattaṭcīvaram datvā maggam gacchantā pacchimayāme sayitukāmā honti, attano attano cīvaram hatthapāse katvāva sayitabbam. Sace gacchantānyameva asampattesu daharesu aruṇam ugacchati, cīvaram nissaggiyam hoti, nissayo pana na paṭippassambhati. Daharānampi purato gacchantānam theresu asampattesu eeva nayo. Maggam virajjhivā araṇṇe aññamaññam apassantesupi eeva nayo. Sace pana daharā “mayam, bhante, muhuttam sayitvā asukasmim nāma okāse tumhe sampāpunissāmā” ti vatvā yāva aruṇuggamanā sayanti, cīvarāna nissaggiyam hoti, nissayo ca paṭippassambhati. Dahare uyyojetvā theresu sayantesupi eeva nayo. Dvedhāpatham disvā therā “ayaṃ maggo”, daharā “ayaṃ maggo” ti vatvā aññamaññassa vacanam aggahetvā gatā, saha aruṇassa ugamanā cīvarāni ca nissaggiyāni honti, nissayo ca paṭippassambhati. Sace daharā maggato okkamma “antoarūneyeva nivattissāmā” ti bhesajjattāya gāmam pavisitvā āgacchanti, asampattānyameva ca nesam aruṇo ugacchati, cīvarāni nissaggiyāni honti, nissayo pana na paṭippassambhati. Sace pana dhenubhayaena vā sunakhbhayena vā muhuttam thātvā “gamissāmā” ti thātvā vā nisīditvā vā gacchanti, antarā aruṇe uggate cīvarāni ca nissaggiyāni honti, nissayo ca paṭippassambhati.

Sace “antoarūneyeva āgamissāmā” ti antosīmāyam gāmam pavitthānam antarā aruṇo ugacchati, neva cīvarāni nissaggiyāni honti, na nissayo paṭippassambhati. Sace pana “vibhāyatu tāvā” ti nisīdanti, aruṇe uggate na cīvarāni nissaggiyāni honti, nissayo pana paṭippassambhati. Sace yepi “antoarūneyeva āgamissāmā” ti sāmāntavihāram dhammassavanatthāya saussāhā gacchanti, antarāmaggeyeva ca nesam aruṇo ugacchati, cīvarāni nissaggiyāni honti, nissayo pana na paṭippassambhati. Sace dhammagāraṇena “yāvapariyosānam sūtvāva gamissāmā” ti nisīdanti, saha aruṇassa ugamanā cīvarāni nissaggiyāni honti, nissayo ca paṭippassambhati. Thera daḥaram cīvaradhovanatthāya gāmakam pesentena attano cīvaram paccuddharitvāva dātābam, daharassapi cīvaram paccuddharāpetvāva thāpetābam. Sace asatiyā gacchati, attano cīvaram paccuddharitvā daharassa cīvaram vissāsena gahetvā thāpetābam. Sace thero na sarati, daharova sarati, daharena attano cīvaram paccuddharitvā therassa cīvaram vissāsena gahetvā gantvā vattābam “bhante, tumhākam cīvaram adhiṭṭhahitvā paribhuñjathā” ti. Attanopi cīvaram adhiṭṭhātabbam. Evam ekassa satiyāpi āpattimokkho hoti.

Iti pālimuttakavinayavinicchayasāngahe

Cīvaravippavāsavinicchayakathā samattā.

10. Bhaṇḍapaṭisāmanavinicchayakathā

53. **Bhaṇḍassa paṭisāmananti** paresam bhaṇḍassa gopanam. Paresāni (pāci. aṭṭha. 506) kappiyavattu vā hotu akappiyavattu vā, antamaso mātu kaṇṇapīlandhanam kālapānampi ghisantakam bhaṇḍāgarīkāsena paṭisāmetassa pācittiyam. Sace pana mātāpitūnam santakam avassam paṭisāmetābam kappiyabhaṇḍam hoti, attano atthāya gahetvā paṭisāmetābam. “Idam paṭisāmetvā dehi” ti pana vutte “na vaṭṭati” ti paṭikkhipitābam. Sace “paṭisāmeti” ti pāteṭvā gacchati, palibodho nāma hoti, paṭisāmetum vaṭṭati. Vihāre kammam karontā vaḍḍhakādayo vā rājavallabhā vā “attano upakaraṇabhaṇḍam vā sayanabhaṇḍam vā paṭisāmetvā deṭhā” ti vadanti, chandenapi bhayenapi na kātabbameva, guttaṭṭhānam pana dassetum vaṭṭati, balakkārena pāteṭvā gatesu ca paṭisāmetum.

Sace (pārā. aṭṭha. 1.111) attano hatthe paṭisāmanatthāya thāpitam bhaṇḍam sāmikena “dehi me bhaṇḍa” nti yācito adātukāmo “nāham gaṇhāmī” ti bhaṇati, sampajānamusāvādepi anādinānassa payogattā dukkaṭam. “Kim tumhe bhaṇatha, nevidam mayham anurūpam, na tumhāka” nti dāni vadantassapi dukkaṭameva. “Raho mayā etassa hatthe thāpitaṃ, na añño koci jānāti, dassati nu kho me, no” ti sāmiko vimatim uppādeṭi, bhikkhussa thullaccayam. Tassa pharusaḍibhāvam disvā sāmiko “na mayham dassati” ti dhuram nikkhipati, tatra sacāyam bhikkhu “kilāmetvā nam dassāmi” ti dāne saussāho, rakkhati tāva. Sacepi so dāne nirussāho, bhaṇḍasāmiko pana gahane saussāho, rakkhatiyeva. Yadi pana tasmim dāne nirussāho bhaṇḍasāmiko “na mayham dassati” ti dhuram nikkhipati, evam ubhinnaṃ dhuranikkhepena bhikkhuno pārājīkam. Yadi pi mukhena “dassāmi” ti vadati, cittaṇa pana adātukāmo, evampi sāmikassa dhuranikkhepe pārājīkam. Tam pana saṅgopānatthāya attano hatthe parehi thāpitam bhaṇḍam aguttadesato thānā cāvetvā guttaṭṭhāne thāpanatthāya harato anāpatti. Theyyacittēnapi thānā cāventassa avahāro natthi. Kasmā? Attano hatthe nikkhittatā, bhaṇḍadeyyam pana hoti. Theyyacittēna paribhuñjatopi eeva nayo.

54. Pañcannam sahadhammikānam santakam pana yaṃ kiñci parikkhāram paṭisāmetum vaṭṭati. Sace āgantuko bhikkhu āvāsikānam cīvarakammam karontānam samīpe pattaṭcīvaram thapetvā “ete saṅgopessanti” ti maññamāno nahāyitum vā aññatra vā gacchati, sace tam āvāsikā saṅgopenti, iccetam kusalam. No ce, naṭṭhe gīvā na hoti. Sacepi so “idam, bhante, thāpethā” ti vatvā gacchati, itare ca kiccapasutattā na jānanti, eeva nayo. Athāpi te “idam, bhante, thāpethā” ti vuttā “mayam byāvāṭā” ti paṭikkhipanti, itaro ca “avassam thāpessanti” ti anādiyitvā gacchati, eeva nayo. Sace pana te tena yācītā vā ayācītā vā “mayam thāpessāma, tvam gacchā” ti vadanti, tam saṅgopitābam. No ce saṅgopenti, naṭṭhe gīvā. Kasmā? Sampācchittatā.

Yo bhikkhu bhaṇḍāgarīko hutvā paccūsasamaye eva bhikkhūnam pattaṭcīvarāni heṭṭhāpāsādāro opetvā dvāram apidahitvā tesampi anāroctvāva dūre bhikkhācāram gacchati, tāni ce corā haranti, tasēva gīvā. Yo pana bhikkhu bhikkhūhi “oropetha, bhante, pattaṭcīvarāni, kālo salākaggahaṇassā” ti vutto “samāgatāthā” ti pucchitvā “āma samāgatāthā” ti vutte pattaṭcīvarāni nīharitvā nikkhipitvā bhaṇḍāgarādvāram bandhitvā “tumhe pattaṭcīvarāni gahetvā heṭṭhāpāsādādvāram paṭijjagittvā gaccheyyāthā” ti vatvā gacchati. Tatra ceko alasajātiko bhikkhu bhikkhūsu gatesu pacchā akkhīni puñchanto utthāhitvā udakattānam mukhadhovanattham gacchati, tam khaṇam disvā corā tassa pattaṭcīvaram haranti, suhatam, bhaṇḍāgarīkassa gīvā na hoti.

Sacepi koci bhaṇḍāgarīkassa anāroctvāva bhaṇḍāgāre attano parikkhāram thāpeti, tasmimpi naṭṭhe bhaṇḍāgarīkassa gīvā na hoti. Sace pana bhaṇḍāgarīko tam disvā “aṭṭhāne thāpita” nti gahetvā thāpeti, naṭṭhe tasēva gīvā. Sacepi thāpitabhikkhūna “mayā, bhante, idiso nāma parikkhāro thāpito, upadhāreyyāthā” ti vutto “sādhū” ti sampācchati, dunnikkhittam vā maññamāno aññasmim thāne thāpeti, naṭṭhe tasēva gīvā. “Nāham jānāmi” ti paṭikkhipantassa pana natthi gīvā. Yopi tassa passantasseva thāpeti, bhaṇḍāgarīkaṇca na sampācchāpeti, naṭṭham sunatthameva. Sace pana nam bhaṇḍāgarīko aññatra thāpeti, naṭṭhe gīvā. Sace bhaṇḍāgāram suguttam, sabbo saṅghassa cetiyyassa ca parikkhāro tattheva thāpiyati, bhaṇḍāgarīko ca bālo abyatto dvāram vivaritvā dhammakatham vā sotum aññam vā kiñci kāmum kathaṅci gacchati, tam khaṇam disvā yattakam corā haranti, sabbam tassa gīvā. Bhaṇḍāgarāto nikkhamitvā bahi caṅkamantassa vā dvāram vivaritvā sarīram utum gāhāpentassa vā tattheva samanadhammānyogena nisinnassa vā tattheva nisīditvā kenaci kammēna byāvatassa vā uccārapassāvapīlittassapi sato tattheva upacāre vijjānāne bahi gacchato vā aññena vā kenaci ākārena pamattassa sato dvāram vivaritvā vā vivāṭameva pavisitvā vā sandhim chinditvā vā yattakam tassa pamādapaccayā corā haranti, sabbam tasēva gīvā. “Unhasamaye pana vātapānam vivaritvā nipajjitum vaṭṭati” ti vadanti. Uccārapīlittassa pana tasmim upacāre asati aññattha gacchantassa gilānapakke thitattā avisayo, tasmā gīvā na hoti.

55. Yo pana anto unḥapīlito dvāram suguttam katvā bahi nikkhamati, corā tam gahetvā “dvāram vivarā” ti vadanti, yāvatiyam na vivaritābam. Yadi pana te corā “sace na vivarasi, taṇca māressāma, dvāraṇca bhinditvā parikkhāram harissāmā” ti pharasaḍāni ukkhipanti, “mayi ca mate saṅghassa ca senāsane vinatthē guno natthi” ti vivaritum vaṭṭati. Idhāpi “avisayattā gīvā natthi” ti vadanti. Sace koci āgantuko kuñcīkam vā deti, dvāram vā vivarati, yattakam corā haranti, sabbam tassa gīvā. Saṅghena bhaṇḍāgāram guttaṭṭhāya sūciyantakāṇca kuñcīkamuddikā ca yojetvā dinnā hoti, bhaṇḍāgarīko ghaṭikamatam datvā nipajjati, corā vivaritvā parikkhāram haranti, tasēva gīvā. Sūciyantakāṇca kuñcīkamuddikāca yojetvā nipannam panetam sace corā āgantvā “dvāram vivarāhi” ti vadanti, tattha purimanayeneva paṭipajjitābam. Evam suguttam katvā nipanne pana sace bhittim vā chadanam vā bhinditvā umaṅgena vā pavisitvā haranti, na tassa gīvā.

Sace bhaṇḍāgāre aññēpi therā vasanti, vivate dvāre attano attano parikkhāram gahetvā gacchanti, bhaṇḍāgarīko tesu gatesu dvāram na jaggati, sace tattha kiñci avahāriyati, bhaṇḍāgarīkassa issaravatāya bhaṇḍāgarīkasseva gīvā, therehi pana sahāyehi bhavitābam. Ayañhi sāmīci. Yadi bhaṇḍāgarīko “tumhe bahi thātvā tumhākam

parikkhāram ganhatha, mā pavisitthā”ti vadati, tesañca eko lolamahāthero sāmanerehi ceva upatthākehi ca saddhim bhaṇḍāgāram pavisitvā nisīdati ceva nipajjati ca, yattakam bhaṇḍam nassati, sabbam tassa gīvā, bhaṇḍāgārikena pana avasesatherehi ca sahāyehi bhavitabbam. Atha bhaṇḍāgārikova lolasāmanere ca upatthāke ca gahetvā bhaṇḍāgāre nisīdati ceva nipajjati ca, yattakam nassati, sabbam tasseva gīvā. Tasmā bhaṇḍāgārikeneva tattha vasitabbam, avasesehi appeva rukkhāmūle vasitabbam, na ca bhaṇḍāgāreti.

56. Ye pana attano attano sabhāgabhikkhūnam vasanagabbhesu parikkhāram thapenti, parikkhāre natthe yehi thapito, tesameva gīvā, itarehi pana sahāyehi bhavitabbam. Yadi pana saṅgho bhaṇḍāgārikassa vihāreyeva yāgubhattam dāpeti, so ca bhikkhācāratthāya gāmaṃ gacchati, nattham tasseva gīvā. Bhikkhācāram pavisanārehi atirekacāraṃ rakkhanatthāya thapitavihāravārikassapi yāgubhattam vā nivāpam vā labhamānasseva bhikkhācāram gacchato yaṃ tattha nassati, sabbam gīvā. Na kevalaṃca ettakameva, bhaṇḍāgārikassa viya yaṃ tassa pamādapaccayā nassati, sabbam gīvā.

Sace vihāro mahā hoti, aññaṃ padesaṃ rakkhitum gacchantassa aññaṃ padese nikkhittam haranti, avisayattā gīvā na hoti. Īdise pana vihāre vemajjhe sabbesam osaraṇatthāne parikkhāre thapetvā nisīditabbam, vihāravārikā vā dve tayo thapetabbā. Sace tesampi appamattānaṃ ito cito ca rakkhatameva kiñci nassati, gīvā na hoti. Vihāravārike bandhitvā haritabhaṇḍampi corānaṃ paṭipatham gatesu aññena maggena haritabhaṇḍampi na tesam gīvā. Sace vihāravārikānaṃ vihāre dātābham yāgubhattam vā nivāpo vā na hoti, tehi pattabbalābhatō atirekā dve tisso yāgusalākā tesam pahonakabhattasālākā ca thapetum vaṭṭati, nibaddham katvā pana na thapetabbā. Manussā hi vipatāsārino honti “vihāravārikāyeva amhākam bhattam bhūñjanti”ti, tasmā parivattetvā parivattetvā thapetabbā. Sace tesam sabhāgā salākabhattādīni āharitvā denti, iccetam kusalam. No ce denti, vāram gāhāpetvā niharāpetabbāni. Sace vihāravāriko dve tisso yāgusalākā ca cattāri pañca salākabhattāni ca labhamāno bhikkhācāram gacchati, bhaṇḍāgārikassa viya sabbam nattham gīvā hoti. Sace saṅghassa vihārapālānaṃ dātābham bhattam vā nivāpo vā natthi, bhikkhū vihāravāram gahetvā attano attano nissitake vihāram jagāpentī, sampattavāram aggahetum na labhati. Yathā aññe bhikkhū karontī, tatheva kātabbam. Bhikkhūhi pana asahāyassa vā adutiyassa vā yassa sabhāgo bhikkhu bhattam ānetvā dātā natthi, evarūpassa vāro na pāpetabbo.

Yampi pākavattatthāya vihāre thapenti, tam gahetvā upajīvanta thātābham. Yo tam na upajīvati, so vāram na gāhāpetabbo. Phalāphalathāyapi vihāre bhikkhum thapenti, jagāpentī gopetvā phalavāreṇa bhājetvā khādanti. Yo tāni khādanti, tena thātābham, anupajivanto na gāhāpetabbo. Senāsanaṃcapīthapaccattharanarakkhaṇatthāyapi thapenti, āvāse vasantaṃ thātābham, abbhokāsiko pana rukkhāmūlo vā na gāhāpetabbo. Eko navako hoti, bahussuto pana bahūnaṃ dhammam vāceti, paripuccham deti, pālīm vāneti, dhammakatham katheti, saṅghassa bhāram nittharati, ayam lābham paribhuñjantopi āvāse vasantopi vāram na gāhāpetabbo. “Purisaviseso nāma nātābbo”ti vadanti. Uposathāgārapatimāgharajaganakassa pana diguṇaṃ yāgubhattam, devasikam taṇḍulanāli, samvacchare ticivaram dasavīsagghanakam kappiyabhaṇḍānaṃ dātābham. Sace pana tassa tam labhamānasseva pamādena tattha kiñci nassati, sabbam gīvā. Bandhitvā balakkāreṇa accinnam, na gīvā. Tattha cetiyassa vā saṅghassa vā santakena cetiyassa santakam rakkhāpetum vaṭṭati, cetiyassa santakena saṅghassa santakam rakkhāpetum na vaṭṭati. Yaṃ pana cetiyassa santakena saddhim saṅghassa santakam thapitam hoti, tam cetiyasantake rakkhāpete rakkhitameva hotīti evam vaṭṭati. Pakkhavāreṇa uposathāgārādīni rakkhatopi pamādavaseṇa nattham gīvāyevāti.

Iti pālīmuttakavinayavinicchayaṅgahe

Bhaṇḍapaṭisāmanavinicchayakathā samattā.

11. Kayavikkayasamāpattivinicchayakathā

57. **Kayavikkayasamāpattīti** kayavikkayasamāpajjanam. “Iminā imam dehi”tiādīnā (pār. aṭṭha. 2.595) hi nayena parassa kappiyabhaṇḍam ganhanto kayam samāpajjati, attano kappiyabhaṇḍam dento vikkayam. Ayam pana kayavikkayo thapetvā pañca sahadhammike avasesehi gihpabbajjehi antamaso mātāpitūhi saddhim na vaṭṭati.

Tatrāyam vinicchayo – vatthena vā vattham hotu, bhattena vā bhattam, yaṃ kiñci kappiyam “iminā imam dehi”ti vadati, dukkaṭam. Evam vatvā mātūyāpi attano bhaṇḍam deti, dukkatam, “iminā imam dehi”ti vutto vā “imam dehi, imam te dassāmi”ti tam vatvā vā mātūyāpi bhaṇḍam attanā ganhāti, dukkaṭam, attano bhaṇḍe parathattham, parabhaṇḍe ca attano hattham sampatte nissaggiyam pācittiyam. Mātaram vā pana pitaram vā “imam dehi”ti vadato viññati na hoti, “imam ganhāhi”ti dadato saddhādeyavinipātanam na hoti. Aññatakam “imam dehi”ti vadato viññati, “imam ganhāhi”ti dadato saddhādeyavinipātanam, “iminā imam dehi”ti kayavikkayam āpajjato nissaggiyam. Tasmā kappiyabhaṇḍam parivattanta mātāpitūhi saddhim kayavikkayam, aññatakehi saddhim tisso āpattiyō mocentena parivattetabbam.

Tatrāyam parivattanavidhi – bhikkhussa pātheyyatanūlā honti, so antarāmagge bhattattham purisaṃ disvā “amhākam taṇḍulā atthi, na ca no imehi attho, bhattena pana attho”ti vadati, puriso taṇḍule gahetvā bhattam deti, vaṭṭati. Tissoopi āpattiyō na hoti, antamaso nimittakammamattampi na hoti. Kasmā? Mūlassa atthitāya. Yo pana evam akatvā “iminā imam dehi”ti parivatteti, yathāvattukameva. Vighāsadam disvā “imam odanam bhūñjitvā rajanam vā dārūni vā āharā”ti vadati, rajanachalliganāyā dāruṇānāya ca nissaggiyāni honti. “Imam odanam bhūñjitvā imam nāma karothā”ti tantakārādīhi sippikehi dhammakaraṇādisu tam tam parikkhāram kāreti, rajakehi vā vattham dhovāpeti, yathāvattukameva. Nahāpitena kese chindāpeti, kammakārehi navakammaṃ kāreti, yathāvattukameva. Sace pana “imam bhattam bhūñjitvā idam karothā”ti na vadati, “idam bhattam bhūñja, bhuttosi, bhūñjissasi, idam nāma karohi”ti vadati, vaṭṭati. Ettha ca kiñcāpi vatthadhovane vā kesacchedane vā bhūmisodhanādinavakamme vā parabhaṇḍam attano hatthagatam nissajjittabam nāma natthi, **mahāpattakathāyam** pana dalham katvā vuttatā na sakkā etaṃ paṭikkhitum, tasmā yathā nissaggiyavattumhi paribhutte vā natthe vā pācittiyam deseti, evamidhāpi desetabbam.

Yaṃ kiñci kappiyabhaṇḍam ganhitukāmāyā aggham pucchitum vaṭṭati, tasmā “ayam tava patto kim agghati”ti pucchite “idam nāmā”ti vadati, sace attano kappiyabhaṇḍam mahaggham hoti, evaṃca naṃ paṭivadati “upāsaka mama idam vatthu mahaggham, tava pattam aññassa dehi”ti. Tam sutvā itaro “aññaṃ thālakampi dassāmi”ti vadati, ganhitum vaṭṭati. Sace so patto mahaggho, bhikkhuno vatthu appaggham, pattasāmiko cassa appagghabhāvam na jānāti, patto na gahetabbo, “mama vatthu appaggha”nti ācikkhitabbam. Mahagghabhāvam natvā vañcetvā ganhantopi hi bhaṇḍam agghāpetvā kāretabbatam āpajjati. Sace pattasāmiko “hotu, bhante, sesam mama puññaṃ bhavissati”ti deti, vaṭṭati. Kappiyākārakassa pana “iminā imam gahetvā dehi”ti ācikkhitum vaṭṭati, tasmā yassa hatthato bhaṇḍam ganhāti, tam thapetvā aññaṃ antamaso tassa puttabhātīkampi kappiyākārakam katvā “iminā imam nāma gahetvā dehi”ti ācikkhati, so ce cheko hoti, punappunam apanetvā vivaditvā ganhāti, tuñhībhitena thātābham. No ce cheko hoti, na jānāti gahetum, vāñjako ca tam vañceti, “mā ganhāhi”ti vattabbo.

“Idam paṭiggahitam telam vā sappi vā amhākam atthi, amhākaṇca aññena appaṭiggahitakena attho”ti vutte pana sace so tam gahetvā aññaṃ deti, paṭhamam attano telam na mināpetabbam. Kasmā? Nāliyañhi avasiṭṭhatelam hoti, tam pacchā minantassa appaṭiggahitam dūseyya. Ayaṇca kayavikkayo nāma kappiyabhaṇḍavasena vutto. Kappiyena hi kappiyam parivattentassa kayavikkayasikkhāpadena nissaggiyam vuttam, akappiyam parivattentassa, kappiyena vā akappiyam akappiyena vā kappiyam parivattentassa rūpiyasamvohārasikkhāpadena nissaggiyam, tasmā ubhosu vā ekasmim vā akappiye sati rūpiyasamvohāro nāma hoti.

58. Rūpiyasamvohārassa ca garubhāvādiṇattham idam pattacattukkaṃ vedittabbam. Yo hi rūpiyam uggañhitvā tena ayabjāṃ samutthāpeti, tam koṭṭāpetvā tena lohena pattam kāreti, ayam patto mahāakappiyo nāma, na sakkā kenaci upāyena kappiyo kātum. Sacepi tam vināsetvā thālakam kāreti, tampi akappiyam. Vāsim kāreti, tāya chinndantakatthampi akappiyam. Balisaṃ kāreti, tena mārītā macchāpi akappiyā. Vāsim tāpetvā udakam vā khīram vā unḥāpeti, tampi akappiyameva.

Yo pana rūpiyam uggañhitvā tena pattam kiñāti, ayampi patto akappiyo. “Pañcannampi sahadhammikanam na kappati”ti **mahāpaccariyam** vuttam. Sakkā pana kappiyo kātum. So hi mūle mūlasāmikanam, patte ca pattasāmikanam dinne kappiyo hoti, kappiyabhaṇḍam datvā gahetvā paribhuñjitum vaṭṭati.

Yopi rūpiyam uggañhitvā kappiyākārakena saddhim kammārakulam gantvā pattam disvā “ayam mayham rucati”ti vadati, kappiyākāro ca tam rūpiyam datvā kammāram saññāpeti, ayampi patto kappiyavohāreṇa gahitopi dūtiyapattasadiyeva, mūlassa sampācicchittatā akappiyo. Kasmā sesānaṃ na kappati? Mūlassa anissatthattā.

Yo pana rūpiyam asampācchitvā “therassa pattam kiñitvā dehi”ti pahitakappiyākārakena saddhim kammārakulam gantvā pattam disvā “ime kahāpane gahetvā imam dehi”ti kahāpane dāpetvā gahito, ayam patto etasseva bhikkhuno na vaṭṭati dubbicāritatā, aññesaṃ pana vaṭṭati mūlassa asampācchittatā. Mahāsumattherassa kira upajjhāyo anuruddhatthero nāma ahoṣi. So attano evarūpam pappissa pūretvā saṅghassa nissajji. Tipitakacūlanāgathattherassa saddhivihārikānaṃ evarūpo patto ahoṣi. Tam theropi sappissa pūretvā saṅghassa nissajjāpesīti. Idam akappiyapattacattukkaṃ.

Sace pana rūpiyam asampācchitvā “therassa pattam kiñitvā dehi”ti pahitakappiyākārakena saddhim kammārakulam gantvā pattam disvā “ayam mayham rucati”ti vā “imāham gahessāmi”ti vā vadati, kappiyākāro ca tam rūpiyam datvā kammāram saññāpeti, ayam patto sabbakappiyo buddhānampi paribhogāro. Imam pana rūpiyasamvohāram karontena “iminā imam gahetvā dehi”ti kappiyākārakampi ācikkhitum na vaṭṭati.

Iti pālimuttakavinayavinicchayaśaṅgahe

Kayavikkayasamāpattivinicchayakathā samattā.

12. Rūpiyādipaṭiggahaṇavinicchayakathā

59. Rūpiyādipaṭiggahoti jātarūpādipaṭiggahaṇaṃ. Tattha (pārā. attha. 2.583-4) jātarūpaṃ rajataṃ jātarūpamāsako rajatamāsakoti catubbidhaṃ nissaggiyavatthu. Tambalohādīhi kato **lohamāsako**. Sārādārūnā vā velupesikāya vā antamaso tālapannanepi rūpaṃ chinditvā kato **dārumāsako**. Lākhāya vā niyyāseṇa vā rūpaṃ samuṭṭhāpetvā kato **jatūmāsako**. Yo yo yattha yattha janapade yadā yadā vohāraṃ gacchati, antamaso atthimayopi kammamayopi rukkhaphalabījamayopi samuṭṭhāpitarūpopi asamuṭṭhāpitarūpopi āyāṃ sabbopi rajatamāsakeneva sāṅgahito. Mutthā mani veluriyo saṅkho silā pavālaṃ lohitaṅko masāragallaṃ satta dhaññāni dāsīdāsakhetvatthupuppahāraṃmaphalārāmadāyoti idam dukkatavatthu. Tattha nissaggiyavatthum attano vā sāṅghaganapuggalacetiyānaṃ vā atthāya sampaticchitum na vaṭṭati. Attano atthāya sampaticchato nissaggiyaṃ pācittiyāṃ hoti, sesānaṃ atthāya dukkaṭaṃ. Dukkaṭavatthum sabbesampi atthāya sampaticchato dukkaṭameva.

Tatrāyaṃ vinicchayo (pārā. attha. 2.538-9) – sace koci jātarūparajataṃ āharitvā “idam sāṅghassa dammi, āramāṃ vā karoṭha cetiyāṃ vā bhōjanasālādīnaṃ vā aññatarā” nti vadati, idam sampaticchitum na vaṭṭati. Sace pana “nayidaṃ bhikkhūnaṃ sampaticchitum vaṭṭati” ti paṭikkhitte “vaḍḍhakānaṃ vā kammakāraṇaṃ vā hatthe bhavissati, kevalaṃ tumhe sukata dukkaṭaṃ jānāthā” ti vatvā tesāṃ hatthe datvā pakkamati, vaṭṭati. Athāpi “mama manussānaṃ hatthe bhavissati, mayhameva vā hatthe bhavissati, kevalaṃ tumhe yaṃ yassa dātābbaṃ, tadatthāya pesethā” ti vadati, evampi vaṭṭati. Sace pana sāṅghaṃ vā ganaṃ vā puggalaṃ vā anāmasivā “idam hiraññasuvannaṃ cetiyassa dema, vihāressa dema, navakammassa demā” ti vadanti, paṭikkhitum na vaṭṭati, “ime idam bhaṇanti” ti kappiyakāraṇaṃ ācikkhitābbaṃ. “Cetiyaḍīnaṃ atthāya tumhe gahetvā ṭhapetvā” ti vutte pana “amhākaṃ gahetum na vaṭṭati” ti paṭikkhitābbaṃ.

Sace pana koci baḥuṃ hiraññasuvannaṃ ānetvā “idam sāṅghassa dammi, cattāro paccaye paribhuñjathā” ti vadati, tañce sāṅgho sampaticchati, paṭiggahaṇepi paribhogepi āpatti. Tatra ceko bhikkhu “nayidaṃ kappati” ti paṭikkhipati, upāsako ca “yadina kappati, mayhameva bhavissati” ti tam ādāya gacchati. So bhikkhu “tāyā sāṅghassa lābhantarāyo kato” ti na kenaci kiñci vattabbo. Yo hi tam codeti, sveva sāpattiko hoti. Tena panekena baḥu anāpattikā kaṭā. Sace pana bhikkhūhi “na vaṭṭati” ti paṭikkhitte “kappiyakāraṇaṃ vā hatthe bhavissati, mama purisānaṃ vā mayham vā hatthe bhavissati, kevalaṃ tumhe paccaye paribhuñjathā” ti vadati, vaṭṭati.

Catupaccayatthāya ca dinnam yena yena paccayena attho hoti, tam tadattham upanetābbaṃ. **Civaratthāya** dinnam cīvareyeva upanetābbaṃ. Sace cīvarena tādiso attho natthi, piṇḍapātādīhi sāṅgho kilamati, sāṅghasutthūthāya apaloketvā tadatthāyapi upanetābbaṃ. Esa nayo **piṇḍapātāgilānapaccayatthāya** dinnepi. **Senāsanatthāya** dinnam pana senāsanassa garubhaṇḍattā senāsaneyeva upanetābbaṃ. Sace pana bhikkhūsu senāsanāṃ chaḍḍetvā gatesu senāsanāṃ vinassati, idise kāle senāsanāṃ vissajjivāpi bhikkhūnaṃ paribhogo anuññāto, tasmā senāsanajaganattham mūlacchejjaṃ akatvā yāpanamattam paribhuñjitābbaṃ.

60. Sace koci “mayham tisassasampādanakaṃ mahātālākaṃ atthi, tam sāṅghassa dammi” ti vadati, tañce sāṅgho sampaticchati, paṭiggahaṇepi paribhogepi āpattiyeva. Yo pana tam paṭikkhipati, so purimanayena na kenaci kiñci vattabbo. Yo hi tam codeti, sveva sāpattiko hoti. Tena panekena baḥu anāpattikā kaṭā. Yo pana “tādisameyeva tālākaṃ dammi” ti vatvā bhikkhūhi “na vaṭṭati” ti paṭikkhitto vadati “asuṅkaṇa asuṅkaṇa sāṅghassa tālākaṃ atthi, tam katham vaṭṭati” ti. So vattabbo “kappiyāṃ katvā dinnam bhavissati” ti. Katham dinnam kappiyāṃ hoti. “Cattāro paccaye paribhuñjathā” ti vatvā dinnanti. So sace “sādhu, bhante cattāro paccaye paribhuñjathā” ti deti, vaṭṭati. Athāpi “tālākaṃ ganhathā” ti vatvā “na vaṭṭati” ti paṭikkhitto “kappiyakāraṇo atthi” ti puccitvā “natthi” ti vutte “idam asuko nāma vicāressati, asukassa vā hatthe mayham vā hatthe bhavissati, sāṅgho kappiyabhaṇḍam paribhuñjati” ti vadati, vaṭṭati. Sacepi “na vaṭṭati” ti paṭikkhitto “udakaṃ paribhuñjissati, bhaṇḍakaṃ dhovissati, migapakkhino pivissanti” ti vadati, evampi vaṭṭati. Athāpi “na vaṭṭati” ti paṭikkhitto vadati “kappiyasīseṇa ganhathā” ti. “Sādhu upāsaka, sāṅgho pāṇiyāṃ pivissati, bhaṇḍakaṃ dhovissati, migapakkhino pivissanti” ti vatvā paribhuñjitum vaṭṭati. Athāpi “mama tālākaṃ vā pokkharāṇiṃ vā sāṅghassa dammi” ti vutte “sādhu upāsaka, sāṅgho pāṇiyāṃ pivissati” ti dīdāni vatvā paribhuñjitum vaṭṭatiyeva.

Yadi pana bhikkhūhi hatthakammaṃ yācītvā sahatthēna ca kappiyapathaviṃ khañitvā udakaparibhogatthāya tālākaṃ kāritam hoti, tañce nissāya sassam nipphādetvā manussā vihāre kappiyabhaṇḍam denti, vaṭṭati. Atha manussā eva sāṅghassa upakāratthāya sāṅghikabhūmiṃ khañitvā tam nissāya nipphanasassato kappiyabhaṇḍam denti, etampi vaṭṭati. “Amhākaṃ ekam kappiyakāraṇam ṭhapethā” ti vutte ca ṭhapetum pi labbhati. Atha te manussā rājābalinā upaddutā pakkamanti, aññe paṭipajjanti, na ca bhikkhūnaṃ kiñci denti, udakaṃ vāretum labbhati, tañca kho kasikkamakāleypa, na sassakāle. Sace te vadanti “nanu, bhante, pubbepi manussā imaṃ nissāya sassam akamsū” ti, tato vattabbā “te sāṅghassa imaṇca imaṇca upakāraṃ akamsu, idañcaidaṇca kappiyabhaṇḍakaṃ adamsū” ti. Sace te vadanti “mayampi dassāma” ti, evampi vaṭṭati.

Sace pana koci abyatto akappiyavohāreṇa tālākaṃ paṭiggahaṇāti vā kāreti vā, tam bhikkhūhi na paribhuñjitābbaṃ, tam nissāya laddhakappiyabhaṇḍampi akappiyameva. Sace bhikkhūhi pariccattabhāvaṃ nātva sāmiko vā tassa puttadhāro vā añño vā koci vaṃse uppanno puna kappiyavohāreṇa deti, vaṭṭati. Pacchinne kulavamse yo tassa janapadassa sāmiko, so acchinditvā kappiyavohāreṇa puna deti cittalapabbate bhikkhūnā nīhataudakavāhakaṃ **alanāgarājamahesi** viya, evampi vaṭṭati. Kappiyavohārepi udakavasena paṭiggahitatalāke suddhacittīnaṃ mattikuddharanapālībandhanādīni ca kātum vaṭṭati. Tam nissāya puna sassam karonte disvā kappiyakāraṇam ṭhapetum na vaṭṭati. Yadi te sayameva kappiyabhaṇḍam denti, gahetābbaṃ. Na ce denti, na codetābbaṃ. Paccayavasena paṭiggahitatalāke kappiyakāraṇam ṭhapetum vaṭṭati, mattikuddharanapālībandhanādīni kāretum na vaṭṭati. Sace kappiyakāraṇā sayameva karonti, vaṭṭati. Abyattēna pana lajjibhikkhūnā kārapitesu kiñcāpi paṭiggahaṇam kappiyāṃ, bhikkhussa pana payogapaccayā uppannena missatā visagatapiṇḍapāto viya akappiyamaṃsarasamissabhojanam viya ca dubbhinnabhogam hoti, sabbesam akappiyameva.

61. Sace pana udakassa okāso atthi, tālākaṃ pālī thirā, “yathā baḥuṃ udakaṃ ganhāti, evam karohi, tīrasamīpe udakaṃ karohi” ti evam udakameva vicāreti, vaṭṭati. Uddhane aggim na pāṇenti, “udakammaṃ labbhatu upāsaka” ti vattum vaṭṭati, “sassam katvā āharathā” ti vattum pana na vaṭṭati. Sace pana tālāke atibahum udakaṃ disvā passato vā piṭṭhito vā mātīkaṃ nīharāpeti, vanaṃ chindāpetvā keḍāre kārapeti, porāṇakedāreṇa vā pakatibhāgaṃ aggahetvā atirekam ganhāti, navasasse vā aparicchinnaḥbhāge “ettake kahāpane dethā” ti kahāpane utthāpeti, sabbesam akappiyāṃ.

Yo pana “kasatha vapathā” ti avatvā “ettakāya bhūmiyā ettako nāma bhāgo” ti evam bhūmiṃ vā paṭiṭṭhāpeti, “ettake bhūmibhāge amhehi sassam kataṃ, ettakaṃ nāma bhāgaṃ ganhathā” ti vadantesu kassakesu bhūmippamānagahaṇattham rajjuyā vā dādena vā mināti, khale vā thatvā rakkhati, khalato vā nīharāpeti, koṭṭhāgāre vā paṭisāmeti, tasseeva tam akappiyāṃ. Sace kassakā kahāpane āharitvā “ime sāṅghassa āhatā” ti vadanti, aññataro ca bhikkhu “na sāṅgho kahāpane khādati” ti saññāya “ettakehi kahāpanehi sātaka āharatha, ettakehi yāguādīni sampādetā” ti vadati, yaṃ te āharanti, tam sabbesam akappiyāṃ. Kasmā? Kahāpanānaṃ vicāritattā. Sace dhaññāṃ āharitvā “idam sāṅghassa āhaṭa” nti vadanti, aññataro ca bhikkhu purimanayena “ettakehi vīhīhi idañcaidaṇca āharathā” ti vadati, yaṃ te āharanti, tam tasseeva akappiyāṃ. Kasmā? Dhaññassa vicāritattā. Sace taṇḍulam vā aparāṇam vā āharitvā “idam sāṅghassa āhaṭa” nti vadanti, aññataro ca bhikkhu purimanayena “ettakehi taṇḍulehi idañcaidaṇca āharathā” ti vadati, yaṃ te āharanti, tam sabbesam kappiyāṃ. Kasmā? Kappiyānaṃ taṇḍulādīnaṃ vicāritattā. Kayavikkayepi anāpatti kappiyakāraṇassa ācikkhitattā.

62. Pubbe pana cittalapabbate eko bhikkhu catusāladvāre “aho vata sve sāṅghassa ettakappamāne pūve paccayū” nti āramikānaṃ saññājananatham bhūmiyaṃ maṇḍalam akāsi. Tam disvā cheko āramiko tatheva katvā dutyādivase bheriyā ākotiṭṭāya sannipatite sāṅgho pūvaṃ gahetvā sāṅghattheram āha – “bhante, amhehi ito pubbe neva pitūnaṃ, na pitāmahānaṃ evarūpaṃ sutapubbaṃ, ekena ayyena catusāladvāre pūvatthāya saññā katā, ito dāni pabhuti ayyā attano attano cittaṇurūpaṃ vadantu, amhākaṃ pi phāsuvihāro bhavissati” ti. Mahāthero tatova nivatti, ekabhikkhunāpi pūvo na gahito. Evam pubbe tatruppādam na paribhuñjimsu. Tasmā –

Sallekham accajantena, appamattēna bhikkhūnaṃ;
Kappiyepi na kātabbā, āmisatthāya lolatā. (pārā. attha. 2.538-9);

Yo cāyam tālāke vutto, pokkharāṇīudakavāhakaṃ mātīkādīsipi eseva nayo.

63. Pubbanāparānaucchuphalāphalādīnaṃ viruhanatthānaṃ yaṃ kiñci khettaṃ vā vatthum vā “dammi” ti vuttepi “na vaṭṭati” ti paṭikkhipitvā tālāke vuttanayeneva yadā kappiyavohāreṇa “catupaccayaparibhogatthāya dammi” ti vadati, tadā sampaticchitābbaṃ. “vanam dammi araññam dammi” ti vutte pana vaṭṭati. Sace manussā bhikkhūhi anāñattāyeva tattha rukkhe chinditvā aparāṇādīni sampādetvā bhikkhūnaṃ bhāgaṃ denti, vaṭṭati, adentā na codetābbaṃ. Sace kenacideva antarāyena tesu pakkantesu aññe karonti, na ca bhikkhūnaṃ kiñci denti, te vāretābbaṃ. Sace vadanti “nanu, bhante, pubbe manussā idha sassāni akamsū” ti, tato vattabbā “te sāṅghassa idañcaidaṇca kappiyabhaṇḍam adamsū” ti. Sace vadanti “mayampi dassāma” ti, evam vaṭṭati.

Kiñci sassuṭṭhānakam bhūmippadesam sandhāya “sīmam demā”ti vadanti, vaṭṭati. Sīmaparicchedanattam pana thambhā vā pāsānā vā sayam na ṭhapetabbā, bhūmi nāma anagghā, appakenapi pārājiko bhaveyya. Ārāmikanam pana vattabbam “iminā thānena amhākam sīmā gatā”ti. Sacepi hi te adhikam ganhanti, pariyaena kathittatā anāpatti. Yadi pana rājarājamahāmatādayo sayameva thambhe ṭhapētvā “cattāro paccaye paribhūñjathā”ti denti, vaṭṭatiyeva.

Sace koci antosīmāyam talākam vā khaṇati, vihāramajjhena vā mātikam neti, cetiyaṅgaṇabodhiyaṅgaṇādīni dussanti, vāretabbo. Sace saṅho kiñci labhivā āmisagarukatāya na vāreti, eko bhikkhu vāreti, sova bhikkhu issaro. Sace eko bhikkhu na vāreti “netha tumhe”ti, tesameva pakkho hoti. Saṅho vāreti, saṅhova issaro. Saṅhikesu hi kammesu yo dhammakammaṃ karoti, sova issaro. Sace vāriyamānopi karoti, heṭṭhā gahitam paṃsuṃ heṭṭhā pakkhipivā, upari gahitam paṃsuṃ upari pakkhipivā pūretabbā.

Sace koci yathājatameva ucchum vā aparannam vā alābukumbhaṇḍādikam vā valliphalam dātukāmo “etaṃ sabbam ucchukhettaṃ aparannavattum valliphalāvātam dammi”ti vadati, saha vatthunā parāmatṭhattā na vaṭṭatīti mahāsumatthero āha. Mahāpadumatthero pana “abhiṭṭāpamattametam, sāmikanāmyeva hi so bhūmibhāgo, tasmā vaṭṭati”ti āha. “Dāsam dammi”ti vadati, na vaṭṭati. “Ārāmikaṃ dammi, veyyāvaccakaram dammi, kappiyākarakam dammi”ti vutte vaṭṭati. Sace ārāmiko purebhattampi pacchābhattampi saṅghasseva kammaṃ karoti, sāmaṇerassa viya sabbam bhesajjam paṭijagganampi tassa kātabbam. Sace purebhattameva saṅghassa kammaṃ karoti, pacchābhattam attano karoti, sāyam nivāpo na dātabbo. Yepi pañcadivasavārena vā pakkhavārena vā saṅghassa kammaṃ katvā sesakāle attano kammaṃ karonti, tesampi karaṇākāleyeva bhattaṅca nivāpo ca dātabbo. Sace saṅghassa kammaṃ natthi, attanoyeva kammaṃ katvā jīvanti, te ce hatthakammamūlam ānetvā denti, gahetabbam. No ce denti, na kiñci vattabbā. Yam kiñci rajakadāsampi pesakāradāsampi ārāmikanāmena sampaticchitum vaṭṭati.

Sace “gāvo demā”ti vadanti, “na vaṭṭati”ti paṭikkhipitabbā. Imā gāvo kutoti. Paṇḍitehi pañcagorasaparibhogatthāya dinnāti. “Mayampi pañcagorasaparibhogatthāya demā”ti vutte vaṭṭanti. Ajikādisūpi eseva nayo. “Hatthim dema, assam, mahimsam, kukkutam, sūkaram demā”ti vadanti, sampaticchitum na vaṭṭati. Sace keci manussā “apposukkā, bhante, tumhe hotha, mayam ime gahetvā tumhākam kappiyabhaṇḍam dassāmā”ti ganhanti, vaṭṭati. Kukkuṭasūkare “sukham jīvanti”ti araṇṇe vissajjapetum vaṭṭati. “Imam talākam, imam khettam, imam vatthum vihārassa demā”ti vutte paṭikkhipitum na labbhati.

64. Sace koci bhikkhum uddissa dūtena hiraññasuvannaḍicivaracetāpannam pahineyya “iminā civaracetāpanna cīvaram cetāpetvā itthannāmam bhikkhum cīvarena acchādehi”ti, so ce dūto tam bhikkhum upasaṅkamitvā evam vadeyya “idaṃ kho, bhante, āyasmantaṃ uddissa cīvaracetāpannam ābhatam, paṭiggaṇathu āyasmā cīvaracetāpanna”nti, tena bhikkhunā so dūto evamassa vacanīyo “na kho mayam, āvuso, cīvaracetāpannam paṭiggaṇhāma, cīvaraṅca kho mayam paṭiggaṇhāma kālena kappiya”nti. So ce dūto tam bhikkhum evam vadeyya “atthi pañāyasmato koci veyyāvaccakaro”ti, cīvaratthikena bhikkhunā veyyāvaccakaro niddisatabbo ārāmiko vā upāsako vā “eso kho, āvuso, bhikkhūnam veyyāvaccakaro”ti. Na vattabbo “tassa dehi”ti vā “so vā nikkhipissati, so vā parivattessati, so vā cetāpessati”ti. So ce dūto tam veyyāvaccakaram saññāpetvā tam bhikkhum upasaṅkamitvā evam vadeyya “yam kho, bhante, āyasmā veyyāvaccakaram niddisi, ānatto so mayā, upasaṅkamatu āyasmā kālena, cīvarena tam acchādessati”ti. Cīvaratthikena bhikkhunā veyyāvaccakaro upasaṅkamitvā dvattikkhattum codetabbo saretabbo “attho me, āvuso, cīvarena”ti. Na vattabbo “dehi me cīvaram, āhara me cīvaram, parivattehi me cīvaram, cetāpehi me cīvara”nti. Sace dvattikkhattum codayamāno sārayamāno tam cīvaram abhinipphādeti, iccetam kusalam. No ce abhinipphādeti, tatha gantvā catukkhattum pañcakkhattum chakkhattuparamam tuñhībhūtena uddissa ṭhātabbam, na āsane nisīditabbam, na āmisam paṭiggaṇetabbam, na dhammo bhāsītabbo. “Kim kāraṇā āgatosi”ti pucchiyamānena “jānāhi, āvuso”ti ettakameva vattabbam.

Sace āsane vā nisīdati, āmisam vā paṭiggaṇhāti, dhammam vā bhāsati, thānam bhañjati. Sace catukkhattum codeti, catukkhattum ṭhātabbam. Pañcakkhattum codeti, dvikkhattum ṭhātabbam. Chakkhattum codeti, na ṭhātabbam. Ekāya hi codanāya thānavadyam bhañjati. Yathā chakkhattum codetvā na ṭhātabbam, evam dvādasakkhattum thātvā na codetabbam. Tasmā sace codetiyeva na tiṭṭhati, cha codanā labbhanāti. Sace tiṭṭhatiyeva na codeti, dvādasā thānāni labbhanāti. Sace codetiṭṭhatipi, ekāya codanāya dve thānāni hāpetabbāni. Tattha yo ekadivasameva punappunam gantvā chakkhattum codeti, sakimyeva vā gantvā “attho me, āvuso, cīvarena”ti chakkhattum vadati, tattha ekadivasameva punappunam gantvā dvādasakkhattum tiṭṭhati, sakimeva vā gantvā tatra tatra thāne tiṭṭhati, sopi sabbacodanāyo sabbatṭhānāni ca bhañjati, ko pana vādo nānādivasesu. Tato ce uttari vāyamamāno tam cīvaram abhinipphādeti, payoge dukkaṭam, paṭilābhena nissaggiyam hoti. No ce sakkoti tam abhinipphādetum, yato rājato rājamahāmatatto vā assa bhikkhuno tam cīvaracetāpannam ānītam, tassa santikam sāmam vā gantabbam, dūto vā pāhetabbo “yam kho tumhe āyasmanto bhikkhum uddissa cīvaracetāpannam pahinīthā, na tam tassa bhikkhuno kiñci attham anubhoti, yuñjantāyasmanto sakam, mā tumhākam santakam vinassatū”ti. Ayam tattha sāmīci. Yo pana neva sāmam gacchati, na dūtam pāheti, vattabhede dukkaṭam āpajjati.

65. Kim pana (pārā. aṭṭha. 2.538-9) sabbakappiyākāresu evam paṭipajjitabanti? Na paṭipajjitabbam. Ayañhi kappiyākāro nāma saṅkhepato duvidho niddiṭṭho aniddiṭṭho ca. Tattha niddiṭṭho duvidho bhikkhunā niddiṭṭho dūtena niddiṭṭho. Aniddiṭṭho duvidho mukhavevaṭṭikakappiyākāro parammukhakappiyākāro. Tesu bhikkhunā niddiṭṭho sammukhāsammukhavasena catubbidho hoti, tathā dūtena niddiṭṭho. Katham? Idhekacco bhikkhusa cīvaratthāya dūtena akappiyavattum pahināti, dūto tam bhikkhum upasaṅkamitvā “idaṃ, bhante, itthannāmena tumhākam cīvaratthāya pahitam, ganhatha na”nti vadati, bhikkhu “nayidaṃ kappati”ti paṭikkhipati, dūto “atthi pana te, bhante, veyyāvaccakaro”ti pucchati, puññatthikhehi ca upāsakehi “bhikkhūnam veyyāvaccam karothā”ti ānattā vā, bhikkhūnam vā sandiṭṭhasambhattā keci veyyāvaccakarā honti, tesam aññāto tasmim khaṇe bhikkhusa santike nisinnho hoti, bhikkhu tam niddisati “ayam bhikkhūnam veyyāvaccakaro”ti, dūto tassa hatthe akappiyavattum datvā “therassa cīvaram kiṇitvā dehi”ti gacchati, ayam bhikkhunā sammukhāniddiṭṭho.

No ce bhikkhusa santike nisinnho hoti, apica kho bhikkhu niddisati “asukasmim nāma gāme itthannāmo bhikkhūnam veyyāvaccakaro”ti, so gantvā tassa hatthe akappiyavattum datvā “therassa cīvaram kiṇitvā dadeyyāsī”ti āgantvā bhikkhusa ārocetvā gacchati, ayameko bhikkhunā asammukhāniddiṭṭho.

Na heva kho so dūto attanā āgantvā āroceti, apica kho aññam pahināti “dinnam mayā, bhante, tassa hatthe cīvaracetāpannam, tumhe cīvaram ganheyyāthā”ti, ayam dūtiyo bhikkhunā asammukhāniddiṭṭho.

Na heva kho aññam pahināti, apica gacchantova bhikkhum vadati “aham tassa hatthe cīvaracetāpannam dassāmi, tumhe cīvaram ganheyyāthā”ti, ayam tatiyo bhikkhunā asammukhāniddiṭṭho evam eko sammukhāniddiṭṭho tayo asammukhāniddiṭṭhāti ime cattāro bhikkhunā niddiṭṭhaveyyāvaccakarā nāma. Etesu idha vuttanayeneva paṭipajjitabbam.

Aparo bhikkhu purimanayeneva dūtena pucchito natthitāya vā avicāretukāmātāya vā “natthamhākam kappiyākāro”ti vadati, tasmim khaṇe koci manusso āgacchati, dūto tassa hatthe akappiyavattum datvā “imassa hatthato cīvaram ganheyyāthā”ti vatvā gacchati, ayam dūtena sammukhāniddiṭṭho evam eko sammukhāniddiṭṭho.

Aparo dūto gāmam pavisitvā attanā abhīrucitassa kassaci hatthe akappiyavattum datvā purimanayeneva āgantvā vā āroceti, aññam vā pahināti “aham asukassa nāma hatthe cīvaracetāpannam dassāmi, tumhe cīvaram ganheyyāthā”ti vatvā vā gacchati, ayam tatiyo dūtena asammukhāniddiṭṭho evam eko sammukhāniddiṭṭho tayo asammukhāniddiṭṭhāti ime cattāro dūtena niddiṭṭhaveyyāvaccakarā nāma. Etesu menākasikkhāpade vuttanayeneva paṭipajjitabbam. Vuttañhetam –

“Santi, bhikkhave, manussā saddhā pasannā, te kappiyākāraṇānam hatthe hiraññam upanikkhipanti ‘iminā yam ayyassa kappiyam, tam dethā’ti. Anujānāmi, bhikkhave, yam tato kappiyam, tam sādītum, na tvevāham, bhikkhave, ‘kenaci pariyaēna jātarūparajatam sādītabbam pariyesitabba’nti vadāmi”ti (mahāva. 299).

Ettha codanāya parimāṇam natthi, mūlam asādiyantena sahasakkhattampi codanāya vā thānena vā kappiyabhaṇḍam sādītum vaṭṭati. No ce deti, aññam kappiyākāram ṭhapetvāpi āharāpetabbam. Sace icchati, mūlasāmikanampi kathetabbam. No ce icchati, na kathetabbam.

Aparo bhikkhu purimanayeneva dūtena pucchito “natthamhākam kappiyākāro”ti vadati, tadanāo samīpe thito sutvā “āhara bho, aham ayyassa cīvaram cetāpetvā dassāmi”ti vadati. Dūto “handa bho dadeyyāsī”ti tassa hatthe datvā bhikkhusa ārocetvā gacchati, ayam mukhavevaṭṭikakappiyākāro. Aparo bhikkhuno upaṭṭhākaṇa vā aññassa vā hatthe akappiyavattum datvā “therassa cīvaram dadeyyāsī”ti ettova pakkamati, ayam parammukhākappiyākāro ime dve aniddiṭṭhakappiyākāra nāma. Etesu aññātaappavāritesu viya paṭipajjitabbam. Sace sayameva cīvaram ānetvā dadanti, gahetabbam. No ce, na kiñci vattabbā. Yathā ca dūtassa hatthe cīvaratthāya akappiyavattumhi pesite vinicchayo vutto, evam piṇḍapātādīnampi atthāya pesite sayam āgantvā dīyamāne ca vinicchayo veditabbo.

66. Upanikkhittasādiyane pana ayam vinicchayo (pārā. aṭṭha. 2.583-4) – kiñci akappiyavattum pādāmūle ṭhapetvā “idaṃ ayyassa hotū”ti vutte sacepi cittena sādiyati, ganhitukāmo hoti, kāyena vā vācāya vā “nayidaṃ kappati”ti paṭikkhipati, anāpatti. Kāyavācāhi vā appaṭikkhipitvāpi suddhacitto hutvā “nayidaṃ amhākam kappati”ti na sādiyati, anāpattiyeva. Tisu dvāresu hi yena kenaci paṭikkhittam paṭikkhittameva hoti. Sace pana kāyavācāhi appaṭikkhipitvā cittena adhivāseti, kāyavācāhi kattabassa paṭikkhepassa akarānato akiriyaṣamuttānam kāyadvāre ca vacīdvāre ca āpatim āpajjati, manodvāre pana āpatti nāma natthi.

Eko satam vā saḥassaṃ vā pādāmūle thapeti “tuyhidam hotū” ti, bhikkhu “nayidam kappati” ti patikkhīpati, upāsako “pariccattam mayā tumhāka” nti gato, añño tattha āgantvā pucchati “kiṃ, bhante, ida” nti, yam tena ca attanā ca vuttam, tam ācikkhitabbaṃ. So ce vadati “gopayissāmaham, bhante, guttatthānam dassethā” ti, sattabhūmikampi pāsādam abhiruhitvā “idam guttatthāna” nti ācikkhitabbaṃ, “idha nikkhīpāhi” ti na vattabbaṃ. Ettavatā kappiyañca akappiyañca nissāya thitam hoti, dvāraṃ pidahitvā rakkhantaṃ vasitabbaṃ. Sace kiñci vikkāyikabhaṇḍam pattam vā cīvaram vā gaḥetvā āgacchati, “idam gaḥessatha, bhante” ti vutte “upāsaka, atthi amhākam iminā attho, vatthu ca evarūpaṃ nāma samvijjati, kappiyakārako natthi” ti vattabbaṃ. Sace so vadati “ahaṃ kappiyakārako bhavissāmi, dvāraṃ vivaritvā dethā” ti, dvāraṃ vivaritvā “imasmim okāse thapita” nti vattabbaṃ, “idam gaṇhā” ti na vattabbaṃ. Evampi kappiyañca akappiyañca nissāya thītaṃeva hoti. So ce tam gaḥetvā tassa kappiyabhaṇḍam deti, vaṭṭati. Sace adhiḥkam gaṇhāti, “na mayam tava bhaṇḍam gaṇhāma, nikkhamāhi” ti vattabbo.

67. Yena pana jātarūpādicatubbidham nissaggiyavattu paṭiggahitam, tena kiṃ kātabbanti? Saṅghamajje nissajjītabbaṃ. Kathaṃ? Tena bhikkhunā (pārā. 584) saṅgham upasaṅkamitvā ekamsaṃ uttarāsaṅgam karitvā vuddhānaṃ bhikkhūnaṃ pāde vanditvā ukkuṭṭikaṃ nisīditvā aṅjalim paggaḥetvā evamaṃ vacanīyo “ahaṃ, bhante, rūpiyam paṭiggahesim, idam me nissaggiyam, imāham nissajjāmi” ti nissajjītvā āpatti desetabbā. Byattena bhikkhunā paṭibalena āpatti paṭiggahetabbā. Sace tattha āgacchati āramiko vā upāsako vā, so vattabbo “āvuso, idam jānāhi” ti. Sace so bhanati “iminā kiṃ āharissāmi” ti, na vattabbo “imam vā imam vā āharā” ti, kappiyam ācikkhitabbaṃ sappim vā telam vā madhūm vā phāṇitam vā. Acikkhantaṃ ca “iminā sappim vā telam vā madhūm vā phāṇitam vā āharā” ti na vattabbaṃ, “idañcañca saṅghassa kappiya” nti ettakameva vattabbaṃ. Sace so tena parivattetvā kappiyam āharati, rūpiyapaṭiggāhakaṃ thapetvā sabbeva bhājetvā paribhuñjitabbaṃ, rūpiyapaṭiggāhakaṃ bhāgo na gaḥetabbo.

Aññesaṃ (pārā. attha. 2.583-4) bhikkhūnaṃ vā āramikānaṃ vā pattaḥāgampi labhitvā paribhuñjitum na vaṭṭati, antamaso makkaṭādhī tato haritvā araññe thapitam vā tesam hatthato gaḥitam vā tiracchānapaṭiggahitam paṃsukūlāmi na vaṭṭatiyeva. Tato āhatena phāṇitena senāsanaḍḍhūpanampi na vaṭṭati. Sappinā vā telena vā paḍipam katvā dipāloke nipajjitum, kasinaparikkammaṃ kātum, pottakampi vācētum na vaṭṭati. Telamaduphāṇitēhi pana sarīre vanaṃ makkhetum na vaṭṭatiyeva. Tena vatthunā mañcapīṭhādīni vā gaṇhanti, uposathāgāraṃ vā bhōjanasālāṃ vā karonti, paribhuñjitum na vaṭṭati. Chāyāpi gehaparicchedena thītvā na vaṭṭati, paricchedatikkantā āgantukattā vaṭṭati. Tam vatthum vissajjetvā katena maggenāpi setunāpi nāvāyāpi ulūpenāpi gantum na vaṭṭati. Tena vatthunā khāṇapīṭyā pokkharaniyā ubbhododakam pātum vā paribhuñjitum vā na vaṭṭati. Anto udake pana asati aññam āgantukam udakam vā vassodakam vā pavittham vaṭṭati. Kīṭyā yena saddhim kīṭā, tam āgantukampi na vaṭṭati. Tam vatthum upanikkhepam thapetvā saṅho paccaye paribhuñjati, tepi paccayā tassa na vaṭṭanti. Āraṃo gaḥito hoti, sopi paribhuñjitum na vaṭṭati. Yadi bhūmipi bījampi akappiyam, neva bhūmim, na phalaṃ paribhuñjitum vaṭṭati. Sace bhūmīyeva kiñitvā aññāni bījāni ropitāni, phalaṃ vaṭṭati. Atha bījāni kiñitvā kappiyabhūmīyam ropitāni, phalaṃ na vaṭṭati, bhūmīyam nisīditum vā nipajjitum vā vaṭṭati.

Sace pana tattha āgato kappiyakārako tam parivattetvā saṅghassa kappiyam sappitelādīm āharitum na jānāti, so vattabbo “āvuso, imam chaḍḍehi” ti. Sace so chaḍḍeti, iccetam kusalam. No ce chaḍḍeti, pañcaṅgehi samannāgato bhikkhu rūpiyachaddako sammannitabbo yo na chandāgatiṃ gaccheyya, na dosāgatiṃ gaccheyya, na mohāgatiṃ gaccheyya, na bhayāgatiṃ gaccheyya, chadditāchadditañca jāneyya. Evañca pana sammannitabbo, paṭhamam bhikkhu yācītabbo, yācītvā byattena bhikkhunā paṭibalena saṅho nāpetabbo –

“Suṇātu me, bhante, saṅho, yadi saṅghassa pattakallam, saṅho ithannāmaṃ bhikkhūṃ rūpiyachaddakam sammanneyya, eṣā ñāti. Suṇātu me, bhante, saṅho, saṅho ithannāmaṃ bhikkhūṃ rūpiyachaddakam sammannati, yassāyasmato khamati ithannāmasa bhikkhuno rūpiyachaddakassa sammuti, so tuṅhassa. Yassa nakkhamati, so bhāseyya. Sammato saṅghena ithannāmo bhikkhu rūpiyachaddako, khamati saṅghassa, tasmā tuṇhi, evametam dhārayāmi” ti (pārā. 585).

68. Tena sammatena (pārā. attha. 2.585) bhikkhunā nimittam akatvā akkhīni nimīletvā nadiyā vā papāte vā vanagahane vā gūtham viya anapekkhena patitokāsam asamannārahantaṃ chaḍḍetabbaṃ. Sace nimittam katvā pāteṭi, dukkaṭam āpajjati. Evam jigucchābbepi rūpiye bhagavā pariyāyena bhikkhūnaṃ paribhogam ācikkhi. Rūpiyapaṭiggāhakaṃ pana kenaci pariyāyena tato upannapaccayaparibhogam na vaṭṭati. Yathā cāyam etassa na vaṭṭati, evaṃ asantasambhāvanāya vā kuladūsakakammaṃ vā kuhanādīhi vā upannapaccayā neva tassa, na aññassa vaṭṭanti, dhammena samena upannāpi apaccavekkhitvā paribhuñjitum na vaṭṭanti. Cattāro hi paribhogā – theyaparibhogam inaparibhogam dāyajjaparibhogam sāmiparibhogam. Tattha saṅghamajjehi nisīditvā paribhuñjantassa dussīlassa paribhogam **theyaparibhogam** nāma. Sīlavato apaccavekkhitaparibhogam **inaparibhogam** nāma. Tasmā cīvaram paribhogam paribhogam paccavekkhitabbaṃ, piṇḍapāto ālope ālope, tatthā asakkontena purebhāttapacchābhāttapurimayāmamajhimayāmapacchimayāmesu. Sacassa apaccavekkhato aruṇo uggaḥchati, inaparibhogatthāne tīṭṭhati. Senāsanaṃ paribhogam paribhogam paccavekkhitabbaṃ. Bhesajjassa paṭiggahane pi paribhogepi satipaccayā vaṭṭati, evam santepi paṭiggahane satim katvā paribhogam akarontasseva āpatti, paṭiggahane pana satim akatvā paribhogam karontassa anāpatti. Catubbidhā hi suddhi – desanāsuddhi samvarasuddhi pariyeṭṭhisuddhi paccavekkhānasuddhi.

Tattha **desanāsuddhi** nāma pātimokkhasamvarasīlam. Tañhi desanāya sujjanato “desanāsuddhi” ti vuccati. **Samvarasuddhi** nāma indriyasamvarasīlam. Tañhi “na punevaṃ karissāmi” ti cittādhītthānasamvareneva sujjanato “samvarasuddhi” ti vuccati. **Pariyeṭṭhisuddhi** nāma ājivapārisuddhisīlam. Tañhi anesanam pahāya dhammena samena paccaye uppādentassa pariyesanāya suddhattā “pariyeṭṭhisuddhi” ti vuccati. **Paccavekkhānasuddhi** nāma paccayaparibhogasannissitasīlam. Tañhi “patisankhā yoniso cīvaram patisevāmi” tiādinā (ma. ni. 1.23; a. ni. 6.58) nayena vuttana paccavekkhāna sujjanato “paccavekkhānasuddhi” ti vuccati, tena vuttam “paṭiggahane pana satim akatvā paribhogam karontassa anāpatti” ti.

Sattanam sekkhānaṃ paccayaparibhogam **dāyajjaparibhogam** nāma. Te hi bhagavato puttā, tasmā pitusantakānaṃ paccayānaṃ dāyādā hutvā te paccaye paribhuñjanti. Kiṃ pana te bhagavato paccaye paribhuñjanti, giḥṇam paccaye paribhuñjanti? Giḥṇi dinnāpi bhagavatā anuññatā bhagavato santakā honti, tasmā bhagavato paccaye paribhuñjanti vedītabbaṃ. **Dhammadāyādasutta** (ma. ni. 1.29 ādayo) ñecetha sādham. Khīnāsavānaṃ paribhogam **sāmiparibhogam** nāma. Te hi taṅhāya dāsāyaṃ atīttā sāmo hutvā paribhuñjanti. Iti imesu paribhogesu sāmiparibhogam ca dāyajjaparibhogam ca sabbesampi vaṭṭati, inaparibhogam na vaṭṭati, theyaparibhogam kathāyeva natthi.

Apārepi cattāro paribhogā – lajjiparibhogam alajjiparibhogam dhammaparibhogam adhammaparibhogam. Tattha alajjino lajjinā saddhim paribhogam vaṭṭati, āpattiyā na kāretabbo. Lajjino alajjini saddhim yāva na jānāti, tāva vaṭṭati. Ādito paṭṭhāya hi alajjī nāma natthi, tasmā yadassa alajjibhāvaṃ jānāti, tadā vattabbo “tumhe kāyadvāre vacīdvāre ca vīṭṭikammaṃ karotha, tam appatirūpaṃ, mā evamakattā” ti. Sace anādiyitvā karotiyeva, yadi tena saddhim paribhogam karoti, sopi alajjīyeva hoti. Yopi attano bhārābhūtena alajjinaṃ saddhim paribhogam karoti, sopi nivāretabbo. Sace na oramati, ayampi alajjīyeva hoti. Evam eko alajjī alajjisatampi karoti. Alajjino pana alajjināva saddhim paribhogam āpatti nāma natthi. Lajjino lajjinā saddhim paribhogam dvinnam khattiyakumarānaṃ suvaṇṇapāṭiyam bhōjanasādiso. Dhammiyādhammiyaparibhogam paccayavaseneva vedītabbo. Tattha sace puggalopi alajjī, piṇḍapāto pi adhammiyo, ubho jegucchā. Puggalo alajjī, piṇḍapāto dhammiyo, puggalam jigucchitvā piṇḍapāto na gaḥetabbo. **Mahāpaccariyam** pana “dussīlo saṅghato uddesabhāttādīni labhitvā saṅghasseva deti, etāni yathādānameva gaḥitattā vaṭṭanti” ti vuttam. Puggalo lajjī, piṇḍapāto adhammiyo, piṇḍapāto jegucchō na gaḥetabbo. Puggalo lajjī, piṇḍapāto dhammiyo, vaṭṭati.

Apāre dve paggaḥā dve ca paribhogā – lajjipaggaho alajjipaggaho, dhammaparibhogam āmisaparibhogam. Tattha alajjino lajjim paggaḥetum vaṭṭati, na so āpattiyā kāretabbo. Sace pana lajjī alajjim paggaḥāti, anumodanāya ajjesati, dhammakathāya ajjesati, kulesu upatthambhetti, itaropi “amhākam ācariyo īdiso ca īdiso cā” ti tassa parisati vanaṃ bhāsati, ayam sāsanaṃ osakkāpeti antaradhāpeti vedītabbo. Dhammaparibhogā āmisaparibhogesu pana yathā āmisaparibhogam vaṭṭati, dhammaparibhogopi tattha vaṭṭati. Yo pana kotiyaṃ thito, gantho tassa puggalassa accayena nassīti, tam dhammānuggahena uggaṇhitum vaṭṭati vuttam. Tatridam vatthu – mahābhaye kira ekasseva bhikkhuno mahāniddeso paguṇo ahoṣi. Atha catunīkayikasattherassa upajjāyho mahātipīṭakatthero nāma mahārakkhitattheraṃ āha “āvuso mahārakkhita, etassa santike mahāniddesaṃ gaṇhāhi” ti. “Pāpo kirāyam, bhante, na gaṇhāmi” ti. “Gaṇhāvuso, ahaṃ te santike nisīdissāmi” ti. “Sādhu, bhante, tumhesu nisīnesu gaṇhissāmi” ti paṭṭhapetvā rattindivam niranatam pariyaṇṇanto osānadivase heṭṭhāmañce itthim disvā “bhante, sutāmyeva me pubbe, sacāham evam jāneyyam, na īdisassa santike dhammam pariyaṇṇeyya” nti āha. Tassa pana santike bahū mahātherā uggaṇhitvā mahāniddesaṃ patīṭṭhapesunti.

Iti pālimuttakavinayavinicchayasāngahe

Rūpiyāḍipāṭiggahaṇavinicchayakathā samattā.

13. Dānalakkaṇādivinichchayakathā

69. **Dānavissāgāgāhehi lābhassa pariṇāmananti** ettha tāva **dānanti** attano santakassa cīvarādivarikkhāraṃ saddhivihārikādīsū yassa kassaci dānam. Tatridam dānalakkaṇam – “idam tuyham demī dadāmi dajjāmi oṇojemi pariccajāmi vissajjāmi” ti vā “ithannāmasa demī... pe... vissajjāmi” ti vā vadati, sammukkhāpi paramukkhāpi dinnāmyeva hoti. “Tuyham gaṇhāhi” ti vutte “mayham gaṇhāmi” ti vadati, sudinnam suggahitañca. “Tava santakam karohi, tava santakam hotu, tava santakam hoti” ti vutte “mama santakam karohi, mama santakam hotu, mama santakam karissāmi” ti vadati, dudinnam duggahitañca. Neva dātā dātum jānāti, na itaro gaḥetum, sace pana “tava santakam karohi” ti vutte “sādhu, bhante, mayham gaṇhāmi” ti gaṇhāti, suggahitam. Sace pana eko “idam cīvaram gaṇhāhi” ti vadati, itaro “na

ganhāmī”ti vadati, puna so “dinnam mayā tuyham, ganhāhī”ti vadati, itaropi “na mayham iminā atho”ti vadati, tato purimopi “mayā dinna”nti dasāham atikkāmeti, pacchimopi “mayā paṭikkhitta”nti, kassa āpatīti? Na kassaci. Yassa pana rucati, tena adhiṭṭhahitvā paribhūñjītabbam. “Ithannāmassa dehi”ti dinnam yāva parassa hattham na pāpūnāti, tāva yo paṇināti, tasseva santakam, “ithannāmassa dammī”ti dinnam pana yassa pahiyāti, tassa santakam. Tasmā bhikkhu bhikkhussa hatthe cīvaram paṇināti “idam cīvaram ithannāmassa dehi”ti. So antarāmagge yo paṇināti, tassa vissāsā gaṇhāti, suggahitam. Yassa pahiyāti, tassa vissāsā gaṇhāti, duggahitam.

Bhikkhu (mahāva. 378-379) bhikkhussa hatthe cīvaram paṇināti “imam cīvaram ithannāmassa dehi”ti. So antarāmagge sunāti “yo paṇināti, so kālakato”ti, tassa matakacīvaram adhiṭṭhāti, svādhiṭṭhitam. Yassa pahiyāti, tassa vissāsā gaṇhāti, duggahitam. Bhikkhu bhikkhussa hatthe cīvaram paṇināti “imam cīvaram ithannāmassa dehi”ti. So antarāmagge sunāti “yassa pahiyāti, so kālakato”ti, tassa matakacīvaram adhiṭṭhāti, dvādhiṭṭhitam. Yo paṇināti, tassa vissāsā gaṇhāti, suggahitam. Bhikkhu bhikkhussa hatthe cīvaram paṇināti “imam cīvaram ithannāmassa dehi”ti. So antarāmagge sunāti “ubho kālakatā”ti, yo paṇināti, tassa matakacīvaram adhiṭṭhāti, svādhiṭṭhitam. Yassa pahiyāti, tassa matakacīvaram adhiṭṭhāti, dvādhiṭṭhitam. Bhikkhu bhikkhussa hatthe cīvaram paṇināti “imam cīvaram ithannāmassa dammī”ti. So antarāmagge sunāti “yo paṇināti, so kālakato”ti, tassa matakacīvaram adhiṭṭhāti, dvādhiṭṭhitam. Yassa pahiyāti, tassa vissāsā gaṇhāti, suggahitam. Bhikkhu bhikkhussa hatthe cīvaram paṇināti “imam cīvaram ithannāmassa dammī”ti. So antarāmagge sunāti “ubho kālakatā”ti. Yo paṇināti, tassa matakacīvaram adhiṭṭhāti, dvādhiṭṭhitam. Yassa pahiyāti, tassa matakacīvaram adhiṭṭhāti, svādhiṭṭhitam.

Pariccajitvā dinnam puna kenaci kāraṇena kupito āharāpetum na labhati. Attanā dinnam hi cīvaram sakasaññāya acchindato nissaggiyam, aññaṃ parikkhāram antamaso sūcimpī acchindato dukkaṭam. Sace pana “bhante, tumhākam idam sārūppa”nti sayameva deti, gaheṭum vaṭṭati. Atha pana “āvuso, mayam tuyham ‘vattapaṭivattam karissati, amhākam santike upajjham gaṇhissati, dhammam pariyaṇuṇissati’ti cīvaram adamhā, so dāni tvam na vattam karosi, na upajjham gaṇhāsi, na dhammam pariyaṇuṇāsi”ti evamādīni vutto “bhante, cīvarathāya maññe bhaṇatha, idam vo cīvara”nti deti, evampi vaṭṭati. Disāpakkamantam vā pana daharam “nivattetha na”nti bhaṇāti, so na nivattati, cīvare gaheṭvā nirundhathāti, evañce nivattati, sādhu. Sace “pattacīvarathāya maññe tumhe bhaṇatha, gaṇhatha na”nti deti, evampi vaṭṭati. Vibbhamantam vā disvā “mayam tuyham ‘vattam karissati’ti pattacīvaram adamhā, so dāni tvam vibbhamitvā carasi”ti vadati, itaro “gaṇhatha tumhākam pattacīvara”nti deti, evampi vaṭṭati. “Mama santike upajjham gaṇhantasveva demī, aññatha gaṇhantassa na demī, vattam karontasveva demī, akarontassa na demī, dhammam pariyaṇuṇantasveva demī, apariyaṇuṇantassa na demī, avibbhamantasveva demī, vibbhamantassa na demī”ti evam pana dāṭum na vaṭṭati, dadato dukkaṭam, āharāpetum pana vaṭṭati, vissajjetvā dinnam acchinditvā gaṇhanto bhaṇḍagghena karetabbo. Ayam tāva dāne vinicchayo.

70. Vissāsaggāhalakkhaṇam pana iminā suttana jānitabbam –

“Anujānāmi, bhikkhave, pañcahaṅgehi samannāgatassa vissāsam gaheṭum sandiṭṭho ca hoti, sambhatto ca, ālapito ca, jīvati ca, gaṇhite ca attamano hoti”ti (mahāva. 356).

Tattha (pārā. aṭṭha. 1.131) sandiṭṭhoti diṭṭhamattakamitto. Sambhattoti dalhamitto. Ālapitoti “mama santakam yam icchasi, tam gaṇheyyāsi, āpucchitvā gaṇhe kāraṇam natthi”ti vutto. Jivatīti anuṭṭhānaseyyāya sayitopi yāvajjīvitindriyupacchedam na pāpūnāti. Gaṇhite ca attamanoti gaṇhite tuṭṭhacitto hoti. “Evarūpassa santakam gaṇhite me attamano bhavissati”ti jānantena gaheṭum vaṭṭati. Anavaśesapariyādānavasena ceṭāni pañcaṅgāni vuttāni, vissāsaggāho pana tīhi aṅgehi ruhati sandiṭṭho, jīvati, gaṇhite attamano, sambhatto, jīvati, gaṇhite attamano, ālapito, jīvati, gaṇhite attamanoti. Yo pana na jīvati, na ca gaṇhite attamano hoti, tassa santakam vissāsaggāhena gaṇhitampi puna dātabbam. Dadamānena ca matakadhaṇam tāva ye tassa dhane issarā gahaṭṭhā vā pabbajitā vā, tesam dātabbam. Anattamanassa santakam tasveva dātabbam, yo pana pathamaṃyeva “sutthū katam tayā mama santakam gaṇhantena”ti vacibhedena vā cittuppādamattena vā anumoditvā pacchā kenaci kāraṇena kupito, paccāharāpetum na labhati, yopi adātukāmo, cittena pana adhivāseti, na kiñci vadati, sopi puna paccāharāpetum na labhati. Yo pana “mayā tumhākam santakam gaṇhitam vā paribhuttam vā”ti vutte “gaṇhitam vā hotu paribhuttam vā, mayā pana tam kenacideva karaṇīyena thapitam, tam pākatiṃ kātum vaṭṭati”ti vadati, ayam paccāharāpetum labhati. Ayam vissāsaggāhe vinicchayo.

71. Lābhassa pariṇāmananti idam pana aññesaṃ atthāya pariṇatalābhassa attano aññassa vā pariṇāmanam sandhāya vuttam. Tatrayam vinicchayo (pārā. aṭṭha. 2.659-660) – saṅghassa pariṇatam sahadhammikānaṃ vā gīhīnaṃ vā antamaso māṭusantakampi “idam mayham dehi”ti saṅghassa pariṇatabhāvam ṇātvā attano pariṇāmetvā gaṇhantassa nissaggiyam pācittiyam, “imassa bhikkhuno dehi”ti evam aññassa pariṇāmentassa suddhikāpācittiyam. Tasmā yopi vassikasātikasamaye māṭugharepi saṅghassa pariṇatam vassikasātikam ṇātvā attano pariṇāmeti, nissaggiyam pācittiyam, parassa pariṇāmeti, suddhikāpācittiyam. Manussā “saṅghabhāttam karissāma”ti sappitelādīni āharanti, gilāno cepi bhikkhusaṅghassa pariṇatabhāvam ṇātvā kiñci yācāti, nissaggiyam pācittiyameva. Sace pana so “tumhākam sappidāni ābhātāni atthi”ti pucchitvā “āma, atthi”ti vutte “mayhampi dethā”ti vadati, vaṭṭati. Athāpi naṃ kukkucāyantaṃ upāsakā vadanti “saṅghopi amhehi dinnameva labhati, gaṇhatha, bhante”ti, evampi vaṭṭati.

Ekasmim vihare saṅghassa pariṇatam aññavihāram uddisitvā “asukasmim nāma vihare saṅghassa dethā”ti pariṇāmeti, “kim saṅghassa dānena, cetiyassa pūjam karoṭhā”ti evam cetiyassa vā pariṇāmeti, dukkaṭam. Cetiyassa pariṇatam aññacetiyaṃ vā saṅghassa vā gaṇassa vā puggalassa vā pariṇāmeti, dukkaṭameva. Niyametvā aññacetiyaṃ atthāya ropitamālāvaccchato aññacetiyaṃhi pupphamāi āropetum na vaṭṭati, ekassa cetiyassa pana chattaṃ vā paṭākam vā āropetvā ṭhitam disvā sesam aññacetiyaṃ dāpetum vaṭṭati. Antamaso sunakhassapi pariṇatam “imassa sunakhassa mā dehi, etassa dehi”ti evam aññapuggalassa pariṇāmeti, dukkaṭam. Sace pana dāyaka “mayam saṅghabhāttam kātukāmā, cetiyapūjam kātukāmā, ekassa bhikkhuno parikkhāram dātukāmā, tumhākam ruciyā dassāma, bhaṇatha kattha demā”ti vadanti, evam vutte tena bhikkhunā “yattha icchatha, tattha dethā”ti vattabbā. Sace pana kevalam “kattha demā”ti pucchanti, “yattha tumhākam deyyadhāmmo paribhogam vā labheyya, paṭisankhāram vā labheyya, ciraṭṭhitiko vā assa, yattha vā pana tumhākam cittaṃ pasīdati, tattha dethā”ti vattum vaṭṭati.

Iti pālimuttakavinayavinicchayaśaṅghe

Dānalakkhaṇādivinicchayakathā samattā.

14. Pathavīkhaṇanavinicchayakathā

72. Pathavīti dve pathavī jāta ca pathavī ajātā ca pathavīti. Tattha jāta nāma pathavī suddhapamsukā suddhamattikā appapāsāṇā appasakharā appakathalā appamarumbā appavālukā yebhuyyenapamsukā yebhuyyenamattikā, adaḍḍhāpi vuccati “jātā pathavī”ti. Yopi pamsupuṇḍo vā mattikāpuṇḍo vā atirekacātumāsam ovaṭṭho, sopi vuccati “jātā pathavī”ti. Ajātā nāma pathavī suddhapāsāṇā suddhasakharā suddhakathalā suddhamarumbā suddhavālukā appapamsukā appamattikā yebhuyyenapāsāṇā yebhuyyenasakharā yebhuyyenakathalā yebhuyyenamarumbā yebhuyyenavālukā, daḍḍhāpi vuccati “ajātā pathavī”ti. Yopi pamsupuṇḍo vā mattikāpuṇḍo vā omakacātumāsam ovaṭṭho, sopi vuccati “ajātā pathavī”ti (pāci. 84-86).

Tattha jātapathavīm khaṇantassa khaṇāpentassa vā pācittiyam. Tatrayam vinicchayo (pāci. aṭṭha. 86) – sace sayam khaṇāti, pahāre pahāre pācittiyam. Sace aññaṃ āṇāpeti, sakim ānatto saccepi sakalādivasam khaṇāti, āṇāpakassa ekameva pācittiyam. Sace pana kusīto hoti, punappunam āṇāpetabbo, tam āṇāpetvā khaṇāpentassa vācāya vācāya pācittiyam. Sace “pokkharaniṃ khaṇāhi”ti vadati, vaṭṭati. Khatāyeva hi pokkharani nāma hoti. Tasmā ayam kappiyavohāro. Esa nayo “vāpim talākam āvātam khaṇā”ti dāsi. “Imam okāsam khaṇa, imasmim okāse pokkharaniṃ khaṇā”ti vattum pana na vaṭṭati. “Kandaṃ khaṇa, mūlam khaṇā”ti aniyametvā vattum vaṭṭati, “imam valliṃ khaṇa, imasmim okāse kandaṃ vā mūlam vā khaṇā”ti vattum na vaṭṭati.

73. Pokkharaniṃ sodhentehi yo kuṭehi ussiñcitum sakkā hoti tanukakaddamo, tam apānetum vaṭṭati, bahalo na vaṭṭati. Ātāpena sukkhakaddamo phalati, tatra yo heṭṭhā pathaviyā asambandho, tameva apānetum vaṭṭati. Udakena gataṭṭhāne udakapapaṭāko nāma hoti, vātapahārena calati, tam apānetum vaṭṭati. Pokkharaniṃ dānam taṃ bhijjītvā udakasāmantā patati. Sace omakacātumāsam ovaṭṭham, chinditum bhinditum vā vaṭṭati, cātumāsato uddham na vaṭṭati. Sace pana udakeyeva patati, devena atirekacātumāsam ovaṭṭhepi udakeyeva udakassa patitattā vaṭṭati.

Pāsānapitthiyam soṇḍim khaṇanti, sace tattha paṭhamameva sukkumarajam patati, tam devena ovaṭṭham hoti, cātumāsaccayena akappiyapathavīsaṅkhyam gacchati. Udake pariyaḍinne soṇḍim sodhentehi vikopetum na vaṭṭati. Sace paṭhamameva udakena pūrāti, pacchā rajam patati, tam vikopetum vaṭṭati. Tattha hi deve vassantepe udakeyeva udakam patati. Piṭṭhāpāsāne sukkumarajam hoti, deve phusāyante alliyāti, tampi cātumāsaccayena vikopetum na vaṭṭati. Akatāpabbhāre vammiko utṭhito hoti, yathāsukham vikopetum vaṭṭati. Sace abbhokāse utṭhahati, omakacātumāsam ovaṭṭheyyeva vaṭṭati. Rukkhāḍḍisu āruḷhaupacikamattikāyampi esevo nayo. Gaṇḍuppādagūthamūsikukkaragokaṇṭakādisūpi esevo nayo. Gokaṇṭako nāma gāvīnam khuracchinnakaddamo vuccati. Sace pana heṭṭhimatalena bhūmisambandho hoti,

ekadivasampi na vaṭṭati. Kasitaṭṭhāne naṅgalacchinnamattikāpiṇḍam ganhanassa eseve nayo.

Purānasenāsanam hoti acchadanam vā vinaṭṭhacchadanam vā atirekacātumāsam ovaṭṭham jātopathavisaṅkhyameva gacchati, tato avasesam chadaniṭṭhakam vā gopānasādikam upakaranam vā “iṭṭhakam ganhāmi, gopānasim bhittipādam padarattharanam pāsādathambham ganhāmi” ti saññāya ganhitum vaṭṭati, tena saddhim mattikā patati, anāpatti, bhittimattikam ganhanassa pana āpatti. Sace yā yā atintā, tam tam ganhāti, anāpatti. Antogehe mattikāpuṅḥo hoti, tasmim ekadivasam ovaṭṭhe geham chādentī. Sace sabbo tinto, cātumāsaccayena jātopathaviyeva. Athassa uparibhāgoyeva tinto, anto atinto, yattakam tintam, tam kappiyakārahehi kappiyavohārena apānāmetvā sesam yathāsukham valañjētuṃ vaṭṭati udakena temitattā. Ekābhaddhāyeva hi jātopathavi hoti, na itarā. Abbhokāse mattikāpākāro hoti, atirekacātumāsam ovaṭṭho jātopathavisaṅkhyam gacchati, tattha laggapamsuṃ pana allahatthena chupitvā gahetuṃ vaṭṭati. Sace iṭṭhakapākāro hoti, yebhuyyenakathalaṭṭhāne tiṭṭhati, yathāsukham vikopetuṃ vaṭṭati. Abbhokāse thitamaṇḍapatthambham ito cito ca sañcāletvā pathavim vikopentena gahetuṃ na vaṭṭati, ujukameva uddharitum vaṭṭati. Aññampi sukkharukkham sukkhakhāṇukam vā ganhanassa eseve nayo.

74. Navakammattam thambham vā pāsānam vā rukkham vā daṇḍakehi ucāletvā pavaṭṭentā gacchanti, tattha jātopathavi bhijjati, sace suddhacittā pavaṭṭenti, anāpatti. Atha pana tena apadesena pathavim bhinditukāmāyeva honti, āpatti. Sākhādīni kaḍḍhantānampi pathaviyam dārūni phālentānampi eseve nayo. Pathaviyam aṭṭhisūcikaṅṭakāḍḍisupi yam kiñci ākotetuṃ vā pavesetuṃ vā na vaṭṭati, “passāvadhārāya vegena pathavim bhindissāmī” ti evam passāvampi kātum na vaṭṭati. Karontassa bhijjati, āpatti, “visamabhūmim samam karissāmī” ti sammajjaniyā ghamisitum na vaṭṭati. Vattasīseneva hi sammajjitabbam. Keci kattarayaṭṭhiyā bhūmim koṭṭenti, pādaṅḍuṭṭhakena vilikhanti, “caṅkamattāṭṭhānam dassessāmā” ti punappunam bhūmim bhindantā caṅkamanti, sabbam na vaṭṭati, vīriyasampagahattham pana samanadhammam karontena suddhacittena caṅkamitum vaṭṭati. “Hattham khovissāmā” ti pathaviyam ghamisanti, na vaṭṭati, aghamsantena pana allahattham pathaviyam thapetvā rajam gahetuṃ vaṭṭati.

Keci kaṇḍukacchuḍḍhi ābādhikā chinnaṭṭāḍḍisu aṅgapaccāṅgāni ghamisanti, na vaṭṭati. Jātopathavim dahati vā dahāpeti vā, pācittiyam, antamaso pattampi pacanto yattakesu thānesu aggim deti vā dāpeti vā, tattakāni pācittiyāni, tasmā pattam pacantenapi pubbe pakkaṭṭhāneyeva pacitabbo. Adāḍḍhāya pathaviyā aggim thapetuṃ na vaṭṭati, pattapacanakapālāssa pana upari aggim thapetuṃ vaṭṭati. Dārūnam upari thapeti, so agge tāni dahanto ganvā pathavim dahati, na vaṭṭati. Iṭṭhakapālāḍḍisupi eseve nayo. Tatrāpi hi iṭṭhakādīnamyeva upari thapetuṃ vaṭṭati. Kasmā? Tesam anupādānattā. Na hi tāni aggissa upādānasāṅkhyam gacchanti, sukkhakhāṇusukkarukkāḍḍisupi aggim dātum na vaṭṭati. Sace pana “pathavim appattameva nibbāpetvā gamissāmī” ti deti, vaṭṭati. Pacchā nibbāpetum na sakkoti, avisayattā anāpatti. Tiṇukkam gahetvā gacchanto hatthe ḍayhamāne bhūmiyam pāpeti, anāpatti. Patitaṭṭhāneyeva upādānam datvā aggim kātum vaṭṭati. Dāḍḍhathaviyā ca yattakam thānam usumyā anugataṃ, sabbam vikopetuṃ vaṭṭati.

Yo pana ājananako bhikkhu arānisahitena aggim nibbattetvā hatthena ukkhipitvā “kiṃ karomī” ti vadati, “jālehi” ti vattabbo. “Hattho ḍayhati” ti vadati, “yathā na ḍayhati, tathā karohī” ti vattabbo. “Bhūmiyam pāpeti” ti pana na vattabbo. Sace hatthe ḍayhamāne pāpeti, “pathavim dahissāmī” ti apātitattā anāpatti, patitaṭṭhāne pana aggim kātum vaṭṭati. “Imassa thambhassa āvātam jāna, mahāmatikam jāna, thusamatikam jāna, mahāmatikam dehi, thusamatikam dehi, mattikam āhara, pamsuṃ āhara, mattikāya attho, pamsuṃ attho, imassa thambhassa āvātam kappiyam karohi, imam mattikam kappiyam karohi, imam pamsuṃ kappiyam karohi” ti evam kappiyavohārena yam kiñci kārapetuṃ vaṭṭati. Aññavihito kenaci saddhim kiñci kathento pādaṅḍuṭṭhakena kattarayaṭṭhiyā vā pathavim vilikhanto tiṭṭhati, evam asatiyā vilikhantassa bhindantassa vā anāpatti.

Iti pālimuttakavinayavinicchayasāngahe

Pathavikhaṇanavinicchayakathā samattā.

15. Bhūtagāmaṇicchayakathā

75. Bhūtagāmoti pañcahi bījehi jātānam rukkhalatādīnametam adhivacanam. Tatrīmāni pañca bījāni – mūlabījam khandhabījam phalubījam aggabījam bījabījanti. Tattha **mūlabījam** nāma haliddi siṅgiveram vacā vacattam ativasam kaṭukarohiṇī usīram bhaddamuttakam, yāni vā panaññānīpi atthi mūle jāyanti mūle sañjāyanti, etam mūlabījam nāma. **Khandhabījam** nāma assattho nigrodho pilakkho udumbaro kacchako kapitthano, yāni vā panaññānīpi atthi khandhe jāyanti khandhe sañjāyanti, etam khandhabījam nāma. **Phalubījam** nāma ucchu velu nalo, yāni vā panaññānīpi atthi pabe jāyanti pabe sañjāyanti, etam phalubījam nāma. **Aggabījam** nāma ajjukam phanijjakam hiriveram, yāni vā panaññānīpi atthi agge jāyanti agge sañjāyanti, etam aggabījam nāma. **Bījabījam** nāma pubbaṇṇam aparannam, yāni vā panaññānīpi atthi bīje jāyanti bīje sañjāyanti, etam bījabījam nāma (pāci. 91). Tattha bhūtagāme bhūtagāmasaṅgāni chindati vā chindāpeti vā bhindati vā bhindāpeti vā pacati vā pacāpeti vā, pācittiyam. Bhūtagāmaṇi vikopentassa pācittiyam, bhūtagāmaparimocitaṃ pañcaviḍhampi bījagāmaṃ vikopentassa dukkaṭam.

76. Bījagāmahūtagāmo (pāci. aṭṭha. 922) nāmesa atthi udakaṭṭho, atthi thalaṭṭho. Tattha udakaṭṭho sāsapamattikatilabjākāḍḍibhedā sapannikā ca apannikā ca sabbā sevālaṅgī, antamaso udakapappatakam upādāya “bhūtagāmo” ti veditabbo. Udakapappatakāmo nāma upari thaddho pharusavanno hetthā mudu nilavanno hoti. Tattha yassa sevālassa mūlam oruhitvā pathaviyam patiṭṭhitam, tassa pathavi thānam. Yo udake sañcarati, tassa udakam. Pathaviyam patiṭṭhitam yattha katthaci vikopentassa, uddharitvā vā thānantaram saṅkāmēntassa pācittiyam, udake sañcarantam vikopentasseva pācittiyam. Hatthehi pana ito cito caviyūhitvā nahāyitum vaṭṭati. Sakalaṅgī udakam tassa thānam, tasmā na so ettavāthā thānantaram saṅkāmīto hoti. Udakato pana udakena viṇā sañcicca ukkhipitum na vaṭṭati, udakena saddhim ukkhipitvā puna udake pakkhipitum vaṭṭati. Uppalinipaduminiḍḍi jalajavallitīnāni udakato uddharantassa vā tattheva vikopentassa vā pācittiyam, parehi uppāṭitāni vikopentassa dukkaṭam. Tāni hi bījagāme saṅgaham gacchanti, tilabjakaśāsapamattikasevālopi udakato uddhato amilāto aggabījasāṅgaham gacchati. **Mahāpacariyāḍḍisu** “anantakatilabjakaśāsapamattikāḍḍi dukkaṭavathūnī” ti vuttam, tattha kāraṇam na dissati. **Andhakāṭṭhakathāyāṃ** “sambuṇṇabhūtagāmaṃ na hoti, tasmā dukkaṭa” nti vuttam, tampi na sameti. Bhūtagāme hi pācittiyam bījagāme dukkaṭam vuttam. Asambuṇṇabhūtagāmo nāma tatiyo koṭṭhāso neva **pāliyam**, na **aṭṭhakathāsu** āgato, athetam bījagāmasāṅgaham gamissatīti, tampi na vuttam abhūtagāmamulattā tādīsassa bījagāmassāti. Apica “garukalalukesu garuke thātabba” nti etam vinayalakkhaṇam.

Thalaṭṭhe chinnaṅgānam avasiṭṭho haritakhānu nāma hoti, tattha kakudhakarāñjapiyaṅgapanasāḍḍinam khānu uddham vaḍḍhati, so bhūtagāmena saṅgahito.

Tālanāḷikerāḍḍinam khānu uddham na vaḍḍhati, so bījagāmena saṅgahito. Kadaliyā pana aphaḷitāya khānu bhūtagāmena saṅgahito, phalitāya bījagāmena. Kadaliṃ pana phalitā yāva nilapaṇṇā, tāva bhūtagāmenyeva saṅgahitā, tathā phalito veḷu. Yadaṃ pana aggato paṭṭhāya sussati, tadā bījagāmena saṅgaham gacchati. Katarabījagāmena? Phalubījagāmena. Kiṃ tato nibbattati? Na kiñci. Yadi hi nibbatteyya, bhūtagāmena saṅgaham gaccheyya. Indasālādirukkhe chinditvā rāsim karonti, kiñcāpi rāsikatadaṇḍakehi ratanappamāñāpi sākā nikkhamanti, bījagāmenyeva pana saṅgaham gacchanti. Maṇḍapatthāya vā vatīatthāya vā vallīāropanatthāya vā bhūmiyam nikhaṇanti, mūlesu ceva pañnesu ca niggatesu puna bhūtagāmasāṅkhyam gacchanti, mūlamattesu pana pañnamattesu vā niggatesu bījagāmena saṅgahitā eva.

Yāni kānici bījāni pathaviyam vā udakena siñcivā thapitāni, kapālāḍḍi vā allappamsuṃ pakkhipitvā nikkhittāni honti, sabbāni mūlamatte vā pañnamatte vā niggatepi bījāniyeva. Sacepi mūlāni ca upari ānkuro ca niggacchati, yāva ānkuro harito na hoti, tāva bījāniyeva. Muggāḍḍinam pana pañnesu utṭhesu, vihiḍḍinam vā ānkure harite nilavanne jāte bhūtagāmasāṅgaham gacchanti. Talaṭṭhīnam pathamam sūkaradāṭṭhā viya mūlam niggacchati, niggatepi yāva upari pattavaṭṭi na niggacchati, tāva bījagāmo nāmayeva. Nāḷikerassa tacam bhinditvā dantasūci viya ānkuro niggacchati, yāva migasiṅgasadisā nilapattavaṭṭi na hoti, tāva bījagāmayeva. Mūle aniggatepi tādīsāya pattavaṭṭiyā jāṭāya amūlakabhūtagāme saṅgaham gacchati.

Ambaṭṭhiḍḍi vihiḍḍi viñicchinittābāni. Vandākā vā aññā vā yā kāci rukkhe jāyitvā rukkham ottharati, rukkhoa tassā thānam, tam vikopentassa vā tato uddharantassa vā pācittiyam. Ekā amūlikā latā hoti, āṅguliveṭṭhako viya vanappagumbadaṇḍake veṭṭeti, tassāpi ayameva viñicchayo. Gehapamukhapākāravedikā cetiyāḍḍisu nilavanne sevālo hoti, yāva dve tīni pattāni na sañjāyanti, tāva aggabījasāṅgaham gacchati. Pattesu jātesu pācittiyavattu, tasmā tādīsasu thānesu sudhālepampi dātum na vaṭṭati, anupasampannena littassa upari sinehalepo dātum vaṭṭati. Sace nidāghasamaye sukkhasevālo tiṭṭhati, tam sammūñjanāḍḍi ghamisitvā apānetum vaṭṭati. Pāñiyaghaṭṭāḍḍinam bahi sevālo dukkaṭavattu, anto abbohāriko, dantaṭṭhapūvāḍḍisu kaṅṅakampi abbohārikameva. Vuttañhetam “sace gerukaparikkammakatā bhitti kaṅṅakittā hoti, coḷakam temetvā pīletvā pamajjitabbā” ti (mahāva. 66).

77. Pāsānājāti pāsānadaddusevāseleyyakāḍḍi aharitavāṇāni apattakāni ca dukkaṭavattukāni. Ahicchattakam yāva makutam hoti, tāva dukkaṭavattu, pupphitakālo paṭṭhāya abbohārikam, allarukkhatto pana ahicchattakam ganhanto rukkhatocam vikopeti, tasmā tattha pācittiyam. Rukkhapapatikāyapi eseve nayo. Yā pana indasālakaludhāḍḍinam papaṭṭikā rukkhatto mucchitvā tiṭṭhati, tam ganhanassa anāpatti. Niyaṃsampi rukkhatto mucchitvā thitam sukkharukkhe vā laggam ganhitum vaṭṭati, allarukkhatto na vaṭṭati. Lakkhāyapi eseve nayo. Rukkham cāletvā paṇḍupalāsam vā parinātanānikārāḍḍipuppham vā pātentassa pācittiyameva. Hatthakukkucceṇa mudukesu indasālānuhikkhandhāḍḍisu vā tatthajātakāḷāpānāḍḍisu vā akkharam chindantassāpi eseve nayo. Sāmanerānam puppham ocinantānam sākham onāmetvā dātum vaṭṭati. Tehi pana pupphehi pāñiyam na vāsetabbam, pāñiyavāsathikena sāmaneram ukkhipitvā ocināpetabbāni. Phalasākāpi attanā khāditukāmena na onāmetabbā, sāmaneram

ukkhipitvā phalam gāhāpetabbam. Kiñci gaccham vālatam vā uppātentehi sāmanerehi saddhim gahetvā ākaddhitum na vaṭṭati, tesam pana ussāhajananttham anākadāhantena kadāhanākāram dassentena viya agge gahetum vaṭṭati. Yesam rukkhanam sākhā ruhati, tesam sākhā makkhikabījānādinam atthāya kappiyam akārāpetvā gahitam, tace vā patte vā antamaso nakhenapi vilekhanassa dukkatam. Allasingiverādisupi eseve nayo. Sace pana kappiyam kārāpetvā sītale padese thāpitassa mūlam sañjāyati, uparibhāge chinditum vaṭṭati. Sace ānkuro jāyati, heṭṭhābhāge chinditum vaṭṭati, mūle ca ānkure ca jāte na vaṭṭati.

“Sammuñjanīsālākāyapi tiñāni chindissāmī”ti bhūmīyam sammajjanto sayam vā chindati, aññena vā chedāpeti, na vaṭṭati. Caṅkamantopi “chijjanakam chijjatu, bhijjanakam bhijjatu, caṅkamitaṭṭhānam dassessāmī”ti sañcicca pādehi akkamanto tiṇavallīdīni sayam vā chindati, aññena vā chedāpeti, na vaṭṭati. Sacepi hi tiṇam vā latam vā ganthim karontassa bhijjati, ganthimpi kātum na vaṭṭati. Tālarukkadhādisu pana corānam anāruhanatthāya dārumakkaṭakam ākoṭenti, kaṅtake bandhanti, bhikkhussa evam kātum na vaṭṭati. Sace dārumakkaṭako rukkhe allinamattova hoti, rukkham na piḷeti, vaṭṭati. “Rukkham chinda, latam chinda, kandaṃ vā mūlam vā uppātehi”ti vattum vaṭṭati aniyamittā. Niyamētvā pana “imam rukkham chindā”tiādi vattum na vaṭṭati. Nāmam gahetvāpi “ambarukkham caturamsavallim ālūvakandaṃ muñjatiṇam asukarukkacchallim chinda bhinda uppātehi”tiādivacanampi aniyamitameva hoti. “Imam ambarukkha”ntiādivacanameva hi niyamitam nāma, tam na vaṭṭati. Pattampi pacitukāmo tiñādinam upari sañcicca aggim karonto sayam vā pacati, aññena vā pacāpeti, na vaṭṭati. Aniyamētvā pana “mugge paca, māse pacā”tiādi vattum vaṭṭati, “ime mugge pacā”ti evam vattum na vaṭṭati. “Imam mūlabhesajjam jāna, imam mūlam vā paṇṇam vā dehi, imam rukkham vā latam vā āhara, iminā pupphena phalena vā attho, imam rukkham vā latam vā phalam vā kappiyam karohī”ti evam pana vattum vaṭṭati. Ettāvātā bhūtagāmaparimocitam katam hoti.

78. Paribhuñjantena pana bījagāmaparimocanatham puna kappiyam kārāpetabbam. Kappiyakaraṇañcetha iminā suttānusāreṇa vedittabbam –

“Anujānāmi, bhikkhave, pañcahi samanakkappēhi phalam paribhuñjitum aggiparijītam satthaparijītam nakhaparijītam abjītam nibbattābjījaññeva pañcama”nti (cūlava. 250).

Tattha aggiparijītanti agginā parijītam adhibhūtam daḍḍham phuṭṭhanti attho. Satthaparijītanti satthena parijītam adhibhūtam chinnaṃ viddham vāti attho. Esa nayo nakhaparijīte. Abjītanibbattābjījāni sayameva kappiyāni. Agginā kappiyam karontena kaṭṭhaggomayaggiādisu yena kenaci antamaso lohakhaṇḍenapi āditteṇa kappiyam kātabbam, tañca kho ekadeṣe phusantena “kappiya”nti vatvāva kātabbam. Satthena karontena yassa kassaci lohamayasatthassa antamaso sūcinakchchedanānampi tuṇḍena vā dhārāya vā chedam vā vedham vā dassentena “kappiya”nti vatvāva kātabbam. Nakhena kappiyam karontena pūtinakhena na kātabbam, manussānam pana sīhabyagghadāpimakkāṭānam sakuntānañca nakhā tikhiṇā honti, tehi kātabbam. Assamahimsasūkaramigagorūpādīnam khurā atikhiṇā, tehi na kātabbam, katampi akatam hoti. Hatthinakhā pana khurā na honti, tehi ca vaṭṭati. Yehi pana kātum vaṭṭati, tehi tatthajātakehipi uddharitvā gahitakepi chedam vā vedham vā dassentena “kappiya”nti vatvāva kātabbam.

Tattha sacepi bījānam pabbatamatto rāsi, rukkhasahasam vā chinditvā ekābaddham katvā ucchūnam vā mahābhāro bandhitvā thāpito hoti, ekasmim bīje vā rukkhasākhāya vā ucchūmi vā kappiye kate sabbam katam hoti. Uccū ca dāriṇi ca ekato baddhāni honti, “uccūṃ kappiyam karissāmī”ti dārum vijjhati, vaṭṭatiyeva. Sace pana yāya rajjuyā vā valliyā vā baddhāni, tam vijjhati, na vaṭṭati. Uccukhaṇḍānam pacchim pūretvā āharanti, ekasmim khaṇḍe kappiye kate sabbam katameva. Marīcapakkādīhi ca missetvā bhattam āharanti, “kappiyam karohī”ti vutte sacepi bhattasitthe vijjhati, vaṭṭatiyeva. Tilatanḍulādisupi eseve nayo. Yāguyā pakkhittāni pana ekābaddhāni hutvā na santiṭṭhanti, tattha ekamekam vijjhitvā kappiyam kātabbameva. Kapitthaphalādīnam anto miñjam kaṭāham muñcivā saṅcarati, bhindāpetvā kappiyam kārāpetabbam, ekābaddham hoti, kaṭāhepi kātum vaṭṭati.

Iti pālimuttakavinayavinicchayasangahe

Bhūtagāmaparimocanatham samattā.

16. Sahaseyavinicchayakathā

79. Duvidham sahasayakanti “yo pana bhikkhu anupasampanna uttaridirattirattam sahasayam kappeyya, pācittiyam (pāci. 49). Yo pana bhikkhu mātagāmena sahasayam kappeyya, pācittiyam”nti (pāci. 56) evam vuttam sahaseyasikkhāpadavayam sandhāya vuttam. Tatrayam vinicchayo (pāci. aṭṭha. 50-51) – anupasampanna saddhim tinnaṃ rattinam upari catutthadvise atthaṅgate sūriye sabbacchannasabbaparicchāne yebhuyyacchannayebhuyyaparicchāne vā senāsane pubbāpariyena vā ekakkhaṇe vā nipajantassa pācittiyam. Tattha chadanam anāhacca diyaḍḍhahatthubbedhena pākāradīnā yena kenaci paricchannampi sabbaparicchannamicceva vedittabbam. Yam senāsanaṃ upari pañcahi chadanehi aññena vā kenaci sabbameva paricchannam, idam **sabbacchannam** nāma senāsanaṃ. Aṭṭhakathāsu pana pākātavohāram gahetvā yācugātavasena “sabbacchannam nāma pañcahi chadanehi channa”nti vuttam. Kiñcāpi vuttam, atha kho dussakūṭiyam sayantassapi na sakkā anāpatti kātum, tasmā yam kiñci paticchādanasamattam idha chadanañca paricchannañca vedittabbam. Pañcavidhacchadaneyeva hi gayhamāne padaracchannepi sahaseyā na bhavēyya, tasmā yam senāsanaṃ bhūmito paṭṭhāya yāvachadanam āhacca pākāreṇa vā aññena vā kenaci antamaso vatthenapi parikkhittam, idam **sabbaparicchannam** nāma senāsanaṃ. Chadanam anāhacca sabbantimena pariyaṇḍena diyaḍḍhahatthubbedhena pākāradīnā parikkhittampi sabbaparicchannameva. Yassa pana upari bahutaram thānam channaṃ, appam acchannam, samantato vā bahutaram parikkhittam, appam aparikkhittam, idam **yebhuyyenachannam yebhuyyenaparicchannam** nāma.

Iminā lakkhanena samannāgato sacepi sattabhūmiko pāsādo ekūpacāro hoti, satagabbham vā catusālam, ekam senāsanicceva saṅkham gacchati. Evarūpe senāsane anupasampanna saddhim catutthadvise atthaṅgate sūriye nipajantassa pācittiyam vuttam. Sace pana sambahulā sāmaṇerā, eko bhikkhu, sāmaṇeraganāyā pācittiyā. Te ce utthāyutthāya nipajanti, tesam payoge payoge bhikkhussa āpatti, bhikkhussa utthāyutthāya nipajjane pana bhikkhusseva payogena bhikkhussa āpatti. Sace sambahulā bhikkhū, eko sāmaṇero, ekopi sabbesam āpattim karoti. Tassa utthāyutthāya nipajjanenapi bhikkhūnam āpattiyeva. Ubhayaṃ sambahulabhāvepi eseve nayo.

80. Apicetha ekāvāsādikampi catukkam vedittabbam. Yo hi ekasmim āvāse ekeneva anupasampanna saddhim tirattam sahasayam kappeti, tassa catutthadvivasato paṭṭhāya devasikā āpatti. Yopi ekasmimeva āvāse nānānupasampannehi saddhim tirattam sahasayam kappeti, tassapi. Yopi nānāvāsesu nānānupasampannehi saddhim tirattam sahasayam kappeti, tassapi. Yopi nānāvāsesu nānānupasampannehi saddhim yojanasatampi gantvā sahasayam kappeti, tassapi catutthadvivasato paṭṭhāya devasikā āpatti.

Ayañca sahaseyyāpatti nāma “bhikkhum thāpetvā avaseso anupasampanno nāmā”ti vacanato antamaso pārājīkavatthubhūtena tiracchānagatenapi saddhim hoti, tasmā sacepi godhābilālamāṅgusādisu koci pavisitvā bhikkhuno vasanasenāsane ekūpacārāṭṭhāne sayati, sahaseyyāva hoti. Yadi pana thambhānam upari katapāsādasā uparimatalena saddhim asambaddhabhittikassa bhittiyā upariṭṭhisutarulāsīsassa susirena pavisitvā tulāya abbhantare sayitvā teneva susirena nikkhamitvā gacchati, heṭṭhāpāsāde sayitabhikkhussa anāpatti. Sace chadane chiddam hoti, tena pavisitvā antochadane vasitvā teneva pakkamati, nānūpacāre uparimatale chadanabbhantare sayitassa āpatti, heṭṭhimatale sayitassa anāpatti. Sace antopāsādeneva ārohitvā sabbatalāni paribhuñjanti, ekūpacārāni honti, tesu yattha kathaci sayitassa āpatti, sabbāsankhepena kate aḍḍhakūṭtāke senāsane sayitassa tulāvālasagghāḍḍisū kapotādayo sayanti, āpattiyeva. Parikkhepassa bahigate nibbakosabbhantare sayanti, anāpatti. Parimaṇḍalam vā caturassam vā ekacchadanāya gabbhamālāya satagabbham cepi senāsanaṃ hoti, tatra ce ekena sādharanadvāreṇa pavisitvā visum pākāreṇa aparicchinnagabbhūpacāre sabbagabbhepi pavisanti, ekagabbhepi anupasampanne nipanne sabbagabbhesu nipannānam āpatti. Sace sapamukhā gabbhā honti, pamukhañca upari acchannam, pamukhe sayito gabbhe sayitānam āpattim na karoti. Sace pana gabbhacchadaneneva saddhim sambandhachadanam, tatra sayito sabbesam āpattim karoti. Kasmā? Sabbacchannattā ca sabbaparicchannattā ca. Gabbhaparikkhepyeva hissa parikkhepo.

81. Yepi ekasāladvisālāsācatusālasannivesā mahāpāsādā ekasmim okāse pāde dhovitvā pavitṭhena sakkā honti sabbattha anuparigantum, tesupi sahaseyyāpattiyā na muccati. Sace tasmim tasmim thāne upacāram paricchinditvā katā honti, ekūpacārāṭṭhāneyeva āpatti. Dvīhi dvārehi yuttassa sudhāchadanamaṇḍapassa majjhe pākāram karonti, ekena dvāreṇa pavisitvā ekasmim paricchede anupasampanno sayati, ekasmim bhikkhu, anāpatti. Pākāre godhādinam pavisanamattam chiddam hoti, ekasmīṇca paricchede godhā sayanti, anāpattiyeva. Na hi chiddena geham ekūpacāram nāma hoti. Sace pākāramajjhe chinditvā dvāram yojenti, ekūpacārāyā āpatti. Tam dvāram kavāṭena pidahitvā sayanti, āpattiyeva. Na hi dvārapidahana geham nānūpacāram nāma hoti, dvāram vā advāram. Kavāṭāñhi samvaraṇavaranehi yathāsukham valāñjanatthāya katam, na valāñjupacchedanattāya. Sace tam dvāram puna itthakāhi pidahanti, advāram hoti, purime nānūpacārābhāveyyeva tiṭṭhati. Dīghapamukham cetiyagharā hoti, ekam kavāṭam anto, ekam bahi, dvinnam kavāṭānam antare anupasampanno antocetiyaghare sayantassa āpattim karoti ekūpacārāntā.

Ayañhettha saṅkhepo – senāsanaṃ khuddakam vā hotu mahantam vā, aññena saddhim sambandham vā asambandham vā, dīgham vā vaṭṭam vā caturassam vā, ekabhūmīkam vā anekabhūmīkam vā, yam yam ekūpacāram, sabbattha sahaseyyāpatti hoṭṭi. Ettha ca yena kenaci paṭicchadanena sabbacchāne sabbaparicchāne pācittiyam, yebhuyyenachanne yebhuyyenaparicchāne pācittiyam, sabbacchāne yebhuyyenaparicchāne pācittiyam, sabbacchāne upaḍḍhaparicchāne pācittiyam, yebhuyyenachanne upaḍḍhaparicchāne pācittiyam, sabbaparicchāne yebhuyyenachanne pācittiyam, sabbaparicchāne upaḍḍhacchāne pācittiyam, yebhuyyenaparicchāne upaḍḍhacchāne

pācittiyanti attha pācittiyāni. Upaddhacchanne upaddhāparicchanne dukkaṭaṃ, sabbacchanne cūlakaparicchanne dukkaṭaṃ, yebhuyenachanne cūlakaparicchanne dukkaṭaṃ, sabbaparicchanne cūlakacchanne dukkaṭaṃ, yebhuyenaparicchanne cūlakacchanne dukkaṭaṃ pañca dukkaṭāni vedittabāni. Sabbacchanne sabbaaparicchanne, sabbaparicchanne sabbaacchanne, yebhuyenacchanne yebhuyenaparicchanne, upaddhacchanne cūlakaparicchanne, upaddhāparicchanne cūlakacchanne cūlakaparicchanne ca anāpatti. Mātugāmena saha nipajjantassapi ayameva vinicchayo. Ayañhettha viseso – anupasampannena saddhim nipajjantassa cattutthadivase āpatti, mātugāmena saddhim paṭhamadivaseti. Yakkhipetihi pana dissamānakarūpāhi tiracchānagatitthiyā ca methunadhammavattubhūtāya eva dukkaṭaṃ, sesāhi anāpatti.

Iti pālimuttakavinayavinicchayaśaṅgahe

Sahaseyyavinicchayakathā samattā.

17. Mañcapīṭhādisaṅghikasenānesu paṭipajjitabbavinicchayakathā

82. Vihāre saṅghike seyyaṃ, santharivāna pakkamoti saṅghike vihāre seyyaṃ santharivāna aññattha vasitukāmatāya vihāro pakkamaṇaṃ. Tatrāyaṃ vinicchayo –

“Yo pana bhikkhu saṅghike vihāre seyyaṃ santharivā vā santharāpetvā vā taṃ pakkamanto neva uddhareyya na uddharāpeyya anāpuccham vā gaccheyya, pācittiya”nti (pāci. 115) –

Vacanato saṅghike vihāre seyyaṃ sayam santharivā aññena vā santharāpetvā uddharaṇādīni akatvā parikkhittassa ārāmassa parikkhepaṃ, aparikkhittassa upacāraṃ atikkamantassa pācittiyam.

Tattha seyyā nāma bhisī cimilīkā uttarattharaṇaṃ bhūmattharaṇaṃ taṭṭikā cammakhaṇḍo nisīdanam paccattharaṇaṃ tiṇasanthāro pañnasanthāroti dasavidhā. Tattha bhisīti mañcakabhisi vā pīṭhakabhisi vā. Cimilīkā nāma sudhādiṭṭiparikkammatāya bhūmiyā vaṇṇānurakkhanattham katā, taṃ heṭṭhā pattharivā upari kaṭasārakaṃ pattharanti. Uttarattharaṇaṃ nāma mañcapīṭhānaṃ upari attharitabbakapaccattharaṇaṃ. Bhūmattharaṇaṃ nāma bhūmiyaṃ attharitabbā kaṭasārakādivikati. Taṭṭikā nāma tālapaṇṇehi vā vākehi vā katatattikā. Cammakhaṇḍo nāma sībhayagghadīṭṭiparaccacchammādisūpi yaṃ kiñci cammaṃ. Aṭṭhakathāsu hi senāsanaṃ paribhoge paṭikkhittacammaṃ na dissati, tasmā sībhayagghacammādinam pariharaneveva paṭikkhepo vedittabbo. Nisīdananti sadasaṃ vedittabbaṃ. Paccattharaṇanti pāvāro kojavoti ettakameva vuttam. Tiṇasanthāroti yesaṃ kesañci tiṇānaṃ santhāro. Esa nayo pañnasanthārepi. Evam pana imaṃ dasavidham seyyaṃ saṅghike vihāre santharivā vā santharāpetvā vā pakkamantena āpucchivā pakkamittabbaṃ, āpucchanta ca bhikkhumhi sati bhikkhu āpucchitabbo, tasmim asati sāmaṇero, tasmim asati ārāmiḥ, tasmim asati yena vihāro kārito, so vihārasāmiḥ, tassa vā kule yo koci āpucchitabbo, tasmim asati catūsū pāsānesu mañcaṃ thapetvā mañce avasesamañcapīṭhāni āropetvā upari bhisīdikam dasavidhampi seyyaṃ rāsīm katvā dārubhaṇḍaṃ mattikābhaṇḍaṃ paṭisāmetvā dvāravāṭapānāni pidahitvā gamiyavattam pūretvā gantabbaṃ.

Sace pana senāsanaṃ ovassati, chadanatthānaṃ tiṇaṃ vā iṭṭhakā vā aññā honti, sace ussahati, chādetabbaṃ. No ce sakkoti, yo okāso anovassako, tattha mañcapīṭhādīni nikkhipivā gantabbaṃ. Sace sabbampi ovassati, ussahantena antogāme upāsakānaṃ ghare thapetabbaṃ. Sace tepi “saṅghikaṃ nāma, bhante, bhāriyaṃ, aggidhādīnaṃ bhāyāma”ti na sampaticchanti, abbhokāsepi pāsānānaṃ upari mañcaṃ thapetvā sesam pubbe vuttanayeneva nikkhipivā tiṇehi ca paṇṇehi ca paṭicchādetvā gantum vaṭṭati. Yañhi tattha āṅgamattampi avasissati, taṃ aññesaṃ tattha āgatabhikkhūnaṃ upakāraṃ bhavissati. Uddharivā gacchantena pana mañcapīṭhakavāṭaṃ sabbam apantvā santharivā cīvaravame laggetvā gantabbaṃ. Pacchā āgantvā vasanakabhikkhūnaṃ pana mañcapīṭham thapayitvā gacchantena tattheva kātābbaṃ. Antokuṭṭato seyyaṃ bahikuṭṭe pañāpetvā vasantaṃ gamanakāle pana gahitaṭṭhāneyeva paṭisāmetabbaṃ. Uparipāsādato oropetvā heṭṭhāpāsāde vasantassapi eseve nayo. Rattitṭhānadivāṭṭhānesu mañcapīṭham pañāpetvā bahigamanakāle pana gahitaṭṭhāneyeva thapetabbaṃ.

83. Senāsanesu pana ayaṃ āpucchitabbānāpucchitabbavinicchayo – yā tāva bhūmiyaṃ dīghasālā vā pañnasālā vā hoti, yaṃ vā rukkhatthambhesu katagehaṃ upacikānaṃ utṭhānaṭṭhānaṃ hoti, tato pakkamantena tāva āpucchitvā pakkamittabbaṃ. Tasmimhi katipayāni divasāni ajaggiyamāne vammikāva santitṭhanti. Yaṃ pana pāsānapīṭhiyaṃ vā pāsānatthambhesu vā katasenāsanaṃ siluccayaleṇaṃ vā sudhāṭṭhasenāsanaṃ vā, yattha yattha upacikāsānākaṃ natthi, tato pakkamantassa āpucchivāpi anāpucchivāpi gantum vaṭṭati, āpucchanaṃ pana vattam. Sace tādisēpi senāsane ekena passena upacikā ārohani, āpucchivā gantabbaṃ. Yo pana āgantuko bhikkhu saṅghikasenāsanaṃ gahetvā santam bhikkhūṃ anuvattanto attano senāsanaṃ aggahetvā vasati, yāva so na gahāti, tāva taṃ senāsanaṃ purimabhikkhusseva palibodho. Yadā pana so senāsanaṃ gahetvā attano issariyena vasati, tato paṭṭhāya āgantukasseva palibodho. Sace ubhopi vibhajivā gahanti, ubhinnaṃ palibodho.

Mahāpaccariyaṃ pana vuttam – sace dve tayo ekato hutvā pañāpentī, gamanakāle sabbehi āpucchitabbaṃ. Tesu ce paṭhamam gacchanto “pacchimo jaggissati”ti ābhogaṃ katvā gacchati, vaṭṭati, pacchimesa ābhogaṃ mutti natthi. Bahū ekam pesetvā santharāpentī, gamanakāle sabbehi vā āpucchitabbaṃ, ekam vā pesetvā āpucchitabbaṃ. Aññāto mañcapīṭhādīni ānetvā aññatra vasitvā gamanakāle tattheva netabāni. Sace aññāto ānetvā vasamānassa añño vuddhāro āgacchati, na paṭibhātitabbo, “mayā, bhante, aññāvāsato aññitaṃ, pākatiṃ kareyyāthā”ti vattabbaṃ. Tena “evam karissāmi”ti sampaticchite itarassa gantum vaṭṭati. Evam aññattha haritvāpi saṅghikaparibhogena paribhuñjantassa hi nattham vā jinnaṃ vā corehi vā nattham gīvā neva hoti, puggalikaparibhogena paribhuñjantassa pana gīvā hoti. Aññassa mañcapīṭham pana saṅghikaparibhogena vā puggalikaparibhogena vā paribhuñjantassa nattham gīvāyeva. Antovihāre seyyaṃ santharivā “ajjeva āgantvā paṭijaggissāmi”ti evam sāpekkho nadīpāraṃ gāmantaraṃ vā gantvā yatthassa gamanacittam uppannaṃ, tattheva thito kañci pesetvā āpucchati, nadīpūrarājacorādīsū va kenaci palibodho hoti upadduto, na sakkoti paccāgantum, evambhūtassa anāpatti.

Vihāressa upacāre pana upaṭṭhānasālāya vā maṇḍape vā rukkhamūle vā seyyaṃ santharivā vā santharāpetvā vā taṃ pakkamanto neva uddharati na uddharāpeti anāpuccham vā gacchati, dukkaṭaṃ. Vuttapakārañhi dasavidham seyyaṃ antogabbhādīni guttaṭṭhāne pañāpetvā gacchantassa yasmā seyyāpi senāsanaṃ upacikāhi palujjati, vammikarāsiyeva hoti, tasmā pācittiyam vuttam. Bhi pana upaṭṭhānasālādīsū pañāpetvā gacchantassa seyyāmatameva nasseyya thānassa aguttatāya, na senāsanaṃ, tasmā ettha dukkaṭaṃ vuttam. Mañcapīṭham pana yasmā na sakkā sahasā upacikāhi khāyitum, tasmā taṃ vihārepi santharivā gacchantassa dukkaṭaṃ. Vihāressūpacāre upaṭṭhānasālāyaṃ maṇḍape rukkhamūlepi santharivā pakkamantassa dukkaṭameva.

84. “Yo pana bhikkhu saṅghikaṃ mañcaṃ vā pīṭham vā bhisim vā koccham vā ajjhokāse santharivā vā santharāpetvā vā taṃ pakkamanto neva uddhareyya na uddharāpeyya anāpuccham vā gaccheyya, pācittiya”nti (pāci. 109) vacanato saṅghikāni pana mañcapīṭhādīni cattāri ajjhokāse santharivā vā santharāpetvā vā uddharaṇādīni akatvā “ajjeva āgamissāmi”ti gacchantassapi thāmaṃajjhimassa purisassa leddupātātikame pācittiyam. Ettha koccham nāma vākamayaṃ vā usīramayaṃ vā muñjamayaṃ vā pabbajamayaṃ vā heṭṭhā ca upari ca vitthataṃ majjhe samkhittam paṇvasanṭhānaṃ katvā baddham. Tam kira majjhe sībhayagghacammaparikkhittampi karonti, akappiyacammaṃ nāmettha natthi. Senāsanañhi sovaṇṇamayampi vaṭṭati, tasmā taṃ mahaggham hoti.

“Anujānāmi, bhikkhave, aṭṭha māse avassikasānkethe maṇḍape vā rukkhamūle vā yattha kākā vā kulalā vā na ūhadanti, tattha senāsanaṃ nikkhipitū”nti (pāci. 110) vacanato pana vassikavassānamāsati evam apaññāte cattāro hemantike, cattāro gimhiketi aṭṭha māse sākhamāṇḍape vā padaramaṇḍape vā rukkhamūle vā nikkhipitum vaṭṭati. Yasmim pana kākā vā kulalā vā aññe vā sakuntā dhuvanivāsena kulāvake katvā vasanti, tassa rukkhasa mūle na nikkhipitabbaṃ. “Aṭṭha māse”ti vacanato yesu janapadesu vassakāle na vassati, tesu cattāro māse nikkhipitum na vaṭṭatiyeva. “Avassikasānkethe”ti vacanato yattha hemante devo vassati, tattha hemantepe ajjhokāse nikkhipitum na vaṭṭati. Gimhe pana sabbattha vīgatavalāhakaṃ visuddham natam hoti, evarūpe kāle kenacideva karanīyena ajjhokāse mañcapīṭham nikkhipitum vaṭṭati.

85. Abbhokāsikenapi vattam jānitabbaṃ. Tassa hi sace puggalikamañcako atthi, tattheva sayitabbaṃ. Saṅghikaṃ ganhantena vettena vā vākena vā vītamāñcako gahetabbo, tasmim asati purāṇamañcako gahetabbo, tasmim asati navavāyimo vā onaddhako vā gahetabbo. Gahetvā pana “ahaṃ ukkaṭṭharukkhamūliko ukkaṭṭhaabbhokāsiko”ti cīvarakuṭṭimpi akatvā asamaye ajjhokāse vā rukkhamūle vā pañāpetvā nipajjitum na vaṭṭati. Sace pana catugguṇenapi cīvarena katā kuṭi atementam rakkhitum na sakkoti, sattāhavadalāikādīni bhavanti, bhikkhuno kāyānugatikattā vaṭṭati. Araññe paṇṇakuṭṭisū vasantānaṃ sīlasampādāya pasannacittā manussā navam mañcapīṭham denti “saṅghikaparibhogena paribhuñjathā”ti, vasitvā gacchantehi sāmantaṃvihāre sabbhāgabhikkhūnaṃ pesetvā gantabbaṃ, sabbhāgānaṃ abbhāvena anovassake nikkhipivā gantabbaṃ, anovassake asati rukkhe laggetvā gantabbaṃ. Cetiyaṅgaṇe sammajjanim gahetvā bhojanasālāṅgaṇaṃ vā uposathāgāraṅgaṇaṃ vā pariveṇadivāṭṭhānaaggisālādīsū vā aññatarāṃ sammajjivā dhovivā vā sammajjanimālakeveva thapetabbā. Uposathāgārādīsū aññatarasim gahetvā avasesāni sammajjantassapi eseve nayo.

Yo pana bhikkhācāramaggaṃ sammajjanto gantukāmo hoti, tena sammajjivā sace antarāmagge sālā atthi, tattha thapetabbā. Sace natthi, valāhakaṇaṃ anuṭṭhitabhāvaṃ sallakkhetvā “yāvāham gānto nikkhamāmi, tāva na vassissati”ti jānantaṃ yattha katthaci nikkhipivā vā paccāgacchantena pākatiṭṭhāne thapetabbā. “Sace vassissati jānanto ajjhokāse thapeti, dukkaṭa”nti mahāpaccariyaṃ vuttam. Sace pana tatra tatreva sammajjanatthāya sammajjanī nikkhittā hoti, taṃ taṃ thānaṃ sammajjivā tatra tatreva nikkhipitum vaṭṭati, āsanāsālāṃ sammajjantena vattam jānitabbaṃ. Tatrīdam vattam – majjhato paṭṭhāya pādāṭṭhānabhīmukhā valāka haritabbā, kacavaraṃ hatthehi

gahetvā bahi chaddetabbam.

86. Sace vuttappakāraṃ catubbidhampi saṅghikaṃ senāsanaṃ ajjhokāse vā rukkhamūle vā maṇḍape vā anupasaṃpanna santharāpeti, yena santharāpitaṃ, tassa palibodho. Sace pana upasaṃpanna santharāpeti, yena santhataṃ, tassa palibodho. Tatrayāṃ vinicchayo (pāci. aṭṭha. 111) – therō bhōjanasālayaṃ bhattakiccaṃ katvā daharaṃ ānāpeti “gaccha divāṭṭhāne mañcapīṭhaṃ paññapehī” ti. So tathā katvā nisinno, therō yathārucci vicarivā tattha gantvā thavikaṃ vā uttarāsāṅgaṃ vā ṭhapeti, tato paṭṭhāya therassa palibodho. Nisīditvā sayāṃ gacchanta neva uddharati na uddharāpeti, leḍḍupātātikkaṃ pācittiyaṃ. Sace pana therō tattha thavikaṃ vā uttarāsāṅgaṃ vā aṭṭhapetvā caṅkamaṇṭova daharaṃ “gaccha tva” nti bhanati, tena “idaṃ, bhante, mañcapīṭha” nti ācikkhitabbam. Sace therō vattam jānāti, “tvaṃ gaccha, ahaṃ pākātikaṃ karissāmi” ti vattabbam. Sace bālo hoti anuggahitavatto, “gaccha, mā idha tiṭṭha, neva nisīdituṃ na nipajjitūṃ demī” ti daharaṃ tajjetiyeva. Daharena “bhante, sukhaṃ sayathā” ti kappam labhivā vandivā gantabbam. Tasmim gate therasseva palibodho, purimānyeneva cassa āpatti veditabbā.

Atha pana ānātikkaṇeyeva daharo “mayhaṃ bhaṇḍe bhaṇḍadhovānādi kiñci karaṇiyaṃ atthī” ti vadati, therō pana taṃ “paññapetvā gacchāhī” ti vatvā bhōjanasālo nikkhamivā aññattha gacchati, pādudhārena kāretabbo. Sace tattheva gantvā nisīdati, purimānyeneva cassa leḍḍupātātikkaṃ āpatti. Sace pana therō sāmaṇeraṃ ānāpeti, sāmaṇere tattha mañcapīṭhaṃ paññapetvā nisinnepi bhōjanasālo aññattha gacchanta pādudhārena kāretabbo. Gantvā nisinno puna gamanakāle leḍḍupātātikkaṃ āpattiyā kāretabbo. Sace pana ānāpento “mañcapīṭhaṃ paññapetvā tattheva nisīdā” ti ānāpeti, yatricchati, tatra gantvā āgantūṃ labhati. Sayāṃ pana pākātikaṃ akatvā gacchantassa leḍḍupātātikkaṃ pācittiyaṃ. Antarasannipāte mañcapīṭhāni paññapetvā nisinnehi gamanakāle āramikānaṃ “idaṃ paṭisamethā” ti vattabbam, avatvā gacchantānaṃ leḍḍupātātikkaṃ āpatti.

87. Mahādharmassavanaṃ nāma hoti, tattha uposathāgaratopi bhōjanasālotopi āharivā mañcapīṭhāni paññapenti, āvāsikānaṃyeva palibodho. Sace āgantukā “idaṃ amhākaṃ upajjhāyassa, idaṃ ācariyassā” ti gaṇhanti, tato paṭṭhāya tesam palibodho. Gamanakāle pākātikaṃ akatvā leḍḍupātātikkaṃ atikkamāntānaṃ āpatti. **Mahāpaccariyaṃ** pana vuttam “yāva aññe na nisīdati, tāva yehi paññattaṃ, tesam bhāro, aññesu āgantvā nisinnesu nisinnakānaṃ bhāro. Sace te anuddharitvā vā anuddharāpetvā vā gacchanti, dukkaṭaṃ. Kasmā? Anāpattiyā paññapitattā” ti. Dhammāsane paññatte yāva ussārako vā dhammakathiko vā nāgacchati, tāva paññapakānaṃ palibodho. Tasmim āgantvā nisinne tassa palibodho. Sakalaṃ ahorattaṃ dhammassavanaṃ hoti, añño ussārako vā dhammakathiko vā utṭhāti, añño nisīdati, yo yo āgantvā nisīdati, tassa tasseva bhāro. Utṭhahantena pana “idamāsanaṃ tumhākaṃ bhāro” ti vatvā gantabbam. Sacepi itarasmim anāgate pathamaṃ nisinno utṭhāya gacchati, tasmīca antoupacāraṭṭheyyeva itaro āgantvā nisīdati, utṭhāya gato āpattiyā na kāretabbo. Sace pana itarasmim anāgateyyeva pathamaṃ nisinno utṭhāyāsānā leḍḍupātātikkaṃ atikkamati, āpattiyā kāretabbo. “Sabbattha leḍḍupātātikkaṃ pathamaṃpāde dukkaṭaṃ, dutiyapāde pācittiya” nti ayam nayo **mahāpaccariyaṃ** vuttoti.

88. Sace pana vuttappakārasenāsanaṃ aññaṃ saṅghikaṃ cimilikaṃ vā uttarattharaṇaṃ vā bhūmattharaṇaṃ vā taṭṭhikaṃ vā cammakhaṇḍaṃ vā pādapuñchaniṃ vā phalākāpīṭhaṃ vā ajjhokāse santharivā vā santharāpetvā vā taṃ pakkamanto neva uddharati na uddharāpeti anāpuccham vā gacchati, dukkaṭaṃ. Ādhāraṃ pattapīḍhānaṃ pādakaṭṭhalikaṃ tālavantaṃ bījanipattakaṃ yaṃ kiñci dārubhaṇḍaṃ antamaso pānīyaulūṅkaṃ pānīyasāṅkhāṃ ajjhokāse nikkhipivā gacchantassapi dukkaṭaṃ. Ajjhokāse rajanaṃ pacivā rajanabhājanāṃ rajanaulūṅko rajanadonikāti sabbam aggisālāya paṭisametaṃ. Sace aggisālā natthi, anovassake pabbhāre nikkhipitabbam. Tasmim asati yathā olokenā bhikkhū passanti, tādisse thāne ṭhapetvā gantūṃ vaṭṭati. Aññapuggalike pana mañcapīṭhādisenāsanepe dukkaṭameva. Ettha pana “yasmim vissāsaggāho na ruhati, tassa santake dukkaṭaṃ. Yasmim pana vissāsaggāho ruhati, tassa santakaṃ attano puggalikeveva hoti” ti **mahāpaccariyā**disu vuttam. Attano puggalike pana anāpattiyeva. Yo bhikkhu vā sāmaṇero vā āramiko vā lajji hoti, attano palibodham viya maññati, tathārūpaṃ anāpucchivā gacchantassapi anāpatti. Yo pana ātape otāpento “āgantvā uddharissāmi” ti gacchati, tassapi anāpatti.

Iti pālimuttakavinayavinicchayasāṅgahe

Mañcapīṭhādisaṅghikasenāsanesu

Paṭipajjitabbavinicchayakathā samattā.

18. Kālikavinicchayakathā

89. **Kālikānīpi cattārīti** ettha (pāci. aṭṭha. 255-256) yāvākālikāṃ yamakālikāṃ sattahākālikāṃ yāvajjivikanti imāni cattārī kālikāni veditabbāni. Tattha purebhāṭṭam paṭiggahetvā paribhuñjitabbam yaṃ kiñci khādanīyabhojanīyaṃ yāva majjhanhikasāṅkhato kālo, tāva paribhuñjitabbato **yāvākālikāṃ**. Saddhim anulomāpānehi aṭṭhavidhaṃ pānaṃ yāva rattiyā pacchimāyāmasāṅkhato yāmo, tāva paribhuñjitabbato yāmo kālo assāti **yamakālikāṃ**. Sappiādi pañcavidhaṃ bhesajjam paṭiggahetvā sattāham nidhetabbato sattāho kālo assāti **sattahākālikāṃ**. Ṭhapetvā udakaṃ avasesam sabbampi paṭiggahitaṃ yāvajjivaṃ pariharivā sati paccaye paribhuñjitabbato **yāvajjivikanti** vuccati.

90. Tattha yāvākālikesu **bhojanīyaṃ** nāma odano kummāso sattu maccho mamsanti. Pañca bhojanāni yamakālikāṃ sattahākālikāṃ yāvajjivikañca ṭhapetvā avasesam **khādanīyaṃ** nāma. Ettha (pāci. aṭṭha. 248-9) pana yaṃ tāva sakkhalimodakādi pubbaññāparannaṃyamaṃ khādanīyaṃ, tattha vattabbameva natthi. Yampi vanamūlādippabbedam āmisagatikaṃ hoti. Seyyathidaṃ – mūlakkhādanīyaṃ kandakhādanīyaṃ mūlakkhādanīyaṃ matthakakhādanīyaṃ khandhakhādanīyaṃ tacakhādanīyaṃ pattakhādanīyaṃ pupphakhādanīyaṃ phalakhādanīyaṃ atṭhikhādanīyaṃ piṭṭhakhādanīyaṃ niyyāsakhādanīyaṃ, idampi khādanīyasāṅkhyameva gacchati.

Tattha pana āmisagatikasallakhaṇattham idaṃ mukhamattanidassanaṃ – **mūlakkhādanīye** tāva mūlakamūlaṃ khārakamūlaṃ caccumūlaṃ tambakamūlaṃ taṇḍuleyyakamūlaṃ vatthuleyyakamūlaṃ vajjakalimūlaṃ jajjarimūlanti evamādiṃ sūpeyyapaṇṇamūlāni āmisagatikāni. Ettha ca vajjakalimūle jarattham chinditvā chaddenti, taṃ yāvajjivikaṃ hoti. Aññampi evarūpaṃ eteneva nayena veditabbam. Mūlakkhārakajajjarimūlānaṃ pana jaratthānīpi āmisagatikānevāti vuttam. Yāni pana pāliyaṃ –

“Anujānāmi, bhikkhave, mūlāni bhesajjāni haliddim sīgiveraṃ vacam vacattam ativisaṃ katukarohinim usīraṃ bhaddamuttakaṃ, yāni vā panaññānīpi atthi mūlāni bhesajjāni neva khādanīye khādanīyattham pharanti, na bhojanīye bhojanīyattham pharanti” ti (mahāva. 263) –

Vuttāni, tāni yāvajjivikāni. Tesam cūlapāncamūlaṃ mahāpāncamūlantiādinā nayena gānīyamānānaṃ gānāyā anto natthi, khādanīyatthañca bhojanīyatthañca aphaṇābhāvoyeva panetesam lakkhaṇaṃ. Tasmā yaṃ kiñci mūlaṃ tesu tesu janapadesu pakatiāhāravasena manussānaṃ khādanīyattham bhojanīyatthañca pharati, taṃ yāvākālikāṃ, itaraṃ yāvajjivikanti veditabbam. Subahum vatvāpi hi imasmīyeva lakkhaṇe ṭhātabbam. Nāmasaññāsu pana vuccamānāsu taṃ taṃ nāmaṃ ajānantānaṃ sammoheyyeva hoti, tasmā nāmasaññāya ādaraṃ akatvā lakkhaṇameva dassitam. Yathā ca mūle, evaṃ kandaḍisupi lakkhaṇaṃ dassayissāma, tasseva vasena vinicchayo veditabbo. Yañca taṃ pāliyaṃ haliddādi aṭṭhavidhaṃ vuttam, tassa khandhatacupphaphalādi sabbam yāvajjivikanti vuttam.

Kandakhādanīye duvidho kando dīgho ca bhisakīmsukakandādi, vaṭṭo ca uppalakaserukakandādi, yaṃ gaṇṭhīti vadanti. Tattha sabbesaṃ kandaṇaṃ jīṃṇajaratṭhānañca chālī ca sukhamaṇḍalāni ca yāvajjivikāni, taruṇo pana sukhakhādanīyo sālākalyānīpotakakando kimsukapotakakando ambāṭakakando ketakakando mūlavakando bhisasāṅkhato padumaṇḍarīkakando piṇḍalumasāluādayo ca khīravallikando ālūvakando siggukando tālakando nīluppalarattuppalakumudasogandhikānaṃ kandaḍālikando velukando kaserukakandoti evamādayo tesu tesu janapadesu pakatiāhāravasena manussānaṃ khādanīyatthañca bhojanīyatthañca pharanakandā yāvākālikā. Khīravallikando adhoto yāvajjiviko, dhoto yāvākāliko. Khīrakākolijivikausabhakalasunādikandā pana yāvajjivikā. Te pāliyaṃ “yāni vā panaññānīpi atthi mūlāni bhesajjāni” ti evaṃ (mahāva. 263) mūlabhesajjasāṅgaheneva saṅgahita.

Mūlakkhādanīye padumamuḷālaṃ puṇḍarīkamūḷālaṃ mūlasadisamyeva. Erakamuḷālaṃ kandulamuḷālaṃ evamādi tesu tesu janapadesu pakatiāhāravasena manussānaṃ khādanīyattham bhojanīyatthañca pharanakamuḷālaṃ yāvākālikāṃ, haliddisīgiveramakacaturassavallīketakatalāhantīlakuntālānālīkerapūgarukkhādimūḷālaṃ pana yāvajjivikaṃ. Taṃ sabbampi pāliyaṃ “yāni vā panaññānīpi atthi mūlāni bhesajjāni” ti evaṃ mūlabhesajjasāṅgaheneva saṅgahitaṃ.

Matthakakhādanīye tālahintālakuntālaketakanālīkerapūgarukkhakhajjīrīvetaerakakadālīnaṃ kaḷīrasāṅkhāṭā matthakā, venukaḷīro naḷakaḷīro ucchukaḷīro mūlakakaḷīro sāsapakaḷīro satāvarikaḷīro sattannaṃ dhaññānaṃ kaḷīrāti evamādi tesu tesu janapadesu pakatiāhāravasena manussānaṃ khādanīyattham bhojanīyatthañca pharaṇako rukkhavallīdīnaṃ matthako yāvākāliko, haliddisīgiveravacamakacilasūnaṃ kaḷīrā, tālahintālakuntālānālīkerakalīrañca chinditvā pātito jaratṭhabundo yāvajjiviko.

Khandhakhādanīye antopathavīgato sālākalyāṅkhandho ucchukhandho nīluppalarattuppalakumudasogandhikānaṃ daṇḍakakhādhāti evamādi tesu tesu janapadesu pakatiāhāravasena manussānaṃ khādanīyattham bhojanīyatthañca pharaṇako khandho yāvākāliko, uppalajjīnaṃ paṇṇandaṇḍako padumajjīnaṃ sabbopi daṇḍako

karavindadañḍādayo ca avasesasabbakhandhā yāvajīvikā.

Tacakhādanīye ucchutacova eko yāvākāliko, sopi saraso, seso sabbo yāvajīviko. Tesam pana matthakakhandhatacānam tiṇṇampi pāliyam kasāvabhesajjena saṅgho veditabbo. Vuttañhetam –

“Anujānāmi, bhikkhave, kasāvāni bhesajjāni nimbakasāvam kutajakasāvam paṭolakasāvam phaggavakasāvam nattamālakasāvam, yāni vā panaññānīpi atthi kasāvāni bhesajjāni neva khādanīye khādanīyattham pharanti, na bhojanīye bhojanīyattham pharanti”ti (mahāva. 263).

Ettha hi etesampi saṅgho sījhati. Vuttakasāvāni ca sabbakappiyānti veditabbāni.

Pattakhādanīye mūlakam khāraḥ caccu tambako taṇḍuleyyako papunnāgo vatthuleyyako vajakali jajjhari sellu siggu kāsamaddako ummācīnamuggo māso rājamāso thapetvā mahānīpphāvam avasesanīpphāvo aggimantho sunisannako setavaraṇo nālikā bhūmiyam jātaloniṭi etesam pattāni, aññāni ca evarūpāni tesu tesu janapadesu pakatiāhāravasena manussānam khādanīyatthaṇca bhojanīyatthaṇca pharaṇakāni pattāni ekamsena yāvākālikāni, yā panaññā mahānakhapīṭṭhimattapaṇṇā lonirukkhe ca gacche ca ārohati, tassā pattam yāvajīvikam. Brahmipattaṇca yāvākālikanti dīpavāsino vadanti. Ambapallavam yāvākālikam, asokapallavam pana yāvajīvikam. Yāni caññāni pāliyam –

“Anujānāmi, bhikkhave, paññāni bhesajjāni nimbapaṇṇam kutajapaṇṇam paṭolapaṇṇam sulasiṇṇam kappāsapaṇṇam, yāni vā panaññānīpi atthi paññāni bhesajjāni neva khādanīye khādanīyattham pharanti, na bhojanīye bhojanīyattham pharanti”ti (mahāva. 263) –

Vuttāni, tāni yāvajīvikāni. Na kevalaṇca paññāni, tesam pupphaphalānīpi. Yāvajīvikapaññānam pana phaggavapaṇṇam ajjukapaṇṇam phaṇijjakapaṇṇam tambūlapaṇṇam paduminīpaññānti evam gaṇanavasena anto natthi.

Pupphakhādanīye mūlakapuppham khārapuppham caccupuppham tambakapuppham vajakalipuppham jajjaripuppham cūlanīpphāvapuppham mahānīpphāvapuppham kaserukapuppham nālikeraṭālaketakānam tarunapupphāni setavaraṇapuppham siggupuppham uppapadumajātikānam pupphānam kaṇṇikāmatam agandhipuppham karīrapuppham jīvanī pūpphanti evamādi tesu tesu janapadesu pakatiāhāravasena manussānam khādanīyattham bhojanīyatthaṇca pharaṇapuppham yāvākālikam, asokabakulakuyyakapunnāgaṇṇapakajātikaravīraṇakārikarūndanavamālikamallikādinam pana puppham yāvajīvikam, tassa gaṇanāya anto natthi. Pāliyam pana sa kasāvabhesajjena saṅgho veditabbo.

Phalakhādanīye

panasalubujatālanālikeraambajambūbātakatintīnikamātulūṅgākapitthalābūkumbhaṇḍapussaphalatimbarūsakatiṇṇapavāṭiṇṇapaṇṇococamocamadhukādīnam phalāni, yāni loke tesu tesu janapadesu pakatiāhāravasena manussānam khādanīyattham bhojanīyatthaṇca pharanti, sabbāni tāni yāvākālikāni, nāmagāṇanavasena tesam na sakkā pariyaṇṇam dassetuṃ. Yāni pana pāliyam –

“Anujānāmi, bhikkhave, phalāni bhesajjāni bilaṅgam pippalīṃ marīcam harītakam vibhītakam āmalakam goṭṭhaphalam, yāni vā panaññānīpi atthi phalāni bhesajjāni neva khādanīye khādanīyattham pharanti, na bhojanīye bhojanīyattham pharanti”ti (mahāva. 263) –

Vuttāni, tāni yāvajīvikāni. Tesampi aparīpakāni acchivabimbavaraṇaketakakāsmarīdīnam phalāni jātiphalam kaṭukaphalam eḷā takkolanti evam nāmagāṇanavasena na sakkā pariyaṇṇam dassetuṃ.

Aṭṭhikhādanīye labujatthi panasatthi ambātakaṭṭhi sālātthi khajjūrīketakatimbarūsakānam tarunaphalaṭṭhi tintīnikaṭṭhi bimbaphalaṭṭhi uppapadumajātīnam pokkharatthi evamādiṇi tesu tesu janapadesu manussānam pakatiāhāravasena khādanīyattham bhojanīyatthaṇca pharaṇakāni aṭṭhīni yāvākālikāni, madhukaṭṭhi punnāgatthi harītakādīnam aṭṭhīni siddhatthakaṭṭhi rājīkaṭṭhīti evamādiṇi aṭṭhīni yāvajīvikāni. Tesam pāliyam phalabhesajjēna saṅgho veditabbo.

Pīṭṭhakhādanīye sattannaṃ tāva dhaññānam dhaññānulomānam aparāññānaṇca pīṭṭham panasapīṭṭham labujapīṭṭham ambātakaṭṭham sālapiṭṭham dhotakalāpīṭṭham khīravallipīṭṭhaṇcāti evamādiṇi tesu tesu janapadesu pakatiāhāravasena manussānam khādanīyattham bhojanīyatthaṇca pharaṇakāni pīṭṭhāni yāvākālikāni, adhotakam tālapiṭṭham khīravallipīṭṭham assagandhādīpīṭṭhāni ca yāvajīvikāni. Tesam pāliyam kasāvehi mūlaphalehi ca saṅgho veditabbo.

Nīyāsakhādanīye – eko ucchunīyāsova sattāhakāliko, sesā –

“Anujānāmi, bhikkhave, jatūni bhesajjāni hīṅṇam hīṅṇujatam hīṅṇusipāṭīkam takam takapattim takapaṇṇim sajjulasam, yāni vā panaññānīpi atthi jatūni bhesajjāni”ti (mahāva. 263) –

Evam pāliyam vuttā nīyāsā yāvajīvikā. Tattha yevāpanakavasena saṅghatīnam ambaniyāsō kanīkāranīyāsōti evam nāmagāṇanavasena na sakkā pariyaṇṇam dassetuṃ. Evam imesu mūlakhādanīyādisu yaṃ kiñci yāvākālikam, sabbampi imasmim atthe avasesam khādanīyam nāmāti saṅghitam.

91. Yāmakālikesu pana **aṭṭha pānāni** nāma ambapānam jambupānam cocapānam mocapānam madhukapānam muddikapānam sālūkapaṇam phārusakapānanti imāni aṭṭha pānāni. Tattha (mahāva. aṭṭha. 300) **ambapānanti** āmehi vā pakkehi vā ambehi katapānam. Tattha āmehi karontena ambataruṇāni bhinditvā udake pakkipitvā ātape ādicapākena pacitvā parissāvetvā tadahupaṭṭiggahitakehi madhusakkārakappūrādīhi yojetvā kātabbam, evam katam purebhattameva kappati. Anupasampannehi kataṃ labhitvā pana purebhattam paṭṭiggahitam purebhattam sāmīsaparībhogena vaṭṭati, pacchābhattam nīrāmīsaparībhogena yāva aruṇuggamaṇā vaṭṭati. Esa nayo sabbapānesu. **Jambupānanti** jambuphalehi katapānam. **Cocapānanti** aṭṭhikakadaliphalehi katapānam. **Mocapānanti** anāṭṭhikehi kadaliphalehi katapānam. **Madhukapānanti** madhukānam jātirasena katapānam. Tam pana udakasambhinnaṃ vaṭṭati, suddham na vaṭṭati. **Muddikapānanti** muddikā udake madditvā ambapānam viya katapānam. **Sālūkapaṇanti** rattuppalaṇṇippalādīnam sālūke madditvā katapānam. **Phārusakapānanti** phārusakaphalehi ambapānam viya katapānam. Imāni aṭṭha pānāni sītānīpi ādicapākānīpi vaṭṭanti, aggipākāni na vaṭṭanti.

Avasesāni vettatintīnikamātulūṅgākapitthakosambakaramandādikhuddakaphalapānāni aṭṭhapānagaakāneva. Tāni kiñcāpi pāliyam na vuttāni, atha kho kappiyam anulomenti, tasmā kappanti. “Anujānāmi, bhikkhave, sabbam phalarasam thapetvā dhaññaphalarasa”nti (mahāva. aṭṭha. 300) vuttatā thapetvā sānulomadhaññaphalarasam aññam phalapānam nāma akappiyam natthi, sabbam yāmakālikameva. Tattha **sānulomadhaññaphalaraso** nāma sattannaṇceva dhaññānam tālanālikeraṇasasalubujajaalābūkumbhaṇḍapussaphalatīpūsaelālūkātī navannaṇca mahāphalānam sabbesaṇca pubbaññapaṇṇānam anulomadhaññānam raso yāvākāliko, tasmā pacchābhattam na vaṭṭati. “Anujānāmi, bhikkhave, sabbam pattarasam thapetvā dākaraṇa”nti (mahāva. 300) vuttatā pakkaḍākarasam thapetvā yāvākālikapattānampi sītodakena madditvā kataraso vā ādicapāko vā vaṭṭati. “Anujānāmi, bhikkhave, sabbam puppharasam thapetvā madhukapuppharasa”nti vuttatā madhukapuppharasam thapetvā sabbopi puppharaso vaṭṭati.

92. Sattāhakālikam nāma sappi navaṇṭam telam madhu phāṇitanti imāni pañca bhesajjāni. Tattha **sappi** nāma gosappi vā ajikāsappi vā mahimsasappi vā yesam mamsam kappati, tesam sappi. **Navaṇṭam** nāma tesameva navaṇṭam. **Telam** nāma tilatelam sāsapatelam madhukatelam eraṇḍatelam vasātelam. **Madhu** nāma makkhikāmadhu. **Phāṇitam** nāma ucchumhā nibbattam (paci. 260). Yāvajīvikam pana heṭṭhā yāvākālike mūlakhādanīyādisu vuttanayeneva veditabbam.

93. Tattha (pāci. aṭṭha. 256) aruṇodaye paṭṭiggahitam yāvākālikam satakkhattumpi nidahitvā yāva kālo nātikkamati, tāva paribhuñjītuṃ vaṭṭati, yāmakālikam ekam ahorattam, sattāhakālikam sattarattam, itaram sati paccaye yāvajīvampi paribhuñjītuṃ vaṭṭati. Paṭṭiggahetvā ekarattam vīṭināmītam pana yaṃ kiñci yāvākālikam vā yāmakālikam vā ajjhoharītukāmatāya gaṇhantassa paṭṭiggahāne tāva dukkatam, ajjhoharato pana ekamekasmim ajjhohāre sannidhipaccayā pācītiyam. Sacepi patto duddhoto hoti, yaṃ aṅguliyaṃ ghamsantassa lekḥā paññāyati, gaṇṭhikapattassa vā gaṇṭhikantare sneho pavīṭṭho hoti, so uṇhe oṭāpentassa paggharati, unhayāguyā vā gahitāya sandissati, tādise pattepi punadivase bhūñjantassa pācītiyam, tasmā pattam dhovitvā puna taṅgula acchodakam vā āsīncitvā aṅguliyaṃ vā ghamsitvā nisnehabhāvo jānitabbo. Sace hi udake vā snehabhāvo, patte vā aṅgulilekḥā paññāyati, duddhoto hoti, telavannaṇṇapatte pana aṅgulilekḥā paññāyati, sā abbohārikā. Yampi bhikkhū nirapekkhā sāmaṇerānam paricicchanti, tañce sāmaṇerā nidahitvā denti, sabbam vaṭṭati. Sayam paṭṭiggahetvā aparicicchanteva hi dutiyadivase na vaṭṭati. Tato hi ekasīthampi ajjhoharato pācītiyameva. Akappiyamamsesu manussamamsesu thullaccayena saddhim pācītiyam, avasesesu dukkaṭena saddhim.

Yamakālikam sati paccaye ajjoharato pācittiyam, āhāratthāya ajjoharato dukkaṭena saddhim pācittiyam. Sace pavārito hutvā anarittakataṃ ajjoharati, pakatīāmisena dve pācittiyāni, manussamāṃse thullaccayena saddhim dve, sesaakappiyamāṃse dukkaṭena saddhim. Yamakālikam sati paccaye sāmisenā mukhena ajjoharato dve, nirāmisena ekameva. Āhāratthāya ajjoharato vikappadvapepi dukkaṭaṃ vaḍḍhati. Sace vikāle ajjoharati, pakatibhojane sannidhipaccayā ca vikālabhojanapaccayā ca dve pācittiyāni, akappiyamāṃse thullaccayam dukkaṭaṃ vaḍḍhati. Yamakālike vikālapaccayā anāpatti. Anarittapaccayā pana vikāle sabbavikkappesu anāpatti.

Sattāhakālikam pana yāvajvikaṇca āhāratthāya paṭiggaṇhato paṭiggaṇhanapaccayā tāva dukkaṭam, ajjoharato pana sace nirāmisam hoti, ajjohāre dukkaṭam. Atha āmisasamāṭṭham paṭiggaṇhetvā ṭhapitam hoti, yathāvattukam pācittiyameva.

94. Sattāhakālikesu pana sappiādīsu ayam vinicchayo (pārā. aṭṭha. 2.622) – **sappi** tāva purebhattam paṭiggahitaṃ tadahupurebhattam sāmīsampi nirāmisampi paribhuñjītam vaṭṭati, pacchābhattato paṭṭhāya sattāham nirāmisam paribhuñjītabbam. Sattāhātikame sace ekabhājane ṭhapitam, ekam nissaggiyam. Sace bahūsu, vatthuganānāya nissaggiyāni. Pacchābhattam paṭiggahitaṃ nirāmisameva vaṭṭati, purebhattam vā pacchābhattam vā uggahitakam katvā nikkhittam ajjoharitam na vaṭṭati, abbhājanādisu upanetabbam. Sattāhātikamepi anāpatti anajjoharanīyatam āpannattā. Sace anupasampanno purebhattam paṭiggahitanavanītena sappim katvā deti, purebhattam sāmīsampi vaṭṭati, sace sayam karoti, sattāhampi nirāmisameva vaṭṭati. Pacchābhattam paṭiggahitanavanītena yena kenaci katasappi sattāhampi nirāmisameva vaṭṭati, uggahitakena kate pubbe vuttasuddhasappinayeneva vinicchayo veditabbo. Purebhattam paṭiggahitakhīrena vā dadhinā vā katasappi anupasampannaṃ katam sāmīsampi tadahupurebhattam vaṭṭati, sayamkatam nirāmisameva vaṭṭati.

95. Navanītam tāpentassa hi sāmampāko na hoti, sāmampakkena pana tena saddhim āmisam na vaṭṭati, pacchābhattato paṭṭhāya ca na vaṭṭatiyeva. Sattāhātikamepi anāpatti savatthukassa paṭiggahitattā. Pacchābhattam paṭiggahitakehi katam pana abbhājanādisu upanetabbam. Purebhattampi ca uggahitakehi katam, ubhayesampi sattāhātikame anāpatti. Esa nayo akappiyamāṃsasappimhi. Ayam pana viseso – yattha pāliyam āgatasappinā nissaggiyam, tattha iminā dukkaṭam. **Andhakaṭṭhakathāyam** kāraṇapatirūpakam vatvā manussasappi ca navanītaṇca patikkhittam, tam duppaṭikkhittam **sabbaaṭṭhakathāsu** anuññattā. Parato cassa vinicchayopi āgacchissati. Pāliyam āgatanavanītam purebhattam paṭiggahitaṃ tadahupurebhattam sāmīsampi vaṭṭati, pacchābhattato paṭṭhāya nirāmisameva. Sattāhātikame nānābhājanesu ṭhapite bhājanaganānāya, ekabhājanepi amīsetvā piṇḍapiṇḍavasena ṭhapite piṇḍaganānāya nissaggiyāni. Pacchābhattam paṭiggahitaṃ sappinayena veditabbam. Ettha pana dadhigulikāyopi takkabindūnīpi honti, tasmā dhotam vaṭṭati upaddhattherā āhamsu. Mahāsvatthero pana “bhagavatā anuññatākalato paṭṭhāya takkato uddhatamattameva khādisū” ti āha. Tasmā navanītam paribhuñjantena dhovivā dadhitakkamakkhikākipillikādīni apānetvā paribhuñjītabbam. Pacitvā sappim katvā paribhuñjītukāmena adhotampi paribhuñjītam vaṭṭati. Yam tattha dadhigatam vā takkagatam vā, tam khayam gāmissati. Ettāvā hi savatthukapaṭiggahitaṃ nāma na hoṭṭi ayamettha adhippāyo. Āmisena saddhim pakkattā pana tasmīmi kukkucāyanti kukkucakā. Idāni uggahetvā ṭhapitanavanīte ca purebhattam khīradadhīni paṭiggahetvā katanavanīte ca pacchābhattam tāni paṭiggahetvā katanavanīte ca uggahitakehi katanavanīte ca akappiyamāṃsanavanīte ca sabbo āpattānāpattiparibhogāparibhoganayo sappimhi vuttakkameveva gaṇetabbo. Telabhikkhāya pavīṭṭhānam pana bhikkhūnam tattheva sappim navanītam pakkatelaṃ apakkatelaṃ ākiranti. Tattha takkadadhīnīnīpi bhattasīthānīpi taṇḍulakānīpi makkhikādayopi honti, ādiccāpakam katvā parissāvetvā gaṇitam sattāhakālikam hoti. Paṭiggahetvā ca ṭhapitabhesajjehi saddhim pacitvā purupānampi kātum vaṭṭati. Sace vaddalisamaye lajjī sāmānero yathā tattha patitāṇḍulakānādayo na paccanti, evam aggimhi vīlyāpetvā parissāvetvā puna pacitvā deti, nīmanayeneva sattāham vaṭṭati.

96. Telesu tilatelaṃ tāva purebhattam paṭiggahitaṃ purebhattam sāmīsampi vaṭṭati, pacchābhattato paṭṭhāya nirāmisameva vaṭṭati. Sattāhātikame tassa bhājanaganānāya nissaggiyābhāvo veditabbo. Pacchābhattam paṭiggahitaṃ sattāham nirāmisameva vaṭṭati, uggahitakam katvā nikkhittam ajjoharitam na vaṭṭati, sīsamakhanādisu upanetabbam, sattāhātikamepi anāpatti. Purebhattam tile paṭiggahetvā katatelaṃ purebhattam sāmīsampi vaṭṭati, pacchābhattato paṭṭhāya anajjoharanīyam hoti, sīsamakhanādisu upanetabbam, sattāhātikamepi anāpatti. Pacchābhattam tile paṭiggahetvā katatelaṃ anajjoharanīyameva savatthukapaṭiggahitattā. Sattāhātikamepi anāpatti, sīsamakhanādisu upanetabbam. Purebhattam vā pacchābhattam vā uggahitakalehi katatelepi eseve nayo. Purebhattam paṭiggahitāle bhajjivā vā tilapīṭṭham vā sedetvā uñhodakena vā temetvā katatelaṃ sace anupasampannaṃ katam, purebhattam sāmīsampi vaṭṭati, attanā katam nibbāṭṭitattā purebhattam nirāmisam vaṭṭati, sāmāmpakkattā sāmīsam na vaṭṭati. Savatthukapaṭiggahitattā pana pacchābhattato paṭṭhāya ubhayampi anajjoharanīyam, sīsamakhanādisu upanetabbam, sattāhātikamepi anāpatti. Yadi pana appam uñhodakam hoti abbhikkīranamattam, abbhārikam hoti sāmāmpākaganam na gacchati. Sāsapatelādisupi avatthukapaṭiggahitesu avatthukatīlele vuttasādisova vinicchayo.

Sace pana purebhattam paṭiggahitānam sāsapādīnam cunnehi ādiccāpakkena sakkā telam kātum, tam purebhattam sāmīsampi vaṭṭati, pacchābhattato paṭṭhāya nirāmisameva vaṭṭati, sattāhātikame nissaggiyam. Yasmā pana sāsapamadhukacunnāni sedetvā eraṇḍakāṭṭhīni ca bhajjivā eva telam karonti, tasmā etesam telam anupasampannehi katam purebhattam sāmīsampi vaṭṭati, vatthūnam yāvajvikattā pana savatthukapaṭiggahane doso natthi. Attanā katam sattāham nirāmisaparibhogeneva paribhuñjītabbam. Uggahitakehi katam anajjoharanīyam, bāhiraparibhoge vaṭṭati, sattāhātikamepi anāpatti. Telakaraṇāthāya sāsapamadhukaeraṇḍakāṭṭhīni paṭiggahetvā katatelaṃ sattāhakālikam, dutiyadvase katam chāham vaṭṭati, tatiyadvase katam pañcāham vaṭṭati, catuttha, pañcama, chaṭṭha, sattamadivase katam tadaheva vaṭṭati. Sace yāva aruṇassa uggamanā tīṭṭhāti, nissaggiyam, aṭṭhamadvase katam anajjoharanīyam, anissaggiyattā pana bāhiraparibhoge vaṭṭati. Sacci na karoti, telatthāya gahitasāpādīnam sattāhātikame dukkaṭameva. Pāliyam pana anāgatāni aññānīpi nālikeranimbakosambakaramandānām telāni hoti, tāni paṭiggahetvā sattāham atikkāmayato dukkaṭam hoti. Ayametesu viseso – sesam yāvajvikavattum yāvajvikavattuṇca sallakkhetvā sāmāmpākasavatthukapurebhattapacchābhattapaṭiggahitauggahitavatthuvīdhānam sabbam vuttanayeneva veditabbam.

Vasātelam nāma “anujānāmi, bhikkhave, pañca vasāni acchavasam macchavasam susukāvasam sūkaravasam gadrabhavasā” nti (mahāva. 262) evam anuññātasānam telam. Ettha ca “acchavasā” nti vacanena ṭhapetvā manussavasam sabbesam akappiyamāṃsānam vasā anuññāta. Macchaggahaṇena ca susukāpi gahitā honti, vālamacchattā pana visum vuttam. Macchādigghaṇena cettha sabbesampi kappiyamāṃsānam vasā anuññāta. Mamsesu hi dasa manussahatthiassasunakhaahisīthayagghadīpiacchataracchānam māmsāni akappiyāni, vasāsu ekā manussavasā. Khīrādīsu akappiyam nāma natthi. Anupasampannehi katam nibbāṭṭitam vasātelam purebhattam paṭiggahitaṃ purebhattam sāmīsampi vaṭṭati, pacchābhattato paṭṭhāya sattāham nirāmisameva vaṭṭati. Yam pana tattha sukhumarajasādisam māmsam vā nhāru vā aṭṭhi vā lohitaṃ vā hoti, tam abbohārikam. Sace pana vasam paṭiggahetvā sayam karoti, purebhattam paṭiggahetvā pacitvā parissāvetvā sattāham nirāmisaparibhogena paribhuñjītabbam. Nirāmisaparibhogāni sandhāya idam vuttam “kāle paṭiggahitaṃ kāle nippakkam kāle samsaṭṭham telaparibhogena paribhuñjītu” nti (mahāva. 262). Tatrāpi abbohārikam abbohārikameva, pacchābhattam pana paṭiggahetum vā kātum vā na vaṭṭatiyeva. Vuttañhetam –

“Vikāle ce, bhikkhave, paṭiggahitaṃ vikāle nippakkam vikāle samsaṭṭham, tam ce paribhuñjeyya, āpatti tinnaṃ dukkaṭānam. Kāle ce, bhikkhave, paṭiggahitaṃ vikāle nippakkam vikāle samsaṭṭham, tam ce paribhuñjeyya, āpatti dvinnaṃ dukkaṭānam. Kāle ce, bhikkhave, paṭiggahitaṃ kāle nippakkam kāle samsaṭṭham, tam ce paribhuñjeyya, anāpatti” ti (mahāva. 262).

Upatissattheram pana antevāsikā pucchimsu “bhante, sappinavanītasāni ekato pacitvā nibbāṭṭitāni vaṭṭanti, na vaṭṭanti” ti? “Na vaṭṭanti, āvusō” ti. Thero kirettha pakkatelasate viya kukkucāyati. Tato nam uttari pucchimsu “bhante, navanīte dadhigulikā vā takkabindu vā hoti, etam vaṭṭati” ti? “Etampi, āvusō, na vaṭṭati” ti. Tato nam āhamsu “bhante, ekato pacitvā ekato samsaṭṭhāni tejavantāni honti, rogam niggaṇhanti” ti. “Sādhāvuso” ti thero sampāṭicchi. Mahāsumatthero panāha “kappiyamāṃsavāsāva sāmīsaparibhoge vaṭṭati, itarā nirāmisaparibhoge vaṭṭati” ti. Mahāpadumattthero pana “idam ki” nti patikkhipitvā “nanu vātābhāhikā bhikkhū pañcamūlakasāvayaguyam acchasūkaratelādīni pakkhipitvā yāgum pivanti, sā tejjusadattā rogam niggaṇhātī” ti vatvā “vaṭṭati” ti āha.

97. Madhu nāma madhukarīhi madhumakkhikāhi khuddakamakkhikāhi bhāmaramakkhikāhi ca katam madhu. Tam purebhattam paṭiggahitaṃ purebhattam sāmīsaparibhogampi vaṭṭati, pacchābhattato paṭṭhāya sattāham nirāmisaparibhogameva vaṭṭati, sattāhātikame nissaggiyam. Sace sīsesasādisam mahāmadhum khaṇḍam katvā ṭhapitam, itaram vā nānābhājanesu, vatthuganānāya nissaggiyāni. Sace ekameva khaṇḍam, ekabhājane vā itaram, ekameva nissaggiyam. Uggahitakam vuttanayeneva veditabbam, arumakkhanādisu upanetabbam. Madhupaṭālam vā madhusitthakam vā sace madhunā amakkhitaṃ parisuddham, yāvajvikam, madhumakkhitaṃ pana madhugatikameva. Cīrikā nāma sapakkhā dīghamakkhikā tumbālanāmikā ca aṭṭhapakkhikā kālamahābhāmarā honti, tesam āsayesu niyyāsasādisam madhu hoti, tam yāvajvikam.

98. Phāṇitam nāma ucchurasam upādāya apakkā vā avatthukapakkā vā sabbāpi avatthukā ucchuvikati. Tam phāṇitam purebhattam paṭiggahitaṃ purebhattam sāmīsampi vaṭṭati, pacchābhattato paṭṭhāya sattāham nirāmisameva vaṭṭati, sattāhātikame vatthuganānāya nissaggiyam. Bahū piṇḍā cunne katvā ekabhājane pakkhittā honti ghanasannivesā, ekameva nissaggiyam. Uggahitakam vuttanayeneva veditabbam, gharadhūpanādisu upanetabbam. Purebhattam paṭiggahitena aparissāvitaucchurasena kataphāṇitam sace anupasampannaṃ katam, sāmīsampi vaṭṭati, sayamkatam nirāmisameva vaṭṭati, pacchābhattato paṭṭhāya pana savatthukapaṭiggahitattā anajjoharanīyam, sattāhātikamepi anāpatti. Pacchābhattam aparissāvitaṭṭāpiggahitena katampi anajjoharanīyameva, sattāhātikamepi anāpatti. Esa nayo ucchum paṭiggahetvā kataphāṇitepi. Purebhattam pana parissāvitaṭṭāpiggahitena katam sace anupasampannaṃ katam, purebhattam sāmīsampi vaṭṭati, pacchābhattato paṭṭhāya sattāham nirāmisameva. Sayamkatam purebhattampi nirāmisameva, pacchābhattam parissāvitaṭṭāpiggahitena katam pana nirāmisameva sattāham vaṭṭati. Uggahitakatam vuttanayameva.

“Jhāmaucchuphānitaṃ vā koṭṭitaucchuphānitaṃ vā purebhattameva vaṭṭati”ti **mahāaṭṭhakathāyaṃ** vuttam. **Mahāpacariyaṃ** pana “etaṃ savatthukapakkam vaṭṭati, no vaṭṭati”ti puccham katvā “ucchuphānitaṃ pacchābhattaṃ no vaṭṭanakaṃ nāma natthi”ti vuttam, taṃ yuttam. Sīlodakena kaṭam madhukapupphānitaṃ purebhattaṃ sāmisaṃpi vaṭṭati, pacchābhattato paṭṭhāya sattāhaṃ niraṃsimeva vaṭṭati, sattāhātikame vaṭṭhuganāyā dukkaṭam, khīraṃ pakkhipitvā kaṭam madhukaphānitaṃ yāvākālikaṃ. Khaṇḍasakkharaṃ pana khīrajalikaṃ apānetvā sodhenti, tasmā vaṭṭati.

99. Madhukapuppham pana purebhattampi allam vaṭṭati. Bhajittampi vaṭṭati, bhajittvā tilādhiṃ missam vā amissaṃ vā katvā koṭṭitaṃ vaṭṭati. Yadi pana taṃ gahetvā merayattāya yojenti, yojitaṃ bījato paṭṭhāya na vaṭṭati. Kadalikhajjūrtambalubujapanasaciñcādīnaṃ sabbesaṃ yāvākālikaphalānaṃ phānitaṃ yāvākālikameva. Maricapakkehi phānitaṃ karonti, taṃ yāvajjivikaṃ. Evam yathāvuttāni sattāhakālikāni sappiādīni pañca “anujānāmi, bhikkhave, pañca bhesajjānti”ti (mahāva. 260) bhesajjānāmena anuññatā bhesajjakiccaṃ karontu vā mā vā, āharattham pharitum samatthānīpi paṭiggahetvā tadahupurebhattaṃ yathāsukham, pacchābhattato paṭṭhāya sati paccaye vuttanayena sattāhaṃ paribhuñjitaḥhāni, sattāhātikame pana bhesajjasikkhāpādena nissaggiyaṃ pācittiyaṃ. Sacepi sāsapamattaṃ hoti, sakim vā aṅguliyaṃ gahetvā jivhāya sāyanamattaṃ, nissajjitaḥhameva pācittiyaṃca desetabbaṃ. Nissattham paṭilabhivā na ajjoharitaḥhānaṃ, na kāyikena paribhogena paribhuñjitaḥhānaṃ, kāyo vā kāye aru vā na makkhetabbaṃ. Tehi makkhitāni kāsavakattarayaṭṭhiupāhanapādakaṭhalikamañcapitthādīnīpi aparibhogāni. “Dvāravātapānakavātesupī hatthena gahaṇatthānaṃ na makkhetabba”nti **mahāpacariyaṃ** vuttam. “Kasāve pana pakkhipitvā dvāravātapānakavāṭāni makkhetabbānti”ti **mahāaṭṭhakathāyaṃ** vuttam. Paḍīpe vā kālavanne vā upanetaṃ vaṭṭati. Aññena pana bhikkhunā kāyikena paribhogena paribhuñjitaḥhānaṃ, na ajjoharitaḥhānaṃ. “Anāpattiṃ antosattāhaṃ adhiṭṭheti”ti (pārā. 625) vacanato pana sattāhābhantare sappiñca telāca vasaṇca muddhāni telam vā abbañjanam vā madhum arumakkhanaṃ phānitaṃ gharadhūpanam adhiṭṭheti anāpatti, neva nissaggiyaṃ hoti. Sace adhiṭṭhitelam anadhiṭṭhitelabhājane ākiritukāmo hoti, bhājane ce sukhamam chiddam, pavittham pavittham telam purānatelena ajjoharīyati, puna adhiṭṭhitātabbaṃ. Atha mahāmukham hoti, sahasāva bahu telam pavisitvā purānatelam ajjoharīyati, puna adhiṭṭhānakkiccaṃ natthi. Adhiṭṭhitagatikameva hi taṃ hoti. Etena nayena adhiṭṭhitelabhājane anadhiṭṭhitelākīraṇampi veditaḥhānaṃ.

Sace pana sattāhātikantaṃ anupasaṃpannaṃ pariccajivā deti, puna tena attano santakaṃ katvā dinnam paribhuñjitaṃ vaṭṭati. Sace hi so abhisankharitvā vā anabhisankharitvā vā tassa bhikkhuno natthukammattaṃ dadeyya, gahetvā natthukammam kātabbaṃ. Sace bālo hoti, dātum na jānāti, aññena bhikkhunā vattabbo “atthi te sāmaṇera tela”nti? “Āma, bhante, atthi”ti. Āhara therassa bhesajjam karissāmāti. Evampi vaṭṭati. Sace dinnam santakaṃ ekena paṭiggahitaṃ avibhattam hoti, sattāhātikame dvinnampi anāpatti, paribhuñjitaṃ pana na vaṭṭati. Sace yena paṭiggahitaṃ, so itaram bhānati “āvuso, imam telam sattāhamattaṃ paribhuñjitaṃ vaṭṭati”ti, so ca paribhogam na karoti, kassa āpatti? Na kassaci. Kasmā? Yena paṭiggahitaṃ, tena vissajjitaṃ, itarassa appaṭiggahitaṃ.

100. Imesu (mahāva. aṭṭha. 305) pana catūsu kālikesu yāvākālikaṃ yamakālikanti idameva dvayaṃ antovutthakañceva sannidhikāraṇaṃca hoti, sattāhakālikaṃca yāvajjivikaṃca akappiyakuṭiyaṃ nikkhipitumpi vaṭṭati, sannidhimpī na janeti. Yāvākālikaṃ pana attanā saddhim sambhinnarasāni tīnīpi yamakālikādīni attano sabhāvam upaneti. Yamakālikaṃ dvepi sattāhakālikādīni attano sabhāvam upaneti, sattāhakālikampi attanā saddhim samsattham yāvajjivikaṃ attano sabhāvaññeva upaneti, tasmā yāvākālikena tadahupaṭiggahitena saddhim samsattham sambhinnarasam sesakālikattayaṃ tadahupurebhattameva vaṭṭati. Yamakālikena samsattham pana itaradvayaṃ tadahupaṭiggahitaṃ yāva arunuggamaṃ vaṭṭati. Sattāhakālikena pana tadahupaṭiggahitena saddhim samsattham tadahupaṭiggahitaṃ vā purepaṭiggahitaṃ vā yāvajjivikaṃ sattāham kappati. Dvīthapaṭiggahitena chāham. Tīthapaṭiggahitena pañcāham... pe... sattāhapaṭiggahitena tadaeva kappati veditaḥhānaṃ. Kālayāmasattāhātikameṃ cettha vikālabhojanasannidhibhesajjasikkhāpādanam vasena āpattivo veditaḥhānaṃ.

Sace pana ekato paṭiggahitānīpi cattāri kālikāni sambhinnarasāni na honti, tassa tasveva kālassa vasena paribhuñjitaṃ vaṭṭanti. Sace hi challimpī anapanetvā sakaleneva nālikeraḥhānaṃ saddhim ambapānādīpānakam paṭiggahitaṃ hoti, nālikeraṃ apānetvā taṃ vikālepi kappati. Upari sappiṇḍam ṭhapetvā sītalapāyāsam denti, yam pāyāseva asaṃsattham sappi, tam apānetvā sattāham paribhuñjitaṃ vaṭṭati. Thaddhamaduhuphānītādīsūpi eseva nayo. Takkolajātiphalādīhi alaṅkaritvā piṇḍapātam denti, tāni udharitvā dhovitvā yāvajjivam paribhuñjitaḥhāni. Yāguyam pakkhipitvā dinnasīgiverādīsūpi telādīsū pakkhipitvā dinnalaṭṭhimaduhukādīsūpi eseva nayo. Evam yam yam asaṃbhinnarasam hoti, taṃ taṃ ekato paṭiggahitampi yathā suddham hoti, tathā dhovitvā tacchetvā vā tassa tassa kālassa vasena paribhuñjitaṃ vaṭṭati. Sace sambhinnarasam hoti samsattham, na vaṭṭati.

Iti pālimuttakavinayavinicchayaśaṅgahe

Kālikavinicchayakathā samattā.

19. Kappiyabhūmivinicchayakathā

101. **Kappiyācatubhūmiyoti** ettha “anujānāmi, bhikkhave, catasso kappiyabhūmiyo ussāvanantikaṃ gonisādikaṃ gahapatiṃ sammuti”nti (mahāva. 295) vacanato ussāvanantikā gonisādikā gahapatiṃ sammutiṃ imā catasso kappiyabhūmiyo veditaḥhānaṃ. Tattha (mahāva. aṭṭha. 295) **ussāvanantikā** tāva evam kātabbā – yo thambhānaṃ vā upari bhittipāde vā nikhānitvā vihāro kariyati, tassa heṭṭhā thambhapaṭicchakā pāsānā bhūmigatikā eva. Paṭhamatthambham pana paṭhamabhittipādam vā paṭiṭṭhāpentehi bahūhi samparivāretvā “kappiyakuṭim karoma, kappiyakuṭim karoma”ti vācam nicchārentehi manussesu ukkhipitvā paṭiṭṭhāpenteso āmasitvā vā sayam ukkhipitvā vā thambho vā bhittipādo vā paṭiṭṭhāpetabbo. **Kurundimahāpacariyaṃ** pana “kappiyakuṭi kappiyakuṭi vatvā paṭiṭṭhāpetabba”nti vuttam. **Andhakaṭṭhakathāyaṃ** “saṅghassa kappiyakuṭim adhiṭṭhāmi”ti vuttam, taṃ pana avatvāpi aṭṭhakathāsu vuttanayena vutte doṣo natthi. Idam panettha sādharānalakkaṇam “thambhapaṭiṭṭhāpanaṇca vacanapariyosānaṇca samakālam vaṭṭati”ti. Sace hi añiṭṭhite vacane thambho paṭiṭṭhāti, appaṭiṭṭhite vā tasmim vacanam niṭṭhāti, akatā hoti kappiyakuṭi. Teneva **mahāpacariyaṃ** vuttam “bahūhi samparivāretvā vattabbaṃ, avassāhi ettha ekassapi vacananiṭṭhānaṇca thambhapaṭiṭṭhānaṇca ekato bhavissati”ti. Iṭṭhakāsilāmatikākuṭṭakāsu pana kuṭṭisu heṭṭhā cayaṃ bandhitvā vā abandhitvā vā karontu, yato paṭṭhāya bhittim uṭṭhāpetukāmaṃ honti, taṃ sabbapaṭhamam iṭṭhakam vā silam vā mattikāpiṇḍam vā gahetvā vuttanayeneva kappiyakuṭi kātabbā, iṭṭhakādāyo bhittiyam paṭhamiṭṭhakādīnam heṭṭhā na vaṭṭanti, thambhā pana upari uggaḥhanti, tasmā vaṭṭanti. **Andhakaṭṭhakathāyaṃ** “thambhehi kariyamāne catūsu koṇesu cattāro thambhā, iṭṭhakādikuṭṭe catūsu koṇesu dve tisso iṭṭhakā adhiṭṭhātabbā”ti vuttam. Tathā pana akatāyapi doṣo natthi, aṭṭhakathāsu hi vuttameva pamānaṃ.

Gonisādikā duvidhā āramagonisādikā vihāragonisādikāti. Tāsu yattha neva āraṃo, na senāsanāni parikkhittāni honti, ayam **āramagonisādikā** nāma. Yattha senāsanāni sabbāni vā ekaccāni vā parikkhittāni, āraṃo aparikkhitto, ayam **vihāragonisādikā** nāma. Iti ubhayatrāpi āramassa aparikkhittabhāvoyeva pamānaṃ. “Āraṃo pana upadḍhapaṭikkhitto bahutaram parikkhitto parikkhittoyeva nāmā”ti **kurundimahāpacariyaṃ** vuttam, ettha kappiyakuṭim laddhum vaṭṭati.

Gahapati manussā āvasam katvā “kappiyakuṭim dema, paribhuñjathā”ti vadanti, eṣā gahapati nāma, “kappiyakuṭim kātum demā”ti vuttepi vaṭṭatiyeva. **Andhakaṭṭhakathāyaṃ** pana “yasmā bhikkhum ṭhapetvā sesasahadhammikanāṃ sabbesaṇca devamanussānaṃ hatthato paṭiggaho ca sannidhi ca antovutthānaṇca tesam santakaṃ bhikkhussa vaṭṭati, tasmā tesam gehāni vā tehi dinnakappiyakuṭi vā gahapati vuccati”ti vuttam, punapi vuttam “bhikkhusaṅghassa vihāram ṭhapetvā bhikkhunupassayo vā āramikanāṃ vā titthiyānaṃ vā devatānaṃ vā nāgānaṃ vā api brahmānaṃ vimānaṃ kappiyakuṭi hoti”ti, taṃ suvuttam. Saṅghasantakameva hi bhikkhusantakam vā geham gahapatikuṭikā na hoti.

Sammuti nāma ṇattidutiyakammavācāya sāvetvā sammatā. Evañca pana, bhikkhave, sammannitabbā, byattena bhikkhunā paṭibalena saṅho ṇāpetabbo –

“Suṇātu me, bhante, saṅho. Yadi saṅghassa pattakallam saṅho itthannāmaṃ vihāram kappiyabhūmiṃ sammanneyya, eṣā ṇāti.

“Suṇātu me, bhante, saṅho. Saṅho itthannāmaṃ vihāram kappiyabhūmiṃ sammannati. Yassāyasmato khamati itthannāmassa vihāressa kappiyabhūmiyā sammuti, so tuṇhassa. Yassa nakkhamati, so bhāseyya.

“Sammato saṅghena itthannāmo vihāro kappiyabhūmi khamati saṅghassa, tasmā tuṇhī, evametam dhārayāmi”ti (mahāva. 295).

Kammavācam avatvā apalokanakkammavasena sāvetvā katāpi sammatā eva.

102. Yam (mahāva. aṭṭha. 295) imāsu catūsu kappiyabhūmiyo vuttam āmisam, taṃ sabbam antovutthasaṅkhyam na gacchati. Bhikkhūnaṇca bhikkhūnaṇca antovutthantopakkamocanattāhiṃ kappiyakuṭiyo anuññatā. Yam pana akappiyabhūmiyam sahaseyyappahonake gehe vuttam saṅghikam vā puggalikam vā bhikkhussa bhikkhunīyā vā santakam ekarattampi ṭhapitaṃ, taṃ antovuttham, tattha pakkaṇca antopakkam nāma hoti, etaṃ na kappati. Sattāhakālikaṃ pana yāvajjivikaṇca vaṭṭati.

Tatrāyam vinicchayo – sāmaṇero bhikkhussa taṇḍulādikaṃ āmisam āharitvā kappiyakuṭiyam nikkhipitvā punadvise pacitvā deti, antovuttham na hoti. Tattha akappiyakuṭiyam nikkhittasappiādisu kiñci pakkhipitvā deti. Mukhasannidhi nāma hoti. **Mahāpacariyam** pana “antovuttham hoti” ti vuttam. Tattha nāmamattameva nānākarāṇam, bhikkhu akappiyakuṭiyam thapitasappiñca yāvajvivikapaṇṇaṇca ekato pacitvā paribhuñjati, sattaḥam nirāmisam vaṭṭati. Sace āmisasaṃsaṭṭham katvā paribhuñjati, antovutthānceva sāmaṃpakkāṇca hoti. Etenupāyena sabbasaṃsaggā veditabbā. Yaṃ kiñci āmisam bhikkhuno pacitum na vaṭṭati. Sacepissa uphayāguyā sulasiṃpannāni vā siṅgiveram vā loṇam vā pakkhipanti, tampi cāletum na vaṭṭati. “yāgum nibbāpemi” ti pana cāletum vaṭṭati. Uttanḍulabhattam labhitvā pidahitum na vaṭṭati. Sace pana manussā pidahitvā deti, vaṭṭati. “Bhattam mā nibbāyati” ti pidahitum vaṭṭati, khīratakkādisu pana sakim kuthitesu aggim kātum vaṭṭati punapakassa anuññātā.

Imā pana kappiyakuṭiyō kadā jahitvatthukā honti? Ussāvanantikā tāva yā thambhānam upari bhittipāde vā nikanhitvā katā, sā sabbesu thambhesu ca bhittipādesu ca apañitesu jahitvatthukā hoti. Sace pana thambhe vā bhittipāde vā parivattenti, yo yo thito, tattha tattha patiṭṭhāti, sabbesupi parivattitesu ajahitvatthukāva hoti. Itthakādhi katā cayassa upari bhittiatthāya thapitam itthakam vā silam vā mattikāpiṇḍam vā ādim katvā vināsitaḥāle jahitvatthukāva hoti. Yehi pana itthakādhi adhiṭṭhitā, tesu apañitesu tādāñesu patiṭṭhātī ajahitvatthukāva hoti. Gonisādikā pākārādhi parikkhepe kate jahitvatthukāva hoti. Puna tasmim ārame kappiyakuṭim laddhum vaṭṭati. Sace pana punapi pākārādayo tattha tattha khaṇḍā honti, tato tato gāvo pavisanti, puna kappiyakuṭi hoti. Itarā pana dve gopānasimattam thapetvā sabbasmim chadane vinatthe jahitvatthukāva honti. Sace gopānasinam upari ekampi pakkhāpasakamaṇḍalam atthi, rakkhata.

103. Yatra panimā catassopi kappiyabhūmiyo natthi, tattha kim kātabbanti? Anupasampannassa datvā tassa santakam katvā paribhuñjittabam. Tatridam vatthu – karavikatisatthero kira vinayadharapāmokkho mahāsivatherassa santikam agamāsi. So dīpālokena sappikumbham passitvā “bhante, kimeta” nti pucchi. Thero “āvuso, gāmato sappikumbho ābhato lūkhadvise sappinā bhuñjanatthāyā” ti āha. Tato nam tissatthero “na vaṭṭati, bhante” ti āha. Thero punadvise pamukhe nikkhipāpasi. Tissatthero puna ekadvivasam āgato tam disvā tatheva pucchitvā “bhante, sahasyeyappahonakattāhāne thapetum na vaṭṭati” ti āha. Thero punadvise bahi nīharāpetvā nikkhipāpasi, tam corā harimāsu. So puna ekadvivasam āgato tammisattheramāha “āvuso, taya ‘na vaṭṭati’ ti vutte so kumbho bahi nikkhitto corehi hato” ti. Tato nam tissatthero āha “nanu, bhante, anupasampannassa dātabbo assa, anupasampannassa hi datvā tassa santakam katvā paribhuñjitum vaṭṭati” ti.

Iti pāḷimuttakavinayavinicchayasāṅgahe

Kappiyabhūminicchayakathā samattā.

20. Paṭiggahaṇavinicchayakathā

104. Khādaniyāpīpaṭiggāhōti ajjhoharittabassa yassa kassaci khādaniyassa vā bhōjanīyassa vā paṭiggahaṇam. Tatrāyam vinicchayo – pañcahi āṅgehi paṭiggahaṇam ruhati, thāmamajjhimassa purisassa uccāraṇamattam hoti, hatthapāso paññāyati, abhihāro paññāyati, devo vā manusso vā tiracchānagato vā kāyena kāyapaṭibaddhena nissaggiyena vā deti, tañce bhikkhu kāyena vā kāyapaṭibaddhena vā paṭiggaṇhāti. Evaṃ pañcahāṅgehi paṭiggahaṇam ruhati.

Tattha thitanisinnanipannānam vasena evam **hatthapāso** veditabbo – sace bhikkhu nisinnō hoti, āsanassa pacchimatato paṭṭhāya, sace thito, pañhiantato paṭṭhāya, sace nipanno, yena passena nipanno, tassa pārimantato paṭṭhāya, dāyakassa nisinnassa vā thitassa vā nipannassa vā thapetvā pasāritahattham yaṃ āsannataram āṅgam, tassa orimantena paricchinditvā adḍhateyyahattho hatthapāso nāma.

Sace pana dāyakapaṭiggāhakesu eko ākāse hoti, eko bhūmiyam, bhūmatthassa ca sīsenā, ākāsaṭṭhassa ca thapetvā dātum vā gahetum vā pasāritahattham yaṃ āsannataram āṅgam, tassa orimantena hatthapāsapamānam paricchinditabbam. Sacepi eko kūpe hoti, eko kūpataṭe, eko vā pana rukkhe, eko pathaviyam, vuttanayeneva hatthapāsapamānam paricchinditabbam. Evarūpe hatthapāse thapetvā sacepi pakkhī mukhatuṇḍakena vā hatthī vā sondāya gahetvā puppham vā phalam vā deti, paṭiggahaṇam ruhati. Sace pana adḍhatthamaratanassapi hatthino khandhe nisinnō tena sondāya dīyamānam gaṇhāti, vaṭṭatiyeva. Hatthādisu yena kenaci sarīravāyavena antamaso pādāṅgulyāpi dīyamānam kāyena dinnam nāma hoti. Paṭiggahaṇepi esevo nayo. Yena kenaci hi sarīravāyavena gahitam kāyena gahitameva hoti. Sacepi natthukarāniyam dīyamānam nāsāputena akallako vā mukhena paṭiggaṇhāti, ābhogameva hettha pamānam.

105. Kātaḥchūdisu pana yena kenaci upakaraṇena dinnam kāyapaṭibaddhena dinnam nāma hoti. Paṭiggahaṇepi esevo nayo. Yena kenaci hi sarīrasambaddhena pattathālakādīnā gahitam kāyapaṭibaddhena gahitameva hoti. Kāyato pana kāyapaṭibaddhato ca mocetvā hatthapāse thitassa kāye vā kāyapaṭibaddhe vā pātiyamānampi nissaggiyena payogena dinnam nāma hoti. Eko bahūni bhattabyañjanabhājanāni sīse katvā bhikkhussa santikam āgantvā thitakova “gaṇhathā” ti vadati, na tāva abhihāro paññāyati, tasmā na gahetabbam. Sace pana isakampi onamati, bhikkhunā hattham pasāretvā hetthimabhājanam ekadesenapi sampatiṭṭhitabbam. Ettāvata sabbabhājanāni paṭiggahitāni honti. Tato paṭṭhāya oropetvā ughāhetvā vā yaṃ icchati, tam gahetum vaṭṭati. Bhattapacchiādimhi pana ekabhājane vattabbameva natthi.

Kāyena bhattam harantopi sace kājam onametvā deti, vaṭṭati. Timsahattho veṇu hoti, ekasmim ante gulakumbho baddho, ekasmim sappikumbho, tañce paṭiggaṇhāti, sabbam paṭiggahitameva. Uccuyantadonito paggharantameva “rasam gaṇhathā” ti vadati, abhihāro na paññāyati na gahetabbo. Sace pana kasatam chaddetvā hatthena ussiñcitvā deti, vaṭṭati. Bahū pattā mañce vā piṭhe vā kaṭasāre vā doniyam vā phalake vā thapitā honti, yattha thitassa dāyako hatthapāse hoti, tattha thapetvā paṭiggahaṇasaññāya mañcādīni āṅgulyāpi phusitvā thitena vā nisinnena vā nipannena vā yaṃ tesu pattesu dīyati, tam sabbam paṭiggahitam hoti. Sacepi “paṭiggahessam” ti mañcādīni abhiruhitvā nisīdati, vaṭṭatiyeva.

Pathaviyam pana sacepi kucchiyā kucchim āhacca thitā honti, yaṃ yaṃ āṅgulyā vā sūciyā vā phusitvā nisinnō hoti, tattha tattha dīyamānameva paṭiggahitam hoti. Yattha katthaci mahākāṭasārathattaranādisu thapitapatte paṭiggahaṇam na ruhatīti vuttam, tam hatthapāsāṭikkamam sandhāya vuttanti veditabbam, hatthapāse pana sati yattha katthaci vaṭṭati aññatra tatthajātakā. Tatthajātake pana paduminipanne vā kimsukapaṇṇādīmihi vā na vaṭṭati. Na hi tam kāyapaṭibaddhasankhyam gacchati. Yathā ca tatthajātake, evam khānuke bandhitvā thapitamāñcādīmihi asamhāre phalake vā pāsāne vā na ruhatiyeva. Tepi hi tatthajātakasaṅkhyupagā honti. Bhūmiyam atthatesu sukhumesu tintinikādiṭṭhanesu paṭiggahaṇam na ruhati. Na hi tāni sandhāretum samatthāntī. Mahantesu pana paduminipannādisu ruhati. Sace hatthapāsam atikkamathito dīghadaṇḍakena ulūkenā deti, “āgantvā dehī” ti vattabbo. Vacanam asutvā vā anādiyitvā vā patte ākīratīyeva, puna paṭiggahetabbam. Dūre thapetvā bhattapiṇḍam khipantepi esevo nayo.

106. Sace pattathavikato nīhariyamāne patte rajanacūṇṇāni honti, sati udake dhovitabbo, asati rajanacūṇṇam puñchitvā paṭiggahetvā vā piṇḍāya caritabbam. Sace piṇḍāya carantassa patte rajam patati, paṭiggahetvā bhikkhā gaṇhitabbā, appaṭiggahetvā gaṇhato vinayadukkataṃ, tam pana puna paṭiggahetvā bhuñjato anāpatti. Sace pana “paṭiggahetvā dethā” ti vutte vacanam asutvā vā anādiyitvā vā bhikkham dentiyeva, vinayadukkataṃ natthi, puna paṭiggahetvā aññā bhikkhā gahetabbā. Sace mahāvāto tato tato rajam pāṭeti, na sakkā hoti bhikkham gahetum, “anupasampannassa dassam” ti suddhacittena ābhogam katvā gaṇhitum vaṭṭati. Evaṃ piṇḍāya caritvā vihāram vā āsanāsālam vā gantvā tam anupasampannassa datvā puna tena dinnam vā tassa vissāsenā vā paṭiggahetvā bhuñjitum vaṭṭati. Sace bhikkhācare sarajam pattam bhikkhussa deti, so vattabbo “imam paṭiggahetvā bhikkham vā gaṇheyysāsi paribhuñjeyysāsi vā” ti, tena tathā kātabbam. Sace rajam upari uppilavati, kañjikam pavāhetvā sesam bhuñjittabam. Sace antopavittam hoti, paṭiggahetabbam. Anupasampanne asati hatthato amocenteneva yattha anupasampanno atthi, tattha netvā paṭiggahetabbam. Sukkhabhatte patitarajam apantevā bhuñjitum vaṭṭati. Sace atisukhumam hoti, upari bhattena saddhim apantetabbam, paṭiggahetvā vā bhuñjittabam. Yāgum vā sūpam vā purato thapetvā ālulētānam bhājanato phusitāni uggantvā patte patanti, patto paṭiggahetabbo.

107. Ulūkenā āharitvā dentānam paṭhamataram ulūkeno thevā patte patanti, supatīti, abhihātattā doṣo natthi. Sacepi carukena bhatte ākīriyamāne carukato masi vā chārīkā vā patati, abhihātattā nevatti doṣo. Anantarassa bhikkhuno dīyamānam pattato uppattīti itarassa patte patati, supatitum. Paṭiggahitameva hi tam hoti. Sace jajjharisākhādīm phāletvā ekassa bhikkhuno dentānam sākhato phusitāni aññassa patte patanti, patto paṭiggahetabbo, yassa pattassa upari phāletti, tassa patte patitesu dātukāmatāya abhihātattā doṣo natthi. Pāyāsassa pūretvā pattam deti, unhattā hetthā gahetum na sakkoti, mukhavattīyāpi gahetum vaṭṭati. Sace tathāpi na sakkoti, ādhārakena gahetabbo. Āsanāsālaya pattam gahetvā nisinnō bhikkhu niddam okkanto hoti, neva āhariyamānam, na dīyamānam jānāti, appaṭiggahitam hoti. Sace pana ābhogam katvā nisinnō hoti, vaṭṭati. Sacepi so hatthena ādhārakam muñcitvā pādena pelletvā niddāyati, vaṭṭatiyeva. Pādena ādhārakam akkamitvā paṭiggaṇhantassa pana jāgarantassapi anādarapaṭiggahaṇam hoti, tasmā na kattabbam. Keci “evam ādhārakena paṭiggahaṇam kāyapaṭibaddhapaṭibaddhena paṭiggahaṇam nāma hoti, tasmā na vaṭṭati” ti vadanti, tam vacanamattameva, atthato pana sabbampetaṃ kāyapaṭibaddhameva hoti. Kāyasamsaggepi cesa nayo dassito. Yampi bhikkhussa dīyamānam patati, tampi sāmam gahetvā paribhuñjitum vaṭṭati.

Tatridam suttam –

“Anujānāmi, bhikkhave, yaṃ dīyamānam patati, tam sāmam gahetvā paribhuñjitum, pariccattam tam, bhikkhave, dāyakeh” ti (cūlava. 273).

Idańca pana suttam neyyattham, tasmā evamettha adhippāyo veditabbo – yam dīyamānam dāyakassa hatthato parigalivā suddhāya vā bhūmiyā paduminipanne vā vatthakaṭasārakādīsū vā patati, tam sāmam gahetvā paribhuñjītuṃ vaṭṭati. Yam pana sarajāya bhūmiyam patati, tam rajam puñchitvā vā dhovitvā vā paṭiggahetvā vā paribhuñjītabbam. Sace pavattāntam añhassa bhikkhuno santikam gacchati, tena āharāpetumipi vaṭṭati. Sace tam bhikkhum vadati “tvameva khādā” ti, tassapi khādītuṃ vaṭṭati, anāpattena pana tena na gahetabbam. “Anāpattēnapi itarassa dassāmīti gahetum vaṭṭati” ti **kurundiyam** vuttam. Kasmā panetam itarassa bhikkhuno gahetum na vaṭṭatīti? Bhagavatā ananuññatattā. Bhagavatā hi “sāmam gahetvā paribhuñjītu” nti vadantena yasseva tam dīyamānam patati, tassa appaṭiggahitakampi tam gahetvā paribhogo anuññāto. “Pariccattam tam, bhikkhave, dāyakehī” ti vacanena panettha parasantakabhāvo dīpito, tasmā añhassa sāmam gahetvā paribhuñjītuṃ na vaṭṭati, tassa pana ānattiyā vaṭṭatīti ayam kirettha adhippāyo. Yasma ca etam appaṭiggahitakattā anuññāto, tasmā yathāṭhitameva anāmasitvā kenaci pidahitvā thapitāṃ dutiyadvivasepi paribhuñjītuṃ vaṭṭati, sannidhipaccayā anāpatti, paṭiggahetvā pana paribhuñjītabbam. Tam divasameva hi tassa sāmam gahetvā paribhogo anuññāto, na tato paranti ayampi kirettha adhippāyo.

108. Idāni abbohārikānayo vuccati. Bhuñjantānañhi dantā khīyanti, nakhā khīyanti, pattassa vanño khīyati, sabbam abbohārikam. Sathakena ucchuādīsū phālītesu malam paññāyati, etam navasamuttāntam nāma, paṭiggahetvā paribhuñjītabbam. Sathakam dhovitvā phālītesu malam na paññāyati, lohagandhamattam hoti, tam abbohārikam. Yampi sathakam gahetvā pariharanti, tena phālītepi eseva nayo. Na hi tam paribhogatthāya pariharanti. Mūlabhesajjādīni pisantānam vā koṭṭēnānam vā nisadanisadapotaṅkaudukkhalamusalādīni khīyanti, pariharanakavāsīm tāpetvā bhesajjathāya takke vā khīre vā pakkhipanti, tattha nilikā paññāyati, sathake vuttasadisova viniṅchayo. Āmakatakkādīsū pana sayam na pakkhipitabbā, pakkhipati ce, sāmampākato na muccati. Deve vassante piṇḍāya carantassa sarīrato vā cīvarato vā kilīṭṭhaudakam patte patati, paṭiggahetabbam. Rukkhamulādīsū bhuñjantassa patitepi eseva nayo. Sace pana sathāṃ vassante deve suddham udakam hoti, abbhokāsato vā patati, vaṭṭati.

109. Sāmaṇerassa odanam dentena tassa pattagatā accupanteneva dātabbo, patto vassa paṭiggahetabbo. Appaṭiggahite odanam chupitvā puna attano patte odanam gañhantassa ugghatiko hoti. Sace pana dātukāmo hutvā “āhara, sāmaṇera, pattam, odanam gañhāhī” ti vadati, itaro “alam mayha” nti paṭikkhipati, puna “avetaṃ mayā pariccatta” nti ca vutte “na mayham etenattho” ti vadati, satakkhattampi pariccajatu, yāva attano hatthagatam, tāva paṭiggahiteveva hoti. Sace pana ādhārake thitam niraṅkko “gañhāhī” ti vadati, puna paṭiggahetabbam. Sāpekko ādhārake pattam thapetvā “etto pūvam vā bhattam vā gañhāhī” ti sāmaṇero vadati, sāmaṇero hattham dhovitvā sacēpi satakkhattum gahetvā attano pattagatāṃ aphasantova attano patte pakkhipati, puna paṭiggahāṇakiccāṃ natthi. Yadi pana attano pattagatam phusitvā tato gañhāhī, sāmaṇerasantakena samsattham hoti, puna paṭiggahetabbam. Keci pana “sacēpi gayhamānam chijjivā tattha patati, puna paṭiggahetabba” nti vadanti. Tam “ekam bhattapiṇḍam gaṇha, ekam pūvam gaṇha, imassa gulapīṇḍassa ettakam padesaṃ gañhā” ti evaṃ paricchinditvā vutte veditabbam, idha pana paricchedo natthi, tasmā yam sāmaṇerassa patte patati, tadeva paṭiggahāṇam vijahati, hatthagatam pana yāva sāmaṇero vā “ala” nti na oramati, bhikkhu vā na vāreti, tāva bhikkhusseva santakam, tasmā paṭiggahāṇam na vijahati. Sace attano vā bhikkhūnam vā yāgupacanakabhājane kesāñci atthāya bhattam pakkhipati, “sāmaṇera, bhājanassa upari hattham karohī” ti vatvā tassa hatthe pakkhipitabbam. Tassa hatthato bhājane patitāñhi dutiyadvivase bhājanassa akappiyabhāvam na karoti pariccattatā. Sace evaṃ akatvā pakkhipati, pattamiva bhājanam nirāmisam katvā paribhuñjītabbam.

110. Dāyakā yāgukūṭam thapetvā gatā, tam daharasāmaṇero paṭiggahāpetum na sakkoti, bhikkhu pattam upanāmeti, sāmaṇero kuṭassa gīvam pattassa mukhavattiyam thapetvā āvajjeti, pattagatā yāgu paṭiggahitāva hoti. Atha vā bhikkhu bhūmiyam hattham thapeti, sāmaṇero pavattētvā hattham āropeti, paṭiggahāṇam phusitvā tato pūvapacchibhattapacchucchāradīsūpi eseva nayo. Sace paṭiggahāṇupagāṃ bhāram dve tayo sāmaṇerā denti, ekena vā balavatā ukkhittam dve tayo bhikkhū gañhanti, vaṭṭati. Mañcassa vā pīṭhassa vā pāde telaghaṭam vā phānitaghaṭam vā laggenti, bhikkhussa mañcepi pīṭhepi nisīditum vaṭṭati, ugghatitakam nāma na hoti.

Nāgadantake vā anikusake vā dve telaghaṭā laggitā honti upari paṭiggahitako, hetthā appaṭiggahitako. Uparimam gahetum vaṭṭati, hetthā paṭiggahitako, upari appaṭiggahitako, uparimam gahetvā itaram gaṇhato uparimo ugghatiko hoti. Hetthāmañce appaṭiggahitakam telathālakam hoti, tañce sammajanto sammūñjanīyā ghaṭṭeti, ugghatitakam na hoti, “paṭiggahitakam gañhissāmī” ti appaṭiggahitakam gahetvā itāva thapeti, ugghatitakam na hoti, bahi nīharitvā sañjānāti, bahi atthapetvā haritvā tattheva thapetabbam, natthi doṣo. Sace pana pubbe vivaritvā thapitāṃ, na pidahitabbam. Yathā pubbe thitam, tattheva thapetabbam. Sace bahi thapeti, puna na chupitabbam.

111. Paṭiggahitake telādīmi kaṇṇikā utṭheti, siṅgiverādīmi ghanacunnam, tamsamuttāhameva nāma tam, puna paṭiggahāṇakiccāṃ natthi. Tālam vā nālīkeram vā āruḷho yottena phalāpīṇḍim oṭāretvā upari thitova “gañhathā” ti vadati, na gahetabbam. Sace añño bhūmiyam thito yottapāsake gahetvā ukkhipitvā deti, vaṭṭati. Saphalam mahāsākhāṃ kappiyam kāretvā paṭiggahāhī, phalāni paṭiggahitāneva honti, yathāsukham paribhuñjītuṃ vaṭṭati. Antovatiyam thitvā vatim chinditvā ucchum vā timbarūsakam vā deti, hatthapāse satī vaṭṭati. Daṅḍakesu apaharitvā niggatam gañhantassa vaṭṭati, paharitvā niggate atthakathāsu doṣo na dassito. Mayam pana “yam thānam pahaṭam, tato sayampatitamiva hoti” ti takkayāma, tampi thatvā gacchante yujjati sunkaghātato pavattētvā bahipatitabhaṇḍam viya. Vatim vā pākāram vā laṅghāpetvā denti, sace pana aputhulo pākāro, antopākāre bahipākāre ca thitassa hatthapāso pahoti, hatthasatampi uddham gantvā sampattam gahetum vaṭṭati.

Bhikkhu gilānam sāmaṇeram khandhena vahati, so phalāphalam disvā gahetvā khandhe nisinnova deti, vaṭṭati. Aparo bhikkhum vahanto khandhe nisinnassa bhikkhuno deti, vaṭṭatiyeva. Bhikkhu phalīnim sākhāṃ chāyathāya gahetvā gacchati, phalāni khādītum citte upanne paṭiggahāpetvā khādītum vaṭṭati. Macchikavāraṇattham kappiyam kāretvā paṭiggahāhī, khādītukāmo ce hoti, mūlapaṭiggahāṇameva vaṭṭati, khādāntassa natthi doṣo. Bhikkhu paṭiggahāṇārahāṃ bhaṇḍam manussānam yāne thapetvā maggaṃ gacchati, yānam kaddame laggati, daharo cakkam gahetvā ukkhipati, vaṭṭati, ugghatitakam nāma na hoti. Nāvāya thapetvā nāvam arittena vā pājeti, hatthena vā kaddhati, vaṭṭati. Uḷumpepi eseva nayo. Cātiyam vā kuṇḍake vā thapetvāpi tam anupāsampannena gāhāpetvā anupāsampannam bhāyāṃ gahetvā taritum vaṭṭati. Tasmimipi asati anupāsampannam gāhāpetvā tam bhāyāṃ gahetvā taritum vaṭṭati.

Upāsakā gamikabhikkhūnam pāṭheyyataṅḍule denti, sāmaṇerā bhikkhūnam taṅḍule gahetvā attano taṅḍule gahetum na sakkoti, bhikkhū tesam taṅḍule gañhanti, sāmaṇerā attanā gahitataṅḍulesu khīṇesu itarehi taṅḍulehi yāgum pacitvā sabbesaṃ pattāni paṭipāṭiyā thapetvā yāgum ākiranti, paṇḍito sāmaṇero attano pattam gahetvā therassa deti, therassa pattam dutiyatherassatī evaṃ sabbānīpi parivatteti, sabbehi sāmaṇerassa santakam bhuttam hoti, vaṭṭati. Sacēpi sāmaṇero apaṇḍito hoti, attano patte yāgum sayameva pātum ārabhati, “āvuso, tuyham yāgum mayham dehi” ti therehi paṭipāṭiyā yācivāpi pivitum vaṭṭati, sabbehi sāmaṇerassa santakameva bhuttam hoti, neva ugghatipaccayā, na sannidhipaccayā vajjam phusanti. Ettha pana mātāpīṭṭam telādīni, chāyādīnam atthāya sākhaḍīni ca harantānam imesaṇca viṣeso na dissati, tasmā kāraṇam upaparikkhitabbam.

112. Sāmaṇero bhattam pacitukāmo taṅḍule dhovitvā niccāletum na sakkoti, bhikkhūnā taṅḍule ca bhājanañca paṭiggahetvā taṅḍule dhovitvā niccāletvā bhājanam uddhanam āropetabbam, aggi na kātabbo, pakkakāle vivaritvā pakkabhāvo jānitabbo. Sace duppakkam hoti, pākathāya pidahitum na vaṭṭati, rajassa vā chārikāya vā apatanathāya vaṭṭati, pakkakāle oropitum bhūñjītuṃ vaṭṭati, puna paṭiggahāṇakiccāṃ natthi. Sāmaṇero paṭibalo pacitum, khaṇo panassa natthi kathaci gantukāmo, bhikkhūnā sataṅḍulodakam bhājanam paṭiggahetvā uddhanam āropetvā “aggim jāletvā gacchā” ti vattabbo. Tato param purimanayena sabbam kātum vaṭṭati. Bhikkhu yāguatthāya suddhabhājanam āropetvā udakam tāpeti, vaṭṭati. Tatte udake sāmaṇero taṅḍule pakkhipati, tato paṭṭhāya bhikkhūnā aggi na kātabbo, pakkayāgum paṭiggahetvā pātum vaṭṭati. Sāmaṇero yāgum pacati, hatthakukkucako bhikkhu kīḷanto bhājanam āmasati, pidhānam āmasati, ugghatam phenam chinditvā paharati, tasseeva pātum na vaṭṭati, durupacīṇḍam nāma hoti. Sace pana dabbim vā ulūṅkam vā gahetvā anukkhipanto āloleti, sabbesaṃ na vaṭṭati, sāmampākañceva hoti durupacīṇḍa. Sace ukkhipati, ugghatitakampi hoti.

113. Bhikkhūnā piṇḍāya caritvā ādhārake patto thapito hoti. Tatra ce añño lolabhikkhu kīḷanto pattam āmasati, pattapīḍhānam āmasati, tasseeva tato laddhabhattam na vaṭṭati. Sace na pattam ukkhipitvā thapeti, sabbesaṃ na vaṭṭati. Tatthajātakaphalīnisākhāya vā valliyyā vā gahetvā cāleti, tasseeva tato laddhaphalam na vaṭṭati, durupacīṇḍamadukatañca āpajjati. “Phalarukkhāṃ pana apassayitum vā tattha kaṅṭakam vā bandhitum vaṭṭati, durupacīṇḍam na hoti” ti **maḥāpacariyam vuttam**. Araññe patitam pana ambaphalādīm disvā “sāmaṇerassa dassāmī” ti āharitvā dātum vaṭṭati. Sīhavighāsādīm disvāpi “sāmaṇerassa dassāmī” ti paṭiggahetvā vā āharitvā dātum vaṭṭati. Sace pana sakkoti vittakkam sohetum, tato laddham khādītumipi vaṭṭati, neva āmakamapaṭiggahāṇapaccayā, na ugghatipaccayā vajjam phusati. Mātāpīṭṭam atthāya telādīni gahetvā gacchato antarāmagge byādhi uppajjati, tato yam icchati, tam paṭiggahetvā paribhuñjītuṃ vaṭṭati. Sace pana mūlepi paṭiggahitāṃ hoti, puna paṭiggahāṇakiccāṃ natthi. Mātāpīṭṭam taṅḍule āharitvā deti, te tatoyeva yāguādīni sampādetvā tassa denti, vaṭṭati, sannidhipaccayā ugghatipaccayā vā doṣo natthi.

114. Bhikkhu pidahitvā udakam tāpeti, yāva parikkhayā paribhuñjītuṃ vaṭṭati. Sace panettha chārikā patati, paṭiggahetabbam. Dīghasaṅḍāsena thālakam gahetvā telam pacantassa chārikā patati, hatthena amūcānteneva pacitvā oṭāretvā paṭiggahetabbam. Sace āngārāpi dārīnīpi paṭiggahetvā thapitāni, mūlapaṭiggahāṇameva vaṭṭati. Bhikkhu ucchum khādāti, sāmaṇero “mayhampi detthā” ti vadati, “ito chinditvā gañhā” ti vutto gañhāti, avaseva puna paṭiggahāṇakiccāṃ natthi. Gulapīṇḍam khādāntassapi eseva nayo. Vuttokāsato chinditvā gahitāvesesañhi ajahitapaṭiggahāṇameva hoti. Bhikkhu gulam bhājento paṭiggahetvā koṭṭhāse karoti, bhikkhūpi sāmaṇerāpi āgantvā ekaggaṇeṇeva ekamekam koṭṭhāsam gañhanti, gahitāvesesaṃ paṭiggahiteveva hoti. Sace lolasāmaṇero gañhitvā gañhitvā puna thapeti, tassa gahitāvesesaṃ appaṭiggahitakameva hoti.

Bhikkhu dhūmavaṭṭim paṭiggahetvā dhūmam pivati, mukhañca kaṅṭho ca manosilāya litto viya hoti, yāvakālikam bhūñjītuṃ vaṭṭati, yāvakālikena yāvajjivikasamsagge

doso natthi. Pattam vā rajanam vā pacantassa kannanāsacchiddehi dhūmo pavisati, byādhipaccayā puppham vā phalam vā upasiṅghati, abbohārikattā vaṭṭati. Bhattuggāro tālum āhacca antoyeva pavisati, avisayattā vaṭṭati, mukham pavittāham pana ajjhocharo vikāle āpatti. Dantantare laggassa āmisassa raso pavisati, āpattiveva. Sace sukhumam āmisam hoti, raso na paññāyati, abbohārikapakkham bhajati. Upakaṭṭhe kāle nirudakaṭṭhāne bhattam bhuñjitvā kakkhāretvā dve tayo khelapiṇḍe pātevā udakaṭṭhānam gantvā mukham vikkhāletabbam. Paṭiggahetvā ṭhapitasīṅgiverādīnam anukāra nikkhamanti, puna paṭiggahaṇakiccam natthi. Loṇe asati samuddokkena loṇakiccam kātum vaṭṭati, paṭiggahetvā ṭhapitaloṇodakam loṇam hoti, loṇam vā udakam hoti, raso vā phānitam hoti, phānitam vā raso hoti, mūlapaṭiggahaṇameva vaṭṭati.

Himakarakā udakatikā eva. Pārihārika katakaṭṭhinā udakam pasādentī, tam abbohārikam, āmisena saddhim vaṭṭati. Āmisagatikehi kapitthaphalādīhi pasādītam purebhattameva vaṭṭati. Pokkharanādīsu udakam bahalam hoti, vaṭṭati. Sace pana mukhe hatthe ca laggati, na vaṭṭati, paṭiggahetvā paribhuñjitabbam. Khettesu kasitattāhāne bahalam udakam hoti, paṭiggahetabbam. Sace sanditvā kandarādīni pavisitvā nadim pūreti, vaṭṭati. Kakudhasobbhādayo honti rukkhato patitehi pupphehi saṅghanodakā. Sace puppharaso na paññāyati, paṭiggahaṇakiccam natthi. Parittam udakam hoti, raso paññāyati, paṭiggahetabbam. Pabbatakandarādīsu kālavannaṇacchannaudakepi eseva nayo.

Pānyaghaṭe sareṇukāni vā savaṅṭakhīrāni vā pupphāni pakkhittāni honti, paṭiggahetabbam, pupphāni vā paṭiggahetvā pakkhipitabbāni. Pāṭalimallikā pakkhittā honti, vāsamattam tiṭṭhāti, tam abbohārikam. Dubhiyadivasepi āmisena saddhim vaṭṭati. Bhikkhunā ṭhapitapupphavāsitaṭṭapānīyato sāmaṇero pānyam gahetvā pīṭāvasesakam tattheva ākirati, paṭiggahetabbam. Padumasarādīsu udakam santharivā ṭhītam pupphareṇum ghaṭena vikkhambhetvā udakam gahetum vaṭṭati. Kappiyam kārapetvā paṭiggahetvā ṭhapitam dantakaṭṭham hoti, sace tassa rasam pivitukāmo, mūlapaṭiggahaṇameva vaṭṭati, appaṭiggahetvā ṭhapitam paṭiggahetabbam. Ajānantassa rase pavittāhepi āpattiveva. Acittakāñhi idam sikkhāpadam.

115. Mahābhūtesu kim vaṭṭati, kim na vaṭṭatīti? Khīram tāva vaṭṭati, kappiyamamsakhīram vā hotu akappiyamamsakhīram vā, pivantassa anāpatti. Assu kheḷo sīṅghānikā muttam karīsam semham dantamalam akkhigūthako kaṇṇagūthako sarīre uṭṭhitaloṇanti idam sabbam vaṭṭati. Yam panettha ṭhānato cavitvā patte vā hatthe vā patati, tam paṭiggahetabbam, āṅgalaggaṃ paṭiggahitakameva. Uṇhapāyāsam bhuñjantassa sedo āṅguliānūsāreṇa ekābaddhova hutvā pāyāse santiṭṭhāti, piṇḍāya vā carantassa hatthato pattassa mukhavaṭṭito vā pattatalam orohati, ettha paṭiggahaṇakiccam natthi, jhāmamahābhūte idam nāma na vaṭṭatīti natthi, dujjhāpītam pana na vaṭṭati. Sujjhāpītam pana manussatṭhimpī cunnam katvā lehe upanetum vaṭṭati. Cattāri mahāvīkatāni asati kappiyakāraḷe sāmam gahetvā paribhuñjitum vaṭṭanti. Ettha ca dubbacopi asamattāho pi kappiyakāraḷo asantapakkheyyeva tiṭṭhāti. Chārikāya asati sukkhadārum jhāpetvā chārikā gahetabbā. Sukkhadārumhi asati alladārum rukkhato chinditvāpi kātum vaṭṭati. Idam pana catubbidhampi mahāvīkatam kālodissam nāma, sappadaṭṭhakkhāneyyeva vaṭṭati.

Iti pālimuttakavinayavinicchayasāṅgahe

Paṭiggahaṇavinicchayakathā samattā.

21. Pavāraṇāvinicchayakathā

116. Paṭikkhepavavāraṇāti pañcannaṃ bhojanānaṃ aññataram bhuñjamāneṇa yassa kassaci abhihaṭṭabhojanassa paṭikkhepasāṅkhāṭā pavāraṇā. Sā ca na kevalam paṭikkhepamattena hoti, atha kho pañcāṅgavasena. Tatrimāni pañcāṅgāni – asanam, bhojanam, dāyakassa hatthapāse ṭhānam, abhihāro, abhihaṭṭassa paṭikkhepoti. Tattha **asananti** vipakatabhojanam, bhuñjamāno cesa puggalo hotīti attho. **Bhojananti** pavāraṇappahonakam bhojanam, odanādīnaṅca aññataram paṭikkhipitabbam bhojanam hotīti attho. **Dāyakassa hatthapāse ṭhānanti** pavāraṇappahonakam bhojanam gaṇhitvā dāyakassa aḍḍhateyyahatthappamāne okāse avatṭhānam. **Abhihāro**ti hatthapāse thitassa dāyakassa kāyena abhihāro. **Abhihaṭṭassa paṭikkhepoti** evam abhihaṭṭassa kāyena vā vācāya vā paṭikkhepo. Iti imesaṃ pañcannaṃ āṅgānaṃ vasena pavāraṇā hoti. Vuttampi cetam –

“Pañcahi, upāli, ākārehi pavāraṇā paññāyati, asanam paññāyati, bhojanam paññāyati, hatthapāse thito, abhiharati, paṭikkhepo paññāyati”ti (pari. 428).

117. Tatrāyam vinicchayo (pāci. attha. 238-9) – “asana”ntīdīsu tāva yam asnāti, yañca bhojanam hatthapāse thitena abhihaṭṭam paṭikkhipati, tam odano kummāso sattu maccho mamsanti imesaṃ aññatarameva veditabbam. Tattha **odano** nāma sāli vīhi yavo godhumo kaṅgu varako kudrūsakoti sattannaṃ dhaññānam taṇḍulehi nibbato. Tatra **sālīti** antamaso nīvāram upādāya sabbāpi sālījāti. **Vīhīti** sabbāpi vīhijāti. **Yavagodhumesu** bhedo natthi. **Kaṅgūti** setarattakālabhedā sabbāpi kaṅgūjāti. **Varakoti** antamaso varakacorakam upādāya sabbāpi setavannā varakajāti. **Kudrūsakoti** kālakudrūsako ceva sāmākadibhedā ca sabbāpi tinadhaññajāti. Nīvāvarakacorakā cettha dhaññānulomāti vadanti, dhaññāni hontu dhaññānulomāni vā, etesaṃ vuttappabhedanā sattannaṃ dhaññānam taṇḍule gahetvā “bhattam pacissāmā”ti vā “yāgum pacissāmā”ti vā “ambilapāyāsādīsu aññataram pacissāmā”ti vā yam kiñci sandhāya pacantu, sace uṇham sīṭalam vā bhuñjantānaṃ bhojanakāle gahitagaṇitattāhāne odhi paññāyati, odanasāṅgahameva gacchati, pavāraṇam janeti. Sace odhi na paññāyati, yāgusaṅgaham gacchati, pavāraṇam na janeti.

Yopi pāyāso vā pañnalakalāṭṭamissakā ambilayāgu vā uddhanato otāritamattā abbhunhā hoti āvajjitvā pivitum sakkā, hatthena gahitokāsepi odhim na dasseti, pavāraṇam na janeti. Sace pana usumāya vīgatāya sīṭalabhūtā ghanabhāvam gacchati, odhim dasseti, puna pavāraṇam janeti, pubbe tanubhāvo na rakkhati. Sacepi dadhitakkādīni āropetvā bahū pañnalakalāṭṭe pakkhipitvā mutṭhimattāpi taṇḍulā pakkhittā honti, bhojanakāle ce odhi paññāyati, pavāraṇam janeti. Yāguke nimantane “yāgum dassāmā”ti bhatte udakakañjikakhīrādīni ākirittvā “yāgum ganthāḥ”ti denti. Kiñcāpi tanuko hoti, pavāraṇam janetiyeva. Sace pana pakkuthitesu udakādīsu pakkhipitvā pacitvā denti, yāgusaṅgahameva gacchati. Yāgusaṅgaham gatepi tasmim vā aññasmim vā yattha macchamamsam pakkhipanti, sace sāsapamattampi macchamamsakhaṇḍam vā nhāru vā paññāyati, pavāraṇam janeti, suddharasako pana rasakayāgu vā na janeti. Thapetvā vuttadhaññātāṇḍule aññehi veṇuṇḍulādīhi vā kaṇḍamūlaphalehi vā yehi kehiñci kataṃ bhattampi pavāraṇam na janeti, pāgeva ghanayāgu. Sace panettha macchamamsam pakkhipanti, janeti. **Mahāpacariyam** “pupphiatthāya bhattampi pavāraṇam janeti”ti vuttam. Pupphiatthāya bhattam nāma pupphikhajjakathāya kuthitūduke pakkhipitvā seditāṇḍulā vuccanti. Sace pana te taṇḍule sukkhāpetvā khādanti, vaṭṭati, neva sattusaṅkhyam, na bhattasaṅkhyam gacchanti. Puna tehi katabhattam pavāretyeva. Te taṇḍule sappitelādīsu vā pacanti, pūvam vā karonti, na pavārenti. Puthukā vā tāhi katasattubhattādīni vā na pavārenti.

Kummāso nāma yavehi katakummāso. Aññehi pana muggādīhi katakummāso pavāraṇam na janeti.

Sattu nāma sālīvīhiyavehi katasattu. Kaṅguvarakakudrūsakasīsāni bhajjitvā ṭsakam koṭṭetvā thuse palāpetvā puna dalham koṭṭetvā cunnam karonti. Sacepi tam allattā ekabaddham hoti, sattusaṅgahameva gacchati. Kharapākabhajjitānam vīhīnam taṇḍule koṭṭetvā denti, tampi cunnam sattusaṅgahameva gacchati. Samapākabhajjitānam pana vīhīnam vā vīhīpalāsānam vā taṇḍulā bhajjitāṇḍulā eva vā na pavārenti. Tesam pana taṇḍulānam cunnam pavāreṭi, kharapākabhajjitānam vīhīnam kuṇḍakampi pavāreṭi. Samapākabhajjitānam pana ātapasukkhānam vā kuṇḍakam na pavāreṭi. Lājā vā tehi katabhattasattuādīni vā na pavārenti, bhajjitāpiṭṭham vā yam kiñci suddhakhajjakam vā na pavāreṭi. Macchamamsapūritakhajjakam pana sattumodako vā pavāreṭi. **Maccho mamsaṅca** pākātameva.

Ayam pana viseso – sace yāgum pivantassa yāgusitthamattāneva dve macchakhaṇḍāni vā mamsakhaṇḍāni vā ekabhājane vā nānabhājane vā denti, tāni ce akhādanto aññam yam kiñci pavāraṇappahonakam paṭikkhipati, na pavāreṭi. Tato ekam khādītam, ekam hatthe vā patte vā hoti, so ce aññam paṭikkhipati, pavāreṭi. Dvepi khādītāni honti, mukhe sāsapamattampi avasiṭṭham natthi, sacepi aññam paṭikkhipati, na pavāreṭi. Kappiyamamsam khādanto kappiyamamsam paṭikkhipati, pavāreṭi. Kappiyamamsam khādanto akappiyamamsam paṭikkhipati, na pavāreṭi. Kasmā? Avatthutāya. Yañhi bhikkhuno khādītam vaṭṭati, tanyeva paṭikkhipato pavāraṇā hoti. Idam pana jānanto akappiyattā paṭikkhipati, ajānantopi paṭikkhipitabbatṭhāne thitameva paṭikkhipati nāma, tasmā na pavāreṭi. Sace pana akappiyamamsam khādanto kappiyamamsam paṭikkhipati, pavāreṭi. Kasmā? Vatthutāya. Yañhi tena paṭikkhittam, tam pavāraṇāya vatthu, yam pana khādāti, tam kiñcāpi paṭikkhipitabbatṭhāne thitam, khādīyamānam pana mamsabhāvam na jahati, tasmā pavāreṭi. Akappiyamamsam vā khādanto akappiyamamsam paṭikkhipati, purimanayeneva na pavāreṭi. Kappiyamamsam vā akappiyamamsam vā khādanto pañcannaṃ bhojanānam yam kiñci kappiyabhojanam paṭikkhipati, pavāreṭi. Kuladūsakavejjakammauttarimanussadhammārocanaśāditarūpīyādīhi nibbattam buddhapatīkuṭṭham anesanāya uppannam akappiyabhojanam paṭikkhipati, na pavāreṭi. Kappiyabhojanam vā akappiyabhojanam paṭikkhipati, na pavāreṭi. Kappiyabhojanam vā akappiyabhojanam vā bhuñjantopi kappiyabhojanam paṭikkhipati, pavāreṭi. Akappiyabhojanam paṭikkhipati, na pavāreṭi sabbattha vuttanayeneva kāraṇam veditabbam.

118. Evam “asana”ntīdīsu yañca asnāti, yañca bhojanam hatthapāse thitena abhihaṭṭam paṭikkhipanto pavāraṇam āpajjati, tam utvā idāni yathā āpajjati, tassa jānanattham ayam vinicchayo – **asanam bhojananti** ettha tāva yena ekasitthampi ajjhocharo hoti so sace pattamukhahatthānam yattha katthaci pañcasu bhojanesu ekasmimpi sati aññam pañcasu bhojanesu ekampi paṭikkhipati, pavāreṭi. Katthaci bhojanam natthi, āmisagandhamattam paññāyati, na pavāreṭi. Mukhe ca hatthe ca bhojanam natthi, patte atthi, tasmim pana āsane abhuñjitukāmo, vīhāram vā pavisitvā bhuñjitukāmo, aññassa vā dātukāmo tasmim ce antare bhojanam paṭikkhipati, na pavāreṭi. Kasmā? Vipakatabhojanabhāvassa upacchinattā. “Yopi aññatra gantvā bhuñjitukāmo mukhe bhattam gilītvā sesam ādāya gacchanto antarāmagge aññam bhojanam paṭikkhipati, tassapi pavāraṇā na hotīti”ti **mahāpacariyam** vuttam. Yathā ca patte, evam hatthehi. Mukhehi vā vijjāmanam bhojanam sace anajjoharitukāmo hoti, tasmīṅca khane aññam

paṭikkhipati, na pavāreti. Ekasmiñhi pade vuttam lakkhanam sabbattha veditabbam hoti. Apica **kurundiyaṃ** esa nayo dassitoyeva. Vuttañhi tattha “mukhe bhattam gilītam, hatthe bhattam vighāsādassa dātukāmo, patte bhattam bhikkhussa dātukāmo, sace tasmim̄ khāṇe paṭikkhipati, na pavāretī”ti.

Hatthapāse ʒhitoti ettha pana sace bhikkhu nisim̄na hoti, āsanassa pacchimantato paṭṭhāya, sace ʒhito, panhiantato paṭṭhāya, sace nipanno, yena passena nipanno, tassa pārimantato paṭṭhāya, dāyakkassa nisinnassa vā ʒhitassa vā nipannassa vā ʒhapetvā pasāritahattham yaṃ āsanataram aṅgam, tassa orimantena paricchinditvā adḍhateyyahattho “hatthapāso”ti veditabbo. Tasmim̄ ʒhatvā abhihaṭam paṭikkhipantasseva pavāraṇā hoti, na tato param.

Abhiharatī hatthapāsabbhantare ʒhito gahaṇattham upanāmeti. Sace pana anantaranisinnopi bhikkhu hatthe vā ūrusu vā ādhrake vā ʒhitam pattam anabhiharitvā “bhattam ganhāhi”ti vadati, tam paṭikkhipato pavāraṇā natthi. Bhattapacchim̄ ānetvā purato bhūmīyaṃ ʒhapetvā “ganhāhi”ti vuttepi eseva nayo. Isakam pana uddharitvā vā apanāmetvā vā “ganhathā”ti vutte paṭikkhipato pavāraṇā hoti. Therāsane nisim̄na thero dūre nisinnassa daharabhikkhussa pattam pesetvā “ito odanam ganhāhi”ti vadati, ganhītvā pana gato tuñhī tiṭṭhati, daharo “alam mayha”nti paṭikkhipati, na pavāreti. Kasmā? Therassa dūrabhāvato dūtassa ca anabhiharāṇato. Sace pana gahetvā āgato bhikkhu “idam bhattam ganhā”ti vadati, tam paṭikkhipato pavāraṇā hoti. Parivesanāyaeko ekena hatthena odanapacchim̄, ekena kaṭacchum̄ gahetvā bhikkhum̄ parivisati, tatra ce añño āgantvā “aḥam pacchim̄ dhāressāmi, tvam odanam dehī”ti vatvā gahitamattameva karoti, parivesako eva pana tam dhāreti, tasmā sā abhihaṭāya hoti, tato dātukāmatāya ganhantam paṭikkhipantassa pavāraṇā hoti. Sace pana parivesakena phuṭṭhamattāya hoti, itarova nam dhāreti, tato dātukāmatāya ganhantam paṭikkhipantassa pavāraṇā na hoti, kaṭacchunā uddhatābhatte pana hoti. Kaṭacchunā abhihāroyeva hi tassa abhihāro. “Dvinnam̄ sambhārepi paṭikkhipanto pavāretīyevā”ti **mahāpacariyaṃ** vuttam. Anantarassa bhikkhuno bhatte dīyamāne itaro pattam hatthena pidahati, pavāraṇā natthi. Kasmā? Aññassa abhihaṭe paṭikkhitattā.

Paṭikkhepo paññāyatī ettha vācāya abhihaṭam paṭikkhipato pavāraṇā natthi, kāyena abhihaṭam pana yena kenaci ākārena kāyena vā vācāya vā paṭikkhipantassa pavāraṇā hotīti veditabbo. Tatra kāyena paṭikkhepo nāma aṅgulim̄ vā hattham vā makkhikābḷjanim̄ vā cīvarakaṇam vā cāleti, bhamukāya vā ākāram karoti, kudḍho vā oloketi. Vācāya paṭikkhepo nāma “ala”nti vā “na ganhāmi”ti vā “mā ākira”ti vā “apagacchā”ti vā vadati. Evam̄ yena kenaci ākārena kāyena vā vācāya vā paṭikkhitte pavāraṇā hoti.

119. Eko abhihaṭe bhatte pavāraṇāya bhīto hatthe apanetvā punappunam̄ patte odanam ākirantam̄ “ākira ākira, koṭṭetvā koṭṭetvā pūrehī”ti vadati, ettha kathanti? Mahāsumatthero tāva “anākiraṇatthāya vuttattā pavāraṇā hotī”ti āha. Mahāpadumatthero pana “ākira pūrehīti vadantassa nāma kassaci pavāraṇā atthī”ti vatvā “na pavāretī”ti āha.

Aparo bhattam abhiharantam̄ bhikkhum̄ sallakkhetvā “kim̄, āvuso, itopi kiñci ganhissasi, dammi te kiñci”ti āha, tatrāpi “evam̄ nāgamissatīti vuttattā pavāraṇā hotī”ti mahāsumatthero āha. Mahāpadumatthero pana “ganhissatīti vadantassa nāma kassaci pavāraṇā atthī”ti vatvā “na pavāretī”ti āha.

Eko samamsakam̄ rasam̄ abhiharitvā “rasam̄ ganhathā”ti vadati, tam sutvā paṭikkhipato pavāraṇā natthi. “Macchamamsarasa”nti vutte paṭikkhipato pavāraṇā hoti, “idam ganhathā”ti vuttepi hotīyeva. Mamsam visum̄ katvā “mamsarasam̄ ganhathā”ti vadati, “tattha ce sāsapamattampi mamsakhaṇḍam atthi, tam paṭikkhipato pavāraṇā hoti. Sace pana parissāvīto hoti, vaṭṭatī”ti abhayatthero āha.

Mamsarasena āpucchantam mahāthero “muhuttam̄ āgamehī”ti vatvā “thālākam, āvuso, āharā”ti āha, ettha kathanti? Mahāsumatthero tāva “abhihārakassa gamanam̄ upacchinam̄, tasmā pavāretī”ti āha. Mahāpadumatthero pana “ayam̄ kuḥim̄ gacchati, kīdisam̄ etassa gamanam, ganhantassapi nāma kassaci pavāraṇā atthī”ti vatvā “na pavāretī”ti āha.

Kalīrapanasādīhi missetvā mamsam pacanti, tam gahetvā “kalīrasūpaṃ ganhathā, panasabyañjanam̄ ganhathā”ti vadanti, evampi na pavāreti. Kasmā? Apavāraṇārahassa nāmena vuttattā. Sace pana “macchāsūpaṃ mamsasūpa”nti vā “idam ganhathā”ti vā vadanti, pavāreti, mamsakarambako nāma hoti. Tam̄ dātukāropi “karambakam̄ ganhathā”ti vadati, vaṭṭati, na pavāreti, “mamsakarambaka”nti vā “ida”nti vā vutte pana pavāreti. Esa nayo sabbesu macchamamsamissakesu.

120. “Yo pana nimantane bhūjāmāno mamsam abhihaṭam̄ “uddissakata”nti maññamāno paṭikkhipati, pavāritova hotī”ti **mahāpacariyaṃ** vuttam. Missakathā pana **kurundiyaṃ** sutthu vuttā. Evañhi tattha vuttam – piṇḍacāriko bhikkhu bhattamissakam̄ yāgum āharitvā “yāgum ganhathā”ti vadati, na pavāreti, “bhattam ganhathā”ti vutte pavāreti. Kasmā? Yenāpucchito, tassa atthitāya. Ayametha adhippāyo – “yāgumissakam̄ ganhathā”ti vadati, tatra ce yāgu bahutarā vā hoti samasamā vā, na pavāreti. Yāgu mandā, bhattam bahutarā, pavāreti. Idañca sabbatthakathāsu vuttattā na sakkā paṭikkhipitum, kāraṇam panetha duddasam. “Bhattamissakam̄ ganhathā”ti vadati, bhattam bahutarā vā samam vā appataram vā hoti, pavāretīyeva. Bhattam vā yāgum vā anāmasitvā “missakam̄ ganhathā”ti vadati, tatra ce bhattam bahutarā vā samakam vā hoti, pavāreti, appataram na pavāreti, idañca karambakena na samānetabbam. Karambako hi mamsamissakopi hoti amamsamissakopi, tasmā karambakanti vutte pavāraṇā natthi, idam pana bhattamissakameva. Ettha vuttanayeneva pavāraṇā hoti. Bahurase bhatte rasam, bahukhīre khīram, bahusappimhi ca pāyāse sappim ganhathāti visum̄ katvā deti, tam paṭikkhipato pavāraṇā natthi.

Yo pana gacchanto pavāreti, so gacchantova bhūjīṭum labhati. Kaddamam vā udakam vā patvā ʒhitena atirittam̄ kāretabbam. Sace antarā nadī pūrā hoti, nadīre gumbam anupariyāyanta bhūjīṭabbam. Atha nāvā vā setu vā atthi, tam abhiruḥitvāpi caṅkamanteneva bhūjīṭabbam, gamanam na upacchinditabbam. Yāne vā hatthiassapīṭhe vā candamaṇḍale vā sūriyamaṇḍale vā nisīditvā pavāritena yāva majjhanhikam, tāva tesu gacchantesupi nisinneneva bhūjīṭabbam. Yo ʒhito pavāreti, ʒhiteneva, yo nisim̄na pavāreti, nisinneneva paribhūjīṭabbam, tam tam iriyāpatham̄ vikopentena atirittam̄ kāretabbam. Yo ukkuṭiko nisīditvā pavāreti, tena ukkuṭikeneva bhūjīṭabbam. Tassa pana heṭṭhā palālapīṭham vā kiñci vā nisīdanakam̄ dātābham. Pīṭhake nisīditvā pavāritena āsanam̄ acāletvāva catasso disā parivattantena bhūjīṭum labbhati. Mañce nisīditvā pavāritena ito vā etto vā sañcaritum na labbhati. Sace pana nam̄ saha mañcena ukkhipitvā aññatra nenti, vaṭṭati. Nipajjītvā pavāritena nipanneneva paribhūjīṭabbam. Parivattantena yena passena nipanno, tassa thānam̄ nātikkametabbam.

121. Pavāritena pana kimkātabbanti? Yena iriyāpathena pavārito hoti, tam vikopetvā aññena iriyāpathena ce bhūjīṭi, atirittam̄ kārapetvā bhūjīṭabbam. Anātirittam̄ pana yaṃ kiñci yāvākālikasaṅgahitam khādanīyam vā bhojanīyam vā khādāti vā bhūjīṭi vā, ajjhohāre ajjhohāre pācittiyam.

Tattha **anātirittam** nāma nātirittam, na adhikanti attho. Tam pana yasmā kappiyakatādīhi sattahi vinayakammākārehi akatam vā gilānassa anadhikam vā hoti, tasmā padabhājane vuttam –

“Anātirittam nāma akappiyakatam hoti, appatiggahitakatam hoti, anuccāritakatam hoti, ahattapāse katam hoti, abhuttāvinā katam hoti, bhuttāvinā ca pavāritena āsanā vuṭṭhitena katam hoti, ‘alametaṃ sabba’nti avuttam hoti, na gilānātirittam hoti, etaṃ anātirittam nāmā”ti (pāci. 239).

Tattha **akappiyakatanti** yaṃ tattha phalaṃ vā kandamūlādīṃ vā pañcahi samānakappehi kappiyam akatam, yañca akappiyamamsam vā akappiyabhojanam vā, etaṃ akappiyam nāma. Tam̄ akappiyam “alametaṃ sabba”nti evam̄ atirittam̄ katampi “akappiyakata”nti veditabbam. **Appatiggahitakatanti** bhikkhunā appatiggahitam̄yeva purimanayena atirittam̄ katam. **Anuccāritakatanti** kappiyam kāretum āgatena bhikkhunā isakampi anukkhittam vā anapanāmitam vā katam. **Ahattapāse katanti** kappiyam kāretum āgatassa hatthapāsato bahi ʒhitena katam. **Abhuttāvinā katanti** yo “alametaṃ sabba”nti atirittam karoti, tena pavāraṇāpāhonaḥkappiyam abhuttena katam. **Bhuttāvinā pavāritena āsanā vuṭṭhitena katanti** idam uttānameva. “**Alametaṃ sabba**”nti avuttanti vacībhedam katvā evam̄ avuttam hoti. Iti imehi sattahi vinayakammākārehi yaṃ atirittam̄ kappiyam akatam, yañca na gilānātirittam, tadubhayampi “anātiritta”nti veditabbam.

122. Atirittam pana tasseeva paṭipakkhanayena veditabbam. Teneva vuttam padabhājane –

“Atirittam nāma kappiyakatam hoti, paṭiggahitakatam hoti, uccāritakatam hoti, hatthapāse katam hoti, bhuttāvinā katam hoti, bhuttāvinā pavāritena āsanā vuṭṭhitena katam hoti, ‘alametaṃ sabba’nti vuttam hoti, gilānātirittam hoti, etaṃ atirittam nāmā”ti (pāci. 239).

Apicettha **bhuttāvinā katam hotīti** anantaranisinnassa sabhāgassa bhikkhuno pattato ekampi sittham vā mamsahīram vā khādītva katampi “bhuttāvināva katam hotī”ti veditabbam. **Āsanā vuṭṭhitenāti** ettha pana asammohattham ayam̄ vinicchayo – dve bhikkhū dhōyeva bhūjīṭamānā pavāritā honti, ekena tattheva nisīditabbam, itarena niccabhattam vā salākabhattam vā ānetvā upaḍḍham tassa bhikkhuno patte ākiritvā hattham dhovitvā sesam tena bhikkhunā kappiyam kārapetvā bhūjīṭabbam. Kasmā? Yañhi tassa hatthe laggam, tam̄ akappiyam hoti. Sace pana paṭhamam̄ nisim̄na bhikkhu sayameva tassa pattato hatthena ganhāti, hatthadhovanakiccam natthi. Sace pana evam̄ ‘kappiyam kāretvā bhūjīṭantassa puna kiñci byañjanam vā khādanīyam vā patte ākira’nti yena paṭhamam̄ kappiyam katam hoti, so puna kātum na labhati. Yena akatam, tena kātābham, yañca akatam, tam̄ kātābham. **Yena akatanti** aññena bhikkhunā yena paṭhamam̄ na katam, tena kātābham. **Yañca akatanti** yena paṭhamam̄ kappiyam katam, tenapi

yam akatam, tam katabbam. Paṭhamabhājanena pana kātum na labbhati. Tattha hi kariyamāne paṭhamam katena saddhim katam hoti, tasmā aññasmim bhājanena kātum vaṭṭati adhippāyo. Evaṃ katam pana tena bhikkhunā paṭhamam katena saddhim bhujitum vaṭṭati.

Kappiyam karontena ca na kevalam patteyyeva, kuṇḍepi pacchiyampi yattha katthaci purato ṭhapetvā onāmitabhājanena katabbam. Tam sace bhikkhusatam pavāritam hoti, sabbesam bhujitum vaṭṭati, appavāritānampi vaṭṭati. Yena pana kappiyam katam, tassa na vaṭṭati. Sacepi pavāretvā piṇḍāya pavitṭham bhikkhum pattam gahetvā avassam bhujājanake maṅgalanimantane nisīdāpentī, atirittam kārapetvāya bhujitabbam. Sace tattha añño bhikkhu natthi, āsanasālāya va vihāram vā pattam pesetvā kāretabbam, kappiyam karontena pana anupasampannassa hatthe ṭhitam na katabbam. Sace āsanasālāyam abyatto bhikkhu hoti, sayam gantvā kappiyam kārapetvā ānetvā bhujitabbam.

Gilānātirittanti ettha na kevalam yam gilānassa bhuttāvasesam hoti, tam gilānātirittam, atha kho yam kiñci gilānam uddissa “ajja vā yadā vā icchati, tadā khādisaṭṭi” ti āhatam, tam sabbam gilānātirittanti veditabbam. Yāmakālikam pana satīhākālikam yāvajjivikam vā yam kiñci anātirittam āhāratthāya paribhuñjantassa ajjhohāre ajjhohāre dukkaṭam. Sace pana yāmakālikādīni āmisasamsaṭṭhāni honti, āhāratthāyapi anāhāratthāyapi paṭiggahetvā ajjoharantassa pācītiyameva, asamsaṭṭhāni pana sati paccaye bhujāntassa anāpatti.

Iti pālimuttakavinayavinicchayasāngahe

Pavāraṇāvinicchayakathā samattā.

22. Pabbajjāvinicchayakathā

123. Pabbajjāti ettha pana pabbajjāpekkham kulaputtam pabbājentena ye pāliyam “na bhikkhave pañcahi ābādhehi phutṭho pabbājetabbo” ti ādinā (mahāva. 89) paṭikkhittā puggalā, te vajjivā pabbajjādosavirahito puggalo pabbājetabbo. Tatrāyam vinicchayo (mahāva. aṭṭha. 88) – kuṭṭham gaṇḍo kilāso soso apamāroti imehi pañcahi ābādhehi phutṭho na pabbājetabbo, pabbājento pana dukkaṭam āpajjati “yo pabbājeyya, āpatti dukkaṭassā” ti vuttatā. Tattha **kuṭṭhanti** rattakuṭṭham vā hotu kālakuṭṭham vā, yam kiñci kiṭṭhadaddakacchūdiṭṭhāpabbhedampi sabbam kuṭṭhamevāti vuttam. Tañce nakhapitṭhippamānampi vadḍhanakapakkhe ṭhitam hoti, na pabbājetabbo. Sace pana nivāsanaṭṭhānehi pakatipacchannāṭṭhāne nakhapitṭhippamānam avadḍhanakapakkhe ṭhitam hoti, vaṭṭati. “Mukhe pana hatthapādapiṭṭhū vā sacepi avadḍhanakapakkhe ṭhitam, nakhapitṭhito ca khuddakatarampi na vaṭṭatiyeva” ti **kurundiyaṃ** vuttam. Tikicchāpetvā pabbājentepi pakativanne jāteyyeva pabbājetabbo, godhāpitṭhisadisacunnākoiranasarīrampi pabbājetum na vaṭṭati.

Gaṇḍoti medagaṇḍo vā hotu añño vā, yo koci kolaṭṭhimattakopi ce vadḍhanakapakkhe ṭhito gaṇḍo hoti, na pabbājetabbo. Paṭicchannāṭṭhāne pana kolaṭṭhimatte avadḍhanakapakkhe ṭhite vaṭṭati, mukhādīce appaṭicchannāṭṭhāne avadḍhanakapakkhe ṭhitepi na vaṭṭati. Tikicchāpetvā pabbājentepi sarīram sacchavim kārapetvā pabbājetabbo. Unnigaṇḍā nāma honti gothanakā viya āṅgulikā viya ca tattha tattha lambanti, etepi gaṇḍāyeva, tesu sati pabbājetum na vaṭṭati. Daharakāle khīrapīlakā yobbannakāle ca mukhe kharapīlakā nāma honti, mahallakakāle nassanti, na tā gaṇḍasaṅkhyam gacchanti, tāsū sati pabbājetum vaṭṭati. Aññā pana sarīre kharapīlakā nāma, aparā padumakannikā nāma honti, aññā sāsapabjījakā nāma sāsapamattāyeva sakalasarīram pharanti, sabbā kuṭṭhājītikāya, tāsū sati na pabbājetabbo.

Kilāsoti na bhijjanakam na paggharaṇakam padumapundarīkapattavaṇṇam kuṭṭham. Yena gunnam viya sabalam sarīram hoti, tasmim kuṭṭhe vuttanayeneva vinicchayo veditabbo. **Sosoti** sosabyādhi. Tasmim sati na pabbājetabbo. **Apamāroti** pittummādo vā yakkhummādo vā. Tattha pubbaverikena amanussena gahito duttikiccho hoti, appamattakēpi pana apamāre sati na pabbājetabbo.

124. “Na, bhikkhave, rājabhaṭṭo pabbājetabbo, yo pabbājeyya, āpatti dukkaṭassā” ti (mahāva. 90) vacanato rājabhaṭṭopi na pabbājetabbo. Ettha ca amacco vā hotu mahāmatto vā sevako vā kiñci ṭhānantaram patto vā appatto vā, yo koci rañño bhattavetanabhāṭṭo, sabbo rājabhaṭṭoti saṅkhyam gacchati, so na pabbājetabbo. Tassa pana puttantabhāṭṭukā ye rājato bhattavetanam na gaṇḥanti, te pabbājetum vaṭṭati. Yo pana rājato laddham nibaddhabhogam vā māsamavaccharaparibbayam vā raññoyeva niyyādeti, puttabhāṭṭuke vā tam ṭhānam sampaticchāpetvā rājānam “na dānāham devassa bhāṭṭo” ti āpucchati, yena vā yamkāraṇā vetanam gahitam, tam kammam katam hoti, yo vā “pabbājassū” ti raññā anuñāto hoti, tampi pabbājetum vaṭṭati.

125. Coropi dhajabandho na pabbājetabbo “na, bhikkhave, dhajabandho cora pabbājetabbo, yo pabbājeyya, āpatti dukkaṭassā” ti (mahāva. 91) vuttatā. Tattha dhajam bandhivā viya vicarattī **dhajabandho**, mūladevādayo viya loke pakaṭoti vuttam hoti. Tasmā yo gāmaghātam vā panthaduḥanaṃ vā nagare sandhicchedādikammam vā karonto vicarati, paññāyati ca “asuko nāma idaṃ idaṃ karoti” ti, so na pabbājetabbo. Yo pana rājaputto rajjam patthento gāmaghāṭṭādīni karoti, so pabbājetabbo. Rājāno hi tasmim pabbājite tussanti, sace pana na tussanti, na pabbājetabbo. Pubbe mahājāne pakaṭo cora pacchā corakammam pahāya pañca sīlāni samādiyati, tañce manussā evam jānanti, pabbājetabbo. Ye pana ambalabujādicorakā sandhicchedādicorā eva vā adissamānā theyyam karonti, pacchāpi “iminā nāma idaṃ kata” nti na paññāyanti, tepi pabbājetum vaṭṭati.

126. Kārabhedako pana cora na pabbājetabbo “na, bhikkhave, kārabhedako cora pabbājetabbo, yo pabbājeyya, āpatti dukkaṭassā” ti (mahāva. 92) vuttatā. Tattha kāro vuccati bandhanāgāram. Idha pana andubandhanam vā hotu saṅkhalikabandhanam vā rajjubandhanam vā gāmagabandhanam vā nigamabandhanam vā nagarabandhanam vā purisaguttī vā janapadabandhanam vā dīpabandhanam vā, yo etesu yam kiñci bandhanam bhindivā vā chindivā vā vivarivā vā apassamānānam vā palāyati, so **kārabhedakoti** saṅkhyam gacchati. Tasmā idiso kārabhedako cora dīpabandhanam bhindivā dīpantarām gatopi na pabbājetabbo. Yo pana cora, kevalam hatthakammam akaronto “evam no apalāyanto karissati” ti rājayuttādīhi baddho, so kāram bhindivā palātopi pabbājetabbo. Yo pana gāmanigamaṭṭanādīni keniyā gahetvā tam upasāpento bandhanāgāram pavesito hoti, sopi palāyivā āgato na pabbājetabbo. Yopi kasikamādīhi dhanam sampādetvā jīvanto “nidhānam iminā laddha” nti pesuñnam asamaṅharitvā kenaci bandhāpito hoti, tam tattheva pabbājetum na vaṭṭati, palāyivā gatam pana gataṭṭhāne pabbājetum vaṭṭati.

127. “Na, bhikkhave, likhitako cora pabbājetabbo, yo pabbājeyya, āpatti dukkaṭassā” ti (mahāva. 93) vacanato pana likhitako cora na pabbājetabbo. Tattha **likhitako** nāma yo koci corikam vā aññam vā garum rājāparādham katvā palāto, rājā ca nam paṇṇe vā potthake vā “itthannāmo yattha dissati, tattha gahetvā māretabbo” ti vā “hatthapādādīni assa chinditabbāni” ti vā “ettakam nāma daṇḍam āharāpetabbo” ti vā likhāpeti, ayaṃ likhitako nāma, so na pabbājetabbo.

128. Kasāhato katadaṇḍakammopi na pabbājetabbo “na, bhikkhave, kasāhato katadaṇḍakammopi pabbājetabbo, yo pabbājeyya, āpatti dukkaṭassā” ti (mahāva. 94) vacanato. Ettha pana yo vacanapesanādīni akaronto haññati, na so katadaṇḍakammopi. Yo pana keniyā vā aññāthā vā kiñci gahetvā khādīvā puna dātum asakkonto “ayameva te daṇḍo hoti” ti kasāhi haññati, ayameva **kasāhato katadaṇḍakammopi**. So ca kasāhi vā hato hotu adḍhadāṇḍakādīnam vā aññātarena, yāva allavaṇo hoti, na tēva pabbājetabbo, vaṇe pana pakātikē katvā pabbājetabbo. Sace pana jānūhi vā kapparehi vā nālikeraṭṭasānādīhi vā ghāteṭvā mutto hoti, sarīre cassa gaṇṭhiyo paññāyanti, na pabbājetabbo, phāsukam katvā eva gaṇṭhīsu sannissinnāsu pabbājetabbo.

129. Lakkhaṇāhato pana katadaṇḍakammopi na pabbājetabbo “na, bhikkhave, lakkhaṇāhato katadaṇḍakammopi pabbājetabbo, yo pabbājeyya, āpatti dukkaṭassā” ti (mahāva. 95) vacanato. Etthapi katadaṇḍakammabhāvo purimanayeneva veditabbo. Yassa pana nalāṭṭe vā ūrūdisū vā tattena lohena lakkhaṇam āhatam hoti, so sace bhujisso, yāva allavaṇo hoti, tēva na pabbājetabbo. Sacepissa vaṇā rullhā honti chaviyā samapāricchedā, lakkhaṇam na paññāyati, timaṇḍalam nivatthassa uttarāsaṅge kate paṭicchannokāse ce hoti, pabbājetum vaṭṭati, appaṭicchannokāse ce, na vaṭṭati.

130. “Na, bhikkhave, ināyiko pabbājetabbo, yo pabbājeyya, āpatti dukkaṭassā” ti (mahāva. 96) vacanato ināyikopi na pabbājetabbo. Tattha **ināyiko** nāma yassa pitipitāmahehi vā inam gahitam hoti, sayam vā inam gahitam hoti, yam vā āṭhapetvā māṭapitūhi kiñci gahitam hoti, so tam inam paresam dhāretīti ināyiko. Yam pana aññe nātakā āṭhapetvā kiñci gaṇḥanti, so na ināyiko. Na hi te tam āṭhapetum issarā, tasmā tam pabbājetum vaṭṭati, itaram na vaṭṭati. Sace panassa nāṭisālohitā “mayam dassāma, pabbājetha na” nti inam attano bhāram karonti, añño vā koci tassa ācārasampattim disvā “pabbājetha nam, aham inam dassāmi” ti vadati, pabbājetum vaṭṭati. Tesu asati bhikkhunā tathārūpassa upaṭṭhākesappi ārocetabbam “sahetuko satto inapalibodhena na pabbajati” ti. Sace so paṭipajjati, pabbājetabbo. Sacepi attano kappiyabhaṇḍam atthi, “etaṃ dassāmi” ti pabbājetabbo. Sace pana neva nātakādayo paṭipajjanti, na attano dhanam atthi, “pabbājetvā bhikkhāya caritvā mocessāmi” ti pabbājetum na vaṭṭati. Sace pabbājēti, dukkaṭam. Palātopi ānetvā dātabbo. No ce deti, sabbam inam gīvā hoti. Ajānitvā pabbājeyyo anāpatti, passantena pana ānetvā inasāmikānam dassetabbo, apassantassa gīvā na hoti.

Sace ināyiko aññam desam gantvā pucchiyamānopi “nāham kassaci kiñci dhāremī” ti vatvā pabbajati, inasāmikō ca tam pariyesanto tattha gacchati, daharo tam disvā palāyati, so theram upasankamitvā “ayaṃ, bhante, kena pabbājito, mama ettakam nāma dhanam gahetvā palāto” ti vadati, therena vattabbam “mayā, upāsaka, ‘anaṇo aha’ nti

vadanto pabbājito, kim dāni karomi, passa me pattačvara`nti. Ayam tattha sāmīci. Palāte pana gīvā na hoti. Sace pana nam therassa sammukhāva disvā “āyam mama ināyiko”ti vadati, “tava ināyikam tvameva jānāhi”ti vattabbo, evampi gīvā na hoti. Sacepi so “pabbajito ayam dāni kuhiṃ gamissati”ti vadati, therena “tvameva jānāhi”ti vattabbo. Evampissa palāte gīvā na hoti. Sace pana thero “kuhiṃ dāni ayam gamissati, idheva acchati”ti vadati, so ce palāyati, gīvā hoti. Sace so sahetuko satto hoti vattasampanno, therena “Idiso aya”nti vattabham. Ināsāniko ce “sādhū”ti vissajjeti, icceṭam kusalam, “upaddhupaḍḍham dethā”ti vadati, dātābham. Aparenna samayena atirādhako hoti, “sabbam dethā”ti vuttepi dātābhaveva. Sace pana udesaparipucchādisu kusalo hoti bahūpakāro bhikkhūnam, bhikkhācāravattena pariyesitvāpi inam dātābhaveva.

131. Dāsopi na pabbājetabbo “na, bhikkhave, dāso pabbājetabbo, yo pabbājeyya, āpatti dukkaṭassā”ti (mahāva. 97) vacanato. Tattha cattāro **dāsā** antojāto dhanakkīto karamarānīto sāmam dāsabyam upagato. Tattha **antojāto** nāma jātiyā dāso gharadāsīyā putto. **Dhanakkīto** nāma mātāpītunam santikā putto vā sāmīkānam santikā dāso vā dhanam datvā dāsacārittam āropetvā kīto. Ete dvepi na pabbājetabbā. Pabbājetenta tattha cattāri avasena adāse katvā pabbājetabbā. **Karamarānīto** nāma tīrorattham vilopam vā katvā upalāpetvā vā tīroratthato bhujissamanūsakāni āharanti, antorattheyeva vā katāparādham kiñci gāmam rājā “vilupathā”ti ca ānāpeti, tato mānusakānīpi āharanti, tattha sabbe purisā dāsā, itthiyo dāsīyo. Evarīpo karamarānīto dāso yehi ānīto, tesam santike vasanto vā bandhanāgāre baddho vā purisehi rakkhīyamāno vā na pabbājetabbo, palāyitvā pana gato gatattāne pabbājetabbo. Raññā tuṭṭhena “karamarānītae muñcathā”ti vatvā vā sabbasādhāraṇena vā nayena bandhanamokkhe kate pabbājetabbova.

Sāmam dāsabyam upagato nāma jīvītathe vā ārakkhahetu vā “aham te dāso”ti sayameva dāsabhāvam upagato rājūnam hatthiassagamahiṃsagopakādayo viya. Tādiso dāso na pabbājetabbo. Rañño vannaḍāsīnam puttā honti amaccaputtasādīsā, tepi na pabbājetabbā. Bhujissīthiyo asaṇṇatā vannaḍāsīhi saddhīṃ vicaranti, tāsam putte pabbājetum vaṭṭati. Sace sayameva paṇnam āropenti, na vaṭṭati. Bhaṭtiputtaganādinam dāsāpi tehi adinnā na pabbājetabbā. Vihāresu rājūhi āramīkadāsā nāma dinnā honti, tepi pabbājetum na vaṭṭati, bhujisse katvā pana pabbājetum vaṭṭati. **Mahāpaccariyam** “antojātadhanakkītae ānetvā bhikkhusaṅghassa “ārāṃike demā”ti denti, takkam sīse āsittakāsādīsāva honti, te pabbājetum vaṭṭati”ti vuttam. **Kurundiyaṃ** pana “ārāṃikam demāti kappiyavohārena denti, yena kenaci vohārena dinno hotu, neva pabbājetabbo”ti vuttam. Duggatamanussā “saṅgham nissāya jīvissāmā”ti vihāre kappiyakārakā honti, ete pabbājetum vaṭṭati. Yassa mātāpitaro dāsā, mātā eva vā dāsī, piṭā adāso, tam pabbājetum na vaṭṭati. Yassa pana mātā adāsī, piṭā dāso, tam pabbājetum vaṭṭati. Bhikkhussa nātakā vā upaṭṭhākā vā dāsam denti “imam pabbājetha, tumhākam veyyāvaccam karissati”ti, attano vāssa dāso atthi, bhujisso katova pabbājetabbo. Sāmīkā dāsam denti “imam pabbājetha, sace abhiramissati, adāso. Vibhamissati ce, amhākam dāsava bhavissati”ti, ayam tāvakāliko nāma, tam pabbājetum na vaṭṭati **kurundiyaṃ** vuttam. Nissāmīkadāso hoti, sopi bhujisso katova pabbājetabbo. Ajānanto pabbājetvā upasampādetvā vā pacchā jānanti, bhujissam kātumeva vaṭṭati.

Imassa ca atthassa pakāsanattham idam vatthum vadanti – ekā kira kuladāsī ekena saddhīṃ anurādhapurā palāyitvā rohaṇe vasamānā puttam paṭilabhi, so pabbājitvā upasampannakāle lajji kukkucako aho. Athekadivasam mātaram pucchā “kim upāsike tumhākam bhātā vā bhaginī vā natthi, na kiñci nātakam passāmi”ti. Tāta, aham anurādhapure kuladāsī, tava pitarā saddhīṃ palāyitvā idha vasāmi. Silavā bhikkhu “asuddhā kira me pabbājā”ti samvegam labhitvā mātaram tassa kulassa nāmagottam pucchitvā anurādhapuram āgamā tassa kulassa gharadvāre atthāsī, “aticchatha, bhante”ti vuttepi nātikkami. Te āgantvā “kim, bhante”ti pucchīmsu. “Tumhākam itthannāmā dāsī palātā atthi”ti “Atthi, bhante”. Aham tassā putto, sace mam tumhe anujānātha, pabbajjam labhāmi, tumhe mayham sāmīkāti. Te hatthatuṭṭhā hutvā “suddhā, bhante, tumhākam pabbājā”ti tam bhujissam katvā mahāvīhāre vasāpesum catūhi paccayehi paṭijaggantā. Thero tam kulam nissāya vasamānoyeva arahattam pāpuṇṭi.

132. “Na, bhikkhave, hatthacchinno pabbājetabbo. Na pādacchinno, na hatthapādacchinno, na kannacchinno, na kannanāsacchinno, na āṅgulicchinno, na alacchinno, na kaṇḍaracchinno, na phaṇahatthako, na khujjo, na vāmano na galagaṇḍī, na lakkhaṇāhato, na kasāhato, na likhitako, na sīpadī, na pāparogī, na parisadūsako, na kāno, na kuṇī, na khañjo, na pakkhahato, na chinriyāpātho, na jarādubbalo, na andho, na mūgo, na badhiro, na andhamūgo, na andhabadhiro, na mūgabadhiro, na andhamūgabadhiro pabbājetabbo, yo pabbājeyya, āpatti dukkaṭassā”ti (mahāva. 119) vacanato pana hatthacchinnaḍayopi na pabbājetabbā.

Tattha **hatthacchinnoti** yassa hatthatale vā mañibandhe vā kappare vā yattha katthaci eko vā dve vā hatthā chinnā honti. **Pādacchinnoti** yassa aggapāde vā goppakesu vā jaṅghāya vā yattha katthaci eko vā dve vā pādā chinnā honti. **Hatthapādacchinnoti** yassa vuttappakāreṇeva catūsu hatthapādesu dve vā tayo vā sabbe vā hatthapādā chinnā honti. **Kannacchinnoti** yassa kannamūle vā kannasakkhalikāya vā eko vā dve vā kannā chinnā honti. Yassa pana kannāvaṭṭe chijjanti, sakkā ca hoti saṅghājetum, so kannam saṅghājetvā pabbājetabbo. **Nāsacchinnoti** yassa ajapadake vā agge vā ekaṭṭe vā yattha katthaci nāsā chinnā honti. Yassa pana nāsikā sakkā hoti sandhetum, so tam phāsukam katvā pabbājetabbo. **Kaṇṇanāsacchinno** ubhayavasena vedītabbo. **Āṅgulicchinnoti** yassa nakhasesam adassetvā ekā vā bahū vā āṅguliyo chinnā honti. Yassa pana suttatantumattampi nakhasesam paññāyati, tam pabbājetum vaṭṭati. **Alacchinnoti** yassa catūsu āṅguttakesu āṅguliyo vuttanayeneva eko vā bahū vā āṅguttakā chinnā honti. **Kaṇḍaracchinnoti** yassa kaṇḍaranāmakā mahānhārū purato vā pacchato vā chinnā honti, yesu ekassapi chinnaṭṭā aggapādena vā caṅkamati, mīlena vā caṅkamati, na pādāṃ paṭiṭṭhāpetum sakkoti.

Phaṇahatthakoti yassa vaggulipakkhā vā āṅguliyo sambaddhā honti, etam pabbājetukāmena āṅgulantarikāyo phāletvā sabbam antaracammam apanetvā phāsukam katvā pabbājetabbo. Yassapi cha āṅguliyo honti, tam pabbājetukāmena adhikam āṅgulim chinditvā phāsukam katvā pabbājetabbo. **Khujjoti** yo urassa vā piṭṭhiyā vā passassa vā nikkhantattā khujjasarīro. Yassa pana kiñci kiñci angapaccāṅgam isakam vaṅkam, tam pabbājetum vaṭṭati. Mahāpuriso eva hi brahmūjagato, avaseso satto akhujjo nāma natthi. **Vāmanoti** jaṅghavāmano vā kaṭivāmano vā ubhayavāmano vā. Jaṅghavāmanassa kaṭito paṭṭhāya heṭṭhimakāyo rasso hoti, uparimākāyo paripunno. Kaṭivāmanassa kaṭito paṭṭhāya uparimākāyo rasso hoti, heṭṭhimakāyo paripunno. Ubhayavāmanassa ubhopi kāyā rassā honti, yesam rassattā bhūtānam viya parivaṭṭamo mahākuccighaṭasādiso attabhāvo hoti, tam tividhampi pabbājetum na vaṭṭati.

Galagaṇḍīti yassa kumbhaṇḍam viya gale gaṇḍo hoti. Desanāmatameva cetam, yasmīṃ kismiñci pana padese gaṇḍe sati na pabbājetabbo. Tattha vinicchayo “na, bhikkhave, pañcāhi ābādhēhi puṭṭho pabbājetabbo”ti (mahāva. 89) ettha vuttanayeneva vedītabbo. **Lakkhaṇāhatakasāhatalikhitakesu** yam vattabham, tam heṭṭhā bhikkhūna. **Sīpadīti** bhārapādo vuccati. Yassa pādo thūlo hoti sañjātaplako kharo, so na pabbājetabbo. Yassa pana na tva kharabhāvam gaṇhāti, sakkā hoti upanāham bandhitvā udakāvāte pavasetvā udakavālikāya pūretvā yathā sirā paññāyanti, jaṅghā ca telanālikā viya hoti, evam milāpetum, tassa pādāṃ idisaṃ katvā tam pabbājetum vaṭṭati. Sace pana vadḍhati, upasampādenenāpi tathā katvā viya upasampādetabbo. **Pāparogīti** arisabhagandarapittasemhākāsasādisu yena kenaci rogena niccāturo atekiccharogo jeguccho amanāpo, ayam na pabbājetabbo.

133. Parisadūsakoti yo attano virūpatāya parisam dūseti, atidīgho vā hoti aññesam sīsapannānābhīppadeso, atirasso vā ubhayavāmanabhūtarūpam viya, atikālo vā jhāpikkhethe khāṅuko viya, accodāto vā dadhitakkādīhi pamajjitatambalohavaṇṇo, atikiso vā mandamamsalohito atṭhisirācammasarīro viya, atithūlo vā bhāriyamamsso mahodaro mahābhūtasādiso, abhimahantāsīso vā pacchīm sīse katvā thito viya, atikhuddakāsīso vā sarīrassa ananurūpena atikhuddakena sīsenā samannāgato, kūṭakūṭāsīso vā tālaphalapiṇḍāsīsena sīsenā samannāgato, sikharasīso vā uddham anupubbatanukena sīsenā samannāgato, nālisīso vā mahāvenupabbasādīsena sīsenā samannāgato, kappasīso vā pabbhārasīso vā catūsu passesu yena kenaci passena onatena sīsenā samannāgato, vanaśīso vā pūṭisīso vā kannikakeso vā pañakehi khāyitakedāre sassasādisehi tahim tahim utṭhitehi kesehi samannāgato, nillomasīso vā thūlathaddhakeso vā tālahīrasādisehi kesehi samannāgato, jātipalitehi paṇḍarakeso vā pakatitambakeso vā ādittehi viya kesehi samannāgato, āvaṭṭasīso vā gunnam sarīre āvaṭṭasādisehi uddhagehi kesāvaṭṭehi samannāgato, sīsalomehi saddhīṃ ekābaddhabhamukalomo vā jālabaddhena viya nalātena samannāgato.

Sambaddhabhamuko vā nilloabhamuko vā makkaṭabhamuko vā atimahantakkhi vā atikhuddakakkhi vā mahīmsacamme vāsikonena paharivā katachiddasādisehi akkhīhi samannāgato, visamakkhi vā ekena mahantena, ekena khuddakena akkhīnā samannāgato, visamaccakalo vā ekena uddham, ekena adhoti evam visamajjetehi akkhicakkhehi samannāgato, kekaro vā gambhīrakkhi vā yassa gambhīre udapāne udakātārakā viya akkhītārakā paññāyanti, nikkhantakkhi vā yassa kakkāṭasava akkhītārakā nikkhantā honti, hatthikanṇo vā mahantāhi kannasakkhalīhi samannāgato, mūsikanṇo vā jatukakāno vā khuddakāhi kannasakkhalīhi samannāgato, chiddamattakāno vā yassa vinā kannasakkhalīhi kannacchiddamattameva hoti, aviddhakāno vā, yonakajātiko pana parisadūsako na hoti, sabhāvoyeva hi so tassa. Kaṇṇabhagandariko vā niccapīṭinā kannena samannāgato, gaṇḍakāno vā sadā paggharītapubbena kannena samannāgato, ṭaṅkitakāno vā gobhattanālikāya aggasādisehi kannehi samannāgato, atipiṅgalakkhi vā, madhupiṅgalam pana pabbājetum vaṭṭati. Nippakhumakkhi vā assupaggharanakkhi vā pupphitakkhi vā akkhīpākena samannāgatakkhi vā.

Atimahantānāsiko vā atikhuddakanāsiko vā cipīṭānāsiko vā majjhe appatīṭṭhativā ekapasse thitavānānāsiko vā dīghanāsiko vā sukutundasādīsāya jivhāya lehitum sakkuneyyāya nāsikāya samannāgato, niccam paggharitasīṅghānikāno vā, mahāmukho vā yassa paṭaṅgamaṇḍikasava mukhanimittameva mahantam hoti, mukham pana lābusadisam atikhuddakam, bhinnamukho vā vānamukho vā mahōṭṭho vā ukkhalimukhavatṭisādisehi oṭṭhehi samannāgato, tanukaṭṭho vā bhericammāsādisehi dante pidahitum asamatthehi oṭṭhehi samannāgato, mahādharoṭṭho vā tanukauttaroṭṭho vā tanukaadharoṭṭho vā mahāuttaroṭṭho vā oṭṭhachinnako vā eḷamukho vā uppakkamukho vā saṅkhatuṇḍako vā bahi setehi anto atirattehi oṭṭhehi samannāgato, duggandhakunāpamukho vā, mahādanto vā atṭhakadantasādisehi dantehi samannāgato, asuradanto vā heṭṭhā vā upari vā bahi nikkhantanto, yassa pana sakkā hoti oṭṭhehi pidahitum, kathentassa vā paññāyati, no akathentassa, tam pabbājetum vaṭṭati. Pūṭidanto vā niddanto vā

atikhuddakadanto vā yassa pana dantantare kalandakadanto viya sukhumadanto hoti, tam pabbājetum vaṭṭati.

Mahāhanuko vā gohanusadisena hanunā samannāgato, dīghahanuko vā cīpīṭahanuko vā antopavīṭṭhena viya atirassena hanukena samannāgato, bhinnahanuko vā vānkahanuko vā nimmassudāṭhiko vā bhikkhunīsadisamukho, dīghagalo vā bakagalasadisena galena samannāgato, rassagalo vā antopavīṭṭhena viya galena samannāgato, bhinnagalo vā bhaṭṭhaamsakūṭo vā ahattho vā ekahattho vā atirassahattho vā atidīghahattho vā bhinnauro vā bhinnapiṭṭhi vā kacchugatto vā kaṇḍugatto vā daddugatto vā godhāgatto vā yassa godhāya viya gattato cunnāni patanti. Sabbāñcetam virūpakaraṇam sandhāya vitthāritavasena vuttam, vinicchayo panetha pañcābādhesu vuttanayena veditabbo.

Bhaṭṭhakaṭṭiko vā mahānīsado vā uddhanakūṭasadihesi ānisadamamsehi accuggatehi samannāgato, mahāūruko vā vātaṇḍiko vā mahājānuko vā saṅghaṭṭana jānuko vā dīghajāṅgho vā yaṭṭhisadisajāṅgho, vikaṭo vā saṅghaṭṭo vā ubbaddhapindiko vā, so duvidho heṭṭhā orulhāhi vā upari ārulhāhi vā mahatīhi jaṅghapindikāhi samannāgato, mahājāṅgho vā thūlajāṅghapindiko vā mahāpādo vā mahāpanhi vā piṭṭhikapādo vā pādavemajjhatto utṭhitajāṅgho, vānkapādo vā, so duvidho anto vā bahi vā parivattapādo, gaṇṭhikaṅguli vā singiveraphaṇasadisāhi aṅgulīhi samannāgato, andhanakho vā kālavāṇṇehi pūṭinakhehi samannāgato, sabbopi esa parisādūsako. Evarūpo parisādūsako na pabbājetabbo.

134. Kāṇoti pasannandho vā hotu pupphādīhi vā upahatapasādo, dvīhi vā ekena vā akkhinā na passati, so na pabbājetabbo. **Mahāpaccariyam** pana ekakkhikāno ‘‘kāno’’ti vutto, dviakkhikāno andhena saṅghahito. **Mahāatṭhakaṭṭhāyam** jaccandho ‘‘andho’’ti vutto. Tasmā ubhayampi pariyaṇena yujjati. **Kuṇṭi** hatthakuṇi vā pādakuṇi vā aṅgulikuṇi vā, yassa etesu hatthādīsu yaṃ kiñci vānkam paññāyati. **Khañjoti** natajānuko vā bhinnajāṅgho vā majjhe samkuṭṭitapādattā kuṇṭhapādako vā piṭṭhipādamaṅghena caṅkamanto, agege samkuṭṭitapādattā kuṇṭhapādako vā piṭṭhipādaggena caṅkamanto, aggapādeneva caṅkamanakhañjo vā pañhikāya caṅkamanakhañjo vā pādassa bāhirantena caṅkamanakhañjo vā pādassa abhantarena caṅkamanakhañjo vā goppakānaṃ upari bhaggattā sakalena piṭṭhipādāna caṅkamanakhañjo vā. Sabbopesa khañjōyeva, na pabbājetabbo.

Pakkhatotī yassa eko hattho vā pādo vā addhasarīram vā sukham na vahati. **Chinniriyaṭṭhō** piṭhasappi vuccati. **Jarādubbalotī** jinnabhāvena dubbalo attano cīvararajānādikammampi kātūm asamattho. Yo pana mahallakopi balavā hoti, attānaṃ paṭijaggitum sakkoti, so pabbājetabbo. **Andhotī** jaccandho vuccati. **Mūgotī** yassa vacchhedo na pavattati, yassapi pavattati, saraṇagamanam pana paripunnam bhāsītum na sakkoti, tādisam mammanampi pabbājetum na vaṭṭati. Yo pana saraṇagamanamattam paripunnam bhāsītum sakkoti, tam pabbājetum vaṭṭati. **Badhirotī** yo sabbena sabbam na sunāti. Yo pana mahāsaddam sunāti, tam pabbājetum vaṭṭati. **Andhamūgā**dayo ubhayadosavasena vuttā. Yesaṅca pabbajjā paṭikkhittā, upasampadāpi tesam paṭikkhittāva. Sace pana ne saṅgho upasampādeti, sabbepi sūpasampannā, kārakasaṅgho pana ācariyupajjhāyā ca āpatīto na muccanti.

135. Paṇḍako ubhatobyāñjanako theyyasamvāsako titthiyapakantako tiracchānagato mātughātako pitughātako arahantaghātako lohituppādako saṅghabhedako bhikkhunīdūsakoti ime pana ekādasā puggalā ‘‘paṇḍako, bhikkhave, anupasampanno na upasampādetabbo, upasampanno nāsetabbo’’ti (mahāva. 109) ādivacanato abhabbā, neva nesam pabbajjā, na upasampadā ca ruhatī, tasmā na pabbājetabbā na upasampādetabbā, jānitvā pabbājento upasampādentō ca dukkaṭam āpajjati. Ajānitvāpi pabbājītā upasampādītā ca jānitvā līṅganāsānāya nāsetabbā.

Tattha **paṇḍakoti** āsittapaṇḍako usūyapaṇḍako opakkamikapaṇḍako pakkhapaṇḍako napumsakapaṇḍakoti pañca paṇḍakā. Tesu yassa paresam aṅgajātam mukhena gahetvā asucinā āsittassa pariḷāho vūpasammatī, ayaṃ **āsittapaṇḍako**. Yassa paresam ajjhācāram passato usūyāya uppannāya pariḷāho vūpasammatī, ayaṃ **usūyapaṇḍako**. Yassa upakkamena bijāni apantīni, ayaṃ **opakkamikapaṇḍako**. Ekacco pana akusalavipākānubhāvena kālapakkhe paṇḍako hoti, junhapakkhe panassa pariḷāho vūpasammatī, ayaṃ **pakkhapaṇḍako**. Yo pana paṭisandhiyaṃyeva abhāvako uppanno, ayaṃ **na pumsakapaṇḍako**. Tesu āsittapaṇḍakassa ca usūyapaṇḍakassa ca pabbajjā na vāritā, itaresam tinnaṃ vāritā. ‘‘Tesupi pakkhapaṇḍakassa yasmim pakkhe paṇḍako hoti, tasmimyevasa pakkhe pabbajjā vāritā’’ti **kurundiyaṃ** vuttam.

136. Ubhatobyāñjanakoti (mahāva. aṭṭha. 116) itthinimittuppādanakammato ca purisanimittuppādanakammato ca ubhatobyāñjanamassa atthīhi ubhatobyāñjanako. So duvidho hoti itthiubhatobyāñjanako purisaubhatobyāñjanakoti. Tattha itthiubhatobyāñjanakassa itthinimittam pākātam hoti, purisanimittam paṭicchannam. Purisaubhatobyāñjanakassa purisanimittam pākātam, itthinimittam paṭicchannam. Itthiubhatobyāñjanakassa itthīsu purisattam karontassa itthinimittam paṭicchannam hoti, purisanimittam pākātam. Purisaubhatobyāñjanakassa purisānaṃ itthībhāvam upagacchantassa purisanimittam paṭicchannam hoti, itthinimittam pākātam hoti. Itthiubhatobyāñjanako sayāṅca gabbham gaṇhāti, paraṅca gaṇhāpeti, purisaubhatobyāñjanako pana sayam na gaṇhāti, param pana gaṇhāpetīti idametesam nānākaranaṃ. Imassa pana duvidhassapi ubhatobyāñjanakassa neva pabbajjā atthi, na upasampadā.

137. Theyyasamvāsakoti tayo theyyasamvāsakā līṅgathenako samvāsathenako ubhayathenakoti. Tattha yo sayam pabbajitvā vihāram gantvā na bhikkhuvassāni gaṇeti, na yathāvuddham vandanam sādīyati, na āsanena paṭibhāhati, na uposathapavārānādīsu sandissati, ayaṃ līṅgamattasseva thenittā **līṅgathenako** nāma. Yo pana bhikkhūhi pabbājīto sāmaṇero samāno videsam gantvā ‘‘ahaṃ dasavasso vā vīsativasso vā’’ti musā vatvā bhikkhuvassāni gaṇeti, yathāvuddham vandanam sādīyati, āsanena paṭibhāhati, uposathapavārānādīsu sandissati, ayaṃ samvāsattasseva thenittā **samvāsathenako** nāma. Bhikkhuvassaganānādikō hi sabbopi kiriyabhedo imasmim atthe ‘‘samvāso’’ti veditabbo. Sikkham paccakkhāya ‘‘na maṃ koci jānātī’’ti puna evaṃ paṭipajjantepi esevo nayo. Yo pana sayam pabbajitvā vihāram gantvā bhikkhuvassāni gaṇeti, yathāvuddham vandanam sādīyati, āsanena paṭibhāhati, uposathapavārānādīsu sandissati, ayaṃ līṅgassa ceva samvāsassa ca thenittā **ubhayathenako** nāma. Ayaṃ tividhōpi theyyasamvāsako anupasampanno na upasampādetabbo, upasampanno nāsetabbo, puna pabbajjam yācantopi na pabbājetabbo.

138. Ettha ca asammohattham idaṃ pakīṇakam veditabbam –

‘‘Rājadubbhikkhantāra, rogaveribhayaṃ vā,
Cīvarāharaṇattham vā, līṅgam ādiyatīdha yo.

‘‘Samvāsam nādhivāseti, yāva so suddhamānaso;
Theyyasamvāsako nāma, tāva esa na vuccatī’’ti. (mahāva. aṭṭha. 110);

Tatrāyaṃ vitthāranayo – idhekaccassa rājā kuddho hoti, so ‘‘evaṃ me sotthi bhavissatī’’ti sayameva līṅgam gahetvā palāyati. Tam disvā rañño ārocenti, rājā ‘‘sace pabbajīto, na tam labbhā kiñci kātū’’nti tasmim kodham paṭivineti. So ‘‘vūpasantam me rājabhaya’’nti saṅghamajjham anosarivāva gihilīṅgam gahetvā āgato pabbājetabbo. Athāpi ‘‘sāsanam nissāya mayā jīvitam laddham, handa dāni aham pabbajjāmi’’ti uppannasamvego teneva līṅgena āgantvā āgantukavattam na sādīyati, bhikkhūhi puṭṭho vā apuṭṭho vā yathābhūtamattānaṃ āvikatvā pabbajjam yācati, līṅgam apantevā pabbājetabbo. Sace pana so vattam sādīyati, pabbajitālayam dasseti, sabbam pubbe vuttam vassaganānādhedam vidhiṃ paṭipajjati, ayaṃ na pabbājetabbo.

Idha panekacco dubbhikkhe jīvitum asakkonto sayameva līṅgam gahetvā sabbapāsaṇḍiyabhattāni bhūñjanto dubbhikkhe vītivatte saṅghamajjham anosarivāva gihilīṅgam gahetvā āgatoti sabbam purimasadisameva.

Aparo mahākantāram nittharitukāmo hoti, sathavāho ca pabbajite gahetvā gacchati. So ‘‘evaṃ maṃ sathavāho gahetvā gamissatī’’ti sayameva līṅgam gahetvā sathavāhena saddhiṃ kantāram nittharitvā khemantam patvā saṅghamajjham anosarivāva gihilīṅgam gahetvā āgatoti sabbam purimasadisameva.

Aparo rogabhaye uppane jīvitum asakkonto sayameva līṅgam gahetvā sabbapāsaṇḍiyabhattāni bhūñjanto rogabhaye vūpasante saṅghamajjham anosarivāva gihilīṅgam gahetvā āgatoti sabbam purimasadisameva.

Aparassa eko veriko kuddho hoti, ghātetukāmo nam vicarati. So ‘‘evaṃ me sotthi bhavissatī’’ti sayameva līṅgam gahetvā palāyati. Veriko ‘‘kuhiṃ so’’ti pariyesanto ‘‘pabbajitvā palāto’’ti sutvā ‘‘sace pabbajito, na tam labbhā kiñci kātū’’nti tasmim kodham paṭivineti. So ‘‘vūpasantam me veribhaya’’nti saṅghamajjham anosarivāva gihilīṅgam gahetvā āgatoti sabbam purimasadisameva.

Aparo nātikulam gantvā sikkham paccakkhāya gihī hutvā ‘‘imāni cīvarāni idha nassisanti, sacepi imāni gahetvā vihāram gamissāmi, antarāmagge maṃ ‘coro’’ti gahessanti, yamnūnāham kāyaparihāriyāni katvā gaccheyya’’nti cīvarāharaṇattham nivāsetvā ca pārupitvā ca vihāram gacchati. Tam dūrato va āgacchantam disvā sāmaṇerā ca daharā ca abhuggacchanti, vattam dassenti. So na sādīyati, yathābhūtamattānaṃ āvikaroti. Sace bhikkhū ‘‘na dāni mayam tam muñcissāma’’ti balakkarena pabbājetukāmā honti, kāsāyāni apantevā puna pabbājetabbo. Sace pana ‘‘nayime maṃ hināyāvattabhāvam jānantī’’ti tamyeva bhikkhubhāvam paṭijānitvā sabbam pubbe vuttam

vassagaṇanāḍibhedam vidhiṃ paṭipajjati, ayaṃ na pabbājetabbo.

Aparo mahāsāmaṇero nātikulamā gantvā uppabbajitvā kammantunūṭhānena ubbālho puna “dāni ahaṃ sāmaṇero bhavissāmi, theropi me uppabbajitabhāvam na jānāti” ti tadeva pattaṭṭivaram ādāya vihāraṃ gacchati, tamattham bhikkhūnaṃ na āroceti, sāmaṇerabhāvam paṭijānāti, ayaṃ theyyasamvāsakoyeva, pabbajam na labhati. Sacepissa lingaggahaṇakāle evaṃ hoti “nāham kassaci ārocessāmi” ti, vihāraṇca gato āroceti, gahaṇeneva theyyasamvāsako. Athāpissa gahaṇakāle “ācikkhissāmi” ti cittaṃ uppannam hoti, vihāraṇca gantvā “kuhiṃ tvam, āvuso, gato” ti vutto “na dāni maṃ ime jānanti” ti vañcetvā nācikkhati, “nācikkhissāmi” ti saha dhuraṇikkhepena ayampi theyyasamvāsakova. Sace panassa gahaṇakālepi “ācikkhissāmi” ti hoti, vihāraṃ gantvāpi ācikkhati, ayaṃ puna pabbajam labhati.

Aparo daharasāmaṇero mahanto vā pana abyatto. So purimanayeneva uppabbajitvā ghare vacchakagorakkhaṇādīni kammāni kātum na icchati. Tameṇaṃ nātāka tāniyeva kāsāyāni acchādetvā thālakam vā pattam vā hatthe datvā “gaccha, samaṇova hohi” ti gharā niharanti. So vihāraṃ gacchati, neva maṃ bhikkhū jānanti “ayaṃ uppabbajitvā puna sayameva pabbajito” ti, nāpi sayam jānāti “yo evaṃ pabbajati, so theyyasamvāsako nāma hoti” ti. Sace pana taṃ paripuṇṇavassam upasampādentī, sūpasampanno. Sace pana anupasampannākāleyeva vinayavinicchaye vattamāne suṇāti “yo evaṃ pabbajati, so theyyasamvāsako nāma hoti” ti, tena “mayā evaṃ kata” nti bhikkhūnaṃ ācikkhitabbaṃ. Evaṃ puna pabbajam labhati. Sace pana “dāni na maṃ koci jānāti” ti nāroceti, dhuraṃ nikkhitamatteyeva theyyasamvāsako.

Bhikkhu sikkham paccakkhāya līṅgam anapanetvā dussīlakammaṃ katvā vā akatvā vā puna sabbam pubbe vuttam vassagaṇanāḍibhedam vidhiṃ paṭipajjati, theyyasamvāsako hoti. Sikkham appaccakkhāya salīṅge thito methunam paṭisevitvā vassagaṇanāḍibhedam vidhiṃ āpajjanto theyyasamvāsako na hoti, pabbajāmattam labhati. **Andhakatthakathāyaṃ** pana “eso theyyasamvāsako” ti vuttam, taṃ na gahetabbaṃ.

Eko bhikkhu kāsāye saussāhova oḍātam nivāsetvā methunam paṭisevitvā puna kāsāyāni nivāsetvā vassagaṇanāḍibhedam vidhiṃ āpajjati, ayampi theyyasamvāsako na hoti, pabbajāmattam labhati. Sace pana kāsāye dhuraṃ nikkhipitvā oḍātam nivāsetvā methunam paṭisevitvā puna kāsāyāni nivāsetvā vassagaṇanāḍibhedam vidhiṃ āpajjati, theyyasamvāsako hoti. Sāmaṇero salīṅge thito methunāḍiassamaṇakaraṇadhammaṃ āpajjitvāpi theyyasamvāsako na hoti. Sacepi kāsāye saussāhova kāsāyāni anapanetvā methunam paṭisevitvā puna kāsāyāni nivāseti, neva theyyasamvāsako hoti. Sace pana kāsāye dhuraṃ nikkhipitvā naggo vā oḍāvattho vā methunasevanādīni assamaṇo hutvā kāsāyaṃ nivāseti, theyyasamvāsako hoti.

Sace gihibhāvam patthayamāno kāsāyam ovaṭṭikam katvā aññena vā ākārena gihinivāsanena nivāseti “sobhati nu kho me gihilīṅgam, na sobhati” ti vīmaṃsanattham, rakkhati tāva. “Sobhati” ti sampācchitvā pana puna līṅgam sādiyanto theyyasamvāsako hoti. Oḍātam nivāsetvā vīmaṃsanasampācchānesupi eseva nayo. Sace pana nivatthakāsāvassa upari oḍātam nivāsetvā vīmaṃsati vā sampācchati vā, rakkhatiyeva. Bhikkhuniyāpi eseva nayo. Sāpi gihibhāvam patthayamāna sace kāsāyam gihinivāsanam nivāseti “sobhati nu kho me gihilīṅgam, na sobhati” ti vīmaṃsanattham, rakkhatiyeva. Sace “sobhati” ti sampācchati, na rakkhati. Oḍātam nivāsetvā vīmaṃsanasampācchānesupi eseva nayo. Nivatthakāsāvassa pana upari oḍātam nivāsetvā vīmaṃsatu vā sampācchatu vā, rakkhatiyeva.

Sace koci vuddhapabbajito vassāni agaṇetvā pāliyaṃ atthattvā ekapassena gantvā mahāpeḷāḍisu kaṭacchunā ukkhitte bhattapiṇḍe pattam upanāmetvā seno viya mamsapesiṃ gahetvā gacchati, theyyasamvāsako na hoti, bhikkhuvassāni pana gaṇetvā gaṇhanto theyyasamvāsako hoti. Sayam sāmaṇerova sāmaṇerapaṭipāṭiyā kūtavassāni gaṇetvā gaṇhanto theyyasamvāsako na hoti. Bhikkhu bhikkhupaṭipāṭiyā kūtavassāni gaṇetvā gaṇhanto bhaṇḍagghena kāretabbo.

139. Titthiyapakkantakoti titthiyesu pakkanto pavitthoti titthiyapakkantako, sopi na pabbājetabbo. Tatrāyaṃ vinicchayo – upasampanno bhikkhu “titthiyo bhavissāmi” ti salīṅgeneva tesam upassayaṃ gacchati, padavāre padavāre dukkaṭam, tesam līṅge ādinamatte titthiyapakkantako hoti. Yopi sayameva “titthiyo bhavissa” nti kusacīrādīni nivāseti, titthiyapakkantako hotiyeva. Yo pana naggo nahāyanto atānaṃ oloketvā “sobhati me ājīvakaḥavo, ājīvako bhavissa” nti kāsāyāni anādāya naggo ājīvakanāṃ upassayaṃ gacchati, padavāre padavāre dukkaṭam. Sace panassa antarāmagge hirottappam upajjati, dukkaṭāni desetvā muccati. Tesam upassayaṃ gantvāpi tehi vā ovaḍito atānā vā “imesam pabbajā atidukkha” ti disvā nivattantopi muccatiyeva. Sace pana “kim tumhākaṃ pabbajāya ukkaṭṭha” nti puccchitvā “kesamassuluṇānādīni” ti vutto ekakesampi luṇcāpeti, ukkuṭikappadhānādīni vā vattāni ādiyati, morapiṇchādīni vā nivāseti, tesam līṅgam gaṇhāti, “ayaṃ pabbajā seṭṭhā” ti seṭṭhabhāvam vā upagacchati, na muccati, titthiyapakkantako hoti. Sace pana “sobhati nu kho me titthiyapabbajā, nanu kho sobhati” ti vīmaṃsanattham kusacīrādīni vā nivāseti, jaṭam vā bandhati, khārikāyaṃ vā ādiyati, yāva na sampācchati laddhiṃ, tāva rakkhati, sampācchitamatte titthiyapakkantako hoti. Acchinnavaro pana kusacīrādīni nivāseto rājabhayādīni vā titthiyalīṅgam gaṇhanto laddhiyā abhāvena neva titthiyapakkantako hoti. “Ayaṇca titthiyapakkantako nāma upasampannabhikkhūna kathito, tasmā sāmaṇero salīṅgena titthiyāyatanam gatopi puna pabbajāya upasampadaṇca labhati” ti **kurundiyam** vuttam. Purimo pana theyyasamvāsako anupasampanna kathito, tasmā upasampanno kūtavassam gaṇetopi assamaṇo na hoti. Līṅge saussāho pārājikam āpajjitvā bhikkhuvassādīni gaṇhantopi theyyasamvāsako na hoti.

140. Tiracchānagatoti nāgo vā hotu supaṇṇamānavakādīnam vā aññāro antamaso sakkam devarājānaṃ upādāya yo koci amanussajātiyo, sabbova imasmiṃ atthe “tiracchānagato” ti veditabbo. So ca neva upasampādetabbo na pabbājetabbo, upasampannopi nāsetabbo.

141. Mātughātakādisu pana yena manussithibhūtā janikā mātā sayampi manussajātikeneva sabhā sañcicca jīvītā voropitā, ayaṃ ānantariyena mātughātakakamma **mātughātako**. Etassa pabbajā ca upasampadā ca paṭikkhittā. Yena pana manussithibhūtāpi ajanikā posāvanikā mātā vā cūlamātā vā janikāpi vā na manussithibhūtā mātā ghātītā, tassa pabbajā na vāritā, na ca ānantariko hoti. Yena sayam tiracchānabhūtena manussithibhūtā mātā ghātītā, sopi ānantariko na hoti, tiracchānagatattā panassa pabbajā paṭikkhittā. **Pitughātakepi** eseva nayo. Sacepi hi vesiyā putto hoti, “ayaṃ me pitā” ti na jānāti, yassa sambhavana nibbato, so ce anena ghātito, pitughātakotveva sankhyaṃ gacchati, ānantariyaṇca phusati.

Arahantaghātakopi manussaarahantavaseneva veditabbo. Manussajātiyañhi antamaso apabbajitampi khīṇāsavaṃ dārakam vā dārikam vā sañcicca jīvītā voropento arahantaghātakova hoti, ānantariyaṇca phusati, pabbajā cassa vāritā. Amanussajātikam pana arahantam manussajātikam vā avasesam ariyapuggalaṃ ghādetvā ānantariko na hoti, pabbajāpissa na vāritā, kammam pana balavam hoti. Tiracchāno manussaarahantampi ghādetvā ānantariko na hoti, kammam pana bhāriyanti ayametha vinicchayo.

Yo pana devadatto viya duṭṭhacittena vadhakacittena tathāgatassa jīvamānakaṣāre khuddakamakkhikāya pivanamattampi lohitaṃ uppādeti, ayaṃ **lohituppādako** nāma. Etassa pabbajā ca upasampadā ca vāritā. Yo pana rogavūpasamattam jīvako viya sathena phāletvā pūtimaṃsalohitam haritvā phāsukam karoti, bahum so puññaṃ pasavatīti.

Yo devadatto viya sāsanam uddhammaṃ ubbinayaṃ katvā catunnam kammānaṃ aññataravaseṇa saṅgham bhindati, ayaṃ **saṅghabhedako** nāma. Etassa pabbajā ca upasampadā ca vāritā.

Yo pana pakatattam bhikkhunim tinnaṃ maggānaṃ aññatarasmiṃ dūseti, ayaṃ **bhikkhunidūsako** nāma. Etassa pabbajā ca upasampadā ca vāritā. Yo pana kāyasamsaggena silavināsamāpāpeti, tassa pabbajā ca upasampadā ca na vāritā. Balakkārena oḍāvatthavasanaṃ katvā anicchamānāmyeva dūsentopi bhikkhunidūsakoyeva, balakkārena pana oḍāvatthavasanaṃ katvā icchamānaṃ dūseno bhikkhunidūsako na hoti. Kasmā? Yasmā gihibhāve sampācchitā tamatteyeva sā abhikkhuni hoti. Sakimsilavipannaṃ pacchā dūseno sikkhamānasāmaṇerisu ca vipatipajjanto neva bhikkhunidūsako hoti, pabbajampi upasampadampi labhati. Iti ime ekādasa abhabbapuggalā veditabbā.

142. Ūnavīsativassassa pana upasampadāyeva paṭikkhittā, na pabbajā, tasmā paṭisandhiggaṇaṇato paṭṭhāya paripuṇṇavīsativasso upasampādetabbo. Gabbhavīsopi hi paripuṇṇavīsativassotveva sankhyaṃ gacchati. Yathāha bhagavā –

“Yaṃ, bhikkhave, mātukucchismiṃ paṭhamam cittaṃ uppannam, paṭhamam viññānaṃ pātubhūtam, tadupādāya sāvassa jāti. Anujānāmi, bhikkhave, gabbhavīsam upasampādetu” nti (mahāva. 124).

Tattha (pāci. aṭṭha. 404) yo dvādasa māse mātukucchismiṃ vasitvā mahāpavāraṇāya jāto, so tato paṭṭhāya yāva ekūnavīsatiṃ vasse mahāpavāraṇā, taṃ atikkamitvā pātipade upasampādetabbo. Etenupāyena hāyanavaddhanaṃ veditabbaṃ. Porānakattherā pana ekūnavīsativassam sāmaṇeram nikkhamāniyapūṇamāsīm atikkamma pātipadavīse upasampādentī. Kasmā? Ekasmiṃ vasse cha cātuddasikauposathā honti, iti vīsatiyā vassesu cattāro māsā parihāyanti, rājāno tatiye tatiye gasse vassam ukkaḍḍhanti, iti aṭṭhārasavassesu cha māsā vadḍhanti, tato uposathavasena parihāne cattāro māse anapanetvā dve māsā avasesā honti, te dve māse gahetvā vīsati vassāni paripuṇṇāni hontīti nikkānkā hutvā nikkhamāniyapūṇamāsīm atikkamma pātipade upasampādentī.

Etha pana yo pavāretvā vīsativasso bhavissati, taṃ sandhāya “ekūnavīsativassa” nti vuttam. Tasmā yo mātukucchismiṃ dvādasa māse vasi, so ekavīsativasso hoti. Yo satta māse vasi, so sattamāsādhikavīsativasso. Chamāsājāto pana na jīvati, ūnavīsativassam pana “paripuṇṇavīsativasso” ti saññāya upasampādentassa anāpatti, puggalo pana

anupasampannova hoti. Sace pana so dasavassaccayena aññam upasampādeti, tañce muñcivā gano pūrati, sūpasampanno. Sopi ca yāva na jānāti, tāvassa neva saggantarāyo na mokkhanārāyo, ñatvā pana puna upasampajjitabbam.

143. Iti imehi pabbajjādosēhi virahitopi “na, bhikkhave, ananuññāto mātāpitūhi putto pabbājetabbo”ti (mahāva. 105) vacanato mātāpitūhi ananuññāto na pabbājetabbo. Tattha (mahāva. aṭṭha. 105) **mātāpitūhīti** janake sandhāya vuttam. Sace dvepi atthi, dvepi āpucchitabbā. Sace pitā mato hoti mātā vā, yo jīvati, so āpucchi tabbo, pabbajitāpi āpucchitabbāva. Āpucchantena sayam vā gantvā āpucchitabbam, añño vā pesetabbo. So eva vā pesetabbo “gaccha mātāpitāro āpucchitvā ehi”ti. Sace “anuññātomhī”ti vadati, saddahantena pabbājetabbo. Pitā sayam pabbajito puttampi pabbājetukāmo hoti, mātaram āpucchitvā pabbājetu. Mātā vā dhītaram pabbājetukāmo pītaram āpucchitvā pabbājetu. Pitā puttadārena anantthiko palāyi, mātā “imam pabbājetthā”ti puttam bhikkhūnam deti, “pitāssa kuhi”nti vutte “cittakeḷim kīlīṭum palāto”ti vadati, tam pabbājetum vaṭṭati. Mātā kenaci purisena saddhim palātā hoti, pitā pana “pabbājetthā”ti vadati, etthāpi eseve nayo. Pitā vippavuttho hoti, mātā puttam “pabbājetthā”ti anujānāti, “pitāssa kuhi”nti vutte “kim tumhākam pītara, aham jānissāmi”ti vadati, pabbājetum vaṭṭatīti **kurundiyaṃ** vuttam.

Mātāpitāro matā, dārako cūlamātādinam santike samvaddho, tasmim pabbājiyamāne ñatakā kalahaṃ vā karonti khiyyanti vā, tasmā vivādūpacchedanatham āpucchitvā pabbājetabbo, anāpucchitvā pabbājentassa pana āpatti natthi. Daharakāle gahetvā posakā mātāpitāro nāma honti, tesupi eseve nayo. Putto attānam nissāya jīvati, na mātāpitāro. Sacepi rājā hoti, āpucchitvā pabbājetabbo. Mātāpitūhi anuññāto pabbajitvā puna vibbhamati, sacepi satakkhattum pabbajitvā vibbhamati, āgatāgatakāle punappunam āpucchitvā pabbājetabbo. Sacepi evaṃ vadanti “ayaṃ vibbhamitvā geham āgato, amhākam kammam na karoti, pabbajitvā tumhākam vattam na pūreti, natthi imassa āpucchanaikkam, āgatāgataṃ nam pabbājeyyāthā”ti, evaṃ nissattham puna anāpucchāpi pabbājetum vaṭṭati.

Yopi daharakāleyeva “ayaṃ tumhākam dinno, yadā icchatha, tadā pabbājeyyāthā”ti evaṃ dinno hoti, sopi āgatāgato puna anāpucchitvā pabbājetabbo. Yaṃ pana daharakāleyeva “imam, bhante, pabbājeyyāthā”ti anujānitvā pacchā vuḍḍhipattakāle nānujānāti, ayam na anāpucchā pabbājetabbo. Eko mātāpitūhi saddhim bhaṇḍitvā “pabbājettha ma”nti āgacchati, “āpucchitvā ehi”ti ca vutto “nāham gacchāmi, sace maṃ na pabbājettha, vihāram vā jhāpemi, satthena vā tumhe paharāmi, tumhākam ñatakānam vā upaṭṭhānam vā āramacchedanādīhi anatham uppādemī, rukkḥā vā patitvā marāmi, coramajjhaṃ vā pavīsāmi, desantarāṃ vā gacchāmi”ti vadati, tam tasseeva rakkhānatthāya pabbājetum vaṭṭati. Sace panassa mātāpitāro āgantvā “kasmā amhākam puttam pabbājiyāthā”ti vadanti, tesam tattham ārocetvā “rakkhānatthāya nam pabbājiyāimha, paññāyatha tumhe puttenā”ti vattabbā. “Rukkḥā patissāmi”ti abhiruḥitvā pana hatthapāde muñcantam pabbājetum vaṭṭatiyeva.

Eko videsam gantvā pabbajam yāceti, āpucchitvā ce gato, pabbājetabbo. No ce, daharabhikkhūṃ pesetvā āpucchāpetvā pabbājetabbo. Atidūrañce hoti, pabbājetvāpi bhikkhūhi saddhim pesetvā dassetum vaṭṭati. **Kurundiyaṃ** pana vuttam “sace dūram hoti, maggo ca mahākantāro, gantvā āpucchissāmi”ti pabbājetum vaṭṭati”ti. Sace pana mātāpitūnam bahū puttā honti, evaṃ vadanti “bhante, etesam dārakanam yaṃ icchatha, tam pabbājeyyāthā”ti, dārake vimamsitvā yaṃ icchati, so pabbājetabbo. Sacepi sakalena kulena vā gāmena vā anuññāto hoti “bhante, imasmim kule vā gāme vā yaṃ icchatha, tam pabbājeyyāthā”ti, yaṃ icchati, so pabbājetabboti.

144. Evam (mahāva. aṭṭha. 34) pabbajjādosavirahitam mātāpitūhi anuññātam pabbājentenapi ca sace acchinnaṃ hoti, ekasimāyañca aññepi bhikkhū atthi, kesacchedanathāya bhaṇḍukammam āpucchitabbam. Tatrayam āpucchanaividhi (mahāva. aṭṭha. 98) – simāpariyāpanne bhikkhū sannipāetvā pabbājāpekkham tattha netvā “saṅgham, bhante, imassa dārakassa bhaṇḍukammam āpucchāmi”ti tickhattum vā dvikkhattum vā sakim vā vattabbam. Ettha ca “imassa dārakassa bhaṇḍukammam āpucchāmi”tipi “imassa samanakarānam āpucchāmi”tipi “ayaṃ samaṇo hotukāmo”tipi “ayaṃ pabbajitukāmo”tipi vattum vaṭṭatiyeva. Sace sabhāgatthānam hoti, dasa vā vīsati vā timsam vā bhikkhū vasantīti paricchedo paññāyati, tesam thitokāsam vā nisinnokāsam vā gantvāpi purimanayeneva āpucchitabbam. Pabbājāpekkham vināva daharabhikkhū vā sāmanere vā pesetvāpi “eko, bhante, pabbājāpekkho atthi, tassa bhaṇḍukammam āpucchāmi”ti tiadinā nayena āpucchāpetum vaṭṭati. Sace keci bhikkhū senāsanaṃ vā gumbādīni vā pavīsivā niddāyanti vā samanadhammam vā karonti, āpucchakā ca pariyesantāpi adisvā “sabbe āpucchitā amhehi”ti saññino honti, pabbajjā nāma lahukammam, tasmā pabbajito supabbajito, pabbājentassapi anāpatti.

Sace pana vihāro mahā hoti anekabhikkhusahassāvāso, sabbe bhikkhū sannipāetumpi dukkaram, pageva paṭipāṭiyā āpucchitum, khaṇḍasimāya vā thatvā nadīsamuddādinī vā gantvā pabbājetabbo. Yo pana navamuṇḍo vā hoti vibbhantho vā niganthādisu aññataro vā dvaṅgulakeso vā dvaṅgulakeso vā, tassa kesacchedanakkam natthi, tasmā bhaṇḍukammam anāpucchitvāpi tādisam pabbājetum vaṭṭati. Dvaṅgulātirittakeso pana yo hoti antamaso ekasikhāmatadharopi, so bhaṇḍukammam āpucchitvā pabbājetabbo.

145. Evam āpucchitvā pabbājentena ca paripunnāpattācīvarova pabbājetabbo. Sace tassa natthi, yācītakenapi pattācīvarena pabbājetum vaṭṭati, sabhāgatthāne vissāseña gahetvāpi pabbājetum vaṭṭati. Sace (mahāva. aṭṭha. 118) pana appakam pattam cīvarūpagāni ca vatthāni gahetvā āgato hoti, yāva patto paccati, cīvarāni ca karīyanti, tāva vihāre vasantassa anāmatthapaṇḍapātāṃ dātum vaṭṭati, thālakesu bhujjīṭum vaṭṭati. Purebhāttam sāmanerabhāgasamako āmisabhāgo dātum vaṭṭati, senāsanaṅgāho pana salākābhāttāuddesabhāttanimitanāñḍīni ca na vaṭṭanti. Pacchābhāttampi sāmanerabhāgasamo telatāṇḍulamadhuphānitātibhesajjābhāgo vaṭṭati. Sace gilāno hoti, bhesajjamaṃsa kātum vaṭṭati, sāmanerassa viya sabbam patijaganakammam. Upasampadāpekkham pana yācītakena pattācīvarena upasampādetum na vaṭṭati. “Na, bhikkhave, yācītakena pattācīvarena upasampādetabbo, yo upasampādeyya, āpatti dukkatassa”ti (mahāva. 118) vuttam. Tasmā so paripunnāpattācīvaro eva upasampādetabbo. Sace tassa natthi, ācāriyupajjhāyā cassa dātukāma honti, aññe vā bhikkhū niraṭṭhehi nissajjitvā adhiṭṭhānupagam pattācīvaram dātabbam. Yācītakena pana pattena vā cīvarena vā upasampādetasseeva āpatti hoti, kammam pana na kuppati.

146. Paripunnāpattācīvaram (mahāva. aṭṭha. 34) pabbājentenapi sace okāso hoti, sayam pabbājetabbo. Sace uddesaparipucchādīhi byāvato hoti, okāsam na labhati, eko daharabhikkhu vattabbo “etaṃ pabbājehi”ti. Avuttopi ce daharabhikkhu upajjhāyam uddissa pabbājeti, vaṭṭati. Sace daharabhikkhu natthi, sāmaneropi vattabbo “etaṃ khaṇḍasīnam netvā pabbājetvā kāsāyāni acchādetvā ehi”ti. Sarañāni pana sayam dātabbāni. Evam bhikkhunāva pabbajito hoti. Purisāñhi bhikkhuno añño pabbājetum na labhati, mātuḅamāṃ bhikkhunūto añño, sāmanero pana sāmanerī vā āñattiyā kāsāyāni dātum labhanti, kesoropanam yena kenaci katam sukutam.

Sace pana bhābarūpo hoti sahetuko ñāto yasassī kulaputto, okāsam katvāpi sayameva pabbājetabbo, “mattikāmuṭṭhim gahetvā nahāyitvā āgacchāmi”ti ca na pana vissajjetabbo. Pabbajitukāmāññhi pathamam balavaussāho hoti, pacchā pana kāsāyāni ca kesaharanasatthakañca disvā utrasanti, ettoyeva palāyanti, tasmā sayameva nahānattham netvā sace nātīdāhāro, “nahāhi”ti vattabbo, kesā panassa sayameva mattikam gahetvā dho vitabbā. Daharakumārako pana sayam udakam otarivā gomayamattikāhi ghamsitvā nahāpetabbo. Sacepissa kacchu vā piḷakā vā honti, yathā mātā puttam na jigucchati, evamevaṃ ajjucchantena sādhuḅam hatthapādato ca sīsato ca paṭṭhāya ghamsitvā ghamsitvā nahāpetabbo. Kasmā? Ettakena hi upakārena kulaputtā ācāriyupajjhāyesu ca sāsane ca balavasinehā tibbagārāvā anivattidhammā honti, uppannam anābhīratim vinodetvā therabhāvam pāpūnāti, kataññukatavedino honti.

Evam nahāpanakāle pana kesamassum oropanakāle vā “tvam ñāto yasassī, idāni mayam tam nissāya paccāyehi na kilamissāmi”ti na vattabbo, aññāpi aniyānikakathā na vattabbā, atha khvassa “āvuso, sutthū upadhārehi, satim upaṭṭhāpehi”ti vatvā tacapañcakammattāñam ācikkhitabbam. Ācikkhantena ca vannasanāthānagandhāsāyokāsavasena asucijjucchapaṭikkūlabhāvam nijjīvanissattābhāvam vā pākātam karontena ācikkhitabbam. Sace hi so pubbe madditasāñkhāro hoti bhāvītabhāvāno kaṇṭakavedhāpekkho viya paripakkagaṇḍo sūriyuggamanāpekkham viya ca parinatapadamam, athassa āradhamatte kammattāñam manasikāre indāsāni viya pabbate kilesapabbate cunnayamānyeva ñānam pavattati, khuraggeyeva arahattam pāpūnāti. Ye hi keci khuragge arahattam pattā, sabbe te evarūpam savanam labhitvā kalyānamittena ācāriyena dinnanam nissāya, no anissāya. Tasmāssa āditova evarūpi kathā kethetabbāni.

Kesesu pana oropitesu haliddicūnena vā gandhacūnena vā sīsāna sarīrañca ubbaṭṭetvā gihigandham apānetvā kāsāyāni tickhattum vā dvikkhattum vā sakim vā paṭigāhāpetabbo. Athāpissa hatthe adatvā ācāriyo vā upajjhāyo vā sayameva acchādeti, vaṭṭati. Sace aññam daharam vā sāmaneram vā upāsakam vā āñāpeti “āvuso, etāni kāsāyāni gahetvā etaṃ acchādehi”ti, taññeva vā āñāpeti “etāni gahetvā acchādehi”ti, sabbam tam vaṭṭati, sabbam tena bhikkhunāva dinnam hoti. Yam pana nivāsanaṃ vā pārupanaṃ vā anāñattiyā nivāseti vā pārupati vā, tam apānetvā puna dātabbam. Bhikkhunā hi sahatthena vā āñattiyā vā dinnameva kāsāyam vaṭṭati, adinnam na vaṭṭati. Sacepi tasseeva satakkam hoti, ko pana vādo upajjhāyamūlake.

147. Evam pana dinnāni kāsāyāni acchādetvā ekamsam uttarāsaṅgam kārāpetvā ye tattha sannipatitā bhikkhū, tesam pāde vandāpetvā atha saraṇagahaṇatham ukkuṭīkam nisīdāpetvā aññāni paggaṇhāpetvā “evaṃ vadehi”ti vattabbo, “yamaham vadāmi, tam vadehi”ti vattabbo. Athassa upajjhāyena vā ācāriyena vā “buddham saraṇam gacchāmi”ti tiadinā nayena saraṇāni dātābāni yathāvuttapaṭipāṭiyāva, na uppaṭipāṭiyā. Sace hi ekapadampi ekakkharampi uppaṭipāṭiyā deti, buddham saraṇameva vā tickhattum datvā puna itaresu ekekam tickhattum deti, adinnāni honti saraṇāni.

Imaṃca pana saraṇagamanupasampadam paṭikkhipitvā anuññātaupasampadā ekatosuddhiyā vaṭṭati, sāmanerapabbajjā pana ubhatosuddhiyāva vaṭṭati, no ekatosuddhiyā. Tasmā upasampadāya sace ācāriyo ñattidosāñceva kammavācādosāñca vajjētva kammam karoti, sukutam hoti. Pabbajjāya pana imāni tīni saraṇāni bu-kāra dha-kārādīnam byañjanānam thānakarānasampadam ahāpentena ācāriyenaṃ antevāsikenāpi vattabbāni. Sace ācāriyo vattum sakkoti, antevāsiko na sakkoti, antevāsiko vā sakkoti, ācāriyo na

sakkoti, ubhopi vā na sakkonti, na vaṭṭati. Sace pana ubhopi sakkonti, vaṭṭati. Imāni ca pana dadamānena ‘‘buddham saranam gacchāmi’’ti evam ekasambandhāni anuṇāsikantāni vā katvā dātabbāni, ‘‘buddhama saraṇama gacchāmi’’ti evam vicchinditvā makārantāni vā katvā dātabbāni. **Andhakatṭhakathāyaṃ** ‘‘nāmaṃ sāvetvā ‘aḥam, bhante, buddharakkhito yāvajīvam buddham saraṇam gacchāmi’’ti vuttam, taṃ ekatṭhakathāyaṃ natthi, pāliyaṃ na vuttam, tesam rucimattameva, tasmā na gahetabbam. Na hi tatthā avadantassa saraṇam kuppati. Ettāvātā ca sāmaṇerabhūmiyaṃ paṭiṭṭhito hoti.

148. Sace panesa gatimā hoti paṇḍitajātikko, athassa tasmimīyeva thāne sikkhāpadāni uddisittabbāni. Kathaṃ? Yathā bhagavatā uddiṭṭhāni. Vuttañhetam –

‘‘Anujānāmi, bhikkhave, sāmaṇeraṇaṃ dasa sikkhāpadāni, tesu ca sāmaṇerehi sikkhitum. Pāṇātipatā veramaṇi, adinnādānā veramaṇi, abrahmacariyā veramaṇi, musāvādā veramaṇi, surāmerayamajjapamādaṭṭhānā veramaṇi, vikālabhojanā veramaṇi, naccagītavāḍita visūkadassanā veramaṇi, mālagandha vilepana dhāraṇa maṇḍana vibhūsanatṭhānā veramaṇi, uccāsayanamahāsayanā veramaṇi, jātarūparajatapaṭiggahaṇā veramaṇi’’ti (mahāva. 106).

Andhakatṭhakathāyaṃ pana ‘‘aḥam, bhante, itthannāmo yāvajīvam pāṇātipatā veramaṇisikkhāpadam samādiyāmi’’ti evam saraṇadānaṃ viya sikkhāpadadānaṃpi vuttam, tam neva pāliyaṃ, na atṭhakathāsu atthi, tasmā yathāpāliya eva uddisittabbāni. Pabbajjā hi saraṇagamevā siddhā, sikkhāpadāni pana kevalam sikkhāpadapūranatham jānitabbāni, tasmā pāliya āgatanayeneva uggahetum asakkontassa yāya kāyaci bhāsāya atthavasenāpi ācikkhitum vaṭṭati. Yāva pana attanā sikkhitabbasikkhāpadāni na jānāti, saṅghātipattacivāradhāraṇatṭhānānisajjāḍisu pānabhojanādīvidimhihi ca na kusalo hoti, tāva bhōjanasālam vā salākabhājanatṭhānaṃ vā aññaṃ vā tathārūpaṭṭhānaṃ na pesetabbo, santikāvacaroyeva kātabbo, bāladārako viya paṭipajjitabbo, sabbamassa kappiyākkappiyam ācikkhitabbam, nivāsanaṃpūranāḍisu abhisamācārikesu vinetabbo. Tenapi –

‘‘Anujānāmi, bhikkhave, dasahaṅgehi samannāgatam sāmaṇeraṃ nāsetum. Pāṇātipatī hoti, adinnādāyī hoti, abrahmacārī hoti, musāvādī hoti, majjapāyī hoti, buddhassa avaṇṇam bhāsati, dhammassa avaṇṇam bhāsati, saṅghassa avaṇṇam bhāsati, micchādīṭṭhiko hoti, bhikkhunīdūsako hoti’’ti (mahāva. 108) –

Evam vuttāni dasa nāsanaṅgāni ārakā parivajjētvā ābhisamācārikaṃ paripūrentena dasavidhe sīle sādhuṃ sikkhitabbam.

149. Yo pana (mahāva. atṭha. 108) pāṇātipatādīsu dasasu nāsanaṅgesu ekampi kammaṃ karoti, so līṅgānāsānāya nāsetabbo. Tīsu hi nāsānāsu līṅgānāsānāyeva idhādhippetā. Yathā ca bhikkhūnaṃ pāṇātipatādīsu tā tā āpatīyo honti, na tatthā sāmaṇeraṇam. Sāmaṇero hi kuntha kipillikampi mēretvā maṅgulaṇḍakampi bhinditvā nāsetabbatameya vāpūnāti, tāvadevassa saraṇagamevāni ca upajjhāyaggahaṇaṇa senāsanaṅgāho ca paṭipassambhanti, saṅghalābhānaṃ na labhati, līṅgamattameva ekam avasiṭṭham hoti. So sace ākinṇadosova hoti, āyatim samvare na tiṭṭhati, nikkadḍhitabbo. Atha sahasā virajjhivā ‘‘duṭṭhu mayā kata’’nti puna samvare thātūkāmo hoti, līṅgānāsanaṅgiccam natthi, yathānivatthaparūtasseva saraṇāni dātabbāni, upajjhāyo dātabbo. Sikkhāpadāni pana saraṇagamevāni ijjhanti. Sāmaṇeraṇānihi saraṇagamevāni bhikkhūnaṃ upasampadakkammavācāsādisam, tasmā bhikkhūnaṃ viya catupārisuddhistīlam imināpi dasa silāni samādinneva honti, evam santepi dāhikaraṇatṭham āyatim samvare paṭiṭṭhāpanatṭham puna dātabbāni. Sace purimikāya puna saraṇāni gahitāni, pacchimikāya vassāvāsīkam lacchati. Sace pacchimikāya gahitāni, saṅghena apaloketvā lābho dātabbo. Adinnādāne tiṇasālākamattenapi vatthunā, abrahmacariyē tīsu maggesu yathā katthaci vipatipattiyā, musāvāde pasādhippāyatāyapi musā bhānīte assamaṇo hoti, nāsetabbatam āpajjati, majjapāne pana bhikkhuno ajānitvāpi bījato paṭṭhāya majjam pivantassa pācittiyam. Sāmaṇero jānitvā pivantova silābhedaṃ āpajjati, na ajānitvā. Yāni panassa itarāni pañca sikkhāpadāni, etesu bhinnesu na nāsetabbo, daṇḍakammaṃ kātabbam. Sikkhāpade pana puna dīnnepi adinnepi vaṭṭati, daṇḍakammaṃ pana pīṭevā āyatim samvare thapanatṭhāya dātabbameva.

Avāṇabhāsane pana ‘‘araḥam sammāsambuddho’’tiāḍinaṃ paṭipakkhavasena buddhassa vā ‘‘svākkhāto’’tiāḍinaṃ paṭipakkhavasena dhammassa vā ‘‘suppātipanno’’tiāḍinaṃ paṭipakkhavasena saṅghassa vā avāṇaṃ bhāsanto ratanattayaṃ nindanto garahanto ācariyupajjhāyādīhi ‘‘mā evam avacā’’ti avāṇabhāsane āḍinaṃ dassetvā nivāretabbo. ‘‘Sace yāvattiyam vuccamāno na oramati, kaṇṭakanāsānāya nāsetabbo’’ti **kurundiyam** vuttam. **Mahāatṭhakathāyaṃ** pana ‘‘sace evam vuccamāno tam laddhim nissajjati, daṇḍakammaṃ kāretvā accayam desāpetabbo. Sace na nissajjati, tatheva āḍaya paggayha tiṭṭhati, līṅgānāsānāya nāsetabbo’’ti vuttam, taṃ yuttam. Ayameva hi nāsānā idhādhippetāti. Micchādīṭṭhikepi eseva nayo. Sassaṭṭucchādānāni aññataradīṭṭhiko sace ācariyādīhi ovadiyamāno nissajjati, daṇḍakammaṃ kāretvā accayam desāpetabbo, apaṇissajjantova nāsetabbo. Bhikkhunīdūsako cettha kāmam abrahmacāriḅḅgahaṇena gahitova, abrahmacāriḅḅṃ pana āyatim samvare thātūkāmaṃ saraṇāni datvā upasampādetum vaṭṭati. Bhikkhunīdūsako āyatim samvare thātūkāmo pi pabbajjampi na labhati, pageva upasampadanti etamattham dassetum ‘‘bhikkhunīdūsako’’ti idaṃ visum dasamaṃ aṅgam vuttanti vedittabam.

150. ‘‘Anujānāmi, bhikkhave, pañcaṅgehi samannāgatassa sāmaṇeraṇassa daṇḍakammaṃ kātum. Bhikkhūnaṃ alābhāya parisakkati, bhikkhūnaṃ avāsāya parisakkati, bhikkhū akkosati, paribhāsati, bhikkhū bhikkhūhi bhedeṭi’’ti (mahāva. 107) ‘‘vacanato pana imāni pañca aṅgāni, sikkhāpadesu ca pacchimāni vikālabhojanādīni pañcāni dasa daṇḍakammavattūni. Kimpanettha daṇḍakammaṃ kattabba’’nti? ‘‘Anujānāmi, bhikkhave, yathā vā vasati, yathā vā paṭikkamati, tattha āvaraṇam kātu’’nti (mahāva. 107) vacanato yathā (mahāva. atṭha. 107) vasati vā pavasi vā, tattha āvaraṇam kātabbam ‘‘mā idha pavisā’’ti. Ubhayenapi attano pariveṇaṇa vassaggena pattasānāsānaṇa vuttam. Tasmā na sabbo saṅghārāmo āvaraṇam kātabbo, karonto ca dukkaṭam āpajjati ‘‘na, bhikkhave, sabbo saṅghārāmo āvaraṇam kātabbo, yo kareyya, āpatti dukkaṭassā’’ti vuttatā. Na ca mukhadvārīko āhāro āvaraṇam kātabbo, karonto ca dukkaṭam āpajjati ‘‘na, bhikkhave, mukhadvārīko āhāro āvaraṇam kātabbo, yo kareyya, āpatti dukkaṭassā’’ti vuttatā. Tasmā ‘‘ajja mā khāda mā bhujjā’’ti vadatopi ‘‘āhāraṃpi nivāressāmi’’ti pattacivaram anto nikkhipatopi sabhapāyogesu dukkaṭam. Anācārassa pana dubbacasāmaṇeraṇassa daṇḍakammaṃ katvā yāgum vā bhattam vā pattacivaram vā dassetvā ‘‘ettake nāma daṇḍakammaṃ āhāte idam lacchasi’’ti vuttam vaṭṭati. Bhagavatā hi āvaraṇameva daṇḍakammaṃ vuttam. Dhammasaṅgāhakatṭhārehi pana ‘‘aparādhānurūpaṃ udakādurūvālikāḍinaṃ āhāraṇam pi kattabba’’nti vuttam, tasmā tampi kātabbam, tañca kho ‘‘oramissati viramissati’’ti anukampāya, na ‘‘nassissati vibbhamissati’’tiāḍinayappavattena pāpajjhāyena. ‘‘Daṇḍakammaṃ karomi’’ti ca unhapāsāne vā nipajjāpetum pāsāṇiṭṭhākadīni vā sīse nikkhipāpetum udakaṃ vā pavasetum na vaṭṭati.

Upajjhāyaṃ anāpucchāpi daṇḍakammaṃ na kāretabbam ‘‘na, bhikkhave, upajjhāyaṃ anāpucchā āvaraṇam kātabbam, yo kareyya, āpatti dukkaṭassā’’ti (mahāva. 108) vacanato. Ettha pana ‘‘tumhākaṃ sāmaṇeraṇassa ayam nāma aparāḍho, daṇḍakammamassa karothā’’ti tikkhattum vutte sace so upajjhāyo daṇḍakammaṃ na karoti, sayam kātum vaṭṭati. Sacepi āḍito upajjhāyo vadati ‘‘mayham sāmaṇeraṇam dose sati tumhe daṇḍakammaṃ karothā’’ti, kātum vaṭṭatiyeva. Yathā ca sāmaṇeraṇam, evam saddhivihārikantevāsīkānampi daṇḍakammaṃ kātum vaṭṭati, aññesaṃ pana parisā na apalājetabbā, apalāḅento dukkaṭam āpajjati ‘‘na, bhikkhave, aññassa parisā apalājetabbā, yo apalāḅeya, āpatti dukkaṭassā’’ti (mahāva. 108) vacanato. Tasmā ‘‘tumhākaṃ patṭam dema, civaram demā’’ti attano upaṭṭhānakaṇatṭham saṅganhitvā sāmaṇerā vā hontu upasampannā vā, antamaso dussīlabhikkhussapi parassa parisabhūte bhinditvā ganhitum na vaṭṭati, āḍinaṃ pana vuttam vaṭṭati ‘‘tayā nahāyitum āgatenā gūthamakkhaṇam viya kataṃ dussīlam nissāya viharantenā’’ti. Sace so sayameva jānitvā upajjham vā nissayam vā yāceti, dātum vaṭṭati.

Iti pālimuttakavinayavinicchayasangahe

Pabbajjāvinicchayakathā samattā.

23. Nissayavinicchayakathā

151. **Nissayoti** ettha pana ayam nissayo nāma kena dātabbo, kena na dātabbo, kassa dātabbo, kassa na dātabbo, katham gahito hoti, katham paṭipassambhati, nissāya kena vasitabbam, kena ca na vasitabbanti? Tattha **kena dātabbo, kena na dātabboti** ettha tāva ‘‘anujānāmi, bhikkhave, byattena bhikkhunā patibaleṇa dasavassena vā atirekadasavassena vā upasampādetum, nissayam dātu’’nti (mahāva. 76, 82) ca vacanato yo byatto hoti patibalo upasampādāya dasavasso vā atirekadasavasso vā, tena dātabbo, itarena na dātabbo. Sace deti, dukkaṭam āpajjati.

Ettha (pāci. atṭha. 145-147) ca ‘‘byatto’’ti iminā parisupaṭṭhāpakabahussuto vedittabbo. Parisupaṭṭhāpakena hi sabbantimena paricchedena parisam abhivināye vinetum dve vibhaṅgā paguṇā vācuggatā kātabbā, asakkontena tīhi janehi saddhim parivattanakkhamā kātabbā, kammākammaṇaṇa khandhakavattaṅca uggahetabbam, parisāya pana abhidhamme vinayanatṭham sace majjhīmabhāṇako hoti, mūlapaṇṇāsako uggahetabbo, dīghabhāṇakena mahāvaggo, samyuttabhāṇakena heṭṭhimā vā tayo vaggā mahāvaggo vā, aṅguttarabhāṇakena heṭṭhā vā upari vā upadḍhanikāyo uggahetabbo, asakkontena tikaniṇṇatato paṭṭhāya uggahetumpi vaṭṭati. **Mahāpaccariyaṃ** pana ‘‘ekam ganhanena catukkaniṇṇatam vā pañcakaniṇṇatam vā uggahetum vaṭṭati’’ti vuttam. Jātakabhāṇakena sātṭhakatham jātakam uggahetabbam, tato oram na vaṭṭati. ‘‘Dhammapadam pi saha vatthunā uggahetum vaṭṭati’’ti **mahāpaccariyaṃ** vuttam. Tato tato samuccayam katvā mūlapaṇṇāsakamattam vaṭṭati, ‘‘na vaṭṭati’’ti **kurundaṭṭhakathāyaṃ** paṭikkhitam, itarāsu vicāraṇāyeva natthi. Abhidhamme kiñci gahetabbanti na vuttam. Yasa pana sātṭhakatham pi vinayapitākam abhidhammapitākāka paguṇam, suttante ca vuttappakāro gantho natthi, parisam upaṭṭhāpetum na labhati. Yena pana suttantato ca vinayato ca vuttappamāṇo gantho uggahito, ayam parisupaṭṭhāko bahussutova hoti, disāpāmoḅkko yena kāmaṃgamo parisam upaṭṭhāpetum labhati, ayam imasmim atthe ‘‘byatto’’ti adhippeto.

Yo pana antevāsino vā saddhivihārikassa vā gilānassa sakkoti upaṭṭhānādīni kātuṃ, ayaṃ idha “paṭibalo”ti adhippeto. Yaṃ pana vuttam –

“Pañcahi, bhikkhave, āgehi samannāgatena bhikkhunā na upasampādetabbaṃ, na nissayo dātabbo, na sāmaṇero upaṭṭhāpetabbo. Na asekkhena sīlakkhandhena samannāgato hoti, na asekkhena samādhikkhandhena samannāgato hoti, na asekkhena paññākkhandhena samannāgato hoti, na asekkhena vimuttikkhandhena samannāgato hoti, na asekkhena vimuttiñānadassanakkhandhena samannāgato hoti. Imehi kho, bhikkhave, pañcahaṅgehi samannāgatena bhikkhunā na upasampādetabbaṃ, na nissayo dātabbo, na sāmaṇero upaṭṭhāpetabbo.

“Aparehipi, bhikkhave, pañcahaṅgehi samannāgatena bhikkhunā na upasampādetabbaṃ, na nissayo dātabbo, na sāmaṇero upaṭṭhāpetabbo. Attanā na asekkhena sīlakkhandhena samannāgato hoti, na param asekkhe sīlakkhandhe samādapetā. Attanā na asekkhena samādhikkhandhena samannāgato hoti, na param asekkhe samādhikkhandhe samādapetā. Attanā na asekkhena paññākkhandhena samannāgato hoti, na param asekkhe paññākkhandhe samādapetā. Attanā na asekkhena vimuttikkhandhena samannāgato hoti, na param asekkhe vimuttikkhandhe samādapetā. Attanā na asekkhena vimuttiñānadassanakkhandhena samannāgato hoti, na param asekkhe vimuttiñānadassanakkhandhe samādapetā. Imehi kho, bhikkhave, pañcahaṅgehi samannāgatena bhikkhunā na upasampādetabbaṃ, na nissayo dātabbo, na sāmaṇero upaṭṭhāpetabbo.

“Aparehipi, bhikkhave, pañcahaṅgehi samannāgatena bhikkhunā na upasampādetabbaṃ, na nissayo dātabbo, na sāmaṇero upaṭṭhāpetabbo. Assaddho hoti, ahiriko hoti, anottappi hoti, kuṣṭho hoti, muṭṭhassati hoti. Imehi kho, bhikkhave, pañcahaṅgehi samannāgatena bhikkhunā na upasampādetabbaṃ, na nissayo dātabbo, na sāmaṇero upaṭṭhāpetabbo.

“Aparehipi, bhikkhave, pañcahaṅgehi samannāgatena bhikkhunā na upasampādetabbaṃ, na nissayo dātabbo, na sāmaṇero upaṭṭhāpetabbo. Adhisīle sīlavipanno hoti, ajjhācāre ācāravipanno hoti, atiditṭhiyā ditṭhivipanno hoti, appassuto hoti, duppañño hoti. Imehi kho, bhikkhave, pañcahaṅgehi samannāgatena bhikkhunā na upasampādetabbaṃ, na nissayo dātabbo, na sāmaṇero upaṭṭhāpetabbo.

“Aparehipi, bhikkhave, pañcahaṅgehi samannāgatena bhikkhunā na upasampādetabbaṃ, na nissayo dātabbo, na sāmaṇero upaṭṭhāpetabbo. Na paṭibalo hoti antevāsīm vā saddhivihāriṃ vā gilānaṃ upaṭṭhātuṃ vā upaṭṭhāpetuṃ vā, anabhirataṃ vūpakāsetuṃ vā vūpakāśepetuṃ vā, uppannaṃ kukkucçaṃ dhammato vinodetuṃ, āpatṭim na jānāti, āpatṭiyā vuttḥānaṃ na jānāti. Imehi kho, bhikkhave, pañcahaṅgehi samannāgatena bhikkhunā na upasampādetabbaṃ, na nissayo dātabbo, na sāmaṇero upaṭṭhāpetabbo.

“Aparehipi, bhikkhave, pañcahaṅgehi samannāgatena bhikkhunā na upasampādetabbaṃ, na nissayo dātabbo, na sāmaṇero upaṭṭhāpetabbo. Na paṭibalo hoti antevāsīm vā saddhivihāriṃ vā abhisamācārikāya sikkhāya sikkhāpetuṃ, ādibrahmacariyakāya sikkhāya vinetuṃ, abhidhamme vinetuṃ, abhivinaye vinetuṃ, uppannaṃ ditṭhigataṃ dhammato vivecetūṃ. Imehi kho, bhikkhave, pañcahaṅgehi samannāgatena bhikkhunā na upasampādetabbaṃ, na nissayo dātabbo, na sāmaṇero upaṭṭhāpetabbo.

“Aparehipi, bhikkhave, pañcahaṅgehi samannāgatena bhikkhunā na upasampādetabbaṃ, na nissayo dātabbo, na sāmaṇero upaṭṭhāpetabbo. Āpatṭim na jānāti, anāpatṭim na jānāti, lahuṃ āpatṭim na jānāti, garukaṃ āpatṭim na jānāti, ubhayaṃ kho panassa pātimokkhaṇi vitthārena na svāgatāni honti na suvibhattāni na suppavattīni na suvinicchitāni suttaso anubyāñjanaso. Imehi kho, bhikkhave, pañcahaṅgehi samannāgatena bhikkhunā na upasampādetabbaṃ, na nissayo dātabbo, na sāmaṇero upaṭṭhāpetabbo.

“Aparehipi, bhikkhave, pañcahaṅgehi samannāgatena bhikkhunā na upasampādetabbaṃ, na nissayo dātabbo, na sāmaṇero upaṭṭhāpetabbo. Āpatṭim na jānāti, anāpatṭim na jānāti, lahuṃ āpatṭim na jānāti, garukaṃ āpatṭim na jānāti, ūnadasavasso hoti. Imehi kho, bhikkhave, pañcahaṅgehi samannāgatena bhikkhunā na upasampādetabbaṃ, na nissayo dātabbo, na sāmaṇero upaṭṭhāpetabbo”tiādi (mahāva. 84). Tampi –

“Anujānāmi, bhikkhave, byattena bhikkhunā paṭibalena dasavassena vā atirekadasavassena vā upasampādetuṃ, nissayaṃ dātu”nti (mahāva. 76, 82) ca evaṃ saṅkhepato vuttasveva upajjhāyācariyalakkhaṇassa vitthāradassanattam vuttam.

Tattha (mahāva. aṭṭha. 84) kiñci ayuttavasena paṭikkhitaṃ, kiñci āpattiāṅgavasena. Tathā hi “na asekkhena sīlakkhandhenā”ti ca “attanā na asekkhenā”ti ca “assaddho”ti ca ādisu tīsu pañcākesu ayuttavasena paṭikkhepo kato, na āpattiāṅgavasena. Yo hi asekkhehi sīlakkhandhādīhi asamannāgato pare ca tattha samādetuṃ asakkonto assaddhiyādidosayuttova hutvā parisam pariharati, tassa parisa sīlādīhi pariāyatiyeva na vaḍḍhati, tasmā “tena na upasampādetabba”ntiādi ayuttavasena vuttam, na āpattiāṅgavasena. Na hi khīnāsavasseva upajjhācariyabhāvo bhagavatā anuññāto, yadi tasveva anuññāto abhaviṣsa, “sace upajjhāyassa anabhirati uppannā hoti”tiādiṃ na vadeyya, yasmā pana khīnāsavassa parisa sīlādīhi na pariāyati, tasmā “pañcahi, bhikkhave, āgehi samannāgatena bhikkhunā upasampādetabba”ntiādi vuttam.

Adhisīle sīlavipannotiādisu pārājikaṇca saṅghādisesaṇca āpanno adhisīle sīlavipanno nāma. Itare pañcāpaṭikkhandhe āpanno **ajjhācāre ācāravipanno** nāma. Sammāditṭhiṃ pahāya antaggāhikāya ditṭhiyā samannāgato **atiditṭhiyā ditṭhivipanno** nāma. Yattakam sutam parisam pariharantassa icchitabbaṃ, tena virahitattā **appassuto**. Yaṃ tena jānitabbaṃ āpatṭiādi, tassa ajānanato **duppañño**. Imasmiṃ pañcāke purimāni tīni padāni ayuttavasena vuttāni, pacchimāni dve āpattiāṅgavasena.

Āpatṭim na jānāti “idam nāma mayā kata”nti vutte “imam nāma āpatṭim ayaṃ āpanno”ti na jānāti. **Vuttḥānaṃ na jānāti** “vuttḥānagāminito vā desanāgāminito vā āpatṭito evaṃ nāma vuttḥānaṃ hoti”ti na jānāti. Imasmiṃhi pañcāke purimāni dve padāni ayuttavasena vuttāni, pacchimāni tīni āpattiāṅgavasena.

Abhisamācārikāya sikkhāyāti khandhakavatte vinetuṃ na paṭibalo hotīti attho. **Ādibrahmacariyakāyāti** sekkhapaṇṇattiyam vinetuṃ na paṭibaloti attho. **Abhidhammeti** nāmarūpaparicchede vinetuṃ na paṭibaloti attho. **Abhivinayeti** sakale vinayapīṭake vinetuṃ na paṭibaloti attho. **Vinetuṃ na paṭibaloti** ca sabbattha sikkhāpetuṃ na sakkotīti attho. **Dhammato vivecetunti** dhammena kāraṇena vissajjāpetuṃ. Imasmiṃ pañcāke sabbapadesu āpatṭi.

“Āpatṭim na jānāti”tiādi pañcākasmiṃ **vitthārenāti** ubhatovibhaṅgena saddhiṃ. **Na svāgatānti** na sutṭhu āgatāni. **Suvibhattānti** sutṭhu vibhattāni padapaccābhāṭṭhasaṅkaradosaraatāni. **Suppavattīnti** paguṇāni vācuggatāni suvinicchitāni. **Suttasoti** khandhakaparivāro āharitabbasuttavasena sutṭhu vinicchitāni. **Anubyāñjanasoti** akkharapadaparipūriyā ca suvinicchitāni akhaṇḍāni aviparītakkarāni. Etena aṭṭhakathā dīpīti. Aṭṭhakathā hi esa vinicchayo hotīti. Imasmiṃ pañcākepi sabbapadesu āpatṭi. Ūnadasavassariyosānapañcākepi eseṃ nayo. Iti ādito tayo pañcākā, catutthe tīni padāni, pañcame dve padāni sabbepi cattāro pañcākā ayuttavasena vuttā, catutthe pañcāke dve padāni, pañcame tīni, chaṭṭhasattamaṭṭhamā tayo pañcākāti sabbepi cattāro pañcākā āpattiāṅgavasena vuttā.

Sukkapakkhe pana vuttavipariyāyena “pañcahi, bhikkhave, āgehi samannāgatena bhikkhunā upasampādetabbaṃ, nissayo dātabbo, sāmaṇero upaṭṭhāpetabbo. Asekkhena sīlakkhandhena samannāgato hoti”tiādinā (mahāva. 84) aṭṭha pañcākā āgatāyeva. Tattha sabbattheva anāpatti.

152. Kassa dātabbo, kassa na dātabboti ettha pana yo lajjī hoti, tassa dātabbo. Itarassa na dātabbo “na, bhikkhave, alajjīnaṃ nissayo dātabbo, yo dadeyya, āpatṭi dukkatassā”ti (mahāva. 120) vacanato. Nissāya vasantenapi alajjī nissāya na vasitabbaṃ. Vuttañhetam “na, bhikkhave, alajjīnaṃ nissāya vatthabbaṃ, yo vaseyya, āpatṭi dukkatassā”ti (mahāva. 120). Ettha (mahāva. aṭṭha. 120) ca **alajjīnanti** upayogathe sāmivacanam, alajjipuggale nissāya na vasitabbanti vuttam hoti. Tasmā navam ṭhānam gatena “ehi, bhikkhu, nissayaṃ ganhāhi”ti vuccamānenapi catūhapañcāham nissayadāyakkassa lajjibhāvam upaparikkhitvā nissayo gahetabbo. “Anujānāmi, bhikkhave, catūhapañcāham āgāmetuṃ yāva bhikkhusabhāgatam jānāmi”ti (mahāva. 120) hi vuttam. Sace “thero lajjī”ti bhikkhūnaṃ santike sutvā āgatādivaseyyeva gahetukāmo hoti, thero pana “āgamehi tāva, vasanto jānissasi”ti katipāham ācāram upaparikkhitvā nissayaṃ deti, vaṭṭati, pakatiyā nissayagahaṇaṭṭhānam gatena pana tadaheva gahetabbo, ekadivasaṃ pariāhāro natthi. Sace paṭhamayāme ācariyassa okāso natthi, okāsam alabhamo “paccūsasamaye gahessāmi”ti sayati, arunaṃ uggatampi na jānāti, anāpatti. Sace pana “ganhissāmi”ti ābhogaṃ akatvā sayati, aruṇuggamane dukkaṭam. Āgatapubbam ṭhānam gatena dve tīni divasāni vasitvā gantukāmena anissitena vasitabbaṃ. “Sattāham vasissāmi”ti ālayam karontena pana nissayo gahetabbo. Sace thero “kiṃ sattāham vasantassa nissayenā”ti vadati, paṭikkhittakālo paṭṭhāya laddhāparihāro hoti.

“Anujānāmi, bhikkhave, addhānamaggappaṭṭipannena bhikkhunā nissayaṃ alabhamāna anissitena vatthu”nti vacanato pana addhānamaggappaṭṭipanno sace attanā saddhiṃ addhānamaggappaṭṭipannaṃ nissayadāyakaṃ na labhati, evaṃ nissayaṃ alabhamāna anissitena bahūnīpi divasāni gantum vaṭṭati. Sace pubbe nissayaṃ gahetvā vuttapubbam kiñci āvasam pavasati, ekarattaṃ vasantenapi nissayo gahetabbo. Antarāmagge vissamanto vā sattham vā pariyesanto katipāham vasati, anāpatti. Antovasse pana nibaddhavāsam vasitabbaṃ, nissayo ca gahetabbo. Nāvāya gacchantassa pana vasāne āgatēpi nissayaṃ alabhamantassa anāpatti. Sace antarāmagge gilāno hoti, nissayaṃ alabhamāna anissitena vasitum vaṭṭati.

Gilānupaṭṭhākopī gilānena yāciyamāno anissito eva vasitum labhati. Vuttañhetam “anujānāmi, bhikkhave, gilānena bhikkhunā nissayaṃ alabhamānena anissitena vatthum, anujānāmi, bhikkhave, gilānupaṭṭhākena bhikkhunā nissayaṃ alabhamānena yāciyamānena anissitena vatthu”nti (mahāva. 121). Sace pana “yācāhi ma”nti vuccamānōpi gilāno mānena na yācāti, gantabbam.

“Anujānāmi, bhikkhave, āraññikena bhikkhunā phāsuvihāram sallakkhetena nissayaṃ alabhamānena anissitena vatthum ‘yadā patirūpo nissayadāyako āgacchissati, tadā tassa nissāya vasissāmī’”ti vacanato pana yattha vasantassa samathavipassanānaṃ paṭilābhavasena phāsu hoti, tādisam phāsuvihāram sallakkhetena nissayaṃ alabhamānena anissitena vatthabham. Imañca pana parihāram neva sotāpanno, na sakadāgāmiānāgāmiarahanto labhanti, na thāmagatassa samādhino vā vipassanāya vā labhī, vissatṭhakammaṭṭhāne pana bālaputhujjane kathāva natthi. Yassa kho pana samatho vā vipassanā vā taruṇā hoti, ayam imam parihāram labhati, pavāraṇāsaṅgahopi etasseva anuññāto. Tasmā imiṇā puggalena ācariye pavāretvā gatepi ‘yadā patirūponissayadāyako āgacchissati, tam nissāya vasissāmī’”ti bhogam katvā puna yāva āsāhīpunnamā, tāva anissitena vatthum vaṭṭati. Sace pana āsāhīmāse ācariyo nāgacchati, yattha nissayo labbhati, tattha gantabbam.

153. Kathaṃ gahito hotīti ettha upajjhāyassa santike tāva upajjham gañhantena ekamaṣṣam uttarāsaṅgam karitvā pāde vanditvā ukkuṭikaṃ nisīditvā añjalim paggahetvā “upajjhāyo me, bhante, hohī”ti tikkhattum vattabbam. Evam saddhivihārikena vutte sace upajjhāyo “sādhū”ti vā “lahū”ti vā “opāyika”nti vā “patirūpa”nti vā “pāsādikena sampādehī”ti vā kāyena viññāpeti, vācāya viññāpeti, kāyena vācāya viññāpeti, gahito hoti upajjhāyo. Idameva hettha upajjhāyaggahaṇam, yadidaṃ upajjhāyassa imesu pañcasu padesu yassa kassaci padassa vācāya sāvanam kāyena vā atthaviññāpananti. Keci pana “sādhū”ti sampatīcchanam sandhāya vadanti, na tam pamānam. Āyacanādānamattena hī gahito hoti upajjhāyo, na ettha sampatīcchanam āngam. Saddhivihārikenapi na kevalam “imiṇā me padena upajjhāyo gahito”ti nātum vaṭṭati, “ajjatage dāni therō mayham bhāro, ahampi therassa bhāro”ti idampi nātum vaṭṭati (mahāva. aṭṭha. 64). Vuttañhetam –

“Upajjhāyo, bhikkhave, saddhivihārikamhi puttacittam upatṭhapessati, saddhivihāriko upajjhāyamhi pitucittam upatṭhapessati, evam te aññamaññam sagāravā sappatissā sabhāgavuttino viharantā imasmim dhamminaye vuddhim virūlhim vepullam āpajjissanti”ti (mahāva. 65).

Ācariyassa santike nissayaggahaṇepi ayameva vinicchayo. Ayam panettha viseso – ācariyassa santike nissayaṃ gañhantena ukkuṭikaṃ nisīditvā “ācariyo me, bhante, hohi, āyasmato nissāya vacchāmī”ti (mahāva. 77) tikkhattum vattabbam, sesam vuttanayameva.

154. Kathaṃ paṭippassambhattīti ettha tāva upajjhāyamhā pañcahākārehi nissayaṭṭippassaddhi veditabbā, ācariyamhā chahi ākārehi. Vuttañhetam –

“Pañcimā, bhikkhave, nissayaṭṭippassaddhiyo upajjhāyamhā. Upajjhāyo pakkanto vā hoti, vibbhanto vā, kālakato vā, pakkhasaṅkanto vā, ānattiyeva pañcamī. Imā kho, bhikkhave, pañca nissayaṭṭippassaddhiyo upajjhāyamhā.

Chayimā, bhikkhave, nissayaṭṭippassaddhiyo ācariyamhā. Ācariyo pakkanto vā hoti, vibbhanto vā, kālakato vā, pakkhasaṅkanto vā, ānattiyeva pañcamī, upajjhāyena vā samodhānagato hoti. Imā kho, bhikkhave, cha nissayaṭṭippassaddhiyo ācariyamhā”ti (mahāva. 83).

Tatrāyam vinicchayo (mahāva. aṭṭha. 83) – **pakkantoti** disaṃ gato. Evam gate ca pana tasmim sace vihāre nissayadāyako atthi, yassa santike aññādāpi nissayo vā gahitapubbo hoti, yo vā ekasambhogaparibhogo, tassa santike nissayo gahetabbo, ekadivasampi parihāro natthi. Sace tādiso natthi, añño lajjī pesalo natthi, tassa pesalabhāvam jānantena tadaheva nissayo yācitabbo. Sace deti, iccetam kusalam. Atha pana “tumahkam upajjhāyo lahum āgamiṣṣati”ti pucchati, upajjhāyena ce tatthā vuttam, “āma, bhante”ti vattabbam. Sace vadati “tena hi upajjhāyassa āgamanam āgamethā”ti, vaṭṭati. Atha panassa pakatiyā pesalabhāvam na jānāti, cattāri pañca divasāni tassa bhikkhussa sabhāgatam oloketvā okkāsam kāretvā nissayo gahetabbo. Sace pana vihāre nissayadāyako natthi, upajjhāyo ca “aham katipāhena āgamiṣṣāmī, mā ukkañṭhitthā”ti vatvā gato, yāva āgamanā parihāro labbhati, athāpi nam tattha manussā paricchinakālo uttaripi pañca vā dasa vā divasāni vāsentiyeva, tena vihāram pavatti pesetabbā “dahaṛā mā ukkañṭhantu, aham asukadivasam nāma āgamiṣṣāmī”ti, evampi parihāro labbhati. Atha āgacchato antarāmagge nadīpūrena vā corādīhi vā uppaddavo hoti, therō udakosakkānam vā āgmeti, sahāye vā parivesati, tam ce pavattim dahaṛā sunanti, yāva āgamanā parihāro labbhati. Sace pana so “idhevāham vasissāmī”ti pahināti, parihāro natthi. Yattha nissayo labbhati, tattha gantabbam. Vibbhante pana kālakate pakkhasaṅkante vā ekadivasampi parihāro natthi, yattha nissayo labbhati, tattha gantabbam.

Āñattīti pana nissayapanāmanā vuccati, tasmā “panāmemi ta”nti vā “mā idha patikkamī”ti vā “nīhara te pattacīvara”nti vā “nāham tayā upatṭhāpetabbo”ti vāti imiṇā pālinayena “mā mam gāmapavesanaṃ āpucchī”tiādinā pālimuttakanayena vā yo nissayapanāmanāya panāmito hoti, tena upajjhāyo khamāpetabbo. Sace āditova na khamati, daṇḍakammaṃ āharitvā tikkhattum tāva sayameva khamāpetabbo. No ce khamati, tasmim vihāre mahāthere gahetvā khamāpetabbo. No ce khamati, sāmanta vihāre bhikkhū gahetvā khamāpetabbo. Sace evampi na khamati, aññattha gantvā upajjhāyassa sabhāgānam santike vasitabbam “appeva nāma ‘sabhāgānam me santike vasati’”ti nātvaṃ khameyyā”ti. Sace evampi na khamati, tatreva vasitabbam. Tatra ce dubbhikkhādidosena na sakkā hoti vasitum, tamyeva vihāram āgantvā aññassa santike nissayaṃ gahetvā vasitum vaṭṭati. Ayamāñattiyam vinicchayo.

Ācariyamhā nissayaṭṭippassaddhīsu **ācariyo pakkanto vā hotīti** ettha koci ācariyo āpucchitvā pakkamati, koci anāpucchitvā, antevāsikopi evameva. Tatra sace antevāsiko ācariyam āpucchati “asukam nāma, bhante, thānam gantum icchāmi kenacideva karaṇīyena”ti, ācariyena ca “kadā gamissasī”ti vutto “sāyanhe vā rattim vā utthahitvā gamissāmī”ti vadati, ācariyopi “sādhū”ti sampatīcchati, tam khaṇameyya nissayo paṭippassambhatti. Sace pana “bhante, asukam nāma thānam gantukāmomhī”ti vutte ācariyo “asukasmim nāma gāme piṇḍāya caritvā pacchā jānissasī”ti vadati, so ca “sādhū”ti sampatīcchati, tato ce gato sugato. Sace pana na gacchati, nissayo na paṭippassambhatti. Athāpi “gacchāmī”ti vutte ācariyena “mā tāva gaccha, rattim mantevā jānissāma”ti vutto mantevā gacchati, sugato. No ce gacchati, nissayo na paṭippassambhatti. Ācariyam anāpucchā pakkamantassa pana upacārasimātikame nissayo paṭippassambhatti, antoupacārasimato paṭinivattantassa na paṭippassambhatti. Sace pana ācariyo antevāsikam āpucchati “āvuso, asukam nāma thānam gamissāmī”ti, antevāsikena ca “kadā”ti vutte “sāyanhe vā rattibhāge vā”ti vadati, antevāsikopi “sādhū”ti sampatīcchati, tam khaṇameyya nissayo paṭippassambhatti, sace pana ācariyo “sve piṇḍāya caritvā gamissāmī”ti vadati, itaro ca “sādhū”ti sampatīcchati, ekadivasam tāva nissayo na paṭippassambhatti, punadivase paṭippassaddho hoti. “Asukasmim nāma gāme piṇḍāya caritvā jānissāmī mama gamanam vā agamanam vā”ti vatvā pana sace na gacchati, nissayo na paṭippassambhatti. Athāpi “gacchāmī”ti vutte antevāsikena “mā tāva gacchatha, rattim mantevā jānissathā”ti vutto mantevāpi na gacchati, nissayo na paṭippassambhatti. Sace ubhopi ācariyantevāsikā kenacideva karaṇīyena bahisimam gacchanti, tato ce ācariyo gamiyacitte uppanne anāpucchāva gantvā dvinnaṃ leḍḍupātānaṃ antoyeva nivattati, nissayo na paṭippassambhatti. Sace dve leḍḍupāte atikkamitvā nivattati, paṭippassaddho hoti. Ācariyupajjhāyo dve leḍḍupāte atikkamma aññasmim vihāre vasanti, nissayo paṭippassambhatti. Ācariye vibbhante kālakate pakkhasaṅkante ca tam khaṇameyya paṭippassambhatti.

Āñattiyam pana ācariyo muñcitukāmo hutvā nissayapanāmanāya pañāmeti, antevāsiko ca “kiñcāpi mam ācariyo pañāmeti, atha kho hadayena muduko”ti sālayo hoti, nissayo na paṭippassambhatti. Sacepi āriyo sālayo, antevāsiko nirālayo “na dāni imam nissāya vasissāmī”ti dhuram nikkhipati, evampi na paṭippassambhatti. Ubhinnaṃ sālayabhāve pana na paṭippassambhattiyeva, ubhinnaṃ dhuranikkhepena paṭippassambhatti, pañāmitena daṇḍakammaṃ āharitvā tikkhattum khamāpetabbo. No ce khamati, upajjhāye vuttanayena paṭipajjittabbam. Yathāpaññattam pana ācariyupajjhāyavattam paripūrentam adhimattapemādipañcangasamannāgatam antevāsikam saddhivihārikam vā pañāmentassa dukkatam, itaram apanāmentassapi dukkaṭameva. Vuttañhetam –

“Na, bhikkhave, sammāvattanto pañāmetabbo, yo pañāmeyya, āpatti dukkaṭassa. Na ca, bhikkhave, asammāvattanto na pañāmetabbo, yo na pañāmeyya, āpatti dukkaṭassa (mahāva. 80).

“Pañcahi, bhikkhave, āgehi samannāgatam antevāsikam apanāmento ācariyo sātīsāro hoti, pañāmento anatisāro hoti. Ācariyamhi nādhimattam pemaṃ hoti, nādhimatto pasādo hoti, nādhimattā hirī hoti, nādhimatto gāravo hoti, nādhimattā bhāvanā hoti. Imehi kho, bhikkhave, pañcahāgehi samannāgatam antevāsikam apanāmento ācariyo sātīsāro hoti, pañāmento anatisāro hoti (mahāva. 81).

“Pañcahi, bhikkhave, āgehi samannāgatam saddhivihārikam apanāmento upajjhāyo sātīsāro hoti, pañāmento anatisāro hoti. Upajjhāyamhi nādhimattam pemaṃ hoti, nādhimatto pasādo hoti, nādhimattā hirī hoti, nādhimatto gāravo hoti, nādhimattā bhāvanā hoti. Imehi kho, bhikkhave, pañcahāgehi samannāgatam saddhivihārikam apanāmento upajjhāyo sātīsāro hoti, pañāmento anatisāro hoti”tiādi (mahāva. 68).

Tattha (mahāva. aṭṭha. 68) **nādhimattam pemaṃ hotīti** upajjhāyamhi adhimattam gehassitapemaṃ na hoti. **Nādhimattā bhāvanā hotīti** adhimattā mettābhāvanā na hotīti attho.

Upajjhāyena vā samodhānagatoti ettha (mahāva. aṭṭha. 83) dassanasavanavasena samodhānam veditabbam. Sace hi ācariyam nissāya vasanto saddhivihāriko ekavīhāre cetiyaṃ vā vandantaṃ, ekagāme vā piṇḍāya carantaṃ upajjhāyam passati, nissayo paṭippassambhatti. Upajjhāyo passati, saddhivihāriko na passati, na paṭippassambhatti.

Maggapatiṇṇaṃ vā ākāsena vā gacchantaṃ upajjhāyaṃ disvā dūrattā ‘‘bhikkhū’’ti jānāti, ‘‘upajjhāyo’’ti na jānāti, na paṭipassambhati. Sace jānāti, paṭipassambhati. Uparipāsāde upajjhāyo vasati, hetthā saddhivihāriko, taṃ adisvāva yāgum pivivvā paṭikkamati, āsanasālāya vā nisinnaṃ adisvāva ekamante bhujitvā pakkamati, dhammassavanamaṇḍape vā nisinnampi taṃ adisvāva dhammaṃ sutvā pakkamati, nissayo na paṭipassambhati. Evaṃ tava dassanavasena samodhānaṃ vedittabbaṃ. Savanavasena pana sace upajjhāyassa vihare vā antaragare vā dhammaṃ vā kathentassa anumodanaṃ vā karontassa saddaṃ sutvā ‘‘upajjhāyassa me saddo’’ti sañjānāti, nissayo paṭipassambhati, asañjānantassa na paṭipassambhati. Ayaṃ samodhāne vinicchayo.

155. Nissāya kena vasitabbaṃ, kena na vasitabbanti ettha pana ‘‘anujānāmi, bhikkhave, byattena bhikkhunā paṭibaleṇa pañca vassāni nissāya vatthum, abyattena yāvajjiva’’nti (mahāva. 103) vacanato yo abyatto hoti, tena yāvajjivaṃ nissāyeva vasitabbaṃ. Sacāyaṃ (mahāva. aṭṭha. 103) vuḍḍhataram ācariyaṃ na labhati, upasampadāya saṭṭhivasso vā sattativasso vā hoti, navakatarassapi byattassa santike ukkuṭikaṃ nisīdītvā añjalim paggaḥetvā ‘‘ācariyo me, āvuso, hoti, āyasmato nissāya vacchāmi’’ti evaṃ tikkhattuṃ vatvā nissayo gaḥetabbova. Gāmapavesanaṃ āpucchantaṇepi ukkuṭikaṃ nisīdītvā añjalim paggaḥetvā ‘‘gāmapavesanaṃ āpucchāmi ācariyā’’ti vatthabbaṃ. Esa nayo sabbaūpucchanesu.

Yo pana byatto hoti upasampadāya pañcavasso, tena anissitena vatthum vaṭṭati. Tasmā nissayamuccanakena (pāci. aṭṭha. 145-147) upasampadāya pañcavassena sabbantimena paricchedenā dve mātikā paguṇā vācuggaṭā kattabbā, pakkhadivasesu dhammassavanatthāya suttantato cattāro bhāṇavārā, sampattānaṃ paṭisaṇaṃ parikkathānatthāya **andhakavinda** (a. ni. 5.114) **mahārāhulovāda** (ma. ni. 2.113 ādayo) **ambatṭha** (dā. ni. 1.254 ādayo) sadiso eko kathāmaggo, saṅghabhattamaṅgalāmaṅgalesu anumodanāya tisso anumodanā, uposathapavāraṇāñjānanattham kammākamaviniṇṇayo, samaṇadhammakaraṇattham samādhivasena vā vipassanāvasena vā arahattapariyosānamekaṃ kammaṭṭhānaṃ, ettakaṃ uggaḥetabbaṃ. Ettavatā hi ayaṃ bahussuto hoti cātuddiso, yattha kathaci attano issariyena vasitum labhati. Yaṃ pana vuttam –

‘‘Pañcahi, bhikkhave, aṅgehi samannāgatena bhikkhunā na anissitena vatthabbaṃ. Na asekkhena sīlakkhandhena samannāgato hoti, na asekkhena samādhikkhandhena... na asekkhena paññakkhandhena... na asekkhena vimuttikkhandhena... na asekkhena vimuttiñānadassanakkhandhena samannāgato hoti. Imehi kho, bhikkhave, pañcahaṅgehi samannāgatena bhikkhunā na anissitena vatthabbaṃ.

‘‘Aparehipi, bhikkhave, pañcahaṅgehi samannāgatena bhikkhunā na anissitena vatthabbaṃ. Assaddho hoti, ahiriko hoti, anottappī hoti, kusīto hoti, muṭṭhassati hoti. Imehi kho, bhikkhave, pañcahaṅgehi samannāgatena bhikkhunā na anissitena vatthabbaṃ.

‘‘Aparehipi, bhikkhave, pañcahaṅgehi samannāgatena bhikkhunā na anissitena vatthabbaṃ. Adhisīle sīlavipanno hoti, ajjhācāre ācāravipanno hoti, atiditṭhiyā diṭṭhivipanno hoti, appassuto hoti, duppañño hoti. Imehi kho, bhikkhave, pañcahaṅgehi samannāgatena bhikkhunā na anissitena vatthabbaṃ.

‘‘Aparehipi, bhikkhave, pañcahaṅgehi samannāgatena bhikkhunā na anissitena vatthabbaṃ. Āpattiṃ na jānāti, anāpattiṃ na jānāti, lahukaṃ āpattiṃ na jānāti, garukaṃ āpattiṃ na jānāti, ubhayāni kho panassa pātimokkhāni viṭṭhāreṇa na svāgatāni honti na suvibhattāni na supparivattāni na suvinicchitāni suttaso anubyañjanaso. Imehi kho, bhikkhave, pañcahaṅgehi samannāgatena bhikkhunā na anissitena vatthabbaṃ.

‘‘Aparehipi, bhikkhave, pañcahaṅgehi samannāgatena bhikkhunā na anissitena vatthabbaṃ. Āpattiṃ na jānāti, anāpattiṃ na jānāti, lahukaṃ āpattiṃ na jānāti, garukaṃ āpattiṃ na jānāti, ūnaṇcavasso hoti. Imehi kho, bhikkhave, pañcahaṅgehi samannāgatena bhikkhunā na anissitena vatthabba’’nti (mahāva. 103). Etthāpi purimanayeneva ayuttavasena āpattiāṅgavasena ca paṭikkhepo katoti dāṭṭhabbaṃ.

Bālānaṃ pana abyattānaṃ disaṃgamikānaṃ antevāsikasaddhivihārikānaṃ anuññā na dātabbā. Sace denti, ācariyupajjhāyānaṃ dukkaṭaṃ. Te ce ananuññātā gacchanti, tesampi dukkaṭaṃ. Vuttañhetam –

‘‘Idha pana, bhikkhave, sambahulā bhikkhū bālā abyattā disaṃgamikā ācariyupajjhāye āpucchanti. Te, bhikkhave, ācariyupajjhāyehi pucchitabbā ‘‘kahaṃ gamissatha, kena saddhiṃ gamissathā’’ti. Te ce, bhikkhave, bālā abyattā aññe bāle abyatte apadiseyyum. Na, bhikkhave, ācariyupajjhāyehi anujānitabbā, anujāneyyumu ce, āpatti dukkaṭassa. Te ce, bhikkhave, bālā abyattā ananuññātā ācariyupajjhāyehi gaccheyyumu ce, āpatti dukkaṭassa’’ti (mahāva. 163).

Iti pālimuttakavinayavinicchayaśaṅgahe

Nissayavinicchayakathā samattā.

24. Sīmāvinicchayakathā

156. **Sīmā**ti ettha (kaṅkhā. aṭṭha. nidānavannaṇā) sīmā nāmesā baddhasīmā abaddhasīmāti duvidhā hoti. Tattha ekādasā vipattiśīmāyo atikkamitvā tividdhasampattiyuttā nimittena nimittam bandhitvā sammatā sīmā **baddhasīmā** nāma. Atikkuddakā, atimahaṭī, khaṇḍanimitā, chāyānimittā, animittā, bahisīme thitasammattā, nadiyā sammatā, samudde sammatā, jātassare sammatā, sīmāya sīmāṃ sambhindantena sammatā, sīmāya sīmāṃ ajjhottharantena sammatāti imehi ekādasahi ākārehi sīmato kammāni vipajjanānti vacanato eṭā **vipattiśīmāyo** nāma.

Tattha **atikhuddakā** nāma yattha ekavīsati bhikkhū nisīditum na sakkonti. **Atimahaṭī** nāma yā kesaggamattenapi tiyojanaṃ atikkamitvā sammatā. **Khaṇḍanimitā** nāma aghāṭitanimitā vuccati. Puratthimāya disāya nimittam kittetvā anukkamena dakkhiṇāya disāya pacchimāya uttarāya disāya kittetvā puna puratthimāya disāya pubbakittitam paṭikkittetvā thapetum vaṭṭati, evaṃ khaṇḍanimitā hoti. Sace pana anukkamena āharitvā uttarāya disāya nimittam kittetvā tattheva thapeti, khaṇḍanimitā hoti. Aparāpi **khaṇḍanimitā** nāma yā nimittupagaṃ tacasārurukkhāṃ vā khāṇukaṃ vā pamsupuñjaṃ vā vālukapuñjaṃ vā aññatarāṃ antarā ekanimittam katvā sammatā. **Chāyānimittā** nāma pabbatachāyādināṃ yaṃ kiñci chāyāṃ nimittam katvā sammatā. **Animitā** nāma sabbena sabbam nimittāni akittetvā sammatā. **Bahisīme thitasammattā** nāma nimittāni kittetvā nimittānaṃ bahi thitena sammatā. **Nadiyā, samudde, jātassare sammatā** nāma etesu nadiādisu sammatā. Sā hi evaṃ sammatāpi ‘‘sabbā, bhikkhave, nadī asīmā, sabbo samuddo asīmo, sabbo jātassaro asīmo’’ti (mahāva. 147) vacanato asammattāva hoti. **Sīmāya sīmāṃ sambhindantena sammatā** (mahāva. aṭṭha. 148) nāma attano sīmāya paresaṃ sīmāṃ sambhindantena sammatā. Sace hi porānakassa viharassa puratthimāya disāya ambo ceva jambu cāti dve rukkhā aññamaññaṃ saṃsaṭṭhavatāpaṃ honti, tesu ambassa pacchimadisābhāge jambu, viharasīmā ca **jambu** antokatvā ambaṃ kittetvā baddhā hoti. Atha pacchā tassa viharassa puratthimāya disāya vihare kate sīmāṃ bandhantā bhikkhū taṃ ambaṃ antokatvā jambuṃ kittetvā bandhanti, sīmāya sīmāṃ sambhinnā hoti. Tasmā sace paṭhamatarāṃ katassa viharassa sīmā asammattā hoti, sīmāya upacāro thapetabbo. Sace sammatā hoti, pacchimakoṭiyā hatthamattā sīmantarikā thapetabbā. **Kurundiyaṃ** ‘‘vidatthimattampi’’, **mahāpacariyaṃ** ‘‘caturāṅgulamattampi vaṭṭatī’’ti vuttam. **Ekarukkhopi** ca dvinnāṃ sīmānaṃ nimittam hoti. So pana vaḍḍhanto sīmasaṅkaraṃ karoti, tasmā na kātabbo. **Sīmāya sīmāṃ ajjhottharantena sammatā** nāma attano sīmāya paresaṃ sīmāṃ ajjhottharantena sammatā. Sace hi paresaṃ baddhasīmāṃ sakalaṃ vā tassā padesaṃ vā antokatvā attano sīmāṃ sammannanti, sīmāya sīmāṃ ajjhottharitā nāma hoti. Bhikkhūnaṃ pana sīmāṃ ajjhottharitvā antopi bhikkhūnaṃ sīmāṃ sammannitum vaṭṭati. Bhikkhūnaṃ sīmāya eveda nayo. Na hi te aññamaññaṃ kamme gaṇapūrakā honti, na kammavācaṃ vaggam karonti. Iti imā ekādasā vipattiśīmāyo atikkamitvā sīmā sammannitabbā.

157. **Tividdhasampattiyuttā** nāma nimittasampattiyā parisasampattiyā kammavācāsampattiyā ca yuttā. Tattha **nimittasampattiyā yuttā** nāma pabbatanimittam pāsānanimittam vananimittam rukkhānimittam magganimittam vammikanimittam nadānimittam udakanimittantī evaṃ vuttasu aṭṭhasu nimittesu tasmiṃ tasmiṃ disābhāge yathāladhāni nimittupagāni nimittāni ‘‘puratthimāya disāya kiṃ nimittam. Pabbato, bhante. Eso pabbato nimittā’’ntiādinā nāyena sammā kittetvā sammatā.

Tatrāyaṃ vinicchayo (mahāva. aṭṭha. 138) – vinayadharena pucchitabbaṃ ‘‘puratthimāya disāya kiṃ nimittā’’nti? ‘‘Pabbato, bhante’’ti. Idam pana upasampanno vā ācikkhatu anupasampanno vā, vaṭṭatiyeva. Puna vinayadharena ‘‘eso pabbato nimittā’’nti evaṃ nimittam kittetabbaṃ, ‘‘etaṃ pabbatam nimittam karoma, karissāma, nimittam kato, nimittam hotu, hoti, bhavissati’’ti evaṃ pana kittetum na vaṭṭati. Pāsānādisūpi eveda nayo. Puratthimāya disāya, puratthimāya anudisāya, dakkhiṇāya disāya, dakkhiṇāya anudisāya, pacchimāya disāya, pacchimāya anudisāya, uttarāya disāya, uttarāya anudisāya kiṃ nimittam? Udaḥam, bhante. Etaṃ udakaṃ nimittanti kittetabbaṃ. Ettha pana aṭṭhapetvā puna ‘‘puratthimāya disāya kiṃ nimittam? Pabbato, bhante. Eso pabbato nimittā’’nti evaṃ paṭhamam kittitanimittam kittetvā thapetabbaṃ. Evañhi nimittena nimittam ghaṭitam hoti, nimittāni sakāṃ kittitānīpi kittitāneva honti. **Andhakaṭṭhakathāyaṃ** pana ‘‘tikkhattam sīmamaṅḍalaṃ bandhantena nimittam kittetabba’’nti vuttam.

158. Idāni nimittupagāni pabbatāḍṇi vedittabāni – tividdho **pabbato** suddhapaṃsupabbato suddhapaṃsānapabbato ubhayamissakoti. So tividdhō vaṭṭati, vālikarāsi pana na vaṭṭati. Itaropi hatthippamaṇato omakataro na vaṭṭati, hatthippamaṇato paṭṭhāya sineruppamaṇōpi vaṭṭati. Sace cātūsu disāsu cattāro tīsu vā tayo pabbatā honti, catūhi vā tīhi

vā pabbatanimittehi sammannitumpi vaṭṭati, dvīhi pana nimittehi ekena vā sammannitum na vaṭṭati. Ito paresu pāsānanimitādisupi eseva nayo. Tasmā pabbatanimittam karontena pucchitabbam “ekābaddho, na ekābaddho”ti. Sace ekābaddho hoti, na kātabbo. Tañhi catūsu vā aṭṭhasu vā disāsu kittentenapi ekameva nimittam kittitam hoti, tasmā yo evaṃ cakkasaṅṭhānena vihārampi parikkhipitvā thito pabbato, tam ekadisāya kittetvā añhāsu disāsu tam bahiddhā katvā anto añhāni nimittāni kittetabbāni. Sace pabbatassa tātiyabhāgam vā upaddham vā antosīmāya kattukāmā honti, pabbatam akittetvā yattakam padesaṃ anto kattukāmā, tassa parato tasmiṃyeva pabbate jātarukkhavammikādīsu aññataram nimittam kittetabbam. Sace ekayojanadvijoyanappamāṇam sabbam pabbatam anto kattukāmā honti, pabbatassa parato bhūmiyam jātarukkhavammikādīni nimittāni kittetabbāni.

Pāsānanimitte ayagulopi pāsānasāṅkhyameva gacchati, tasmā yo koci pāsāno vaṭṭati. Pamānato pana hatthippamāno pabbatasāṅkhyam gato, tasmā so na vaṭṭati, mahāgonamahāmahimsappamāno pana vaṭṭati. Heṭṭhimaparicchhedena dvattimsapalagulaṇḍappamāno vaṭṭati, tato khuddakataro iṭṭhakā vā mahantīpi na vaṭṭati, animittupagapāsānānam rāsipi na vaṭṭati, pageva pamsuvālūkarāsi. Bhūmisamo khalamaṇḍaladaso piṭṭhipāsāno vā bhūmito khāpuko viya uṭṭhitapāsāno vā hoti, sopi pamānupago ce, vaṭṭati. Piṭṭhipāsāno atimahantopi pāsānasāṅkhyameva gacchati, tasmā sace mahato piṭṭhipāsānassa ekappadesaṃ antosīmāya kattukāmā honti, tam akittetvā tassupari añño pāsāno kittetabbo. Sace piṭṭhipāsānupari vihāram karonti, vihāramajjhena vā piṭṭhipāsāno vinivijjhivā gacchati, evarūpo piṭṭhipāsāno na vaṭṭati. Sace hi tam kittenti, nimittassa upari vihāro hoti, nimittañca nāma bahisīmāya hoti, vihāropi bahisīmāyam āpajjati. Vihāram parikkhipitvā thitapiṭṭhipāsāno ekattha kittetvā aññattha na kittetabbo.

Vananimitte tinavanaṃ vā tacasārātalanālikerādirukkhavanaṃ vā na vaṭṭati, antosārānam pana sākasālādīnam antosāramissakānam vā rukkhānam vanaṃ vaṭṭati, tañca kho heṭṭhimaparicchhedena catupañcarukkhamaṭṭampi, tato oram na vaṭṭati, paraṃ yojanasatikampi vaṭṭati. Sace pana vanamajjhe vihāram karonti, vanaṃ na kittetabbam. Ekadesaṃ antosīmāya kātukāmehipi vanaṃ akittetvā tatha rukkhapāsānādayo kittetabbā. Vihāram parikkhipitvā thitavanaṃ ekattha kittetvā aññattha na kittetabbam.

Rukkhanimitte tacasāro tālanālikerādirukkho na vaṭṭati, antosāro jīvamānako antamaso ubbedhato aṭṭhaṅgulo pariṇāhato sūcidandakappamānopi vaṭṭati. Tato oram na vaṭṭati, paraṃ dvādasayojano suppatiṭṭhitanirodhopi vaṭṭati. Vamsanalakasarāvādisu bījam ropetvā vaḍḍhāpito pamānupagopi na vaṭṭati, tato apantvā pana tam khaṇampi bhūmiyam ropetvā koṭṭhakaṃ katvā udakaṃ āsiñcivā kittetum vaṭṭati. Navamūlasākhāniggamanaṃ akāraṇaṃ, khandham chinditvā ropite pana etaṃ yujjati. Kittentena ca “rukko”tipi vattum vaṭṭati “sākarukko”tipi “sālarukko”tipi. Ekābaddham pana suppatiṭṭhitanirodhasadisam ekattha kittetvā aññattha kittetum na vaṭṭati.

Magganimitte araṇṇākhettanādīlakamaggādayo na vaṭṭanti, jaṅghamaggo vā sakatamaggo vā vaṭṭati. Yo nibbijjhivā dve tīpi gāmantarāni gacchati, yo pana jaṅghamaggasakatamaggo okkamitvā puna sakatamaggameva otarati, ye vā jaṅghamaggasakatamaggā avalāñjā, te na vaṭṭanti, jaṅghasathasakatasatthehi valāñjyamānāyeva vaṭṭanti. Sace dve maggā nikkhamitvā pacchā sakatadhuramiva ekibhavanti, dvedhā bhinnatṭhāne vā sambandhatṭhāne vā sakim kittetvā puna na kittetabbā. Ekābaddhanimittāñhetam hoti. Sace vihāram parikkhipitvā cattāro maggā catūsu disāsu gacchanti, majjhe ekam kittetvā aparām kittetum na vaṭṭati. Ekābaddhanimittāñhetam. Koṇaṃ nibbijjhivā gatam pana parabhāge kittetum vaṭṭati. Vihāramajjhena nibbijjhivā gatamaggo pana na kittetabbo, kittite nimittassa upari vihāro hoti. Sace sakatamaggassa antimacakkamaggam nimittam karonti, maggo bahisīmāya hoti, sace bāhiracakkamaggam nimittam karonti, bāhiracakkamaggo bahisīmāya hoti, sesaṃ antosīmam bhajati. Maggam kittentena “maggio pantho patho pajjo”ti disu dasasu yena kenaci nāmena ca kittetum vaṭṭati, parikhāsānānena vihāram parikkhipitvā gatamaggo ekattha kittetvā aññattha kittetum na vaṭṭati.

Vammikanimitte heṭṭhimaparicchhedena tam divasaṃ jāto aṭṭhaṅgulubbedho govīsānappamānopi vammiko vaṭṭati, tato oram na vaṭṭati. Paraṃ himavantaṃ pabbatasadisopi vaṭṭati, vihāram parikkhipitvā thitam pana ekābaddham ekattha kittetvā aññattha kittetum na vaṭṭati.

Nadīnimitte yassā dhammikānaṃ rājūnaṃ kāle anvaḍḍhamāsam anudasāham anupañcāhanti evaṃ deve vassante valāhakesu vīgatamattesu sotam pacchijjati, ayaṃ nadīsāṅkhyam na gacchati. Yassā pana tīdise suvuttikāle vassānassa cātumāse sotam na pacchijjati, yattha tithena vā atithena vā sikkhākarāṇiye āgatalakkhaṇena tīmaṇḍalam paṭicchhēdetvā antaravāsakam anukkipitvā uttarantiyā bhikkhuniyā ekaṅgulavaṅgulamaṭṭampi antaravāsako temiyati, ayaṃ nadī sīmaṃ bandhanānaṃ nimittam hoti. Bhikkhuniyā nadīpāragamanepi uposathādisaṅghakammakaraṇepi nadīpārasīmāsamanānepi ayameva nadī. Yā pana maggo viya sakatadhurasānānena vā parikhāsānānena vā vihāram parikkhipitvā gatā, tam ekattha kittetvā aññattha kittetum na vaṭṭati. Vihārassa catūsu disāsu aññamaññam vinibbijjhivā gate nadīcatukkepi eseva nayo. Asammissā nadiyo pana catassopi kittetum vaṭṭati. Sace vatim karonto viya rukkhapāde nikhānitvā vallipalālādīhi nadīsotam rundhanti, udakaṃ ajjhottharivā āvaraṇaṃ pavattatiyeva, nimittam kātum vaṭṭati. Yathā pana udakaṃ na pavattati, evaṃ setumhi kate apavattamānā nadīnimittam kātum na vaṭṭati, pavattanaṭṭhāne nadīnimittam, appavattanaṭṭhāne udakanimittam kātum vaṭṭati. Yā pana dubbuttikāle vā gimhe vā nirudakabhāvena na pavattati, sā vaṭṭati. Mahānadito udakamātikam nīharanti, sā kunnadīsadisā hutvā tīni sassāni sampādentī niccam pavattati, kiñcāpi pavattati, nimittam kātum na vaṭṭati. Yā pana mūle mahānadito nīhatīpi kālantarena teneva nīhatamaggena nadim bhinditvā sayam gacchati, gacchanī parato susumārādisamākiṇṇā nāvādīhi sañcaritabbā nadī hoti, tam nimittam kātum vaṭṭati.

Udakanimitte nirudakattṭhāne nāvāya vā cātiādisu vā udakaṃ pūretvā udakanimittam kittetum na vaṭṭati, bhūmigatameva vaṭṭati. Tañca kho appavattanaudakaṃ āvātapokkharāṇītalākajātassaraṇīsasamuddādisu thitam, aṭṭhitam pana oghanaḍḍudakavāhakamātikādīsū udakaṃ na vaṭṭati. **Andhakattakathāyam** pana “gambhīresu āvāṭādisu ukkhepimam udakaṃ nimittam na kātabba”nti vuttam, tam dvuttam, attanomatimattameva. Thitam pana antamaso sūkarakhatāyapi gāmadārakānam kīlanāvāpiyampi tam khaṇāññeva pathaviyam āvātam katvā kuṭehi āharitvā pūritaudakampi sace yāva kammavācāpariyosānā tiṭṭhati, appam vā hotu bahum vā, vaṭṭati. Tasmiṃ pana thāne nimittasāññākarāṇattham pāsānavālikāpamsuādirāsi vā pāsānatthambho vā dārutthambho vā kātabbo. Tam kātum kāretuñca bhikkhussa vaṭṭati, lābhasīmāyam pana na vaṭṭati. Samānasamvāsakasīmā kassaci pīḷaṇaṃ na karoti, kevalam bhikkhūnaṃ vinayakammameva sādheti, tasmā ettha vaṭṭati.

Ime hi ca aṭṭhahi nimittehi asammisshepi aññamaññam sammissehipi sīmā sammannitum vaṭṭatiyeva. Sā evaṃ sammannitvā bajjhamānā ekena dvīhi vā nimittehi abaddhā hoti, tīni pana ādim katvā vuttappakāraṇam nimittānam satenapi baddhā hoti. Sā tīhi sīghātākasaṅṭhānā hoti, catūhi caturassā vā sīghātākāaḍḍhacandamudīgādisaṅṭhānā vā, tato adhikehi nānāsāṅṭhānā. Evaṃ vuttanayena nimittāni kittetvā sammatā “nimittasampattiyuttā”ti veditabbā.

159. Parisasampattiyuttā nāma sabbantimena paricchhedena catūhi bhikkhūhi sannipatitvā yāvaticā tasmiṃ gāmakhetto baddhasīmam vā nadīsamuddājātassare vā anokkamitvā thitā bhikkhū, te sabbe hatthapāse vā katvā chandam vā āharitvā sammatā.

160. Kammavācāsampattiyuttā nāma –

“Suṇātu me, bhante, saṅgho, yāvataṃ samantā nimitā kittitā, yadi saṅghassa pattakallaṃ, saṅgho etehi nimittehi sīmaṃ sammanneyya samānasamvāsam ekūposatham, esā ñatti.

“Suṇātu me, bhante, saṅgho, yāvataṃ samantā nimitā kittitā, saṅgho etehi nimittehi sīmaṃ sammannti samānasamvāsam ekūposatham, yassāyasmato khamati etehi nimittehi sīmāya sammuti samānasamvāsāya ekūposathāya, so tuṅhassa. Yassa nakkhamati, so bhāseyya.

“Sammatā sīmā saṅghena etehi nimittehi samānasamvāsā ekūposathā, khamati saṅghassa, tasmā tuṅhī, evametam dhārayāmi”ti (mahāva. 139) –

Evaṃ vuttāya parisuddhāya ñattidutiyakammavācāya sammatā. Kammavācāpariyosāne nimittānam anto sīmā hoti, nimittāni sīmato bahi honti.

161. Evaṃ baddhāya ca sīmāya ticivarena vipavāsasukhattham dalhīkammattatthañca avippavāsasammuti kātabbā. Sā pana evaṃ kattabbā –

“Suṇātu me, bhante, saṅgho, yā sā saṅghena sīmā sammatā samānasamvāsā ekūposathā, yadi saṅghassa pattakallaṃ, saṅgho tam sīmaṃ ticivarena avippavāsam sammanneyya thapetvā gāmañca gāmūpacārañca, esā ñatti.

“Suṇātu me, bhante, saṅgho, yā sā saṅghena sīmā sammatā samānasamvāsā ekūposathā, saṅgho tam sīmaṃ ticivarena avippavāsam sammannti thapetvā gāmañca gāmūpacārañca, yassāyasmato khamati etissā sīmāya ticivarena avippavāsāya sammuti thapetvā gāmañca gāmūpacārañca, so tuṅhassa. Yassa nakkhamati, so bhāseyya.

“Sammatā sā sīmā saṅghena ticivarena avippavāsā thapetvā gāmañca gāmūpacārañca, khamati saṅghassa, tasmā tuṅhī, evametam dhārayāmi”ti (mahāva. 143).

Ettha (mahāva. aṭṭha. 144) ca nigamanagarānampi gāmeneva saṅgho veditabbo. **Gāmūpacāroti** parikkhittassa parikkhepo, aparikkhittassa parikkhepokāso. Imesu pana

gāmāgāmpūpacāresu adhiṭṭhitatecivariko bhikkhu pariḥāraṃ na labhati. Ayañhi avippavāsasīmā “thapetvā gāmañca gāmūpacārañca”ti vuttatā gāmañca gāmūpacārañca na oṭharati, samānasamvāsakasīmā oṭharati. Samānasamvāsakasīmā cettha attano dhammatāya gacchati, avippavāsasīmā pana yattha samānasamvāsakasīmā, tattheva gacchati. Na hi tassā viṣuṃ nimittakittanaṃ atthi, tattha sace avippavāsāya sammuttikāle gāmo atthi, taṃ sā na oṭharati. Sace pana sammatāya sīmāya pacchā gāmo nivisati, sopi sīmasaṅkhyāmeva gacchati. Yathā ca pacchā nivijjhaṃ, evaṃ paṭhamāṃ nivijjhaṃ pacchā vadḍhappadesopi sīmasaṅkhyāmeva gacchati. Sace sīmasammuttikāle gehāni katāni, “pavisissāmā”ti ālayopi atthi, manussā pana appaviṭṭhā, porāṇakagāmāṃ vā sace gehameva chaddetvā aññattha gatā, agāmo yeve esa, sīmā oṭharati. Sace pana ekampi kulāṃ pavijjhaṃ vā agatāṃ vā atthi, gāmoyeva, sīmā na oṭharati. Ayamettha saṅkhepo.

162. Ayaṃ pana vitthāro (mahāva. atṭha. 138) sīmaṃ bandhitukāmena hi sāmantaviḥāresu bhikkhū tassa tassa viḥārassa sīmāparicchedaṃ pucchitvā baddhasīmaviḥārānaṃ sīmāya sīmantarikaṃ, abaddhasīmaviḥārānaṃ sīmāya upacāraṃ thapetvā disācārikabhikkhūnaṃ nissañcārasamaye sace ekasmiṃ gāmakhetṭe sīmaṃ bandhitukāmā, ye tattha baddhasīmaviḥārā, tesu bhikkhūnaṃ “mayāṃ aḷḷa sīmaṃ bandhissāma, tumhe sakasīmāya paricchedaṃ mā nikkhamitthā”ti pesetabbaṃ. Ye abaddhasīmaviḥārā, tesu bhikkhū ekajjhaṃ sannipātetabbā, chandārahānaṃ chando āharāpetabbo. “Sace aññānīpi gāmakhetṭāni antokātukāmā, tesu gāmesu ye bhikkhū vasanti, tehipi āgantabbaṃ, anāgacchantānaṃ chando āharitabbo”ti mahāsumatthero āha. Mahāpadumatthero pana “nānāgāmakhetṭāni nāma pāṭiyekkaṃ baddhasīmasadisāni, na tato chandārahānaṃ āgacchati, antonimittageṭhi pana bhikkhūhi āgantabba”nti vatvā puna āha “samānasamvāsakasīmāsammananākāle āgamanampi anāgamanampi vaṭṭati, avippavāsasīmāsammananākāle pana antonimittageṭhi āgantabbaṃ, anāgacchantānaṃ chando āharitabbo”ti.

Evaṃ sannipātesu bhikkhūsu chandārahānaṃ chande āhaṭe tesu tesu maggesu naditṭhagāmadvārādīsū ca āgantukabhikkhūnaṃ sīghaṃ sīghaṃ hatthapāsānayanatthañceva bahisīmakarantatthañca ārāṃmike ceva samanuddese ca thapetvā bherisaññaṃ vā saṅkhasaññaṃ vā katvā nimittakittanaṃ antaram vuttāya “suñātu me bhante saṅgho”ti dīkāya kammavācāya sīmā bandhitabbā. Kammavācāpariyosāneyeva nimittāni bahikatvā heṭṭhā pathavisaṅkharakaṃ udakapariyantam katvā sīmā gatā hoti.

163. Imaṃ pana samānasamvāsakasīmāṃ sammannanteḥi pabbajjūpasampadānaṃ saṅghakammānaṃ sukhakarantaṃ paṭhamāṃ **khaṇḍasīmā** bandhitabbā. Taṃ pana bandhanteḥi vattaṃ jānitabbaṃ. Sace hi bodhicetiyabhāttasālādīni sabbavatthūni paṭiṭṭhāpetvā kataviḥāre bandhanti, viḥāramajjhe bahūnaṃ samosaraṇaṭṭhāne abandhitvā viḥārapaccante vivittokāse bandhitabbā. Akataviḥāre bandhanteḥi bodhicetiyādiṃ sabbavatthūnaṃ thānaṃ sallakkhetvā yathā paṭiṭṭhesu vatthūsū viḥārapaccante vivittokāse hoti, evaṃ bandhitabbā. Sā heṭṭhimapricchedena sace ekavīsati bhikkhū gaṇhāti, vaṭṭati, tato oraṃ na vaṭṭati, paraṃ bhikkhusaḥassaṃ gaṇhantīpi vaṭṭati. Taṃ bandhanteḥi sīmāmalākassa samantā nimittupagā pāsānā thapetabbā, na khaṇḍasīmāya thitehi mahāsīmā bandhitabbā, na mahāsīmāya thitehi khaṇḍasīmā, khaṇḍasīmāyameva pana thātvā khaṇḍasīmā bandhitabbā.

Tatrāyaṃ bandhanavidhi – samantā “eso pāsāno nimittā”nti evaṃ nimittāni kittetvā kammavācāya sīmā sammannitabbā. Atha tassā eva dalhīkammatthaṃ avippavāsakammavācā kātābba. Evañhi “sīmāṃ samūhanissāmā”ti āgatā samūhanitūṃ na sakkhissanti. Sīmāṃ sammannitvā bahi sīmantarikapāsānā thapetabbā. Sīmantarikā pacchimakoṭiyā ekaratanappamānā vaṭṭati. “Vidatthippamānāpi vaṭṭati”ti **kurundiyaṃ**, “caturāṅgulappamānāpi vaṭṭati”ti **mahāpaccariyaṃ** vuttaṃ. Sace pana viḥāro mahā hoti, dvepi tissopi tatutarimpi khaṇḍasīmāyo bandhitabbā.

Evaṃ khaṇḍasīmāṃ sammannitvā mahāsīmasammuttikāle khaṇḍasīmāto nikkhamitvā mahāsīmāyaṃ thātvā samantā anupariyāyanteḥi sīmantarikapāsānā kittetabbā, tato avasesanimittāni kittetvā hatthapāsāṃ avijahanteḥi kammavācāya samānasamvāsakasīmāṃ sammannitvā tassā dalhīkammatthaṃ avippavāsakammavācāpi kātābba. Evañhi “sīmāṃ samūhanissāmā”ti āgatā samūhanitūṃ na sakkhissanti. Sace pana khaṇḍasīmāya nimittāni kittetvā tato sīmantarikāya nimittāni kittetvā mahāsīmāya nimittāni kittenti, evaṃ tīsu thānesu nimittāni kittetvā yaṃ sīmāṃ icchanti, taṃ paṭhamāṃ bandhitūṃ vaṭṭati. Evaṃ santepi yathāvuttanayena khaṇḍasīmāto va pathāya bandhitabbā. Evaṃ baddhāsu pana sīmāsu khaṇḍasīmāya thitā bhikkhū mahāsīmāya kammaṃ karontānaṃ na kopenti, mahāsīmāya vā thitā khaṇḍasīmāya karontānaṃ, sīmantarikāya pana thitā ubhinnaṃ na kopenti. Gāmakhetṭe thātvā kammaṃ karontānaṃ pana sīmantarikāya thitā kopenti. Sīmantarikā hi gāmakhetṭam bhajati.

Sīmā ca nāmesā na kevalā pathavītaleyeva baddhā baddhā nāma hoti, atha kho piṭṭhipāsānepi kuṭigehepi lenepi pāsādepi pabbatamatthakepi baddhā baddhāyeva hoti. Tattha **piṭṭhipāsāne** bandhanteḥi pāsānapiṭṭhiyaṃ rājiṃ vā koṭṭetvā udukkhalam vā khanitvā nimittāṃ na kātābbaṃ, nimittupagapāsāne thapetvā nimittāni kittetabbāni. Kammavācāpariyosāne sīmā pathavisaṅkharakaṃ udakapariyantam katvā otarati. Nimittapāsānā yathāthāne na tiṭṭhanti, tasmā samantato rāji vā upaṭṭhāpetabbā, catūsū vā konesu pāsānā vijjhitabbā, “ayaṃ sīmāparicchedo”ti vatvā akkharāni vā chinditabbāni. Keci usūyākā “sīmāṃ jhāpessāmā”ti aggim denti, pāsānāva jhāyanti, na sīmā.

Kuṭigehepi bhittim akittetvā ekavīsatiyā bhikkhūnaṃ okāsāṭṭhānaṃ antokaritvā pāsānanimittāni thapetvā sīmā sammannitabbā, antokuṭṭameva sīmā hoti. Sace antokuṭṭe ekavīsatiyā bhikkhūnaṃ okāso natthi, pamukhe nimittapāsāne thapetvā sammannitabbā. Sace evampi nappahoti, bahi nibbodakapatanatthānepi nimittāni thapetvā sammannitabbā. Evaṃ sammatāya pana sabbāṃ kuṭigeḥaṃ sīmāṭṭhameva hoti.

Catubhittiyalepepi bandhanteḥi kuṭṭam akittetvā pāsānāva kittetabbā, anto okāse asati pamukhepi nimittāni thapetabbāni, evaṃ leṇassa anto ca bahi ca sīmā hoti.

Uparipāsādepi bhittim akittetvā antopāsāne thapetvā sīmā sammannitabbā. Sace nappahoti, pamukhepi pāsāne thapetvā sammannitabbā. Evaṃ sammatā uparipāsādeyeva hoti, heṭṭhā na otarati. Sace pana bahūsū thambhesu tuḷānaṃ upari katapāsādassa heṭṭhimatāle kuṭṭo yathā nimittānaṃ anto hoti, evaṃ uṭṭahitvā tuḷārukkekhehi ekasambandho thito, heṭṭhāpi otarati, ekathambhapāsādassa pana uparitale baddhā sīmā. Sace thambhamatthake ekavīsatiyā bhikkhūnaṃ okāso hoti, heṭṭhā otarati. Sace pāsādabhittito niggatesu niyyūhakādīsū pāsāne thapetvā sīmāṃ bandhanti, pāsādabhitti antosīmāya hoti. Heṭṭhā panassā otarāṇānotaraṇaṃ vuttanayeneva veditabbāṃ.

Heṭṭhāpāsāde kittenthipi bhitti ca rukkhatthambhā ca na kittetabbā, bhittilage pana pāsānatthambhe kittetum vaṭṭati. Evaṃ kittitā sīmā heṭṭhāpāsādassa pariyanatthambhānaṃ antoyeva hoti. Sace pana heṭṭhāpāsādassa kuṭṭo uparimatalena sambaddho hoti, uparipāsādampi abhiruhati. Sace pāsādassa bahi nibbodakapatanatthāne nimittāni karonti, sabbo pāsādo sīmāṭṭho hoti.

Pabbatamatthake talaṃ hoti ekavīsatiyā bhikkhūnaṃ okāsārahaṃ, tattha piṭṭhipāsāne viya sīmāṃ bandhanti, heṭṭhāpabbatepi teneva paricchedenā sīmā otarati. Tālamūlakapabbatepi upari sīmā baddhā heṭṭhā otarateva. Yo pana vitānasaññāno hoti, upari ekavīsatiyā bhikkhūnaṃ okāso atthi, heṭṭhā natthi, tassupari baddhā sīmā heṭṭhā na otarati. Evaṃ mudiṅgasaññāno vā hotu paṇavasāññāno vā, yassa heṭṭhā vā majjhe vā sīmappamānaṃ natthi, tassa upari baddhā sīmā heṭṭhā na otarati. Yassa pana dve kūtāni āsanne thitāni, ekassapi upari sīmappamānaṃ nappahoti, tassa kūtantaṃ cinitvā vā pūretvā vā ekābaddhaṃ katvā upari sīmā sammannitabbā. Eko sappaphaṇasādiso pabbato, tassa upari sīmappamānaṃ atthitāya sīmāṃ bandhanti, tassa ce heṭṭhā ākāsapabbhāraṃ hoti, sīmā na otarati. Sace panassa vemajjhe sīmappamāno susirapāsāno hoti, otarati, so ca pāsāno sīmāṭṭho yeve hoti. Athāpissa heṭṭhāleṇassa kuṭṭo aggakoṭim āhacca tiṭṭhati, otarati, heṭṭhā ca upari ca sīmā yeve hoti. Sace pana heṭṭhā uparimassa sīmāparicchedenā pāroto antoleṇaṃ hoti, bahi sīmā na otarati. Athāpi uparimassa sīmāparicchedenā orato bahi leṇaṃ hoti, anto sīmā na otarati. Athāpi upari sīmāparicchedo khuddako, heṭṭhā leṇaṃ mahantaṃ sīmāparicchedenamatikkamitvā thitam, sīmā upariyeva hoti, heṭṭhā na otarati. Yadi pana leṇaṃ khuddakam sabbapacchimasīmāparimānaṃ, upari sīmā mahatī naṃ ajjhottharitvā thitā, sīmā otarati. Atha leṇaṃ atikhuddakam sīmappamānaṃ na hoti, sīmā upariyeva hoti, heṭṭhā na otarati. Sace tato upaddham bhijjivā patati, sīmappamānaṃ cepi hoti, bahi patitaṃ asīmā. Apatitaṃ pana yadi sīmappamānaṃ, sīmā hotiyeve.

Khaṇḍasīmā ca nīcavatthukā hoti, taṃ pūretvā uccavatthukaṃ karonti, sīmā yeve. Sīmāya geḥaṃ karonti, sīmāṭṭhakameva hoti. Sīmāya pokkharaniṃ khaṇanti, sīmā yeve. Ogho sīmāmaṇḍalaṃ oṭharitvā gacchati, sīmāmālake aṭṭam bandhitvā kammaṃ kātum vaṭṭati. Sīmāya heṭṭhā umaṅganadī hoti, iddhiṃ bhikkhu tattha nisīdati. Sace sā nadī paṭhamāṃ gatā, sīmā pacchā baddhā, kammaṃ na kopeti. Atha paṭhamāṃ sīmā baddhā, pacchā nadī gatā, kammaṃ kopeti, heṭṭhāpathavītale thito pana kopetiyeve.

Sīmāmālake vatarukkho hoti, tassa sākāhā vā tato niggatāpāroho vā mahāsīmāya pathavītalaṃ vā tatthajātarukkhādīni vā āhacca tiṭṭhati, mahāsīmāṃ vā sodhetvā kammaṃ kātābbaṃ, te vā sākāhāpāroho chinditvā bahiṭṭhākaṃ kātābba. Anāhacca thitasākāhādīsū ārulbhikkhū hatthapāsāṃ ānetabbā. Evaṃ mahāsīmāya jātarukkhassa sākāhā vā pāroho vā vuttanayeneva sīmāmālake paṭiṭṭhāti, vuttanayeneva sīmāṃ sodhetvā vā kammaṃ kātābbaṃ, te vā sākāhāpāroho chinditvā bahiṭṭhākaṃ kātābba. Sace mālake kamme kariyamāne koci bhikkhu mālakassa anto pavisitvā vehāsaṃ thitasākāhāya nisīdati, pādā vāssa bhūmīgatā honti, nivāsanaṃ parupaṇaṃ vā bhūmim phusati, kammaṃ kātum na vaṭṭati. Pāde pana nivāsanaṃ parupaṇaṃ ukkhipāpetvā kātum kammaṃ vaṭṭati, idaṃca lakkhaṇaṃ purimaṇayepi veditabbāṃ. Ayaṃ pana viseso – tatra ukkhipāpetvā kātum na vaṭṭati, hatthapāsāmeva ānetabbo. Sace antosimato pabbato abhuggacchati, tatraṭṭho bhikkhu hatthapāsāṃ ānetabbo. Iddhiyā antopabbatam pavijjhepi eseve nayo. Bajjhamānā eva hi sīmā pamānarahitaṃ padesam na otarati, baddhāya sīmāya jātam yaṃ kiñci yathā katthaci ekasambandhena gatam sīmāsankhyameva gacchati.

Tiyojanaparamaṃ pana **sīmāṃ** sammannanteṃ majjhe thātvā yathā catūsipi disāsu diyaddhadiyaddhoyonaṃ hoti, evaṃ sammannitabbā. Sace pana majjhe thātvā ekekadisato tiyojanaṃ karonti, chayojanaṃ hoṭṭi na vaṭṭati. Caturassam vā tikoṇaṃ vā sammannanteṃ yathā koṇato koṇam tiyojanaṃ hoti, evaṃ sammannitabbā. Sace hi yena kenaci pariyananteṃ kesaggaṃmattampi tiyojanaṃ atikkāmeti, āpattiṃca āpajjati, sīmā ca asīmā hoti.

164. “Na, bhikkhave, nadīpārasīmā sammannitabbā, yo sammanneyya, āpatti dukkatassā”ti (mahāva. 140) vacanato nadīpārasīmā na sammannitabbā. Yatra pana dhuvaṇāvā vā dhuvasetu vā abhimukhatittheyeva atthi, evarūpaṃ nadīpārasīmāṃ sammannitum vaṭṭati. “Anujānāmi, bhikkhave, yattassa dhuvaṇāvā vā dhuvasetu vā, evarūpaṃ nadīpārasīmāṃ sammannitū”nti hi vuttam. Sace dhuvaṇāvā vā dhuvasetu vā abhimukhatithe natthi, īsakam uddham abhiruḥitvā adho vā orohitvā atthi, evampi vaṭṭati. Karavikatissatthero pana “gāvutamattabbhantarepi vaṭṭati”ti āha.

Imaṇca pana nadīpārasīmāṃ sammannantena ekasmiṇca tīre thatvā uparisote nadītīre nimittam kittetvā tato paṭṭhāya attānaṃ parikkhipantena yattakaṃ paricchedaṃ icchati, tassa pariyoṣāne adhosotepi nadītīre nimittam kittetvā paratīre sammukhaṭṭhāne nimittam kittetvā tato paṭṭhāya purimanayeneva yāva uparisote paṭṭhamaṃ kittitanimittassa sammukhā nimittam, tāva vasena yāva uparisote paṭṭhamaṃ kittitanimittassa sammukhā nadītīre nimittam, tāva kittetvā paccāharitvā paṭṭhamakittitanimittena saddhim ghatetabbaṃ. Atha sabbannimitānaṃ anto thite bhikkhū hatthapāsagate katvā kammavācāya sīmā sammannitabbā. Nadiyā thitā anāgatāpi kammaṃ na kopenti, sammutipariyoṣāne thapetvā nadim nimitānaṃ anto paratīre ca orimatīre ca ekasīmā hoti, naḍī pana baddhasīmāsankhyaṃ na gacchati. Visuṃ naḍīsīmā eva hi sā.

Sace antonadiyaṃ dīpako hoti, taṃ antosīmāya kātukāmena purimanayeneva attanā thitā tīre nimitāni kittetvā dīpakassa orimante ca pārimante ca nimittam kittetabbaṃ. Atha paratīre nadiyā orimatīre nimitassa sammukhaṭṭhāne nimittam kittetvā tato paṭṭhāya orimante nimittasammukhe pārimante nimittam kittetabbaṃ. Tato paraṃ purimanayeneva paratīre sammukhanimitamādim katvā paratīre nimitāni ca dīpakassa pārimantaorimante nimitāni ca kittetvā paṭṭhamakittitanimittena saddhim ghaṭaṇā kātabbā. Evaṃ kittetvā sammatā sīmā pabbatasañṭhānā hoti. Sace pana dīpako viḥārasīmāparicchedato uddhampi adhopi adhikataro hoti, purimanayeneva dīpakassa ubhopi sikhārāni parikkhipitvā nimitāni kittentena nimittaghaṭaṇā kātabbā. Evaṃ kittetvā sammatā sīmā mudīngasañṭhānā hoti. Sace dīpako viḥārasīmāparicchedassa anto khuddako hoti, sabbapaṭṭhamena nayena dīpake nimitāni kittetabbāni. Evaṃ kittetvā sammatā sīmā paṇavasañṭhānā hoti. Evaṃ tāva sīmābandhanaṃ veditabbaṃ.

Sace pana dīpako viḥārasīmāparicchedato uddham vā adho vā adhikataro hoti, atha viḥārasīmāparicchedanimittassa ujukameva sammukhībūthe dīpakassa orimante nimittam kittetvā tato paṭṭhāya dīpakasikharam parikkhipantena puna dīpakassa orimante nimittasammukhe pārimante nimittam kittetabbaṃ. Tato paraṃ purimanayeneva paratīre sammukhanimitamādim katvā paratīre nimitāni ca dīpakassa pārimantaorimante nimitāni ca kittetvā paṭṭhamakittitanimittena saddhim ghaṭaṇā kātabbā. Evaṃ kittetvā sammatā sīmā pabbatasañṭhānā hoti. Sace pana dīpako viḥārasīmāparicchedato uddhampi adhopi adhikataro hoti, purimanayeneva dīpakassa ubhopi sikhārāni parikkhipitvā nimitāni kittentena nimittaghaṭaṇā kātabbā. Evaṃ kittetvā sammatā sīmā mudīngasañṭhānā hoti. Sace dīpako viḥārasīmāparicchedassa anto khuddako hoti, sabbapaṭṭhamena nayena dīpake nimitāni kittetabbāni. Evaṃ kittetvā sammatā sīmā paṇavasañṭhānā hoti. Evaṃ tāva sīmābandhanaṃ veditabbaṃ.

165. Evaṃ baddhā pana sīmā kadā asīmā hotīti? Yadā saṅgho sīmāṃ samūhanati, tadā asīmā hoti. Kathaṃ panesā samūhanitabbāti? “Sīmā, bhikkhave, sammannantena paṭṭhamaṃ samānasamvāsasīmā sammannitabbā, pacchā ticīvarena avippavāso sammannitabbo. Sīmā, bhikkhave, samūhanantena paṭṭhamaṃ ticīvarena avippavāso samūhanitabbo, pacchā samānasamvāsasīmā samūhanitabbā”ti vacanato paṭṭhamaṃ avippavāso samūhanitabbo, pacchā sīmā samūhanitabbāti. Kathaṃ? Byattena bhikkhunā paṭibalena saṅgho nāpetabbo –

“Suṅātu me, bhante, saṅgho, yo so saṅghena ticīvarena avippavāso sammato, yadi saṅghassa pattakallaṃ, saṅgho taṃ ticīvarena avippavāsam samūhaneyya, esā ṇatti.

“Suṅātu me, bhante, saṅgho, yo so saṅghena ticīvarena avippavāso sammato, saṅgho taṃ ticīvarena avippavāsam samūhanati. Yassāyasmato khamati etassa ticīvarena avippavāsassa samugghāto, so tuṅhassa. Yassa nakkhamati, so bhāseyya.

“Samūhato so saṅghena ticīvarena avippavāso, khamati saṅghassa, tasmā tuṅhī, evametam dhārayāmi”ti (mahāva. 145) –

Evaṃ tāva avippavāso samūhanitabbo.

“Suṅātu me, bhante, saṅgho, yā sā saṅghena sīmā sammatā samānasamvāsā ekūposathā, yadi saṅghassa pattakallaṃ, saṅgho taṃ sīmāṃ samūhaneyya samānasamvāsam ekūposatham, esā ṇatti.

“Suṅātu me, bhante, saṅgho, yā sā saṅghena sīmā sammatā samānasamvāsā ekūposathā, saṅgho taṃ sīmāṃ samūhanati samānasamvāsam ekūposatham. Yassāyasmato khamati etissā sīmāya samānasamvāsāya ekūposathāya samugghāto, so tuṅhassa. Yassa nakkhamati, so bhāseyya.

“Samūhatā sā sīmā saṅghena samānasamvāsā ekūposathā, khamati saṅghassa, tasmā tuṅhī, evametam dhārayāmi”ti (mahāva. 146) –

Evaṃ sīmā samūhanitabbā.

Samūhanantena pana bhikkhunā vattam jānitabbaṃ. Tatridaṃ vattam (mahāva. aṭṭha. 144) – khaṇḍasīmāya thatvā avippavāsasīmā na samūhanitabbā, tathā avippavāsasīmāya thatvā khaṇḍasīmāpi. Khaṇḍasīmāya pana thitena khaṇḍasīmāya samūhanitabbā, tathā itarāya thitena itarā. Sīmāṃ nāma dvīhi kāraṇehi samūhananti pakatiyā khuddakaṃ puna āvasavaḍḍhanatthāya mahatiṃ vā kātum, pakatiyā mahatiṃ puna aññesaṃ viḥārokaśadanatthāya khuddakaṃ vā kātum. Tattha sace khaṇḍasīmāya avippavāsasīmāya jānanti, samūhanitūceva bandhītuca sakkhissanti. Khaṇḍasīmāṃ pana jānanti avippavāsam aṇāntāpi samūhanitūceva bandhītuca sakkhissanti. Khaṇḍasīmāṃ aṇāntā avippavāsaṃyeva jānanti cetiyāṅgaṇabodhiyāṅgaṇapaosaṭhāgārādīsu nirāsaṅkaṭṭhānesu thatvā appeva nāma samūhanitum sakkhissanti, paṭibandhitum pana na sakkhissanteva. Sace bandhēyyum, sīmāsambhedam katvā viḥāram avihāram kareyyum, tasmā na samūhanitabbā. Ye pana ubhopi na jānanti, te neva samūhanitum, na bandhitum sakkhissanti. Ayañhi sīmā nāma kammavācāya vā asīmā hoti sāsanantaradhānena vā, na ca sakkā sīmāṃ aṇāntehi kammavācā kātum, tasmā na samūhanitabbā, sādhukaṃ pana ṇatvāyeva samūhanitabbā ceva bandhitabbā cāti. Ayaṃ tāva baddhasīmāya vinicchayo.

166. **Abaddhasīmā** pana gāmasīmā sattabbhantarāsīmā udakukkhepasīmāti tivīdhā. Tattha yāvataṃ ekam gāmakhettaṃ, ayaṃ **gāmasīmā** nāma, gāmaggaṇena cettha (mahāva. aṭṭha. 147) nagarampi nigamampi gahitameva hoti. Tattha yattake padese tassa tassa gāmassa gāmahojakā balim labhanti, so padeso appo vā hotu mahanto vā, gāmasīmātveva sankhyaṃ gacchati. Nagaraniḅamasīmāsupi eseva nayo. Yampi ekasmiṃyeva gāmakhette ekam padesaṃ “ayaṃ visuṃgāmo hoti”ti paricchinditvā rājā kassaci deti, sopi visuṃgāmasīmā hotiyeva, tasmā sā ca itarā ca pakatiḅamanagaraniḅamasīmā baddhasīmāsadisāyeva honti, kevalaṃ pana ticīvaravippavāsaparihāram na labhanti.

Agāmake pana araṇṇe samantā sattabbhantarā **sattabbhantarāsīmā** nāma. Tattha **agāmakam** nāma **araṇṇam** viñjhātavīādisu vā samuddamaṅghe vā macchabandhanam agamanapathe dīpakesu labbhati. **Samantā sattabbhantarā**ti māṅghe thitānaṃ sabbadisāsu sattabbhantarā vinibbedhena cuddasa honti. Tattha ekam abbhantaram aṭṭhavisatīhatthappamāṅam hoti. Ayaṇca sīmā parisavasena vaḍḍhati, tasmā samantā parisapariyantato paṭṭhāya abbhantaraparicchedo kātabbo. Sace pana dve saṅghā visuṃ uposatham karonti, dvinnam sattabbhantarānaṃ antare aññamekaṃ abbhantaram upacārathāya thapetabbaṃ.

167. Yā panesā “sabbā, bhikkhave, naḍī asīmā, sabbo samuddo asīmo, sabbo jātassaro asīmo”ti (mahāva. 147) evaṃ nadīādinam baddhasīmābhāvaṃ paṭikkhipitvā puna “nadiyā vā, bhikkhave, samudde vā jātassare vā yaṃ majjhimassa purisassa samantā udakukkhepā, ayaṃ tattha samānasamvāsā ekūposathā”ti (mahāva. 147) vuttā, ayaṃ **udakukkhepasīmā** nāma. Tattha naḍī nadīnimitte vuttalakkhaṇāya, samuddopi pakātoyeva. Yo pana yena kenaci khanitvā akato sayamjāto sobbho samantato āgatena udakena pūrito tiṭṭhati, yattha nadiyaṃ vuttapakāre vassakāle udakam santiṭṭhati, ayaṃ jātassaro nāma. Yopi nadim vā samuddam vā bhinditvā nikkhantaudakena khato sobbho etaṃ lakkhaṇam pāpuṇāti, ayampi jātassaro yeve. Etesu nadīādisu yaṃ thānam thāmaṅgajjhimassa purisassa samantato udakukkhepena paricchinnaṃ, ayaṃ udakukkhepasīmā nāma.

Kathaṃ pana udakukkhepo kātabboti? Yathā akkhadhuttā dārugulaṃ khipanti, evaṃ udakam vā vālukaṃ vā hatthena gahetvā thāmaṅgajjhimena purisena sabbathāmena khipitabbaṃ. Yattha evaṃ khipitam udakam vā vālukaṃ vā patati, ayameko udakukkhepo, tassa antohatthapāsaṃ vijahitvā thito kammaṃ kopeti. Yāva parisā vaḍḍhati, tāva sīmāpi vaḍḍhati, parisapariyantato udakukkhepoyeva pamāṇam, ayaṃ pana etesaṃ nadīādinam antoyeva labbhati, na bahi. Tasmā nadiyā vā jātassare vā yattakam padesaṃ pakativassakāle cattūsu māsesu udakam ottharati, samudde yasmiṃ padese pakativīciyo osaritvā sañṭhahanti, tato paṭṭhāya kappiyabhūmi, tattha thatvā uposathādikammaṃ kātum vaṭṭati, dubbuṭṭhikāle vā gimhe vā nadījātassaresu sukkhesupī sā eva kappiyabhūmi. Sace pana sukkhe jātassare vāpiṃ vā khananti, vappam vā karonti, taṃ thānam gāmakhettaṃ hoti. Yā panesā “kappiyabhūmi”ti vuttā, tato bahi udakukkhepasīmā na gacchati, anto gacchati, tasmā tesam anto parisapariyantato paṭṭhāya samantā udakukkheparicchedo kātabbo, ayametha saṅkhepo.

Ayaṃ pana vitthāro – sace naḍī nādīdīghā hoti, pabhavato paṭṭhāya yāva mukhadvārā sabbattha saṅgho nisīdati, udakukkhepasīmāya kammaṃ natthi, sakalāpi naḍī

etesameyeva bhikkhūnam pahoti. Yam pana mahāsumattherena vuttam “yojanam pavattamānāyeva nađī, tatrāpi upari adbhayojanam pahāya heṭṭhā adbhayoane kammam kātum vaṭṭatī”ti, tam mahāpadumatthereneva paṭikkhittam. Bhagavatā hi “timaṇḍalam paṭicchādetvā yatha katthaci uttarantiyā bhikkhuniyā antaravāsako temiyatī”ti (pāci. 692) idam nadiyā pamāṇam vuttam, na yojanam vā adbhayojanam vā, tasmā vā imassa sutlassa vasena pubbe vuttalakkhaṇā nađī, tassā pabhavato paṭṭhāya saṅghakammam kātum vaṭṭati. Sace panetha bahū bhikkhū visum visum kammam karonti, sabbehi attano ca aññesaṇca udakukkheparicchedassa antarā añño udakukkhepo sīmantarikatthāya thapetabbo, tato adhikam vaṭṭatiyeva, ūnam pana na vaṭṭatīti vuttam. Jātassarasamuddepi eseve nayo.

Nadiyā pana “kammam karissāmā”ti gatehi sace nađī paripunnā hoti samatittikā, udakasātikam nivāsetvā antonadiyameyeva kammam kātubbam. Sace na sakkonti, nāvāyapi ṭhatvā kātubbam. Gacchantiyā pana nāvāya kātum na vaṭṭati. Kasmā? Udakukkhepamattameva hi sīmā. Tam nāvā sīghameva atikkamati, evam sati aññissā sīmāya ṇatti, aññissā anusāvanā hoti, tasmā nāvam arittena vā thapetvā pāsāne vā lambetvā antonadiyam jātarukkhe vā bandhitvā kammam kātubbam. Antonadiyam baddhaattakepi antonadiyam jātarukkhepi thitehi kātum vaṭṭati. Sace pana rukkassa sākā vā tato nikkhantapāroho vā bahinadīṭṭe vihārasīmāya vā gāmasīmāya vā paṭiṭṭhito, sīmam vā sodhetvā sākham vā chinditvā kammam kātubbam. Bahinadīṭṭe jātarukkassa antonadiyam pavīṭṭhasākāyā vā pārohe vā nāvam bandhitvā kammam kātum na vaṭṭati, karontehi sīmā vā sodhetabbā, chinditvā vāssa bahipatiṭṭhitabhāvo nāsetabbo. Nadiṭṭe pana khānukam kottetvā tatha baddhanāvāya na vaṭṭatiyeva. Nadiyam setum karonti, sace antonadiyameyeva setu ca setupādā ca honti, setumhi thitehi kammam kātum vaṭṭati. Sace pana setu vā setupādā vā bahiṭṭe paṭiṭṭhitā, kammam kātum na vaṭṭati, sīmam sodhetvā kātubbam. Atha setupādā anto, setu pana ubhinnaṃpi tīraṇam upariākāse thito, vaṭṭati.

Antonadiyam pāsāno vā dīpako vā hoti, tatha yattakam padesam pubbe vuttappakāre pakativassakāle vassānassa catūsū māsesu udakam ottharati, so nađīsankhyameva gacchati. Ativuttikāle oghena otthatokāso na gahetabbo. So hi gāmasīmāsankhyameva gacchati. Nadito mātikam nīharantā nadiyam āvaranam karonti, tam ce ottharivā vā vinibbijjhitvā vā udakam vaṭṭati, sabbattha pavattanaṭṭhāne kammam kātum vaṭṭati. Sace pana āvaranena vā koṭṭakabandhanena vā sotam pacchindati, udakam nappavattati, appavattanaṭṭhāne kātum na vaṭṭati, āvaranamattakepi kātum na vaṭṭati. Sace koci āvaranapadeso pubbe vuttapāsānadīpakappadeso viya udakena ajjhotthariyati, tatha vaṭṭati. So hi nađīsankhyameva gacchati. Nadim vināsetvā taḷākam karonti, heṭṭhā pālibaddhā udakam āgantvā taḷākam pūretvā tiṭṭhati, ettha kammam kātum na vaṭṭati, upari pavattanaṭṭhāne heṭṭhā ca chaḍḍitodakam nađim otarivā sandanaṭṭhānato paṭṭhāya vaṭṭati. Deve avassante hemantagimhesu vā sukkhanadiyāpi vaṭṭati, nađito nīhatamātikāya na vaṭṭati. Sace sā kālantarena bhijjivā nađī hoti, vaṭṭati. Kāci nađī uppativā gāmanigamasimam ottharivā pavattati, nadiyeva hoti, kammam kātum vaṭṭati. Sace pana vihārasīmam ottharati, vihārasīmāteveva saṅkhyam gacchati.

Samuddepi kammam karontehi yam padesam uddham vaḍḍhanaudakam vā pakativicī vā vegena āgantvā ottharati, tatha kātum na vaṭṭati. Yasmim pana padese pakativicīyo osarivā saṅghahanti, so udakantato paṭṭhāya anto samuddo nāma, tatha thitehi ūmam kātubbam. Sace ūmivego bādhati, nāvāya vā aṭṭake vā ṭhatvā kātubbam. Tesu vinicchayo nadiyam vuttanayeneva veditabbo. Samudde piṭṭhipāsāno hoti, tam kadāci ūmiyo āgantvā ottharanti, kadāci na ottharanti, tatha kammam kātum na vaṭṭati. So hi gāmasīmāsankhyameva gacchati. Sace pana vicīso āgatāsūpi anāgatāsūpi pakatiudakeneva otthariyati, vaṭṭati. Dīpako vā pabbato vā hoti, so ce dūre hoti macchabandhanam agamanapathe, araññasīmāsankhyameva gacchati. Tesam gamanapariyantassa orato pana gāmasīmāsankhyam gacchati, tatha gāmasīmam asodhetvā kammam kātum na vaṭṭati. Samuddo gāmasīmam vā nigamasīmam vā ottharivā tiṭṭhati, samuddova hoti, tatha kammam kātum vaṭṭati. Sace pana vihārasīmam ottharati, vihārasīmāteveva saṅkhyam gacchati.

Jātassare kammam karontehi yatha pubbe vuttappakāre vassakāle vasse pacchinmatte pivitum vā hatthapāde vā dhovitum udakam na hoti, sukkhati, ayam na jātassaro, gāmakhettsaṅkhyameva gacchati, tatha kammam na kātubbam. Yatha pana vuttappakāre vassakāle udakam santiṭṭhati, ayameva jātassaro. Tassa yattake padese vassānam cātumāse udakam tiṭṭhati, tatha kammam kātum vaṭṭati. Sace gambhīram udakam, aṭṭakam bandhitvā tatha thitehi pi jātassarassa antojātarukkhamhi baddhaattakepi kātum vaṭṭati. Piṭṭhipāsānadīpakaso panetha nadiyam vuttasādisova vinicchayo. Samavassadevakāle pahonakajātassaro pana cepi dubbhūttikakāle vā gimhahemantesu vā sukkhati, nirudako hoti, tatha saṅghakammam kātum vaṭṭati. Yam **andhakaṭṭhakathāyam** vuttam “sabbo jātassaro sukkho anodako gāmakhettsameyeva bhajati”ti, tam na gahetabbam. Sace panetha udakathāya āvātam vā pokkharanāḍḍini vā khananti, tam thānam ajātassaro hoti, gāmasīmāsankhyam gacchati. Lābutipusakādivappe katepi eseve nayo. Sace pana nam pūretvā thalam vā karonti, ekasmim disābhāge pālim bandhitvā sabbameva nam mahātaḷākam vā karonti, sabbopi ajātassaro hoti, gāmasīmāsankhyam gacchati. Loṇīpi jātassarasankhyameva gacchati. Vassike cattāro māse udakattāhānokāse kammam kātum vaṭṭati. Ayam abaddhasīmāya vinicchayo.

Iti pālimuttakavinayavinicchayasāngahe

Sīmāvinicchayakathā samatā.

25. Uposathapavāraṇāvinicchayakathā

168. Uposathapavāraṇāti ettha (kaṅkhā. aṭṭha. nidānavannaṇā) divasavasena tayo uposathā cātuddasiko panarasiko sāmaggīuposathoti. Tatha hemantagimhavassānānam tiṇṇam utūnam tatiyasattamapakkesu dve dve katvā cha **cātuddasikā**, sesā **panarasikā**ti evam ekasamvacchare catuvīsati uposathā. Idam tāva pakaticārittam. Tathārūpaccaye sati aññasmimpi cātuddase uposatham kātum vaṭṭati. Purimavassamvuttāhānam pana pubbakattikapunnamā, tesameyeva sace bhaṇḍanakārakehi upaddutā pavāraṇam paccukkaddhanti, atha kattikamāsassa kālapakkhacātuddaso vā pacchimakkattikapunnamā vā pacchimavassamvuttāhānaṇca pacchimakkattikapunnamā eva vāti ime tayo pavāraṇādivāsāpi honti. Idampi pakaticārittam. Tathārūpaccaye sati dvinnaṃ kattikapunnamānam purimesu cātuddasesūpi pavāraṇam kātum vaṭṭati. Yadā pana **kosambakakkhandhake** (mahāva. 451 ādayo) āgatanayena bhinne bhikkhusaṅghe osārite tasmim bhikkhusim saṅgho tassa vattussa vūpasamāya saṅghasāmaggim karoti, tadā tāvadeva uposatho kātabbo. “Pātimokkham uddisitabba”nti vacanato thapetvā cātuddasapanarase añño pi yo koci divaso **uposathadivaso** nāma hoti, vassamvuttāhānam pana kattikamāsabbhantare ayameva sāmaggīpavāraṇādivaso nāma hoti. Iti imesu tīsu divasesu uposatho kātabbo. Karontena pana sace cātuddasiko hoti, “ajjuposatho cātuddaso”ti vattabbam. Sace sāmaggīuposatho hoti, “ajjuposatho sāmaggī”ti vattabbam. Panarasiyam pana pāliyam āgatanayeneva “ajjuposatho panaraso”ti vattabbam.

169. Saṅghe uposatho (kaṅkhā. aṭṭha. nidānavannaṇā), gaṇe uposatho, puggale uposathoti evam kārakavasena aparepi tayo uposathā vuttā, kattabbākāravasena pana suttuddeso pārisuddhiuposatho adhiṭṭhānuposathoti aparepi tayo uposathā. Tatha **suttuddeso** nāma “suṇātu me, bhante, saṅgho”tiādinā nayena vutto pātimokkhuddeso. Ye panitare dve uposathā, tesu **pārisuddhiuposatho** tāva aññesaṇca santike aññamaññaṇca ārocnavasena duvidho. Tatha yvāyam aññesaṇca santike kariyati, sopi pavāritānaṇca appavāritānaṇca santike karānavasena duvidho. Tatha mahāpavāraṇāya pavāritānaṇca santike pacchimakāyā upagatena vā anupagatena vā chinnavassena vā cātumāsiniyam pana pavāritānaṇca santike anupagatena vā chinnavassena vā kāyasāmaggim datvā “parisuddho aham bhante, parisuddhoti maṃ dhārethā”ti tikkhattum vatvā kātabbo. Thapetvā pana pavāraṇādivasam aññasmim kāle āvāsikehi uddiṭṭhamatte pātimokkhe avuṭṭhitāya vā ekaccāya vuttitāya vā sabbāya vā vuttitāya parisāya ye aññe samasamā vā thokatarā vā āgacchanti, tehi tesam santike vuttanayeneva pārisuddhi ārocetabbā.

Yo panāyam aññamaññaṇca ārocnavasena kariyati, so ṇattim thapetvā karānavasena ca aṭṭhapetvā karānavasena ca duvidho. Tatha yasmim āvāse tayo bhikkhū viharanti, tesu uposathadivase sannipattiesu ekena bhikkhūnā “suṇantu me āyasmantā, ajjuposatho cātuddaso”ti vā “panaraso”ti vā vatvā “yadāyasmantānam pattakallaṃ, mayam aññamaññaṇca pārisuddhiuposatham kareyyamā”ti ṇattiyā thapitāya therena bhikkhūnā ekamsam uttarāsaṅgam karitvā ukkuṭṭikam nisīditvā añjaliṃ paggahetvā “parisuddho aham, āvuso, parisuddhoti maṃ dhārethā”ti tikkhattum vattabbam. Itarehi “bhante”ti vatvā evameva vattabbam. Evam ṇattim thapetvā kātabbo. Yatra pana dve bhikkhū viharanti, tatra ṇattim aṭṭhapetvā vuttanayeneva pārisuddhi ārocetabbāti ayam **pārisuddhiuposatho**.

Sace pana ekova bhikkhu hoti, sabbam pubbakaraṇāyam katvā aññesaṇca anāganam ṇatvā “ajja me uposatho cātuddaso”ti vā “panaraso”ti vā vatvā “adhiṭṭhāmi”ti vattabbam. Ayam **adhiṭṭhānuposathoti** evam kattabbākāravasena tayo uposathā veditabbā. Ettāvātā nava uposathā dīpitā honti. Tesu divasavasena panarasiko, kārakavasena saṅghuposatho, kattabbākāravasena suttuddesoti evam tilakkhanasampanne uposathe pavattamāne uposatham akatvā tadahuposathe aññaṃ abhikkhukam nānāsamvāsakehi vā sabhikkhukam āvasam vā anāvāsam vā vāsathāya aññatra saṅghena aññatra antarāyā gacchantassa dukkaṭam hoti.

170. Uposathakarāṇattham sannipatite saṅghe bahi uposatham katvā āgatena sannipātattāhānam gaṇtvā kāyasāmaggim adentena chando dātabbo. Yopi gilāno vā hoti kiccapasuto vā, tenapi pārisuddhim dentena chandopi dātabbo. Katham? Ekassa bhikkhuno santike “chandam dammi, chandam me hara, chandam me āroche”ti ayamatto kāyena vā vācāya vā ubhayena vā viññāpetabbo, evam dīno hoti chando. Akatuposathena gilānena vā kiccapasutena vā pārisuddhi dātabbā. Katham? Ekassa bhikkhuno santike “pārisuddhim dammi, pārisuddhim me hara, pārisuddhim me āroche”ti ayamatto kāyena vā vācāya vā ubhayena vā viññāpetabbo, evam dīnā hoti pārisuddhi. Tam pana dentena chandopi dātabbo. Vuttañhetam bhagavatā “anujānāmi, bhikkhave, tadahuposathe pārisuddhim dentena chandampi dātum, santi saṅghassa karaṇiyyā”nti (mahāva. 165). Tatha pārisuddhidānam saṅghassaṇṇa sampādeti, na avasesam saṅghakiccamaṃ, chandaḍānam saṅghasaveva uposathakarāṇaṇca sesakiccāna sampādeti, attano panassa uposatho akatoyeva hoti, tasmā pārisuddhim dentena chandopi dātabbo. Pubbe vuttam pana suddhikacchandam vā pārisuddhim vā imam vā chandapārisuddhim ekena bahūnampi āharitum vaṭṭati. Sace pana so antarāmagge aññaṃ bhikkhūnam passitvā yesam tena chando vā pārisuddhi vā gahitā, tesaṇca

attano ca chandapārisuddhim deti, tasseva āgacchati. Itarā pana bilālasankhalikā chandapārisuddhi nāma hoti, sā na āgacchati, tasmā sayameva sannipātattānaṃ gantvā ārocetabbam. Sace pana sañcicca nāroceti, dukkaṭaṃ āpajjati, chandapārisuddhi pana tasmim hatthapāsāṃ upagatamatteyyeva āgatā hoti.

171. Pāvāsiyena pana chandadānena yaṃ kiñci saṅghakammaṃ kātuṃ na vaṭṭati. Tattha (pāci. aṭṭha. 1167) catubbidham pāvāsiyaṃ parisapāvāsiyaṃ rattipāvāsiyaṃ chandapāvāsiyaṃ ajjhāsayapāvāsiyaṃ. Tesu **parisapāvāsiyaṃ** nāma bhikkhū kenacideva karaṇiyena sannipatitā honti, atha megho vā utṭheti, ussaraṇā vā kariyati, manussā vā ajjhottharaṇā āgacchanti, bhikkhū “anokāsā mayam, aññattha gacchāma” ti chandam avissajjettvā utṭhahanti. Idam parisapāvāsiyaṃ. Kiñcāpi parisapāvāsiyaṃ, chandassa pana avissatṭhattā kammaṃ kātuṃ vaṭṭati.

Puna bhikkhū “uposathāni karissāma” ti rattim sannipatitvā “yāva sabbe sannipatanti, tava dhammam suñissāma” ti ekam ajjhesanti, tasmim dhammakatham kathenteyyeva aruṇo uggacchati. Sace “cātuddasikam uposatham karissāma” ti nisinnā, pannarasoti kātuṃ vaṭṭati. Sace pannarasikam kātuṃ nisinnā, pātipade anuposathe uposatham kātuṃ na vaṭṭati, aññam pana saṅghakiccam kātuṃ vaṭṭati. Idam **rattipāvāsiyaṃ** nāma.

Puna bhikkhū “kiñcideva abbhānādisaṅghakammaṃ karissāma” ti nisinnā honti, tatreko nakkhattapāthako bhikkhu evam vadati “ajja nakkhattam dāruṇam, mā imam karothā” ti. Te tassa vacanena chandam avissajjettvā tattheva nisinnā honti. Athaño āgantvā “nakkhattam patimānentam, attho bālam upaccagā” ti (jā. 1.1.49) vatvā “kim nakkhattena, karothā” ti vadati. Idam **chandapāvāsiyañceva ajjhāsayapāvāsiyañca**. Etasmim pāvāsiye puna chandapārisuddhim anānetvā kammaṃ kātuṃ na vaṭṭati.

172. Sace koci bhikkhu gilāno na sakkoti chandapārisuddhim dātuṃ, so mañcena vā piṭhena vā saṅghamajjham ānetabbo. Sace gilānupatṭhākanam bhikkhūnam evam hoti “sace kho mayam gilānam thānā cāvessāma, ābādo vā abhivaddhissati, kālakiriya vā bhavissati” ti, na so bhikkhu thānā cāvetabbo, saṅghena tattha gantvā uposatho kātabbo. Sace bahū tādīsā gilānā honti, saṅghena patipāyīva thatvā sabbe hatthapāse kātabbā. Sace dūre honti, saṅho nappahoti, tam divasaṃ uposatho na kātabbo. Na tveva vaggena saṅghena uposatho kātabbo, kareyya ce, dukkaṭam.

Sace (mahāva. aṭṭha. 149) ekasmim vihāre catūsu bhikkhūsu vasantesu ekassa chandapārisuddhim āharitvā tayo pārisuddhiuposatham karonti, tīsu vā vasantesu ekassa chandapārisuddhim āharitvā dve pātīmokkham uddisanti, **adhammena vaggam** uposathakammaṃ hoti. Sace pana cattāropi sannipatitvā pārisuddhiuposatham karonti, tayo vā dve vā pātīmokkham uddisanti, **adhammena samaggam** nāma hoti. Sace catūsu janesu ekassa pārisuddhim āharitvā tayo pātīmokkham uddisanti, tīsu vā janesu ekassa pārisuddhim āharitvā dve pārisuddhiuposatham karonti, **dhammena vaggam** nāma hoti. Sace pana cattāro ekattha vasantā sabbe sannipatitvā pātīmokkham uddisanti, tayo pārisuddhiuposatham karonti, dve aññamaññam pārisuddhiuposatham karonti, **dhammena samaggam** nāma hoti.

173. Pavāraṇākammesu (mahāva. aṭṭha. 212) pana sace ekasmim vihāre pañcasu bhikkhūsu vasantesu ekassa pavāraṇam āharitvā cattāro gānañattim thapetvā pavārenti, catūsu vā tīsu vā vasantesu ekassa pavāraṇam āharitvā tayo vā dve vā saṅghañattim thapetvā pavārenti, sabbametam **adhammena vaggam** pavāraṇākamam. Sace pana sabbepi pañca janā ekato sannipatitvā gānañattim thapetvā pavārenti, cattāro vā tayo vā dve vā vasantā ekato sannipatitvā saṅghañattim thapetvā pavārenti, sabbametam **adhammena samaggam** pavāraṇākamam. Sace pañcasu janesu ekassa pavāraṇam āharitvā cattāro saṅghañattim thapetvā pavārenti, catūsu vā tīsu vā ekassa pavāraṇam āharitvā tayo vā dve vā gānañattim thapetvā pavārenti, sabbametam **dhammena vaggam** pavāraṇākamam. Sace pana sabbepi pañca janā ekato sannipatitvā saṅghañattim thapetvā pavārenti, cattāro vā tayo vā ekato sannipatitvā gānañattim thapetvā pavārenti, dve aññamaññam pavārenti, ekako vasanto adhiṭṭhānapavāraṇam karoti, sabbametam **dhammena samaggam** nāma pavāraṇākamantī.

Ettha sace cātuddasikā hoti, “ajja me pavāraṇā cātuddasī” ti, sace pannarasikā, “ajja me pavāraṇā pannarasī” ti evam adhiṭṭhātabbam. Pavāraṇam dentena pana “pavāraṇam dammi, pavāraṇam me hara, mamatthāya pavārehi” ti kāyena vā vācāya vā kāyavācāhi vā ayamattho viññāpetabbo. Evam dinnāya (mahāva. aṭṭha. 213) pavāraṇāya pavāraṇāhārakena saṅgham upasankamitvā evam pavāretabbam “tisso, bhante, bhikkhu saṅgham pavāreti ditṭhena vā sutena vā parisankāya vā, vadatu tam, bhante, saṅho anukampam upādāya, passanto paṭikarissati. Dutiyampi, bhante... pe... tatiyampi, bhante, tisso bhikkhu saṅgham pavāreti... pe... paṭikarissati” ti. Sace pana vuddhataro hoti, “āyasmā, bhante, tisso” ti vattabbam. Evañhi tena tassatthāya pavāritam hoti. Pavāraṇam dentena pana chandopi dātabbo, chandadānam heṭṭhā vuttanayeneva vedittabbam. Idhāpi chandadānam avasesakammattāya. Tasmā sace pavāraṇam dento chandam deti, vuttanayena āhātāya pavāraṇāya tena ca bhikkhūnā saṅghena ca pavāritameva deti. Atha pavāraṇameva deti, na chandam, tassa ca pavāraṇāya ārocitāya saṅghena ca pavārite sabbesaṃ supparitāṃ hoti, aññam pana kammaṃ kuppati. Sace chandameva deti, na pavāraṇam, saṅghassa pavāraṇā ca sesakammāni na sa kuppanti, tena pana bhikkhūnā appavāritāṃ hoti, pavāraṇādivase pana bahisīmāya pavāraṇam adhiṭṭhāhitvā āgatenāpi chando dātabbo tena saṅghassa pavāraṇākamam na kuppati.

Sace purimikāya pañca bhikkhū vassam upagatā, pacchimikāyapi pañca, purimehi ñattim thapetvā pavārite pacchimehi tesam santike pārisuddhiuposatho kātabbo, na ekasmim uposathagge dve ñattiyō thapetabbā. Sacepi pacchimikāya upagatā cattāro tayo dve eko vā hoti, eseva nayo. Atha purimikāya cattāro, pacchimikāyapi cattāro tayo dve eko vā, eseva nayo. Athāpi purimikāya tayo, pacchimikāyapi tayo dve eko vā, eseva nayo. Idañhettha lakkhaṇam.

Sace purimikāya upagatehi pacchimikāya upagatā thokatarā ceva honti samasamā ca, saṅghapavāraṇāya ca gaṇam pūrenti, saṅghapavāraṇāvasena ñatti thapetabbā. Sace pana pacchimikāya eko hoti, tena saddhim te cattāro honti, catunnam saṅghañattim thapetvā pavāretum na vaṭṭati. Gānañattiyā pana so gaṇapūrakko hoti, tasmā ganavasena ñattim thapetvā purimehi pavāretabbam, itarena tesam santike pārisuddhiuposatho kātabboti. Purimikāya dve, pacchimikāya dve vā eko vā eseva nayo. Purimikāya eko pacchimikāya ekoti ekena ekassa santike pavāretabbam, ekena pārisuddhiuposatho kātabbo. Sace purimehi vassupagatehi pacchā vassupagatā ekenāpi adhikatarā honti, paṭhamam pātīmokkham uddisitvā pacchā thokatarehi tesam santike pavāretabbam.

Kattikāya cātumāsini pavāraṇāya pana sace paṭhamavassupagatehi mahāpavāraṇāya pavāritehi pacchā upagatā adhikatarā vā samasamā vā honti, pavāraṇāñattim thapetvā pavāretabbam. Tehi pavārite pacchā itarehi pārisuddhiuposatho kātabbo. Atha mahāpavāraṇāya pavāritā bahū honti, pacchā vassupagatā thokā vā eko vā, pātīmokkhe uddiṭṭhe pacchā tesam santike tena pavāretabbam. Kim panetaṃ pātīmokkham sakalameva uddisitabbam, udāhu ekadesampīti? Ekadesampi uddisituṃ vaṭṭati. Vuttañhetam bhagavatā –

“Pañcime, bhikkhave, pātīmokkhuddesā, nidānam uddisitvā avasesam sutena sāvetabbam, ayam paṭhamo pātīmokkhuddeso. Nidānam uddisitvā cattāri pārājikāni uddisitvā avasesam sutena sāvetabbam, ayam dutiyo pātīmokkhuddeso. Nidānam uddisitvā cattāri pārājikāni uddisitvā terasa saṅghādisese uddisitvā avasesam sutena sāvetabbam, ayam tatiyo pātīmokkhuddeso. Nidānam uddisitvā cattāri pārājikāni uddisitvā terasa saṅghādisese uddisitvā dve anyate uddisitvā avasesam bhutena sāvetabbam, ayam catuttho pātīmokkhuddeso. Vitthārenea pañcamo” ti (mahāva. 150).

Tattha (mahāva. aṭṭha. 150) **nidānam uddisitvā avasesam sutena sāvetabbanti** “suṇātu me, bhante, saṅho... pe... āvikatā hissa phāsu hoti” ti imam nidānam uddisitvā “uddiṭṭham kho āyasmanto nidānam, tatthāyasmante pucchāmi kaccittha parisuddhā. Dutiyampi pucchāmi... pe... evametaṃ dhārayāmi. Sutā kho panāyasmantehi cattāro pārājikā dhammā... pe... avivadamānehi sikkhitabba” nti evam avasesam sutena sāvetabbam. Etena nayena sesāpi cattāro pātīmokkhuddesā vedittabbā.

174. “Anujānāmi, bhikkhave, sati antarāye saṃkhittena pātīmokkham uddisituṃ. Na, bhikkhave, asati antarāye saṃkhittena pātīmokkham uddisitabbam, yo uddiseyya, āpatti dukkatassā” ti (mahāva. 150) vacanato pana vinā antarāyā saṃkhittena pātīmokkham na uddisitabbam. Tatrime antarāyā – rājantarāyo corantarāyo agyantarāyo udakantarāyo manussantarāyo amanussantarāyo vālarāyo sarisapantarāyo jīvantarāyo brahmacariyantarāyoti.

Tattha sace bhikkhūsu uposatham karissāmāti nisinnesu rājā āgacchati, ayam **rājantarāyo**. Corā āgacchati, ayam **corantarāyo**. Davaḍḍho āgacchati, āvāse vā aggi utṭhāti, ayam **agyantarāyo**. Megho vā utṭheti, ogho vā āgacchati, ayam **udakantarāyo**. Bahū manussā āgacchanti, ayam **manussantarāyo**. Bhikkhum yakkho gaṇhāti, ayam **amanussantarāyo**. Byagghādayo caṇḍamigā āgacchanti, ayam **vālarāyo**. Bhikkhum sappādayo dāmsanti, ayam **sarisapantarāyo**. Bhikkhu gilāno vā hoti, kālam vā karoti, verino vā tam māretukāma gaṇhanti, ayam **jīvantarāyo**. Manussā ekam vā bahū vā bhikkhū brahmacariyā cāvetukāma gaṇhanti, ayam **brahmacariyantarāyo**. Evarūpesu antarāyesu saṃkhittena pātīmokkho uddisitabbo, paṭhamo vā uddeso uddisitabbo. Adimhi dve tayo cattāro vā. Ettha dutiyādīsu uddesesu yasmim aperiyo site antarāyo hoti, sopi suteneva sāvetabbo. Nidānuddese pana anīṭhite sutena sāvetabbam nāma natthi.

Pavāraṇākamme sati antarāye dvevācikaṃ ekavācikaṃ samānavassikaṃ vā pavāretum vaṭṭati. Ettha (mahāva. aṭṭha. 234) ñattim thapentepi “yadi saṅghassa pattakallam, saṅho dvevācikaṃ pavāreyyā” ti vattabbam. Ekavācike “ekavācikaṃ pavāreyyā” ti, samānavassikepi “samānavassikaṃ pavāreyyā” ti vattabbam. Ettha ca bahūpi samānavassā ekato pavāretum labhanti. “Suṇātu me, bhante, saṅho, ajja pavāraṇā pannarasī, yadi saṅghassa pattakallam, saṅho pavāreyyā” ti imāya pana sabbasaṅghāhikāya ñattiyā thapitāya tevācikaṃ dvevācikaṃ ekavācikaṃ pavāretum vaṭṭati, samānavassikaṃ na vaṭṭati. “Tevācikaṃ pavāreyyā” ti vutte pana tevācikameva vaṭṭati, aññam na vaṭṭati. “Dvevācikaṃ pavāreyyā” ti vutte dvevācikaṃ tevācikaṃ vaṭṭati, ekavācikaṃ samānavassikaṃ na vaṭṭati. “Ekavācikaṃ pavāreyyā” ti vutte pana

ekavācīkadvedvācīkatevācīkāni vaṭṭanti, samānavassikameva na vaṭṭati. “Samānavassika”nti vutte sabbam vaṭṭati.

175. Kena pana pātimokkham uddisittabanti? “Anujānāmi, bhikkhave, therādhikam pātimokkha”nti (mahāva. 154) vacanato therena vā pātimokkham uddisittabam, “anujānāmi, bhikkhave, yo tattha bhikkhu byatto paṭibalo, tassādehyyam pātimokkha”nti (mahāva. 155) vacanato navakatarena vā. Ettha (mahāva. aṭṭha. 155) ca kiñcāpi navakatarassapi byattassa pātimokkham anuññātam, atha kho ettha ayaṃ adhippāyo – sace therassa pañca vā cattāro vā tayo vā pātimokkhuḍdesā nāgacchanti, dve pana akhaṇḍā suvisadā vācūgatā honti, therāyattamvā pātimokkham. Sace pana ettakampi visadam kātum na sakkoti, byattassa bhikkhuno āyattham hoti, tasmā sayam vā uddisittabam, añño vā ajjhesittabho. “Na, bhikkhave, saṅghamajje anajjihīthena pātimokkham uddisittabam, yo uddiseyya, āpatti dukkatassā”ti (mahāva. 154) vacanato anajjihīthena pātimokkham na uddisittabam. Na kevalam pātimokkhamyeva, dhammopi na bhāsittabho “na, bhikkhave, saṅghamajje anajjihīthena dhammo bhāsittabho, yo bhāseyya, āpatti dukkatassā”ti (mahāva. 150) vacanato.

Ajjhesanā cettha saṅghena sammata dhammajjesakāyattā vā saṅghatthe rāyattā vā, tasmā dhammajjesake asati saṅghatheram āpucchitvā vā tena yācito vā bhāsittum labhati. Saṅghatherenapi sace vihāre bahū dhammakathikā honti, vārapaṭipāyivā vattabbo. “Tvam dhammam bhana, dhammadānam dehi”ti vā vuttana tīhpi vidhīhi dhammo bhāsittabbo, “osārehi”ti vutto pana osāretumeva labhati, “kathehi”ti vutto kathetumeva, “sarabhaññaṃ bhaññāhi”ti vutto sarabhaññaṃmeva. Saṅghatheropi ca uccatāre āsane nisinnā yācittum na labhati. Sace upajjhāyo ceva saddhivihāriko ca hoti, upajjhāyo ca naṃ uccāsane nisinnā “bhañā”ti vadati, sajjhāyam adhiṭṭhavitvā bhañittabam. Sace panettha daharabhikkhū honti, “tesam bhañāmi”ti bhañittabam. Sace vihāre saṅghathero attanoyeva nissitake bhañāpeti, aññe madhurabhānakepi nājjhesati, so aññehi vattabbo – “bhante, asukam nāma bhañāpema”ti. Sace “bhañāpethā”ti vadati, tuñhī vā hoti, bhañāpetum vaṭṭati. Sace pana paṭibhāti, na bhañāpetabbam. Yadi pana anāgateyyeva saṅghatthere dhammassavanam āradham, puna āgate ṭhapetvā āpucchanaṅkiccam natthi. Osāretvā pana kathentena āpucchitvā aṭṭhapetvāyeva vā kathetabbam. Kathentassa puna āgatepi eseva nayo.

Upanisinnakathāyampi saṅghattherova sāmī, tasmā tena sayam vā kathetabbam, añño vā bhikkhu “kathehi”ti vattabbo, no ca kho uccatāre āsanne nisinnena, manussānam pana “bhañāhi”ti vattum vaṭṭati. Manussā attano jānanakam bhikkhum pucchanti, tena theram āpucchitvāpi kathetabbam. Sace saṅghathero “bhante, ime pañham pucchanti”ti puṭṭho “kathehi”ti vā bhañati, tuñhī vā hoti, kathetum vaṭṭati. Antaraghare anumodanādisupi eseva nayo. Sace saṅghathero “vihāre vā antaraghare vā maṃ anāpucchitvāpi katheyyāsi”ti anujānāti, laddhakappiyam hoti, sabbattha vattum vaṭṭati. SaJJhāyam karontenāpi therā āpucchitabboyeva. Ekam āpucchitvā sajjhāyantassa aparo āgacchati, puna āpucchanaṅkiccam natthi. Sacepi “vissamissāmi”ti ṭhapitassa āgacchati, puna ārabhantena āpucchitabbam. Saṅghatthere anāgateyyeva āradham sajjhāyantassāpi eseva nayo. Ekena saṅghattherena “maṃ anāpucchāpi yathāsukham sajjhāyāhi”ti anuññāte yathāsukham sajjhāyittum vaṭṭati, aññasmim pana āgate taṃ āpucchitvā sajjhāyittabam.

Yasmim pana vihāre sabbeva bhikkhū bālā honti abyattā na jānanti pātimokkham uddisittum, tattha kiṃ kātabbanti? Tehi bhikkhūhi eko bhikkhu sāmāntā āvāsā sajjukam pāhetabbo “gacchāvuso, saṃkhitteṇa vā vitthāreṇa vā pātimokkham pariāpunitvā āgacchāhi”ti. Evañcetam labhetha, iccetam kusalam. No ce labhetha, tehi bhikkhūhi sabbeveva yadtha tādisā bhikkhū honti, so āvāso uposathakarānathāya anvaḍḍhamāsam gantabbo, āgacchantānam dukkaṭam. Idañca utuvaseyya, vassāne pana purimikāya pātimokkhuḍdesakena viñā na vassam upagacchittabam. Sace so vassāpagaṭānam pakkamati vā vibbhāmatī vā kālam vā karoti, aññasmim satīyeva pacchimikāya vasittum vaṭṭati, asati aññattha gantabbam, āgacchantānam dukkaṭam. Sace pana pacchimikāya pakkamati vā vibbhāmatī vā kālam vā karoti, māsadvaṃyā vāsittabam.

Yattha pana te bālā bhikkhū viharanti abyattā, sace tattha koci bhikkhu āgacchati bahussuto āgatāgāmo dhammadharo vinayadharo mātikādhāro paṇḍito byatto medhāvī lajjī kukkucceko sikkhākāmo, tehi bhikkhūhi so bhikkhu saṅghattho anuggahetabbo upalāpetabbo, upaṭṭhāpetabbo cunnena mattikāya dantakaṭṭhena mukhodakena. No ce saṅgaheyyum anuggaheyyum upalāpeyyum, upaṭṭhāpeyyum cunnena mattikāya dantakaṭṭhena mukhodakena, sabbesam dukkaṭam. Idha neva therā, na daharā muccanti, sabbhehi vāreṇa upaṭṭhāpetabbo. Attāno vāre anupaṭṭhāntassa āpatti. Tena pana mahātherānam parivenasammajanadantakaṭṭhadānādīni na sādittabāni, evampi sati mahātherehi sāyampātam upaṭṭhānam āgantabbam, tena pana tesam āgamanam nītvā paṭhamataram mahātherānam upaṭṭhānam gantabbam. Sacassa saddhiñcarā bhikkhū upaṭṭhāka atthi, “mayham upaṭṭhāka atthi, tumhe apposukkā viharathā”ti vattabbam. Athāpissa saddhiñcarā natthi, tasmimyeva vihāre eko vā dve vā vattasampannā vadanti “mayam therassa kattabbam karissāma, avasesā pāsū viharantū”ti, sabbesam anāpatti.

176. “Yassa siyā āpatti, so āvikareyyā”ti (mahāva. 134) ādivacanato na sāpattikena uposatho kātabbo, tasmā tadahuposathe āpattim sarantena desettabbā. Desentena ca ekam bhikkhum upasānkamitvā ekamsam uttarāsaṅgam karitvā ukkuṭikam nisīditvā añjalim paggahevā evam vattabbo “aham, āvuso, itthannāmaṃ āpattim āpanno, taṃ paṭidesemī”ti. Sace navakatāro hoti, “aham, bhante”ti vattabbam. “Taṃ paṭidesemī”ti idaṃ pana attano attano anurūpavasena “taṃ tuyhamūle, taṃ tumhamūle paṭidesemī”ti vuttepi suvuttameva hoti. Paṭigāhakenapi attano attano anurūpavasena “passatha, bhante, taṃ āpattim, passasi, āvuso, taṃ āpatti”nti vā vattabbam, puna desakena “āma, āvuso, passāmi, āma, bhante, passāmi”ti vā vattabbam. Puna paṭigāhakena “āyatim, bhante, samvareyyātha, āyatim, āvuso, samvareyyāsi”ti vā vattabbam. Evam vutte desakena “sādhu sutṭhu āvuso samvarissāmi, sādhu sutṭhu, bhante, samvarissāmi”ti vā vattabbam. Sace āpattiyā vematiko hoti, ekam bhikkhum upasānkamitvā ekamsam uttarāsaṅgam karitvā ukkuṭikam nisīditvā añjalim paggahevā evam vattabbo “aham, āvuso, itthannāmaṃ āpattiyā vematiko, yadā nibbematiko bhavissāmi, tadā taṃ āpattim paṭikarissāmi”ti vā vatte uposatho kātabbo, pātimokkham sotabbam, na teva tappaccayā uposathassa antarāyo kātabbo. “Na, bhikkhave, sabhāgā āpatti desettabbā, yo deseyya, āpatti dukkatassa. Na, bhikkhave, sabhāgā āpatti paṭiggahevā, yo paṭiggaheyya, āpatti dukkatassā”ti (mahāva. 169) vacanato yam dvepi jānā vikālabhojanādīnā sabhāgavatthunā āpattim āpajjanti, evarūpā vatthusabhāgā āpatti neva desettabbā, na ca paṭiggahevā. Vikālabhojanapaccayā āpannam pana āpattisabhāgam anārittibhojanapaccayā āpannassa santike desettum vaṭṭati.

Sace pana sabbo saṅgho vikālabhojanādīnā sabhāgavatthunā lahu kāpattim āpajjati, tattha kiṃ kātabbanti? Tehi bhikkhūhi eko bhikkhu sāmāntā āvāsā sajjukam pāhetabbo “gacchāvuso, taṃ āpattim paṭikaritvā āgaccha, mayam te santike āpattim paṭikarissāmi”ti. Evañcetam labhetha, iccetam kusalam. No ce labhetha, byattena bhikkhunā paṭibaleṇa saṅgho nāpetabbo – “sunātu me, bhante, saṅgho, ayaṃ sabbo saṅgho sabhāgam āpattim āpanno, yadā aññam bhikkhum suddham anāpattikam passissati, tadā tassa santike taṃ āpattim paṭikarissati”ti (mahāva. 171) vatvā uposatho kātabbo. Sace pana vematiko hoti, “sunātu me, bhante, saṅgho, ayaṃ sabbo saṅgho sabhāgāya āpattiyā vematiko, yadā nibbematiko bhavissati, tadā taṃ āpattim paṭikarissati”ti (mahāva. 171) vatvā uposatho kātabbo. Sace panettha koci “taṃ sabhāgam āpattim desettum vaṭṭati”ti maññamāno ekassa santike deseti, desitā sudesitvā. Aññam pana desanāpaccayā desako paṭiggaheyya paṭiggaheyyo cāti ubhopi dukkaṭam āpajjanti, taṃ nānavatthukam hoti, tasmā aññamaññam desettabbam. Ettāvātā te nīrāpattikā honti, tesam santike sehesi sabhāgāpattiyā desettabbā vā ārocetabbā vā. Sace te evam akatvā uposatham karonti, “pārisuddhim āyasmanto ārocethā”ti ādinā nayena sāpattikassa uposathakarane paññatam dukkaṭam āpajjanti.

Sace koci bhikkhu pātimokkhe uddissamāne āpattim sarati, tena bhikkhunā sāmānto bhikkhu evam vattabbo “aham, āvuso, itthannāmaṃ āpattim āpanno, ito vuttahitvā taṃ āpattim paṭikarissāmi”ti. Sāmānto ca bhikkhu sabhāgoyeva vattabbo. Visabhāgassa hi vuccamāne bhaṇḍanakalahasāṅghabhedādīni honti, tasmā tassa avatvā “ito vuttahitvā paṭikarissāmi”ti ābhogaṃ katvā uposatho kātabbo. Sace pana koci pātimokkhe uddissamāne āpattiyā vematiko hoti, tenapi sabhāgoyeva sāmānto bhikkhu evam vattabbo “aham, āvuso, itthannāmaṃ āpattiyā vematiko, yadā nibbematiko bhavissāmi, tadā taṃ āpattim paṭikarissāmi”ti. Evañca vatvā uposatho kātabbo, pātimokkham sotabbam, na teva tappaccayā uposathassa antarāyo kātabbo.

177. “Anujānāmi, bhikkhave, uposathāgāram sammajjitu”nti (mahāva. 159) ādivacanato –

“Sammajjānī padīpo ca, udakam āsanena ca;
Uposathassa etāni, pubbakaraṇanti vuccatī”ti. (mahāva. aṭṭha. 168) –

Evam vuttam catubbidham pubbakaraṇam katvā uposatho kātabbo. Kena pana taṃ kātabbanti? “Anujānāmi, bhikkhave, therena bhikkhunā navam bhikkhum ānāpetum, na, bhikkhave, therena ānattena agilēna na sammajjittabam, yo na sammajjeyya, āpatti dukkatassā”ti ādivacanato yo therena ānatto, tena kātabbām. Ānāpentena ca kiñci kammam karonto vā sadākkālema eko vā bhāranittharaṇako vā sarabhañnakadhammakathikādisu aññataro vā na uposathāgārasammajjanattham ānāpetabbo, avasesā pana vāreṇa ānāpetabbā. Sace ānatto sammuñjanim tāvakālikampi na labhati, sākhabhāgaṃ kappiyam kāretvā sammajjittabam, tampi alabhantassa laddhakappiyam hoti.

Āsanapaññapanattham ānattena ca sace uposathāgāre āsanāni natthi, saṅghikāvāsato āharitvā paññāpetvā puna āharitabbāni, āsanesu asati katasārekepi taṭṭikāyopi paññāpetum vaṭṭati, taṭṭikāsupi asati sākhabhāgaṇi kappiyam kāretvā paññāpetabbāni, kappiyakāraṃ alabhantassa laddhakappiyam hoti.

Padīpakaraṇattham ānāpentena pana “asukasmim nāma okāse telam vā vaṭṭi vā kapallikā vā atthi, taṃ gahevā karohī”ti vattabbo. Sace telādīni natthi, pariyesittabbāni, pariyesitvā alabhantassa laddhakappiyam hoti. Apica kapāle aggepi jāletabbo.

“Chandapārisuddhiukkhanam, bhikkhugāṇāna ca ovādo;

Uposathassa etāni, pubbakiccanti vuccatī''ti. (mahāva. 168) –

Evam vuttam pana catubbidhampi pubbakiccam pubbakaraṇato pacchā kātabbam. Tampi hi akatvā uposatho na kātabbo.

178. Yadi saṅghassa pattakallam, saṅgho uposatham kareyyā''ti (mahāva. 143) vacanato yadā saṅghassa uposathakammam pattakallam hoti, tadā tam kātabbam, pattakallaṇca nāmetam catūhi aṅgehi saṅgahitam. Tenāhu aṭṭhakathācariyā –

“Uposatho yāvatikā ca bhikkhū kammappattā,
Sabhāgāpattiyo ca na vijjanti;
Vajjanīyā ca puggalā tasmim na honti,
Pattakallanti vuccatī''ti. (mahāva. aṭṭha. 168);

Tattha **uposathoti** tīsu uposathadivasesu aññataradivaso. Tasmīhi sati idaṃ saṅghassa uposathakammam pattakallam nāma hoti, nāsati. Yathāha “na ca, bhikkhave, anuposathe uposatho kātabbo''ti (mahāva. 183).

Yāvatikā ca bhikkhū kammappattāti yattakā bhikkhū tassa uposathakammassa pattā yuttā anurūpā sabbantimena paricchena cattāro pakatattā, te ca kho hatthapāsam avijahitvā ekasimāyam thitā. Tesu hi catūsu bhikkhūsu ekasimāyam hatthapāsam avijahitvā thitesveva tam saṅghassa uposathakammam pattakallam nāma hoti, na itarathā. Yathāha “anujānāmi, bhikkhave, catunnam pātimokkham uddisitu''nti (mahāva. 168).

Sabhāgāpattiyo ca na vijjanti ettha yaṃ sabbo saṅgho vikālabhojanādīnā sabhāgavatthunā lahukāpattim āpajjati, evarūpā vatthusabhāgā sabhāgāti vuccati. Etāsu avijjānānāsūpi sabhāgāsu vijjānānāsūpi pattakallam hotiyeva.

Vajjanīyā ca puggalā tasmim na hontī “na, bhikkhave, sagahaṭṭhāya parisāya pātimokkham uddisitaḥ''nti (mahāva. 154) vacanato gahaṭṭho ca, “na, bhikkhave, bhikkhunīyā nisinnaparīsāya pātimokkham uddisitaḥ''ntiādīnā (mahāva. 183) navena vuttā bhikkhunī, sikkhamānā, sāmaṇero, sāmaṇerī, sikkhāpaccakkhātako, antimavatthuhājāpannako, āpattiyā adassane ukkhittako, āpattiyā appatīkamme ukkhittako, pāpikāya dīṭṭhiyā appātinissagge ukkhittako, paṇḍako, theyyasamvāsako, tīṭṭhiyapakkantako, tiracchānagato, mātughātako, pitughātako, arahantaghātako, bhikkhunīdūsako, saṅghabhedako, lohītoppādako, ubhatobyañjanakoti ime vīsati cāti ekavīsati puggalā vajjanīyā nāma. Te hatthapāsato bahikarānavasena vajjetabbā. Etesu hi tividhe ukkhittake sati uposatham karonto saṅgho pācittiyam āpajjati, sesesu dukkaṭam, ettha ca **tiracchānagatoti** yassa upasampadā paṭikkhittā. Tīṭṭhiyā gahaṭṭheneva saṅgahitā. Etepi hi vajjanīyā. Evam pattakallam imehi catūhi aṅgehi saṅgahitanti vedītabbam. Idaṇca sabbam pavāraṇākammepi yojetvā dassetabbam. “Na, bhikkhave, pātimokkhuḍdesakena sañcicca na sāvetabbam, yo na sāveyya, āpatti dukkaṭassa. Anujānāmi, bhikkhave, pātimokkhuḍdesakena vāyāmituṃ ‘katham sāveyya''nti, vāyāmantassa anāpatti''ti (mahāva. 154) vacanato pātimokkhuḍdesakena parisam sāvetuṃ vāyāmitabbanti.

Iti pālimuttakavinayavinicchayasāgahe

Uposathapavāraṇāvinicchayakathā samattā.

26. Vassūpanāyikavinicchayakathā

179. Vassūpanāyikāti ettha purimikā pacchimikāti duve vassūpanāyikā. Tattha (mahāva. aṭṭha. 184 ādayo) āsālhīpunnamāya anantare pātipadadivase purimikā upagantabbā, pacchimikā pana āsālhīpunnamato aparāya punnamāya anantare pātipadadivase. Upagacchantena ca vihāram paṭijaggitvā pānīyam paribhojanīyam upaṭṭhāpetvā sabbam cetiyavandanādisāmicammam niṭṭhāpetvā “imasmim vihāre imaṃ temāsam vassam upemi''ti sakim vā dvatikkhattuṃ vā vācam nicchāretvā vassam upagantabbam. Sacepi “idha vassissāmi''ti ālayo atthi, asatiyā pana vassam na upeti, gahitasenāsanam suggahitam, chinnavasso na hoti, pavāretuṃ labhatiyeva. Vināpi hi vacībhedam ālayakaraṇamattenāpi vassam upagatameva hoti. “Idha vassam vassissāmi''ti cittuppādayevettha ālayo nāma.

“Na, bhikkhave, tadahu vassūpanāyikāya vassam anupagantukāmena sañcicca āvāso atikkamītabbo, yo atikkameyya, āpatti dukkaṭassā''ti (mahāva. 186) vacanato vassūpanāyikadivase vassam anupagantukāmo vihārasīmaṃ atikkamati, vihāraganaṇāya dukkaṭam. Sace hi tam divasam vihārasatassa upacāram okkamitvā atikkamati, satam āpattiyo. Sace pana vihāram atikkamitvā aññassa vihārasa upacāram anokkamitvā nivatati, ekāva āpatti. Kenaci antarāyena purimikam anupagatena pacchimikā upagantabbā.

“Na, bhikkhave, asenāsanikena vassam upagantabbam, yo upagaccheyya, āpatti dukkaṭassā''ti (mahāva. 204) vacanato yassa pañcannam chadanānam aññātarena channam yojitadvārabandhanam senāsanam natthi, tena na upagantabbam. “Na, bhikkhave, chavakuṭikāya vassam upagantabbam, yo upagaccheyya, āpatti dukkaṭassā''ti (mahāva. 204) ādivacanato chavakuṭikāyam chatte cātiyaṇca upagantum na vaṭṭati. Tattha **chavakuṭikā** nāma taṅkitamañcādībhedā kuṭi. Tattheva upagantum na vaṭṭati, sūsanē pana aññam kuṭikam katvā upagantum vaṭṭati, chattepi catūsu thambhesu chattam thapetvā āvarānam katvā dvāram yojetvā upagantum vaṭṭati, chattaḥkuṭi nāmesā hoti. Cātiyāpi mahantena kapallena chatte vuttanāyena kuṭikam katvā upagantum vaṭṭati.

“Na, bhikkhave, rukkhasusire vassam upagantabbam, yo upagaccheyya, āpatti dukkaṭassā''ti (mahāva. 204) vacanato suddhe rukkhasusire upagantum na vaṭṭati, mahantassa pana rukkhasusirassa anto padaracchadanam kuṭikam katvā pavisanadvāram yojetvā upagantum vaṭṭati, rukkham chinditvā khāṇukamatthake padaracchadanam kuṭikam katvāpi vaṭṭatiyeva. “Na, bhikkhave, rukkhaṇṭhābhīyā''ti (mahāva. 204) ādivacanato suddhe vaṭṭabhimate upagantum na vaṭṭati, mahāviṭṭape pana aṭṭakam bandhitvā tattha padaracchadanam kuṭikam katvā dvāram yojetvā upagantabbam.

“Anujānāmi, bhikkhave, vaje vassam upagantu''ntiādivacanato vaje satthe nāvāyaṇca upagantum vaṭṭati. Tattha **vajoti** gopālakanam nivāsattāhanam. Vaje vuttāhite vajena saddhim gatassa vassacchede anāpatti “anujānāmi, bhikkhave, yena vajo, tena gantu''nti (mahāva. 203) vuttattā. Satthe vassam upagacchantena pana vassūpanāyikadivase upāsakā vattabbā “kuṭikā laddhuṃ vaṭṭati''ti. Sace karitvā denti, tattha pavisitvā “idha vassam upemi''ti tikkhattuṃ vattabbam. No ce denti, sālāsankhepena thitasakāṭassa heṭṭhā upagantabbam. Tampi alabhantena ālayo kātabbo, satthe pana vassam upagantum na vaṭṭati. **Ālayo** nāma “idha vassam vassissāmi''ti cittuppādamattam. Sace maggappatipanneyeva satthe pavāraṇādivaso hoti, tattheva pavāretabbam. Atha sattho antovasseyeva bhikkhunā patthitattāhanam patvā atikkamati, patthitattāhāne vasitvā tattha bhikkhūhi saddhim pavāretabbam. Athāpi sattho antovasseyeva antarā ekasmim gāme tiṭṭhati vā vipakkirati vā, tasmīmyeva gāme bhikkhūhi saddhim vasitvā pavāretabbam, appavāretvā tato param gantum na vaṭṭati. Nāvāya vassam upagacchantenāpi kuṭiyāmyeva upagantabbam, pariyesitvā alabhantena ālayo kātabbo. Sace antotemāsam nāvā samuddeyyeva hoti, tattheva pavāretabbam. Atha nāvā kūlam labhati, ayaṇca parato gantukāmo hoti, gantum na vaṭṭati, nāvāya laddhagāmyeva vasitvā bhikkhūhi saddhim pavāretabbam. Sacepi nāvā anutirameva aññattha gacchati, bhikkhu ca paṭhamam laddhagāmyeva vasitukāmo, nāvā gacchati, bhikkhunā tattheva vasitvā bhikkhūhi saddhim pavāretabbam. Iti vaje satthe nāvāyanti tīsu thānesu natthi vassacchede āpatti, pavāretuṇca labhati.

“Na, bhikkhave, vassam upagantvā purimam vā temāsam pacchīmam vā temāsam avasitvā cārikā pakkamītabbā, yo pakkameyya, āpatti dukkaṭassā''ti (mahāva. 186) vacanato purimikāya vassam upagatena purimam temāsam, pacchimikāya upagatena pacchīmam temāsam avasitvā cārikā na pakkamītabbā, vassam upagantvā pana arunam anuṭṭhāpetvāpi tadaheva sattāhakaraṇīyena pakkamantassāpi antosattāhe nivattantassa anāpatti, ko pana vādo dvīhattham vasitvā sattāhakaraṇīyena pakkamantassa antosattāhe nivattantassa.

180. “Anujānāmi, bhikkhave, sattannam sattāhakaraṇīyena pahite gantum, na tveva appahite. Bhikkhussa bhikkhunīyā sikkhamānāya sāmaṇerassa sāmaṇerīyā upāsakassa upāsikāyā''ti (mahāva. 187) vacanato pañcannam sahadhammikānam aññātarena saṅghaganapuggale uddissa attano vā atthāya vihāram aḍḍhayogaṃ pāsādam hammiyam gulam parivenam kothakam upaṭṭhānasālam aggīsālam kappiyakutim vaccaḥkuṭim caṅkamaṃ caṅkamasālam udapānam udapānasālam jantāgharam jantāgharasālam pokkharānam maṇḍapam āramam āramavatthuṃ vā kāretvā “āgacchantu bhikkhū, icchāmi dānaṇca dātum dhammaṇca sotum bhikkhū ca passitu''nti evam niddisitvā pesite gantabbam sattāhakaraṇīyena, na tveva appahite. Upāsako vā upāsikā vā tatheva saṅghaganapuggale uddissa vihārādisu aññātaram kāretvā attano vā atthāya nivesanasayanīgharādisu aññātaram kārapetvā aññam vā kiccakaraṇīyam niddisitvā gilāno vā hutvā bhikkhūnam santike dūtā pahīneya “āgacchantu bhaddantā, icchāmi dānaṇca dātum dhammaṇca sotum bhikkhū ca passitu''nti, gantabbam sattāhakaraṇīyena, na tveva appahite.

“Anujānāmi, bhikkhave, sattanam satāhakarāṇīyena appahitepi gantum, pageva pahite. Bhikkhussa bhikkhuniyā sikkhamānāya sāmaṇerassa sāmaṇeriyā mātuyā ca pitussa cā”ti (mahāva. 198) vacanato “gilānānam etesam bhikkhuādinam sahadhammikānaṃ mātāpitūnaṃca gilānānameva gilānabhattamā vā gilānupaṭṭhākabhattamā vā bhesajjāṃ vā pariyesissāmi, pucchissāmi vā upaṭṭhāhissāmi vā”ti iminā kāraṇena appahitepi gantabbam, pageva pahite. **Andhakaṭṭhakathāyaṃ** pana “ye mātāpitūnaṃ upaṭṭhākaṃ nātakā vā aññātakā vā, tesampi appahite gantum vaṭṭati”ti vuttam, tam neva aṭṭhakathāyaṃ, na pāliyaṃ vuttam, tasmā na gahetabbam.

Sace pana bhikkhuno bhātā vā añño vā nātako gilāno hoti, so ce bhikkhussa santike dūtam pahineyya “ahaṃ gilāno, āgacchatu bhadanto, icchāmi bhadantassa āgata”nti, gantabbam satāhakarāṇīyena, na tveva appahite. Sace ekasmiṃ vihāre bhikkhūhi saddhiṃ vasanto bhikkhubhaddhiko gilāno hoti, so ce bhikkhūnaṃ santike dūtam pahineyya “ahaṃ gilāno, āgacchantu bhikkhū, icchāmi bhikkhūnaṃ āgata”nti, gantabbam satāhakarāṇīyena, na tveva appahite.

Sace bhikkhussa bhikkhuniyā sikkhamānāya sāmaṇerassa sāmaṇeriyā anabhirati vā kukkucam vā diṭṭhigatam vā uppannam hoti, gantabbam satāhakarāṇīyena appahitepi “anabhiratim vūpakāsessāmi vā vūpakāṣepessāmi vā kumkucam vinodessāmi vā vinodāpessāmi vā diṭṭhigatam vivecessāmi vā vivecāpessāmi vā dhammakatham vā karissāmi”ti, pageva pahite. Sace koci bhikkhu garudhammam ajjhāpanno hoti parivāsāro mūlayapaṭikassanāro mānattāro abhānāro vā, appahitepi gantabbam “parivāsādānādsu usukkam āpajjissāmi, anussāvessāmi, ganapūroko vā bhavissāmi”ti, pageva pahite. Bhikkhuniyāpi mānattārahāya mūlayapaṭikassanārahāya abhānārahāya vā eseva nayo. Sace sāmaṇero upasampajjitukāmo hoti, vassam vā pucchitukāmo, sikkhamānā vā upasampajjitukāmā hoti, sikkhā vassā kupitā, sāmaṇerī vā sikkhā samādiyitukāmā hoti, vassam vā pucchitukāmā, appahitepi gantabbam, pageva pahite.

Sace bhikkhussa bhikkhuniyā vā saṅho kammam kātukāmo hoti, tajjanīyam vā niyassam vā pabbājanīyam vā paṭisāranīyam vā ukkhepanīyam vā, appahitepi gantabbam, pageva pahite “kim nu kho saṅho kammam na kareyya, lahukāya vā pariṇāmeyyā”ti. Sacepi katameva hoti kammam, appahitepi gantabbam “kim nu kho sammā vatteyya, lomam pāteyya, netthāram vatteyya, saṅho tam kammam paṭipassambheyyā”ti.

181. “Anujānāmi, bhikkhave, saṅghakarāṇīyena gantu”nti (mahāva. 199) vacanato senāsanaṭṭhābhaddhasaṅghakarāṇīyena gantum vaṭṭati. Ettha (mahāva. aṭṭha. 199) hi yaṃ kiñci uposathāgārādsu senāsanesu cetiyachattavedikādsu vā kattabbam, antamaso bhikkhuno puggalikasenāsanampi sabbam saṅghakarāṇīyena mātādiṭṭhigatam, tasmā tassa nipphādanattham dabbasambhārādiṃ vā āharitum vaḍḍhakāpabhutīnaṃ bhattavetanādiṃ vā dātum gantabbam. Apicettha ayampi pālimuttakanayo veditabbo – dhammassavanatthāya animantitena gantum na vaṭṭati, sace ekasmiṃ mahāvāse paṭhamameva katikā katā hoti “asukadivasam nāma sannipatitabba”nti, nimantitoyeva nāma hoti, gantum vaṭṭati. “Bhaṇḍakam dhoṃvissāmi”ti gantum na vaṭṭati. Sace pana ācariyupajjhāyā pahinanti, vaṭṭati. Nātidūre vihāro hoti, “tattha gantvā ajjeva āgāmissāmi”ti sampāpūṇitum na sakkoti, vaṭṭati. Uddesaparipucchādīnaṃ atthāyapi gantum na labhati, “ācariyam pana passissāmi”ti gantum labhati. Sace naṃ ācariyo “ajja mā gacchā”ti vadati, vaṭṭati, upaṭṭhākakulam vā nātīkulam vā dassanāya gantum na labhati.

Sace bhikkhūsu vassūpagatesu gāmo corehi vuttāhi, tattha kim kātabbanti? Yena gāmo, tena gantabbam. Sace gāmo dvidhā bhijjati, yattha bahutarā manussā, tattha gantabbam. Sace bahutarā assaddhā honti appasannā, yattha saddhā pasannā, tattha gantabbam. Ettha ca sace gāmo avidūragato hoti, tattha piṇḍāya caritvā vihārameva āgantvā vasitabbam. Sace dūram gato, satāhāvārena aruṇo uttāhāpetabbo, na sakkā ce hoti, tattheva sabhāgāṭṭhāne vasitabbam. Sace manussā yathāpavattāni salākabhattādīni denti, “na mayam tasmim vihāre vasimhā”ti vattabbā. “Mayam vihāressa vā pāsādassa vā na dema, tumhākam dema, yattha kathaci vasitvā bhūjathā”ti vutte pana yathāsukham bhūjittabbam, tesameva tam pāpūṇati. “Tumhākam vasaṇatthāne pāpūṇāpetvā bhūjathā”ti vutte pana yattha vasanti, tattha netvā vassaggena pāpūṇāpetvā bhūjittabbam. Sace pavāritakāle vassāvāsikam denti, yadi satāhāvārena aruṇam uttāhāpāyimsu, gahetabbam. Chinnvassehi pana “na mayam tattha vasimhā, chinnvasassā maya”nti vattabbam. Yadi “yesam amhākam senāsanaṃ pāpitam, te ganhanū”ti vadamti, gahetabbam. Yam pana “vihāre upanikkhittakam mā vinasā”ti idha āhatam cīvarādivebhaṅgiyabhaṇḍam, tam tattheva gantvā apaloketvā bhājetabbam. “Ito ayyānaṃ cattāro paccaye dethā”ti kappiyākāraṇaṃ dinne khettavattuādi ke tatrūpādepi eseva nayo. Saṅghikaṇhi vebhaṅgiyabhaṇḍam antovihāre vā bahisīmāya vā hotu, bahisīmāya thītānaṃ apaloketvā bhājetum na vaṭṭati. Ubhayattha thītampi pana antosīmāya thītānaṃ apaloketvā bhājetum vaṭṭatiyeva.

Sace pana vassūpagatā bhikkhū vālehi ubbālhā honti, ganhanātipi paripātentipi, sarīsapēhi vā ubbālhā honti, daṃsantipi paripātentipi, corehi vā ubbālhā honti, vilumpantipi ākoṭentipi, piṣācehi vā ubbālhā honti, āvisantipi hanantipi, “eseva antarāyo”ti pakkamitabbam, natthi vassacchede āpatti. Sace gāmo agginā vā daddho hoti, udakena vā vulho. Bhikkhū piṇḍakena kilamanti, “eseva antarāyo”ti pakkamitabbam, vassacchede anāpatti. Senāsanaṃ agginā vā daddham hoti, udakena vā vulham, bhikkhū senāsana kilamanti, “eseva antarāyo”ti pakkamitabbam, vassacchede anāpatti. Sace vassūpagatā bhikkhū na labhanti lūkhassa vā paṇṭassa vā bhojanassa yāvadattham pāripūrim, “eseva antarāyo”ti pakkamitabbam. Sace labhanti lūkhassa vā paṇṭassa vā bhojanassa yāvadattham pāripūrim, na labhanti sappāyāni bhojanāni, “eseva antarāyo”ti pakkamitabbam. Sacepi labhanti lūkhassa vā paṇṭassa vā bhojanassa yāvadattham pāripūrim, labhanti sappāyāni bhojanāni, na labhanti sappāyāni bhesajjāni, “eseva antarāyo”ti pakkamitabbam. Sace labhanti lūkhassa vā paṇṭassa vā bhojanassa yāvadattham pāripūrim, labhanti sappāyāni bhojanāni, labhanti sappāyāni bhesajjāni, na labhanti paṭirūpaṃ upaṭṭhākam, “eseva antarāyo”ti pakkamitabbam, sabbattha vassacchede anāpatti.

Sace pana vassūpagatam bhikkhum itthi nimanteti “ehi, bhante, hiraññam vā te demi, suvaṇṇam vā khetam vā vatthum vā gāvum vā gāvīm vā dāsam vā dāsīm vā te demi, dhītaram vā te demi bhariyatthāya, aham vā te bhariyā homi, aññam vā te bhariyam ānemi”ti, tatra ce bhikkhuno evam hoti “lahuparivattam kho cittaṃ vuttam bhagavatā, siyāpime brahmacariyassa antarāyo”ti, pakkamitabbam, natthi vassacchede āpatti. Vuttanayeneva vesī vā nimanteti, thullakumārī vā nimanteti, paṇḍako vā nimanteti, nātakā vā nimantenti, rājāno vā nimantenti, corā vā nimantenti, dhuttā vā nimantenti, eseva nayo. Sace vassūpagato bhikkhu passati asāmikam nidhiṃ, tatra ce bhikkhuno evam hoti “lahuparivattam kho cittaṃ vuttam bhagavatā, siyāpi me brahmacariyassa antarāyo”ti, pakkamitabbam, anāpatti vassacchede.

Sace vassūpagato bhikkhu passati sambahule bhikkhū saṅghabhedāya parakkamante, suṇāti vā “sambahulā bhikkhū saṅghabhedāya parakkamanti”ti, tatra ce bhikkhuno evam hoti “garuko kho saṅghabhedo vutto bhagavatā, mā mayi sammukhībhuṭe saṅho bhijjī”ti, pakkamitabbam, anāpatti vassacchede. Sace vassūpagato bhikkhu suṇāti “asukasmim kira āvāse sambahulā bhikkhū saṅghabhedāya parakkamanti”ti, tatra ce bhikkhuno evam hoti “te ca kho me bhikkhū mittā, tyāham pakkhāmi” garuko kho, āvuso, saṅghabhedo vutto bhagavatā, mā āyasantānaṃ saṅghabhedo rucithā”ti, karissanti me vacanam sussūsanti, sotam odahissanti”ti, pakkamitabbam, anāpatti vassacchede, bhinne pana saṅhe gantvā karāṇīyam natthi.

Sace pana koci bhikkhu “imam temāsam idha vassam vasathā”ti vutte paṭissuṇitvā visamvādeti, dukkaṭam. Na kevalam tasseva paṭissavassa visamvāde dukkaṭam, “imam temāsam bhikkham ganhatha, ubhopi mayam idha vassam vassissāma, ekato uddisāpessāma”ti evamādināpi tassa tassa paṭissavassa visamvāde dukkaṭam. Taṅca kho paṭhamam suddhacittassa pacchā visamvādanapaccayā, paṭhamampi asuddhacittassa pana paṭissave pācittiyam. Visamvāde dukkaṭanti pācittiyena saddhiṃ dukkaṭam yujjati.

182. Vassūpagatehi (cūlava. aṭṭha. 318) antovasse nibaddhavattam ṭhapetvā vassūpagatā bhikkhū “sammūñjaniyo bandhathā”ti vattabbā. Sulabhā ce daṇḍakā ceva salākāyo ca honti, ekakena cha pañca mutṭhisammūñjaniyo dve tisso yaṭṭhisammūñjaniyo vā bandhitabbā. Dullabhā honti, dve tisso mutṭhisammūñjaniyo ekā yaṭṭhisammūñjaniyo bandhitabbā. Sāmaṇerehi pañca pañca ukkā vā koṭṭetabbā, vasaṇatthānesu kasāvaparibhaṇḍam kātabbam. Vattam karonteḥi ca na uddisatabbam na uddisāpetabbam, na sajjhāyo kātabbo, na pabbājetabbam na upasampādetabbam, na nissayo dātabbo, na dhammassavanam kātabbam. Sabbeva hi ete papañcā, nippapañcā hutvā samanadhammeva karissāmāti vā sabbe terasa dhutaṅgāni samādiyantu, seyyam akappetvā thānacankamehi vīṭināmentu, mūgabattam ganhanū, satāhakarāṇīyena gatāpi bhājanīyabhaṇḍam labhantūti vā evarūpaṃ adhammikavattam na kātabbam. Evam pana kātabbam – pariattidhammo nāma tividhampi saddhammam patitṭhāpeti, tasmā sakkaccam uddisatha uddisāpetha, sajjhāyam karoṭha, padhānaghare vasaṇattham saṅghāṭṭanam akatvā antovihāre nisīditvā uddisatha uddisāpetha, sajjhāyam karoṭha, dhammassavanam samiddham karoṭha, pabbājentā sodhetvā pabbājetvā, sodhetvā upasampādetvā, sodhetvā nissayam detha. Ekopi hi kulaputto pabbajjaṅca upasampadaṅca labhitvā sakalam sāmanam patitṭhāpeti, attano thāmena yattakāni sakkotha, tattakāni dhutaṅgāni samādiyatha, antovassam nāmetam sakaladivasam rattiyā ca paṭhamamāpacchimāyāmesu appamatthehi bhavitabbam, vīriyam ārabhitabbam. Porānakamahātherāpi sabbapalibodhe chinditvā antovasse ekācariyavattam pūrayimsu, bhasse mattam jānitvā dasavattakatham dasaasubhadānussatīṭṭhatimīsārammaṇakatham kātum vaṭṭati, āgantukānaṃ vattam kātum, satāhakarāṇīyena gatānaṃ apaloketvā dātum vaṭṭati evarūpaṃ vattam kātabbam.

Apica bhikkhū ovaditabbā “viggāhikāpīsuṇapharusavacanāni mā vadatha, divase divase silāni āvajjentā caturākkham ahāpentā manasikārabahulā viharathā”ti. Dantakāṭṭhakādanavattam ācikkhitabbam, cetiyam vā bodhiṃ vā vandantena gandhamālam vā pūjentena pattam vā thavikāya pakkhipantena na kathetabbam, bhikkhācāravattam ācikkhitabbam, antogāme manussehi saddhiṃ paccayasāññuttakatthā vā visabhāgākatthā vā na kathetabbā, rakkhintidriyehi bhavitabbam, khandhakavattānaṃ sekhiyavattānaṃ pūretabbanti evarūpā bahukāpi niyyānikakatthā ācikkhitabbāti.

Iti pālimuttakavinayavinicchayaṅgahe

Vassūpanāyikavinicchayakathā samattā.

27. Upajjhāyādivattavinicchayakathā

183. Vattanti etha pana vattam nāmetam upajjhāyavattam ācariyavattam āgantukavattam āvāsikavattam gamikavattam bhattaggavattam piṇḍacārikavattam āraññikavattam senāsanavattam jantāgharavattam vaccakuṭivattanti bahuvīdham. Tattha **upajjhāyavattam** tāva evam veditabbam – saddhivihārikena kālasseva uṭṭhāya upāhanā omuñcivā ekamsam uttarāsāṅgam karitvā upajjhāyassa dantakaṭṭham dātabbam, mukhodakam dātabbam. Tattha dantakaṭṭham dentena mahantam majjhimam khuddakanti tīni dantakaṭṭhāni upanetvā ito yaṃ tīni divasāni ganhāti, catutthadivasato paṭṭhāya tādisameva dātabbam. Sace aniyamaṃ katvā yaṃ vā tam vā ganhāti, atha yādisam labhati, tādisam dātabbam. Mukhodakam dentenapi sītañca unhañca udakam upanetvā tato yaṃ tīni divasāni valañjeti. Catutthadivasato paṭṭhāya tādisameva mukhadhovanodakam dātabbam. Sace duvidhampi valañjeti, duvidhampi upanetvā udakam. Udakam mukhadhovanatṭhāne ṭhapetvā vaccakuṭito paṭṭhāya sammajjitabbam. There vaccakuṭigate parivenam sammajjitabbam, evam parivenam asuññam hoti. There vaccakuṭito anikkhanteyeva āsanam paññāpetabbam. Sarīrakiccāṃ katvā āgantvā tasmim nisinnassa sace yāgu hoti, bhājanam dhovitvā yāgu upanāmetabbā, yāgum pivitassa udakam datvā bhājanam paṭiggahetvā nīcam katvā sādhuṃkam appaṭighamsantena dhovitvā paṭisāmetabbam. Upajjhāyamhi vuṭṭhite āsanam uddharitabbam. Sace so deso uklāpo hoti kenaci kacavarena samkīṇṇo, so deso sammajjitabbo. Sace pana añño kacavaro natthi, udakaphusitāneva honti, hatthena pamajjitabbo.

Sace upajjhāyo gāmaṃ pavisitukāmo hoti, nivāsanaṃ dātabbam, paṭinivāsanaṃ paṭiggahetabbam, kāyabandhanaṃ dātabbam, saḷaṇṇam katvā saṅghāṭṭiyo dātabbā, dhovitvā patto saudako dātabbo. Sace upajjhāyo pacchāsamaṇam ākāṅkhati, timaṇḍalam paṭicchādentena parimaṇḍalam nivāsetvā kāyabandhanaṃ bandhitvā saḷaṇṇam katvā saṅghāṭṭiyo pārupitvā gaṇṭhikam paṭimuñcivā dhovitvā pattam gahetvā upajjhāyassa pacchāsamaṇena hotabbam, nātidūre gantabbam, nāccāsane gantabbam. Ettha pana sace upajjhāyam nivattitvā oloketam ekena vā dvīhi vā padavītiḥārehi sampaññati, ettāvata nātidūre nāccāsane gato hotīti veditabbam. Sace upajjhāyena bhikkhācāre yāguvā vā bhatte vā laddhe patto unho vā bhāriko vā hoti, attano pattam tassa datvā so patto gahetabbo, na upajjhāyassa bhānamānassa antarantāraṃ kathā opāṭetabbā. Ito paṭṭhāya pana yattha yattha na-kārena paṭisedho karīyati, sabbattha dukkaṭṭāpatti veditabbā. Upajjhāyo āpattisāmantā bhānamāno nivāretabbo. Nivārentena ca “bhante, tīdisam nāma vattum vaṭṭati, āpatti na hotī” ti evam pucchanta viya vāretabbo, “vāressāmī” ti pana katvā “mahallaka, mā evaṃ bhaṇā” ti na vattabbo.

Sace āsane gāmo hoti, vihāre vā gilāno bhikkhu hoti, gāmato paṭhamataram āgantabbam. Sace dūre gāmo hoti, upajjhāyena saddhim āgacchantopi natthi, teneva saddhim gāmato nikkhamitvā cīvarena pattam veṭhetvā antarāmaggaṃ paṭhamataram āgantabbam. Evam paṭhamataram āgatenā āsanam paññāpetabbam, pādodakam pādapīṭham pādakathalikam upanikkhipitabbam, paccuggantvā pattaṭṭācīvaram paṭiggahetabbam, paṭinivāsanaṃ dātabbam, nivāsanaṃ paṭiggahetabbam. Sace cīvaram sedaggaḥitam hoti, muhuttam unhe oṭāpetabbam, na ca unhe cīvaram nidahitabbam, cīvaram saṅgharitabbam. Cīvaram saṅgharantena ca caturāṅgulaṃ kannaṃ ussāretvā cīvaram saṅgharitabbam. Kimkāraṇā? Mā majjhe bhango ahoṣitī. Samaṃ katvā saṅgharitassa hi majjhe bhango hoti, tato niccam bhijjamaṇam dubbalaṃ hoti, tam nivāranatthametam vuttam. Tasmā yathā ajja bhāṅgaṭṭhāneyeva sve na bhijjissati, tathā divase divase caturāṅgulaṃ ussāretvā saṅgharitabbam, obhoge kāyabandhanaṃ kātabbam.

Sace pīṇḍapāto hoti, upajjhāyo ca bhūñjitukāmo hoti, udakam datvā piṇḍapāto upanāmetabbo, upajjhāyo pānīyena pucchitabbo. Pucchanta ca tikkhattum “pānīyam, bhante, āharīyati” ti pānīyena pucchitabbo. Sace kālo atthi, upajjhāye bhutte sayam bhūñjitabbam. Sace upakaṭṭho kālo, pānīyam upajjhāyassa santike ṭhapetvā sayampi bhūñjitabbam. Bhuttāvissa udakam datvā pattam paṭiggahetvā nīcam katvā sādhuṃkam appaṭighamsantena dhovitvā vodakam katvā muhuttam unhe oṭāpetabbo, na ca unhe patto nidahitabbo, pattaṭṭācīvaram nikkhipitabbam. Pattam nikkhipantena ekena hatthena pattam gahetvā ekena hatthena heṭṭhāmañcam vā heṭṭhāpīṭham vā parāmasivā patto nikkhipitabbo, na ca taṭṭikacammaṅkaṇḍādīhi anantaraitāya bhūmiyā patto nikkhipitabbo. Sace pana kālavannakatā vā sudhābaddhā vā bhūmi hoti nirajamattikā, tathārūpāya bhūmiyā ṭhapetum vaṭṭati, dhotavālikāyapi ṭhapetum vaṭṭati, paṃsurajasakkharādīsu na vaṭṭati. Tatra pana paṇṇam vā ādhāraṃkatā vā ṭhapetvā tatra nikkhipitabbo. Cīvaram nikkhipantena ekena hatthena cīvaram gahetvā ekena hatthena cīvaravamsam vā cīvararajum vā pamajjitvā pārato antam orato bhogaṃ katvā cīvaram nikkhipitabbam. Idañca cīvaravamsādīnam heṭṭhā hattham pavesetvā abhimukhena hatthena sanīkam nikkhipanattam vuttam. Ante pana gahetvā bhogena cīvaravamsādīnam upari khipantassa bhittiyam bhogo paṭihāññati, tasmā tathā na kātabbam. Upajjhāyamhi vuṭṭhite āsanam uddharitabbam, pādodakam pādapīṭham pādakathalikam paṭisāmetabbam. Sace so deso uklāpo hoti, so deso sammajjitabbo.

Sace upajjhāyo nahāyitukāmo hoti, nahānaṃ paṭiyādetabbam. Sace sītena attho hoti, sītam paṭiyādetabbam. Sace uñhena attho hoti, uñham paṭiyādetabbam.

Sace upajjhāyo jantāgharam pavisitukāmo hoti, cunnam sannetabbam, mattikā temetabbā. Jantāgharapīṭham ādāya upajjhāyassa piṭṭhito piṭṭhito gantvā jantāgharapīṭham datvā cīvaram paṭiggahetvā ekamante niddhūmaṭṭhāne ṭhapetabbam, cunnam dātabbam, mattikā dātabbā. Sace ussahati, jantāgharam pavisitabbam, pavisantena mattikāya mukham makkhetvā purato ca pacchato ca paṭicchādetvā jantāgharam pavisitabbam. Na there bhikkhū anupakhajja nisīditabbam, na navā bhikkhū āsanena paṭihāññitabbā, jantāghare upajjhāyassa parikammaṃ kātabbam. Jantāghare parikammaṃ nāma āngaramattikāunhodakadānādīkam sabbakiccāṃ. Jantāgharā nikkhamantena jantāgharapīṭham ādāya purato ca pacchato ca paṭicchādetvā jantāgharā nikkhamitabbam.

Udakepi upajjhāyassa āṅgapaccāṅgahamsanādīkam parikammaṃ kātabbam, nahātena paṭhamataram uttaritvā attano gattam vodakam katvā nivāsetvā upajjhāyassa gattato udakam pamajjitabbam, nivāsanaṃ dātabbam, saṅghāṭṭiyo dātabbā, jantāgharapīṭham ādāya paṭhamataram āgantvā āsanam paññāpetabbam, pādodakam pādapīṭham pādakathalikam upanikkhipitabbam, upajjhāyo pānīyena pucchitabbo. Jantāghare hi uñhasantāpeṇa pipāsā hoti. Sace uddisāpetukāmo hoti, uddisitabbo. Sace paripucchitukāmo hoti, paripucchitabbo.

Yasmim vihāre upajjhāyo viharati, sace so vihāro uklāpo hoti, sace ussahati, kenaci gelaññena anabhībhūto hoti, sodhetabbo. Agilāna hi saddhivihārikena satṭhivassenapi sabbam upajjhāyavattam kātabbam, anādarena akarontassa vattabhede dukkaṭṭam, na-kārapaṭisāmyuttesu pana padesu gilānassapi paṭikkhittakiriyaṃ karontassa dukkaṭṭameva. Vihāram sodhenteṇa paṭhamam pattaṭṭācīvaram nīharitvā nīharitvā ekamantam nikkhipitabbam, nisīdanapaccattharaṇam nīharitvā ekamantam nikkhipitabbam, bhisibimbohanam nīharitvā ekamantam nikkhipitabbam, mañco nīcam katvā sādhuṃkam apatiḥamsantena asaṅghaṭṭentena kavāṭapīṭham nīharitvā ekamantam nikkhipitabbo, pīṭham nīcam katvā sādhuṃkam apatiḥamsantena asaṅghaṭṭentena kavāṭapīṭham nīharitvā ekamantam nikkhipitabbam, mañcapaṭipādakā nīharitvā ekamantam nikkhipitabbā, khelamallako nīharitvā ekamantam nikkhipitabbo, apassenaphalakam nīharitvā ekamantam nikkhipitabbam. Bhūmattharaṇam yathāpaññattam sallakkhetvā nīharitvā ekamantam nikkhipitabbam. Sace vihāre santānakam hoti, ullokā paṭhamam ohāretabbam, ālokasandhikāpaññāhāgā pamajjitabbā. Sace gerukaparikkammakatā bhitti kaṅṅakīti hoti, coḷakam temetvā pīṭevā pamajjitabbā. Sace kālavannakatā bhūmi kaṅṅakīti hoti, coḷakam temetvā pīṭevā pamajjitabbā. Sace akatā hoti bhūmi, udakena paripphosivā paripphosivā sammajjitabbā “mā vihāro rajena uhaññī” ti, sañkāram vicinitvā ekamantam chaddetabbam.

Bhūmattharaṇam oṭāpetvā sodhetvā papphotvā abhiharitvā yathā paṭhamam paññattam ahoṣi, tatheva paññāpetabbam. Etadathameva hi “yathāpaññattam sallakkhetvā nīharitvā ekamantam nikkhipitabbā” nti vuttam. Sace pana paṭhamam ajānantaṇa kenaci paññattam ahoṣi, samantato bhittim dvangulamattena vā tivangulamattena vā mocetvā paññāpetabbam. Idañhettha paññāpanavattam – sace kaṭasārako hoti atimahanto ca, chinditvā koṭim nivattetvā bandhitvā paññāpetabbo. Sace koṭim nivattetvā bandhitum na jānāti, na chinditabbo. Mañcapaṭipādakā oṭāpetvā pamajjitvā yathāṭṭhāne ṭhapetabbā, mañco oṭāpetvā sodhetvā papphotvā nīcam katvā sādhuṃkam apatiḥamsantena asaṅghaṭṭentena kavāṭapīṭham aṭiharitvā yathāpaññattam paññāpetabbo, pīṭham oṭāpetvā sodhetvā papphotvā nīcam katvā sādhuṃkam apatiḥamsantena asaṅghaṭṭentena kavāṭapīṭham aṭiharitvā yathāpaññattam paññāpetabbam, bhisibimbohanam oṭāpetvā sodhetvā papphotvā aṭiharitvā yathāpaññattam paññāpetabbam, nisīdanapaccattharaṇam oṭāpetvā sodhetvā papphotvā aṭiharitvā yathāpaññattam paññāpetabbo, khelamallako oṭāpetvā aṭiharitvā yathāṭṭhāne ṭhapetabbo, apassenaphalakam oṭāpetvā pamajjitvā aṭiharitvā yathāṭṭhāne ṭhapetabbam. Pattaṭṭācīvaram nikkhipitabbam, pattam nikkhipantena ekena hatthena pattam gahetvā ekena hatthena heṭṭhāmañcam vā heṭṭhāpīṭham vā parāmasivā patto nikkhipitabbo, na ca anantaraitāya bhūmiyā patto nikkhipitabbo. Cīvaram nikkhipantena ekena hatthena cīvaram gahetvā ekena hatthena cīvaravamsam vā cīvararajum vā pamajjitvā pārato antam, orato bhogaṃ katvā cīvaram nikkhipitabbam.

Sace puratthimā sarajā vātā vāyanti, puratthimā vātapānā thaketabbā. Sace pacchimā, uttarā, dakkhiṇā sarajā vātā vāyanti, dakkhiṇā vātapānā thaketabbā. Sace sītākālo hoti, divā vātapānā vīvaritabbā, rattim thaketabbā. Sace uñhākālo hoti, divā thaketabbā, rattim vīvaritabbā.

Sace uklāpaṃ hoti, parivenam sammajjitabbam, koṭṭhako sammajjitabbo, upaṭṭhānasālā sammajjitabbā, aggisālā sammajjitabbā, vaccakuṭi sammajjitabbā, pānīyam paribhojanīyam upaṭṭhapetabbam, ācamanakumbhiyā udakam āsiñcitabbam.

Sace upajjhāyassa anabhirati upannā hoti, saddhivihārikena aññattha netabbo, añño vā bhikkhu vattabbo “theram gahetvā aññattha gacchā” ti, dhammakathā vāssa kātabbā. Sace upajjhāyassa kuccuccam upannam hoti, saddhivihārikena vinodetabbam, aññena vā vinodāpetabbam dhammakathā vāssa kātabbā. Sace upajjhāyassa dīṭṭhigatam upannam hoti, saddhivihārikena vissajjetabbam, añño vā vattabbo “theram dīṭṭhigatam vissajjāpehi” ti, dhammakathā vāssa kātabbā. Sace upajjhāyo garudhammā ajjhāpanno hoti parivāsāro, saddhivihārikena ussukkaṃ kātabbam, parivāsādāntam so so bhikkhu upasankamitvā yācitabbo. Sace attanā paṭibalo hoti, attanāva dātabbo. No ce paṭibalo hoti, aññena dāpetabbo. Sace upajjhāyo mūlyapaṭikkassanāraho hoti mānattāraho abhānāraho vā, vuttanayeneva ussukkaṃ kātabbam. Sace

saṅho upajjhāyassa kammaṃ kattukāmo hoti tajjanīyam vā niyassam vā pabbājanīyam vā paṭisāranīyam vā ukkhepanīyam vā, saddhivihārikena ussukkam kātabbam “kena nu kho upāyena saṅho upajjhāyassa kammaṃ na kareyya, lahukāya vā pariṇāmeyyā”ti. Saddhivihārikena hi “upajjhāyassa ukkhepanīyakammaṃ kattukāmo saṅho”ti ṇātvā ekamekaṃ bhikkhum upasānkamitvā “mā, bhante, amhākam upajjhāyassa kammaṃ karitthā”ti yācītābba. Sace karontīyeva, “tajjanīyam vā niyassam vā lahukakammaṃ karothā”ti yācītābba. Sace karontīyeva, atha upajjhāyo “sammā vattatha, bhante”ti yācītābbo. Iti taṃ sammā vattāpetvā “paṭtipassambhetha, bhante, kamma”nti bhikkhū yācītābba.

Sace upajjhāyassa cīvaram dhovittabbam hoti, saddhivihārikena dhovittabbam, ussukkam vā kātabbam “kinti nu kho upajjhāyassa cīvaram dhoviyethā”ti. Sace upajjhāyassa cīvaram kātabbam hoti, rajanam vā pacittabbam, cīvaram vā rajetabbam hoti, saddhivihārikena sabbam kātabbam, ussakkam vā kātabbam “kinti nu kho upajjhāyassa cīvaram rajiyethā”ti. Cīvaram rajantena sādhuṃ samparivattetvā rajetabbam, na ca acchinne theve pakkamittabbam.

Na upajjhāyam anāpucchā ekaccassa patto dātābbo, na ekaccassa patto paṭiggahetābbo, na ekaccassa cīvaram dātābbaṃ, na ekaccassa cīvaram paṭiggahetābbaṃ, na ekaccassa parikkhāro dātābbo, na ekaccassa parikkhāro paṭiggahetābbo, na ekaccassa keṣā chedetābba, na ekaccassa keṣā chedāpetābba, na ekaccassa parikkhāro dātābbaṃ, na ekaccassa parikkhāro paṭiggahetābbaṃ, na ekaccassa veyyāvacco kātābbo, na ekaccassa veyyāvacco kārāpetābbo, na ekaccassa pacchāsamanena hotābbaṃ, na ekacco pacchāsamanā ādātābbo, na ekaccassa piṇḍapāto nīharitābbo, na ekaccassa piṇḍapāto nīharāpetābbo, na upajjhāyam anāpucchā gāmo pavisitābbo, piṇḍāya vā aññena vā karāṇīyena pavisitukāmena āpucchitvā pavisitābbo. Sace upajjhāyo kālasseva vuttāya dūram bhikkhācāram gantukāmo hoti, “dahaṛā piṇḍāya pavisantū”ti vatvā gantābbaṃ. Avatvā gate parivenam gantvā upajjhāyam apassantena gāmaṃ pavisitum vattāti. Sace gāmaṃ pavisantopi passati, diṭṭhatthānato paṭṭhāya āpucchitūmyeva vattāti. Na upajjhāyam anāpucchā vāsathāya vā asubhadassanathāya vā susānam gantābbaṃ, na disā pakkamittābba, pakkamitukāmena pana kammaṃ ācikkhitvā yāvattatīyam yācītābbo. Sace anujānāti, sādhu, no ce anujānāti, taṃ nissāya vasato cassa uddevo vā paripucchā vā kammaṭṭhānam vā na sampajjati, upajjhāyo bālo hoti abyatto, kevalam attano santike vasāpetukāmatāya eva garanato paṭṭhāya tesam anāpatti. Ettha antevāsīkesu pana nissayantevāsīkena yāva ācariyam nissāya vasati, tāva sabbam āgametābbaṃ, na kathaci gantābbaṃ. Sace añño bhikkhu upaṭṭhāko atthi, bhesajjam pariyesitvā tassa hatthe datvā “bhante, ayaṃ upaṭṭhāhissati”ti vatvā gantābbaṃ. Idam tāva upajjhāyavattam.

184. Idameva ca antevāsīkena ācariyassa kattābattā ācariyavattanti vuccati. Nāmamattameva hettha nānam. Tattha yāva cīvararajanam, tāva vatte akariyamāne upajjhāyassa ācariyassa ca pariṇāhi hoti, tasmā taṃ akarontassa nissayamuttakassapi amuttakassapi āpattīyeva, ekaccassa pattadānato paṭṭhāya amuttanissayasseva āpatti. Upajjhāye ācariye vā vattam sādīyante saddhivihārikā antevāsīkā ca bahukāpi hontu, sabbasam āpatti. Sace upajjhāyo ācariyo vā “mayham upaṭṭhāko atthi, tumhe attano sajjhāyamanasikārādisu yogam karothā”ti vadati, saddhivihārikādīnam anāpatti. Upajjhāyo vā ācariyo vā sace sādīyanam vā asādīyanam vā na jānāti, bālo hoti, saddhivihārikādayo bahū, tesu eko vattasampanno bhikkhu “upajjhāyassa vā ācariyassa vā kiccā amā karissāmi, tumhe apposukkā viharathā”ti evañce attano bhāram kattāno itare vissajjati, tassa bhārakaranto paṭṭhāya tesam anāpatti. Ettha antevāsīkesu pana nissayantevāsīkena yāva ācariyam nissāya vasati, tāva sabbam āgametābbaṃ, na kathaci gantābbaṃ. Sace añño bhikkhu upaṭṭhāko atthi, bhesajjam pariyesitvā tassa hatthe datvā “bhante, ayaṃ upaṭṭhāhissati”ti vatvā gantābbaṃ. Idam tāva upajjhāyavattam.

Etesu pabbajjantevāsīko ca upasampadantevāsīko ca ācariyassa yāvajjivam bhārā. Nissayantevāsīko ca dhammantevāsīko ca yāva samīpe vasanti, tāva ācariyupajjhāyehipi antevāsīkasaddhivihārikā saṅghatābba anuggahetābba uddekena paripucchāya ovādena anusāsaniyā. Sace antevāsīkasaddhivihārikānam patto vā cīvaram vā añño vā koci parikkhāro natthi, attano atirekapattācīvaram atirekaparikkhāro vā atthi, dātābbaṃ. No ce, dhammiyena nayena pariyesanathāya ussukkam kātābbaṃ. Sace antevāsīkasaddhivihārikā gilānā honti, upajjhāyavatte vuttanayena dantakāṭṭhadānam ādim katvā ācamanakumbhiyā udakasiṅganapariyosānam sabbam vattam kātābbaṃ, akaronānam āpatti. Tasmā ācariyupajjhāyehipi antevāsīkasaddhivihārikesu sammā vattitābbaṃ. Ācariyupajjhāyādisu hi yo yo na sammā vattati, tassa tassa āpatti. Upajjhāyādivattakathā.

185. Idāni āgantukavattādīni vedittābbaṇi. Āgantukena bhikkhunā upacārasīmāsāpīyam gantvā upāhanā omuñcitvā nīcam katvā papphoṭetvā upāhanadānakena gahetvā chattaṃ upanāmetvā sīsam vivaritvā sīse cīvaram khandhe karitvā sādhuṃ ataramānena āramo pavisitābbo, āramam pavisantena sallakkhetābbaṃ “kattha āvāsīkā bhikkhū sannipatanti”ti. Yattha āvāsīkā bhikkhū sannipatanti upaṭṭhānasālāya vā maṇḍape vā rukkhāmūle vā, tattha gantvā ekamantaṃ patto nikkhipitābbo, ekamantaṃ cīvaram nikkhipitābbaṃ, patirūpaṃ āsanam gahetvā nisīditābbaṃ, pānīyam pucchitābbaṃ, paribhojanīyam pucchitābbaṃ “katamam pānīyam, katamam paribhojanīya”nti. Sace pānīyena attho hoti, pānīyam gahetvā pātābbaṃ. Sace paribhojanīyena attho hoti, paribhojanīyam gahetvā pādā dhovittābba. Pāde dhovantena ekena hatthena udakam āsiñcittābbaṃ, ekena hatthena pādā dhovittābba, na teneva hatthena udakam āsiñcittābbaṃ, na teneva hatthena pādā dhovittābba, upāhanapuñchanacolakam puñchitvā upāhanā puñchitābba, upāhanā puñchantena paṭhamam sukkhena colākena puñchitābba, pacchā allena, upāhanapuñchanacolakam dhovitvā ekamantaṃ patharittābbaṃ.

Sace āvāsīko bhikkhu vuddho hoti, abhivādetābbo. Sace navako hoti, abhivādetābbo. Senāsanaṃ pucchitābbaṃ “katamam me senāsanaṃ pāpunāti”ti, ajjhāvuttam vā anajjhāvuttam vā pucchitābbaṃ, “gocaragāmo āsanne, udāhu dūre, kālasseva piṇḍāya caritābbaṃ, udāhu divā”ti evam bhikkhācāro pucchitābbo, agocarā pucchitābbo, gocarā pucchitābbo. Agocarā nāma micchādīthīkānam gāmo paricchinnabhikkho vā gāmo, yattha ekassa vā dvinnam vā bhikkhā dīyanti, sekkhasammahāni kulāni pucchitābbaṇi, vaccaṭṭhānam pucchitābbaṃ, passāvāṭṭhānam pucchitābbaṃ, “kim imissā pokkharāṇīyā pānīyāmyeva pivanti, nahānādi paribhogampi karonti”ti evam pānīyañceva paribhojanīyaṇā pucchitābbaṃ, kattaradaṇḍo pucchitābbo, saṅghassa katikasāṅṭhānam pucchitābbaṃ, kesuci thānesu vālamigā vā amanussā vā honti, tasmā “kam kālam pavisitābbaṃ, kam kālam nikkhamitābba”nti pucchitābbaṃ. Sace vihāro anajjhāvutto hoti, kavāṭam ākotetvā muhuttam āgametvā ghaṭikam ugghātetvā kavāṭam paṇāmetvā bahi thītena nilloketābbo.

Sace so vihāro uklāpo hoti, mañce vā mañco āropito hoti, piṭhe vā piṭham āropitaṃ hoti, senāsanaṃ upari puñjīkatam hoti, sace sakkoti, sabbo vihāro sodhetābbo, asakkontena attano vasanokāso jaggittābbo. Sabbam sodhetum sakkontena pana upajjhāyavatte vuttanayena bhūmattharaṇamañcapīṭhādīni bahi nīharitvā vihāram sodhetvā puna atiharitvā yathāthāne pañāpetābbaṇi.

Sace puratthimā sarajā vātā vāyanti, puratthimā vātapānā thaketābba. Sace pacchimā, uttarā, dakkhiṇā sarajā vātā vāyanti, dakkhiṇā vātapānā thaketābba. Sace sītākālo hoti, divā vātapānā vivarittābba, rattim thaketābba. Sace uṇhākālo hoti, divā thaketābba, rattim vivarittābba.

Sace uklāpam hoti, parivenam sammajjitābbaṃ, koṭṭhako sammajjitābbo, upaṭṭhānasālā sammajjitābba, aggisālā sammajjitābba, vaccaṭṭi sammajjitābba, pānīyam paribhojanīyam upaṭṭhāpetābbaṃ, ācamanakumbhiyā udakam āsiñcittābbaṃ. Idam āgantukavattam.

186. Āvāsikavatte āvāsīkena bhikkhunā āgantukam bhikkhum vuddhataram disvā āsanam pañāpetābbaṃ, pādodakam pādapīṭham pādakathalikam upanikkhipitābbaṃ, paccuggantvā pattācīvaram paṭiggahetābbaṃ, pānīyena pucchitābbo, pucchantena pana sakim ānītam pānīyam sabbam pivati, “puna ānemī”ti pucchitābbo. Bījanenapi bījittābbo, bījantena sakim pādāpīṭhiyam bījittvā sakim majjhe, sakim sīse bījittābbo, “alam hoti”ti vuttana mandatarā bījittābbaṃ, puna “ala”nti vuttana tato mandatarā bījittābbaṃ, tatiyavāram vuttana bījanī thāpetābba, pādāpīssa dhovittābba. Sace attano telam atthi, telena makkhetābba. No ce atthi, tassa santakena makkhetābba. Sace ussahati, upāhanā puñchitābba. Upāhanā puñchantena paṭhamam sukkhena colena puñchitābba, pacchā allena, upāhanapuñchanacolakam dhovitvā ekamantaṃ vissajjetābbaṃ.

Āgantuko bhikkhu abhivādetābbo, senāsanaṃ pañāpetābbaṃ “etam senāsanaṃ pāpunāti”ti. Ajjhāvuttam vā anajjhāvuttam vā ācikkhitābbaṃ, gocarā ācikkhitābbo, agocarā ācikkhitābbo, sekkhasammahāni kulāni ācikkhitābbaṇi, vaccaṭṭhānam ācikkhitābbaṃ, passāvāṭṭhānam ācikkhitābbaṃ, pānīyam ācikkhitābbaṃ, paribhojanīyam ācikkhitābbaṃ, kattaradaṇḍo ācikkhitābbaṃ, saṅghassa katikasāṅṭhānam ācikkhitābbaṃ “imam kālam pavisitābbaṃ, imam kālam nikkhamitābba”nti.

Sace āgantuko navako hoti, nisinnakeneva ācikkhitābbaṃ “atra pattam nikkhipāhi, atra cīvaram nikkhipāhi, idam āsanam, nisīdāhi”ti. Pānīyam ācikkhitābbaṃ, paribhojanīyam ācikkhitābbaṃ, upāhanapuñchanacolakam ācikkhitābbaṃ, āgantuko bhikkhu abhivādetābbo, senāsanaṃ pāpunāti, ānītam ācikkhitābbaṃ. Vuddhatare pana āgate āsanam pañāpetābbaṇi evamādi sabbam cīvarakammaṃ vā navakammaṃ vā thāpetvāpi kātābbaṃ. Cetiyaṅgaṇam sammajjantena sammūjanim nikkhipitvā tassa vattam kātum ārabhitābbaṃ. Paṇḍito hi āgantuko “sammajjāhi tāva cetiyāṅga”nti vakkhati. Gilānassa bhesajjam karontena pana sace nātiāuro gilāno hoti, bhesajjam akatvā vattameva kātābbaṃ, mahāgilānassa pana bhesajjameva kātābbaṃ. Paṇḍito hi āgantuko “karohi tāva bhesajja”nti vakkhati. Idam āvāsikavattam.

187. Gamikavatte gamikena bhikkhunā mañcapīṭhādīdarubhaṇḍam mattikābhaṇḍampi rajanabhājanādi sabbam aggisālāyam vā aññasam vā vuttatthāne patisāmetvā dvārāvātapānam thaketvā senāsanaṃ āpucchitvā pakkamittābbaṃ. Sace bhikkhu na hoti, sāmaṇero āpucchitābbo. Sace sāmaṇero na hoti, āramiko āpucchitābbo. Sace na hoti bhikkhu vā sāmaṇero vā āramiko vā, catūsu pāsānesu mañcam pañāpetvā mañce mañcam āropetvā piṭhe piṭham āropetvā senāsanaṃ upari puñjam karitvā dārubbhaṇḍam mattikābhaṇḍam patisāmetvā dvārāvātapānam thaketvā pakkamittābbaṃ. Sace vihāro ovassati, sace ussahati, sabbo chādetābbo, ussukkam vā kātābbaṃ “kinti nu kho vihāro chādīyethā”ti, evañcetam labhetha, iccetaṃ kusalam. No ce labhetha, yo deso novassako hoti, tattha catūsu pāsānesu mañcam pañāpetvā mañce mañcam āropetvā piṭhe

pīṭham āropetvā senāsanam upari puñjāṃ karitvā dārubhaṇḍam mattikābhaṇḍam paṭisāmetvā dvāravāṭapāṇam thaketvā pakkamitabbam. Sace vihāro ovassati, sace ussahati, senāsanam gāmaṃ atiharitabbam, ussukkam vā kātabbam “kinti nu kho senāsanam gāmaṃ atihariyethā”ti, evañcetam labhetha, iccetam kusalam. No ce labhetha, ajjhokāse catūsū pāsānesu mañcaṃ paññāpetvā mañce mañcaṃ āropetvā pīṭhe pīṭham āropetvā senāsanam upari puñjāṃ karitvā dārubhaṇḍam mattikābhaṇḍam paṭisāmetvā tinaṇa vā paṇṇena vā paṭicchādetvā pakkamitabbam “appeva nāma āngānīpi seseyyu”nti. Idaṃ gamikavattam.

188. Bhattaggavatte sace ārāme kālo ārocito hoti, timaṇḍalam paṭicchādentena parimaṇḍalam nivāsetvā kāyabandhanam bandhitvā saguṇam katvā saṅghāṭiyo pārupitvā gaṇṭhikam paṭimuñcitvā dhovitvā pattam gahetvā sādhuṇam ataramānena gāmo pavisitabbo.

Na okkamma therānam bhikkhūnam purato gantabbam. Suppaṭicchannena, susaṃvutena, okkhittacakkhunā, appasaddena antaraghare gantabbam, na ukkhittakāya, na ujjagghikāya antaraghare gantabbam, na kāyappacālakam, na bāhuppacālakam, na sīsappacālakam antaraghare gantabbam, na khambhakatena, na oḅuñṭhitena, na ukkuṭṭikāya antaraghare gantabbam.

Suppaṭicchannena, susaṃvutena, okkhittacakkhunā, appasaddena antaraghare nisīditabbam, na ukkhittakāya, na ujjagghikāya antaraghare nisīditabbam, na kāyappacālakam, na bāhuppacālakam, na sīsappacālakam antaraghare nisīditabbam, na khambhakatena, na oḅuñṭhitena, na pallatthikāya antaraghare nisīditabbam, na there bhikkhū anupakkhājā nisīditabbam. Sace mahātherassa nisinnāsanena samakam āsanam hoti, bāhūsū āsanesu sati ekam dve āsanāni thapetvā nisīditabbam. Bhikkhū ganetvā paññāṭṭāsanesu anisīditvā mahātherena “nisīdā”ti vuttena nisīditabbam. No ce mahāthero vadati, “idam, bhante, āsanam ucca”nti vattabbam. “Nisīdā”ti vuttena nisīditabbam. Sace pana evam āpucchitepi na vadati, nisīdantassa anāpatti, mahātherasseva āpatti. Navako hi evarūpe āsane anāpucchā nisīdanto āpajjati, therō āpucchite ananujānanto. Na navā bhikkhū āsanena paṭibāhitabbā, na saṅghāṭikam oṭtharivā antaraghare nisīditabbam.

Pattadhovanodake dīyamāne ubhoḅi hatthehi pattam paṭiggahetvā udakam paṭiggahetabbam, dakkhiṇodakam pana purato ādhāraḅe pattam thapetvā gahetabbam, nīcam katvā udakasaddam akarontena apāṭighamsantena patto dhovitabbo. Sace udakapaṭiggāhako hoti, nīcam katvā udakapaṭiggāhake udakam āsiñcitabbam “mā udakapaṭiggāhako udakena osiñci, mā sāmantaḅ bhikkhū udakena osiñcimsu, mā saṅghāṭi udakena osiñc”ti. Sace udakapaṭiggāhako na hoti, nīcam katvā chamāya udakam āsiñcitabbam “mā sāmantaḅ bhikkhū udakena osiñcimsu, mā saṅghāṭi udakena osiñc”ti.

Odane dīyamāne ubhoḅi hatthehi pattam paṭiggahetvā odano paṭiggahetabbo. Yathā sūpassa okāso hoti, evam mattāya odano ganhitabbo. Sace hoti sappi vā telam vā uttaribhaṅgam vā, therena vattabbo “sabbesam samakam sampādeh”ti. Idañca na kevalam sappiādīsū, odanepi vattabbam. Sappiādīsū pana yaṃ appam hoti ekassa vā dvinnam vā anurūpam, taṃ sabbesam samakam sampādehīti vutte manussānam vihesā hoti, tasmā tādisam sakim vā dvikkhattum vā gahetvā sesam na gahetabbam. Sakkaccam piṇḍapāto paṭiggahetabbo, pattasaññinā piṇḍapāto paṭiggahetabbo, samasūpako samatitthiko piṇḍapāto paṭiggahetabbo, na tāva therena bhūñjitabbam, yāva na sabbesam odano sampatto hoti. Idañca yaṃ paricchinnabhikkhukam bhattaggam, yattha manussā sabbesam pāpetvā vanditukāmā honti, taṃ sandhāya vuttam. Yaṃ pana mahābhattaggam hoti, yattha ekasmiṃ padese bhūñjanti, ekasmiṃ padese udakam dīyati, tattha yathāsukham bhūñjitabbam.

Sakkaccam piṇḍapāto bhūñjitabbo, pattasaññinā piṇḍapāto bhūñjitabbo, sapadāno piṇḍapāto bhūñjitabbo, samasūpako piṇḍapāto bhūñjitabbo, na thūpakato omadditvā piṇḍapāto bhūñjitabbo, na sūpam vā byañjanam vā odanena paṭicchādetabbam bhīyokamyatam upādāya, na sūpam vā odanam vā agilānena attano atthāya viññāpetvā bhūñjitabbam, na ujjhānasaññinā paresam patto oloketabbo, nātimahanto kabaḅo kātabbo, parimaṇḍalam ālopo kātabbo, na anāhaṅe kabaḅe mukhadvāram vivaritabbam, na bhūñjamānena sabbo hattho mukhe pakkhipitabbo, na sakabaḅena mukhena byāharitabbam, na piṇḍukkhepakam bhūñjitabbam, na kabaḅāvaccakekam, na avagaṇḍakārakam, na hatthaniḅḅhunakam, na sithhāvākārakam, na jivhānicchārakam, na capucapukārakam, na surusurukārakam, na hatthanillehakam, na pattanillehakam, na oṭṭhanillehakam bhūñjitabbam.

Na sāmisenā hatthena pāñiyathāloko paṭiggahetabbo, na tāva therena hatthadhovanaudakam paṭiggahetabbam, yāva na sabbe bhuttāvino honti. Sace manussā “dhovatha, bhante, patthañca hatthe cā”ti vadanti, bhikkhū vā “tumhe udakam gaṇṭhāhā”ti vadanti, vaṭṭati. Udaḅe dīyamāne ubhoḅi hatthehi pattam paṭiggahetvā udakam paṭiggahetabbam, nīcam katvā udakasaddam akarontena apāṭighamsantena patto dhovitabbo. Sace udakapaṭiggāhako hoti, nīcam katvā udakapaṭiggāhake udakam āsiñcitabbam “mā udakapaṭiggāhako udakena osiñci, mā sāmantaḅ bhikkhū udakena osiñcimsu, mā saṅghāṭi udakena osiñc”ti. Sace udakapaṭiggāhako na hoti, nīcam katvā chamāya udakam āsiñcitabbam “mā sāmantaḅ bhikkhū udakena osiñcimsu, mā saṅghāṭi udakena osiñc”ti, na sasithakam pattadhovanaṃ antaraghare chaddetabbam.

Bhattaggato utthāya nivattantesu navakehi bhikkhūhi paṭhamatarāṃ nivattitabbam, pacchā therēhi. Sambādhesu hi gharesu mahātherānam nikkhamanokāso na hoti, tasmā evam vuttam. Evam nivattantehi pana navakehi gehadvāre thatvā theresu nikkhamantesu paṭipāṭiyā gantabbam. Sace pana mahātherā dhure nisinnā honti, navakā antogeḅe, therāsanato paṭṭhāya paṭipāṭiyā eva nikkhamitabbam, kāyena kāyam asaṅghaṭṭentena yathā antarena manussā gantum sakkonti, evam virāḅya pāḅiyā gantabbam.

“Anujānāmi, bhikkhave, therena bhikkhunā bhattage anumoditu”nti (cūḅava. 362) vacanato saṅghattherena bhattage anumoditabbam. Taṃ ekameva oḅāya sesehi na gantabbam.

“Anujānāmi, bhikkhave, bhattage catūhi pañcahi therānūtherehi bhikkhūhi āgāmetu”nti (cūḅava. 362) vacanato saṅghattherena anumodanathāya nisinne heṭṭhā paṭipāṭiyā catūhi nisīditabbam, anūthere nisinne mahātherena ca heṭṭhā ca tīhi nisīditabbam, pañcame nisinne upari catūhi nisīditabbam, saṅghattherena heṭṭhā daharabhikkhusmiṃ ajjhīṭṭhepi saṅghattherato paṭṭhāya catūhi nisīditabbameva. Sace pana anumodako bhikkhu “gacchatha, bhante, āgāmetabbakiccam natth”ti vadati, gantum vaṭṭati. Mahātherena “gacchāma, āvuso”ti vutte “gacchathā”ti vadati, evampi vaṭṭati, “bahigāme āgāmissāmā”ti ābhogam katvāpi bahigāmaṃ gantvā attano nisītake “tumhe tassa āgāmanam āgāmethā”ti vatvāpi gantum vaṭṭatiyeva. Sace pana manussā attano rucitena ekena anumodanam kārenti, neva tassa anumodato āpatti, na mahātherassa bhāro hoti. Upanisinnakathāyameva hi manussesu kathāpentesu therō āpucchitabbo. Mahātherena ca anumodanāya ajjhīṭṭhova āgāmetabboti idametta lakkhaṇam. “Anujānāmi, bhikkhave, sati karaṇīye ānatarikam bhikkhum āpucchitvā gantu”nti (cūḅava. 362) vacanato pana vaccāpipīḅena anantaram bhikkhum āpucchitvā gantabbanti. Idaṃ bhattaggavattam.

189. Piṇḍacārikavatte pana piṇḍacārikena bhikkhunā “idāni gāmaṃ pavississām”ti timaṇḍalam paṭicchādentena parimaṇḍalam nivāsetvā kāyabandhanam bandhitvā saguṇam katvā saṅghāṭiyo pārupitvā gaṇṭhikam paṭimuñcitvā dhovitvā pattam gahetvā sādhuṇam ataramānena gāmo pavisitabbo. Suppaṭicchannena antaraghare gantabbantīdāi sabbam bhattaggavatte vuttanayeneva idhāpi veditabbam.

Nivesanam pavisantena sallakkhetabbam “iminā pavississāmi, iminā nikkhamissām”ti, nāṭisahasā pavisitabbam, nātidūre nāccāsanne thātabbam, nāticiram thātabbam, nātilahukam nivattitabbam, thitena sallakkhetabbam “bhikkham dātukāmā vā adātukāmā vā”ti. Sace kammam vā nikkhipati, āsanā vā vutṭhāti, kaṭaccchum vā parāmasati, bhājanam vā parāmasati, thapeti vā, “dātukāmassā”ti thātabbam. Bhikkhāya dīyamānāya vāmena hatthena saṅghāṭim uccāretvā dakkhiṇena hatthena pattam pañāmetvā ubhoḅi hatthehi pattam paṭiggahetvā bhikkhā paṭiggahetabbā, itthi vā hotu puriso vā, bhikkhādānasamaye mukham na oloketabbam, sallakkhetabbam “sūpam dātukāmā vā adātukāmā vā”ti. Sace kaṭaccchum vā parāmasati, bhājanam vā parāmasati, thapeti vā, “dātukāmassā”ti thātabbam. Bhikkhāya dinnāya saṅghāṭiyā pattam paṭicchādetvā sādhuṇam ataramānena nivattitabbam.

Yo paṭhamam gāmato piṇḍāya paṭikkamati, tena āsanam paññāpetabbam, pādodakam pādapiṭham pādakathalikam upanikkhipitabbam, avakkārapāti dhovitvā upaṭṭhāpetabbā, pāñiyam pariḅhojanīyam upaṭṭhāpetabbam. Yo pacchā gāmato piṇḍāya paṭikkamati, sace hoti bhuttāvaseso, sace ākāṅkhati, bhūñjitabbam. No ce ākāṅkhati, appaharite vā chaddetabbam, appānake vā udaḅe opilāpetabbam, tena āsanam uddharitabbam, pādodakam pādapiṭham pādakathalikam paṭisāmetabbam, avakkārapāti dhovitvā paṭisāmetabbā, pāñiyam pariḅhojanīyam paṭisāmetabbam, bhattaggam sammajjitabbam. Yo passati pāñiyaghatam vā pariḅhojanīyaghatam vā vaccaghatam vā rittam tuccham, tena upaṭṭhāpetabbam. Sacassa hoti avisayham, hatthavikārena dūṭiyam āmantevā hatthavilāṅghakena upaṭṭhāpetabbam, na ca tappaccayā vācā bhinditabbāti. Idaṃ piṇḍacārikavattam.

190. Āraññikavatte āraññikena bhikkhunā kālasseva utthāya pattam thavikāya pakkhipitvā amse laggetvā cīvaram khandhe karitvā upāhanā ārohitvā dārubhaṇḍam mattikābhaṇḍam paṭisāmetvā dvāravāṭapāṇam thaketvā vasaṇṭṭhānato nikkhamitabbam. “Idāni gāmaṃ pavississām”ti upāhanā omuñcitvā nīcam katvā pappoṭetvā thavikāya pakkhipitvā amse laggetvā timaṇḍalam paṭicchādentena parimaṇḍalam nivāsetvā kāyabandhanam bandhitvā saguṇam katvā saṅghāṭiyo pārupitvā gaṇṭhikam paṭimuñcitvā dhovitvā pattam gahetvā sādhuṇam ataramānena gāmo pavisitabbo. Suppaṭicchannena antaraghare gantabbantīdāi sabbam gamanāvidhānam idhāpi bhattaggavatte vuttanayeneva veditabbam.

Nivesanam pavisantena sallakkhetabbam “iminā pavississāmi, iminā nikkhamissām”ti dāi sabbam bhikkhācārāvadhānam piṇḍacārikavatte vuttanayeneva veditabbam.

Ārañhika bhikkhunā pāṇiyam paribhojanīyam upatthāpetabbam. Sace bhājanāni nappahonti, pāṇīyameva paribhojanīyampi katvā upatthāpetabbam. Bhājanam alabhantena veḷunālikāyapi upatthāpetabbam. Tampi alabhantassa yathā samīpe udakaāvāto hoti, evam kātabbam. Aggi upatthāpetabbo, aranisahitam upatthāpetabbam, aranisahite sati aggim akātumpi vaṭṭati. Yathā ca ārañhikassa, evam kantārapatipannassapi aranisahitam icchitabbam. Gaṇavāsino pana tena vināpi vaṭṭati. Kattaradaṇḍo upatthāpetabbo, nakkhattapadāni ugghetabbāni sakalāni vā ekadesāni vā, disāsusalena bhavitabbam. Idam ārañhikavattam.

191. Senāsanavatte yasmim vihāre viharati, sace so vihāro uklāpo hoti, sace ussahati, sodhetabbo. Vihāram sodhentena paṭhamam pattacīvaram nīharitvā ekamantaṃ nikkhipitabbam, nisīdanapaccattharaṇam nīharitvā ekamantaṃ nikkhipitabbam, bhisibimbohanam nīharitvā ekamantaṃ nikkhipitabbam, mañco nīcam katvā sādhuḥkam apatighamsantena asaṅghaṭṭentena kavātapīṭham nīharitvā ekamantaṃ nikkhipitabbo, pīṭham nīcam katvā sādhuḥkam apatighamsantena asaṅghaṭṭentena kavātapīṭham nīharitvā ekamantaṃ nikkhipitabbam, mañcapatipādakā nīharitvā ekamantaṃ nikkhipitabbā, khelamallako nīharitvā ekamantaṃ nikkhipitabbo, apassenaphalakam nīharitvā ekamantaṃ nikkhipitabbam, bhūmattharaṇam yathāpaññattam sallakkhetvā nīharitvā ekamantaṃ nikkhipitabbam. Sace vihāre santānakam hoti, ullokā paṭhamam ohāretabbam, ālokasandhikānabhāgā pamajjitabbā. Sace gerukaparikkamakata bhitti kannakīṭā hoti, colakam temetvā pīṭetvā pamajjitabbā. Sace kālavannakatā bhūmi kannakīṭā hoti, colakam temetvā pīṭetvā pamajjitabbā. Sace akatā hoti bhūmi, udakena paripphosivā paripphosivā sammajjitabbā “mā vihāro rajena uhaññī”ti, sañkāram vicinitvā ekamantaṃ chaḍḍetabbam.

Na bhikkhusāmantā senāsanam papphotetabbam, na vihārasāmantā senāsanam papphotetabbam, na pāṇīyasāmantā senāsanam papphotetabbam, na paribhojanīyasāmantā senāsanam papphotetabbam, na paṭivāte āṅge senāsanam papphotetabbam, adhovāte senāsanam papphotetabbam.

Bhūmattharaṇam oṭāpetvā sodhetvā papphotetvā atiharitvā yathāpaññattam paññāpetabbam, mañcapatipādakā ekamantaṃ oṭāpetvā pamajjitvā abhiharitvā yathāthāne ṭāpetabbā, mañco ekamantaṃ oṭāpetvā sodhetvā papphotetvā nīcam katvā sādhuḥkam apatighamsantena asaṅghaṭṭentena kavātapīṭham atiharitvā yathāpaññattam paññāpetabbo, pīṭham ekamantaṃ oṭāpetvā sodhetvā papphotetvā nīcam katvā sādhuḥkam apatighamsantena asaṅghaṭṭentena kavātapīṭham atiharitvā yathāpaññattam paññāpetabbam, bhisibimbohanam ekamantaṃ oṭāpetvā sodhetvā papphotetvā atiharitvā yathāpaññattam paññāpetabbam, nisīdanapaccattharaṇam oṭāpetvā papphotetvā atiharitvā yathāpaññattam paññāpetabbam, khelamallako ekamantaṃ oṭāpetvā sodhetvā papphotetvā atiharitvā yathāthāne ṭāpetabbo, apassenaphalakam ekamantaṃ oṭāpetvā pamajjitvā yathāthāne ṭāpetabbam. Pattacīvaram nikkhipitabbam, pattam nikkhipantena ekena hatthena pattam gahetvā ekena hatthena heṭṭhāmañcam vā heṭṭhāpīṭham vā parāmasitvā patto nikkhipitabbo, na ca anantarāhitāya bhūmiyā patto nikkhipitabbo. Cīvaram nikkhipantena ekena hatthena cīvaram gahetvā ekena hatthena cīvaravamsam vā cīvararajjum vā pamajjitvā pāroto antam, orato bhogam katvā cīvaram nikkhipitabbam.

Sace puratthimā sarajā vātā vāyanti, puratthimā vātapānā thaketabbā. Sace pacchimā, uttarā, dakkhiṇā sarajā vātā vāyanti, dakkhiṇā vātapānā thaketabbā. Sace sītākālo hoti, divā vātapānā vivaritabbā, rattim thaketabbā. Sace uñhakālo hoti, divā vātapānā thaketabbā, rattim vivaritabbā.

Sace uklāpam hoti, parivenam sammajjitabbam, koṭṭhako sammajjitabbo, upatthānasālā sammajjitabbā, aggisālā sammajjitabbā, vaccakuṭi sammajjitabbā. Sace pāṇiyam na hoti, pāṇiyam upatthāpetabbam. Sace paribhojanīyam na hoti, paribhojanīyam upatthāpetabbam. Sace ācāmanakumbhiyā udakam na hoti, ācāmanakumbhiyā udakam āsiñcitabbam.

Sace vuḍḍhena saddhim ekavīhāre viharati, na vuḍḍham anāpucchā udesso dātabbo, na paripucchā dātabbā, na sajjhāyo kātabbo, na dhammo bhāsītabbo, na paḍīpo kātabbo, na paḍīpo vijjhāpetabbo, na vātapānā vivaritabbā, na vātapānā thaketabbā. Dvāram nāma yasmā mahāvaḷaṅgam, tasmā tattha āpucchānakkam natthi, sesāni pana udessaṇādinī āpucchitvā vā kātabbāni, devasikampi āpucchitum vaṭṭati. Athāpi “bhante, āpucchitameva hoti”ti vutte vuḍḍhataro “sādhu”ti sampaticchati, sayameva vā “tīvam yathāsukham viharāhi”ti vadati, evampi vaṭṭati. Sabhāgassa vissānenāpi vaṭṭatiyeva. Sace vuḍḍhena saddhim ekacaṅkame caṅkamati, yena vuḍḍho, tena parivattetabbam, na ca vuḍḍho saṅghāṭikānena ghaṭṭetabbo. Idam senāsanavattam.

192. Jantāgharavatte yo paṭhamam jantāgharam gacchati, sace chārikā ussannā hoti, chārikā chaḍḍetabbā. Sace uklāpam hoti, jantāgharam sammajjitabbam, paribhaṇḍam sammajjitabbam, parivenam sammajjitabbam, koṭṭhako sammajjitabbo, jantāgharasālā sammajjitabbā, cunnam sannetabbam, mattikā temetabbā, udakadoniyā udakam āsiñcitabbam. Jantāgharam pavisantena mattikāya mukham makkhetvā purato ca pacchato ca paṭicchādetvā jantāgharam pavisitabbam, na there bhikkhū anupakhaṇṇā nisīditabbam, na navā bhikkhū āsanena paṭibāhitabbā. Sace ussahati, jantāghare therānam bhikkhūnam parikkammam kātabbam. Jantāgharā nikkhamantena jantāgharapīṭham ādāya purato ca pacchato ca paṭicchādetvā jantāgharā nikkhamitabbam. Sace ussahati, udakepi therānam bhikkhūnam parikkammam kātabbam, na therānam bhikkhūnam purato nahāyitabbam, na uparīto nahāyitabbam, nahātena uttarantena otarantānam maggo dātabbo. Yo pacchā jantāgharā nikkhamati, sace jantāgharam cikkhallam hoti, dhovitabbam, mattikādonim dhovitvā jantāgharapīṭham paṭisāmetvā aggim vijjhāpetvā dvāram thaketvā pakkamitabbam. Idam jantāgharavattam.

193. Vaccakuṭivatte yo vaccakuṭim gacchati, bahi ṭhitena ukkāsītabbam, anto nisinnenāpi ukkāsītabbam, cīvaravamsam vā cīvararajjum vā cīvaram nikkhipitvā sādhuḥkam ataramānena vaccakuṭi pavisitabbā, nāṭisahasā pavisitabbā, na ubbhajitvā pavisitabbā, vaccapādukāya ṭhitena ubbhajitabbam, na niṭṭhanantena vacco kātabbo, na dantakāṭṭham khādantena vacco kātabbo, na bahiddhā vaccadonikāya vacco kātabbo, na bahiddhā passāvadonikāya passāvo kātabbo, na passāvadonikāya kheḷo kātabbo, pālītena vā kharena vā gaṇṭhikena vā kaṇṭakena vā susirena vā pūṭinā vā kaṭṭhena na avalekhitabbam, avalekhanakāṭṭham pana aggahetvā pavīṭṭhassa āpatti natthi, na avalekhanakāṭṭham vaccakāṭṭham pāṭetabbam, vaccapādukāya ṭhitena paṭicchādetabbam, nāṭisahasā nikkhamitabbam, na ubbhajitvā nikkhamitabbam, ācāmanapādukāya ṭhitena ubbhajitabbam, na capucapukārakam ācāmetabbam, na ācāmanasārvake udakam sesetabbam. Idañca sabbasādhāraṇaṭṭhānam sandhāya vuttam. Tatra hi aññe aññe āgacchanti, tasmā udakam na sesetabbam. Yam pana saṅghikepi vihāre ekadesa nibaddhagamānathāya katam ṭhānam hoti puggalikaṭṭhānam vā, tasmim vaṭṭati. Virecanam pivitvā punappunam pavisantassapi vaṭṭatiyeva. Ācāmanapādukāya ṭhitena paṭicchādetabbam.

Sace vaccakuṭi uhatā hoti bahi vaccamakkhitā, udakam āharitvā dhovitabbā. Udakam atthi, bhājanam natthi, asantam nāma hoti. Bhājanam atthi, udakam natthi, etampi asantam. Ubhayasim asati asantameva, kaṭṭhena vā kenaci vā puñchitvā gantabbam. Sace avalekhanapīṭhako pūrito hoti, avalekhanakāṭṭham chaḍḍetabbam. Sace kacavaram atthi, vaccakuṭi sammajjitabbā, paribhaṇḍam sammajjitabbam, parivenam sammajjitabbam, koṭṭhako sammajjitabbo. Sace ācāmanakumbhiyā udakam na hoti, ācāmanakumbhiyā udakam āsiñcitabbam.

“Na, bhikkhave, vaccam katvā sati udake nācāmetabbam, yo nācāmeyya, āpatti dukkatassā”ti (cūlava. 373) vacanato udake sati udakakiccim akarontassa āpatti. Sace udakam atthi, paṭicchānāṭṭhānam pana natthi, bhājanena nīharitvā ācāmetabbam. Bhājane asati pattena nīharitabbam, pattepi asati asantam nāma hoti. “Idam ativivaṭṭam, purato aññam udakam bhavissati”ti gatassa udakam alabhantassaeva bhikkhācāraṇelā hoti, kaṭṭhena vā kenaci vā puñchitvā gantabbam, bhūñjitumpi anumoditumpi vaṭṭati. “Na, bhikkhave, vaccakuṭiyā yathāvuḍḍham vacco kātabbo, yo kareyya, āpatti dukkatassa. Anujānāmi, bhikkhave, āgatapaṭipāṭiyā vaccam kātu”nti (cūlava. 373) vacanato vaccakuṭim pavisantena āgatapaṭipāṭiyā pavisitabbam. Vaccakuṭiyam passāvāṭṭhāne nahānatittheti tīsupi āgatapaṭipāṭiyeva pamānam. Idam vaccakuṭivattam.

Iti pālimuttakavinayavinicchayasāngahe

Upajjhāyādivattavinicchayakathā samattā.

28. Catupaccayabhājanīyavinicchayakathā

194. Catupaccayabhājanāni cīvarādīnam catunnam paccayānam bhājanam. Tattha cīvarabhājane tāva cīvarapaṭiggāhako vedītabbo, cīvaranidāhako vedītabbo, bhaṇḍāgāriko vedītabbo, bhaṇḍāgāram vedītabbam, cīvarabhājako vedītabbo, cīvarabhājanam vedītabbam.

Tattha (mahāva. aṭṭha. 340-342) “anujānāmi, bhikkhave, pañcahaṅgehi samannāgataṃ bhikkhum cīvarapaṭiggāhakaṃ sammannitum, yo na chandāgatiṃ gaccheyya, na dosāgatiṃ gaccheyya, na mohāgatiṃ gaccheyya, na bhayāgatiṃ gaccheyya, gahitāgahitañca jāneyyā”ti (mahāva. 342) vacanato imehi pañcahaṅgehi samannāgato **cīvarapaṭiggāhako** sammannitabbo. Tattha pacchā āgātanampi anto nātakādīnam paṭhamataram paṭiggāhanto vā ekaccasmim pemam dassetvā ganhanto vā lobhāpakatīṭhāya attano parināmento vā **chandāgatiṃ gacchati nāma**. Paṭhamataram āgatassapi kodhavasena pacchā ganhanto vā duggatamanussuse avamaññam katvā ganhanto vā “kim vo ghare ṭhananokāso natthi, tumhākam santakam gahetvā gacchathā”ti evam saṅghassa lābhantarāyam karonto vā **dosāgatiṃ gacchati nāma**. Yo pana muṭṭhasati asampajāno, ayam **mohāgatiṃ gacchati nāma**. Pacchā āgātanampi issarānam bhayena paṭhamataram paṭiggāhanto vā “cīvarapaṭiggāhakaṭṭhānam nāmetam bhāriya”nti santasanto vā **bhayāgatiṃ gacchati nāma**. “Mayā idañcīdañca gahitam, idañcīdañca na gahita”nti evam jānanto **gahitāgahitam jānāti nāma**. Tasmā yo chandāgatiādivasena na gacchati, nātakāññātakāddhaduggatesu visesaṃ akatvā āgatapaṭipāṭiyā ganhāti, sīlacārapatipattiyutto hoti satimā medhāvī bahussuto, sakkoti dāyakanam viṭṭhāya vācāya parimaṇḍalehi padabyañjanehi anumodanam karonto pasādānam janetum, evartipo sammannitabbo.

Evañca pana sammannitabbo. Paṭhamam bhikkhu yācitabbo, yācivā byattena bhikkhunā paṭibalena saṅho ñāpetabbo –

“Sunātu me, bhante, saṅho, yadi saṅghassa pattakallam, saṅho itthannāmaṃ bhikkhum cīvarapaṭiggāhakaṃ sammanneyya, eṣā ñāti.

“Sunātu me, bhante, saṅho, saṅho itthannāmaṃ bhikkhum cīvarapaṭiggāhakaṃ sammannati, yassāyasmato khamati itthannāmassa bhikkhuno cīvarapaṭiggāhakkassa sammuti, so tuṅhassa. Yassa nakkhamati, so bhāseyya.

“Sammato saṅghena itthannāmo bhikkhu cīvarapaṭiggāhako, khamati saṅghassa, tasmā tuṅhī, evametam dhārayāmi”ti (mahāva. 342) –

Iti imāya kammavācāya vā apalokanena vā antovihāre sabbasaṅghamajjhepi khaṇḍasīmāyampi sammannitum vaṭṭatiyeva. Evam sammaten ca vihārapaccante vā padhānaghare vā na acchitabbam. Yattha pana āgatāgatā manussā sukhāṃ passanti, tādise dhuravihārāṭṭhāne bñjanim passe ṭhapetvā sunivatthena supāruṭena nisīditabbam.

195. Cīvaranidāhako “anujānāmi, bhikkhave, pañcahaṅgehi samannāgatam bhikkhum cīvaranidāhakaṃ sammannitum, yo na chandāgatim gaccheyya, na dosāgatim gaccheyya, na mohāgatim gaccheyya, na bhayāgatim gaccheyya, nihiṭānīhitaṇca jāneyyā”ti vacanato pañcaṅgasamannāgato bhikkhu –

“Sunātu me, bhante, saṅho, yadi saṅghassa pattakallam, saṅho itthannāmaṃ bhikkhum cīvaranidāhakaṃ sammanneyya, eṣā ñāti.

“Sunātu me bhante saṅho, saṅho itthannāmaṃ bhikkhum cīvaranidāhakaṃ sammannati, yassāyasmato khamati itthannāmassa bhikkhuno cīvaranidāhakkassa sammuti, so tuṅhassa. Yassa nakkhamati, so bhāseyya.

“Sammato saṅghena itthannāmo bhikkhu cīvaranidāhako, khamati saṅghassa, tasmā tuṅhī, evametam dhārayāmi”ti (mahāva. 342) –

Iti imāya kammavācāya vā apalokanena vā vuttanayeneva sammannitabbo.

196. Bhaṇḍāgārikopi “anujānāmi, bhikkhave, pañcahaṅgehi samannāgatam bhikkhum bhaṇḍāgārikaṃ sammannitum, yo na chandāgatim gaccheyya, na dosāgatim gaccheyya, na mohāgatim gaccheyya, na bhayāgatim gaccheyya, guttāguttaṇca jāneyyā”ti (mahāva. 343) vacanato pañcaṅgasamannāgato bhikkhu “sunātu me, bhante, saṅho, yadi saṅghassa pattakallam, saṅho itthannāmaṃ bhikkhum bhaṇḍāgārikaṃ sammanneyyā”ti (mahāva. 343) nayena kammavācāya vā apalokanena vā sammannitabbo.

Ettha (mahāva. aṭṭha. 343) ca yattha chadanādisu koci doso natthi, tam guttam. Yattha pana chadanatīnam vā chadanīṭṭhakā vā yattha katthaci patitā, yena ovassati vā, mūsikādīnam vā paveso hoti, bhittīādīsu vā katthaci chiddam hoti, upacikā vā utṭhahanti, tam sabbam aguttam nāma. Tam sallakkhetvā bhaṇḍāgārikena paṭisaṅkharitabbam. Sitasamaye dvārañca vātapānañca supihitam kātabbam. Sītena hi cīvarāni kaṇṇakīṭāni honti. Uṇhasamaye antarantārā vātapavesanattam vivaritabbam. Evam karonto hi **guttāguttam jānāti** nāma.

197. “Anujānāmi, bhikkhave, bhaṇḍāgāram sammannitum, yam saṅho ākaṅkhati vihāram vā aḍḍhayogaṃ vā pāsādam vā hammiyaṃ vā guhaṃ vā”ti (mahāva. 343) vacanato **bhaṇḍāgāram** sammannitvā ṭhapetabbam. Ettha ca yo āramamajjhe āramikasāmaṇerādīhi avivitto sabbesaṃ samosaraṇaṭṭhāne vihāro vā aḍḍhayogaṃ vā hoti, so sammannitabbo. Paccantasenanāṃ pana na sammannitabbam. Imaṃ pana bhaṇḍāgāram khaṇḍasīmāṃ gantvā khaṇḍasīmāya nisinnehi sammannitum na vaṭṭati. Vihāramajjheya “sunātu me, bhante, saṅho, yadi saṅghassa pattakallam, saṅho itthannāmaṃ vihāram bhaṇḍāgāram sammanneyyā”ti (mahāva. 343) nayena kammavācāya vā apalokanena vā sammannitabbam.

Cīvarapaṭiggāhākādīhi pana tīhipi attano vattam jānitabbam. Tattha cīvarapaṭiggāhakena tāva yam yam manussā “kālacīvara”nti vā “akālacīvara”nti vā “acekakīvara”nti vā “vassikasāṭṭhika”nti vā “nisīdana”nti vā “paccattharaṇa”nti vā “mukhapuñchanacoḷa”nti vā denti, tam sabbam ekarāsim katvā missetvā na gaṇhitabbam, visum visum katvāva gaṇhitvā cīvaranidāhakkassa taheva ācikkhitvā dātābam. Cīvaranidāhakenapi bhaṇḍāgārikassa dadamānena “idam kālacīvaraṃ... pe... idam mukhapuñchanacoḷa”nti ācikkhitvā dātābam. Bhaṇḍāgārikenapi taheva visum visum saññānam katvā ṭhapetabbam. Tato saṅghena “kālacīvaraṃ āharā”ti vutte kālacīvarameva dātābam... pe... “mukhapuñchanacoḷam āharā”ti vutte tadeva dātābam. Iti bhagavatā cīvarapaṭiggāhako anuññāto, cīvaranidāhako anuññāto, bhaṇḍāgāriko anuññāto, bhaṇḍāgāram anuññātam, na bāhulikātāya, na asantuṭṭhitāya, apica kho saṅghānuggahāya. Sace hi āhaṭāhaṭam gaheṭvā bhikkhū bhājeyyum, neva āhaṭam, na anāhaṭam, na dinnam, na adinnam, na laddham, na aladdham jāneyyum, āhaṭāhaṭam therāsane vā dadeyyum, khaṇḍākhandaṃ vā chinditvā gaṇheyyum, evam sati ayuttaparibhogo ca hoti, na ca sabbesaṃ saṅgho kato hoti. Bhaṇḍāgāre pana cīvaraṃ ṭhapetvā ussannakāle ekekassa bhikkhuno ticīvaraṃ vā dve dve vā ekekaṃ vā cīvaraṃ dassanti, laddhāladdham jānissanti, aladdhabhāvaṃ ñatvā saṅgham kātum maññissanti.

198. Cīvarabhājakovi “anujānāmi, bhikkhave, pañcahaṅgehi samannāgatam bhikkhum cīvarabhājakaṃ sammannitum, yo na chandāgatim gaccheyya, na dosāgatim gaccheyya, na mohāgatim gaccheyya, na bhayāgatim gaccheyya, bhājītibhājītaṇca jāneyyā”ti (mahāva. 343) vacanato pañcahaṅgehi samannāgatoyeva “sunātu me, bhante, saṅho, yadi saṅghassa pattakallam, saṅho itthannāmaṃ bhikkhum cīvarabhājakaṃ sammanneyyā”ti (mahāva. 343) ādinā nayena kammavācāya vā apalokanena vā sammannitvā ṭhapetabbo.

Ettha sabhāgānaṃ bhikkhūnaṃ apāpūnantampi mahagghacīvaraṃ dento **chandāgatim gacchati** nāma. Aññesaṃ vuddhatarānaṃ pāpūnantampi mahagghacīvaraṃ adatvā appaggham dento **dosāgatim gacchati** nāma. Mohamūlo cīvaradānavattam ajānanto **mohāgatim gacchati** nāma. Mukharānaṃ navakānampi bhayena apāpūnantam eva mahaggham cīvaraṃ dento **bhayāgatim gacchati** nāma. Yo evam na gacchati, sabbesaṃ tulābhūto pamānabhūto majjhatto, so sammannitabbo. Tenapi cīvaraṃ bhājentena paṭhamam “idam thūlam, idam sanham, idam ghanam, idam tanukaṃ, idam paribhuttam, idam dighato ettakam, puṭhulato ettaka”nti evam vatthāni vicinitvā “idam ettakam agghati, idam ettaka”nti evam agghaparichedam katvā sace sabbesaṃ ekekameva dasadasaagghanakaṃ pāpūṇāti, iccetam kusalam. No ce pāpūṇāti, yam nava vā aṭṭha vā agghati, tam aññena ekaagghanakena ca dviagghanakena ca saddhim bandhitvā etena upāyena same paṭivise ṭhapetvā kuso pātetabbo. Sace ekekassa dīyamāne cīvare divaso nappahoti, dasa dasa bhikkhū gaṇetvā dasa cīvarapaṭivise ekato bandhitvā bhaṇḍikaṃ katvā eko cīvarapaṭiviso ṭhapetabbo. Evam ṭhapitesu cīvarapaṭivisesu kuso pātetabbo. Tehipi bhikkhūhi puna kusapātam katvā bhājetabbam.

“Anujānāmi, bhikkhave, sāmaṇerānaṃ upaḍḍhapatīvisam dātu”nti (mahāva. 343) vacanato ye sāmaṇerā attissarā bhikkhusaṅghassa kattabbakammaṃ na karonti, uddesapariucchāsu yuttā ācariyaupajjhāyānyeva vattapaṭivattam karonti, aññesaṃ na karonti, etesaṃyeva upaḍḍhabhāgo dātābam. Ye pana purebhātānaṃ pacchābhātānaṃ bhikkhusaṅghassa kattabbakiccam karonti, tesam samako dātābam. Idañca piṭṭhisamaye uppanna bhaṇḍāgāre ṭhapitena akālacīvareneva kathitam, kālacīvaraṃ pana sakamaṃyeva dātābam. Tatrappādavassāvāsikam sammuñjanībandhanādi saṅghassa phātikammaṃ katvā gaheṭabbam. Etañhettha sabbesaṃ vattam. Bhaṇḍāgāracīvarepi sace sāmaṇerā āgantvā “bhante, mayam yāgum pacāma, bhattam pacāma, khajjakam pacāma, appaharitam karoma, dantakattham āharāma, raṅgachallim kappiyam katvā dema, kiṃ amhehi na katam nāmā”ti ukkuṭṭhim karonti, samabhāgova dātābam. Etaṃyeva virajjitvā karonti, yesaṇca karaṇabhāvo na paññāyati, te sandhāya vuttam “anujānāmi, bhikkhave, sāmaṇerānaṃ upaḍḍhapatīvisam dātu”nti. **Kurundiyaṃ** pana “sace sāmaṇerā “kasmā mayam, bhante, saṅghakammaṃ na karoma, karissāmā”ti yācanti, samapaṭiviso dātābam”ti vuttam.

Sace koci bhikkhu sakam bhāgam gaheṭvā sattham labhitvā nadim vā kantāram vā uttaritvā disāpakkamitukāmo hoti, tassa “anujānāmi, bhikkhave, uttarantassa sakam bhāgam dātu”nti (mahāva. 343) vacanato cīvaresu bhaṇḍāgāro bahi nīhatesu ghaṇṭim paharitvā bhikkhusaṅge sannipatite cīvarabhājakena “imassa bhikkhuno koṭṭhāsena ettakena bhavitabba”nti takketvā nayaggāhena samabhāgena cīvaraṃ dātābam. Tulāya tulitāmiva hi samasamaṃ dātum na sakkā, tasmā ūnam vā hotu adhikam vā, evam takkena nayena dinnam sudinnam. Neva ūnakam puna dātābam, nātirittam paṭiggaṇhitabbam. Sace dasa bhikkhū honti, sātakāpi daseva, tesu eko dvādasā agghati, sesā dasagghanakā. Sabbesu dasagghanakavasena kuse pāṭite yassa bhikkhuno dvādasagghanako kuso pāṭito, tena yattakam tasmim paṭivise adhikam, tattakam agghanakam yam kiñci attano santakam kappiyabhaṇḍam datvā so atirekabhāgo gaheṭabbo. Sace sabbesaṃ pañca pañca vatthāni pattāni, sesānīpi atthi, ekekaṃ pana na pāpūṇāti, chinditvā dātābbāni.

Chindantena ca aḍḍhamāṇḍalādīnam vā upāhanatthavikādīnam vā pahonakāni khaṇḍāni katvā dātābbāni. Heṭṭhimaparichedena caturaṅgulavithārampi anuvātapahonakāyānam khaṇḍam katvā dātum vaṭṭati, aparibhogam pana na kātabbam. Sacepi ekassa bhikkhuno koṭṭhāse ekam vā dve vā vatthāni nappahonti, tattha aññam sāmaṇakam parikkhāram ṭhapetvā yo tena tussati, tassa tam bhāgam katvā pacchā kusapāto kātabbo. Sace dasa dasa bhikkhū gaṇetvā vaggam karontānaṃ eko vaggio na pūratī, aṭṭha vā nava vā honti, tesam aṭṭha vā nava vā koṭṭhāse “tumhe ime gaheṭvā visum bhājetthā”ti dātābbā. Evam datvā pacchā kusapāto kātabbo.

199. Idāni “aṭṭhimā, bhikkhave, mātikā cīvarassa uppādāya, sīmāya deti, katikāya deti, bhikkhāpaññattiyā deti, saṅghassa deti, ubhatoṣaṅghassa deti, vassamvuṭṭhasaṅghassa deti, ādissa deti, puggalassa deti” (mahāva. 379) cīvarānaṃ paṭilābhakhettaḍassanattamaṃ yā tā aṭṭha mātikā vuttā, tasmaṃ vasena vinicchayo veditabbo.

Tattha “sīmāya dammi” ti evaṃ sīmāṃ parāmasitvā dento **sīmāya deti** nāma. Evaṃ sīmāya dinnam yāvatikā bhikkhū antosīmāgātā, tehi bhājetabbaṃ. Sīmā ca nāmesā khaṇḍasīmā upacārasīmā samānasamvāsasīmā avippavāsasīmā lābhasīmā gāmasīmā nigamasīmā nagarasīmā abhantarasīmā udakukkhepasīmā janapadasīmā ratṭhasīmā rajasīmā dīpasīmā cakkavālasīmā pannarasavidhā hoti. Tattha **khaṇḍasīmā** sīmākathāyaṃ vuttāva. **Upacārasīmā** nāma parikkhittassa vihārassa parikkhepena, aparikkhittassa parikkhepārahātṭhānena paricchinnā hoti. Apica bhikkhūnaṃ dhuvasannipatāṭṭhānato pariyaṇte tṭhābhojanasālato vā nibaddhavasanaāvāsato vā thāmanajjimassa purisassa dvinnam leddupātānaṃ anto upacārasīmāti veditabbā. Sā pana āvāsasu vaddhantesu vaddhātī, pariḥāyantesu pariḥāyātī. **Mahāpacariyaṃ** pana “bhikkhūsupi vaddhantesu vaddhātī” ti vuttam. Tasmā sace vihāre sannipatitabhikkhūhi saddhīm ekābaddhā hutvā yojanasatampi pūretvā, yojanasatampi upacārasīmāya hoti, sabbesaṃ lābho pāpuṇātī. **Samānasamvāsavippavāsasīmā** dvayampi vuttameva. **Lābhasīmā** nāma neva sammāsambuddhena anuññātā, na dhammasaṅghakatherehi thāpitā, apica kho rājarājamahāmattā vihāraṃ karetvā gāvutaṃ vā adbhayaṃ vā yojanaṃ vā samantato paricchinditvā “ayaṃ amhākaṃ vihārassa lābhasīmā” ti nāmalikkhitake thambhe nikhaṇitvā “yaṃ etthantare uppajjati, sabbam amhākaṃ vihārassa demā” ti sīmā thapenti, ayaṃ lābhasīmā nāma. **Gāmanigamanagaraabbhantaraudakukkhepasīmā**pi vuttā eva.

Janapadasīmā nāma kāsikosalaratṭhādīnaṃ anto bahū janapadā honti, tattha ekeko janapadaparichedo janapadasīmā. **Ratṭhasīmā** nāma kāsikosalādiratṭhāparicchedo. **Rajasīmā** nāma “colābhogo keraḷabhogo” ti evaṃ ekekassa rañño ānapavattitṭhānaṃ. **Dīpasīmā** nāma samuddantena paricchinnamahādīpā ca antaradīpā ca. **Cakkavālasīmā** cakkavālapabbateneva paricchinnā. Evametāsu sīmāsu khaṇḍasīmāya kenaci kammena sannipatitāṃ saṅghaṃ disvā “etteveva sīmāya saṅghassa demā” ti vutte yāvatikā bhikkhū antokhaṇḍasīmāgātā, tehi bhājetabbaṃ. Tesameva hi tam pāpuṇātī, aññesaṃ sīmantarikāya hi tam upacārasīmāya vā thitānti, yojanasatampi pāpuṇātī. Khaṇḍasīmāya tṭhite pana rukkhe vā pabbate vā thitassa heṭṭhā vā pathavivemajjihagatassa pāpuṇātiyeva. “Imissā upacārasīmāya saṅghassa dammi” ti dinnam pana khaṇḍasīmāsimantarikāsu thitāntampi pāpuṇātī. “Samānasamvāsasīmāya dammi” ti dinnam pana khaṇḍasīmāsimantarikāsu thitānaṃ na pāpuṇātī. Avippavāsasīmā lābhasīmāsu dinnam tāsu sīmāsu antogātānaṃ pāpuṇātī. Gāmasīmādisu dinnam tasmaṃ ābhantaṃ baddhāntaṃ bhājetabbaṃ. Abhantarasīmāudakukkhepasīmāsu dinnam tattha antogātānaṃ pāpuṇātī. Janapadaratṭharajadīpacakkavālasīmāsupi gāmasīmādisu vuttasadisoyeva vinicchayo.

Sace pana jambudīpe thito “tambavaṇṇidīpe saṅghassa dammi” ti vadati, tambavaṇṇidīpato ekopi āgantvā sabbesaṃ gaṇhituṃ labhati. Sacepi tatreva eko sabhāgabhiṅghu sabhāgānaṃ bhāgaṃ gaṇhātī, na vāretabbo. Evaṃ tāva yo sīmāṃ parāmasitvā deti, tassa dāne vinicchayo veditabbo. Yo pana “asukasīmāya” nti vuttam na jānātī, kevalam “sīmā” ti vacanamattameva jānanto vihāraṃ āgantvā “sīmāya dammi” ti vā “sīmāṭṭhakasaṅghassa dammi” ti vā bhanātī, so pucchitabbo “sīmā nāma bahuvidhā, katarasīmāṃ sandhāya bhājetabbaṃ” ti. Sace vadati “ahaṃ ‘asukasīmā’ ti na jānāmī, sīmāṭṭhakasaṅgho bhājetvā gaṇhatū” ti, katarasīmāya bhājetabbaṃ? Mahāsvatthero kirāha “avippavāsasīmāya” ti. Tato naṃ āhaṃsu “avippavāsasīmā nāma tiyojanāpi hoti, evaṃ sante tiyojane thitā lābham gaṇhissanti, tiyojane thatvā āgantukavattam pūretvā āraṃam pavisitabbaṃ bhavissati, gamiko tiyojanam gantvā senāsanam āpucchissati, nissayappatipannassa tiyojanātikkaṃ nissayo tiyopassambhissati, pārivāsikena tiyojanam atikkamitvā aruṇaṃ utṭhāpetabbaṃ bhavissati, bhikkhuniyā tiyojane thatvā āramappavesanaṃ āpucchitabbaṃ bhavissati, sabbampetaṃ upacārasīmāparicchedavaseneva kātum vaṭṭati, tasmā upacārasīmāya bhājetabba” nti.

200. **Katikāya detī**ti ettha pana katikā nāma samānalābhakatikā. Tatrevaṃ katikā kātabbā, ekasmim vihāre sannipatītehi bhikkhūhi yaṃ vihāraṃ saṅghanitukāmā samānalābham kātum icchanti, tassa nāmaṃ gaṇetvā “asuko nāma vihāro porānako” ti vā “buddhādhiputtu” ti vā “appalābho” ti vā ya kiñci kāraṇaṃ vatvā “tam vihāraṃ iminā vihārena saddhim ekalābham kātum saṅghassa rucatt” ti tikkhattum sāvetabbaṃ. Ettāvātā tasmim vihāre nisinnopi idha nisinnova hoti. Tasmim vihārepi saṅghena evameva kātabbaṃ. Ettāvātā idha nisinnopi tasmim nisinnova hoti. “Ekasmim vihāre lābhe bhājiyamāne itarasimim thitassa bhāgaṃ gaṇetum vaṭṭati. Evaṃ ekena vihārena saddhim bahūpi āvāsā ekalābhā kātabbā. Evañca kate ekasmim āvāse dinne sabbattha dinnam hoti.

201. **Bhikkhāpaññattī** nāma attano pariccāgapaññāpanatṭhānaṃ, yattha saṅghassa dhuvakārā karīyanti. Ettha ca yasmim vihāre imassa cīvaradāyakkassa santakam saṅghassa pākavaṭṭam vā vattati, yasmim vihāre bhikkhū attano bhāraṃ katvā sadā gehe bhojenti, yattha vā tena āvāso kārito, salākabhāttādīni vā nibaddhāni, ime dhuvakārā nāma. Yena pana sakalopi vihāro patitṭhāpito, tattha vattabameva natthi, tasmā sace so “yattha mayham dhuvakārā karīyanti, tattha dammi” ti vā “tattha detthā” ti vā bhanātī, bahūse cepi thānesu dhuvakārā honti, sabbattha dinnameva hoti. Sace pana ekasmim vihāre bhikkhū bahutarā honti, tehi vattabbaṃ “tumahākaṃ dhuvakāre ekattha bhikkhū bahū, ekattha appakā” ti. Sace “bhikkhugānaṃ yaṃ gaṇhatā” ti bhanātī, tatthā bhājetvā gaṇhituṃ vaṭṭati. Ettha ca vatthabhesajjādī appakampi sukkena bhājiyati. Yadi pana mañco vā pīṭham vā ekameva hoti, tam pucchitvā yassa vihārassa, ekavihārepi vā yassa senāsanassa so vicāretī, tattha dātābbaṃ. Sacepi “asukabhikkhu gaṇhatū” ti vadati, vaṭṭati. Atha “mayham dhuvakāre detthā” ti vatvā avicāretvā gacchati, saṅghasapi vicāretum vaṭṭati. Evaṃ pana vicāretabbaṃ, “saṅghattherassa vasanaṭṭhāne detthā” ti vattabbaṃ. Sace tattha senāsanam paripunṇam hoti, yattha nappahoti, tattha dātābbaṃ. Sace eko bhikkhu “mayham vasanaṭṭhāne senāsanaparibhogabhaṇḍam natth” ti vadati, tattha dātābbaṃ.

202. **Saṅghassa detī**ti ettha pana sace vihāraṃ pavisitvā “imāni cīvarāni saṅghassa dammi” ti deti, upacārasīmāya thitena saṅghena gaṇṭim paharivā kālāṃ ghoṣetvā bhājetabbāni, sīmāṭṭhakassa asaṃpattassāpi bhāgaṃ gaṇhanto na vāretabbo. Vihāro mahā hoti, therāsanato patṭhāya vatthesu diyamānesu alasaṃjātikā mahātherā pacchā āgacchanti, “bhante, vīsativassānaṃ dīyati, tumhākaṃ thitikā atikkantā” ti na vattabbā, thitikaṃ thapetvā tesam datvā pacchā thitubhāya dātābbaṃ. “Asukavādhē kira bahu cīvaram uppanna” nti sutvā yojanantarikavīhāratopi bhikkhū āgacchanti, sampattasampattānaṃ thitāṭṭhānato patṭhāya dātābbaṃ, asaṃpattānaṃ upacārasīmāṃ pavitṭhānaṃ antevāsikādīsu gaṇhantesu dātābbaṃeva. “Bahupacārasīmāya thitānaṃ detthā” ti vadanti, na dātābbaṃ. Sace pana upacārasīmāṃ okkantehi ekābaddhā hutvā attano vihāradvāre vā antovihāreyaeva vā honti, parisavasena vaddhitā nāma sīmā hoti, tasmā dātābbaṃ. Saṅghanavakassa dinnepi pacchā āgatānaṃ dātābbaṃ. Dutiyabhāge pana therāsanam āruḷhe āgatānaṃ paṭhamabhāgo na pāpuṇātī, dutiyabhāgato vassaggena dātābbaṃ.

Ekasmim vihāre dasa bhikkhū honti, dasa vatthāni “saṅghassa demā” ti denti, pāṭekkaṃ bhājetabbāni. Sace “sabbāneva amhākaṃ pāpuṇanti” ti gaṇetvā gacchanti, duppāpīṭāni ceva duggahitāni ca, gatagatitṭhāne saṅghikāneva honti. Ekam pana uddharitvā “idaṃ tumhākaṃ pāpuṇātī” ti saṅghattherassa pāpetvā “sesāni amhākaṃ pāpuṇanti” ti gaṇetum vaṭṭati. Ekameva vattham “saṅghassa demā” ti āharanti, abhājetvā vā “amhākaṃ pāpuṇātī” ti gaṇhanti, duppāpīṭāneva duggahitañca. Satthakena vā haliddhādīnaṃ vā lekhaṃ katvā ekakoṭṭhāsam “idaṃ thānaṃ tumhākaṃ pāpuṇātī” ti saṅghattherassa pāpetvā “sesam amhākaṃ pāpuṇātī” ti gaṇetum vaṭṭati. Yaṃ pana vatthasseva pupphaṃ vā valī vā, tena paricchedam kātum na vaṭṭati. Sace ekam tantam uddharitvā “idaṃ thānaṃ tumhākaṃ pāpuṇātī” ti therassa datvā “sesam amhākaṃ pāpuṇātī” ti gaṇhanti, vaṭṭati. Khaṇḍam khaṇḍam chinditvā bhājiyamānaṃ vaṭṭatiyeva.

Ekabhikkhuke vihāre saṅghassa cīvaresu uppānesu sace pubbe vuttanayeneva so bhikkhu “sabbāni mayham pāpuṇanti” ti gaṇhātī, suggahitāni, thitikā pana na tiṭṭhati. Sace ekekaṃ uddharitvā “idaṃ mayham pāpuṇātī” ti gaṇhātī, thitikā tiṭṭhati. Tattha aṭṭhitāya thitikāya puna aññasmim cīvare uppāne sace eko bhikkhu āgacchati, majjhe chinditvā dvīhiṃ gaṇetabbaṃ. Thitīyā thitikāya puna aññasmim cīvare uppāne sace navakataro āgacchati, thitikā heṭṭhā orohati. Sace vuḍḍhataro āgacchati, thitikā uddham ārohati. Atha añño natthi, puna attano pāpetvā gaṇetabbaṃ. “Saṅghassa demā” ti vā “bhikkhusaṅghassa demā” ti vā yena kenaci ākāreṇa saṅgham āmasitvā dinnam pana paṃsukūlikānaṃ na vaṭṭati “gahapacīvaram paṭikkhipāmi, paṃsukūlikānaṃ samādiyāmi” ti vuttatā, na pana akappiyatā. Bhikkhusaṅghena apaloketvā dinnampi na gaṇetabbaṃ. Yaṃ pana bhikkhu attano santakam deti, tam bhikkhudattiyam nāma vatṭati, paṃsukūlam pana na hoti. Evaṃ santepi dhutangaṃ na bhijjati. “Bhikkhūnaṃ dema, therānaṃ demā” ti vutte pana paṃsukūlikānaṃ vaṭṭati. “idaṃ vattham saṅghassa dema, iminā upāhanatthavikapatthavikāyogaṃ sabaddhakādīni karontū” ti dinnampi vaṭṭati. Pattatthavikādīnaṃ atthāya dinnāni bahūni honti, cīvaratṭhāyapi pahonti, tato cīvaram katvā pūripitum vaṭṭati. Sace pana dhammābhijjāritṭāni vatthāni chinditvā upāhanatthavikādīnaṃ atthāya bhājeti, tato gaṇetum na vaṭṭati. Sāmekihi vicāriteva hi vatṭati, na itaram. Paṃsukūlikam “saṅghassa dhammakaranapaṭṭhānaṃ atthāya demā” ti vuttepi gaṇetum vaṭṭati, parikkhāro nāma paṃsukūlikānaṃ icchitabbo. Yaṃ tattha atirekam hoti, tam cīvarepi upanetum vaṭṭati. Suttam saṅghassa denti, paṃsukūlikehi gaṇetabbaṃ. Ayaṃ tāva vihāraṃ pavisitvā “imāni cīvarāni saṅghassa dammi” ti dinnesu vinicchayo. Sace pana bahupacārasīmāya addhānamaggaṃ pāpuṇānti bhikkhū disvā “saṅghassa dammi” ti saṅghattherassa vā saṅghanavakassa vā āroceti, sacepi yojanaṃ pharivā parisā thitā hoti, ekābaddhā ce, sabbesam pāpuṇātī. Ye pana dvādasahi hatthehi parisam asaṃpattā, tesam na pāpuṇātī.

203. **Ubhatoṣaṅghassa detī**ti ettha “ubhatoṣaṅghassa dammi” ti vuttepi “dvīdhā saṅghassa dammi” ti, “dvinnam saṅghānaṃ dammi” ti, “bhikkhusaṅghassa ca bhikkhunisaṅghassa ca dammi” ti vuttepi ubhatoṣaṅghassa dinnameva hoti. Tattha sace bahukāpi bhikkhū honti, ekā bhikkhunī hoti, uppaddham dātābbaṃ, dve bhāge same katvā eko bhāgo dātābboti attho. Sace bahukāpi bhikkhuniyo honti, eko bhikkhu hoti, uppaddham dātābbaṃ. “Ubhatoṣaṅghassa ca tuyhañca dammi” ti vutte sace dasa dasa bhikkhū ca bhikkhuniyo ca honti, ekavīsati pativīse katvā eko puggalassa dātābbo, dasa bhikkhusaṅghassa, dasa bhikkhunīsaṅghassa. Yena puggaliko laddho, so saṅghatopi attano vassaggena gaṇetum labhati. Kasmā? Ubhatoṣaṅghaggahaṇena gahitā. “Ubhatoṣaṅghassa ca cetiyyassa ca dammi” ti vuttepi eseva nayo. Idha pana cetiyyassa saṅghato pāpuṇanakotthāso nāma natthi, ekapuggalassa pattakotthāsamova kotthāso hoti. “Ubhatoṣaṅghassa ca tuyhañca cetiyyassa ca” ti vutte pana dvāvīsati kotthāse katvā dasa bhikkhūnaṃ, dasa bhikkhunīnaṃ, eko puggalassa, eko cetiyyassa dātābbo. Tattha puggalo saṅghatopi attano vassaggena gaṇetum labhati, cetiyyassa ekoyeva.

“Bhikkhusaṅghassa ca bhikkhunīnaṅca dammī”ti vutte pana na majjhe bhinditvā dātābham, bhikkhū ca bhikkhuniyo ca ganetvā dātābham. “Bhikkhusaṅghassa ca bhikkhunīnaṅca tuyhaṅcā”ti vutte pana puggalo visum na labhati, pāpuṇaṅatthānato ekameva labhati. Kasmā? Bhikkhusaṅghaggaṅaṅa gahitattā. “Bhikkhusaṅghassa ca bhikkhunīnaṅca tuyhaṅca cetiyaṅcā”ti vuttepi cetiyaṅcā ekapuggalapaṭiviso labbhāti, puggalassa visum na labbhāti, tasmā ekam cetiyaṅcā datvā avasesaṃ bhikkhū ca bhikkhuniyo ca ganetvā bhājetābham.

“Bhikkhūnaṅca bhikkhunīnaṅca dammī”ti vuttepi majjhe bhinditvā na dātābham, puggalagaṅaṅaṅa eva vibhajitābham. “Bhikkhūnaṅca bhikkhunīnaṅca tuyhaṅca, bhikkhūnaṅca bhikkhunīnaṅca cetiyaṅcā ca, bhikkhūnaṅca bhikkhunīnaṅca tuyhaṅca cetiyaṅcā”ti evaṃ vuttepi cetiyaṅcā ekapaṭiviso labbhāti, puggalassa visum natthi, bhikkhū ca bhikkhuniyo ca ganetvā eva bhājetābham. Yathā ca bhikkhusaṅgham ādim katvā nayo nīto, evaṃ bhikkhusaṅgham ādim katvāpi netabbo.

“Bhikkhusaṅghassa ca tuyhaṅcā”ti vutte puggalassa visum na labbhāti, vassaggaṅaṅa gahetābham. “Bhikkhusaṅghassa ca cetiyaṅcā”ti vutte pana cetiyaṅcā visum paṭiviso labbhāti. “Bhikkhusaṅghassa ca tuyhaṅca cetiyaṅcā”ti vuttepi cetiyaṅcā visum labbhāti, na puggalassa. “Bhikkhūnaṅca tuyhaṅcā”ti vuttepi visum na labbhāti, “bhikkhūnaṅca cetiyaṅcā”ti vutte pana cetiyaṅcā labbhāti. “Bhikkhūnaṅca tuyhaṅca cetiyaṅcā”ti vuttepi cetiyaṅcā visum labbhāti, na puggalassa. Bhikkhusaṅgham ādim katvāpi evameva yojetābham.

Pubbe buddhappamukhassa ubhatoṅghassa dānaṃ denti, bhagavā majjhe nisīdati, dakkhiṇato bhikkhū, vāmato bhikkhuniyo nisīdati, bhagavā ubhinnaṃ saṅghatthero, tadā bhagavā attanā laddhapaccaye attanāpi paribhuṅgati, bhikkhūnampi dāpeti. Etarahi pana panditamānussā sadhātukam paṭimam vā cetiyaṃ vā thapetvā buddhappamukhassa ubhatoṅghassa dānaṃ denti, paṭimāya vā cetiyaṅcā vā purato ādhāraṅcā pattam thapetvā dakkhiṇodakam datvā “buddhānaṃ demā”ti, tattha paṭhamam khādānīyabhojanīyaṃ denti, vihāraṃ vā āharitvā “idaṃ cetiyaṅcā demā”ti piṇḍapātaṅca mālāgandhādīni ca denti, tattha katham paṭipajjittābanti? Mālāgandhādīni tāva cetiyaṅcā āropetābāni, vatthehi paṭākā, telena padīpā kātābā. Piṇḍapātamadhuḥṇitādīni pana yo nibaddhacetiyaṅcā hoti pabbajito vā gahaṅgā vā, tassa dātābāni. Nibaddhājaggake asati āhataḥḥattam thapetvā vattam katvā paribhuṅgijitum vaṭṭati, upakaṭṭhe kāle bhūṅgijitvā pacchāpi vattam kātum vaṭṭatiyeva. Mālāgandhādīsū ca yam kiñci “idaṃ haritvā cetiyaṅcā piṇḍam karothā”ti vutte dūrampi haritvā piṇḍetābham, “bhikkhusaṅghassa harā”ti vuttepi haritābham. Sace pana “aham piṇḍāya carāmi, āsanāsālāya bhikkhū atthi, te harissanti”ti vutte “bhante, tuyhameva dammī”ti vadati, bhūṅgijitum vaṭṭati. Atha pana “bhikkhusaṅghassa dassāmi”ti harantassa gacchato antarāva kālo upakaṭṭho hoti, attano pāpetvā bhūṅgijitum vaṭṭati.

204. Vassamvuttasāṅghassa defīti ettha pana sace vihāraṃ pavisitvā “imāni cīvarāni vassamvuttasāṅghassa dammī”ti deti, yattakā bhikkhū tasmim āvāse vassacchedam akatvā purimavassamvuttā, tehi bhājetābham, aññesaṃ na pāpuṇāti. Disāpakkantassapi sati gāhake yāva kathinassubbhārā dātābham. “Anatthate pana kathine antohemante evaṅca vatvā dinnam pacchimavassamvuttānampi pāpuṇāti”ti lakkhaṇāni vadanti. Atthakathāsu panetaṃ na vicāritam. Sace pana bahiupacārasīmāyaṃ thito “vassamvuttasāṅghassa dammī”ti vadati, sampattānaṃ sabbesaṃ pāpuṇāti. Atha “asukavihāre vassamvuttasāṅghassa”ti vadati, tatra vassamvuttānameva yāva kathinassubbhārā pāpuṇāti. Sace pana gimhānaṃ pathamadivasato paṭṭhāya evaṃ vadati, tatra sammukhībhūtaṅgaṃ sabbesaṃ pāpuṇāti. Kasmā? Piṭṭhisamāye uppannatā. Antovasseyeva “vassam vasantānaṃ dammī”ti vutte chinnavassā na labhanti, vassam vasantāva labhanti. Cīvaramāse pana “vassam vasantānaṃ dammī”ti vutte pacchimikāya vassūpagatānaṃ pāpuṇāti, purimikāya vassūpagatānaṃ chinnavassānaṃ na pāpuṇāti.

Cīvaramāso paṭṭhāya yāva hemantassa pacchimo divaso, tāva “vassāvāsikam demā”ti vutte kathinaṃ atthataṃ vā hotu anattataṃ vā, atāvassamvuttānameva pāpuṇāti. Gimhānaṃ pathamadivasato paṭṭhāya vutte pana mātīkā āropetābā “atāvassāvāsassa pañca māsā atikkantā, anāgato cātumāsaccayena bhavissati, kataravassāvāsassa deṣī”ti. Sace “atāvassamvuttānaṃ dammī”ti vadati, taṃ antovassamvuttānameva pāpuṇāti, disāpakkantānampi sabhāgā ganhitum labhanti. Sace “anāgato vassāvāsikam dammī”ti vadati, taṃ thapetvā vassūpanāyikādivase gahetābham. Atha “agutto vihāro, corabhayaṃ atthi, na sakkā thapetum ganhitvā vā āhīṇḍitvā”nti vutte “sampattānaṃ dammī”ti vadati, bhājetvā gahetābham. Sace vadati “ito me, bhante, tātiye vasse vassāvāsikam na dinnam, taṃ dammī”ti, tasmim antovasse vuttābhikkhūnaṃ pāpuṇāti. Sace te disā pakkantā, añño vissāsiko ganhāti, dātābham. Athekoyeva avasiṭṭho, sesā kālakatā, sabbam ekasessa pāpuṇāti. Sace ekopi natthi, saṅghikam hoti, sammukhībhūtehi bhājetābham.

205. Ādissa defīti ettha pana yāguyā vā bhatte vā khādānīye vā cīvare vā senāsane vā bhesajje vā ādisitvā paricchinditvā dento ādissa deti nāma. Tatrayā vinicchayo – bhikkhū ajjatanāya vā svātānāya vā yāguyā nimantetvā tesam ghaṃam pavitthānaṃ yāgum deti, yāgum datvā pītāya yāguyā “imāni cīvarāni yehi mayham yāgu pītā, tesam dammī”ti deti, yehi nimantitehi yāgu pītā, tesameva pāpuṇāti. Yehi pana bhikkhācārāvāsassa gharadvārena gacchantehi vā ghaṃam pavitthehi vā yāgu laddhā, yesam vā āsanāsālato pattam āharitvā manussehi nīta, yesam vā therehi pesitā, tesam na pāpuṇāti. Sace pana nimantihabhikkhūhi saddhim aññepi bahū āgantvā antogehāna bahigehāna pūretvā nisinnā, dāyako ca evaṃ vadati “nimantitā vā hontu animantitā vā, yesam mayā yāgu dinnā, sabbesaṃ imāni vatthāni hontū”ti, sabbesaṃ pāpuṇāti. Yehi pana therānaṃ hatthato yāgu laddhā, tesam na pāpuṇāti. Atha so “yehi mayham yāgu pītā, sabbesaṃ hotū”ti vadati, sabbesaṃ pāpuṇāti. Bhattakhādānīyepi eseva nayo. Cīvare pana pubbepi tena vassam vasetvā bhikkhūnaṃ cīvaram dinnapubbam hoti, so ce bhikkhū bhoyetvā vadati “yesam mayā pubbe cīvaram dinnam, tesameva imam cīvare vā suttaṃ vā sappimadhūḥṇitādīni vā hontū”ti, sabbam tesameva pāpuṇāti. Senāsaneṃ “yo mayā kārite vihāre vā pariveṇe vā vasati, tassidam hotū”ti vutte tasaveva hoti. Bhesajjepi “mayam kālena kālam therānaṃ sappitādīni bhesajjāni dema, yehi tāni laddhāni, tesamevidam hotū”ti vutte tesameva hoti.

206. Puggalassa defīti ettha pana “imam cīvaram ithannāmassa dammī”ti evaṃ parammukhā vā, pādāmūle thapetvā “idaṃ, bhante, tumhākaṃ dammī”ti evaṃ sammukhā vā deti, taṃ tasaveva hoti. Sace pana “idaṃ tumhākaṅca tumhākaṃ antevāsikānaṅca dammī”ti evaṃ vadati, therassa ca antevāsikānaṅca pāpuṇāti. Uddesaṃ gahetum āgato gahetvā gacchanto ca atthi, tassapi pāpuṇāti. “Tumhehi saddhim nibaddhacārikabhikkhūnaṃ dammī”ti vutte uddesantevāsikānaṃ vattam katvā uddesaparipucchādīni gahetvā vicarantānaṃ sabbesaṃ pāpuṇāti. Ayaṃ “puggalassa deti”ti imasmim pade vinicchayo.

Sace koci bhikkhu ekova vassam vasati, tattha manussā “saṅghassa demā”ti cīvarāni denti, tattha kim kātābanti? “Anujānāmi, bhikkhave, tasaveva tāni cīvarāni yāva kathinassa ubbhārā”ti (mahāva. 363) vacanato sace (mahāva. attha. 363) gaṇapūreke bhikkhū labhitvā kathinaṃ atthataṃ hoti, pañca māse, no ce atthataṃ hoti, ekam cīvaramāsaṃ aññattha gahetvā nītanāpi tasaveva tāni cīvarāni, na tesam añño koci issaro. Yam yañhi “saṅghassa demā”ti vā “saṅgham uddissa demā”ti vā “vassamvuttasāṅghassa demā”ti vā “vassāvāsikam demā”ti vā denti, sacepi matakācīvaram avibhajitvā taṃ vihāraṃ pavisati, taṃ sabbam tasaveva bhikkhuno hoti. Yampi so vassāvāsattāya vaddhim poyojetvā thapitaupanikkhepato vā tatrappādato vā vassāvāsikam ganhāti, sabbam sugghatameva hoti. Idañhettha lakkhaṇaṃ – yena tenākārena saṅghassa uppannavattham atthatakathinassa pañca māse, anattatakathinassa ekam cīvaramāsaṃ pāpuṇāti. Sace pana koci bhikkhu vassānato aññasmim utukāle ekako vasati, tattha manussā “saṅghassa demā”ti cīvarāni denti, tena bhikkhunā adhiṭṭhātābham “mayhimāni cīvarāni”ti. Adhiṭṭhahantena pana vattam jānitābham. Tena hi bhikkhunā ghaṅṭim vā paharitvā kālam vā ghesotvā thokam āgametvā sace ghaṅṭisaññāya vā kālasaññāya vā bhikkhū āgacchati, tehi saddhim bhājetābāni. Tehi ce bhikkhūhi tasmim cīvare bhājiyamāne apātite kuse añño bhikkhu āgacchati, samako dātābho bhāgo, pātite kuse añño bhikkhu āgacchati, na akāmā dātābho bhāgo. Ekakoṭṭhasepi hi kusadaṅkade pātitamatte sacepi bhikkhusahassaṃ hoti, gahitameva nāma cīvaram, tasmā na akāmā bhāgo dātābho. Sace pana attano ruciya dātukāmā honti, dentu. Anubhāgepi eseva nayo.

Atha ghaṅṭisaññāya vā kālasaññāya vā aññe bhikkhū na āgacchati, “mayhimāni cīvarāni pāpuṇanti”ti adhiṭṭhātābāni. Evaṃ adhiṭṭhite sabbāni tasaveva honti, thitikaṃ pana na tiṭṭhati. Sace ekekam uddharitvā “ayaṃ paṭhamabhāgo mayham pāpuṇāti, ayaṃ dutiyabhāgo”ti evaṃ ganhāti, gahitāni ca sugghatitāni honti, thitikaṃ ca tiṭṭhati, evaṃ pāpetvā ganhanenapi adhiṭṭhitameva hoti. Sace pana ghaṅṭim paharitvā vā appaharitvā vā kālampi ghesotvā vā aghesotvā vā “ahamevettha, mayhameva imāni cīvarāni”ti ganhāti, duggahitāni honti. Atha “añño koci idha natthi, mayham etāni pāpuṇanti”ti ganhāti, sugghatitāni. Atha anadhiṭṭhahitvā tāni cīvarāni gahetvā aññaṃ vihāraṃ uddissa gacchati “tattha bhikkhūhi saddhim bhājessāmi”ti, tāni cīvarāni gatagatāṭṭhāne saṅghikāneva honti. Bhikkhūhi dīṭṭhamattamevettha pamaṅgaṃ. Tasmā sace keci paṭipatham āgacchantā “kuhim, āvuso, gacchāsi”ti pucchitvā tamattham sutvā “kim, āvuso, mayam saṅgho na homā”ti tatthava bhājetvā ganhanti, sugghatitāni. Sacepi esa maggā okkamitvā kañci vihāraṃ vā āsanāsālāṃ vā piṇḍāya caranto ekagehameva vā pavisati, tatra ca naṃ bhikkhū disvā tamattham pucchitvā bhājetvā ganhanti, sugghatitāneva.

“Na, bhikkhave, aññatra vassamvuttāna aññatra cīvarabhāgo sādītābho, yo sādīyeyya, āpatti dukkaṭassā”ti (mahāva. 364) vacanato aññatra vassamvuttāna aññatra bhāgaṃ ganhāti, dukkaṭam. Ettha pana kiñcāpi lahukā āpatti, atha kho gahitāni cīvarāni gahitāṭṭhāne dātābāni. Sacepi natthāni vā jinṇāni vā honti, tasaveva gīvā. “Dehī”ti vutte adento dhuranikkhepe bhaṅḍagghena kāretābho.

Eko bhikkhu dvīsu āvāsesu vassam vasati “evaṃ me bahu cīvaram uppajjissati”ti, ekam puggalapaṭivīsāmyeva labhati. Tasmā sace ekekasmim vihāre ekāhamekāham vā sātāpā vā vasati, ekekasmim vihāre yam eko puggalo labhati, tato tato upaddham upaddham dātābham. Evañhi ekapuggalapaṭivīso dinno hoti. Sace pana ekasmim vihāre vasanto itarasmim sātāhāreṇa aruṇameva uttāpēti, bahutaram vasitavīhāro tassa paṭivīso dātābho. Evampi ekapuggalapaṭivīsoyeva dinno hoti. Idañca nānālābhehi nānūpacārehi ekasīmāvīharehi kathitaṃ, nānāsīmāvīhare pana senāsanaṅgāho patippasambhāti. Tasmā tattha cīvarapaṭivīso na pāpuṇāti, sesam pana āmisabhesajjādi sabbam sabbattha antosīmāgatassa pāpuṇāti.

207. “Bhikkhussa, bhikkhave, kālakate saṅgho sāmī pattačivāre, apica gilānupaṭṭhākā bahūpakārā, anujānāmi, bhikkhave, saṅghena ticivāraṇa pattaṇca gilānupaṭṭhākānā dātum, yaṃ tattha lahubhaṇḍam lahuparikkhāram, tam sammukhībhūtena saṅghena bhājetum, yaṃ tattha garubhaṇḍam garuparikkhāram, tam āgatānāgatacūddisassa saṅghassa avissajjikā avehāngika”nti (mahāva. 369) vacanato bhikkhusmiṃ kālakate apaloketvā vā –

“Suṇātu me, bhante, saṅgho, ithannāmo bhikkhu kālakato, idaṃ tassa ticivāraṇa patto ca, yadi saṅghassa pattakallaṃ, saṅgho imaṃ ticivāraṇa pattaṇca gilānupaṭṭhākānā dadeyya, eṣā ñatti.

“Suṇātu me, bhante, saṅgho, ithannāmo bhikkhu kālakato, idaṃ tassa ticivāraṇa patto ca, saṅgho imaṃ ticivāraṇa pattaṇca gilānupaṭṭhākānā deti, yassāyasmato khamati imassa ticivārassa ca pattassa ca gilānupaṭṭhākānā dānaṃ, so tuṅhassa. Yassa nakkhamati, so bhāseyya.

“Dinnaṃ idaṃ saṅghena ticivāraṇa patto ca gilānupaṭṭhākānā, khamati saṅghassa, tasmā tuṅhī, evametam dhārayāmi”nti (mahāva. 367) –

Evam kammavācam vā sāvetvā gilānupaṭṭhākānā pattačivāram datvā sesam lahuparikkhāram sammukhībhūtena saṅghena bhājetvā gahetabbam.

208. Gilānupaṭṭhākānā lābhe pana ayaṃ vinicchayo – sace sakale bhikkhusaṅghe upaṭṭhahante kālam karoti, sabbepi sāmikā. Atha ekaccehi vāre kate ekaccehi akateyeva kālam karoti, tatra ekacce ācariyā vadanti “sabbepi attano vāre sampatte kareyyum, tasmā sabbepi sāmīno”ti. Ekacce vadanti “yehi jaggito, te eva labhanti, itare na labhanti”ti. Sāmaṇerepi kālakate sace cīvaram atthi, gilānupaṭṭhākānā dātābam. No ce atthi, yaṃ atthi, tam dātābam. Aññasmiṃ parikkhāre sati cīvarabhāgam katvā dātābam. Bhikkhu ca sāmaṇero ca sace samāṃ upaṭṭhahimsu, samako bhāgo dātābam. Atha sāmaṇerova upaṭṭhahati, bhikkhussa samvidahanamattameva hoti, sāmaṇerassa jeṭṭhakoṭṭhāso dātābam. Sace sāmaṇero bhikkhunā ānītaudakena yāgum pacitvā paṭiggahāpanamattameva karoti, bhikkhu upaṭṭhahati, bhikkhussa jeṭṭhābhāgo dātābam. Bahū bhikkhū sabbe sammaggā hutvā upaṭṭhahanti, sabbesam samako bhāgo dātābam. Yo panetha visesena upaṭṭhahati, tassa viseso kātābam.

Yena pana ekadivasampi gilānupaṭṭhākavasena yāgubhattam vā pacitvā dinnaṃ, nhānam vā patisādītam, sopi gilānupaṭṭhākova. Yo pana samīpam anāgantvā bhesajjatanūladīni peseti, ayaṃ gilānupaṭṭhāko na hoti. Yo pariyesitvā gāhetvā āgacchati, ayaṃ gilānupaṭṭhākova. Eko vattasīna jaggati, eko paccāsāya, matakāle ubhopi paccāsīnanti, ubhinnaṃpi dātābam. Eko upaṭṭhahitvā gilānassa vā kammaṇa attano vā kammaṇa katthaci gato “puna āgantvā jaggissāmi”ti, etassapi dātābam. Eko ciram upaṭṭhahitvā “idāni na sakkomi”ti dhuram nikkhīpitvā gacchati, sacepi tam divasave gilāno kālam karoti, upaṭṭhākabhāgo na dātābam. Gilānupaṭṭhāko nāma gihi vā hotu pabbajito vā antamaso mātagūmopi, sabbe bhāgam labhanti. Sace tassa bhikkhuno pattačivāramattameva hoti, aññaṃ natthi, sabbam gilānupaṭṭhākānāyeva dātābam. Sacepi sahasam agghati, aññaṃ pana bahumpi parikkhāram te na labhanti, saṅghasseva hoti. Avasesam bhāṇḍam bahu ceva mahaggaṇca, ticivāram appaggham, tato gāhetvā ticivāraparikkhāro dātābam, sabbañcetam saṅghikatova labhanti. Sace pana so jivāmānoyeva sabbam attano parikkhāram nissajjitvā kassaci adāsi, koci vā vissāsam aggahehi, yassa dinnaṃ, yena ca gahitam, tasseva hoti, tassa ruciyā eva gilānupaṭṭhākā labhanti. Aññesaṃ adatvā dūre ṭhapitaparikkhāripi tattha tattha saṅghasseva honti. Dvinnam santakam hoti avibhattam, ekasmim kālakate itaro sāmī. Bahūnampi santake eseva nayo. Sabbesu matesu saṅghikam hoti. Sacepi avibhajitvā saddhivihārikādīnam denti, adinnaṃ eva hoti, vibhajitvā dinnaṃ pana sudinnaṃ. Tam tesu matesupi saddhivihārikādīnāyeva hoti, na saṅghassa.

Sace vassamvutttho bhikkhu anupanne vā upanne vā cīvare abhājite vā pakkamati, ummattako khittacitto vedanāṭṭo ukkhittako vā hoti, sante patirūpe gāhake bhāgo dātābam. Sace pana vibbhamaṃ vā kālam vā karoti sāmaṇero vā paṭijānāti, sikkham paccakkhātako, antimavattum ajjhāpannako, paṇḍako, theyyasamvāsako, titthiyapakantako, tiracchānagato, mātagūhātako, pitugūhātako, arahantaghātako, bhikkhunīdūsako, saṅghabhedako, lohituppādako, ubhatobyājanako vā paṭijānāti, saṅgho sāmī, bhāgo na dātābam.

Sace vassamvuttthānam bhikkhūnam anupanne cīvare saṅgho bhijjati, kosambakabhikkhū viya dve koṭṭhāsā honti, tattha manussā ekasmim pakkhe dakkhiṇodakāṇca gandhādīni ca denti, ekasmim cīvarāni denti “saṅghassa demā”ti, yattha vā udakam dinnaṃ, yasmimyeva pakkhe cīvarāni denti “saṅghassa demā”ti, saṅghasseva tāni cīvarāni, dvinnampi koṭṭhāsānam pāpuṇāti. Sace chaḍḍetvā gatā, yena gahitam, so eva sāmī. Sace keci bhikkhū paṭhamam susānam okkamanti, keci pacchā, tattha paṭhamam okkantā pamsukūlam labhanti, pacchā okkantā na labhanti. “Anujānāmi, bhikkhave, pacchā okkantānam na akāmā bhāgam dātu”nti (mahāva. 341) vacanato pacchā okkantānam akāmā bhāgo na dātābam. Sace pana sabbepi samāṃ okkantā, keci labhanti, keci na labhanti. “Anujānāmi, bhikkhave, sadisānam okkantānam akāmāpi bhāgam dātu”nti (mahāva. 341) vacanato samāṃ okkantānam akāmāpi bhāgo dātābam. Sace pana “laddham pamsukūlam sabbe bhājetvā gaṇhissāmi”ti bahimeva katikam katvā susānam okkantā keci labhanti, keci na labhanti, “anujānāmi, bhikkhave, katikam katvā okkantānam akāmā bhāgam dātu”nti (mahāva. 341) vacanato katikam katvā okkantānampi akāmā bhāgo dātābam. Ayaṃ tāva cīvarabhājanīyakathā.

Sace sambahulesu bhikkhūsu addhānamaggaṭṭipānnesu keci bhikkhū pamsukūlatthāya susānam okkamanti, keci anāgementā pakkamanti, anāgementānam na akāmā bhāgo dātābam, āgementānam pana akāmāpi dātābam bhāgo. Yadi pana manussā “idhāgatā eva gaṇhantū”ti denti, saññānam vā katvā gacchanti “sampattā gaṇhantū”ti, sampattānam sabbesampi pāpuṇāti. Sace chaḍḍetvā gatā, yena gahitam, so eva sāmī. Sace keci bhikkhū paṭhamam susānam okkamanti, keci pacchā, tattha paṭhamam okkantā pamsukūlam labhanti, pacchā okkantā na labhanti. “Anujānāmi, bhikkhave, pacchā okkantānam na akāmā bhāgam dātu”nti (mahāva. 341) vacanato pacchā okkantānam akāmā bhāgo na dātābam. Sace pana sabbepi samāṃ okkantā, keci labhanti, keci na labhanti. “Anujānāmi, bhikkhave, sadisānam okkantānam akāmāpi bhāgam dātu”nti (mahāva. 341) vacanato samāṃ okkantānam akāmāpi bhāgo dātābam. Sace pana “laddham pamsukūlam sabbe bhājetvā gaṇhissāmi”ti bahimeva katikam katvā susānam okkantā keci labhanti, keci na labhanti, “anujānāmi, bhikkhave, katikam katvā okkantānam akāmā bhāgam dātu”nti (mahāva. 341) vacanato katikam katvā okkantānampi akāmā bhāgo dātābam. Ayaṃ tāva cīvarabhājanīyakathā.

209. **Piṇḍapātabhājane** pana “anujānāmi, bhikkhave, saṅghabhāṇḍam uddesabhāṇḍam nimantanam salākabhāṇḍam pakkhikam uposathikam pāṭipadika”nti (cūlava. 325) evam anuñātesu saṅghabhāṇḍāsu ayaṃ vinicchayo (cūlava. aṭṭha. 325) –

Saṅghabhāṇḍam nāma sakalassa saṅghassa dātābam bhāṇḍam. Tasmā saṅghabhāṇḍam thitīkā nāma natthi, tatoyeva ca “amhākam aṅga dasa dvādasā divasā bhūjanānam, idāni aññato bhikkhū ānethā”ti na evam tattha vattābam, “purimadivasesu amhehi na laddham, idāni tam amhākam gāthethā”ti evampi vattum na labhanti. Tañhi āgatānānam pāpuṇāṭīyeva.

Uddesabhāṇḍāsu pana ayaṃ nayo – raññā vā rājamaḥāmatteṇa vā “saṅghato uddisitvā ettake bhikkhū ānethā”ti pahite kālam ghoṣetvā thitīkā pucchitabbā. Sace atthi, tato paṭṭhāya gāhetabbam. No ce, therāsānato paṭṭhāya gāhetabbam. Uddesakena piṇḍapāṭīkānampi na atikkāmetabbam. Te pana dhutaṅgam rakkhantā sayameva atikkamissanti. Evam gāhiyamāne alasaṅgāṭīkā mahātherā pacchā āgacchanti, “bhante, vīsativassānam gāhiyati, tumhākam thitīkā atikkantā”ti na vattābbā, thitīkam ṭhapetvā tesam gāhetvā pacchā thitīkāya gāhetabbam. “Asukavihāre bahu uddesabhāṇḍam uppanna”nti sutvā yojanantarikavīhāratopi bhikkhū āgacchanti, sampattasampattānam thitāṭṭhānato paṭṭhāya gāhetabbam, asampattānampi upacārasīnam paviṭṭhānam antevāsīkādisu gaṇhantesu gāhetabbameva. “Bahūpacārasīmayā thitānānam gāthethā”ti vadanti, na gāhetabbam. Sace upacārasīnam okkantehi ekābaddhā hutvā attano vihāradvāre vā antovihāreyeva vā honti, parisavasena vaddhitā nāma sīmā hoti, tasmā gāhetabbam. Saṅghanavakassa dinnepi pacchā āgatānam gāhetabbameva. Dutiyabhāge pana therāsānam āruḷhe puna āgatānam paṭhamabhāgo na pāpuṇāti, dutiyabhāgato vassaggena gāhetabbam.

Ekasmim vihāre ekam bhattuddesāṭṭhānam paricchinditvā gāvutappamānāyapi upacārasīmayā yattha katthaci ārocitam uddesabhāṇḍam tasmimyeva bhattuddesāṭṭhāne gāhetabbam. Eko ekassa bhikkhuno pahīnati “sve saṅghato uddisitvā dasa bhikkhū pahīnathā”ti, tena so attho bhattuddesakassa ārocetabbo. Sace tam divasam pamussati, dutiyadvase pātova ārocetabbo, atha pamussitvā piṇḍāya pavisanto sarati, yāva upacārasīnam nāṭīkamatī, tāva yā bhojanasālāya pakatithitīkā, tassāyeva vasena gāhetabbam. Sacepi upacārasīnam atikkanto, bhikkhū ca upacārasīmatthakehi ekābaddhā honti, aññaṃaññaṃ dvādasahatthantaram avijahitvā gacchanti, pakatithitīkāya vasena gāhetabbam. Bhikkhūnam pana tādisse ekābaddhe asati bahūpacārasīmayā yasmim thāne sarati, tattha navam thitīkam katvā gāhetabbam. Antogāme āsanasālāya sarantena āsanasālāya thitīkāya gāhetabbam. Yattha katthaci saritvā gāhetabbameva, agāhetum na vaṭṭati. Na hi etaṃ dutiyadvase labbhāṭī.

Sace sakavihāro aññaṃ vihāram gacchante bhikkhū disvā koci uddesabhāṇḍam uddisāpeti, yāva antoupacāre vā upacārasīmatthakehi saddhim vuttanayena ekābaddhā vā honti, tāva sakavihāre thitīkāvasena gāhetabbam. Bahūpacāre thitānam dinnaṃ pana “saṅghato, bhante, ettake nāma bhikkhū uddisathā”ti vutte sampattasampattānam gāhetabbam. Tattha dvādasahatthantaram avijahitvā ekābaddhanayena dūre thitāpi sampattāyevāti veditabbā. Sace yaṃ vihāram gacchanti, tattha pavīṭṭhānam ārocanti, tassa vihārassa thitīkāvasena gāhetabbam. Sacepi gāmadvāre vā vīthiyam vā catukke vā antaragare vā bhikkhū disvā koci saṅghuddesam āroceti, tasmim tasmim thāne antoupacāragatānam gāhetabbam.

Gharūpacāro cettha ekagharānam ekūpacāram, ekagharānam nānūpacāram, nānāgharānam ekūpacāram, nānāgharānam nānūpacāranti imesaṃ vasena veditabbo. Tattha yaṃ

ekakulassa gharam ekavalañjam hoti, tam suppapātaparicchedassa anto ekūpacāram nāma, tathuppanno uddesalābho ekasmim upacāre bhikkhācāravattenapi thītanam sabbesam pāpunāti. Etaṃ **ekagharāṃ ekūpacāraṃ** nāma. Yaṃ pana ekagharāṃ dvinnam bhariyānam sukhavihāratthāya majjhe bhittim utthapetvā nānādvāraḷaṇjam kataṃ, tathuppanno uddesalābho bhittiantarikassa na pāpunāti, tasmim tasmim thāne nisinnasava pāpunāti. Etaṃ **ekagharāṃ nānūpacāraṃ** nāma. Yasmim pana ghare bahū bhikkhū nimantevā antogehato paṭṭhāya ekābaddhe katvā pavivissakagharānipi pūretvā nisīdāpenti, tatta uppanno uddesalābho sabbesam pāpunāti. Yampi nānākulassa nivesanam majjhe bhittim akatvā ekadvārenea ḷaṇāñjanti, tatrāpi ese va nayo. Etaṃ **nānāgharaṃ ekūpacāraṃ** nāma. Yo pana nānānivesanesu nisinnānam bhikkhūnam uddesalābho uppajjati, kiñcāpi bhitticchiddena bhikkhū dissanti, tasmim tasmim nivesane nisinnānamveva pāpunāti. Etaṃ **nānāgharaṃ nānūpacāraṃ** nāma.

Yo pana gāmadvāravāthitacatukkesu aññatarasmim thāne uddesabhataṃ labhitvā aññasmim bhikkhusmim asati attanova pāpunāpetvā dutiyadvāsepi tasmimveva thāne aññam labhati, tena yaṃ aññam navakam vā vuddham vā bhikkhum passati, tassa gāhetabbam. Sace koci natthi, attanova pāpetvā bhujjittabbam. Sace āsanāsālaya nisīditvā kālam paṭimānentesu bhikkhūsu koci āgantvā “saṅghuddesapattam detha, uddesapattam detha, saṅghato uddisitvā pattam detha, saṅghikam pattam dethā” ti vā vadati, uddesapattam thitikāya gāhetvā dātābham. “Saṅghuddesabhikkhum detha, saṅghato uddisitvā bhikkhum detha, saṅghikam bhikkhum dethā” ti vuttepi ese va nayo.

Uddesako panetha pesalo lajjī medhāvī icchitabbo, tena tikkhattam thitikam pucchitvā sace koci thitikam jānanto natthi, therāsanato gāhetabbam. Sace pana “aḥam jānāmi, dasavassena laddha” nti koci bhanati, “atthāvuso, dasavassā bhikkhū” ti pucchitabbam. Sace tassa sutvāva “dasavassamha dasavassamhā” ti bahū āgacchanti, “tuyham pāpunāti, tuyham pāpunāti” ti āgatvā “sabbe appasaddā hothā” ti vatvā paṭipāṭiyā thapetabbā, thapetvā “kati bhikkhū icchathā” ti upāsako pucchitabbo, “ettake nāma, bhante” ti vutte “tuyham pāpunāti, tuyham pāpunāti” ti avatvā sabbnavakassa vassagaṇica utu ca divasabhāgo ca chāyā ca pucchitabbā. Sace chāyāyapi pucchiamānāya añño vuddhataro āgacchati, tassa dātābham. Atha chāyam pucchitvā “tuyham pāpunāti” ti vutte vuddhataro āgacchati, na labhati. Kathāpapañcena hi nisinnasāpi niddāyantassāpi gāhitam suggāhitam, atikkantam suatikkantam. Bhājanīyabhaṇḍāni nāmetam sampattasaveva pāpunāti, tatta sampattabhāvo upacārena paricchinditabbo. Āsanāsālaya ca antoparikkhepo upacāro, tasmim thitassa lābho pāpunāti.

Koci āsanāsālayo aṭṭha uddesapatte āharāpetvā satta patte pañitabhajanānam, ekam udakassa pūretvā āsanāsālam pahināti, gāhetvā āgatā kiñci avatvā bhikkhūnam hatthesu paṭiṭṭhapetvā pakkamanti, yena yaṃ laddham, tasseva tam hoti. Yena pana udakam laddham, tassa atikkantampi thitikam thapetvā aññam uddesabhataṃ gāhetabbam, tañca lūkhāṃ vā labhatu pañitam vā ticīvaraparivāram vā, tasseva tam hoti. Idiso hissa puññaviseso, udakam pana yasmā āmisam na hoti, tasmā aññam uddesabhataṃ labhati. Sace pana te gāhetvā āgatā “idam kira, bhante, sabbam bhājetvā bhujjithā” ti vatvā gacchanti, sabbhehi bhājetvā bhujjivā udakam pātābham. “Saṅghato uddisitvā aṭṭha mahāthere detha, majjhime detha, navake detha, paripunnavasve sāmanere detha, majjhimabhāṇakādayo detha, mayham nūtibhikkhū dethā” ti vadantassa pana “upāsaka, tvam evam vadasi, thitikāya pana tesam na pāpunāti” ti vatvā thitikāvaseneva dātābā. Daharasāmanerehi pana uddesabhatesu laddhesu sace dāyakānam ghare maṅgalam hoti, “tumahākam ācariyupajjhāye pesethā” ti vattabbam. Yasmim pana uddesabhate pathamabhāgo sāmaneranānam pāpunāti, anubhāgo mahātherānam, na tathā sāmanerā “mayam pathamabhāgam labhimhā” ti purato gantum labhanti, yathāpaṭipāṭiyā eva gantabbam. “Saṅghato uddisitvā tumhe ethā” ti vutte “mayham aññādāpi jānissasi, thitikā pana evam gacchati” ti thitikāvaseneva gāhetabbam. Atha “saṅghuddesapattam dethā” ti vatvā aggāhiteveva patte yassa kassaci pattam gāhetvā pūretvā āharati, āhaṭampi thitikāya eva gāhetabbam.

Eko “saṅghuddesapattam āharā” ti pesito “bhante, ekam pattam detha, nimantanabhataṃ āharissāmi” ti vadati, so ce “uddesabhataḥharato ayam āgato” ti nātvā bhikkhūhi “nanu tvam asukagharato āgato” ti vutto “āma, bhante, na nimantanabhataṃ, uddesabhata” nti bhanati, thitikāya gāhetabbam. Yo pana “ekam pattam āharā” ti vutte “kinti vatvā āharāmi” ti vatvā “yathā te ruccati” ti vutto āgacchati, ayam vissatthadūto nāma. Uddesapattam vā paṭipāṭipattam vā puggalikapattam vā yaṃ icchati, tam etassa dātābham. Eko bālo abyatto “uddesapattam āharā” ti pesito vattum na jānāti, tunhībūto tiṭṭhati, so “kassa santikam āgatosi” ti vā “kassa pattam harissasi” ti vā na vattabbo. Evañhi vutto pucchāsabhāgena “tumahākam santikam āgatomhi” ti vā “tumahākam pattam harissāmi” ti vā vadeyya. Tato tam bhikkhum aññe bhikkhū jigucchantā na olokeyyum, “kuhim gacchasi, kim karonto āhinḍasi” ti pana vattabbo. Tassa “uddesapattathāya āgatomhi” ti vadantassa gāhetvā patto dātābho.

Ekā kūṭaṭṭhikā nāma hoti. Rañño vā rājamahāmatassa vā gehe atipañṭāni aṭṭha uddesabhataṃ niccama dīyanti, tāni ekacārikabhataṃ katvā bhikkhū visum thitikāya paribhujjanti. Ekacce bhikkhū “sve dāni amhākam pāpunissanti” ti attano thitikam sallakkhātvā gatā. Tesu anāgatesuyeva aññe āgantukā bhikkhū āgantvā āsanāsālaya nisīdanti. Tanhānāññeva rājapurisā āgantvā “pañitabhataṭṭhā dethā” ti vadanti, āgantukā thitikam ājānantā gāhenti, tanhānāññeva ca thitikam jānanakabhikkhū āgantvā “kim gāhetā” ti vadanti. Rājagehe pañitabhataṃ. Kativassato paṭṭhāyati. Ettakavassato nāmāti. “Mā gāhetā” ti nivāretvā thitikāya gāhetabbam. Gāhite āgatehipi, pattadānakāle āgatehipi, dinnakāle āgatehipi, rājagehato patte pūretvā āhaṭakāle āgatehipi, rājā “ajja bhikkhūyeva āgacchantū” ti pesetvā bhikkhūnamveva hatthe piṇḍapātam deti, evam dinnam piṇḍapātam gāhetvā āgatakalē āgatehipi thitikam jānanakabhikkhūhi “mā bhujjithā” ti vāretvā thitikāyameva gāhetabbam.

Atha ne rājā bhojetvā pattepi nesam pūretvā deti, yaṃ āhaṭam, tam thitikāya gāhetabbam. Sace pana “mā tucchathā gacchantū” ti thokameva pattesu pakkhittam hoti, tam na gāhetabbam. “Atha bhujjivā tucchapattāva āgacchanti, yaṃ tehi bhuttam, tam nesam gīvā hoti” ti mahāsūmatthero āha. Mahāpadummatthero pañña “gīvākkiccam etha natthi, thitikam pana ājānantehi yāva jānanakā āgacchanti, tāva nisīditabbam siyā, evam santepi bhikkhūhi bhuttam subhuttam, idāni pattatthānena gāhetabba” nti.

Eko ticīvaraparivāro satagghanako piṇḍapāto avassikassa bhikkhuno patto, vihāre ca “evarūpo piṇḍapāto avassikassa patto” ti likhitvā thapesum. Atha satthivassaccayena añño tathārūpo piṇḍapāto uppanno, ayam kim avassikathitikāya gāhetabbo, udāhu satthivassatthitikāyati? Satthivassatthitikāyati vuttam. Ayañhi bhikkhūthitikam gāhetvāyeva vadḍhitoti. Eko uddesabhataṃ bhujjivā sāmanero jāto, puna tam bhattam sāmaneraṭṭhikāya pattam gañhitum labhati. Ayam kira antarābhataḥhako nāma. Yo pana paripunnavasvo sāmanero “sve uddesabhataṃ labhissati” ti ajjeva upasampajjati, atikkantā tassa thitikā. Ekassa bhikkhuno uddesabhataṃ pattam, patto cassa na tuccho hoti, so aññassa samīpe nisinnassa pattam dāpeti, tam ce theyyāya haranti, gīvā hoti. Sace pana so bhikkhu “mayham pattam dammi” ti sayameva deti, assa gīvā na hoti. Athāpi tena bhattena anattiko hotvā “alam mayham, tavetaṃ bhattam dammi, pattam pesetvā āharāpehi” ti aññam vadati, yaṃ tato āharīyati, sabbam pattasāmikassa hoti. Pattam ce theyyāya haranti, suhaṭo, bhattassa dinnatā gīvā na hoti.

Vihāre dasa bhikkhū honti, tesu nava piṇḍapātikā, eko sādiyanako, “dasa uddesapatte dethā” ti vutte piṇḍapātikā gāhetum na icchanti. Itaro bhikkhu “sabbāni mayham pāpunanti” ti ganhāti, thitikā na hoti. Ekekam ce pāpetvā ganhāti, thitikā tiṭṭhati. Evam gāhetvā dasahipi pattehi āharāpetvā “bhante, mayham saṅgham karothā” ti nava patte piṇḍapātikānam deti, bhikkhudattam nāmetam, gāhetum vaṭṭati. Sace so upāsako “bhante, gharā āgantabba” nti vadati, so ca bhikkhu te bhikkhū “etha, bhante, mayham sahāyā hothā” ti tassa gharā gacchati, yaṃ tatha labhati, sabbam tasseva hoti, itare tena dinnam labhanti. Atha nesam ghareyeva nisīdāpetvā dakkhinodakam datvā yāgukhajjākadāni denti “bhante, yaṃ manussā denti, tam gañhathā” ti, tassa bhikkhuno vacaneneva itaresam vaṭṭati. Bhuttāvinānam patte pūretvā gañhitvā gamanathāya denti, sabbam tasseva bhikkhuno hoti, tena dinnam itaresam vaṭṭati. Yadi pana te vihāreyeva tena bhikkhunā “bhante, mayham bhikkham gañhatha, manussānam vacanam katum vaṭṭati” ti vuttā gacchanti, tatha yaṃ bhujjanti ceva nīharanti ca, sabbam tam tesameva santakam. Athāpi “mayham bhikkham gañhathā” ti avuttā “manussānam vacanam katum vaṭṭati” ti gacchanti, tatra ce ekassa madhurena sarena anumodanam karontassa sutvā therānañca upasame pasīditvā bahum samānāparikkhāram denti, ayam theresu pasādena uppanno akatābhāgo nāma, tasmā sabbesam pāpunāti.

Eko saṅghato uddisāpetvā thitikāya gāhitapattam haritvā pañitassa khādanīyabhojanīyassa pūretvā āharitvā “imam, bhante, sabbo saṅgho paribhujjati” ti deti, sabbhehi bhājetvā paribhujjittabbam. Pattasāmikassa pana atikkantampi thitikam thapetvā aññam uddesabhataṃ dātābham. Atha pathamameva “sabbam saṅghikapattam dethā” ti vadati, ekassa lajjibhikkhuno santako patto dātābho. Āharitvā ca “sabbo saṅgho paribhujjati” ti vutte bhājetvā paribhujjittabbam. Eko paṭiyā bhattam āharitvā “saṅghuddesam dammi” ti vadati, ekekam āloparam adatvā thitikāya ekassa yāpanamatam katvā dātābham. Atha so bhattam āharitvā kiñci vattum ājānanto tunhībūto acchati, “kassa te aññam, kassa dātukāmosi” ti na vattabbam. Pucchāsabhāgena hi “tumahākam aññam, tumhākam dātukāmosi” ti vadeyya, tato tam bhikkhum aññe bhikkhū jigucchantā gīvā parivattetvā oloketabbampi na maññeyyum. Sace pana “kuhim yāsi, kim karonto āhinḍasi” ti vutte “uddesabhataṃ gāhetvā āgatomhi” ti vadati, ekena lajjibhikkhunā thitikāya gāhetabbam. Sace ābhatam bahu hoti, sabbesam pahoti, thitikākkiccam natthi. Therāsanato paṭṭhāya pattam pūretvā dātābham.

“Saṅghuddesapattam dethā” ti vutte “kim āharissasi” ti avatvā pakatiṭṭhikāya eva gāhetabbam. Yo pana pāyāso vā rasapiṇḍapāto vā niccama labbhati, evarūpanam pañitabhajanānam āvenikā thitikā kātabbā, tathā saparivārāya yāguyā mahagghānam phalānam pañitānañca khajjakānam. Pakatiṭṭhāyāgūphalakhajjakānam ekāva thitikā kātabbā. “Sappim āharissāmi” ti vutte sabbasappinānam ekāva thitikā vaṭṭati, tathā sabbatālanam. “Madhum āharissāmi” ti vutte pana madhuno ekāva thitikā vaṭṭati, tathā phānitassa laṭṭhimadhukādīnañca bhesajjānam. Sace pana gandhamālam saṅghuddesam denti, piṇḍapātikassa vaṭṭati, na vaṭṭatīti? Āmisasaveva paṭikkhittatā vaṭṭati. “Saṅgham uddissa dinnatā pana na gāhetabba” nti vadanti.

Uddesabhataḥkathā niṭṭhiti.

210. Nimantanam puggalikam ce, sayameva issaro. Saṅghikam pana uddesabhate vuttanayeneva gāhetabbam. Sace panetha dūto byatto hoti, “bhante, rājagehe bhikkhusaṅghassa bhataṃ gañhathā” ti avatvā “bhikkham gañhathā” ti vadati, piṇḍapātikānampi vaṭṭati. Atha dūto abyatto “bhataṃ gañhathā” ti vadati, bhattuddesako

byatto “bhatta”nti avatvā “bhante, tumhe yātha, tumhe yāthā”ti vadati, evampi piṇḍapātikānampi vaṭṭati, “tumahākam, bhante, paṭipāṭiyā bhattam pāpunāti”ti vutte pana na vaṭṭati. Sace nimantitum āgatamanusso āsanasālam pavisitvā “aṭṭha bhikkhū dethā”ti vā “aṭṭha patte dethā”ti vā vadati, evampi piṇḍapātikānam vaṭṭati, “tumhe ca tumhe ca gacchathā”ti vattabham. Sace “aṭṭha bhikkhū detha, bhattam ganhatha, aṭṭha patte detha, bhattam ganhathā”ti vā vadati, paṭipāṭiyā gāhetabbam. Gāhentena pana vicchinditvā “bhatta”nti avadantena “tumhe ca tumhe ca gacchathā”ti vutte piṇḍapātikānam vaṭṭati. “Bhante, tumhākam pattam detha, tumhe ethā”ti vutte pana “sādu upāsakā”ti gantabbam. “Saṅghato uddisitvā tumhe ethā”ti vuttepi ṭhītikāya gāhetabbam.

Nimantanabhattacharato pana pattatthāya āgatassa uddesabhatte vuttanayeneva ṭhītikāya patto dātabbo. Eko “saṅghato paṭipāṭiyā patta”nti avatvā kevalam “ekam pattam dethā”ti vatvā aggāhiteyeva patte yassa kassaci pattam gahetvā pūretvā āharati, tam pattasāmikasseva hoti. Uddesabhatte viya ṭhītikāya na gāhetabbam. Idhāpi yo āgantvā tuṅhībhūto ṭīṭhāti, so “kassa santikam āगतosī”ti vā “kassa pattam harissasī”ti vā na vattabbo. Pucchāsabhāgena hi “tumahākam santikam āгато, tumhākam pattam harissāmī”ti vadeyya, tato so bhikkhū bhikkhūhi jigucchānīyo assa. “Kuhim gacchasi, kim karonto āhindaṣī”ti pana vutte “tassa pattatthāya āगतomhī”ti vadantassa paṭipāṭibhattatṭhītikāya gahetvā patto dātabbo. “Bhattaharanapattam dethā”ti vuttepi paṭipāṭibhattatṭhītikāya eva dātabbo. Sace āharitvā “sabbo saṅgho bhūñjati”ti vadati, bhājetvā bhūñjitabbam. Pattasāmikassa atikkantampi ṭhītikam thapetvā aññam paṭipāṭibhattam gāhetabbam.

Eko pāṭiyā bhattam āharitvā “saṅghassa dammi”ti vadati, ālopabhattatṭhītikato paṭṭhāya ālopasankhepa bhājetabbam. Sace pana tuṅhībhūto acchati, “kassa te ābhataṃ, kassa dātukāmosī”ti na vattabbo. Sace pana “kuhim gacchasi, kim karonto āhindaṣī”ti vutte pana “saṅghassa me bhattam ābhataṃ, therānaṃ me bhattam ābhata”nti vadati, gahetvā ālopabhattatṭhītikāya bhājetabbam. Sace pana evam ābhataṃ bhattam bahu hoti, sakalasāghassa pahoti, abhīhatabhikkhā nāma, piṇḍapātikānampi vaṭṭati, ṭhītikāpucchānakkiccam natthi, therāsanato paṭṭhāya pattam pūretvā dātabbam.

Upāsako saṅghattherassa vā ganthadhutaṅgavasena abhiññātaṣṣa vā bhuttuuddesakassa vā pahīnati “amhākam bhattagahaṇatthāya aṭṭha bhikkhū gahetvā āgacchathā”ti, sacepi nātipaṭṭhākehi pesitam hoti, ime tayo janā pucchitum na labhanti, āruḷhāyeva mātīkam. Saṅghato aṭṭha bhikkhū uddisāpetvā attanavamehi gantabbam. Kasmā? Bhikkhusāghassa hi ete bhikkhū nissāya lābho uppajjati. Ganthadhutaṅgādīhi pana anabhiññāto āvāsīkabhikkhū āpucchitum labhati, tasmā tena “kim saṅghato ganhāmi, udāhu ye jānāmi, tehi saddhim āgacchāmī”ti mātīkam āropetvā yathā dāyākā vadanti, tathā paṭipajjitabbam. “Tumahākam nissitake vā ye vā jānātha, te gahetvā ethā”ti vutte pana ye icchanti, tehi saddhim gantum labhati. Sace “aṭṭha bhikkhū pahīnathā”ti pesenti, saṅghatova pesetabbā. Attanā sace aññasmim gāme sakkā hoti bhikkhā labhitum, añño gāmo gantabbo. Na sakkā ce hoti labhitum, soyeva gāmo piṇḍāya pavisitabbo.

Nimantitabhikkhū āsanasālaya nisinnā honti, tatra ce manussā “patte dethā”ti āgacchanti, animantītehi na dātabbā, “ete nimantitā bhikkhū”ti vattabbam, “tumhepi dethā”ti vutte pana dātum vaṭṭati. Ussavādīsu manussā sayameva parivenāni ca padhānagarāni ca gantvā tipītake ca dhammakathike ca bhikkhusatenapi saddhim nimantenti, tadā tehi ye jānanti, te gahetvā gantum vaṭṭati. Kasmā? Na hi mahābhikkhusāghena atthikā manussā parivenapadhānagarāni gacchanti, sannipatāṭṭhānatova yathāsatti yathābalaṃ bhikkhū ganhītvā gacchantīti.

Sace pana saṅghatthero vā ganthadhutaṅgavasena abhiññāto vā bhuttuuddesako vā aññatra vā vassam vasitvā katthaci vā gantvā puna sakaṭṭhānam āgacchati, manussā ca āgantukassa sakkāram karonti, ekavāram ye jānanti, te gahetvā gantabbam. Paṭibaddhakālo paṭṭhāya dutiyavāre āradde saṅghatoveya gahetvā gantabbam. Abhinavāgantukāya hutvā “nāti vā upaṭṭhāke vā passissāmī”ti gacchanti, tatra ce tesam nāti ca upaṭṭhāka ca sakkāram karonti, ettha pana ye jānanti, te gahetvā gantumpi vaṭṭati. Yo pana atilābhī hoti, sakaṭṭhānaṅca āgantukatṭhānaṅca ekasādisam, sabbattha manussā saṅghabhattam sajjetvāya nisīdanti, tena saṅghatova gahetvā gantabbanti ayam nimantane viseso. Avaseso sabbapaṅho uddesabhatte vuttanayeneva vedītabbo. **Kurundiyaṃ** pana “aṭṭha mahāthere dethāti vutte aṭṭha mahātherāva dātabbā”ti vuttam. Esa nayo majjhīmādisu. Sace pana avisesetvā “aṭṭha bhikkhū dethā”ti vadati, saṅghato dātabbāti.

Nimantanabhattakathā niṭṭhīti.

211. Salākabhattam pana “anujānāmi, bhikkhave, salākāya vā paṭṭikāya vā upanibandhitvā opuñjītvā bhattam uddisitu”nti (cūlava. 326) vacanato rukkasāramayāya salākāya vā veluvilīvatālapaṇḍīmāyāya paṭṭikāya vā “asukassa nāma salākabhata”nti evam akkharāni upanibandhitvā pacchīyam vā cīvarabhoge vā katvā sabbasalākāyo opuñjītvā punappunam heṭṭhupariyavasena āloetvā pañcaṅgasamannāgatena bhuttuuddesakena sace ṭhītikā atthi, ṭhītikato paṭṭhāya, no ce atthi, therāsanato paṭṭhāya salākā dātabbā. Pacchā āगतānampi ekābaddhavasena dūre ṭhītanampi uddesabhatte vuttanayeneva dātabbā.

Sace vihārassa samantato bahū gocaragāmā, bhikkhū pana na bahū, gāmasavenapi salākā pāpunanti. “Tumahākam asukagāme salākabhattam pāpunāti”ti gāmasavenapi gāhetabbam. Evam gāhentena sacepi ekamekasmim gāme nānappakārāni saṭṭhi salākabhattāni, sabbāni gahitāneva honti. Tassa pattagāmasamīpe aññānīpi dve ṭīni salākabhattāni honti, tāni tasseva dātabbāni. Na hi sakkā tesam kāraṇā aññam bhikkhum pahīnitunti.

Sace ekaccesu gāmesu bahūni salākabhattāni sallakkhetvā sattannampi aṭṭhannampi bhikkhūnam dātabbāni. Dentena pana catunnam pañcannam bhattānam salākāyo ekato bandhitvā dātabbā. Sace tam gāmam atikkamitvā añño gāmo hoti, tasmīna ekameva salākabhattam, tam pana pātova denti, tampi etesu bhikkhūsu ekassa niggahena datvā “pātova tam gahetvā pacchā orimagāme itarāni bhattāni ganhāhi”ti vattabbo. Sace orimagāme salākabhatesu aggahiteseva gahitasānāya gacchati, parabhāgagāme salākabhattam gahetvā puna vihāram āgantvā itarāni gahetvā orimagāmo gantabbo. Na hi bahisīmāya saṅghalābho gāhetum labhatīti ayam nayo **kurundiyaṃ** vutto. Sace pana bhikkhū bahū honti, gāmasavena salākā na pāpunanti, vīthivasena vā vīthiyam ekagehavasena vā ekakulavasena vā gāhetabbam. Vīthīādīsu ca yattha bahūni bhattāni, tattha gāme vuttanayeneva bahīnam bhikkhūnam gāhetabbāni, salākāsu asati uddisitvāpi gāhetabbāni.

212. Salākādāyakena pana vattam jānitabbam. Tena hi kālasseva vuttṭhāya pattacīvaram gahetvā bhōjanasālam gantvā asammatṭhatṭhānam sammajjitvā pāniyam pariḥōjanīyam upaṭṭhāpetvā “idāni bhikkhūhi vattam katam bhavissati”ti kālam sallakkhetvā ghaṇṭim paharitvā bhikkhūsu sannipāṭītesu pathamameva vāragāme salākabhattam gāhetabbam. “tuyham asukasmim nāma vāragāme ekasādi pāpunāti, tatra gacchā”ti vattabbam. Sace abhīrekaḡāvute gāmo hoti, tam divasam gacchantā kilamanti, “sve tuyham vāragāme pāpunāti”ti ajjeva gāhetabbam. Yo vāragāmam pesiyamāno na gacchati, aññam salākāmaggi, na dātabbā. Saddhānāhi manussānam puññāni ca saṅghassa ca lābhacchedo hoti, tasmā tassa dutiyepi tatiyepi divase aññā salākā na dātabbā, “attano pattatṭhānam gantvā bhūñjāhi”ti vattabbo, ṭīni pana divasāni āgacchantassa vāragāmato orimavāragāme salākā gāhetabbā. Tañce na ganhāti, tato paṭṭhāya tassa aññam salākā dātum na vaṭṭati, danḡakammam dalham kātabbam. Saṭṭhito vā pañāsato vā na pariḥāpetabbam. Vāragāme gahetvā vihāravāro gāhetabbo, “tuyham vihāravāro pāpunāti”ti vattabbam. Vihāravārikassa dve tisso yāgusalākāyo tisso catasso bhattasalākāyo ca dātabbā, nibaddham katvā pana na dātabbā. Yāgubhattadāyākā hi “amhākam yāgubhattam vihāragopakāvabhuñjanti”ti aññattham āpajjeyyū, tasmā aññesu kulesu dātabbā.

Sace vihāravārikānam sabhāgā āharitvā denti, iccetam kusalam. No ce, vāram gahetvā tesam yāgubhattam āharāpetabbam, tāva nesam salākā phātikammameva bhavanti. Vassaggena pattatṭhāne pana aññampi pañābhattasalākānam ganhītum labhantiyeva. Atīrekauttarībhāngassa ekacārikabhattassa visum ṭhītikam katvā salākā dātabbā. Sace yena salākā laddhā, so tam divasam tam bhattam na labhati, puna divase gāhetabbam. Bhattāñneva labhati, na uttarībhāngam, evampi puna gāhetabbam. Khīrabhattasalākāyapi eseva nayo. Sace pana khīrameva labhati, na bhattam, khīralābhato paṭṭhāya puna na gāhetabbam. Dve ṭīni ekacārikabhattāni ekasseva pāpunanti, dubbhikkhasamāye saṅghanavassena laddhālāke vijātetvā visum gāhetabbāni. Pākatikasalākābhattam aladdhassapi punadivase gāhetabbam.

Sace khuddako vihāro hoti, sabbe bhikkhū ekasambhogā, ucchasalākāmo gāhentena yassa kassaci sammukhībhūtassa pāpetvā mahātherādīnam divā tacchetvā dātum vaṭṭati. Rasasalākāmo pāpetvā pacchābhattampi parissāvetvā phānitam vā kāretvā piṇḍapātikādīnampi dātabbam, āgantukānam āगतānāgatabhāvam nītvā gāhetabbā. Mahāāvase ṭhītikam katvā gāhetabbā. Takkasalākampi sabhāgāṭṭhāyepi pāpetvā vā dhūmāpetvā pacāpetvā vā therānam dātum vaṭṭati. Mahāāvase vuttanayeneva paṭipajjitabbam. Phalasalākāpūvasalākābhessajjagandhamālāsālākāyopī visum ṭhītikāya gāhetabbā. Bhesajjīdisālākāyo cettha kiñcāpi piṇḍapātikānampi vaṭṭati, salākāvasena pana gāhitattā na sādītābbā. Aggabhikkhāmattam salākābhattam denti, ṭhītikam pucchitvā gāhetabbam. Asatīyā ṭhītikāya therāsanato paṭṭhāya gāhetabbam. Sace tādisāni bhattāni bahūni honti, ekekassa bhikkhuno dve ṭīni dātabbāni. No ce, ekekameva datvā paṭipāṭiyā gatāya puna therāsanato paṭṭhāya dātabbam. Atha antarāva upacchijjati, ṭhītikā sallakkhetabbā. Yadi pana tādisam bhattam nibaddhameva hoti, yassa pāpunāti, so vattabbo “laddhā vā aladdhā vā svepi ganheyāsī”ti. Ekam anibaddham hoti, labhanavase pana yāvadattham labhati. Alabhanadivāsā bahutarā honti, tam yassa pāpunāti, so alabhitvā “sve ganheyāsī”ti vattabbo.

Yo salākāsu gahitāsu pacchā āgacchati, tassa atikkantāva salākā na upaṭṭhāpetvā dātabbā. Salākā nāma paharaṇato paṭṭhāya āgantvā hattham pasārentova labhati, aññassa āgantvā samīpe ṭhītasāpi atikkantā atikkantāva hoti. Sace panassa añño ganhanto atthi, sayam anāgotopi labhati, sabhāgāṭṭhāne “asuko anāgato”ti nītvā “ayam tassa salākā”ti thapetum vaṭṭati. Sace “anāgatassa na dātabbā”ti katīkam karonti, adhammikā hoti. Antoupacāre thītassa hi bhājanīyabhaṇḡam pāpunāti. Sace pana “anāgatassa dethā”ti mahāsaddam karonti, danḡakammam thapetabbam, “āgantvā ganhanū”ti vattabbam. Cha pañcasalākā paṭṭhā honti, bhuttuuddesako dāyākānam nāmam na sarati, so ce naṭṭhasalākā mahātherassa vā attano vā pāpetvā bhikkhū vadeyya “mayā asukagāme salākābhattam mayham pāpitam, tumhe tattha laddhasalākābhattam

bhuñjeyyāthā”ti, vaṭṭati, vihāre apāpitaṃ pana āsanasālāya taṃ bhattaṃ labhivā tattheva pāpetvā bhuñjitum na vaṭṭati. “Aja paṭṭhāya mayhaṃ salākabhattaṃ gaṇhathā”ti vutte tatra āsanasālāya gāhetum na vaṭṭati, vihāraṃ ānetvā gāhetabbam. “Sve paṭṭhāyā”ti vutte pana bhattudesakassa ācikkhitabbam “sve paṭṭhāya asukakulamāna salākabhattaṃ deti, salāgagāhaṇakāle sareyyāsi”ti. Dubbhikkhe salākabhattaṃ pacchindivā subhikkhe jāte kañci bhikkhūṃ disvā “aja paṭṭhāya amhākaṃ salākabhattaṃ gaṇhathā”ti puna paṭṭhapenti, antogāme agāhetvā vihāraṃ ānetvā gāhetabbam. Idañhi salākabhattaṃ nāma uddesabbhattasadisam na hoti, vihārameva sandhāya dīyati, tasmā bahiupacāre gāhetum na vaṭṭati, “sve paṭṭhāyā”ti vutte pana vihāre gāhetabbameva.

Gamiko bhikkhu yaṃ disābhāgāṃ gantukāmo, tattha aññena vāragāmasalākā laddhā hoti, taṃ gahevā itaraṃ bhikkhūṃ “mayhaṃ pattasālākāṃ tvam gaṇhāhi”ti vatvā gantum vaṭṭati. Tena pana upacārasīmaṃ anattikkanteyeva tasmim tassa salākā gāhetabbā. Chadditavihāre vasitvā manussā “bodhicetiyaḍḍini jaggitvā bhuñjantū”ti salākabhattaṃ paṭṭhapenti, bhikkhū sabhāgapaṭṭhānesu vasitvā kālasseva gantvā tattha vattaṃ karitvā taṃ bhattaṃ bhuñjanti, vaṭṭati. Sace tesu svātanāya attano pāpetvā gatesu āgantuko bhikkhu chadditavihāre vasitvā kālasseva vattaṃ katvā ghaṇṭim paharivā salākabhattaṃ attano pāpetvā āsanasālāṃ gacchati, sova tassa bhattassa issaro. Yo pana bhikkhūsu vattaṃ karontesuyeva bhūmiyaṃ dve tayo sammūjanīpāhāre datvā ghaṇṭim paharivā “dhuragāme salākabhattaṃ mayhaṃ pāpuṇāti”ti gacchati, tassa taṃ corikāya gahitattā na pāpuṇāti, vattaṃ katvā pāpetvā pacchāgatabhikkhūnaṃyeva hoti.

Eko gāmo atidūre hoti, bhikkhū niccaṃ gantum na icchanti, manussā “mayhaṃ puññaṃ paribāhiraṃ homā”ti vadanti, ye tassa gāmassa āsanavihāre sabhāgabhiikkhū, te vattabbā “imesaṃ bhikkhūnaṃ anāgatadivase tumhe bhuñjathā”ti, salākā pana devasikā pāpetabbā. Tā ca kho pana ghaṇṭipaharaṇamattena vā pacchicālanamattena vā pāpitā na honti, pacchimāna gahevā salākā pīṭhake ākiritabbā, pacchi pana mukhavaṭṭiyaṃ na gahetabbā. Sace hi tattha ahi vā vicchiko vā bhavēya, dukkhā uppādeyya, tasmā heṭṭhā gahevā pacchimāna parammukhaṃ katvā salākā ākiritabbā “sacepi sappo bhavissati, ettova palāyissati”ti. Evaṃ salākā ākiritvā gāmadivasena pubbe vuttanayeneva gāhetabbā.

Apica ekam mahātherassa pāpetvā “avasesā mayhaṃ pāpuṇanti”ti attano pāpetvā vattaṃ katvā cetiyaṃ vanditvā vitakkamālake ṭhitehi bhikkhūhi “pāpitā, āvuso, salākā”ti vutte “āma, bhante, tumhe gatagatagāme salākabhattaṃ gaṇhathā”ti vattabbam. Evañhi pāpitāpi supāpitāva honti. Bhikkhū sabbarattim dhammassavanatthaṃ aññāṃ vihāraṃ gacchantā “mayhaṃ tattha dānaṃ aggahetvā amhākaṃ gocaragāme piṇḍāya caritvā āgāmissāmā”ti salākā aggahetvā gatā vihāre therassa pattam salākabhattaṃ bhuñjitum āgacchanti, vaṭṭati. Atha mahātheropi “ahaṃ idha kiṃ karomi”ti tehiyeva saddhim gacchati, tehi gatavihāre abhuñjitvā gocaragāmaṃ anuppatthehi “detha, bhante, patte, salākāyaguāḍḍini āharissāmā”ti vutte pattā na dātābba. Kasmā, bhante, na dethāti. Vihāraṭṭhakaṃ bhattaṃ vihāre vuttānaṃ pāpuṇāti, mayhaṃ aññavihāre vuttāti. “Detha, bhante, na mayhaṃ vihāre pālīkāya dema, tumhākaṃ dema, gaṇhathā amhākaṃ bhikkhā”nti vutte pana vaṭṭati.

Salākabhattakathā niṭṭhitā.

213. Pakkhikādisu pana yaṃ abhilakkhitesu cātuddasī pañcadasī pañcamī aṭṭhamitū imesu pakkhesu kammappasutehi uposathaṃ kātum satikaraṇatthāya dīyati, taṃ pakkhikam nāma. Taṃ salākabhattagatikameva hoti, gāhetvā bhuñjitabbam. Sace salākabhattampi pakkhikabhattampi bahum sabbesaṃ vinivijjhivā gacchati, dvepi bhattāni visum visum gāhetabbāni. Sace bhikkhusaṅgho mahā, pakkhikam gāhetvā tassa ṭhītikāya salākabhattaṃ gāhetabbam, salākabhattaṃ vā gāhāpetvā tassa ṭhītikāya pakkhikam gāhetabbam. Yesaṃ na pāpuṇāti, te piṇḍāya carissanti. Sace dvepi bhattāni bahūni, bhikkhū mandā, salākabhattaṃ nāma devasikam labbhati, tasmā taṃ ṭhāpetvā “pakkhikam, āvuso, bhuñjathā”ti pakkhikameva dātābba. Pakkhikam paṇītam denti, visum ṭhītikā kātābba, “sve pakkho”ti ajja pakkhikam na gāhetabbam. Sace pana dāyakaṃ vadanti “svepi amhākaṃ ghare lūkhabhattaṃ bhavissati, ajjeva pakkhikabhattaṃ uddisathā”ti, evam vaṭṭati.

Uposathikam nāma anvaḍḍhamāse uposathadivase uposathāṅgāni samādiyitvā yaṃ attanā bhuñjati, tadeva dīyati. **Pātipadikam** nāma “uposathe bahū saddhā pasannā bhikkhūnaṃ sakkāraṃ karonti, pātipade pana bhikkhū kilamanti, pātipade dinnam dubbhikkhadānasadisam mahapphalam hoti, uposathakammaṃ vā parisuddhasīlanam dutiyadivase dinnam mahapphalam hoti”ti sallakkhetvā pātipade dīyamānakadānaṃ. Tampi ubhayaṃ salākabhattagatikameva. Iti imāni sattapi bhattāni piṇḍapātikānaṃ na vaṭṭanti, dhutaṅghedam karontiyeva.

214. Aparānīpi cīvarakkhandhake (mahāva. 350) visākhāya varam yācitvā dinnāni āgantukabhattaṃ gamikabhattaṃ gilānabhattaṃ gilānupaṭṭhākabhattanti cattāri bhattāni pāliyaṃ āgatēva. Tattha āgantukānaṃ dinnam bhattaṃ **āgantukabhattaṃ**. Esa nayo sesesu. Sace panettha āgantukabhattānīpi āgantukāpi bahū honti, sabbesaṃ ekekaṃ gāhetabbam. Bhattesu appahontesu ṭhītikāya gāhetabbam. Eko āgantuko paṭhamameva āgantvā sabbam āgantukabhattaṃ attano āgantvā nisīdati, sabbam tasveva hoti. Pacchā āgatehi āgantukehi tena dinnāni paribhuñjitābāni. Tenapi ekam attano gahevā sesāni dātābāni. Ayam ulāratā. Sace pana paṭhamam āgantvāpi attano aggahetvā tuñhībhūto nisīdati, pacchā āgatehi saddhim paṭipāyā gaṇhitabbam. Sace niccaṃ āgantukā āgacchanti, āgatadivaseyeva bhuñjitabbam. Antarantārā ce āgacchanti, dve tīni divasāni bhuñjitabbam. **Mahāpaccariyaṃ** pana “satta divasāni bhuñjitum vaṭṭati”ti vuttam. Āvāsiko katthaci gantvā āgato, tenapi āgantukabhattaṃ bhuñjitabbam. Sace pana taṃ vihāre nibandhāpitaṃ hoti, vihāre gāhetabbam. Atha vihāro dūre hoti, āsanasālāya nibandhāpitaṃ, āsanasālāya gāhetabbam. Sace pana dāyakaṃ “āgantukesu asati āvāsikāpi bhuñjantū”ti vadanti, vaṭṭati, avutte pana na vaṭṭati.

Gamikabhatepi ayameva kathāmaggo. Ayam pana viseso – āgantuko āgantukabhattameva labhati, gamiko āgantukabhattampi gamikabhattampi. Āvāsikopi pakkamitukāmo gamiko hoti, gamikabhattaṃ labhati. Yathā pana āgantukabhattaṃ, evamidam dve tīni vā satta vā divasāni na labhati. “Gamissāmi”ti bhuttoṇi taṃ divasaṃ kenaci kāraṇena na gato, punadivasepi bhuñjitum vaṭṭati saussāhattā. “Gamissāmi”ti bhuttassa corā vā pantham rundhanti, udakam vā devo vā vassati, satho vā na gacchati, saussāhena bhuñjitabbam. “Ete upaddave oloketena dve tayo divase bhuñjitum vaṭṭati”ti **mahāpaccariyaṃ** vuttam. “Gamissāmi gamissāmi”ti pana lesam oḍḍetvā bhuñjitum na labhati.

Gilānabhattampi sace sabbesaṃ gilānānaṃ pahoti, taṃ sabbesaṃ dātābba. No ce, ṭhītikam katvā gāhetabbam. Eko gilāno arogarūpo sakkoti antogāmaṃ gantum, eko na sakkoti, ayam mahāgilāno nāma, etassa gilānabhattaṃ dātābba. Dve mahāgilānā, eko lābhi abhiññāto bahum khādanīyabhojanīyaṃ labhati, eko anātho appalābhathāya antogāmaṃ pavasati, etassa gilānabhattaṃ dātābba. Gilānabhate divasaparicchedo natthi, yāva rogo na vūpasammati, sappāyabhojanam abhuñjanto na yāpeti, tāva bhuñjitabbam. Yadā pana missakayāgum vā missakabhattaṃ vā bhuttassapi rogo na kuppāti, tato paṭṭhāya na bhuñjitabbam.

Gilānupaṭṭhākabhattampi yaṃ sabbesaṃ pahoti, taṃ sabbesaṃ dātābba. No ce pahoti, ṭhītikam katvā gāhetabbam. Idampi dvīsu gilānesu mahāgilānupaṭṭhākassa gāhetabbam, dvīsu mahāgilānesu anāthagilānupaṭṭhākassa. Yaṃ kulam gilānabhattampi deti gilānupaṭṭhākabhattampi, tattha yassa gilānassa gilānabhattaṃ pāpuṇāti, tadupaṭṭhākassapi tattheva gāhetabbam. Gilānupaṭṭhākabhatepi divasaparicchedo natthi, yāva gilāno labhati, tāvassa upaṭṭhākoṇi labhatīti. Imāni cattāri bhattāni sace evam dinnāni honti “āgantukagamikāgilānupaṭṭhākā mama bhikkham gaṇhantū”ti, piṇḍapātikānaṃ vaṭṭati. Sace pana “āgantukāḍḍinaṃ catunnaṃ bhattaṃ nibandhāpemi, mama bhattaṃ gaṇhantū”ti evam dinnāni honti, piṇḍapātikānaṃ na vaṭṭati.

215. Aparānīpi dhurabhattaṃ kuṭibhattam vārakabhattanti tīni bhattāni. Tattha **dhurabhattanti** niccabhattaṃ vuccati, taṃ duvidham saṅghikaṃ puggalikaṃ. Tattha yaṃ “saṅghassa dhurabhattaṃ demā”ti nibandhāpitaṃ, taṃ salākabhattagatikam. “Mama nibaddhabhikkham gaṇhantū”ti vatvā dinnam pana piṇḍapātikānaṃ vaṭṭati. Puggalikepi “tumhākaṃ dhurabhattaṃ dammi”ti vutte piṇḍapātikāno ce, na vaṭṭati, “mama nibaddhabhikkham gaṇhathā”ti vutte pana vaṭṭati, sādītābba. Sace pacchā katipāhe vītvatte “dhurabhattaṃ gaṇhathā”ti vadati, mūle suttho sampāticchitattā vaṭṭati.

Kuṭibhattam nāma yaṃ saṅghassa āvasam kāretvā “amhākaṃ senāsanavāsino amhākaṃyeva bhattaṃ gaṇhantū”ti evam nibandhāpitaṃ, taṃ salākabhattagatikameva hoti, gāhetvā bhuñjitabbam. “Amhākaṃ senāsanavāsino amhākaṃyeva bhikkham gaṇhantū”ti vutte pana piṇḍapātikānaṃ vaṭṭati. Yaṃ pana puggale pasiditvā tassa āvasam katvā “tumhākaṃ demā”ti dinnam, taṃ tasveva hoti, tasmim katthaci gate nissitakehi bhuñjitabbam.

Vārakabhattaṃ nāma dubbhikkhasamāyā “vārena bhikkhū jaggissāmā”ti dhuragehato paṭṭhāya dinnam, tampi bhikkhāvācānaṃ dinnam piṇḍapātikānaṃ vaṭṭati, “vārakabhatta”nti vutte pana salākabhattagatikam hoti. Sace taṇḍulāḍḍini pesenti “sāmaṇerā pacitvā dentū”ti, piṇḍapātikānaṃ vaṭṭati. Iti imāni ca tīni, āgantukabhattāḍḍini ca cattāri satta, tāni saṅghabhattāḍḍini saha cūddasa bhattāni honti.

216. Aṭṭhakathāyaṃ pana vihārabhattam aṭṭhakabhattaṃ catukkabhattaṃ gulhakabhattanti aññānīpi cattāri bhattāni vuttāni. Tattha **vihārabhattam** nāma vihāre tatrūpābhattam, taṃ saṅghabhattena saṅghatim. Taṃ pana tissamahāvihāracittalāpabbatādisu paṭisambhidāppatthehi khīṇāsavehi yathā piṇḍapātikānaṃpi sakkā honti paribhuñjitum, tathā paṭiggahitattā tādiseṃ ṭhānesu piṇḍapātikānaṃpi vaṭṭati. “Aṭṭhanam bhikkhūnaṃ dema, catunnaṃ demā”ti evam dinnam pana **aṭṭhakabhattaṃyeva catukkabhattaṃyeva**, tampi bhikkhāvācānaṃ dinnam piṇḍapātikānaṃ vaṭṭati. Mahābhāsīkāreṇa atirasakapūvena pattam thaketvā dinnam **gulhakabhattaṃ** nāma. Imāni tīni salākabhattagatikāneva. Aparampi **gulhakabhattaṃ** nāma atthi, idhekkace manussā mahādhammassavanaṃ vihārapūjānaṃ kāretvā “sakalasāṅghassa dātum na sakkoma, dve tīni bhikkhusatāni amhākaṃ bhikkham gaṇhantū”ti bhikkhuparicchedajānanatthaṃ gulhake denti, idaṃ piṇḍapātikānaṃpi vaṭṭati.

Pinḍapātabhājanīyam niṭṭhitam.

217. Gilānapaccayabhājanīyam pana evaṃ veditabbaṃ (cūlava. aṭṭha. 325 pakkhikabhaddādikathā) – sappiḍḍisu bhesajjesu rājarājamahāmettā sappissa tāva kumbhasatampi kumbhasahassampi vihāram pesenti, ghaṇṭim paharivā therāsanato paṭṭhāya gahitabhājanam pūretvā dātabbam, piṇḍapāṭikānampi vaṭṭati. Sace alasajātikā mahātherā pacchā āgacchanti, “bhante, visativassānam dīyati, tumhākaṃ ṭhitikā atikkantā”ti na vattabbā, ṭhitikaṃ ṭhapetvā tesam datvā pacchā ṭhitikāya dātabbam. “Asukavīhāre bahu sappi uppanna”nti sutvā yojanantaravihāratopi bhikkhū āgacchanti, sampattasampattānampi ṭhitatṭhānato paṭṭhāya dātabbam. Asampattānampi upacārasīmaṃ pavīṭṭhānam antevāsikāḍḍisu ganhantesu dātabbameva. “Bahiupacārasīmāya ṭhitānam detthā”ti vadanti, na dātabbam. Sace pana upacārasīmaṃ okkantehi ekābaddhā hutvā attano vihāradvāre antovihāreyeva vā honti, parisavasena vadḍhitā nāma sīmā hoti, tasmā dātabbā. Saṅghanavakassa dinnepi pacchā āgatānam dātabbameva. Dutiyaḅhāge pana therāsanam āruḷhe āgatānam pathamabhāgo na pāpuṇāti, dutiyaḅhāgato vassaggena dātabbam. Antoupacārasīmaṃ pavisitvā yattha katthaci dinnam hoti, sabbaṃ sannipāṭaṭṭhāneyeva bhājetabbaṃ.

Yasmiṃ vihāre dasa bhikkhū, daseva ca sappikumbhā dīyanti, ekekakumbhavasena bhājetabbaṃ. Eko sappikumbho hoti, dasabhikkhūhi bhājetvā gahetabbaṃ. Sace “yathāṭhitameva amhākaṃ pāpuṇāti”ti ganhanti, duggahitam, taṃ gatagataṭṭhāne saṅghikameva hoti. Kumbham pana āvajjetvā ṭhālake thokaṃ sappim katvā “idam mahātherassa pāpuṇāti, avasesam amhākaṃ pāpuṇāti”ti vatvā tampi kumbhēyeva ākirivā yathicchitam gahetvā gantabbaṃ. Sace thinam sappi hoti, lekham katvā “lekhatō parabhāgo mahātherassa pāpuṇāti, avasesam amhāka”nti gahitam suggahitam. Vuttaparichedato unādhikesu bhikkhūsu sappikumbhesu ca eteneva upāyena bhājetabbaṃ. Sace paneko bhikkho, eko kumbho hoti, ghaṇṭim paharivā “āyam mayham pāpuṇāti”ti gahetum vaṭṭati. “Āyam pathamabhāgo mayham pāpuṇāti, āyam dutiyaḅhāgo”ti evaṃ thokaṃ thokampi pāpetum vaṭṭati. Esa navyo navaṇṭāḍḍisupi. Yasmiṃ pana vipassanatilatēlādīmi lekhaṃ na santiṭṭhāti, taṃ uddharivā bhājetabbaṃ. Siṅgiveramaricāḍḍibhesajjampi avasesapattatṭhālakādisamanaparikkhāropi sabbo vuttānurūpeneva nāyena suṭṭhu sallakkhetvā bhājetabboti. Āyam gilānapaccayabhājanīyakathā.

218. Idāni senāsanaggāhe vinicchayo veditabbo (cūlava. aṭṭha. 318) – āyam senāsanaggāho nāma duvidho hoti utukāle ca vassāvāse ca. Tattha **utukāle** tāva keci āgantukā bhikkhū purebhattam āgacchanti, keci pacchābhattam pathamayāmaṃ majjhīmayāmaṃ pacchimayāmaṃ vā. Ye yadā āgacchanti, tesam tadāva bhikkhū uṭṭhāpetvā senāsanam dātabbam, akālo nāma natthi. Senāsanapaññāpakena pana paṇḍitena bhavittabbaṃ, ekaṃ vā dve vā mañcatṭhānāni ṭhapetabbāni. Sace vikāle eko vā dve vā therā āgacchanti, te vattabbā “bhante, ādito paṭṭhāya vuttḅhāpiyamāne sabbepi bhikkhū ubbhaṇḍikā bhavissanti, tumhe amhākaṃ vasaṇatṭhāne vasathā”ti.

Bahūsu pana āgatesu vuttḅhāpetvā patipāṭiyā dātabbam. Sace ekekaṃ pariveṇam pahoti, ekekaṃ pariveṇam dātabbam. Tattha aggisālādīghasālāmaṇḍalamālādayo sabbepi tasseva pāpuṇāti. Evaṃ appahonte pāsādaggena dātabbam, pāsādesu appahontesu ovarakaggena dātabbam, ovarakesu appahontesu seyyaggena dātabbam, seyyaggesu appahontesu mañcatṭhānena dātabbam, mañcatṭhāne appahonte ekapīṭhakatṭhānavasena dātabbam, bhikkhuno pana ṭhitokāsamattam na gāhetabbaṃ. Etañhi senāsanam nāma na hoti. Pīṭhakatṭhāne pana appahonte ekaṃ mañcatṭhānam vā ekaṃ pīṭhātṭhānam vā “vārena vārena, bhante, vissamathā”ti tinnaṃ janānam dātabbam. Na hi sakkā sītasāmaye sabbarattim ājjhokāseva vasitum. Mahātherena pathamayāmaṃ vissamitvā nikkhamitvā dutiyatherassa vattabbaṃ “āvuso idha pavisāhi”ti. Sace mahāthero niddāgaruko hoti, kālam na jānāti, ukkāsītvā dvāram ākoṭevā “bhante kālo jāto, sītam anudatthi”ti vattabbaṃ. Tena nikkhamitvā okāso dātabbo, āditum na labhati. Dutiyaṭṭhānenapi majjhīmayāmaṃ vissamitvā purimanayeneva itarassa dātabbam. Niddāgaruko vuttanayeneva vuttḅhāpetabbo. Evaṃ ekarattim ekamañcatṭhānam tinnaṃ dātabbam. Jambudīpe pana ekacce bhikkhū “senāsanam nāma mañcatṭhānam vā pīṭhātṭhānam vā kiñcīdeva kassaci sappāyam hoti, kassaci asappāya”nti āgantukā hontu vā mā vā, devasīkaṃ senāsanam gāhenti. Āyam utukāle senāsanaggāho nāma.

219. Vassāvāse pana atthi āgantukavattam, atthi āvāsīkavattam. Āgantukena tāva sakaṭṭhānam muñcitvā aññattha gantvā vasitukāmena vassūpanāyīkadivasameva tattha na gantabbaṃ. Vasaṇatṭhānam vā hi tātra sambādham bhavēyeva, bhikkhācāro vā na sampajjēyeva, tena na phāsukaṃ vihāreyeva, tasmā “idāni māsamattena vassūpanāyīkā bhavissati”ti taṃ vihāram pavisittabbaṃ. Tattha māsamattam vasanto sace uddesatthiko, uddesasampattim sallakkhetvā, sace kammatṭhāniko, kammatṭhānasappāyatam sallakkhetvā, sace paccayathiko, paccayalābham sallakkhetvā antovase sukham vasissati. Sakaṭṭhānato ca tattha gacchantena na gocaragāmo ghaṭṭetabbo. Na tattha manussā bhāṇetam “tumhe nissāyā salākabhaddāḍḍīni vā yāgukhājakkāḍḍīni vā vassāvāsīkaṃ vā natthi, āyam cetiyassa parikkhāro, āyam uposathāgāressa, idam tālañceva sūci ca, sampatṭicchatha tumhākaṃ vihāra”nti. Senāsanam pana jaggitvā dārubbhaṇḍamattikābhaṇḍāni paṭisāmetvā gamikavattam pūretvā gantabbaṃ.

Evaṃ gacchantenapi daharehi pattacīvarabhaṇḍikāyo ukkipāpetvā telanālikattaradaṇḍāḍḍīni gāhetvā chattam paggayha attānam dassentena gāmadvāreṇeva na gantabbaṃ, paṭicchannena aṭavimaggena gantabbaṃ. Aṭavimagge asati gumbāḍḍīni maddantena na gantabbaṃ, gamikavattam pana pūretvā vitakkaṃ chinditvā suddhacittena gamanavatteneva gantabbaṃ. Sace pana gāmadvārena maggo hoti, gacchantānaṃ nam saparivāram disvā manussā “amhākaṃ thero viyā”ti upadhāvitvā “kuhiṃ, bhante, sabbaṃparikkhāre gahetvā gacchathā”ti vadanti, tesu ce eko evaṃ vadati “vassūpanāyīkako nāmāyam, yattha antovassenibaddhābhikkhācāro bhaṇḍapāṭicchādanāca labbhati, tattha bhikkhū gacchanti”ti, tassa ce sutvā te manussā “bhante, imasmimpi gāme jano bhūjati ceva nivāseti ca, mā aññattha gacchathā”ti vatvā mitṭamacce pakkosivā sabbe sammantayitvā vihāre nibaddhavaṭṭāna salākabhaddāḍḍīni ca vassāvāsīkaṃ ṭhapetvā “idheva, bhante, vasathā”ti yācanti, sabbesam sādītum vaṭṭati. Sabbañcetam kappiyañceva anavajjati. **Kurundiyaṃ** pana “kuhiṃ gacchathāti vutte ‘asukatṭhāna’nti vatvā ‘kasmā tattha gacchathā’ti vutte ‘kāraṇam ācikkhitabba’”nti vuttam. Ubhayampi panetaṃ suddhacittatṭvā anavajjam. Idam **āgantukavattam** nāma.

Idam pana **āvāsīkavattam**. Paṭīkacceva hi āvāsīkēhi vihāro jaggitabbo, khaṇḍaphullapaṭisānkharanaparibhaṇḍāni kātabbāni, rattitṭhānadivāṭṭhānavaccakūṭipassāvāṭṭhānāni padhānagaravīhāramaggoṭi imāni sabbāni paṭijaggitabbāni. Cetiye sudhākamam mundavedikāya telamakkhanam mañcatṭhājagananti idampi sabbam kātabbam “vassam vasitukāma āgantvā uddesaparipucchākammatṭhānānyogāḍḍīni karontā sukham vasissanti”ti. Kataparikkammehi āsālījunhapañcamito paṭṭhāya vassāvāsīkaṃ pucchittabbaṃ. Kattha pucchittabbaṃ? Yato pakatīyā labbhati. Yehi pana na dinnapubbam, te pucchitum na vaṭṭati. Kasmā pucchittabbaṃ? Kadāci hi manussā denti, kadāci dubbhikkhāḍḍīni upaddutā na denti, tattha ye na dassanti, te apucchitvā vassāvāsīke gāhite gāhitabhikkhūnam lābhantarāyo hoti, tasmā pucchitvā gāhetabbaṃ.

Pucchantena “tumhākaṃ vassāvāsīkaṃ gāhanakālo upakaṭṭho”ti vattabbaṃ. Sace vadanti “bhante, imam samvaccharaṃ chātakāḍḍīni upaddutamha, na sakkoma dātu”nti vā “yam pubbe dema, tato unātarāṃ dassāmā”ti vā “idāni kappāso sulabbo, yam pubbe dema, tato bahutaram dassāmā”ti vā, taṃ sallakkhetvā tadanurūpena nāyena tesam senāse bhikkhūnam vassāvāsīkaṃ gāhetabbaṃ. Sace manussā vadanti “yassa amhākaṃ vassāvāsīkaṃ pāpuṇāti, so temāsam pānīyam upaṭṭhāpetu, vihāramaggaṃ jaggatu, cetiyaṅgaṇabodhiyaṅgaṇāni jaggatu, bodhirukkhe udakam āsiñcatū”ti, yassa tam pāpuṇāti, tassa ācikkhitabbaṃ. Yo pana gāmo paṭīkamma yojanadvīyojanantare hoti, tatra ce kulāni upanikkhepaṃ ṭhapetvā pahāre vassāvāsīkaṃ dettiyeva, tāni kulāni āpucchitvāpi tesam senāse vattam katvā vasantassa vassāvāsītā gāhetabbaṃ. Sace pana tesam senāse paṃsukūliko vasati, āgatañca tam disvā “tumhākaṃ vassāvāsīkaṃ demā”ti vadanti, tena saṅghassa ācikkhitabbaṃ. Sace tāni kulāni saṅghassa dātum na icchanti, “tumhākaṃyeva demā”ti vadanti, sabhāgo bhikkhu “vattam katvā ganhāhi”ti vattabbo. Paṃsukūlikassa panetaṃ na vaṭṭati. Iti saddhēdayyadāyakamanussā pucchitabbā.

Tatrappāde pana kappiyākārakā pucchitabbā. Kathaṃ pucchitabbā? Kim, āvuso, saṅghassa bhaṇḍapāṭicchādanam bhavissati? Sace vadanti “bhavissati, bhante, ekekassa navathasāṭakam dassāma, vassāvāsīkaṃ gāhetā”ti, gāhetabbaṃ. Sacepi vadanti “sātākā natthi, vatthu pana atthi, gāhetā, bhante”ti, vatthumhi santepi gāhetum vaṭṭatiyeva. Kappiyākārakānañhi hatthe “kappiyabhaṇḍam paribhūjathā”ti dinnavattuto yam yam kappiyam, sabbam paribhūjittum anuññātam. Yam panettha piṇḍapāṭatṭhāya gilānapaccayathāya ca uddissa dinnam, taṃ cīvare upanāmetehi saṅghasuṭṭhāya apaloketvā upanāmetabbaṃ, senāsanatṭhāya pana uddissa dinnam garubhaṇḍam hoti. Cīvaravaseneva pana catupaccayavasena vā dinnam cīvare upanāmetānam apalokanakammakiccam natthi. Apalokanakammam karontehi ca puggalavaseneva kātabbam, saṅghavasena na kātabbam. Jātarūparajātavasenepi āmakadhaññavasena vā apalokanakammam na vaṭṭati, kappiyabhaṇḍavasena cīvaratanḍulādivaseneva ca vaṭṭati. Tam pana evaṃ kattabbaṃ “idāni subhikkham sulabhapaṇḍam, bhikkhū cīvarena kilamanti, ettakaṃ nāma tanḍulabhāgam bhikkhūnam cīvaram kātum ruccati”ti, “gilānapaccayo sulabbo, gilāno vā natthi, ettakaṃ nāma tanḍulabhāgam bhikkhūnam cīvaram kātum ruccati”ti.

Evaṃ cīvarapaccayam sallakkhetvā senāsanassa kāle ghoṣite sannipatte saṅghe senāsanaggāhako sammannitabbo. Sammannaṭṭena ca dve sammannitabbāti vuttam. Evañhi navako vuddhassa, vuddho ca navakassa gāhessati. Mahante pana mahāvīhārasadise vihāre tayo cattāro janā sammannitabbā. **Kurundiyaṃ** pana “aṭṭhapi soḷasapi jane sammannitum vaṭṭati”ti vuttam. Tesam sammuti kammavācēyāpi apalokanepi vaṭṭatiyeva. Tehi sammatehi bhikkhūhi senāsanam sallakkhetabbaṃ. Cetiyaḅharam bodhigaram āsanagaram sammuñjaniatṭo dāruatṭo vaccaḍḍi itṭhakasālā vadḍhakasālā dvārakoṭṭhako pānīyamālo maggo pokkharāṇi etāni hi asenāsanāni, vihāro adḍhāyogo pāsādo hammiyam guhā maṇḍapo rukkhamaḷam veḷjumboti imāni senāsanāni, tāni gāhetabbāni.

220. Gāhentena ca “anujānāti, bhikkhave, pathamaṃ bhikkhū gaṇetum, bhikkhū gaṇetvā seyyā gaṇetum, seyyā gaṇetvā seyyaggena gāhetu”nti (cūlava. 318) ādivacanato pathamaṃ vihāre bhikkhū gaṇetvā mañcatṭhānāni gaṇetabbāni, tato ekekaṃ mañcatṭhānam ekekassa bhikkhuno gāhetabbaṃ. Sace mañcatṭhānāni atirekāni honti, vihāraggena gāhetabbaṃ. Sace vihāropi atirekā honti, parivenaggena gāhetabbaṃ. Parivenesupi atirekesu puna aparopi bhāgo dātabbo. Atimandesu hi bhikkhūsu ekekassa

bhikkhuno dve tīni parivenāni dātābāni. Gahite pana dutiyabhāge añño bhikkhu āgacchati, na attano aruciya so bhāgo tassa dātābbo. Sace pana yena gahito, so attano ruciya tam dutiyabhāgam vā paṭhamabhāgam vā deti, vaṭṭati.

“Na, bhikkhave, nissīme thitassa senāsanam gāhetabbam, yo gāheyya, āpatti dukkaṭassā”ti (cūlava. 318) vacanato upacārasīdhatō bahi thitassa na gāhetabbam, antoupacārasīmāya pana dūre thitassapi labbhatiyeva.

“Anujānāmi, bhikkhave, gilānassa patirūpam seyyam dātu”nti (cūlava. 316) vacanato yo (cūlava. aṭṭha. 316) kāsasābhagandarīsārādīhi gilāno hoti, khelamallakavaccakapālādīni thapetabbāni honti, kuṭṭhī vā hoti, senāsanam dūseti, evarūpassa heṭṭhāpāsādapannasālādīsu aññataram ekamantam senāsanam dātābham. Yasmiṃ vasante senāsanam na dussati, tassa varaseyyāpi dātābbāva. Yopi sinehapānavirecananathukammādīsu yaṃ kiñci bhesajjam karoti, sabbo so gilānoyeva. Tassapi sallakkhetvā patirūpam senāsanam dātābham.

“Na, bhikkhave, ekena dve paṭibāhetabbā, yo paṭibāheyya, āpatti dukkaṭassā”ti (cūlava. 319) vacanato ekena dve senāsanāni na gāhetabbāni. Sacepi gaṇheyya, pacchimeṇa gahaṇena purimaggahaṇam paṭippassambhati. Gahaṇena hi gahaṇam paṭippassambhati, gahaṇena ālayo paṭippassambhati, ālayena gahaṇam paṭippassambhati, ālayena ālayo paṭippassambhati. Katham? Idhekacco (cūlava. aṭṭha. 319) vassūpanāyikadivase ekasmiṃ vihāre senāsanam gahetvā sāmantavihāram gantvā tatrāpi gaṇhāti, tassa iminā gahaṇena purimaggahaṇam paṭippassambhati. Aparo “idha vasissāmi”ti ālayamattam katvā sāmantavihāram gantvā tatha senāsanam gaṇhāti, tassa iminā gahaṇena purimo ālayo paṭippassambhati. Eko “idha vasissāmi”ti senāsanam vā gahetvā ālayam vā katvā sāmantavihāram gantvā “idheva dāni vasissāmi”ti ālayam karoti, iccassa ālayena vā gahaṇam, ālayena vā ālayo paṭippassambhati, sabbattha pacchime gahaṇe vā ālaye vā tiṭṭhati. Yo pana ekasmiṃ vihāre senāsanam gahetvā “aṅgasmiṃ vihāre vasissāmi”ti gacchati, tassa upacārasīmātikame senāsanaggāho paṭippassambhati. Yadi pana “tatha pāsū bhavissati, vasissāmi, no ce, āgāmissāmi”ti gantvā aphāsukabhāvam nātvā pacchā vā gacchati, vaṭṭati.

Senāsanaggāhakena ca senāsanam gahetvā vassāvāsikam gāhetabbam. Gāhentena sace saṅghiko ca saddhādeyyo cāti dve cīvarapaccayā honti, tesu yaṃ bhikkhū paṭhamam gahitum icchanti, tam gahetvā tassa thitiko paṭṭhāya itaro gāhetabbo. “Sace bhikkhūnam appatāya parivenaggena senāsane gāhiyamāne ekam parivenam mahālābham hoti, dasa vā dvādasā vā cīvarāni labhanti, tam vijatetvā aññesu alābhakesu āvasesu pakkhipitvā aññesampi bhikkhūnam gāhetabba”nti mahāsummatthero āha. Mahāpadummatthero paṇāha “na evam kātābham. Manussā hi attano āvasapaṭijagganathāya paccayam denti, tasmā aññehi bhikkhūhi tatha pavisitabba”nti.

221. Sace panettha mahāthero paṭikkosati “mā, āvuso, evam gāhetha, bhagavato anusīṭhim karotha. Vuttañhetam bhagavatā “anujānāmi, bhikkhave, parivenaggena gāhetu”nti (cūlava. 318). Tassa paṭikkosānāya aṭṭhatvā “bhante, bhikkhū bahū, paccayo mando, saṅgham kātum vaṭṭati”ti saññāpetvā gāhetabbameva. Gāhentena ca sammātena bhikkhūnā mahātherassa santikam gantvā evam vattābham “bhante, tumhākam senāsanam pāpuṇāti, paccayam dhārethā”ti. Asukakulassa paccayo asukasenāsanāna mayham pāpuṇāti, āvusoti. Pāpuṇāti bhante, gaṇhatha nanti. Gaṇhāmi, āvusoti. Gahitam hoti. “Sace pana ‘gahitam vo, bhante’ti vutte ‘gahitam me’ti vā, ‘gaṇhissatha, bhante’ti vutte ‘gaṇhissāmi’ti vā vadati, aggahitam hoti”ti mahāsummatthero āha. Mahāpadummatthero paṇāha “aññānāgatavacanam vā hotu vattamānavacanam vā, satuppādamattam ālayakaraṇamattameva cettha pamāṇam, tasmā gahitameva hoti”ti.

Yopi paṃsukūliko bhikkhu senāsanam gahetvā paccayam vissajjeti, ayampi na aññasmim āvase pakkhipitabbo, tasmimyeva pariveṇe aggisālāya vā dīghasālāya vā rukkhamūle vā aññassa gāhetum vaṭṭati. Paṃsukūliko “vasāmi”ti senāsanam jaggissati, itaro “paccayam gaṇhāmi”ti evam dvīhi kāraṇehi senāsanam sujaggitaram bhavissati. Mahāpaccariyam pana vuttam “paṃsukūlike vāsathāya senāsanam gaṇhante senāsanaggāhakena vattābham, ‘bhante idha paccayo atthi, so kiṃ kātābbo’ti. Tena ‘heṭṭhā aññam gāhēpi’ti vattābbo. Sace pana kiñci avatvā vasati, vuttāhavassassa ca pādāmūle thapetvā sātakam denti, vaṭṭati. Atha ‘vassāvāsikam demā’ti vadanti, tasmim senāsane vassamvuttābhikkhūnam pāpuṇāti”ti. Yesam pana senāsanam natthi, kevalam paccayameva denti, tesam paccayam avassāvāsikasenāsane gāhetum vaṭṭati. Manussā thūpam katvā vassāvāsikam gāhēpentī. Thūpo nāma asenāsanam, tassa samīpe rukkhe vā maṇḍape vā upanibandhitvā gāhetabbam. Tena bhikkhūnā cetiyam jaggitābham. Bodhirukkhabodhiharaṇasānagharassamunñijāññatadāruvaṭṭavaccakuṭivāraṭṭhakapāniyakūṭipāniyamālākadantakāṭṭhamālakesupi esevo nayo. Bhojanasālā pana senāsaneveva, tasmā tam ekassa vā bahūnam vā paricchinditvā gāhetum vaṭṭati sabbamidaṃ viṭṭhārena mahāpaccariyam vuttam.

Senāsanaggāhakena pana pātipadaaruṇato paṭṭhāya yāva puna aruṇam na bhijjati, tāva gāhetabbam. Idañhi senāsanaggāhassa khettam. Sace pātova gābhite senāsane añño vitakkacāriko bhikkhu āgantvā senāsanam yāceti, “gahitam, bhante, senāsanam, vassūpagato saṅgho, ramaṇiyo vihāro, rukkhamūlādīsu yattha icchatha, tatha vasathā”ti vattābbo. Pacchimavassūpanāyikadivase pana sace kālam ghoṣetvā sannipatite saṅghe koci dasahattham vattham āharitvā vassāvāsikam deti, āgantuko ce bhikkhu saṅghatthero hoti, tassa dātābham. Navako ce hoti, sammātena bhikkhūnā saṅghatthero vattābbo “sace, bhante, icchatha, paṭhamabhāgam muñcivā idam vattham gaṇhathā”ti, amuñcantassa na dātābham. Sace pana pubbe gāhitam muñcivā gaṇhāti, dātābham. Eteneva upāyena dutiyattherato paṭṭhāya parivattetvā pattaṭṭhāneva āgantukassa dātābham. Sace pana paṭhamavassūpagatā dve tīni cattāri pañca vā vatthāni alathum, laddham laddham eteneva upāyena vissajjāpetvā yāva āgantukassa samakam hoti, tāva dātābham. Tena samake laddhe avasiṭṭho anubhāgo therāsane dātābbo. Paccuppanne lābhe sati thitkāya gāhetum katikam kātum vaṭṭati.

Sace dubbhikkham hoti, dvīsipi vassūpanāyikāsu vassūpagatā bhikkhū bhikkhāya kilamantā “āvuso, idha vasantā sabbeva kilamāma, sādhu vata dve bhāgā homa, yesam nātipavāritāññāni atthi, te tatha vasitvā pavāraṇāya āgantvā attano patam vassāvāsikam gaṇhanti”ti vadanti, tesu ye tatha vasitvā pavāraṇāya āgacchanti, tesam apaloketvā vassāvāsikam dātābham. Sādiyantāpi hi teneva vassāvāsikassa sāmīno, khīyantāpi ca āvāsikā neva adātum labhanti. Kurundiyaṃ pana vuttam “katikavattam kātābham ‘sabbesam no idha yāgubhattam nappahoti, sabhāgatṭhāne vasitvā āgacchatha, tumhākam patam vassāvāsikam labhissathā”ti. Tañce eko paṭibāhati, supātibāhitam. No ce paṭibāhati, katikā sukātā. Pacchā tesam tatha vasitvā āgatānam apaloketvā dātābham, apalokanakāle paṭibāhitum na labbhāti”ti. Punapi vuttam “sace vassūpagatesu ekaccānam vassāvāsike apāpuṇante bhikkhū katikam karonti ‘chinnavassānam vassāvāsikañca idāni uppajjanakavassāvāsikañca imesam dātum rucati’ti, evam katikāya katāya gāhitasadisameva hoti, uppānuppānam tesameva dātābba”nti. Temāsam pāniyam upatṭhāpetvā vihāramaggacetiyaṅganabodhiyaṅganāni jaggitvā bodhirukkhe udakam siñcivā pakkantopi vibbhantopi vassāvāsikam labhatiyeva. Bhatinivittāñhi tena katam, saṅghikam pana apalokanakammam katvā gāhitam antovasse vibbhantopi labhateva, paccayavasena gāhitam pana na labhatti vadanti.

Sace vuttāhavaso disamgamiko bhikkhu āvāsikassa hatthato kiñcideva kappiyabhaṇḍam gahetvā “asukakule mayham vassāvāsikam patam, tam gaṇhathā”ti vatvā gatāṭṭhāne vibbhāmati, vassāvāsikam saṅghikam hoti. Sace pana manusse sammukhā sampaṭicchāpetvā gacchati, labhati. “Idam vassāvāsikam amhākam senāsane vuttābhikkhuno demā”ti vutte yassa gāhitam, tasveva hoti. Sace pana senāsanasāmikassa piyakamyatāya puttadhītādayo bahūni vatthāni āharitvā “amhākam senāsane demā”ti denti, tatha vassūpagatassa ekameva vattham dātābham, sesāni saṅghikāni honti. Vassāvāsikaṭhikāya gāhetabbāni, thitkāya asati therāsano paṭṭhāya gāhetabbāni. Senāsane vassūpagatam bhikkhūnā nissāya uppānneva cittappasādena bahūni vatthāni āharitvā “senāsanassa demā”ti dinnesupi esevo nayo. Sace pana pādāmūle thapetvā “etassa bhikkhuno demā”ti vadanti, tasveva honti.

Ekassa gehe dve vassāvāsikāni, paṭhamabhāgo sāmaṇerassa gāhito hoti, dutiyo therāsane. So ekam dasahattham, ekam aṭṭhahattham sātakam peseti “vassāvāsikam pattaṭṭhānam dethā”ti, vicinivā varabhāgam sāmaṇerassa datvā anubhāgo therāsane dātābbo. Sace pana ubhopi gharam netvā bhojetvā sayameva pādāmūle thapeti, yaṃ yassa dinnam, tadeva tassa hoti. Ito param mahāpaccariyam āgatanayo hoti – ekassa ghare daharasāmaṇerassa vassāvāsikam pāpuṇāti, so ce pucchati “amhākam vassāvāsikam kassa patta”nti, “sāmaṇerassa”ti avatvā “dānakāle jānissasi”ti vatvā dānadivase ekam mahātheram pesetvā niharāpetabbam. Sace yassa vassāvāsikam patam, so vibbhāmati vā kālam vā karoti, manussā ce pucchanti “kassa amhākam vassāvāsikam patta”nti, tesam yathābhūtam ācikkhitābham. Sace te vadanti “tumhākam demā”ti, tassa bhikkhuno pāpuṇāti. Atha saṅghassa vā gaṇassa vā denti, saṅghassa vā gaṇassa vā pāpuṇāti. Sace vassūpagatā suddhapāṃsukūlikāyeva honti, ānetvā dinnam vassāvāsikam senāsanaparikkhūnam vā katvā thapetabbam, bimbohanādīni vā kātābānīti.

Ayam tāva antovasse vassūpanāyikadivasavasena

Senāsanaggāhakathā.

222. Ayamārōpi utukāle antarāmuttako nāma senāsanaggāho veditābbo. Divasavasena hi tividho senāsanaggāho purimako pacchimako antarāmuttakoti. Vuttañhetam

“Tayome, bhikkhave, senāsanaggāhā, purimako pacchimako antarāmuttako. Aparajjugatāya āsāhiyā purimako gāhetabbo, māsatāya āsāhiyā pacchimako gāhetabbo, aparajjugatāya pavāraṇāya āyatim vassāvāsathāya antarāmuttako gāhetabbo”ti (mahāva. 318).

Etesu (cūlava. aṭṭha. 318) tīsu senāsanaggāhesu purimako pacchimako cāti ime dve gāhā thāvārā, antarāmuttako pana senāsanapaṭijagganattham bhagavatā anuññāto.

Tathā hi ekasmim vihare mahālābham senāsanaṃ hoti, senāsanasāmikā vassūpagatam bhikkhum sabbapaccayeḥi sakkaccam upaṭṭhahitvā pavāretvā gamanakāle bahum samanaparikkhāram denti, mahātherā dūratova āgantvā vassūpanāyikadivase taṃ gahetvā phāsum vasitvā vuṭṭhavassā lābham ganhitvā pakkamanti. Āvāsikā “mayam etthuppannam lābham na labhāma, niccam āgantukamahātherāva labhanti, teyeva na āgantvā patijaggissanti” ti palujjantampi na olokenti. Bhagavā tassa patijagganattam “aparajjugatāya pavāraṇāya āyatim vassāvāsathāya antarāmuttako gāhetabbo” ti āha.

Taṃ gāhentena saṅghatthero vattabbo “bhante, antarāmuttakasenāsanam gaṇhathā” ti. Sace gaṇhāti, dātabbam. No ce, eteneva upāyena anutheraṃ ādim katvā yo gaṇhāti, tassa antamaso sāmaṇerassapi dātabbam. Tena taṃ senāsanaṃ aṭṭha māse patijaggitabbam, chadanabhittibhūmīsu yaṃ kiñci khaṇḍam vā phullam vā hoti, taṃ sabbam paṭisankharitabbam. Uddesaparipucchādīhi divasaṃ khepetvā rattim tatha vasitum vaṭṭati, rattim pariveṇe vasitvā tatha divasaṃ khepetumpi vaṭṭati, rattindivam tattheva vasitumpi vaṭṭati, utukāle āgatānam vuddhānam na paṭibāhitabbam. Vassūpanāyikadivase pana sampatte sace saṅghatthero “mayham idaṃ pana senāsanaṃ dethā” ti vadati, na labhati. “Bhante, idaṃ antarāmuttakam gahetvā ekena bhikkhunā patijaggita” nti vatvā na dātabbam, aṭṭha māse patijaggitabbam gāhitam hoti. Yasmim pana senāsane ekasamvacchare dvikkhattum paccaye denti chamāsaccayena chamāsaccayena, taṃ antarāmuttakam na gāhetabbam. Yasmim vā tikkhattum denti catumāsaccayena catumāsaccayena, yasmim vā catukkhattum denti temāsaccayena temāsaccayena, taṃ antarāmuttakam na gāhetabbam. Paccayeneva hi taṃ patijagganam labhissati. Yasmim pana ekasamvacchare sakideva bahū paccaye denti, etaṃ antarāmuttakam gāhetabbanti.

223. “Anujānāmi, bhikkhave, akataṃ vā vihāraṃ vippakataṃ vā navakammaṃ dātum, khuddake vihare kammaṃ oloketvā chappaṇavassikam navakammaṃ dātum, addhayoge kammaṃ oloketvā sattatṭhāvassikam navakammaṃ dātum, mahallake vihare pāsāde vā kammaṃ oloketvā dasadvādasavassikam navakammaṃ dātum” nti (cūlava. 323) vacanato akataṃ vippakataṃ vā senāsanaṃ ekassa bhikkhuno apalokanena vā kammavācāya vā sāvetvā navakammaṃ katvā vasitum yathāvuttakālaparicchavedasena dātabbam. Navakammiko bhikkhu antovasse taṃ āvasam labhati, utukāle paṭibāhitum na labhati. Laddhanavakammaṃ pana bhikkhunā vāsipharasunikhādanādīni gahetvā sayam na kātābham, kātākatam jānitabbam. Sace so āvāso jīrati, āvāsasāmikassa vā tassa vaṃse uppannassa vā kassaci kathetabbam “āvāso te nassati, jagatha etaṃ āvāsa” nti. Sace so na sakkoti, bhikkhūhi nāṭhihi vā upaṭṭhākehi vā samādāpetvā jaggitabbo. Sace tepi na sakkoti, saṅghikena paccayena jaggitabbo, tasmimpi asati ekam āvāsam vissajjetvā avasā jaggitabbā, bahū vissajjetvā ekam saṅghapetumpi vaṭṭatiyeva.

Dubbhikkhe bhikkhūsu pakkantesu sabbe āvāsā nassanti, tasmā ekam vā dve vā tayo vā āvāse vissajjetvā tato yāgubhattacīvarādīni paribhuñjanteḥi sesāvāsā jaggitabbāyeva.

Kurundiyaṃ pana vuttam “saṅghike paccaye asati eko bhikkhu ‘tuyham ekamañcaṭṭhānam gahetvā jaggāhi’ ti vattabbo. Sace bahutaram icchati, tibhāgam vā upadḍhabhāgam vā datvāpi jaggāpetabbam. Atha thambhamattamevettha avasiṭṭham, bahukammaṃ kātābanti na icchati, ‘tuyham puggalikameva katvā jaggāhi’ ti dātabbam. Evampi hi ‘saṅghassa bhaṇḍakāṭhapaṇaṭṭhānaṃca navakānaṃca vasaṇaṭṭhānam labhissati’ ti jaggāpetabbo. Evam jaggito pana tasmim jīvante puggaliko hoti, mate saṅghikova. Sace saddhivihārikānam dātukāmo hoti, kammaṃ oloketvā tibhāgam vā upadḍham vā puggalikam katvā jaggāpetabbo. Evañhi saddhivihārikānam dātum labhati. Evam jagganake pana asati ekam āvāsam vissajjetvātiādīnaṃ nāyena jaggāpetabbo” ti vuttam. Idampi ca aññam tattheva vuttam.

Dve bhikkhū saṅghikabhūmim gahetvā sodhetvā saṅghikasenāsanam karonti, yena sā bhūmi paṭhamam gahitā, so sāmī. Ubhopi puggalikam karonti, soyeva sāmī. So saṅghikam karoti, itaro puggalikam karoti, aññam ce bahu senāsanaṭṭhānam atthi, puggalikam karontopi na vāretabbo. Aññasmim pana tādise patirūpe thāne asati taṃ paṭibāhitvā saṅghikam karonteneva kātābham. Yaṃ pana tassa tatha vayakammaṃ katam, taṃ dātabbam. Sace pana katāvāse vā āvāsakaraṇaṭṭhāne vā chāyūpagaphalūpagā rukkā honti, apaloketvā hāretabbā. Puggalikā ce honti, sāmikā āpucchitabbā. No ce denti, yāvatiyakam āpucchitvā “rukkhaagghanakamīlam dassamā” ti hāretabbā.

224. Yo pana saṅghikam vallimattampi aggahetvā āharimena upakaraṇena saṅghikāya bhūmiyā puggalikavihāraṃ kāreti, upadḍham saṅghikam hoti, upadḍham puggalikam. Pāsādo ce hoti, heṭṭhāpāsādo saṅghiko, upari puggaliko. Sace yo heṭṭhāpāsādam icchati, heṭṭhāpāsādam tassa hoti. Atha heṭṭhā ca upari ca icchati, ubhayattha upadḍham labhati. Dve senāsanaṃ kāreti, ekam saṅghikam, ekam puggalikam. Sace vihare uṭṭhitena dabbasambhārena kāreti, tibhāgam labhati. Sace akataṭṭhāne cayam vā pamukham vā karoti bahiṅṅe, upadḍham saṅghassa, upadḍham tassa. Atha mahantaṃ visamma pūretvā apade padaṃ dassetvā katam hoti, aññaro tatha saṅgho.

Sace bhikkhu saṅghikavihāro gopānāsādīni gahetvā aññasmim saṅghikāvāse yojeti, suyojītāni. Puggalikāvāse yojentehi pana mūlam vā dātabbam, paṭipākatikam vā kātābham. Chaḍḍitavihāro mañcapīṭhādīni theyyaciṭṭhena gaṇhanto uddhāreya bhaṇḍagghena kāretabbo. “Puna āvāsikakāle dassamī” ti gahetvā saṅghikaparibhogena paribhuñjantassa naṭṭham sunaṭṭham, jinṇam sujīṇam. Arogam ce, pākatikam kātābham, puggalikaparibhogena paribhuñjantassa naṭṭham vā jinṇam vā gīvā hoti. Tato dvāravātapānādīni saṅghikāvāse vā puggalikāvāse vā yojītāni, paṭidātabbāniyeva. Sace koci saṅghiko viharo undriyati, yaṃ tatha mañcapīṭhādīkam, taṃ guttatthāya aññatra haritum vaṭṭati. Tasmā aññatra haritvā saṅghikaparibhogena paribhuñjantassa naṭṭham sunaṭṭham, jinṇam sujīṇam. Sace arogam, tasmim vihare paṭisaṅkate puna pākatikam kātābham. Puggalikaparibhogena paribhuñjato naṭṭham vā jinṇam vā gīvā hoti, tasmim paṭisaṅkate dātabbameva. Ayam senāsanaḍḍhākatthā.

225. Ayam panettha **catupaccayasādhāraṇakathā** (cūlava. aṭṭha. 325 pakkhikabhaddādikathā) – sammatena appamattakavissajjakena bhikkhunā cīvarakammaṃ karontassa “sūcim dehi” ti vadato ekā dīghā, ekā rassati dve sūciyo dātabbā. “Avibhattam saṅghikabhaṇḍa” nti pucchitabbakiccam natthi. Pippalattikassa eko pippalako, kantāram paṭipajjitukāmassa upāhanayugaḷam, kāyabandhanattikassa kāyabandhanam, “amsabaddhako me jinno” ti āgatassa amsabaddhako, parissāvanattikassa parissāvanam dātabbam, dhammakaraṇattikassa dhammakaraṇo. Sace paṭṭako na hoti, dhammakaraṇo paṭṭakena saddhim dātabbo. “Āgantukapattam āropessamī” ti yācantassa kusiyā ca adhakusiyā ca pahonakam dātabbam. “Maṇḍalam nappahoti” ti āgatassa maṇḍalam ekam dātabbam, adḍhamāṇḍalāni dve dātabbāni, dve maṇḍalāni yācantassa na dātabbāni. Anuvātaparibhaṇḍattikassa ekassa cīvarassa pahonakam dātabbam, sappinavānīṭṭhāttikassa gilānassa ekam bhesajjam nālimattam katvā tato tatiyakotiṭṭhāso dātabbo. Evam tīni divasāni datvā nāliyā paripuṇṇāya catutthadvivasato paṭṭhāya saṅgham āpucchitvā dātabbam, gulapiṇḍepi ekadivasam tatiyabhāgo dātabbo. Evam tīni divasāni niṭṭhite piṇḍe tato paraṃ saṅgham āpucchitvā dātabbam. Sammannitvā ṭhapitayāgubhājakādīhi ca bhājanīyaṭṭhānam āgatamanussānam anāpucchitvāya upadḍhabhāgo dātabbo. Asammatehi pana apaloketvā dātabbati.

Saṅghassa santakam sammatena vā ānattehi vā āramikādīhi dīyamānam, gihānaṃca santakam sāmikena vā ānattena vā dīyamānam “aparassa bhāgam dehi” ti asantam puggalam vatvā gaṇhato bhaṇḍādeyyam. Aññena dīyamānam gaṇhanto bhaṇḍagghena kāretabbo. Asammatehi vā ānattena vā dīyamāne “aparampi bhāgam dehi” ti vatvā vā kūtāvassāni gaṇetvā vā gaṇhanto uddhāreya bhaṇḍagghena kāretabbo. Itarehi dīyamānam evam gaṇhato bhaṇḍādeyyam sāmikena pana “imassa dehi” ti dāpitam vā sayam dinnam vā sudinnanti ayam sabbatṭhākatthāvinicchayato sāro.

Piṇḍāya pavitṭhassapi odanapaṭivīso antoupacārasīmāyam ṭhitasseva gahetum vaṭṭati. Yadi pana dāyaka “bahiupacārasīmāṭṭhānampi, bhante, gaṇhatha, āgantvā paribhuñjissanti” ti vadanti, evam antogāmaṭṭhānampi gahetum vaṭṭati.

Pālim aṭṭhakathānceva, oloketvā vicakkhaṇo;
Saṅghike paccaye evam, appamattova bhājayeti.

Iti pālimuttakavinayavinicchayasangahe sabbākārato

Catupaccayabhājanīyavinicchayakathā samattā.

29. Kathinatthāravinicchayakathā

226. **Kathinanti** ettha (mahāva. aṭṭha. 306) pana kathinam attharitum ke labhanti, ke na labhanti? Gaṇanavasena tāva pacchimakoṭiyā pañca janā labhanti, uddham sataśassampi, pañcannam heṭṭhā na labhanti. Vuṭṭhavassavasena purimikāya vassam upagantvā paṭhamapavāraṇāya pavāritā labhanti. Chinnavassā vā pacchimikāya upagatā vā na labhanti. “Aññasmim vihare vuṭṭhavassāpi na labhanti” ti **mahāpaccariyam** vuttam. Purimikāya upagatānam pana sabbe gaṇapūrakā honti, ānissamsam na labhanti, ānissamo itaresameva hoti. Sace purimikāya upagatā cattāro vā honti tayo vā dve vā eko vā, itare gaṇapūrake katvā kathinam attharitabbam. Atha cattāro bhikkhū upagatā, eko paripunnavasso sāmaṇero, so ce pacchimikāya upasampajjati, gaṇapūrako ceva hoti ānissamsaṃca labhati. Tayo bhikkhū dve sāmaṇerā, dve bhikkhū tayo sāmaṇerā, eko bhikkhu cattāro sāmaṇerāti etthāpi eseva nayo. Sace purimikāya upagatā kathinatthārukusalā na honti, atthārukusalā khandhakabhānakattherā pariyesitvā ānetabbā. Kammavācam sāvetvā kathinam attharāpetvā dānaṃca bhujjivā gamissanti, ānissamo pana itaresameva hoti.

Kathinam kena dinnam vaṭṭati? Yena kenaci devena vā manussena vā pañcannam vā sahadhammikanam aññatarena dinnam vaṭṭati. Kathinadāyaka vattam atthi, sace so taṃ ajānanto pucchati – “bhante, katham kathinam dātabbā” nti, tassa evam ācikkhitabbam “tiṇṇam cīvarānam aññatarappahonakam sūriyuggamanasamaye vattham

‘kathinacivaram demā’ ti dātum vaṭṭati. Tassa parikammatham ettakā nāma sūciyo, ettakam suttaṃ, ettakam rajanam, parikammaṃ karontānam ettakānam bhikkhūnam yāgubhattaṇca dātum vaṭṭati’ ti.

Kathinatthārakenapi dhammena samena uppannam kathinam attharantena vattam jānitabbam. Tantavāyagehato hi ābhatasantānēna khalimakkhitasātako na vaṭṭati, malīnasātakopi na vaṭṭati, tasmā kathinatthārasātakam labhivā suttuho dhovivā sūciādīni cīvarakammūpakaranāni sajjetvā bahūhi bhikkhūhi saddhim tadaheva sibbitvā niṭṭhasātīcikkammaṃ rajitvā kappabindum datvā kathinam attharittabbam. Sace tasmim anattatheveva aññam kathinasātakam āharati, aññāni ca bahūni kathinānisamsavattāni deti, yo ānisamsam bahum deti, tassa santakena attharittabbam. Itaro tathā tathā ovaḍitvā saññāpetabbo.

Kathinam pana kena attharittabbam? Yassa saṅgho kathinacivaram deti. Saṅghena pana kassa dātabbam? Yo jinnacivaro hoti. Sace bahū jinnacivārā, vuḍḍhassa dātabbam. Vuḍḍhesupi yo mahāpariso tadaheva cīvaram katvā attharittum sakkoti, tassa dātabbam. Sace vuḍḍho na sakkoti, navakatāro sakkoti, tassa dātabbam. Apica saṅghena mahātherassa saṅgaham kātum vaṭṭati, tasmā ‘‘tumhe, bhante, ganhatha, mayam katvā dassamā’’ ti vattabbam. Tīsu cīvaresu yam jinnam hoti, tadatthāya dātabbam. Pakatiyā duppaṭṭacivaraṃ duppaṭṭatthāyeva dātabbam. Sacepissa ekappaṭṭacivaram ghanam hoti, kathinasātakā ca pelavā, sārūppatthāya duppaṭṭappahonakameva dātabbam, ‘‘aham alabhanto ekappaṭṭam pārupāmi’’ ti vadantassapi duppaṭṭam dātum vaṭṭati. Yo pana lobhapakatiko hoti, tassa na dātabbam. Tenapi ‘‘kathinam attharivā pacchā visibbitvā dve cīvarāni karissāmi’’ ti na gahetabbam. Yassa pana dīyati, tassa –

‘‘Sunātu me, bhante, saṅgho, idam saṅghassa kathinadussam uppannam, yadi saṅghassa pattakallam, saṅgho imam kathinadussam ithannāmassa bhikkhuno dadeyya kathinam attharittum, eṣā ñāti.

‘‘Sunātu me, bhante, saṅgho, idam saṅghassa kathinadussam uppannam, saṅgho imam kathinadussam ithannāmassa bhikkhuno deti kathinam attharittum, yassāyasmato khamati imassa kathinadussassa ithannāmassa bhikkhuno dānam kathinam attharittum, so tuṅhassa. Yassa nakkhamati, so bhāseyya.

‘‘Dinnam idam saṅghena kathinadussam ithannāmassa bhikkhuno kathinam attharittum, khamati saṅghassa, tasmā tuṅhī, evametam dhārayāmi’’ ti (mahāva. 307)

Evam dutiyakammavācāya dātabbam.

Evam pīna pana kathine sace tam kathinadussam niṭṭhitaparikkammaṃ eva hoti, iccetam kusalam. No ce niṭṭhitaparikkammaṃ hoti, ‘‘aham thero’’ ti vā ‘‘bahussuto’’ ti vā ekenapi akātum na labbhati, sabbeheva sannipatitvā dhovanāsibbanarajanāni niṭṭhāpetabbāni. Idañhi kathinavattam nāma buddhappasattham. Aṭṭe padumuttaropi bhagavā kathinavattam akāsi. Tassa kira aggasāvako sujātatthero nāma kathinam gaṇhi. Tam satthā aṭṭhasaṭṭhiyā bhikkhusatasahashehi saddhim nisīditvā akāsi.

Katapariyositam pana kathinam gahetvā atthārakena bhikkhūnā sace saṅghāyīyā kathinam attharittukāmo hoti, porānikā saṅghāti paccuddharitabbā, navā saṅghāti adhiṭṭhātabbā, ‘‘imāya saṅghāyīyā kathinam attharāmi’’ ti vācā bhinditabbā. Sace uttarāsaṅgena kathinam attharittukāmo hoti, porānako uttarāsaṅgo paccuddharitabbo, navo uttarāsaṅgo adhiṭṭhātabbo, ‘‘iminā uttarāsaṅgena kathinam attharāmi’’ ti vācā bhinditabbā. Sace antaravāsakena kathinam attharittukāmo hoti, porānako antaravāsako paccuddharitabbo, navo antaravāsako adhiṭṭhātabbo, ‘‘iminā antaravāsakena kathinam attharāmi’’ ti vācā bhinditabbā.

Tena (pari. 413) kathinatthārakena bhikkhūnā saṅgham upasaṅkamitvā ekamsam uttarāsaṅgam karitvā añjalim paggahetvā evamassa vacanīyo ‘‘atthataṃ, bhante, saṅghassa kathinam, dhammiko kathinatthāro, anumodathā’’ ti. Tehi anumodakehi bhikkhūhi ekamsam uttarāsaṅgam karitvā añjalim paggahetvā evamassa vacanīyo ‘‘atthataṃ, āvuso, saṅghassa kathinam, dhammiko kathinatthāro, anumodamā’’ ti. Tena kathinatthārakena bhikkhūnā sambahule bhikkhū upasaṅkamitvā ekamsam uttarāsaṅgam karitvā añjalim paggahetvā evamassa vacanīyo ‘‘atthataṃ, bhante, saṅghassa kathinam, dhammiko kathinatthāro, anumodathā’’ ti. Tehi anumodakehi bhikkhūhi ekamsam uttarāsaṅgam karitvā añjalim paggahetvā evamassa vacanīyo ‘‘atthataṃ, bhante, saṅghassa kathinam, dhammiko kathinatthāro, anumodamā’’ ti. Tena anumodakehi bhikkhūhi ekamsam uttarāsaṅgam karitvā añjalim paggahetvā evamassa vacanīyo ‘‘atthataṃ, āvuso, saṅghassa kathinam, dhammiko kathinatthāro, anumodamā’’ ti. Evam sabbesam atthataṃ hoti kathinam. Vuttañhetam parivāre ‘‘dvinnam puggalānam atthataṃ hoti kathinam atthārakena ca anumodakassa cā’’ ti (pari. 403). Punapi vuttam ‘‘na saṅgho kathinam attharati, na gaṇo kathinam attharati, puggalo kathinam attharati, saṅghassa anumodanāya gaṇassa anumodanāya puggalassa attharāya saṅghassa atthataṃ hoti kathinam, gaṇassa atthataṃ hoti kathinam, puggalassa atthataṃ hoti kathina’’ nti (pari. 414).

Evam atthate pana kathine sace kathinacivarena saddhim ābhatam ānisamsam dāyākā ‘‘yena amhākam kathinam gahitam, tasseva demā’’ ti denti, bhikkhusaṅgho anissaro. Atha avicāretvā datvā gacchanti, bhikkhusaṅgho issaro. Tasmā sace kathinatthārakena sesacīvarānīpi dubbalāni honti, saṅghena apaloketvā tesampi atthāya vatthāni dātābāni, kammavācā pana ekāyeva vaṭṭati. Avasesakathinānisamsam balavavattāni vassāvāsikaṭṭhikāya dātābāni, ṭṭhikāya abhāve therāsanato paṭṭhāya dātābāni, garubhaṇḍam na bhājetabbam. Sace pana ekasīmāya bahū vihārā honti, sabbehi bhikkhūhi sannipāṭepetvā ekattha kathinam attharittabbam, visum visum attharittum na vaṭṭati.

‘‘Atthataṃ kathinānam vo, bhikkhave, pañca kappissanti, anāmantacāro asamādānacāro gaṇabhojanam yāvadatthacivaram yo ca tattha cīvaruppādo. So nesam bhavissati’’ ti (mahāva. 306) vacanato atthataṃ kathinānam bhikkhūnam anāmantacārādayo pana pañcānisamsā labbhanti. Tattha **anāmantacāro** ti anāmantetvā caraṇam, yāva kathinam na udharīyati, tāva cārittasikkhāpadena anāpattīti vuttam hoti. **Asamādānacāro** ti cīvaram asamādāya caraṇam, cīvaravippavāsoti attho. **Gaṇabhojananti** gaṇabhojanasikkhāpadena anāpattīti vuttā. **Yāvadatthacivaram** ti yāvata cīvarena attho, tāvataṃ anadhiṭṭhitam avikkappitam vaṭṭatīti attho. **Yo ca tattha cīvaruppādoti** tattha kathinatthāsimāya matakacivaram vā hotu saṅgham uddissa dinnam vā saṅghikena tatrūppādena ābhatam vā, yena kenaci ākārena yam saṅghikam cīvaram uppajjati, tam tesam bhavissatīti attho.

Iti pālimuttakavinayavinicchayasāngahe

Kathinatthāravinicchayakathā samattā.

30. Garubhaṇḍavinicchayakathā

227. Garubhaṇḍanti ettha ‘‘pañcimāni, bhikkhave, avissajjīyāni na vissajjetabbāni saṅghena vā gaṇena vā puggalena vā, vissajjītanīpi avissajjītanī honti, yo vissajjeyya, āpatti thullaccayassā’’ tiādīnā (cūlava. 321) nayena dassitāni ārāmo ārāmavattu, vihāro vihāravattu, mañco pīṭham bhisi bimbohanam, lohakumbhī lohahānakam lohavārako lohakatāham vāsi pharasu kuthārī kudālo nikhādanam, valli velu muñjam pabbajam tiṇam mattikā dārūbhaṇḍam mattikābhaṇḍanti imāni pañca garubhaṇḍāni nāma.

Tattha (cūlava. aṭṭha. 321) **ārāmo** nāma pupphārāmo vā phalārāmo vā. **Ārāmavattu** nāma tesameva ārāmānam atthāya paricchinditvā ṭṭhitokāso, tesu vā ārāmesu vinatthesu tesam porānakabhūmibhāgo. **Vihāro** nāma yam kiñci pāsādādi senāsanam. **Vihāravattu** nāma tassa patiṭṭhānokāso. **Mañco** nāma masārako bundikābaddho kulīrapādako āhaccapādakoti imesam catunnam mañcānam aññataro. **Pīṭham** nāma masārakādīnamyeva catunnam pīṭhānam aññataro. **Bhisi** nāma uṇṇabhisīdīnam paccannam aññataro. **Bimbohanam** nāma rukkhātūlatātūlapoṭakūtūlanam aññataro. **Lohakumbhī** nāma kājalohena vā tambalohena vā yena kenaci lohena katakumbhī. **Lohahānakam** dīsūpi eseve nayo. Ettha pana **bhaṇakanti** araṇjaro vuccati. **Varakoti** ghaṭo. **Kaṭaḥam** kaṭāhameva. **Vāsīdīsū** valliādīsū ca duvīñneyyam nāma natthi. **Pañcāti** ca rāsivasena vuttam, sarūpavasena panetāni pañcavīsatividhāni honti. Vuttañhetam –

‘‘Dvisāṅghāni dve honti, tatiyam catusāṅgham;
Catuttham navakoṭṭhāsam, pañcamam aṭṭhabhedanam.

‘‘Iti pañcāhi rāsīhi, pañcanimmalalocano;
Pañcavīsavidham nātho, garubhaṇḍam pakāsāyī’’ ti.

Tatrāyam vinicchayakathā – idañhi sabbampi garubhaṇḍam senāsanakkhandhake ‘‘avissajjīya’’ nti vuttam, kīṭāgirivattusmim ‘‘avebhaṅgiya’’ nti dassitam, parivāre pana

“Avissajjiyam avebhangiyam,
Pañca vuttā mahesinā,
Vissajjentassa paribhuñjantassa anāpatti,
Pañhāmesā kusalehi cintitā” ti. (pari. 479) –

Āgatam. Tasmā mūlacchejjavasena avissajjiyañca avebhangiyañca, parivattanavasena pana vissajjentassa paribhuñjantassa ca anāpattī evamettha adhippāyo veditabbo.

228. Tatrāyam anupubbikathā – idam tāva pañcavidhampi cīvarapindapātabhesajjathāya upanetum na vaṭṭati, thāvarena ca thāvaram, garubhaṇḍena ca garubhaṇḍam parivattetuṃ vaṭṭati. Thāvare pana khetam vatthu taḷākam mātīkāti evarūpam bhikkhusaṅghassa vicāretum vā sampācchitum vā adhivāsetum vā na vaṭṭati, kappiyakārakeveva vicāritato kappiyabhaṇḍam vaṭṭati. Ārāmena pana āramam āramavatthum vihāram vihāravatthuntī imāni cattāripi parivattetuṃ vaṭṭati.

Tatrāyam parivattanāyo – saṅghassa nāḷikerāro dūre hoti, kappiyakārakā bahutaram khādanti, yampi na khādanti, tato sakaṭavetaṇam datvā appameva āharanti, aññesaṃ pana tassa āramassa avidūre gāmayāsīnam manussānam vihāressa samīpe āramo hoti, te saṅgham upasānkamitvā sakena ārāmena tam āramam yācanti, saṅghena “ruccati saṅghassā” ti apaloketvā sampācchitabbo. Sacepi bhikkhūnam rukkhasaṅghassaṃ hoti, manussānam pañca satāni, “tumhākam āramo khuddako” ti na vattabham. Kiñcāpi hi ayam khuddako, atha kho itarato bahutaram āyam deti. Sacepi samakameva deti, evampi icchitacchitakkhāne paribhuñjitum sakkāti gahetabbameva. Sace pana manussānam bahutarā rukkhā honti, “nanu tumhākam bahutarā rukkhā” ti vattabham. Sace “atirekam amhākam puññam hotu, saṅghassa demā” ti vadanti, jānāpetvā sampācchitum vaṭṭati. Bhikkhūnam rukkhā phaladhāro, manussānam rukkhā na tāva phalam gaṇhanti, kiñcāpi na gaṇhanti, “na cirena gaṇhissanti” ti sampācchitabbameva. Manussānam rukkhā phaladhāro, bhikkhūnam rukkhā na tāva phalam gaṇhanti, “nanu tumhākam rukkhā phaladhāro” ti vattabham. Sace “gaṇhatha, bhante, amhākam puññam bhavissati” ti deti, jānāpetvā sampācchitum vaṭṭati. Evam ārāmena āramo parivattetabbo. Eteneva nayena āramavatthupi vihāropi vihāravatthupi ārāmena parivattetabbam, āramavatthunā ca mahantena vā khuddakena vā āramāramavatthuvihāravihāravatthūni.

Katham vihārena vihāro parivattetabbo? Saṅghassa antogāme geham hoti, manussānam vihāramajje pāsādo hoti, ubhopi agghena samakā, sace manussā tena pāsādena tam geham yācanti, sampācchitum vaṭṭati. Bhikkhūnam ce mahagghataram geham hoti, “mahagghataram amhākam geha” nti vutte ce “kiñcāpi mahagghataram pabbajitānam asāruppam, na sakkā tattha pabbajitehi vasitum, idam pana sārūppam, gaṇhathā” ti vadanti, evampi sampācchitum vaṭṭati. Sace pana manussānam mahaggham hoti, “nanu tumhākam geham mahaggha” nti vattabham. “Hotu, bhante, amhākam puññam bhavissati, gaṇhathā” ti vutte pana sampācchitum vaṭṭati. Evampi vihārena vihāro parivattetabbo. Eteneva nayena vihāravatthupi āramopi āramavatthupi vihārena parivattetabbam, vihāravatthunā ca mahagghena vā appagghena vā vihāravihāravatthūni vā āramāramavatthūni. Evam thāvarena thāvaraparivattanam veditabbam.

Garubhaṇḍena garubhaṇḍaparivattane pana mañcapīṭham mahantam vā hotu khuddakam vā, antamaso caturāṅgulapādakam gāmadārekehi paṃsvāgāraṅkesu kīlāntehi katampi saṅghassa dinnakālo paṭṭhāya garubhaṇḍam hoti. Sacepi rājarājamahāmatṭādayo ekappahāreṇeva mañcasatam vā mañcasahassam vā deti, sabbe kappiyamañcā sampācchitabbā, sampācchitvā “vuddhapātipāyī saṅghikaparibhogena paribhuñjathā” ti dātābā, puggalikavasena na dātābā. Atirekamañce bhaṇḍāgārādisu pañhāpetvā pattaṭṭāraṃ nikkhipitumpi vaṭṭati. Bahisīmāya “saṅghassa demā” ti dinnamañco saṅghattherassa vasaṇāthāne dātābbo. Tattha ce bahū mañcā honti, mañcena kammam natthi. Yassa vasaṇāthāne kammam atthi, tattha “saṅghikaparibhogena paribhuñjathā” ti dātābbo. Mahagghena satagghanakena vā saṅghagghanakena vā mañcena aññam mañcasatam labhati, parivattetvā gahetabbam. Na kevalam mañcena mañcoveva, āramāramavatthuvihāravihāravatthupīṭhabhisimbobhanāni parivattetuṃ vaṭṭanti. Esa nayo pīṭhabhisimbobhanesu. Etesu pana akappiyam na paribhuñjitabbam, kappiyam saṅghikaparibhogena paribhuñjitabbam. Akappiyam vā mahaggham kappiyam vā parivattetvā vuttavatthūni gahetabbāni. Agarubhaṇḍupagam pana bhisimbobhanam nāma natthi.

229. Lohakumbhī lohahāpakam lohakaṭṭhanti imāni tīpi mahantāni vā hontu khuddakāni vā, antamaso pasatamattaudakagaṇhanakāni garubhaṇḍāniyeva. **Lohavārako** pana kālālohatambalohavattalohakamsalohānam yena kenaci kato siḷhādīpe pādagaṇhanako bhājetabbo. Pādo ca nāma magadhanāyī pañcanāḷimattam gaṇhāti, tato atirekagaṇhanako garubhaṇḍam. Imāni tāva pāliyam āgatāni lohahājanāni. Pāliyam pana anāgatāni bhīṅgārapāṭeḷgahaḷaṅkadabbīkacchupāṭitāṭakasarakasamuggaṅgārapalladhūmakatācchūḍāni khuddakāni vā mahantāni vā sabbāni garubhaṇḍāni. Patto ayathālakam tambalohathālakanti imāni pana bhājanīyāni. Kamsalohavattalohahājanavikati saṅghikaparibhogena vā gihivikaṭṭā vā vaṭṭati, puggalikaparibhogena na vaṭṭati. Kamsalohādībhājanam saṅghassa dinnampi hi pārihāriyam na vaṭṭati, gihivikaṭṭānihāreṇeva paribhuñjitabbanti **mahāpacariyam** vuttam.

Thapetvā pana bhājanavikatiṃ aññasmimpi kappiyalohabhaṇḍe añjanī añjanisālākā kannamalahaṇāṇī sūci paṇṇasūci khuddako pipphalako khuddakam āraṅkaṅkaṃ kuñcīkā tālam kattarayaṭṭhi vedhako natthudānam bhīṅḍivālo lohakūto lohakutti lohagulo lohapiṇḍi lohacakkalikam aññampi vippekatalohabhaṇḍam bhājanīyam. Dhūmanetaphalāḍiparukkhaḍīpakapallakalambakadīpaitthipurisatiracchānagatarūpakāni pana aññāni vā bhitticchedanakavāṭādisu upanetabbāni antamaso lohakhilakam upādāya sabbāni lohahāṇāni garubhaṇḍāniyeva honti, attanā laddhāni pariharitvā puggalikaparibhogena na paribhuñjitabbāni, saṅghikaparibhogena vā gihivikaṭṭāni vā vaṭṭanti. Tipubhaṇḍepi eseva nayo. Khīrapāsānamayāni taṭṭakasarakāṇīni garubhaṇḍāniyeva.

Ghaṭako pana telabhājanam vā pādagaṇhanakato atirekameva garubhaṇḍam. Suvannarajatahārakūṭajātiphalikabhājanāni gihivikaṭṭāni na vaṭṭanti, pageva saṅghikaparibhogena vā puggalikaparibhogena vā. Senāsanaṇḍapāṇi vā ānāsampi anāmāsampi sabbam vaṭṭati.

Vāsīādisu yāya vāsīyā thapetvā dantakaṭṭhacchedanam vā ucchutacchanam vā aññam mahākammam kātum na sakkā, ayam bhājanīyā. Tato mahantatārā yena kenaci ākāreṇa katā vāsī garubhaṇḍameva. **Pharusu** pana antamaso vejjānam sirāvedhanaparasupi garubhaṇḍameva. **Kuṭṭhāriyam** pharusasādisoyeva vinicchayo. Yā pana āvudhasaṅkhepeṇa katā, ayam anāmāsā. **Kudālo** antamaso caturāṅgulamattho garubhaṇḍameva. **Nikhādanam** caturassamukham vā hotu donimukham vā vaṅkam vā ujukam vā, antamaso sammūjanīdaṅḍakavedhanampi daṅḍabaddham ce, garubhaṇḍameva. Sammūjanīdaṅḍakahaṇanakaṃ pana adāṅḍakam phalamattameva. Yam sakkā sipāṭīkāya pakkhipitvā pariharitum, tam bhājanīyam. Sikharampi nikhādaneneva saṅghatam. Yehi manussehi vihāre vāsīāḍīni dinnāni honti, te ce ghare dāḍḍhe vā corehi vā vilutte “detha no, bhante, upakaraṇe, puna pākāṭike karissāmā” ti vadanti, dātābā. Sace āharanti, na vāretabbā, anāharantāpi na codetabbā.

Kammāratācchakāraṅcundakāraṅalākāraṅamanīkārāpattābandhakānam adhikaraṇimuttṭhikasaṅḍasatūlāḍīni sabbāni lohamayaupakaraṇāni saṅghe dinnakālo paṭṭhāya garubhaṇḍāni. Tipukottakasuvannākāracammakāraupakaraṇesu eseva nayo. Ayam pana viseso – tipukottakaupakaraṇesu tipucchedanakasatthakam, suvaṅṅakāraupakaraṇesu suvaṅṅacchedanakasatthakam, cammakāraupakaraṇesu kataparikkammamcchedanakakuddakasatthakanti imāni bhājanīyabhaṇḍāni. Nahāpitanunnākāraupakaraṇesu thapetvā mahākatariṃ mahāsaṅḍasam mahāpipphalikañca sabbam bhājanīyam, mahākatariāḍīni garubhaṇḍāni.

Vallīādisu vettavallīāḍīkā yā kāci adḍhabāhuppamānā valli saṅghassa dinnā vā tatthajātakā vā rakkhitagopitā garubhaṇḍam hoti, sā saṅghakamme ca cetiyakamme ca kate sace atirekā hoti, puggalikakammepi upanetum vaṭṭati. Arakkhitā pana garubhaṇḍameva na hoti. Suttamakacivākanāḷikerahīracammamāyā rajjukā vā yottāni vā vāke ca nāḷikerahīre ca vaṭṭetvā katā ekavaṭṭā vā dvivaṭṭā vā saṅghassa dinnakālo paṭṭhāya garubhaṇḍam. Suttam pana avāṭetvā dinnam makacivākanāḷikerahīrā ca bhājanīyā. Yehi panetāni rajjukayottāḍīni dinnāni honti, te attano karaṇīyena harantā na vāretabbā.

Yo koci antamaso atṭhaṅgulasūcīdaṅḍakamattho **veḷu** saṅghassa dinno vā tatthajātakā vā rakkhitagopito garubhaṇḍam, sopi saṅghakamme ca cetiyakamme ca kate atireko puggalikakamme ca dātum vaṭṭati. Pādagaṇhanakatanāli pana kattarayaṭṭhi upāhanadaṅḍako chattadaṅḍako chattasālākāti idamettha bhājanīyabhaṇḍam. Daḍḍhagehamanussā gaṇhitvā gacchanta na vāretabbā. Rakkhitagopitam veḷum gaṇhantena samakam vā atirekam vā thāvaram antamaso tamagghanakavallīkāyapi pāṭīkammam katvā gahetabbo, pāṭīkammam akatvā gaṇhantena tattheva vaḷāṇjetabbo. Gamanakāle saṅghike āvāse thapetvā gantabbam, asatīyā gahetvā gatena pahīṇitvā dātābbo. Desantaragatena sampattavihāro saṅghikāvāse thapetabbo.

Ṭipanti muñjañca pabbajañca thapetvā avasesam yam kiñci tīnam. Yattha pana tīnam natthi, tattha paṇṇehi chādentī, tasmā paṇṇampi tīneva saṅghatam. Iti muñjādisu yam kiñci mutṭhippamānam tīnam tālapanāḍīsu ce ekapaṇṇampi saṅghassa dinnam vā tatthajātakam vā bahārāme saṅghassa tīnavattho jātatīnam vā rakkhitagopitam garubhaṇḍam hoti, tampi saṅghakamme ca cetiyakamme ca kate atirekam puggalikakamme dātum vaṭṭati, daḍḍhagehamanussā gahetvā gacchanta na vāretabbā. Atṭhaṅgulappamānopi rittapothako garubhaṇḍameva.

Mattikā pakatimattikā vā hotu pañcavaṇṇā vā sudhā vā sajjurasakāṅḍuttasilesādisu vā yam kiñci dullabhaṭṭhāne ānetvā dinnam tatthajātakam vā, rakkhitagopitam tālaphalapakamattam garubhaṇḍam hoti, tampi saṅghakamme ca cetiyakamme ca niṭṭhite atirekam puggalikakamme ca dātum vaṭṭati, hiṅghuṅgulakaharītālamānosīlājanāni

pana bhājanīyabhaṇḍāni.

Dārubhaṇḍe “yo koci aṭṭhaṅgulasūciḍaṇḍamattoṭṭi dārubhaṇḍako dārudullabhaṭṭhāne saṅghassa dinno vā tatthajātako vā rakkhitagopito, ayaṃ garubhaṇḍaṃ hoti” ti **kurundiyaṃ** vuttaṃ. **Mahāaṭṭhakathāyaṃ** pana sabbampi dāruvelucammaṃpāsānādivikatiṃ dārubhaṇḍena saṅganhitvā āsandikato paṭṭhāya dārubhaṇḍe vinicchayo vutto. Tatrāyaṃ nayo – āsandiko sattaṅgo bhaddapīṭhaṃ pīṭhikā ekapādakapīṭhaṃ āmaṇḍakavaṇṭakapīṭhaṃ phalakaṃ kocchaṃ palālapīṭhanti imesu tāva yaṃ kiñci khuddakaṃ vā hotu mahantaṃ vā, saṅghassa dinnāṃ garubhaṇḍaṃ hoti. Palālapīṭhena cettha kadaliṃpaṭṭadīpīṭhānīpi saṅgahitāni. Byaggacammaṃnaddhampi vālarūpaparikkhittam ratanaparisibbittam kocchaṃ garubhaṇḍameva, vaṅkaphalakaṃ dīghaphalakaṃ cīvaradhovanaphalakaṃ ghaṭṭanaphalakaṃ ghaṭṭanamuggaro dantakaṭṭhacchedanagaṇṭhikā daṇḍamuggaro ambaṇaṃ rajanadonī udakapaticchako dārumayo vā dantamayo vā velumayo vā sapādakopi apādakopi samuggo mañjūsā pādaganhanakato atirekappamaṇo karaṇḍo udakadonī udakakāṭhāṃ ulūngo kaṭacchu pānīyasarāvaṃ pānīyasankhoti etesupi yaṃ kiñci saṅghe dinnāṃ garubhaṇḍaṃ. Saṅkhathālakam pana bhājanīyaṃ, tathā dārumayo udakatumbo.

Pādakathalikamaṇḍalaṃ dārumayaṃ vā hotu colapaṇṇādimayaṃ vā, sabbam garubhaṇḍaṃ. Ādhāraḷo pattapīḍhānaṃ tālavaṇṭaṃ bījanī caṅkoṭakaṃ pacchi yaṭṭhisammaṇṇānī muṭṭhisammaṇṇānī etesupi yaṃ kiñci khuddakaṃ vā hotu mahantaṃ vā, dāruvelupaṇṇacammaḍḍisu yena kenaci kataṃ garubhaṇḍameva. Thambhulāsopānaphalakāḍḍisu dārumayaṃ vā pāsānamayaṃ vā yaṃ kiñci gehasambhārarūpaṃ yo koci kaṭasāraḷo yaṃ kiñci bhūmattharaṇaṃ yaṃ kiñci akappiyacammaṃ, sabbam saṅghe dinnāṃ garubhaṇḍaṃ, bhūmattharaṇaṃ kātum vaṭṭati. Elakacammaṃ pana paccattharaṇagatikam hoti, tampi garubhaṇḍameva. Kappiyacammaṃ bhājanīyaṃ. **Kurundiyaṃ** pana “sabbam mañcappamaṇaṃ cammaṃ garubhaṇḍa” nti vuttaṃ.

Udukkhalaṃ musalaṃ suppaṃ nisadaṃ nisadapoto pāsānadonī pāsānakāṭhāṃ turivemabhasṭādi sabbam pesakārādibhaṇḍaṃ sabbam kasibhaṇḍaṃ sabbam cakkayuttakaṃ yānaṃ garubhaṇḍameva. Mañcapādo mañcaṭṭānī pīṭhapādo pīṭhaṭṭānī vāsīpharasuāḍḍīnaṃ daṇḍāti etesu yaṃ kiñci vipakatacchanakammaṃ aṇiṭṭhitameva bhājanīyaṃ, tacchitamattāṃ pana garubhaṇḍaṃ hoti. Anuññāvāsīyā pana daṇḍo chattamuṭṭhipaṇṇaṃ kattarayaṭṭhi upāhanaṃ arānisahitaṃ dhammakaraṇo pādaganhanakato anāritittam āmalakatumbaṃ āmalakaghaṭo lābukatumbaṃ lābughaṭo visānakatumbantī sabbamevetaṃ bhājanīyaṃ, tato mahantataram garubhaṇḍaṃ. Hatthidanto vā yaṃ kiñci visānaṃ vā ataccchitaṃ yathāgatameva bhājanīyaṃ. Tehi katamañcapādāḍḍisu purimasadisoyeva vinicchayo. Tacchitanīṭṭhitopi hīngukaraṇḍako gaṇṭhikā vidho añjanī añjanīsalākā udakapuñchanīti idaṃ sabbam bhājanīyameva.

Mattikābhaṇḍe sabbam manussānaṃ upabhogaṇḍaṃ ghaṭapīṭharādikulālabhājanāṃ pattakāṭhāṃ aṅgārakāṭhāṃ dhūmadānaṃ dīparukkhako dīpakapallikā cayanīṭṭhakā chadanīṭṭhakā thūpikāti saṅghassa dinnakāḷato paṭṭhāya garubhaṇḍaṃ, pādaganhanakato anāritittappamaṇo pana ghaṭako pattam thālakam kañcanako kuṇḍikāti idametha bhājanīyabhaṇḍaṃ. Yathā ca mattikābhaṇḍe, evam lohahaṇḍeṇi kuṇḍikā bhājanīyakoṭṭhāsameva bhajati ayametha anupubbikathā.

Iti pālimuttakavinayavinicchayaśaṅgahe

Garubhaṇḍavinicchayakathā samattā.

31. Codanādivinicchayakathā

230. Codanādivinicchayoti ettha (pārā. aṭṭha. 2.385-6) pana codetum ko labhati, ko na labhati? Dubbalacodakavacanaṃ tāva gahetvā koci na labhati. Dubbalacodako nāma sambahulesu kathāsallāpeṇa nisinnesu eko ekaṃ ārabha anodissakaṃ katvā pārājīkavattum katheti, añño taṃ sutvā itarassa gantvā āroceti, so taṃ upasānkamitvā “tvam kira maṃ idaḍḍiḍaṇḍa vadaṣī” ti bhānati, so “nāhaṃ evarūpaṃ jānāmi, kathāpavattiyam pana mayā anodissakaṃ katvā vuttamattāhi. Sace ahaṃ tava imaṃ dukkhupattim jāneyyāṃ, ettakampi na katheyya” nti. Ayaṃ dubbalacodako. Tassetam kathāsallāpaṃ gahetvā taṃ bhikkhum koci codetum na labhati, etaṃ pana aggahetvā silasampanno bhikkhu bhikkhum vā bhikkhunim vā, silasampannā ca bhikkhunī bhikkhunīmeva codetum labhatti mahāpadumathero āha. Mahāsumatthero pana “pañcapi sahadhammikā labhanti” ti āha. Godattathero “na koci na labhati” ti vatvā “bhikkhussa sutvā codeti, bhikkhuniyā sutvā...pe... tīthiyasāvakaṇam sutvā codeti” ti idaṃ suttaṃ āhari. Tiṇṇampi therānaṃ vāde cuditakasessa paṭiññāya kāretabbo.

Ayam pana codanā nāma dīṭṭhacodanā sutacodanā parisānkācodanāti tividhā hoti. Aparāpi catubbidhā hoti silāvippaticcodanā ācāravippaticcodanā dīṭṭhivippaticcodanā ājīvavippaticcodanāti. Tattha garukānaṃ dvinnaṃ āpattikkhandhānaṃ vasena **silāvippaticcodanā** veditabbā, avasesānaṃ vasena **ācāravippaticcodanā**, micchādīṭṭhiantaggāhikādīṭṭhivasena **dīṭṭhivippaticcodanā**, ājīvahu paññānānaṃ channaṃ sikkhāpadānaṃ vasena **ājīvavippaticcodanā** veditabbā.

Aparāpi catubbidhā hoti vatthusandassanā āpattisandassanā samvāsapaṭikkhepo sāmīcipaṭikkhepoti. Tattha **vatthusandassanā** nāma “tvam methunaṃ dhammaṃ paṭisevi, adinnaṃ ādiyi, manussaṃ ghātayittha, abhūtaṃ ārocayitthā” ti evaṃ pavattā. **Āpattisandassanā** nāma “tvam methunadhamaṃpārājīkappaṭṭim āpanno” ti evaṃ mādinayappavattā. **Samvāsapaṭikkhepo** nāma “natthi tayā saddhim uposatho vā pavāraṇā vā saṅghakammaṃ vā” ti evaṃ pavatto. **Sāmīcipaṭikkhepo** nāma abhivādanapaccuṭṭhānaṃjalikammaṃbījanāḍḍikkammānaṃ akaranaṃ. Tam paṭipāṭiyā vandanāḍḍīni karonto ekassa akatvā sesānaṃ karaṇakāle veditabbam. Ettāvāṭapi codanā nāma hoti. Yāgubhattādīnāṃ pana yaṃ icchati, taṃ āpucchati, na tāvatā codanā hoti.

Aparā **pātimokkhaṭṭhapanakkhandhake** (cūlava. 387) “ekaṃ, bhikkhave, adhammikaṃ pātimokkhaṭṭhapanam, ekaṃ dhammikaṃ” ntiādiṃ katvā yāva dasa adhammikāni pātimokkhaṭṭhapanāni, dasa dhammikānīti evaṃ adhammikā pañcapanānāsa, dhammikā pañcapanānāsāti dasuttarasatam codanā vuttā. Tā dīṭṭhena codentassa dasuttarasatam, sutena codentassa dasuttarasatam, parisānkāya codentassa dasuttarasatanti tiṃsādhikāni tīni satāni honti. Tāni kāyena codentassa, vācāya codentassa, kāyavācāya codentassāti katāni navutādhikāni nava satāni honti. Tāni atānā codentassapi parena codāpentassapi tattakānevāti vīsātīnāni dve sahasāni honti. Puna dīṭṭhādibhede samūlikāmūlikavasena anekasahasā codanā honīti veditabbā.

231. Vuttappabhedāsu pana imāsu codanāsu yāya kāyaci codanāya vasena saṅghamaṃjje osate vatthusmim cuditakacodakā vattabbā “tumhe amhākaṃ vinicchayena tuṭṭhā bhavissathā” ti. Sace “bhavissamā” ti vadanti, saṅghena taṃ adhikaraṇaṃ sampatīcchitabbam. Atha pana “vinicchayena tāva, bhante, sace amhākaṃ khamissati, gaṇhissamā” ti vadanti, “cetiyaṃ tāva vandathā” tiādiṃ vatvā dīghasuttam katvā vissajjitabbam. Te ce cirarattam kilantā pakkantaparīsā upacchinnaṃpakkhā hutvā puna yācanti, yāvattāyaṃ paṭikkhipitvā yadā nimmadā honti, tadā nesam adhikaraṇaṃ vinicchinitabbam. Vinicchinantehi ca sace alajjissannā hoti parīsā, ubbāhikāya taṃ adhikaraṇaṃ vinicchinitabbam. Sace bālussannā hoti parīsā, “tumhākaṃ sabhāge vinayadhare pariyesathā” ti vinayadhare pariyesāpetvā yena dhammena yena vinayena yena sattuśāsānena taṃ adhikaraṇaṃ vūpasammati, tathā taṃ adhikaraṇaṃ vūpasametabbam.

Tattha ca **dhammoti** bhūtaṃ vatthu. **Vinayoti** codanā ceva saraṇā ca. **Sattuśāsānanti** ṇattisampadā ca anussāvanasampadā ca. Tasmā codakena vatthusmim ārocite cuditako pucchitabbo “santametaṃ, no” ti. Evaṃ vatthum upaparikkhitvā bhūtena vatthunā codetvā sāretvā ṇattisampadāya ca anussāvanasampadāya ca taṃ adhikaraṇaṃ vūpasametabbam. Tatra ce alajjī lajjim codeti, so ca alajjī bālo hoti abyatto, nāssa nayo dātabbo, evaṃ pana vattabbo “kimhi naṃ codesī” ti. Addhā so vakkhati “kimidaṃ, bhante, kimhi naṃ nāmā” ti. “Tvam kimhi nampi na jānāsi, na yuttam tayā evarūpeṇa bālena paraṃ codetu” nti uyyojetabbo, nāssa anuyogo dātabbo. Sace pana so alajjī paṇḍito hoti byatto, dīṭṭhena vā sutena vā ajjhottharivā sampādetum sakkoti, etassa anuyogam datvā lajjisseva paṭiññāya kammaṃ kātabbam.

Sace lajjī alajjim codeti, so ca lajjī bālo hoti abyatto, na sakkoti anuyogam dātum, tassa nayo dātabbo “kimhi naṃ codesi silāvippattiyā vā ācāravippattīḍḍisu vā ekissā” ti. Kasmā pana imasessa evaṃ nayo dātabbo, na itarassāti, nanu na yuttam vinayadharānaṃ agatigamananti? Na yuttameva. Idaṃ pana agatigamanāṃ na hoti, dhammānuggaho nāma eso. Alajjīniggahatthāya hi lajjīpaggahatthāya ca sikkhāpadam paññātaṃ. Tatra alajjī nayaṃ labhivā ajjhottharanto ehi, lajjī pana nayaṃ labhivā dīṭṭhe dīṭṭhasantānena sute sutasantānena paṭiṭṭhāya kathessati, tasmā tassa dhammānuggaho vaṭṭati. Sace pana so lajjī paṇḍito hoti byatto, paṭiṭṭhāya katheti, alajjī ca “etampi natthi, etampi natthi” ti paṭiṭṭhaṃ na deti, alajjissa paṭiṭṭhāya eva kātabbam.

Tadatthadīpanatthāna idam vatthu veditabbam – tipītakacūlābhayathero kira lohāpāsādassa heṭṭhā bhikkhūnaṃ vinayaṃ kathetvā sāyanhasamaye vuttāti, tassa vuttānasamaye dve attapaccatthikā kathaṃ pavattesum. Eko “etampi natthi, etampi natthi” ti paṭiṭṭhaṃ na deti, atha appāvasese paṭhamayāme therassa tasmim puggale “ayaṃ paṭiṭṭhāya katheti, ayaṃ pana paṭiṭṭhaṃ na deti, bahūni ca vatthūni oṣāṇi, addhā etaṃ kataṃ bhavissati” ti asuddhaladdhi uppannā. Tato bījanīḍḍakena pādakathalikāya saññāṃ datvā “ahaṃ, āvuso, vinicchinitum ananucchaviko, aññena vinicchīnāpehi” ti āha. “Kasmā, bhante” ti? Thero tamattham āroceti. Cuditakapuggalassa kāye dāho utthito, tato so theram vanditvā “bhante, vinicchinitum anurūpeṇa vinayadharena nāma tumhādiseneva bhavitum vaṭṭati, codakena ca dīseneva bhavitum vaṭṭati” ti vatvā setakāni nivāsetvā “ciraṃ kilamīṭṭhā mayā” ti khamāpetvā pakkāmi.

Evam lajjinā codiyamāno alajjī bahūsipi vatthūsu uppanesu paṭiññam na deti, so neva “suddho”ti vattabbo, na “asuddho”ti, jīvamatako nāma āmakapūṭiko nāma cesa. Sace panaṣa aññampi tādisam vatthu uppajjati, na vinicchinitabbam, tathā nāsītako bhavissati. Sace pana alajjīyeva alajjīm codeti, so vattabbo “āvuso, tava vacanenāyam kiṃ sakkā vattu”nti. Itarampi tatheva vatvā “ubhopi ekasambhogaparibhogā hutvā jīvathā”ti uyyojetabbā. Sīlatthāya nesam vinicchayo na kātabbo, pattacivaraparivenādiatthāya pana paṭirūpaṃ sakkhiṃ labhitvā kātabboti.

Atha lajjī lajjīm codeti, vivādo ca nesam kismiñcīdeva appamattako hoti, saññāpetvā “mā evam karoṭhā”ti accayam desāpetvā uyyojetabbā. Atha panettha cuditakena sahasā viraddham hoti, ādito paṭṭhāya alajjī nāma natthi. So ca pakkhānurakkhaṇatthāya paṭiññam na deti, “mayam saddahāma, mayam saddahāmā”ti bahū utṭahanti, so tesam paṭiññāya ekavāram dvevāram suddho hotu, atha pana viraddhakālato paṭṭhāya thāne na tiṭṭhati, vinicchayo na dātabbo.

232. Adinnādānavatthum vinicchinantena (pārā. aṭṭha. 1.92) pana pañcavīsati avahārā sādhuṃkaṃ sallakkhetabbā. Tesu ca kusaleṇa vinayadhareṇa otiṇṇam vatthum sahasā avinicchinitvāya **pañca thānāni** oloketabbāni, yāni sandhāya porāṇā āhu –

“Vatthum kālañca desañca, aggham paribhogapañcamam;
Tulayitvā pañca thānāni, dhāreyyattham vicakkhano”ti. (pārā. aṭṭha. 1.92);

Tattha **vatthunt**i bhaṇḍam. Avahārakena hi “mayā idam nāma avahaṭa”nti vuttepi āpattim anāropetvāya tam bhaṇḍam “sasāmikam vā asāmikam vā”ti upaparikkhitabbam. Sasāmikepi sāmikānaṃ sālayabhāvo vā nirālayabhāvo vā upaparikkhitabbo. Sace tesam sālayakāle avahaṭam, bhaṇḍam agghāpetvā āpatti kātabbā. Sace nirālayakāle, pārājikena na kātabbā. Bhaṇḍasāmikesu pana bhaṇḍam āharāpentesu bhaṇḍam dātabbam. Ayamettha sāmīci.

Imassa panatthassa dīpanatthamidam vatthu – bhātiyarajakāle kira mahācetiyaupajjāya dakkhiṇadisato eko bhikkhu sattahattham paṇḍukāsāvaṃ amṣe karitvā cetiyaṅgaṇam pāvīsi. Tankhaṇameva ca rājāpi cetiyavandanattham āgato. Tato ussāraṇāya vattamānāya mahājanasammaddo ahoṣi. Atha so bhikkhu janasammaddapīḷito amṣato patantam kāsāvaṃ adisvāya nikkhanto, nikkhamitvā kāsāvaṃ apassanto “ko idise janasammaddo kāsāvaṃ lacchati, na dāni tam mayha”nti dhuranikkhepaṃ katvā gato. Athañño bhikkhu pacchā āgacchanto tam kāsāvaṃ disvā theyyacittena gaḥetvā puna vipattisārī hutvā “assamaṇo dānimhi, vibbhamissāmi”ti citte uppanne “vinayadhare pucchitvā ñassāmi”ti cintesi.

Tena samayena cūlasumanatthero nāma sabbapariyattidharo vinayācariyaṃpāṃmokkho mahāvihāre paṭivasati. So bhikkhu theram upasānkamitvā vanditvā okāsam kāretvā attano kukkucam pucchi. Thero tena bhaṭṭhe janakāye pacchā āgantvā gaḥitabhāvaṃ ṇatvā “atthi dāni ettha okāso”ti cintetvā āha “sace kāsāvasāmikam bhikkhū āneyyāsi, sakkā bhaveyya tava paṭiṭṭhā kātu”nti. Kathāham, bhante, tam dakkhissāmi. Tahim tahim gantvā olokehīti. So pañcapi mahāvihāre oloketvā neva addakkhi. Tato nam therō pucchi “katarāya disāya bahū bhikkhū āgacchanti”ti? “Dakkhiṇadisāya, bhante”ti. Tena hi kāsāvaṃ dīghato ca tiriyañca minitvā thapehi, thapetvā dakkhiṇadisāya vihārapaṭiṭṭhāya vicimitvā tam bhikkhū ānehīti. So tathā katvā tam bhikkhū disvā therassa santikāṃ ānesi. Thero pucchi “tavedaṃ kāsāva”nti? “Āma, bhante”ti. Kuhiṃ te pātīnti? So sabbam ācikkhi. Thero tena kataṃ dhuranikkhepaṃ sutvā itaram pucchi “tayā idam kuhiṃ disvā gaḥita”nti? Sopi sabbam ārocesi. Tato tam therō āha “sace te suddhacittena gaḥitam abhaviṣṣa, anāpattiyeva te assa, theyyacittena pana gaḥitattā dukkaṭam āpannosi, tam desetvā anāpattiko hoti, idañca kāsāvaṃ attano santakam katvā etasseva bhikkhuno dehi”ti. So bhikkhu amateneva abhisitto varamassāsappatto ahoṣi. Evam vatthu oloketabbam.

Kāloti avahārakālo. Tadeva hi bhaṇḍam kadāci appaggham hoti, kadāci mahaggham. Tasmā tam bhaṇḍam yasmim kāle avahaṭam, tasmīyeva kāle yo tassa aggho hoti, tena agghena āpatti kāretabbā. Evam kālo oloketabbo.

Desoti avahāradeso. Tañhi bhaṇḍam yasmim dese avahaṭam, tasmīyeva dese yo tassa aggho hoti, tena agghena āpatti kāretabbā. Bhaṇḍutṭhānadese hi bhaṇḍam appaggham hoti, aññattha mahaggham.

Imassapi ca atthassa dīpanatthamidam vatthu – antarasamudde kira eko bhikkhu susaṇṭhānam nālikeram labhitvā bhamam āropetvā saṅkhathālakasadisam manoramam pāṇiyathālakam katvā tattheva thapetvā cetiyagiriṃ agamāsi. Añño bhikkhu antarasamuddam gantvā tasmim vihāre paṭivasanto tam thālakam disvā theyyacittena gaḥetvā cetiyagiriṃveva āgato. Tassa tattha yāgum pivantassa tam thālakam disvā thālakasāmiko bhikkhu āha “kuto te idam laddha”nti. Antarasamuddato me āñīnti. So tam “netam tava santakam, theyyāya te gaḥita”nti saṅghamajjham ākaḍḍhi. Tattha ca vinicchayam alabhitvā mahāvihāram agamiṃsu, tattha ca bherim paharāpetvā mahācetiyaṣamīpe sannipātam katvā vinicchayam ārabhiṃsu. Vinayadharattherā avahāram saññāpesum.

Tasmiñca sannipāte ābhidhammikagodattatthero nāma vinayakusalo hoti, so evamāha “iminā idam thālakam kuhiṃ avahaṭa”nti? “Antarasamudde avahaṭa”nti. Tattha tam kiṃ agghatīti. Na kiñci agghati. Tatra hi nālikeram bhinditvā miñjam khādītā vā kapālam chaḍḍeti, dāruattham pana pharati. Imassa bhikkhuno ettha hatthakammam kiṃ agghatīti? Māsakam vā ūnamāsakam vāti. Atthi pana katthaci sammāsambuddhena māsake vā ūnamāsake vā pārājikam paññatanti. Evam vutte “sādhu sādhu, sukathitam suvinicchitā”nti ekasādhuḥkaro ahoṣi. Tena ca samayena bhātiyarājāpi cetiyavandanattham nagarato nikkhanto tam saddam sutvā “kiṃ ida”nti pucchitvā sabbam paṭiṭṭhiyā sutvā nagare bherim carāpeṣi “mayi sante bhikkhūnampi bhikkhūnampi gīhīnampi adhikaraṇam ābhidhammikagodattattherena vinicchitam suvinicchitam, tassa vinicchaye atīṭṭhamānam rājānāya thapemi”ti. Evam deso oloketabbo.

Agghoti bhaṇḍaggho. Navabhaṇḍassa hi yo aggho hoti, so pacchā pariḥāyati. Yathā navadhoto patto aṭṭha vā dasa vā agghati, so pacchā bhīno vā chiddo vā āṇiṅgaṅṭhikāhato vā appaggho hoti, tasmā na sabbadā bhaṇḍam pakatiaggheneva kātabbanti. Evam aggho oloketabbo.

Paribhogoti bhaṇḍaparibhogo. Paribhogenapi hi vāsīdibhaṇḍassa aggho pariḥāyati. Tasmā evam upaparikkhitabbam – sace koci kassaci pādagghanakam vāsim harati, tatra vāsīsamiko pucchitabbo “tayā ayam vāsi kiṭṭakena kīṭṭi”ti? “Pādena, bhante”ti. Kim pana te kinītvā thapitā, udāhu nam valāñjesti? Sace vadati “ekadivasam me dantakattham vā rajanachallī vā pattapacanakadāru vā chinnaṃ, ghaṃsitvā vā nisitā”ti, athassa porāṇako aggho bhaṭṭhoti veditabbo. Yathā ca vāsīyā, evam añjanīyā vā añjanīsalākāya vā kuñcīkāya vā palālena vā thusehi vā iṭṭhakacūṇṇena vā ekavāram ghaṃsitvā dhovitamattenapi aggho bhassati. Tipumaṇḍalassa makaradantacchedanepi parimajjanamattenapi, udakasātakassa sakim nivāsanaṇḍarūpanenapi paribhogasīsenā amṣe vā sīse vā thapanamattenapi, taṇḍulādīnam papphotanepi tato ekam vā dve vā apānayanepi antamaso ekam pāsāṇasakkharam uddharitvā chaḍḍitamattenapi, sappitelādīnam bhājanantarapaavattanepi antamaso tato makkhikam vā kipillikam vā uddharitvā chaḍḍitamattenapi, gulapīṇḍakassa madhurabhāvajānanattham nakkena vijjhītvā anumattam gaḥitamattenapi aggho bhassati. Tasmā yaṃ kiñci pādagghanakam vuttanayeneva sāmīkehi paribhogena ūnam kataṃ hoti, na tam avahaṭo bhikkhu pārājikena kātabboti. Evam aggho oloketabbo.

Evam imāni tulayitvā pañca thānāni dhāreyya attham vicakkhano, āpattim vā anāpattim vā garukam vā lahukam vā āpattim yathāthāne thapeyyāti. Tenāhu atīṭṭhācariyā –

“Sikkhāpadam samam tena, aññam kiñci na vijjati;
Anekāyavokīṇṇam, gambhīratthavinicchayam.

“Tasmā vatthumhi otiṇṇe, bhikkhunā vinayaññunā;
Vinayānuggahenettha, karontena vinicchayam.

“Pālim atīṭṭhācariyā, sādhippāyamasasato;
Ogayha appamattena, karaṇīyo vinicchayo.

“Āpattidassanussāho, na kattabbo kudācanam;
Passissāmi anāpatti-miti kayirātha mānasam.

“Passitvāpi ca āpattim, avatvāya punappunam;
Vimamsitvātha viññūhi, samsanditvā ca tam vade.

“Kappīyepi ca vatthumim, cittassa lahuvattino;
Vasena sāmāññaṅṇā, cavantīdha puthujjānā.

“Tasmā paraparikkhāram, āśīvisamivoraṅgam;
Aggim viya ca sampassam, nāmaseyya vicakkhaṇo”ti. (pārā. aṭṭha. 1.160-1 tatrāyam anusāsānī);

233. Uttarimanussadhammārocanam vinicchīnantena (pārā. aṭṭha. 2.197) pana “kim te adhigatam. Kinti te adhigatam, kadā te adhigatam, kattha te adhigatam, katame te kilesā pahīnā, katamesam tvam dhammānam lābhī”ti imāni cha thānāni visodhetabbāni. Sace hi koci bhikkhu uttarimanussadhammādhigamam byākareyya, na so ettāvātā sakkāro kātabbo, imesam pana channam thānānam sodhanattham evam vattabbo “kim te adhigatam, kim jhānam udāhu vimokkhādisu aññatarā”nti. Yo hi yena adhigato dhammo, so tassa pākato hoti. Sace “idam nāma me adhigata”nti vadati, tato “kinti te adhigata”nti pucchitabbo, “aniccalakkhanādisu kim dhuram katvā aṭṭhimsāya vā ārammanesu rūpārūpaajjhatabhiddhābhidesu vā dhammesu kena mukhena abhinivisitvā”ti. Yo hi yassābhiviveso, so tassa pākato hoti. Sace “ayam nāma me abhiniveso, evam mayā adhigata”nti vadati, tato “kadā te adhigata”nti pucchitabbo, “kim pubbanhe, udāhu majjhānikādisu aññatarasmim kāle”ti. Sabbesañhi attanā adhigatakālo pākato hoti. Sace “amukasmim nāma kāle adhigata”nti vadati, tato “kattha te adhigata”nti pucchitabbo, “kim divaṭṭhāne, udāhu rattiṭṭhānādisu aññatarasmim okāse”ti. Sabbesañhi attanā adhigatokāso pākato hoti. Sace “amukasmim nāma me okāse adhigata”nti vadati, tato “katame te kilesā pahīnā”ti pucchitabbo, “kim pathamamaggavajjhā, udāhu dutiyādimaggavajjhā”ti. Sabbesañhi attanā adhigatamaggena pahīnā kilesā pākātā hoti.

Sace “ime nāma me kilesā pahīnā”ti vadati, tato “katamesam tvam dhammānam lābhī”ti pucchitabbo, “kim sotāpattimaggassa, udāhu sakadāgāmimaggādisu aññatarassā”ti. Sabbesañhi attanā adhigatadhammo pākato hoti. Sace “imesam nāmāham dhammānam lābhī”ti vadati, ettāvātipissa vacanam na saddhāttabbam. Bahussutā hi ugghaparipucchākusalā bhikkhū imāni cha thānāni sodhetum sakkonti, imassa pana bhikkhuo āgamanapaṭipadā sodhetabbā. Yadi āgamanapaṭipadā na sujjhati, “imāya paṭipadāya lokuttaradhammo nāma na labbhatī”ti apantabbo. Yadi panassa āgamanapaṭipadā sujjhati, dīgharattam tīsu sikkhāsu appamatto jāgariyamanuyutto catīsu paccayesu alago ākāse pañisamena cetasā viharatī paññāyati, tassa bhikkhuo byākaranam paṭipadāya saddhim saṃsandati. “Seyyathāpi nāma gaṅgodakam yamunodakena saṃsandati sameti, evameva supaññatā tassa bhagavatā sāvakānam nibbānagāminī paṭipadā, saṃsandati nibbānaica paṭipadā cā”ti (dī. ni. 2.296) vuttasadisam hoti. Apica kho na ettakenapi sakkāro kātabbo. Kasmā? Ekaccassa hi puthujjanassapi sato khīnāsavassa paṭipattisadisā paṭipatti hoti, tasmā so bhikkhu tehi tehi upāyehi uttasetabbo. Khīnāsavassa nāma asaniyāpi matthake patamānāya bhayaṃ vā chambhitattam vā lomahaṃso vā na hoti, puthujjanassa appamattakenapi hoti.

Tatrimāni vatthūni (ma. ni. aṭṭha. 3.102) – dīghabhāṇakaabhatthero kira ekam piṇḍapātikam pariggahetum asakonto daharassa saññam adāsi. So tam nahāyamānam kalyāṇinādimukhadvāre nimujjivā pāde aggahe. Piṇḍapātikā “kumbhīlo”ti saññāya mahāsaddamakāsi, tadā nam “puthujjano”ti jāniṃsu.

Candamukhatissarājakāle pana mahāvihāre saṅghatthero khīnāsavo dubbalacakkhuo vihāreyeva acchati. Rājā “theram pariggaṅhissāmi”ti bhikkhūsu bhikkhācāram gatesu appasaddo upasaṅkamitvā sappo viya pāde aggahe. Thero silāthambho viya niccalo hutvā “ko etthā”ti āha. “Aham, bhante, tisso”ti? “Sugandham vāyasi no tissā”ti. Evam khīnāsavassa bhayaṃ nāma natthi.

Ekacco pana puthujjanopi atisūro hoti nibbhayo. So rajanīyena ārammanena pariggaṅhitabbo. Vabharājāpi ekam theram pariggaṅhamāno ghare nisīdāpetvā tassa santike badarasālavam maddamāno nisīdi. Mahātherassa kheḷo calito, therassa puthujjanabhāvo āvibhūto. Khīnāsavassa hi rasatanhā nāma suppahīnā, dibbesupi rasesu nikanti nāma na hoti, tasmā imehi upāyehi pariggahetvā sacassa bhayaṃ vā chambhitattam vā rasatanhā vā uppajjati, “na ca tvam arahā”ti apantabbo. Sace pana abhiru accambhī anutrāsī hutvā sīho viya nisīdati, dibbārammanepi nikanṭim na janeti, ayam bhikkhu sampannaveyyākaraṇo samantā rājarājamahāmattādīhi pesitam sakkāram arahatī veditabbo. Evam tāva uttarimanussadhammārocanam vinicchīnitabbam.

234. Sakale pana vinayavinicchaye (pārā. aṭṭha. 1.45) kosallam patthayantena **catubbidho vinayo** jānitabbo.

Catubbidhāñhi vinayaṃ, mahātherā mahiddhikā,
Ntharivā pakāsesum, dhammasaṅgāhaka purā.

Katamam catubbidham? Suttam suttānulomam ācariyavādam attanomatinti. Yam sandhāya vuttam “āhaccapadena kho, mahārāja, rasena ācariyavamsena adhippāyā”ti (mi. pa. 4.2.3). Ettha hi **āhaccapadanti** suttam adhippetam. **Rasoti** suttānulomam. **Ācariyavamsoti** ācariyavādo. **Adhippāyoti** attanomati.

Tattha **suttam** nāma sakalavinayaṭṭhake pāli.

Suttānulomam nāma cattāro mahāpadesā. Ye bhagavatā evam vuttā –

“Yam, bhikkhave, mayā ‘idam na kappati’ti appaṭikkhitam, tañce akappiyam anulometi, kappiyam paṭibhāti, tam vo na kappati. Yam, bhikkhave, mayā ‘idam na kappati’ti appaṭikkhitam, tañce kappiyam anulometi, akappiyam paṭibhāti, tam vo na kappati. Yam, bhikkhave, mayā ‘idam kappati’ti ananuññātam, tam ce akappiyam anulometi, kappiyam paṭibhāti, tam vo na kappati. Yam, bhikkhave, mayā ‘idam kappati’ti ananuññātam, tañce kappiyam anulometi, akappiyam paṭibhāti, tam vo kappati”ti (mahāvā. 305).

Ācariyavādo nāma dhammasaṅgāhakehi pañcahi arahantasatehi ṭhapitā pālinimuttā okkantavinicchayappavattā aṭṭhakathānti.

Āttanomatī nāma suttasuttānulomaācariyavāde muñcitvā anumānena attano anubuddhiyā nayaggāhena upaṭṭhitākārakathanam.

Apica suttantābhīdhammavinayaṭṭhakathāsu āgato sabbopi theravādo attanomatī nāma. Tam pana attanomatim gahetvā kathentena na dalhaggāham gahetvā voharittabbam, kāraṇam sallakkhetvā atthana pālim, pāliya ca attham saṃsanditvā kathetabbam, attanomatī ācariyavāde oṭaretabbā. Sace tattha otarati ceva sameti ca, gahetabbā. Sace neva otarati na sameti, na gahetabbā. Ayañhi attanomatī nāma sabbadubbala, attanomatito ācariyavādo balavatāro.

Ācariyavādopi suttānulome oṭaretabbo. Tattha otaranto samento eva gahetabbo, itaro na gahetabbo. Ācariyavādato hi suttānulomam balavataram.

Suttānulomampi sutte oṭaretabbam. Tattha otarantam samentameva gahetabbam, itaram na gahetabbam. Suttānulomato hi suttameva balavataram. Suttañhi appaṭivattiyam kārasaṅghasadisam buddhānam ṭhitakālasadisam. Tasmā yadā dve bhikkhū sācakchanti, sakavādī suttam gahetvā katheti, paravādī suttānulomam. Tehi aññamaññam khepaṃ vā garaḥam vā akatvā suttānulomam sutte oṭaretabbam. Sace otarati sameti, gahetabbam, no ce, na gahetabbam, suttasmimyeva ṭhātabbam. Athāyam suttam gahetvā katheti, paro ācariyavādam. Tehipi aññamaññam khepaṃ vā garaḥam vā akatvā ācariyavādo sutte oṭaretabbo. Sace otarati sameti, gahetabbo. Anotaranto asamento ca gārayhācariyavādo na gahetabbo, suttasmimyeva ṭhātabbam. Athāyam suttam gahetvā katheti, paro attanomatim. Tehipi aññamaññam khepaṃ vā garaḥam vā akatvā attanomatī sutte oṭaretabbā. Sace otarati sameti, gahetabbā, no ce, na gahetabbā, suttasmimyeva ṭhātabbam.

Athāyam suttānulomam gahetvā katheti, paro suttam, suttānulome oṭaretabbam. Sace otarati sameti, tisso saṅgītiyo āruḷham pāliḷgataṃ paññāyati, gahetabbam, no ce tathā paññāyati, na otarati na sameti, bāhirakasuttam vā hoti siloko vā aññam vā gārayhasuttam gulhavessantaragulhavinayavedallādimam aññataro ābhatam, na gahetabbam, suttānulomasmimyeva ṭhātabbam. Athāyam suttānulomam gahetvā katheti, paro ācariyavādam. Ācariyavādo suttānulome oṭaretabbo. Sace otarati sameti, gahetabbo. No ce, na gahetabbo, suttānulomeya ṭhātabbam. Athāyam suttānulomam gahetvā katheti, paro attanomatim. Attanomatī suttānulome oṭaretabbā. Sace otarati sameti, gahetabbā. No ce, na gahetabbā, suttānulomeya ṭhātabbam.

Athāyam ācariyavādam gahetvā katheti, paro suttam. Suttam ācariyavāde oṭaretabbam. Sace otarati sameti, gahetabbam. Itaram gārayhasuttam na gahetabbam, ācariyavādeya ṭhātabbam. Athāyam ācariyavādam gahetvā katheti, paro suttānulomam. Suttānulomam ācariyavāde oṭaretabbam. Otarantam samentameva gahetabbam, itaram na gahetabbam, ācariyavādeya ṭhātabbam. Athāyam ācariyavādam gahetvā katheti, paro attanomatim. Attanomatī ācariyavāde oṭaretabbā. Sace otarati sameti, gahetabbā. No ce, na gahetabbā, ācariyavādeya ṭhātabbam.

Atha pañāyam attanomatim gahetvā katheti, paro suttam. Suttam attanomatiyam oṭaretabbam. Sace otarati sameti, gahetabbam. Itaram gārayhasuttam na gahetabbam, attanomatīameva ṭhātabbam. Athāyam attanomatim gahetvā katheti, paro suttānulomam. Suttānulomam attanomatiyam oṭaretabbam. Otarantam samentameva gahetabbam, itaram na gahetabbam, attanomatīameva ṭhātabbam. Athāyam attanomatim gahetvā katheti, paro ācariyavādam. Ācariyavādo attanomatiyam oṭaretabbo. Sace otarati sameti, gahetabbo. Itaro gārayhācariyavādo na gahetabbo, attanomatīameva ṭhātabbam, attano gahaṇameva baliyam kātabbam. Sabbatṭhānesu ca khepo vā garaḥ vā na kātabbatī.

Atha panāyam kappiyanti gahetvā katheti, paro akappiyanti, sutte ca suttānulome ca otāretabbam. Sace kappiyam hoti, kappiye thātabbam. Sace akappiyam, akappiye thātabbam. Athāyam tassa kappiyabhāvasādhakam suttato bahum kāraṇaṇca vinicchayaṇca dasseti, paro kāraṇam na vindati, kappiyeva thātabbam. Atha paro tassa akappiyabhāvasādhakam suttato bahum kāraṇaṇca vinicchayaṇca dasseti, anena attano gahaṇanti katvā dalham ādāya na thātabbam, “sādhu” ti sampatiṇchitvā akappiye eva thātabbam. Atha dvinnampi kāraṇacchāyā dissati, paṭikkhittabhāvo yeva sādhu, akappiye thātabbam. Vinayaṇhi patvā kappiyākappiyavicāraṇam āgama rundhitabbam, gāḷham kattabbam, sotam pacchinditabbam, garukabhāve yeva thātabbam.

Atha panāyam akappiyanti gahetvā katheti, paro kappiyanti, sutte ca suttānulome ca otāretabbam. Sace kappiyam hoti, kappiye thātabbam. Sace akappiyam, akappiye thātabbam. Athāyam bahūhi suttavinicchayaṇkāraṇehi akappiyabhāvam dasseti, paro kāraṇam na vindati, akappiye thātabbam. Atha paro bahūhi suttavinicchayaṇkāraṇehi kappiyabhāvam dasseti, ayam kāraṇam na vindati, kappiye thātabbam. Atha dvinnampi kāraṇacchāyā dissati, attano gahaṇam na vissajetabbam. Yathā cāyam kappiyākappiye akappiyākappiye ca vinicchayo vutto, evam anāpattiāpattivāde āpattānāpattivāde ca, lahukagarukāpattivāde garukalahukāpattivāde cāpi vinicchayo veditabbo. Nāmatteyeva hi ettha nānam, yojanānaye nānam natthi, tasmā na vitthāritam.

Evam kappiyākappiyādivinicchaye uppanne yo suttasuttānulomaācariyavādaattanomatīsu atirekakāraṇam labhati, tassa vāde thātabbam, sabbaso pana kāraṇavinicchayaṇ alabhantena suttam na jahitabbam, suttasmiṇyeva thātabbanti. Evam sakalavinayavinicchaye kosallam patthayantena ayam catubbidho vinayo jānitabbo.

Imaṇca pana catubbidham vinayam ātāvāpi vinayadharena puggalena tilakkhanasamānāgatena bhavitabbam. **Tīpi** hi **vinayadharassa lakkhaṇāni** icchitabbāni. Katamāni tīpi? Suttaṇcassa svāgam hoti suppvatti suvinicchitam suttato anubyañjanasoti idamekam lakkhaṇam. Vinaye kho pana thito hoti asamhīroti idam dutiyam. Ācariyaparamparā kho panassa suggahitā hoti sumanasikatā sūpadhāritāti idam tatiyam.

Tattha **suttam** nāma sakalam vinayapitakam. Tadassa **svāgam** **hofitī** suṭṭhu āgamam. **Suppvattitī** suṭṭhu pavattam pagunam vācugatam. **Suvinicchitam suttaso anubyañjanasoti** pālito ca paripucchato ca aṭṭhakathāto ca suvinicchitam hoti kaṅkhāchedanam katvā uggahitam. **Vinaye kho pana thito hofitī** vinaye lajjibhāvena patitthito hoti. Alajjī hi bahussutopi samāno lābhagarukatāya tantim visamvādetvā uddhammam ubbinayam satthūsāsanam dīpetvā sāsane mahantaṃ upaddavam karoti, saṅghabhedampi saṅgharājimpī uppādeti. Lajjī pana kukkucako sikkhākāmo jīvītatetupi tantim avisaṃvādetvā dhammameva vinayameva dīpeti, satthūsāsanam garukam katvā thapeti. Tathā hi pubbe mahātherā tikkhattum vācam nicchāresum “**anāgate lajji rakkhissati, lajji rakkhissati, lajji rakkhissati**” ti (pār. aṭṭha. 1.45). Evam yo lajji, so vinayam avijahanto avokkamanto lajjibhāveneva vinaye thito hoti suppatitthito.

Asamhīroti samhīro nāma yo pāliyam vā aṭṭhakathāyam vā heṭṭhato vā uparito vā padapaṭipāṭiyā vā pucchiyamāno vitthunati vipphandati santitthitum na sakkoti, yam yam parena vuccati, tam tam anujānāti, sakavādam chaddetvā paravādam ganhāti. Yo pana pāliyam vā aṭṭhakathāyam vā heṭṭhupariyena vā padapaṭipāṭiyā vā pucchiyamāno na vitthunati na vipphandati, ekekalomam saṅghāseṇa ganhanto viya “evam mayam vadāma, evam no ācariyā vadanti” ti vissajeti, yamhi pālī ca pālinicchayo ca suvaṇṇabhājane pakkhittasāhasā viya parikkhayaṃ pariyaḍānam āgacchanto tīṭṭhāti, ayam vuccati “asamhīro” ti.

Ācariyaparamparā kho panassa suggahitā hofitī theraparamparā vaṃsaparamparā assa suṭṭhu gahitā hoti. **Sumanasikatā**ti suṭṭhu manasikatā, āvajjimatatte ujjalitapāḍipo viya hoti. **Sūpadhāritāti** suṭṭhu upadhāritā pubbāparānūsandhito atthato kāraṇato ca upadhāritā. Attanomatim pahāya ācariyasuddhiyā vattā hoti, “mayham ācariyo asukācariyassa santike uggaṇhi, so asukassā” ti evam sabbam ācariyaparamparam theravādaṅgam haritvā yāva upālithero sammāsambuddhassa santike uggaṇhīti pāpetvā thapeti, tatopi āharitvā upālithero sammāsambuddhassa santike uggaṇhi, dāsakathero attano upajjhāyassa upālitherassa, sonathero attano upajjhāyassa dāsakatherassa, siggavathero attano upajjhāyassa sonatherassa, moggaliputtatissathero attano upajjhāyassa siggavatherassa caṇḍavajjittherassa cāti evam sabbam ācariyaparamparam theravādaṅgam āharitvā attano ācariyam pāpetvā thapeti. Evam uggahitā hi ācariyaparamparā suggahitā hoti. Evam asakkontena pana avassam dve tayo parivaṭṭā uggahetabbā. Sabbapacchimena hi nayena yathā ācariyo ācariyācariyo ca pālīca paripucchāna vadanti, tathā nātum vaṭṭati.

Imehi ca pana tīhi lakkhaṇehi samānāgatena vinayadharena vatthuvinicchayattham sannipatite saṅghe otinṇe vatthusmiṃ codakena ca cuditakena ca vutte vattabbe sahasā avinicchinitvā **cha thānāni** oloketabbāni. Katamāni cha? Vatthu oloketabbam, mātīkā oloketabbā, padabhājanīyam oloketabbam, tikaparicchedo oloketabbo, antarāpatti oloketabbā, anāpatti oloketabbāti.

Vatthum oloketenti hi “tīṇena vā paṇṇena vā paticchādetvā āgantabbam, na tveva naggena āgantabbam, yo āgaccheyya, āpatti dukkaṭassā” ti (pār. 517) evam ekaccam āpatim passati, so tam suttam ānetvā tam adhikaraṇam vūpasamessati.

Mātīkam oloketenti “sampajānamasāvāde pācittiyā” ntiādinā (pāci. 3) nayena pañcannaṃ āpattīnaṃ aññataram āpatim passati, so tam suttam ānetvā tam adhikaraṇam vūpasamessati.

Padabhājanīyam oloketenti “akkhayite sarīre methunam dhammam paṭisevati, āpatti pārājikassa. Yebhuyyena khayite sarīre methunam dhammam paṭisevati, āpatti thullaccayassā” tiādinā (pār. 59 atthato samānam) nayena sattannaṃ āpattīnaṃ aññataram āpatim passati, so padabhājanīyato suttam ānetvā tam adhikaraṇam vūpasamessati.

Tikaparicchedam oloketenti tikasaṅghādisesam vā tikapācittiyam vā tikadukkaṭam vā aññataram vā āpatim tikaparicchede passati, so tato suttam ānetvā tam adhikaraṇam vūpasamessati.

Antarāpattim oloketenti “paṭilātam ukkhipati, āpatti dukkaṭassā” ti (pāci. 355) evam yā sikkhāpandantaresu antarāpatti hoti, tam passati, so tam suttam ānetvā tam adhikaraṇam vūpasamessati.

Anāpattim oloketenti “anāpatti bhikkhu asādiyantassa, attheyyaccitassa, na maraṇādhippāyassa, anullapanādhippāyassa, na mocanādhippāyassa asaṇicca asatiyā aṇāntassā” ti (pār. 72, 136, 180, 225, 263 thokaṃ thokaṃ visadisaṃ) evam tasmim tasmim sikkhāpade niddittham anāpattim passati, so tam suttam ānetvā tam adhikaraṇam vūpasamessati.

Yo hi bhikkhu catubbidhavinayakovido tilakkhanasampanno imāni cha thānāni oloketvā adhikaraṇam vūpasamessati, tassa vinicchayo appativattiyō buddhena sayam nisīditvā vinicchitasadiso hoti. Tam ce evam vinicchayakusalam bhikkhum koci katasikkhāpadavītikamo bhikkhu upasānkamitvā attano kukkucam puccheyya, tena sādhu kam sallakkhetvā sace anāpatti hoti, “anāpatti” ti vattabbam. Sace pana āpatti hoti, sā desanāgāminī ce, “desanāgāminī” ti vattabbam. Vuṭṭhānāgāminī ce, “vuṭṭhānāgāminī” ti vattabbam. Athassa pārājīkacchāyā dissati, “pārājīkāpatti” ti na vattabbam. Kasmā? Methunadhammavītikamo hi uttarimanussadhammavītikamo ca oḷāriko, adinnādanamanussaviggahavītikamā pana sukhumā cittalahukā. Te sukhumeneva āpajjati, sukhumena rakkhati, tasmā vīsesena tamvatthukam kukkucam pucchiyamāno “āpatti” ti avatvā sacassa ācariyo dharati, tato tena so bhikkhu “amhākam ācariyam pucchā” ti pesetabbo. Sace so puna āgantvā “tumhākam ācariyo suttato nayato oloketvā ‘satekiccho’ ti maṃ āhā” ti vadati, tato tena so “sādhu suṭṭhu yam ācariyo bhaṇati, tam karohi” ti vattabbo. Atha panassa ācariyo natthi, saddhim uggahitathero pana atthi, tassa santikam pesetabbo “amhehi saha uggahitathero gaṇapānokkho, tam gantvā pucchā” ti. Tenapi “satekiccho” ti vinicchite “sādhu suṭṭhu tassa vacanam karohi” ti vattabbo. Atha tassa saddhim uggahitatheropi natthi, antevāsiko paṇḍito atthi, tassa santikam pesetabbo “asukadaharam gantvā pucchā” ti. Tenapi “satekiccho” ti vinicchite “sādhu suṭṭhu tassa vacanam karohi” ti vattabbo. Atha daharassapi pārājīkacchāyāva upaṭṭhāti, tenapi “pārājīkosi” ti na vattabbo. Dullabho hi buddhuppādo, tato dullabhatarā pabbajjā ca upasampadā ca. Evam pana vattabbo “vivittam okāsam sammajjitvā divāvīharam nisīditvā sīlāni visodhetvā dvattimsākāram tāva manasikarohi” ti. Sace tassa arogam sīlam, kammaṭṭhānam ghaṭayati, saṅkhārā pākāṭā hutvā upaṭṭhahanti, upacārappanāpattam viya cittaṃ ekaggam hoti, divasam atikkantampi na jānāti, so divasāttikkame upaṭṭhānam āgato evam vattabbo “kīdisā te cittappavattī” ti. Ārocitāya ca cittapavattiyā vattabbo “pabbajjā nāma cittavisuddhatthāya, appamatto samanadhammam karohi” ti.

Yassa pana sīlam bhinnam hoti, tassa kammaṭṭhānam na ghaṭayati, patodābhittunnam viya cittaṃ vikampati, vippaṭisāragginā dayhati, tattapāsāne nisinnō viya taṅkhaṇeyeva vuṭṭhāti. So āgato “kā te cittapavattī” ti pucchitabbo. Ārocitāya cittapavattiyā “natthi loke raho nāma pāpakammam pakubbato. Sabbapathamaṇhi pāpam karonto attanā jānāti. Athassa ārakkhadavatā paracittavidū samanābrāhmaṇā aññā ca devatā jānanti, tvamyeva dāni tava sothim pariyēsāhi” ti vattabbo. Evam katavītikameveva bhikkhunā sayameva āgantvā ārocite paṭipajjitabbam.

235. Idāni yā sā pubbe vuttappabhedā codanā, tassāyeva sampattivipattijānanattham ādimajjhapiyosānādinam vasena vinicchayo veditabbo. Seyyathidam, codanāya ko ādi, kiṃ majjhe, kiṃ pariyoṣānam? **Codanāya** “ahaṃ tam vattukāmo, karotu me āyasmā okāsa” nti evam okāsakammam **ādi**. Otinṇena vatthunā codetvā sāretvā vinicchayo **majjhe**. Āpattiyam vā anāpattiyam vā patitthāpanena samatho **pariyosānam**.

“Āpajjati garukaṃ sāvasesam,
Chādeti anādariyaṃ paticca;
Na bhikkhunī no ca phuseyya vajjam,
Pañhā mesā kusalehi cintitā”ti. (pari. 481) –

Ayañhi pañho ukkhittakena kathito.

Anantarāyikoti yassa dasasu antarāyesu ekopi natthi, so ce anantarāyikasāññi hutvā chādeti, channā hoti. Sacepi so bhīrujātikatāya andhakāre amanussacandamigabhayena antarāyikasāññi hutvā chādeti, acchannāva hoti. Yassapi pabbatavihāre vasantassa kandaram vā nadim vā atikkamitvā ārocetabbaṃ hoti, antarāmagge ca candavālaamanussādibhayaṃ atthi, magge ajagarā nipajjanti, nadī pūrā hoti, etasmiṃ pana satiyeva antarāye antarāyikasāññi chādeti, acchannā hoti. Antarāyikassa pana antarāyikasāññā chādayato acchannāva.

Pahūti so sakkoti bhikkhuno santikaṃ gantuñceva ārocetuñca, so ce pahusaññi hutvā chādeti, channā hoti. Sacassa mukhe appamattako gaṇḍo vā hoti, hanukavāto vā vijjhati, danto vā rujjati, bhikkhā vā mandā laddhā hoti, tāvatakena pana neva vattum na sakkoti, na gantum, apica kho “na sakkomi”ti saññi hoti, ayaṃ pahu hutvā appahusaññi nāma. Īminā chādītāpi acchādītā. Appahunā pana vattum vā gantum vā asamatthena pahusaññinā vā appahusaññinā vā chādītā hoti, acchādītāva.

Chādetukāmo ca hoti chādeti cāti idaṃ uttānatthameva. Sace pana “chādesāmi”ti dhuranikkhepaṃ katvā purebhatte vā pacchābhatte vā paṭhamayamādīsū vā lajjidhammaṃ okkamitvā antoaruñceva āroceti, ayaṃ **chādetukāmo na chādeti** nāma. Yassa pana abhikkhuke thāne vasantassa āpajjitvā sabhāgassa bhikkhuno āgamanam āgantassa, sabhāgassa santikaṃ vā gacchantassa addhamāsopi māsopi atikkamati, ayaṃ na **chādetukāmo chādeti** nāma, ayampi acchannāva hoti. Yo pana āpannamattova aggim akkantapuriso viya sahasā pakkamitvā sabhāgatthānam gantvā āvikaroti, ayaṃ na **chādetukāmova na chādeti** nāma. Sace pana sabhāgam disvāpi “ayaṃ me upajjhāyo vā ācariyo vā”ti lajjāya nāroceti, channāva hoti āpatti. Upajjhāyādibhāvo hi idha appamānam, averisabhāgamattameva pamānam. Tasmā averisabhāgassa santike ārocetabbā. Yo pana visabhāgo hoti sutvā pakāsetukāmo, evarūpassa upajjhāyassapi santike na ārocetabbā.

Tattha purebhattam vā āpattim āpanno hotu pacchābhattam vā divā vā rattim vā, yāva aruṇam na uggacchati, tāva ārocetabbaṃ. Uddhaste aruṇe paṭicchannā hoti, paṭicchādanapaccayā ca dukkatam āpajjati, sabhāgasanghādisesam āpannassa pana santike āvikāṭum na vaṭṭati. Sace āvikaroti, āpatti āvikatā hoti, dukkatā pana na muccati. Tasmā suddhassa santike āvikāṭabbā. āvikaronto ca “tuyham santike ekam āpattim āvikaromi”ti vā “ācikkhāmi”ti vā ārocemi”ti vā “mama ekam āpattim āpannabhāvam jānāmi”ti vā vadatu, “ekam garukāpattim āvikaromi”tiādina vā nayena vadatu, sabbehihi ākārehi appaṭicchannāva hotīti **kurundiyaṃ** vuttam. Sace pana “lahukāpattim āvikaromi”tiādina nayena vadati, paṭicchannāva hoti. Vatthum āroceti, āpattim āroceti, ubhayaṃ āroceti, tividhenapi ārocitāva hoti.

237. Iti imāni dasa kāraṇāni upaparikkhitvā paṭicchannaparivāsam dentena pathamameva paṭicchannabhāvo jānitabbo, tato paṭicchannadvise ca āpattiyō ca sallakkhetvā sace ekāhappacchannā hoti, “aham, bhante, ekam āpattim āpajjim sañcetanikaṃ sukkavissatthim ekāhappacchanna”nti evaṃ yācāpetvā **khandhake** (cūlava. 98) āgatanayeneva kammavācam vatvā parivāso dātabbo. Atha dvīthātīdīpaṭicchannā hoti, “dvīhappacchannam, tīhappacchannam, catūhappacchannam, pañcāhappacchannam... pe... cuddasāhappacchanna”nti evaṃ yāva cuddasādivasāni divasavasena yojanā kātābā, pañcadasādivasapaṭicchannāya “pakkhappacchanna”nti yojanā kātābā. Tato yāva ekūnatimsatimo divaso, tāva “atirekapakkhappacchanna”nti, tato “māsapaṭicchannam, atirekamāsapaṭicchannam, dvemāsapaṭicchannam, atirekadvemāsapaṭicchannam, temāsa... pe... atirekaekādasamāsapaṭicchanna”nti evaṃ yojanā kātābā. Samvachare punne “ekasamvacharapaṭicchanna”nti, tato param “atirekasamvacharam, dvesamvachara”nti evaṃ yāva “satthīsamvacharam, atirekasatthīsamvacharapaṭicchanna”nti vā tato vā bhīyoyopi vatvā yojanā kātābā.

Sace pana dve tisso tatuttari vā āpattiyō honti, yathā “ekam āpatti”nti vuttam, evaṃ “dve āpattiyō, tisso āpattiyō”ti vattabbaṃ. Tato param pana satam vā hotu sahasam vā. “Sambahulā”ti vattum vaṭṭati. Nānāvattukāsūpi “aham, bhante, sambahulā saṅghādisesā āpattiyō āpajjim ekam sukkavissatthim, ekam kāyasamsaggaṃ, ekam dutṭhullavācam, ekam attakāmaṃ, ekam sañcarittam, ekāhappacchannāyō”ti evaṃ ganānavasena vā “aham, bhante, sambahulā saṅghādisesā āpattiyō āpajjim nānāvattukā ekāhappacchannāyō”ti evaṃ vatthukittānavasena vā “aham, bhante, sambahulā saṅghādisesā āpattiyō āpajjim ekāhappacchannāyō”ti evaṃ nāmamattavasena vā yojanā kātābā. Tattha nāmaṃ duvidham sajjātisādhāraṇam sabbasādhāraṇaṃ. Tattha saṅghādisesoti **sajjātisādhāraṇam**. Āpattīti **sabbasādhāraṇam**. Tasmā “sambahulā āpattiyō āpajjim ekāhappacchannāyō”ti evaṃ **sabbasādhāraṇam** vattati. Idāñhi parivāsādivinayakammam **vatthuvāsena gottavasena nāmavasena āpattivasena ca** kātum vaṭṭatiyeva.

Tattha sukkavissatthīti **vatthu** ceva **gotta**ñca. Saṅghādisesoti **nāmañceva āpatti** ca. Tattha “sukkavissatthim kāyasamsagga”ntiādina vacanenapi “nānāvattukāyō”ti vacanenapi vatthu ceva gottañca gahitaṃ hoti. “Saṅghādiseso”ti vacanenapi “āpattiyō”ti vacanenapi nāmañceva āpatti ca gahitā hoti. Tasmā etesu yassa kassaci vasena kammavācā kātābā. Idha pana sabbāpattīnam sādāhāraṇavasena sambahulanayeneva ca sabbattha kammavācam yojetvā dassayissāma. Ekañhi āpattim āpajjitvā “sambahulā”ti vinayakammam karontassapi vaṭṭhāti ekam vinā sambahulanam abhāvato. Sambahulā pana āpajjitvā “ekam āpajji”nti karontassa na vaṭṭhāti, tasmā sambahulanayeneva yojayissāma. Seyyathidam – paṭicchannaparivāsam dentena sace ekāhappacchannā āpatti hoti.

“Aham, bhante, sambahulā āpattiyō āpajjim ekāhappacchannāyō, soham, bhante, saṅgham sambahulanam āpattīnam ekāhappacchannānam ekāhapparivāsam yācāmi. Aham, bhante, sambahulā āpattiyō āpajjim ekāhappacchannāyō, dutiyampi, bhante, saṅgham sambahulanam āpattīnam ekāhappacchannānam ekāhapparivāsam yācāmi. Aham, bhante, sambahulā āpattiyō āpajjim ekāhappacchannāyō, tatiyampi, bhante, saṅgham sambahulanam āpattīnam ekāhappacchannānam ekāhapparivāsam yācāmi” –

Evaṃ tikkhattum yācāpetvā –

“Suñātu me, bhante, saṅho, ayaṃ itthannāmo bhikkhu sambahulā āpattiyō āpajji ekāhappacchannāyō, so saṅgham sambahulanam āpattīnam ekāhappacchannānam ekāhapparivāsam yācāmi, yadi saṅghassa pattakallam, saṅho itthannāmassa bhikkhuno sambahulanam āpattīnam ekāhappacchannānam ekāhapparivāsam dadeyya, esā ñatti.

“Suñātu me, bhante, saṅho, ayaṃ itthannāmo bhikkhu sambahulā āpattiyō āpajji ekāhappacchannāyō, so saṅgham sambahulanam āpattīnam ekāhappacchannānam ekāhapparivāsam yācāmi, saṅho itthannāmassa bhikkhuno sambahulanam āpattīnam ekāhappacchannānam ekāhapparivāsam deti, yassāyasmato khamatī itthannāmassa bhikkhuno sambahulanam āpattīnam ekāhappacchannānam ekāhapparivāssassa dānam, so tuṅhassa. Yassa nakkhamatī, so bhāseyya.

“Dutiyampi etamattham vadāmi... pe... tatiyampi etamattham vadāmi... pe....

“Dinno saṅghena itthannāmassa bhikkhuno sambahulanam āpattīnam ekāhappacchannānam ekāhapparivāso, khamatī saṅghassa, tasmā tuṅhī, evametam dhārayāmi”ti –

Evaṃ yo yo āpanno hoti, tassa tassa nāmaṃ gahetvā kammavācā kātābā.

Kammavācāpariyosāne ca tena bhikkhunā mālakasīmāyameva “parivāsam samādiyāmi, vattam samādiyāmi”ti vattam samādātābbaṃ, samādiyitvā tattheva saṅghassa ārocetabbaṃ. Ārocetena ca –

“Aham, bhante, sambahulā āpattiyō āpajjim ekāhappacchannāyō, soham saṅgham sambahulanam āpattīnam ekāhappacchannānam ekāhapparivāsam yācim, tassa me saṅho sambahulanam āpattīnam ekāhappacchannānam ekāhapparivāsam adāsi, soham parivāsāmi, vediyāmaham, bhante, vediyatīti mam saṅho dhāretū”ti –

Evaṃ ārocetabbaṃ. Imañca attham gahetvā yāya kāyaci vācāya ārocetum vaṭṭatiyeva.

Ārocetvā (cūlava. atṭha. 102) sace nikkhipitukāmo hoti, “parivāsam nikkhipāmi, vattam nikkhipāmi”ti nikkhipitabbaṃ. Ekapadenapi cettha nikkhitto hoti parivāso, dvīthi pana sunikkhittoyeva. Samādānēpi eseva nayo. Nikkhittakālato paṭhāya pakatattatthāne tiṭṭhāti. Mālakato bhikkhūsu nikkhantesu ekassapi santike nikkhipitum vaṭṭati,

mālakato nikkhamitvā satim paṭilabhantena saḥagacchantassa santike nikkhipitabbam. Sace sopi pakkanto, aññassa yassa mālake nārocitam, tassa ārocetvā nikkhipitabbam. Ārocetena ca avasāne “vediyatīti mam āyasmā dhāretū”ti vattabbam. Dvinnam ārocetena “āyasmantā dhārentū”ti, tinnaṃ ārocetena “āyasmanto dhārentū”ti vattabbam. Sace appabhikkhuko vihāro hoti, sabhāgā bhikkhū vasanti, vattaṃ anikkhipitvā vihāreyeva rattipariggaho kātabbo. Atha na sakkā sodhetum, vuttanayeneva vattaṃ nikkhipitvā paccūsasamaye ekena bhikkhunā saddhim parikkhittassa vihārassa parikkhepato, aparikkhittassa vihārassa parikkhepārahātthānato dve leḍḍupāte atikkamitvā mahāmaggato okkamma gumbena vā vatīyā vā paṭicchannaṭṭhāne nisīditabbam, antoaruṇeyeva vuttanayena vattaṃ samādiyitvā ārocetabbam. Ārocetena sace navakataro hoti, “āvuso”ti vattabbam. Sace vuḍḍhataro, “bhante”ti vattabbam. Sace añño koci bhikkhu kenacideva karaṇīyena taṃ thānam āgacchati, sace esa taṃ passati, saddam vāssa suṇāti, ārocetabbam, anārocetassa ratticchedo ceva vattabhedo ca. Atha dvādasahatthaṃ upacāraṃ okkamitvā ajānantasseva gacchati, ratticchedo hotiyeva, vattabhedo pana natthi, uggate aruṇe vattaṃ nikkhipitabbam. Sace so bhikkhu kenacideva karaṇīyena pakkanto hoti, yaṃ aññaṃ sabbapaṭhamam passati, tassa ārocetvā nikkhipitabbam. Vihāraṃ gantvāpi yaṃ paṭhamam passati, tassa ārocetvā nikkhipitabbam. Ayaṃ **nikkhittavattassa parihāro**.

238. Evaṃ yattakāni divasāni āpatti paṭicchannā hoti, tattakāni tato adhikatarāni vā kukkucavinodanattāyā parivasitvā saṅghaṃ upasaṅkamitvā vattaṃ samādiyitvā mānattaṃ yācitabbam. Ayañhi vatte samādinne eva mānattāraho hoti nikkhittavattena parivutthattā. Anikkhittavattassa pana puna samādānakiccaṃ natthi. So hi paṭicchannadivasāttikkameneva mānattāraho hoti, tasmā tassa mānattaṃ dātābbaṃeva. Taṃ dentena –

“Ahaṃ, bhante, sambahulā āpattiyo āpajjīm ekāhappacchannāyo, sohaṃ saṅghaṃ sambahulānaṃ āpattīnaṃ ekāhappacchannānaṃ ekāhaparivāsam yācim, tassa me saṅgho sambahulānaṃ āpattīnaṃ ekāhappacchannānaṃ ekāhaparivāsam adāsi, sohaṃ, bhante, parivutthaparivāso saṅghaṃ sambahulānaṃ āpattīnaṃ ekāhappacchannānaṃ chārattaṃ mānattaṃ yācāmi. Ahaṃ, bhante...pe... sohaṃ parivutthaparivāso, dutiyampi, bhante, saṅghaṃ sambahulānaṃ āpattīnaṃ ekāhappacchannānaṃ chārattaṃ mānattaṃ yācāmi. Ahaṃ, bhante...pe... sohaṃ parivutthaparivāso, tatiyampi, bhante, saṅghaṃ sambahulānaṃ āpattīnaṃ ekāhappacchannānaṃ chārattaṃ mānattaṃ yācāmi”ti –

Evaṃ tikkhattum yācēpetvā –

“Suṇātu me, bhante, saṅgho, ayaṃ ithannāmo bhikkhu sambahulā āpattiyo āpajjī ekāhappacchannāyo, so saṅghaṃ sambahulānaṃ āpattīnaṃ ekāhappacchannānaṃ ekāhaparivāsam yāci, saṅgho ithannāmassa bhikkhuno sambahulānaṃ āpattīnaṃ ekāhappacchannānaṃ ekāhaparivāsam adāsi, so parivutthaparivāso saṅghaṃ sambahulānaṃ āpattīnaṃ ekāhappacchannānaṃ chārattaṃ mānattaṃ yācāmi, yadi saṅghassa pattakallaṃ, saṅgho ithannāmassa bhikkhuno sambahulānaṃ āpattīnaṃ ekāhappacchannānaṃ chārattaṃ mānattaṃ dadeyya, eṣā ñatti.

“Suṇātu me, bhante, saṅgho, ayaṃ ithannāmo bhikkhu sambahulā āpattiyo āpajjī ekāhappacchannāyo, so saṅghaṃ sambahulānaṃ āpattīnaṃ ekāhappacchannānaṃ ekāhaparivāsam yāci, saṅgho ithannāmassa bhikkhuno sambahulānaṃ āpattīnaṃ ekāhappacchannānaṃ ekāhaparivāsam adāsi, so parivutthaparivāso saṅghaṃ sambahulānaṃ āpattīnaṃ ekāhappacchannānaṃ chārattaṃ mānattaṃ yācāmi, saṅgho ithannāmassa bhikkhuno sambahulānaṃ āpattīnaṃ ekāhappacchannānaṃ chārattaṃ mānattaṃ deti, yassāyasmato khamati ithannāmassa bhikkhuno sambahulānaṃ āpattīnaṃ ekāhappacchannānaṃ chārattaṃ mānattassa dānaṃ, so tuṅhassa. Yassa nakkhamati, so bhāseyya.

“Dutiyampi etamatthaṃ vadāmi...pe... tatiyampi etamatthaṃ vadāmi...pe....

“Dinnaṃ saṅghena ithannāmassa bhikkhuno sambahulānaṃ āpattīnaṃ ekāhappacchannānaṃ chārattaṃ mānattaṃ, khamati saṅghassa, tasmā tuṅhī, evametaṃ dhārayāmi”ti –

Evaṃ kammavācā kātābba.

Kammavācāpariyosāne ca tena bhikkhunā mālakasīmāyameva “mānattaṃ samādiyāmi, vattaṃ samādiyāmi”ti vattaṃ samādātābbaṃ, samādiyitvā tattheva saṅghassa ārocetabbam. Ārocetena ca –

“Ahaṃ, bhante, sambahulā āpattiyo āpajjīm ekāhappacchannāyo, sohaṃ saṅghaṃ sambahulānaṃ āpattīnaṃ ekāhappacchannānaṃ ekāhaparivāsam yācim, tassa me saṅgho sambahulānaṃ āpattīnaṃ ekāhappacchannānaṃ ekāhaparivāsam adāsi, sohaṃ parivutthaparivāso saṅghaṃ sambahulānaṃ āpattīnaṃ ekāhappacchannānaṃ chārattaṃ mānattaṃ yācim, tassa me saṅgho sambahulānaṃ āpattīnaṃ ekāhappacchannānaṃ chārattaṃ mānattaṃ adāsi, sohaṃ mānattaṃ carāmi, vediyāmaṃ bhante, vediyatīti mam saṅgho dhāretū”ti –

Evaṃ ārocetabbam. Imañca pana atthaṃ gahetvā yāya kāyaci vācāya ārocetum vaṭṭatiyeva.

Ārocetvā sace nikkhipitukāmo hoti, “mānattaṃ nikkhipāmi, vattaṃ nikkhipāmi”ti saṅghamajjhe nikkhipitabbam. Mālakato bhikkhūso nikkhantesu ekassapi santike nikkhipitum vaṭṭati. Mālakato nikkhamitvā satim paṭilabhantena saḥagacchantassa santike nikkhipitabbam. Sace sopi pakkanto, aññassa yassa mālake nārocitam, tassa ārocetvā nikkhipitabbam. Ārocetena ca avasāne “vediyatīti mam āyasmā dhāretū”ti vattabbam. Dvinnam ārocetena “āyasmantā dhārentū”ti, tinnaṃ ārocetena “āyasmanto dhārentū”ti vattabbam. Nikkhittakālo paṭṭhāya pakatattāṭṭhāne tiṭṭhati. Sace appabhikkhuko vihāro hoti, sabhāgā bhikkhū vasanti, vattaṃ anikkhipitvā antovihāreyeva rattiyō gaṇetabbā. Atha na sakkā sodhetum, vuttanayeneva vattaṃ nikkhipitvā paccūsasamaye catūhi pañcahi vā bhikkhūhi saddhim parikkhittassa vihārassa parikkhepato, aparikkhittassa parikkhepārahātthānato dve leḍḍupāte atikkamitvā mahāmaggato okkamma gumbena vā vatīyā vā paṭicchannaṭṭhāne nisīditabbam, antoaruṇeyeva vuttanayena vattaṃ samādiyitvā ārocetabbam. Sace añño koci bhikkhu kenacideva karaṇīyena taṃ thānam āgacchati, sace esa taṃ passati, saddam vāssa suṇāti, ārocetabbam. Anārocetassa ratticchedo ceva vattabhedo ca, atha dvādasahatthaṃ upacāraṃ okkamitvā ajānantasseva gacchati, ratticchedo hoti eva, vattabhedo pana natthi. Ārocitakālo paṭṭhāya ekaṃ bhikkhuṃ ṭhapetvā sesehi sati karaṇīye gantumpi vaṭṭati, aruṇe utṭhite tassa bhikkhussa santike vattaṃ nikkhipitabbam. Sace sopi kenaci kammena pure aruṇeyeva gacchati, aññaṃ vihāro nikkhantaṃ vā āgantukam vā yaṃ paṭhamam passati, tassa santike ārocetvā vattaṃ nikkhipitabbam. Ayañca yasmā gaṇassa ārocetvā bhikkhūnañca atthibhāvaṃ sallakkhetvā vasi, tenassa ūne gane caranadoso vā vippavāso vā na hoti. Sace na kañci passati, vihāraṃ gantvāpi yaṃ paṭhamam passati, tassa ārocetvā nikkhipitabbam. Ayaṃ **nikkhittavattassa parihāro**.

239. Evaṃ chārattaṃ mānattaṃ akhaṇḍaṃ caritvā yattha siyā vīsatiḅano bhikkhusaṅgho, tattha so bhikkhu abbhetaḅbo. Abbhentehi ca paṭhamam abbhānāraho kātabbo. Ayañhi nikkhittavattattā pakatattāṭṭhāne ṭhito, pakatattassa ca abbhānaṃ kātum na vaṭṭati, tasmā vattaṃ samādāpetabbo, vatte samādinne abbhānāraho hoti. Tenapi vattaṃ samādiyitvā ārocetvā abbhānaṃ yācitabbam. Anikkhittavattassa puna vattasamādānakiccaṃ natthi. So hi chārattāttikkameneva abbhānāraho hoti, tasmā so abbhetaḅbo. Abbhentena ca –

“Ahaṃ, bhante, sambahulā āpattiyo āpajjīm ekāhappacchannāyo, sohaṃ saṅghaṃ sambahulānaṃ āpattīnaṃ ekāhappacchannānaṃ ekāhaparivāsam yācim, tassa me saṅgho sambahulānaṃ āpattīnaṃ ekāhappacchannānaṃ ekāhaparivāsam adāsi, sohaṃ parivutthaparivāso saṅghaṃ sambahulānaṃ āpattīnaṃ ekāhappacchannānaṃ chārattaṃ mānattaṃ yācim, tassa me saṅgho sambahulānaṃ āpattīnaṃ ekāhappacchannānaṃ chārattaṃ mānattaṃ adāsi, sohaṃ, bhante, ciṇṇamānatto saṅghaṃ abbhānaṃ yācāmi. Ahaṃ, bhante...pe... sohaṃ ciṇṇamānatto dutiyampi, bhante, saṅghaṃ abbhānaṃ yācāmi. Ahaṃ, bhante...pe... sohaṃ ciṇṇamānatto tatiyampi, bhante, saṅghaṃ abbhānaṃ yācāmi”ti –

Evaṃ tikkhattum yācēpetvā –

“Suṇātu me, bhante, saṅgho, ayaṃ ithannāmo bhikkhu sambahulā āpattiyo āpajjī ekāhappacchannāyo, so saṅghaṃ sambahulānaṃ āpattīnaṃ ekāhappacchannānaṃ ekāhaparivāsam yāci, saṅgho ithannāmassa bhikkhuno sambahulānaṃ āpattīnaṃ ekāhappacchannānaṃ ekāhaparivāsam adāsi, so parivutthaparivāso saṅghaṃ sambahulānaṃ āpattīnaṃ ekāhappacchannānaṃ chārattaṃ mānattaṃ yāci, saṅgho ithannāmassa bhikkhuno sambahulānaṃ āpattīnaṃ ekāhappacchannānaṃ chārattaṃ mānattaṃ adāsi, so ciṇṇamānatto saṅghaṃ abbhānaṃ yācāmi, yadi saṅghassa pattakallaṃ, saṅgho ithannānaṃ bhikkhuṃ abhēyya, eṣā ñatti.

“Suṇātu me, bhante, saṅgho, ayaṃ ithannāmo bhikkhu sambahulā āpattiyo āpajjī ekāhappacchannāyo, so saṅghaṃ sambahulānaṃ āpattīnaṃ ekāhappacchannānaṃ ekāhaparivāsam yāci, saṅgho ithannāmassa bhikkhuno sambahulānaṃ āpattīnaṃ ekāhappacchannānaṃ ekāhaparivāsam adāsi, so parivutthaparivāso saṅghaṃ sambahulānaṃ āpattīnaṃ ekāhappacchannānaṃ chārattaṃ mānattaṃ yāci, saṅgho ithannāmassa bhikkhuno sambahulānaṃ āpattīnaṃ

ekāhappaticchannānaṃ chārattaṃ mānattaṃ adāsi, so ciṇṇamānatto saṅghaṃ abbhānaṃ yācati, saṅho itthannāmaṃ bhikkhuṃ abbhetai, yassāyasmato khamati itthannāmassa bhikkhuno abbhānaṃ, so tuṅhassa. Yassa nakkhamati, so bhāseyya.

“Dutiyaṃpi etamatthaṃ vadāmi...pe... tatiyaṃpi etamatthaṃ vadāmi...pe....

“Abbhito saṅghena itthannāmo bhikkhu, khamati saṅghassa, tasmā tuṅhī, evametam dhārayāmi”ti –

Evam kammavācā kātabbā.

Evam tāva ekāhappaticchannāya āpattiyaṃ paṭicchannaparivāso mānattadānaṃ abbhānaṃca vedittabbaṃ. Imināva nayena dvīhādīpaṭicchannāsūpi tadanurūpā kammavācā kātabbā.

240. Sace pana appaṭicchannā āpatti hoti, parivāsaṃ adatvā mānattameva datvā ciṇṇamānatto abbhetaṃ. Kathaṃ? Mānattaṃ dentena tāva –

“Ahaṃ, bhante, sambahulā āpattiyo āpajjīṃ appaṭicchannāyo, sohaṃ, bhante, saṅghaṃ sambahulānaṃ āpattiṇaṃ appaṭicchannānaṃ chārattaṃ mānattaṃ yācāmi. Ahaṃ, bhante...pe... dutiyaṃpi, bhante, saṅghaṃ sambahulānaṃ āpattiṇaṃ appaṭicchannānaṃ chārattaṃ mānattaṃ yācāmi. Ahaṃ, bhante...pe... tatiyaṃpi, bhante, saṅghaṃ sambahulānaṃ āpattiṇaṃ appaṭicchannānaṃ chārattaṃ mānattaṃ yācāmi”ti –

Tikkhattuṃ yācāpetvā –

“Suṇātu me, bhante, saṅho, ayaṃ itthannāmo bhikkhu sambahulā āpattiyo āpajjīṃ appaṭicchannāyo, so saṅghaṃ sambahulānaṃ āpattiṇaṃ appaṭicchannānaṃ chārattaṃ mānattaṃ yācati, yadi saṅghassa pattakallaṃ, saṅho itthannāmassa bhikkhuno sambahulānaṃ āpattiṇaṃ appaṭicchannānaṃ chārattaṃ mānattaṃ dadeyya, esā ñatti.

“Suṇātu me, bhante, saṅho, ayaṃ itthannāmo bhikkhu sambahulā āpattiyo āpajjīṃ appaṭicchannāyo, so saṅghaṃ sambahulānaṃ āpattiṇaṃ appaṭicchannānaṃ chārattaṃ mānattaṃ yāci, saṅho itthannāmassa bhikkhuno sambahulānaṃ āpattiṇaṃ appaṭicchannānaṃ chārattaṃ mānattaṃ deti, yassāyasmato khamati itthannāmassa bhikkhuno sambahulānaṃ āpattiṇaṃ appaṭicchannānaṃ chārattaṃ mānattassa dānaṃ, so tuṅhassa. Yassa nakkhamati, so bhāseyya.

“Dutiyaṃpi etamatthaṃ vadāmi...pe... tatiyaṃpi etamatthaṃ vadāmi...pe....

“Dinnaṃ saṅghena itthannāmassa bhikkhuno sambahulānaṃ āpattiṇaṃ appaṭicchannānaṃ chārattaṃ mānattaṃ, khamati saṅghassa, tasmā tuṅhī, evametam dhārayāmi”ti –

Evam kammavācā kātabbā.

Kammavācāpariyosāne ca vattasamādānaṃ vattanikkhepo mānattacaraṇaṃca sabbam vuttanayeneva vedittabbaṃ. Ārocetena pana –

“Ahaṃ, bhante, sambahulā āpattiyo āpajjīṃ appaṭicchannāyo, sohaṃ saṅghaṃ sambahulānaṃ āpattiṇaṃ appaṭicchannānaṃ chārattaṃ mānattaṃ yāciṃ, tassa me saṅho sambahulānaṃ āpattiṇaṃ appaṭicchannānaṃ chārattaṃ mānattaṃ adāsi, sohaṃ mānattaṃ carāmi, vediyāmaṃ, bhante, vediyatīti maṃ saṅho dhāretū”ti –

Evam ārocetabbaṃ.

Ekassa dvinnaṃ tinnaṃ vā ārocetena paṭicchannamānatte vuttanayeneva ārocetabbaṃ. Ciṇṇamānatto ca yatha siyā vīsatiṃgano bhikkhusaṅho, tattha so abbhetaṃ. Abbhentena ca –

“Ahaṃ, bhante, sambahulā āpattiyo āpajjīṃ appaṭicchannāyo, sohaṃ saṅghaṃ sambahulānaṃ āpattiṇaṃ appaṭicchannānaṃ chārattaṃ mānattaṃ yāciṃ, tassa me saṅho sambahulānaṃ āpattiṇaṃ appaṭicchannānaṃ chārattaṃ mānattaṃ adāsi, sohaṃ ciṇṇamānatto saṅghaṃ abbhānaṃ yācāmi. Ahaṃ, bhante...pe... sohaṃ ciṇṇamānatto dutiyaṃpi, bhante, saṅghaṃ abbhānaṃ yācāmi. Ahaṃ, bhante...pe... sohaṃ ciṇṇamānatto tatiyaṃpi, bhante, saṅghaṃ abbhānaṃ yācāmi”ti –

Evam tikkhattuṃ yācāpetvā –

“Suṇātu me, bhante, saṅho, ayaṃ itthannāmo bhikkhu sambahulā āpattiyo āpajjīṃ appaṭicchannāyo, so saṅghaṃ sambahulānaṃ āpattiṇaṃ appaṭicchannānaṃ chārattaṃ mānattaṃ yāci, saṅho itthannāmassa bhikkhuno sambahulānaṃ āpattiṇaṃ appaṭicchannānaṃ chārattaṃ mānattaṃ adāsi, so ciṇṇamānatto saṅghaṃ abbhānaṃ yācati, yadi saṅghassa pattakallaṃ, saṅho itthannāmaṃ bhikkhuṃ abhheyya, esā ñatti.

“Suṇātu me, bhante, saṅho, ayaṃ itthannāmo bhikkhu sambahulā āpattiyo āpajjīṃ appaṭicchannāyo, so saṅghaṃ sambahulānaṃ āpattiṇaṃ appaṭicchannānaṃ chārattaṃ mānattaṃ yāci, saṅho itthannāmassa bhikkhuno sambahulānaṃ āpattiṇaṃ appaṭicchannānaṃ chārattaṃ mānattaṃ adāsi, so ciṇṇamānatto saṅghaṃ abbhānaṃ yācati, saṅho itthannāmaṃ bhikkhuṃ abbhetai, yassāyasmato khamati itthannāmassa bhikkhuno abbhānaṃ, so tuṅhassa. Yassa nakkhamati, so bhāseyya.

“Dutiyaṃpi etamatthaṃ vadāmi...pe... tatiyaṃpi etamatthaṃ vadāmi...pe....

Abbhito saṅghena itthannāmo bhikkhu, khamati saṅghassa, tasmā tuṅhī, evametam dhārayāmi”ti –

Evam kammavācāṃ vatvā abbhetaṃ. Evam appaṭicchannāya āpattiyaṃ vuṭṭhānaṃ vedittabbaṃ.

241. Sace kassaci ekāpatti paṭicchannā hoti, ekā appaṭicchannā, tassa paṭicchannāya āpattiyaṃ parivāsaṃ datvā parivutthaparivāsaṃ mānattaṃ dentena appaṭicchannāpattiṃ paṭicchannāpattiyaṃ samodhānetvāpi dātum vaṭṭati. Kathaṃ? Sace paṭicchannāpatti ekāhappaticchannā hoti –

“Ahaṃ, bhante, sambahulā āpattiyo āpajjīṃ ekāhappaticchannāyo, sohaṃ saṅghaṃ sambahulānaṃ āpattiṇaṃ ekāhappaticchannānaṃ ekāhappariṇāsaṃ yāciṃ, tassa me saṅho sambahulānaṃ āpattiṇaṃ ekāhappaticchannānaṃ ekāhappariṇāsaṃ adāsi, sohaṃ parivutthaparivāso, ahaṃ, bhante, sambahulā āpattiyo āpajjīṃ appaṭicchannāyo, sohaṃ, bhante, saṅghaṃ tāsāṃ sambahulānaṃ āpattiṇaṃ paṭicchannānaṃca appaṭicchannānaṃca chārattaṃ mānattaṃ yācati, yadi saṅghassa pattakallaṃ, saṅho itthannāmassa bhikkhuno tāsāṃ sambahulānaṃ āpattiṇaṃ paṭicchannānaṃca appaṭicchannānaṃca chārattaṃ mānattaṃ dadeyya, esā ñatti.

Tikkhattuṃ yācāpetvā –

“Suṇātu me, bhante, saṅho, ayaṃ itthannāmo bhikkhu sambahulā āpattiyo āpajjīṃ ekāhappaticchannāyo, so saṅghaṃ sambahulānaṃ āpattiṇaṃ ekāhappaticchannānaṃ ekāhappariṇāsaṃ yāci, saṅho itthannāmassa bhikkhuno sambahulānaṃ āpattiṇaṃ ekāhappaticchannānaṃ ekāhappariṇāsaṃ adāsi, so parivutthaparivāso, ayaṃ itthannāmo bhikkhu sambahulā āpattiyo āpajjīṃ appaṭicchannāyo, so saṅghaṃ tāsāṃ sambahulānaṃ āpattiṇaṃ paṭicchannānaṃca appaṭicchannānaṃca chārattaṃ mānattaṃ yācati, yadi saṅghassa pattakallaṃ, saṅho itthannāmassa bhikkhuno tāsāṃ sambahulānaṃ āpattiṇaṃ paṭicchannānaṃca appaṭicchannānaṃca chārattaṃ mānattaṃ dadeyya, esā ñatti.

“Suṇātu me, bhante, saṅho, ayaṃ itthannāmo bhikkhu sambahulā āpattiyo āpajjīṃ ekāhappaticchannāyo, so saṅghaṃ sambahulānaṃ āpattiṇaṃ ekāhappaticchannānaṃ ekāhappariṇāsaṃ yāci, saṅho itthannāmassa bhikkhuno sambahulānaṃ āpattiṇaṃ ekāhappaticchannānaṃ ekāhappariṇāsaṃ adāsi, so parivutthaparivāso, ayaṃ itthannāmo bhikkhu sambahulā āpattiyo āpajjīṃ appaṭicchannāyo, so saṅghaṃ tāsāṃ sambahulānaṃ āpattiṇaṃ paṭicchannānaṃca appaṭicchannānaṃca chārattaṃ mānattaṃ yācati, saṅho itthannāmassa bhikkhuno tāsāṃ sambahulānaṃ āpattiṇaṃ paṭicchannānaṃca appaṭicchannānaṃca chārattaṃ mānattaṃ dadeyya, esā ñatti.

mānattam deti, yassāyasmato khamati ithhannāmassa bhikkhuno tāsam sambahulānam āpattīnam paṭicchannānañca appaṭicchannānañca chārattam mānattassa dānam, so tunhassa. Yassa nakkhamati, so bhāseyya.

“Dutiyaampi etamattham vadāmi... pe... tatiyaampi etamattham vadāmi... pe...”

“Dinnam saṅghena ithhannāmassa bhikkhuno tāsam sambahulānam āpattīnam paṭicchannānañca appaṭicchannānañca chārattam mānattam, khamati saṅghassa, tasmā tunhī, evametam dhārayāmi”ti –

Evam kammavācā kātabbā.

Kammavācāpariyosāne ca vattasamādānādi sabbam vuttanayameva. Ārocetena pana –

“Aham, bhante, sambahulā āpattiyo āpajjīm ekāhappaticchannāyo, soham saṅgham sambahulānam āpattīnam ekāhappaticchannānam ekāhappariṇāsam yācim, tassa me saṅho sambahulānam āpattīnam ekāhappaticchannānam ekāhappariṇāsam adāsi, soham parivutthaparivāso, aham, bhante, sambahulā āpattiyo āpajjīm appaṭicchannāyo, soham, bhante, saṅgham tāsam sambahulānam āpattīnam paṭicchannānañca appaṭicchannānañca chārattam mānattam yācim, tassa me saṅho tāsam sambahulānam āpattīnam paṭicchannānañca appaṭicchannānañca chārattam mānattam adāsi, soham mānattam carāmi, vediyāmaham, bhante, vediyatīti mam saṅho dhāretū”ti –

Evam ārocetabbam.

Samādinnaṃnānattena ca anūnam katvā vuttanayena chārattam mānattam caritabbam. Ciṇṇamānatto ca yattha siyā vīsatiṅgaṇo bhikkhusaṅho, tattha so abbhetaḍḍho. Abbhentena ca –

“Aham, bhante, sambahulā āpattiyo āpajjīm ekāhappaticchannāyo, soham saṅgham sambahulānam āpattīnam ekāhappaticchannānam ekāhappariṇāsam yācim, tassa me saṅho sambahulānam āpattīnam ekāhappaticchannānam ekāhappariṇāsam adāsi, soham parivutthaparivāso, aham, bhante, sambahulā āpattiyo āpajjīm appaṭicchannāyo, soham, bhante, saṅgham tāsam sambahulānam āpattīnam paṭicchannānañca appaṭicchannānañca chārattam mānattam yācim, tassa me saṅho tāsam sambahulānam āpattīnam paṭicchannānañca appaṭicchannānañca chārattam mānattam adāsi, soham, bhante, ciṇṇamānatto saṅgham abbhānam yācāmi”ti –

Evam tikkhattum yācāpetvā –

“Suṇātu me, bhante, saṅho, ayaṃ ithhannāmo bhikkhu sambahulā āpattiyo āpajjī ekāhappaticchannāyo, so saṅgham sambahulānam āpattīnam ekāhappaticchannānam ekāhappariṇāsam yāci, saṅho ithhannāmassa bhikkhuno sambahulānam āpattīnam ekāhappaticchannānam ekāhappariṇāsam adāsi, so parivutthaparivāso, ayaṃ ithhannāmo bhikkhu sambahulā āpattiyo āpajjī appaṭicchannāyo, so saṅgham tāsam sambahulānam āpattīnam paṭicchannānañca appaṭicchannānañca chārattam mānattam yāci, saṅho ithhannāmassa bhikkhuno tāsam sambahulānam āpattīnam paṭicchannānañca appaṭicchannānañca chārattam mānattam adāsi, so ciṇṇamānatto saṅgham abbhānam yācāti, yadi saṅghassa pattakallam, saṅho ithhannāmaṃ bhikkhum abbhēyya, eṣā ñatti.

“Suṇātu me, bhante, saṅho, ayaṃ ithhannāmo bhikkhu sambahulā āpattiyo āpajjī ekāhappaticchannāyo, so saṅgham tāsam sambahulānam āpattīnam ekāhappaticchannānam ekāhappariṇāsam yāci, saṅho ithhannāmassa bhikkhuno sambahulānam āpattīnam ekāhappaticchannānam ekāhappariṇāsam adāsi, so parivutthaparivāso, ayaṃ ithhannāmo bhikkhu sambahulā āpattiyo āpajjī appaṭicchannāyo, so saṅgham tāsam sambahulānam āpattīnam paṭicchannānañca appaṭicchannānañca chārattam mānattam yāci, saṅho ithhannāmassa bhikkhuno tāsam sambahulānam āpattīnam paṭicchannānañca appaṭicchannānañca chārattam mānattam adāsi, so ciṇṇamānatto saṅgham abbhānam yācāti, saṅho ithhannāmaṃ bhikkhum abbhēti, yassāyasmato khamati ithhannāmassa bhikkhuno abbhānam, so tunhassa. Yassa nakkhamati, so bhāseyya.

“Dutiyaampi etamattham vadāmi... pe... tatiyaampi etamattham vadāmi... pe...”

“Abbhito saṅghena ithhannāmo bhikkhu, khamati saṅghassa, tasmā tunhī, evametam dhārayāmi”ti –

Evam kammavācam katvā abbhetaḍḍho.

Paṭicchannaparivāsakathā niṭṭhitā.

242. Suddhantaparivāso samodhānaparivāsoti dve avasesā. Tattha (cūlava. aṭṭha. 102) **suddhantaparivāso** duvidho cūlasuddhanto mahāsuddhantoti. Duvidhopi cesa rattiparicchedam sakalam vā ekaccaṃ vā ajānantassa ca assarantassa ca tattha vematikassa ca dātabbo. Āpattipariyantam pana “ettakā aham āpattiyo āpanno”ti jānātu vā mā vā, akāraṇametam, tattha yo upasampadato paṭṭhāya anulomakkamena vā ārocitadivasato paṭṭhāya paṭilomakkamena vā “asukañca asukañca divasam vā pakkham vā māsam vā samvaccharam vā tava suddhabhāvam jānāsi”ti pucchiyamāno “āma, bhante, jānāmi, ettakam nāma kalam aham suddho”ti vadati, tassa dinno suddhantaparivāso **cūlasuddhantoti** vuccati.

Tam gahetvā parivasantena yattakam kalam attano suddhim jānāti, tattakam apanetvā avasesam māsam vā dvemāsam vā parivasitabbam. Sace “māsamattam asuddhomhī”ti sallakkhetvā aggahesi, parivasanto ca puna aññam māsam sarati, tampi māsam parivasitabbameva, puna parivāsadanakkiccam natthi. Atha “dvemāsam asuddhomhī”ti sallakkhetvā aggahesi, parivasanto ca “māsamattamevāham asuddhomhī”ti sannitthānam karoti, māsameva parivasitabbam, puna parivāsadanakkiccam natthi. Ayañhi suddhantaparivāso nāma uddhampi ārohati, heṭṭhāpi orohati. Idamassa lakkhaṇam. Aññasmim pana āpattivutthāne idam lakkhaṇam – yo appaṭicchannam āpattim “paṭicchannā”ti vinayakammam karoti, tassāpatti vutthāti. Yo paṭicchannam “appaṭicchannā”ti vinayakammam karoti, tassa na vutthāti. Acirappaṭicchannam “cirappaṭicchannā”ti karontassapi vutthāti, cirappaṭicchannam “acirappaṭicchannā”ti karontassa na vutthāti. Ekam āpattim āpajjitvā “sambahulā”ti karontassa vutthāti ekam viṇā sambahulānam abhāvato. Sambahulā pana āpajjitvā “ekam āpajjī”nti karontassa na vutthāti.

Yo pana yathāvuttena anulomapaṭilomanayena pucchiyamānopi rattipariyantam na jānāti nassarati, vematiko vā hoti, tassa dinno suddhantaparivāso **mahāsuddhantoti** vuccati. Tam gahetvā gahitadivasato paṭṭhāya yāva upasampadadivaso, tāva rattio gahetvā parivasitabbam, ayaṃ uddham nārohati, heṭṭhā pana orohati. Tasmā sace parivasanto rattiparicchede sannitthānam karoti “māso vā samvaccharo vā mayham āpannassā”ti, māsam vā samvaccharam vā parivasitabbam.

Parivāsāyācanādānalakkhaṇam panettha evam veditabbam – tena bhikkhunā saṅgham upasankamitvā ekamsam uttarāsaṅgam karitvā vuddhānam bhikkhūnam pāde vanditvā ukkūtikam nisīditvā añjalim paggahetvā evamassa vacanīyo –

“Aham, bhante, sambahulā saṅghādisesā āpattiyo āpajjīm, āpattipariyantam na jānāmi, rattipariyantam na jānāmi, āpattipariyantam nassarāmi, rattipariyantam nassarāmi, āpattipariyante vematiko, rattipariyante vematiko, soham saṅgham tāsam āpattīnam suddhantaparivāsam yācāmi”ti.

Dutiyaampi yācitabbo. Tatiyaampi yācitabbo.

Byattena bhikkhunā paṭibalena saṅho nāpetabbo –

“Suṇātu me, bhante, saṅho, ayaṃ ithhannāmo bhikkhu sambahulā saṅghādisesā āpattiyo āpajjī, āpattipariyantam na jānāti, rattipariyantam na jānāti, āpattipariyantam nassarati, rattipariyantam nassarati, āpattipariyante vematiko, rattipariyante vematiko, so saṅgham tāsam āpattīnam suddhantaparivāsam yācāti, yadi saṅghassa pattakallam, saṅho ithhannāmassa bhikkhuno tāsam āpattīnam suddhantaparivāsam dadeyya, eṣā ñatti.

“Suṇātu me, bhante, saṅho, ayaṃ ithhannāmo bhikkhu sambahulā saṅghādisesā āpattiyo āpajjī, āpattipariyantam na jānāti, rattipariyantam na jānāti,

āpattipariyantam nassarati, rattipariyantam nassarati, āpattipariyante vematiko, rattipariyante vematiko, so saṅgham tāsam āpattīnam suddhantaparivāsam yācati, saṅho itthannāmassa bhikkhuno tāsam āpattīnam suddhantaparivāsam deti, yassāyasmato khamati itthannāmassa bhikkhuno tāsam āpattīnam suddhantaparivāsassa dānam, so tuṅhassa. Yassa nakkhamati, so bhāseyya.

“Dutiyaampi etamattham vadāmi... pe... tatiyaampi etamattham vadāmi... pe....”

“Dinno saṅghena itthannāmassa bhikkhuno tāsam āpattīnam. Suddhantaparivāso, khamati saṅghassa, tasmā tuṅhī, evametam dhārayāmi” ti –

Evam suddhantaparivāso dātabbo.

Kammavācāpariyosāne vattasamādānādi sabbam vuttanayameva. Ārocetena pana –

“Aham, bhante, sambahulā saṅghādisesā āpattiyo āpajjim, āpattipariyantam na jānāmi, rattipariyantam na jānāmi, āpattipariyantam nassarāmi, rattipariyantam nassarāmi, āpattipariyante vematiko, rattipariyante vematiko, soham, bhante, saṅgham tāsam āpattīnam suddhantaparivāsam yācim, tassa me saṅho tāsam āpattīnam suddhantaparivāsam adāsi, soham parivāsāmi, vedyāmaham, bhante, vedyatīti mam saṅho dhāretū” ti ārocetabbam.

Ekassa dvinnam vā tiṅnam vā ārocanam vuttanayameva. Parivutthaparivāsassa mānattam dentena –

“Aham, bhante, sambahulā saṅghādisesā āpattiyo āpajjim, āpattipariyantam na jānāmi, rattipariyantam na jānāmi, āpattipariyantam nassarāmi, rattipariyantam nassarāmi, āpattipariyante vematiko, rattipariyante vematiko, soham, bhante, saṅgham tāsam āpattīnam suddhantaparivāsam yācim, tassa me saṅho tāsam āpattīnam suddhantaparivāsam adāsi, soham, bhante, parivutthaparivāso saṅgham tāsam āpattīnam chārattam mānattam yācāmi” ti –

Evam tikkhattum yācāpetvā –

“Suṅātu me, bhante, saṅho, ayaṃ itthannāmo bhikkhu sambahulā saṅghādisesā āpattiyo āpajji, āpattipariyantam na jānāti, rattipariyantam na jānāti, āpattipariyantam nassarati, rattipariyantam nassarati, āpattipariyante vematiko, rattipariyante vematiko, so saṅgham tāsam āpattīnam suddhantaparivāsam yāci, saṅho itthannāmassa bhikkhuno tāsam āpattīnam suddhantaparivāsam adāsi, so parivutthaparivāso saṅgham tāsam āpattīnam chārattam mānattam yācati, yadi saṅghassa pattakallam, saṅho itthannāmassa bhikkhuno tāsam āpattīnam chārattam mānattam dadeyya, esā ṅatti.

“Suṅātu me, bhante, saṅho, ayaṃ itthannāmo bhikkhu sambahulā saṅghādisesā āpattiyo āpajji, āpattipariyantam na jānāti, rattipariyantam na jānāti, āpattipariyantam nassarati, rattipariyantam nassarati, āpattipariyante vematiko, rattipariyante vematiko, so saṅgham tāsam āpattīnam suddhantaparivāsam yāci, saṅho itthannāmassa bhikkhuno tāsam āpattīnam suddhantaparivāsam adāsi, so parivutthaparivāso saṅgham tāsam āpattīnam chārattam mānattam yācati, saṅho itthannāmassa bhikkhuno tāsam āpattīnam chārattam mānattam deti, yassāyasmato khamati itthannāmassa bhikkhuno tāsam āpattīnam chārattam mānattassa dānam, so tuṅhassa. Yassa nakkhamati, so bhāseyya.

“Dutiyaampi etamattham vadāmi... pe... tatiyaampi etamattham vadāmi... pe....”

“Dinnam saṅghena itthannāmassa bhikkhuno tāsam āpattīnam chārattam mānattam, khamati saṅghassa, tasmā tuṅhī, evametam dhārayāmi” ti –

Evam kammavācā kātābbā.

Kammavācāpariyosāne mānattasamādānādi sabbam vuttanayameva. Ārocetena pana –

“Aham, bhante, sambahulā saṅghādisesā āpattiyo āpajjim, āpattipariyantam na jānāmi, rattipariyantam na jānāmi, āpattipariyantam nassarāmi, rattipariyantam nassarāmi, āpattipariyante vematiko, rattipariyante vematiko, soham saṅgham tāsam āpattīnam suddhantaparivāsam yācim, tassa me saṅho tāsam āpattīnam suddhantaparivāsam adāsi, soham parivutthaparivāso saṅgham tāsam āpattīnam chārattam mānattam yācim, tassa me saṅho tāsam āpattīnam chārattam mānattam adāsi, soham mānattam carāmi, vedyāmaham, bhante, vedyatīti mam saṅho dhāretū” ti –

Evam ārocetabbam.

Čiṅnamānatto ca yattha siyā vīsatigaṇo bhikkhusaṅho, tattha so bhikkhu abbhetaḥ. Abbhentena ca –

“Aham, bhante, sambahulā saṅghādisesā āpattiyo āpajjim, āpattipariyantam na jānāmi, rattipariyantam na jānāmi, āpattipariyantam nassarāmi, rattipariyantam nassarāmi, āpattipariyante vematiko, rattipariyante vematiko, soham saṅgham tāsam āpattīnam suddhantaparivāsam yācim, tassa me saṅho tāsam āpattīnam suddhantaparivāsam adāsi, soham parivutthaparivāso saṅgham tāsam āpattīnam chārattam mānattam yācim, tassa me saṅho tāsam āpattīnam chārattam mānattam adāsi, soham bhante čiṅnamānatto saṅgham abbhānam yācāmi” ti –

Evam tikkhattum yācāpetvā –

“Suṅātu me, bhante, saṅho, ayaṃ itthannāmo bhikkhu sambahulā saṅghādisesā āpattiyo āpajji, āpattipariyantam na jānāti, rattipariyantam na jānāti, āpattipariyantam nassarati, rattipariyantam nassarati, āpattipariyante vematiko, rattipariyante vematiko, so saṅgham tāsam āpattīnam suddhantaparivāsam yāci, saṅho itthannāmassa bhikkhuno tāsam āpattīnam suddhantaparivāsam adāsi, so parivutthaparivāso saṅgham tāsam āpattīnam chārattam mānattam yāci, saṅho itthannāmassa bhikkhuno tāsam āpattīnam chārattam mānattam adāsi, so čiṅnamānatto saṅgham abbhānam yācati, yadi saṅghassa pattakallam, saṅho itthannāmassa bhikkhum abbheyya, esā ṅatti.

“Suṅātu me, bhante, saṅho, ayaṃ itthannāmo bhikkhu sambahulā saṅghādisesā āpattiyo āpajji, āpattipariyantam na jānāti, rattipariyantam na jānāti, āpattipariyantam nassarati, rattipariyantam nassarati, āpattipariyante vematiko, rattipariyante vematiko, so saṅgham tāsam āpattīnam suddhantaparivāsam yāci, saṅho itthannāmassa bhikkhuno tāsam āpattīnam suddhantaparivāsam adāsi, so parivutthaparivāso saṅgham tāsam āpattīnam chārattam mānattam yāci, saṅho itthannāmassa bhikkhuno tāsam āpattīnam chārattam mānattam adāsi, so čiṅnamānatto saṅgham abbhānam yācati, saṅho itthannāmassa bhikkhum abbheta, yassāyasmato khamati itthannāmassa bhikkhuno abbhānam, so tuṅhassa. Yassa nakkhamati, so bhāseyya.

“Dutiyaampi etamattham vadāmi... pe... tatiyaampi etamattham vadāmi... pe....”

“Abbhito saṅghena itthannāmo bhikkhu, khamati saṅghassa, tasmā tuṅhī, evametam dhārayāmi” ti –

Evam kammavācam katvā abbhetaḥ.

Suddhantaparivāsakathā niṭṭhitā.

243. Samodhānaparivāso pana tividho hoti – odhānasamodhāno aghasamodhāno missakasamodhānoti. Tattha (cūlava. aṭṭha. 102) **odhānasamodhāno** nāma antarāpattim āpajjitvā paṭicchādentassa parivutthadivase odhunitvā makkhetvā purimāya āpattiyā mūladivasapacicchede pacchā āpannam āpattim samodahitvā dātabbaparivāso vuccati.

Ayam panettha vinicchayo – yo paṭicchannāya āpattiyā parivāsam gahetvā parivasanto vā mānattāroho vā mānattam caranto vā abbhānāroho vā anikkhittavatto aññaṃ

āpattim āpajjivā purimāya āpattiyā samā vā ūnatarā vā rattiyō paṭicchādeti, tassa mūlayapaṭikassanena te parivuttadvivase ca mānattacinnadvivase ca sabbe odhunitvā advivase katvā pacchā āpannāpattim mūlāpattiyam samodhāya parivāso dātabbo. Tena sace mūlāpatti pakkhapaṭicchannā, antarāpatti ūnakapakkhapaṭicchannā, puna pakkhameva parivāso parivasitabbo. Athāpi antarāpatti pakkhapaṭicchannā, pakkhameva parivasitabbam. Etenupāyena yāva saṭṭhivassapaṭicchannā mūlāpatti, tāva vinicchayo veditabbo. Saṭṭhivassānīpi parivasitvā mānattāraho hutvāpi hi ekadvivasam antarāpattim paṭicchādetvā puna saṭṭhivassāni parivāsāroho hoti. Evam mānattacārikamānattārahakālepi āpannāya āpattiyā mūlayapaṭikassane kate mānattacinnadvivāsāpi parivāsavuttadvivasāpi sabbe makkhitvā honti. Sace pana nikkhittavatto āpajjati, mūlayapaṭikassanāroho nāma na hoti. Kasmā? Yasmā na so parivasanto āpanno, pakatattatthāne thito āpanno, tasmā tassā āpattiyā visum mānattam caritabbam. Sace paṭicchannā hoti, parivāsopi vasitabbo.

“Sace pana antarāpatti mūlāpattito atirekapaṭicchannā hoti, tattha kiṃ kātappa”nti vutte mahāsumatthero āha “atekiccho ayam puggalo, atekiccho nāma āvikārāpetvā vissajjetabbo”ti. Mahāpadumatthero panāha “kasmā atekiccho nāma, nanu ayam samuccayakkhandhako nāma buddhānam thitakālasadiso, āpatti nāma paṭicchannā vā hotu āpatticchannā vā samakāunataratirekapaṭicchannā vā, vinayadharassa kammavācam yojetum samatthabhāvovoyevetha pamānam, tasmā yā atirekapaṭicchannā hoti, tam mūlāpattim katvā tattha itaram samodhāya parivāso dātabbo”ti. Ayam odhānasamodhāno nāma.

Tam dentena paṭhamam mūlaya paṭikassitvā pacchā parivāso dātabbo. Sace koci bhikkhu pakkhapaṭicchannāya āpattiyā parivasanto antarā anikkhittavattova puna pañcāhappaṭicchannam āpattim āpajjati, tena bhikkhunā saṅgham upasānkamitvā ekamsam uttarāsaṅgam karitvā vuḍḍhānam bhikkhūnam pāde vanditvā ukkuṭikam nisiditvā añjalim paggahetvā evamassa vacanīyo –

“Aham, bhante, sambahulā āpattiyō āpajjim pakkhapaṭicchannāyō, soham saṅgham sambahulānam āpattinam pakkhapaṭicchannānam pakkhapaṭivāsam yācim, tassa me saṅgho sambahulānam āpattinam pakkhapaṭicchannānam pakkhapaṭivāsam adāsi, soham parivasanto antarā sambahulā āpattiyō āpajjim pañcāhappaṭicchannāyō, soham, bhante, saṅgham antarā sambahulānam āpattinam pañcāhappaṭicchannānam mūlayapaṭikassanam yācāmi”ti.

Dutiyampi yācitabbo. Tatiyampi yācitabbo.

Byattena bhikkhunā paṭibalena saṅgho nāpetabbo –

“Suṇātu me, bhante, saṅgho, ayam itthannāmo bhikkhu sambahulā āpattiyō āpajji pakkhapaṭicchannāyō, so saṅgham sambahulānam āpattinam pakkhapaṭicchannānam pakkhapaṭivāsam yāci, saṅgho itthannāmassa bhikkhuno sambahulānam āpattinam pakkhapaṭicchannānam pakkhapaṭivāsam adāsi, so parivasanto antarā sambahulā āpattiyō āpajji pañcāhappaṭicchannāyō, so saṅgham antarā sambahulānam āpattinam pañcāhappaṭicchannānam mūlayapaṭikassanam yācati, yadi saṅghassa pattakallam, saṅgho itthannāmam bhikkhum antarā sambahulānam āpattinam pañcāhappaṭicchannānam mūlaya paṭikasseyya, eṣā ñatti.

“Suṇātu me, bhante, saṅgho, ayam itthannāmo bhikkhu sambahulā āpattiyō āpajji pakkhapaṭicchannāyō, so saṅgham sambahulānam āpattinam pakkhapaṭicchannānam pakkhapaṭivāsam yāci, saṅgho itthannāmassa bhikkhuno sambahulānam āpattinam pakkhapaṭicchannānam pakkhapaṭivāsam adāsi, so parivasanto antarā sambahulā āpattiyō āpajji pañcāhappaṭicchannāyō, so saṅgham antarā sambahulānam āpattinam pañcāhappaṭicchannānam mūlayapaṭikassanam yācati, saṅgho itthannāmam bhikkhum antarā sambahulānam āpattinam pañcāhappaṭicchannānam mūlaya paṭikassati, yassāyasmato khamati itthannāmassa bhikkhuno antarā sambahulānam āpattinam pañcāhappaṭicchannānam mūlayapaṭikassanā, so tunhassa. Yassa nakkhamati, so bhāseyya.

“Dutiyampi etamattham vadāmi...pe... tatiyampi etamattham vadāmi...pe... .

“Paṭikassito saṅghena itthannāmo bhikkhu antarā sambahulānam āpattinam pañcāhappaṭicchannānam mūlayapaṭikassanā, khamati saṅghassa, tasmā tunhī, evametam dhārayāmi”ti –

Evam mūlayapaṭikassanā kātābba.

Evañca samodhānaparivāso dātabbo. Tena bhikkhunā saṅgham upasānkamitvā...pe... evamassa vacanīyo –

“Aham, bhante, sambahulā āpattiyō āpajjim pakkhapaṭicchannāyō, soham saṅgham sambahulānam āpattinam pakkhapaṭicchannānam pakkhapaṭivāsam yācim, tassa me saṅgho sambahulānam āpattinam pakkhapaṭicchannānam pakkhapaṭivāsam adāsi, soham parivasanto antarā sambahulā āpattiyō āpajjim pañcāhappaṭicchannāyō, soham saṅgham antarā sambahulānam āpattinam pañcāhappaṭicchannānam mūlayapaṭikassanam yācim, tam mam saṅgho antarā sambahulānam āpattinam pañcāhappaṭicchannānam mūlaya paṭikassati, soham, bhante, saṅgham antarā sambahulānam āpattinam pañcāhappaṭicchannānam purimāsu āpattīsu samodhānaparivāsam yācāmi”ti.

Dutiyampi yācitabbo. Tatiyampi yācitabbo.

Byattena bhikkhunā paṭibalena saṅgho nāpetabbo –

“Suṇātu me, bhante, saṅgho, ayam itthannāmo bhikkhu sambahulā āpattiyō āpajji pakkhapaṭicchannāyō, so saṅgham sambahulānam āpattinam pakkhapaṭicchannānam pakkhapaṭivāsam yāci, saṅgho itthannāmassa bhikkhuno sambahulānam āpattinam pakkhapaṭicchannānam pakkhapaṭivāsam adāsi, so parivasanto antarā sambahulā āpattiyō āpajji pañcāhappaṭicchannāyō, so saṅgham antarā sambahulānam āpattinam pañcāhappaṭicchannānam mūlayapaṭikassanam yāci, saṅgho itthannāmam bhikkhum antarā sambahulānam āpattinam pañcāhappaṭicchannānam mūlaya paṭikassati, so saṅgham antarā sambahulānam āpattinam pañcāhappaṭicchannānam purimāsu āpattīsu samodhānaparivāsam yācati, yadi saṅghassa pattakallam, saṅgho itthannāmassa bhikkhuno antarā sambahulānam āpattinam pañcāhappaṭicchannānam purimāsu āpattīsu samodhānaparivāsam dadeyya, eṣā ñatti.

“Suṇātu me, bhante, saṅgho, ayam itthannāmo bhikkhu sambahulā āpattiyō āpajji pakkhapaṭicchannāyō, so saṅgham sambahulānam āpattinam pakkhapaṭicchannānam pakkhapaṭivāsam yāci, saṅgho itthannāmassa bhikkhuno sambahulānam āpattinam pakkhapaṭicchannānam pakkhapaṭivāsam adāsi, so parivasanto antarā sambahulā āpattiyō āpajji pañcāhappaṭicchannāyō, so saṅgham antarā sambahulānam āpattinam pañcāhappaṭicchannānam mūlayapaṭikassanam yāci, saṅgho itthannāmam bhikkhum antarā sambahulānam āpattinam pañcāhappaṭicchannānam mūlaya paṭikassati, so saṅgham antarā sambahulānam āpattinam pañcāhappaṭicchannānam purimāsu āpattīsu samodhānaparivāsam yācati, saṅgho itthannāmassa bhikkhuno antarā sambahulānam āpattinam pañcāhappaṭicchannānam purimāsu āpattīsu samodhānaparivāsassa dānam, so tunhassa. Yassa nakkhamati, so bhāseyya.

“Dutiyampi etamattham vadāmi...pe... tatiyampi etamattham vadāmi...pe... .

“Dinno saṅghena itthannāmassa bhikkhuno antarā sambahulānam āpattinam pañcāhappaṭicchannānam purimāsu āpattīsu samodhānaparivāso, khamati saṅghassa, tasmā tunhī, evametam dhārayāmi”ti –

Evam samodhānaparivāso dātabbo.

Kammavācāpariyosāne ca vattasamādānādi sabbam pubbe vuttanayameva. Ārocetena pana –

“Aham, bhante, sambahulā āpattiyō āpajjim pakkhapaṭicchannāyō, soham saṅgham sambahulānam āpattinam pakkhapaṭicchannānam pakkhapaṭivāsam yācim, tassa me saṅgho sambahulānam āpattinam pakkhapaṭicchannānam pakkhapaṭivāsam adāsi, soham parivasanto antarā sambahulā āpattiyō āpajjim pañcāhappaṭicchannāyō, soham saṅgham antarā sambahulānam āpattinam pañcāhappaṭicchannānam mūlayapaṭikassanam yācim, tam mam saṅgho antarā sambahulānam āpattinam pañcāhappaṭicchannānam mūlaya paṭikassati, soham saṅgham antarā sambahulānam āpattinam pañcāhappaṭicchannānam purimāsu āpattīsu samodhānaparivāsam yācim, tassa me saṅgho antarā sambahulānam āpattinam pañcāhappaṭicchannānam purimāsu āpattīsu samodhānaparivāsam adāsi, soham parivasāmi, vediyāmaham, bhante, vediyāti mam saṅgho dhāretī”ti –

Evam ārocetabbam.

Parivutthaparivāsassa mānattam detena –

“Aham, bhante, sambahulā āpattiyo āpajjīṃ pakkhapaṭicchannāyo, soham saṅgham sambahulānaṃ āpattīnaṃ pakkhapaṭicchannānaṃ pakkhaparivāsam yāciṃ, tassa me saṅho sambahulānaṃ āpattīnaṃ pakkhapaṭicchannānaṃ pakkhaparivāsam adāsi, soham parivasanto antarā sambahulā āpattiyo āpajjīṃ pañcāhappaṭicchannāyo, soham saṅgham antarā sambahulānaṃ āpattīnaṃ pañcāhappaṭicchannānaṃ mūlayapaṭikassanaṃ yāciṃ, tam mam saṅho antarā sambahulānaṃ āpattīnaṃ pañcāhappaṭicchannānaṃ mūlaya paṭikassi, soham saṅgham antarā sambahulānaṃ āpattīnaṃ pañcāhappaṭicchannānaṃ purimāsu āpattīsu samodhānaparivāsam yāciṃ, tassa me saṅho antarā sambahulānaṃ āpattīnaṃ pañcāhappaṭicchannānaṃ purimāsu āpattīsu samodhānaparivāsam adāsi, soham, bhante, parivutthaparivāso saṅgham sambahulānaṃ āpattīnaṃ chārattam mānattam yācāmi” ti –

Evam tikkhattum yācāpetvā –

“Suṇātu me, bhante, saṅho, ayaṃ itthannāmo bhikkhu sambahulā āpattiyo āpajjīṃ pakkhapaṭicchannāyo, so saṅgham sambahulānaṃ āpattīnaṃ pakkhapaṭicchannānaṃ pakkhaparivāsam yāci, saṅho itthannāmassa bhikkhuno sambahulānaṃ āpattīnaṃ pakkhapaṭicchannānaṃ pakkhaparivāsam adāsi, so parivasanto antarā sambahulā āpattiyo āpajjīṃ pañcāhappaṭicchannāyo, so saṅgham antarā sambahulānaṃ āpattīnaṃ pañcāhappaṭicchannānaṃ mūlayapaṭikassanaṃ yāci, saṅho itthannāmaṃ bhikkhum antarā sambahulānaṃ āpattīnaṃ pañcāhappaṭicchannānaṃ mūlaya paṭikassi, so saṅgham antarā sambahulānaṃ āpattīnaṃ pañcāhappaṭicchannānaṃ purimāsu āpattīsu samodhānaparivāsam yāci, saṅho itthannāmassa bhikkhuno antarā sambahulānaṃ āpattīnaṃ pañcāhappaṭicchannānaṃ purimāsu āpattīsu samodhānaparivāsam adāsi, so parivutthaparivāso saṅgham sambahulānaṃ āpattīnaṃ chārattam mānattam yācati, yadi saṅghassa pattakallam, saṅho itthannāmassa bhikkhuno antarā sambahulānaṃ āpattīnaṃ chārattam mānattam dadeyya, eṣā ñatti.

“Suṇātu me, bhante, saṅho, ayaṃ itthannāmo bhikkhu sambahulā āpattiyo āpajjīṃ pakkhapaṭicchannāyo, so saṅgham sambahulānaṃ āpattīnaṃ pakkhapaṭicchannānaṃ pakkhaparivāsam yāci, saṅho itthannāmassa bhikkhuno sambahulānaṃ āpattīnaṃ pakkhapaṭicchannānaṃ pakkhaparivāsam adāsi, so parivasanto antarā sambahulā āpattiyo āpajjīṃ pañcāhappaṭicchannāyo, so saṅgham antarā sambahulānaṃ āpattīnaṃ pañcāhappaṭicchannānaṃ mūlayapaṭikassanaṃ yāci, saṅho itthannāmaṃ bhikkhum antarā sambahulānaṃ āpattīnaṃ pañcāhappaṭicchannānaṃ mūlaya paṭikassi, so saṅgham antarā sambahulānaṃ āpattīnaṃ pañcāhappaṭicchannānaṃ purimāsu āpattīsu samodhānaparivāsam yāci, saṅho itthannāmassa bhikkhuno antarā sambahulānaṃ āpattīnaṃ pañcāhappaṭicchannānaṃ purimāsu āpattīsu samodhānaparivāsam adāsi, so parivutthaparivāso saṅgham sambahulānaṃ āpattīnaṃ chārattam mānattam yācati, saṅho itthannāmassa bhikkhuno sambahulānaṃ āpattīnaṃ chārattam mānattam deti, yassāyasmato khamati itthannāmassa bhikkhuno sambahulānaṃ āpattīnaṃ chārattam mānattassa dānam, so tuṅhassa. Yassa nakkhamati, so bhāseyya.

“Dutiyaṃpi etamatthaṃ vadāmi... pe... tatiyaṃpi etamatthaṃ vadāmi... pe....

“Dinnaṃ saṅghena itthannāmassa bhikkhuno antarā sambahulānaṃ āpattīnaṃ chārattam mānattam, khamati saṅghassa, tasmā tuṅhī, evametam dhārayāmi” ti –

Evam kammavācā kātabbā.

Kammavācāpariyosāne ca mānattasamādānādi sabbam vuttanayameva. Ārocetena pana –

“Aham, bhante, sambahulā āpattiyo āpajjīṃ pakkhapaṭicchannāyo, soham saṅgham sambahulānaṃ āpattīnaṃ pakkhapaṭicchannānaṃ pakkhaparivāsam yāciṃ, tassa me saṅho sambahulānaṃ āpattīnaṃ pakkhapaṭicchannānaṃ pakkhaparivāsam adāsi, soham parivasanto antarā sambahulā āpattiyo āpajjīṃ pañcāhappaṭicchannāyo, soham saṅgham antarā sambahulānaṃ āpattīnaṃ pañcāhappaṭicchannānaṃ mūlayapaṭikassanaṃ yāciṃ, tam mam saṅho antarā sambahulānaṃ āpattīnaṃ pañcāhappaṭicchannānaṃ mūlaya paṭikassi, soham saṅgham antarā sambahulānaṃ āpattīnaṃ pañcāhappaṭicchannānaṃ purimāsu āpattīsu samodhānaparivāsam yāciṃ, tassa me saṅho antarā sambahulānaṃ āpattīnaṃ pañcāhappaṭicchannānaṃ purimāsu āpattīsu samodhānaparivāsam adāsi, soham parivutthaparivāso saṅgham sambahulānaṃ āpattīnaṃ chārattam mānattam yāciṃ, tassa me saṅho sambahulānaṃ āpattīnaṃ chārattam mānattam adāsi, soham mānattam carāmi, vediyāmaṃ bhante, vediyatīti mam saṅho dhāretū” ti –

Evam ārocetabbam.

Ciṅṇamānattam abbhentena ca –

“Aham, bhante, sambahulā āpattiyo āpajjīṃ pakkhapaṭicchannāyo, soham saṅgham sambahulānaṃ āpattīnaṃ pakkhapaṭicchannānaṃ pakkhaparivāsam yāciṃ, tassa me saṅho sambahulānaṃ āpattīnaṃ pakkhapaṭicchannānaṃ pakkhaparivāsam adāsi, soham parivasanto antarā sambahulā āpattiyo āpajjīṃ pañcāhappaṭicchannāyo, soham saṅgham antarā sambahulānaṃ āpattīnaṃ pañcāhappaṭicchannānaṃ mūlayapaṭikassanaṃ yāciṃ, tam mam saṅho antarā sambahulānaṃ āpattīnaṃ pañcāhappaṭicchannānaṃ mūlaya paṭikassi, soham saṅgham antarā sambahulānaṃ āpattīnaṃ pañcāhappaṭicchannānaṃ purimāsu āpattīsu samodhānaparivāsam yāciṃ, tassa me saṅho antarā sambahulānaṃ āpattīnaṃ pañcāhappaṭicchannānaṃ purimāsu āpattīsu samodhānaparivāsam adāsi, soham parivutthaparivāso saṅgham sambahulānaṃ āpattīnaṃ chārattam mānattam yāciṃ, tassa me saṅho sambahulānaṃ āpattīnaṃ chārattam mānattam adāsi, soham, bhante, ciṅṇamānatto saṅgham abbhānaṃ yācāmi” ti –

Evam tikkhattum yācāpetvā –

“Suṇātu me, bhante, saṅho, ayaṃ itthannāmo bhikkhu sambahulā āpattiyo āpajjīṃ pakkhapaṭicchannāyo, so saṅgham sambahulānaṃ āpattīnaṃ pakkhapaṭicchannānaṃ pakkhaparivāsam yāci, saṅho itthannāmassa bhikkhuno sambahulānaṃ āpattīnaṃ pakkhapaṭicchannānaṃ pakkhaparivāsam adāsi, so parivasanto antarā sambahulā āpattiyo āpajjīṃ pañcāhappaṭicchannāyo, so saṅgham antarā sambahulānaṃ āpattīnaṃ pañcāhappaṭicchannānaṃ mūlayapaṭikassanaṃ yāci, saṅho itthannāmaṃ bhikkhum antarā sambahulānaṃ āpattīnaṃ pañcāhappaṭicchannānaṃ mūlaya paṭikassi, so saṅgham antarā sambahulānaṃ āpattīnaṃ pañcāhappaṭicchannānaṃ purimāsu āpattīsu samodhānaparivāsam yāci, saṅho itthannāmassa bhikkhuno antarā sambahulānaṃ āpattīnaṃ pañcāhappaṭicchannānaṃ purimāsu āpattīsu samodhānaparivāsam adāsi, so parivutthaparivāso saṅgham sambahulānaṃ āpattīnaṃ chārattam mānattam yāci, saṅho itthannāmassa bhikkhuno sambahulānaṃ āpattīnaṃ chārattam mānattam adāsi, so ciṅṇamānatto saṅgham abbhānaṃ yācati, yadi saṅghassa pattakallam, saṅho itthannāmaṃ bhikkhum abhheyya, eṣā ñatti.

“Suṇātu me, bhante, saṅho, ayaṃ itthannāmo bhikkhu sambahulā āpattiyo āpajjīṃ pakkhapaṭicchannāyo, so saṅgham sambahulānaṃ āpattīnaṃ pakkhapaṭicchannānaṃ pakkhaparivāsam yāci, saṅho itthannāmassa bhikkhuno sambahulānaṃ āpattīnaṃ pakkhapaṭicchannānaṃ pakkhaparivāsam adāsi, so parivasanto antarā sambahulā āpattiyo āpajjīṃ pañcāhappaṭicchannāyo, so saṅgham antarā sambahulānaṃ āpattīnaṃ pañcāhappaṭicchannānaṃ mūlayapaṭikassanaṃ yāci, saṅho itthannāmaṃ bhikkhum antarā sambahulānaṃ āpattīnaṃ pañcāhappaṭicchannānaṃ mūlaya paṭikassi, so saṅgham antarā sambahulānaṃ āpattīnaṃ pañcāhappaṭicchannānaṃ purimāsu āpattīsu samodhānaparivāsam yāci, saṅho itthannāmassa bhikkhuno antarā sambahulānaṃ āpattīnaṃ pañcāhappaṭicchannānaṃ purimāsu āpattīsu samodhānaparivāsam adāsi, so parivutthaparivāso saṅgham sambahulānaṃ āpattīnaṃ chārattam mānattam yāci, saṅho itthannāmassa bhikkhuno sambahulānaṃ āpattīnaṃ chārattam mānattam adāsi, so ciṅṇamānatto saṅgham abbhānaṃ yācati, saṅho itthannāmaṃ bhikkhum abhetti, yassāyasmato khamati itthannāmassa bhikkhuno abbhānaṃ, so tuṅhassa. Yassa nakkhamati, so bhāseyya.

“Dutiyaṃpi etamatthaṃ vadāmi... pe... tatiyaṃpi etamatthaṃ vadāmi... pe....

“Abbhito saṅghena itthannāmo bhikkhu, khamati saṅghassa, tasmā tuṅhī, evametam dhārayāmi” ti –

Evam kammavācā kātabbā.

Sace mānattāraho vā mānattam caranto vā abbhānāraho vā anikkhittavatto antarāpattim āpajjitvā paṭicchādeti, vuttanayeneva purimāpattiyā antarāpattiyā ca

divasaparichedam sallakkhetvā tadanurūpāya kammavācāya mūlāya paṭikassivā parivāsam datvā parivutthaparivāsassa mānattam datvā cinnamānatto abbhetaḥ. Sace pana paṭicchannāya āpattiya parivasanto antarāpattim āpajjivā na paṭicchādeti, tassa mūlāyapaṭikassanāyeva kātabbā, puna parivāsadanakiccam natthi. Mūlāyapaṭikassanena pana parivutthadivasanam makkhitattā puna ādīto paṭṭhāya parivasitabbam. Parivutthaparivāsassa ca mūlāpattiya antarāpattim samodhānetvā mānattam dātabbam, ciṇṇamānatto ca abbhetaḥ. Kathaṃ? Mūlāyapaṭikassanam karontena tāva sace mūlāpatti pakkhapaṭicchannā hoti,

“Aham, bhante, sambahulā āpattiyo āpajjim pakkhapaṭicchannāyo, soham saṅgham sambahulānam āpattinam pakkhapaṭicchannānam pakkhapaṭivāsam yācim, tassa me saṅgho sambahulānam āpattinam pakkhapaṭicchannānam pakkhapaṭivāsam adāsi, soham parivasanto antarā sambahulā āpattiyo āpajjim appaṭicchannāyo, soham, bhante, saṅgham antarāsambahulānam āpattinam appaṭicchannānam mūlāyapaṭikassanam yācāmi” ti –

Tikkhattum yācāpetvā –

“Suṇātu me, bhante, saṅgho, ayaṃ itthannāmo bhikkhu sambahulā āpattiyo āpajji pakkhapaṭicchannāyo, so saṅgham sambahulānam āpattinam pakkhapaṭicchannānam pakkhapaṭivāsam yāci, saṅgho itthannāmassa bhikkhuno sambahulānam āpattinam pakkhapaṭicchannānam pakkhapaṭivāsam adāsi, so parivasanto antarā sambahulā āpattiyo āpajji appaṭicchannāyo, so saṅgham antarā sambahulānam āpattinam appaṭicchannānam mūlāyapaṭikassanam yācāmi, yadi saṅghassa pattakallam, saṅgho itthannāmaṃ bhikkhuṃ antarā sambahulānam āpattinam appaṭicchannānam mūlāya paṭikasseyya, eṣā ñatti.

“Suṇātu me, bhante, saṅgho, ayaṃ itthannāmo bhikkhu sambahulā āpattiyo āpajji pakkhapaṭicchannāyo, so saṅgham sambahulānam āpattinam pakkhapaṭicchannānam pakkhapaṭivāsam yāci, saṅgho itthannāmassa bhikkhuno sambahulānam āpattinam pakkhapaṭicchannānam pakkhapaṭivāsam adāsi, so parivasanto antarā sambahulā āpattiyo āpajji appaṭicchannāyo, so saṅgham antarā sambahulānam āpattinam appaṭicchannānam mūlāyapaṭikassanam yācāmi, saṅgho itthannāmaṃ bhikkhuṃ antarā sambahulānam āpattinam appaṭicchannānam mūlāya paṭikassati, yassāyasmato khamati itthannāmassa bhikkhuno antarā sambahulānam āpattinam appaṭicchannānam mūlāyapaṭikassanā, so tunhassa. Yassa nakkhamati, so bhāseyya.

“Dutiyaṃpi etamattham vadāmi... pe... tatiyaṃpi etamattham vadāmi... pe... .

“Paṭikassito saṅghena itthannāmo bhikkhu, antarā sambahulānam āpattinam appaṭicchannānam mūlāya paṭikassanā khamati saṅghassa, tasmā tunhī, evametam dhārayāmi” ti –

Evam kammavācā kātabbā.

Evam mūlāya paṭikassitena puna ādīto paṭṭhāya parivasitabbam. Parivasantena ca –

“Aham, bhante, sambahulā āpattiyo āpajjim pakkhapaṭicchannāyo, soham saṅgham sambahulānam āpattinam pakkhapaṭicchannānam pakkhapaṭivāsam yācim, tassa me saṅgho sambahulānam āpattinam pakkhapaṭicchannānam pakkhapaṭivāsam adāsi, soham parivasanto antarā sambahulā āpattiyo āpajjim paṭicchannāyo, soham saṅgham antarā sambahulānam āpattinam appaṭicchannānam mūlāyapaṭikassanam yācim, tam maṃ saṅgho antarā sambahulānam āpattinam appaṭicchannānam mūlāya paṭikassī, soham, bhante, parivutthaparivāso saṅgham tāsam sambahulānam āpattinam paṭicchannānaṃca appaṭicchannānaṃca chāratam mānattam yācāmi” ti –

Ārocetabbam.

Parivutthaparivāsassa mānattam dentena –

“Aham, bhante, sambahulā āpattiyo āpajjim pakkhapaṭicchannāyo, soham saṅgham sambahulānam āpattinam pakkhapaṭicchannānam pakkhapaṭivāsam yācim, tassa me saṅgho sambahulānam āpattinam pakkhapaṭicchannānam pakkhapaṭivāsam adāsi, soham parivasanto antarā sambahulā āpattiyo āpajjim appaṭicchannāyo, soham saṅgham antarā sambahulānam āpattinam appaṭicchannānam mūlāyapaṭikassanam yācim, tam maṃ saṅgho antarā sambahulānam āpattinam appaṭicchannānam mūlāya paṭikassī, soham, bhante, parivutthaparivāso saṅgham tāsam sambahulānam āpattinam paṭicchannānaṃca appaṭicchannānaṃca chāratam mānattam yācāmi” ti –

Tikkhattum yācāpetvā –

“Suṇātu me, bhante, saṅgho, ayaṃ itthannāmo bhikkhu sambahulā āpattiyo āpajji pakkhapaṭicchannāyo, so saṅgham sambahulānam āpattinam pakkhapaṭicchannānam pakkhapaṭivāsam yāci, saṅgho itthannāmassa bhikkhuno sambahulānam āpattinam pakkhapaṭicchannānam pakkhapaṭivāsam adāsi, so parivasanto antarā sambahulā āpattiyo āpajji appaṭicchannāyo, so saṅgham antarā sambahulānam āpattinam appaṭicchannānam mūlāyapaṭikassanam yāci, tam saṅgho antarā sambahulānam āpattinam appaṭicchannānam mūlāya paṭikassī, so parivutthaparivāso saṅgham tāsam sambahulānam āpattinam paṭicchannānaṃca appaṭicchannānaṃca chāratam mānattam yācāmi, yadi saṅghassa pattakallam, saṅgho itthannāmassa bhikkhuno tāsam sambahulānam āpattinam paṭicchannānaṃca appaṭicchannānaṃca chāratam mānattam dadeyya, eṣā ñatti.

“Suṇātu me, bhante, saṅgho, ayaṃ itthannāmo bhikkhu sambahulā āpattiyo āpajji pakkhapaṭicchannāyo, so saṅgham sambahulānam āpattinam pakkhapaṭicchannānam pakkhapaṭivāsam yāci, saṅgho itthannāmassa bhikkhuno sambahulānam āpattinam pakkhapaṭicchannānam pakkhapaṭivāsam adāsi, so parivasanto antarā sambahulā āpattiyo āpajji appaṭicchannāyo, so saṅgham antarā sambahulānam āpattinam appaṭicchannānam mūlāyapaṭikassanam yāci, tam saṅgho antarā sambahulānam āpattinam appaṭicchannānam mūlāya paṭikassī, so parivutthaparivāso saṅgham tāsam sambahulānam āpattinam paṭicchannānaṃca appaṭicchannānaṃca chāratam mānattam deti, yassāyasmato khamati itthannāmassa bhikkhuno tāsam sambahulānam āpattinam paṭicchannānaṃca appaṭicchannānaṃca chāratam mānattassa dānam, so tunhassa. Yassa nakkhamati, so bhāseyya.

“Dutiyaṃpi etamattham vadāmi... pe... tatiyaṃpi etamattham vadāmi... pe... .

“Dinnam saṅghena itthannāmassa bhikkhuno tāsam sambahulānam āpattinam paṭicchannānaṃca appaṭicchannānaṃca chāratam mānattam, khamati saṅghassa, tasmā tunhī, evametam dhārayāmi” ti –

Evam kammavācā kātabbā.

Kammavācāpariyosāne mānattasamādānādi sabbam vuttanayameva. Ārocetena pana –

“Aham, bhante, sambahulā āpattiyo āpajjim pakkhapaṭicchannāyo, soham saṅgham sambahulānam āpattinam pakkhapaṭicchannānam pakkhapaṭivāsam yācim, tassa me saṅgho sambahulānam āpattinam pakkhapaṭicchannānam pakkhapaṭivāsam adāsi, soham parivasanto antarā sambahulā āpattiyo āpajjim appaṭicchannāyo, soham saṅgham antarā sambahulānam āpattinam appaṭicchannānam mūlāyapaṭikassanam yācim, tam maṃ saṅgho antarā sambahulānam āpattinam appaṭicchannānam mūlāya paṭikassī, soham parivutthaparivāso saṅgham tāsam sambahulānam āpattinam paṭicchannānaṃca appaṭicchannānaṃca chāratam mānattam yācim, tassa me saṅgho tāsam sambahulānam āpattinam paṭicchannānaṃca appaṭicchannānaṃca chāratam mānattam adāsi, soham mānattam carāmi, vediyāmaham bhante, vediyatīti maṃ saṅgho dhāretū” ti –

Evam ārocetabbam.

Ciṇṇamānattam abbhentena ca –

“Aham, bhante, sambahulā āpattiyo āpajjim pakkhapaṭicchannāyo, soham saṅgham sambahulānam āpattinam pakkhapaṭicchannānam pakkhapaṭivāsam yācim, tassa me saṅgho sambahulānam āpattinam pakkhapaṭicchannānam pakkhapaṭivāsam adāsi, soham parivasanto antarā sambahulā āpattiyo āpajjim appaṭicchannāyo, soham saṅgham antarā sambahulānam āpattinam appaṭicchannānam mūlāyapaṭikassanam yācim, tam maṃ saṅgho antarā sambahulānam āpattinam appaṭicchannānam

Evam kammavācā kātabbā.

Kammavācāpariyosāne mānattasamādānādi sabbam vuttanayameva. Ārocetena pana –

“Aham, bhante, sambahulā āpattiyo āpajjīm appaṭicchannāyo, soham saṅgham sambahulānam āpattīnam appaṭicchannānam chārattam mānattam yācim, tassa me saṅgho sambahulānam āpattīnam appaṭicchannānam chārattam mānattam adāsi, soham mānattam caranto antarā sambahulā āpattiyo āpajjīm appaṭicchannāyo, soham saṅgham antarā sambahulānam āpattīnam appaṭicchannānam chārattam mānattam yācim, tam mam saṅgho antarā sambahulānam āpattīnam appaṭicchannānam mūlāya paṭikassi, soham saṅgham antarā sambahulānam āpattīnam appaṭicchannānam chārattam mānattam yācim, tassa me saṅgho antarā sambahulānam āpattīnam appaṭicchannānam chārattam mānattam adāsi, soham mānattam carāmi, vediyāmaham, bhante, vediyatīti mam saṅgho dhāretū”ti –

Evam ārocetabbam.

Ciṇṇamānattam abbhentena ca –

“Aham, bhante, sambahulā āpattiyo āpajjīm appaṭicchannāyo, soham saṅgham sambahulānam āpattīnam appaṭicchannānam chārattam mānattam yācim, tassa me saṅgho sambahulānam āpattīnam appaṭicchannānam chārattam mānattam adāsi, soham mānattam caranto antarā sambahulā āpattiyo āpajjīm appaṭicchannāyo, soham saṅgham antarā sambahulānam āpattīnam appaṭicchannānam mūlāyapaṭikassanam yācim, tam mam saṅgho antarā sambahulānam āpattīnam appaṭicchannānam mūlāya paṭikassi, soham saṅgham antarā sambahulānam āpattīnam appaṭicchannānam chārattam mānattam yācim, tassa me saṅgho antarā sambahulānam āpattīnam appaṭicchannānam chārattam mānattam adāsi, soham, bhante, ciṇṇamānatto saṅgham abbhānam yācāmi”ti –

Tikkhattum yācāpetvā –

“Suṇātu me, bhante, saṅgho, ayam itthannāmo bhikkhu sambahulā āpattiyo āpajjī appaṭicchannāyo, so saṅgham sambahulānam āpattīnam appaṭicchannānam chārattam mānattam yāci, saṅgho itthannāmassa bhikkhuno sambahulānam āpattīnam appaṭicchannānam chārattam mānattam adāsi, so mānattam caranto antarā sambahulā āpattiyo āpajjī appaṭicchannāyo, so saṅgham antarā sambahulānam āpattīnam appaṭicchannānam mūlāyapaṭikassanam yāci, tam saṅgho antarā sambahulānam āpattīnam appaṭicchannānam mūlāya paṭikassi, so saṅgham antarā sambahulānam āpattīnam appaṭicchannānam chārattam mānattam yāci, saṅgho itthannāmassa bhikkhuno antarā sambahulānam āpattīnam appaṭicchannānam chārattam mānattam adāsi, so ciṇṇamānatto saṅgham abbhānam yācāti, yadi saṅghassa pattakallam, saṅgho itthannānam bhikkhum abbhēyya, eṣā ṇāti.

“Suṇātu me, bhante, saṅgho, ayam itthannāmo bhikkhu sambahulā āpattiyo āpajjī appaṭicchannāyo, so saṅgham sambahulānam āpattīnam appaṭicchannānam chārattam mānattam yāci, saṅgho itthannāmassa bhikkhuno sambahulānam āpattīnam appaṭicchannānam chārattam mānattam adāsi, so mānattam caranto antarā sambahulā āpattiyo āpajjī appaṭicchannāyo, so saṅgham antarā sambahulānam āpattīnam appaṭicchannānam mūlāyapaṭikassanam yāci, tam saṅgho antarā sambahulānam āpattīnam appaṭicchannānam mūlāya paṭikassi, so saṅgham antarā sambahulānam āpattīnam appaṭicchannānam chārattam mānattam yāci, saṅgho itthannāmassa bhikkhuno antarā sambahulānam āpattīnam appaṭicchannānam chārattam mānattam adāsi, so ciṇṇamānatto saṅgham abbhānam yācāti, saṅgho itthannānam bhikkhum abbhēti, yassāyasmato khamatī itthannāmassa bhikkhuno abbhānam, so tuṅhassa. Yassa nakkhamatī, so bhāseyya.

“Dutiyampi etamattham vadāmi... pe... tatiyampi etamattham vadāmi... pe....

“Abbhito saṅghena itthannāmo bhikkhu, khamatī saṅghassa, tasmā tuṅhī, evametam dhārayāmi”ti –

Evam kammavācam katvā abbhetaḍḍo.

Abbhānārahakālepi antarāpattīm āpajjivā appaṭicchādentassa imināva nayena mūlāyapaṭikassanā mānattadānam abbhānaṅca veditabbam. Kevalam panetha “mānattam caranto”ti avatvā “ciṇṇamānatto abbhānāraho”ti vattabbam.

Odhānasamodhānaparivāsakathā niṭṭhitā.

244. Agghasamodhāno (cūlava. aṭṭha. 102) nāma sambahulāsu āpattīsu yā ekā vā dve vā tisso vā sambahulā vā āpattiyo sabbacirapaṭicchannāyo, tāsam agghena samodhāya tāsam rattiparicchedavasena avasesānam unatarapaṭicchannānam āpattīnam parivāso dīyati, ayam vuccati agghasamodhāno. Yassa pana satam āpattiyo dasāhappaṭicchannā, aparampi satam āpattiyo dasāhappaṭicchannāti evam dasakkhattum katvā āpattisahassam divasatam paṭicchannam hoti, tena kim kātabbanti? Sabbā samodahitvā dasa divase parivāsitaḍḍam. Evam ekeneva dasāhena divasatampi parivāsitaḍḍameva hoti. Vuttampi cetam –

“Dasatam rattisatam, āpattiyo chādayitvāna;
Dasa rattīyo vasitvāna, mucceyya pārivāsiko”ti. (pari. 477);

Ayam agghasamodhāno nāma.

Tassa ārocānānalakkaṇam evam veditabbam – sace kassaci bhikkhuno ekā āpatti ekāhappaṭicchannā hoti, ekā āpatti dvīhappaṭicchannā, ekā tīhappaṭicchannā, ekā catūhappaṭicchannā, ekā pañcāhappaṭicchannā, ekā chāhappaṭicchannā, ekā sattāhappaṭicchannā, ekā aṭṭhāhappaṭicchannā, ekā navāhappaṭicchannā, ekā dasāhappaṭicchannā hoti, tena bhikkhunā saṅgham upasānkamitvā ekamsam uttarāsaṅgam karitvā... pe... evamassa vacanīyo –

“Aham, bhante, sambahulā saṅghādisesā āpattiyo āpajjīm sambahulā āpattiyo ekāhappaṭicchannāyo sambahulā āpattiyo dvīhappaṭicchannāyo... pe... sambahulā āpattiyo dasāhappaṭicchannāyo, soham, bhante, saṅgham tāsam āpattīnam yā āpattiyo dasāhappaṭicchannāyo, tāsam agghena samodhānaparivāsam yācāmi”ti.

Dutiyampi yācitabbo. Tatiyampi yācitabbo.

Byattena bhikkhunā paṭibalena saṅgho ṇāpetabbo –

“Suṇātu me, bhante, saṅgho, ayam itthannāmo bhikkhu sambahulā saṅghādisesā āpattiyo āpajjī sambahulā āpattiyo ekāhappaṭicchannāyo... pe... sambahulā āpattiyo dasāhappaṭicchannāyo, so saṅgham tāsam āpattīnam yā āpattiyo dasāhappaṭicchannāyo, tāsam agghena samodhānaparivāsam yācāti, yadi saṅghassa pattakallam, saṅgho itthannāmassa bhikkhuno tāsam āpattīnam yā āpattiyo dasāhappaṭicchannāyo, tāsam agghena samodhānaparivāsam dadeyya, eṣā ṇāti.

“Suṇātu me, bhante, saṅgho, ayam itthannāmo bhikkhu sambahulā saṅghādisesā āpattiyo āpajjī sambahulā āpattiyo ekāhappaṭicchannāyo... pe... sambahulā āpattiyo dasāhappaṭicchannāyo, so saṅgham tāsam āpattīnam yā āpattiyo dasāhappaṭicchannāyo, tāsam agghena samodhānaparivāsam yācāti, saṅgho itthannāmassa bhikkhuno tāsam āpattīnam yā āpattiyo dasāhappaṭicchannāyo, tāsam agghena samodhānaparivāsam deti, yassāyasmato khamatī itthannāmassa bhikkhuno tāsam āpattīnam yā āpattiyo dasāhappaṭicchannāyo, tāsam agghena samodhānaparivāssa dānam, so tuṅhassa. Yassa nakkhamatī, so bhāseyya.

“Dutiyampi etamattham vadāmi... pe... tatiyampi etamattham vadāmi... pe....

“Dinno saṅghena itthannāmassa bhikkhuno tāsam āpattīnam yā āpattiyo dasāhappaṭicchannāyo, tāsam agghena samodhānaparivāso, khamatī saṅghassa, tasmā tuṅhī, evametam dhārayāmi”ti –

Evam kammavācā kātabbā.

Kammavācāpariyosāne vattasamādānādi sabbam vuttanayameva. Ārocentena pana –

“Aham, bhante, sambahulā saṅghādisesā āpattiyo āpajjīm sambahulā āpattiyo ekāhappaticchannāyo... pe... sambahulā āpattiyo dasāhappaticchannāyo, soham saṅgham tāsam āpattīnam yā āpattiyo dasāhappaticchannāyo, tāsam agghena samodhānaparivāsam yācīm, tassa me saṅho tāsam āpattīnam yā āpattiyo dasāhappaticchannāyo, tāsam agghena samodhānaparivāsam adāsi, soham parivasāmi, vediyāmaḥ, bhante, vediyatīti maṃ saṅho dhāretū”ti –

Evam ārocetabbam.

Parivutthaparivāsa mānattam dentena –

“Aham, bhante, sambahulā saṅghādisesā āpattiyo āpajjīm sambahulā āpattiyo ekāhappaticchannāyo... pe... sambahulā āpattiyo dasāhappaticchannāyo, soham saṅgham tāsam āpattīnam yā āpattiyo dasāhappaticchannāyo, tāsam agghena samodhānaparivāsam yācīm, tassa me saṅho tāsam āpattīnam yā āpattiyo dasāhappaticchannāyo, tāsam agghena samodhānaparivāsam adāsi, soham, bhante, parivutthaparivāso saṅgham tāsam āpattīnam chāratam mānattam yācāmi”ti –

Tikkhattam yācāpetvā –

“Suṇātu me, bhante, saṅho, ayaṃ itthannāmo bhikkhu sambahulā saṅghādisesā āpattiyo āpajjī sambahulā āpattiyo ekāhappaticchannāyo... pe... sambahulā āpattiyo dasāhappaticchannāyo, so saṅgham tāsam āpattīnam yā āpattiyo dasāhappaticchannāyo, tāsam agghena samodhānaparivāsam yācī, saṅho itthannāmassa bhikkhuno tāsam āpattīnam yā āpattiyo dasāhappaticchannāyo, tāsam agghena samodhānaparivāsam adāsi, so parivutthaparivāso saṅgham tāsam āpattīnam chāratam mānattam yācāti, yadi saṅghassa pattakallaṃ, saṅho itthannāmassa bhikkhuno tāsam āpattīnam chāratam mānattam dadeyya, esā ñatti.

“Suṇātu me, bhante, saṅho, ayaṃ itthannāmo bhikkhu sambahulā saṅghādisesā āpattiyo āpajjī sambahulā āpattiyo ekāhappaticchannāyo... pe... sambahulā āpattiyo dasāhappaticchannāyo, so saṅgham tāsam āpattīnam yā āpattiyo dasāhappaticchannāyo, tāsam agghena samodhānaparivāsam yācī, saṅho itthannāmassa bhikkhuno tāsam āpattīnam yā āpattiyo dasāhappaticchannāyo, tāsam agghena samodhānaparivāsam adāsi, so parivutthaparivāso saṅgham tāsam āpattīnam chāratam mānattam yācāti, saṅho itthannāmassa bhikkhuno tāsam āpattīnam chāratam mānattam deti, yassāyasmato khamati itthannāmassa bhikkhuno tāsam āpattīnam chāratam mānattassa dānam, so tuṅhassa. Yassa nakkhamati, so bhāseyya.

“Dutiyaṃpi etamattham vadāmi... pe... tatiyaṃpi etamattham vadāmi... pe... .

“Dinnam saṅghena itthannāmassa bhikkhuno tāsam āpattīnam chāratam mānattam, khamati saṅghassa, tasmā tuṅhī, evametam dhārayāmi”ti –

Evam kammavācā kātabbā.

Kammavācāpariyosāne ca mānattasamādānādi sabbam vuttanayameva. Ārocentena pana –

“Aham, bhante, sambahulā saṅghādisesā āpattiyo āpajjīm sambahulā āpattiyo ekāhappaticchannāyo... pe... sambahulā āpattiyo dasāhappaticchannāyo, soham saṅgham tāsam āpattīnam yā āpattiyo dasāhappaticchannāyo, tāsam agghena samodhānaparivāsam yācīm, tassa me saṅho tāsam āpattīnam yā āpattiyo dasāhappaticchannāyo, tāsam agghena samodhānaparivāsam adāsi, soham parivutthaparivāso saṅgham tāsam āpattīnam chāratam mānattam yācīm, tassa me saṅho tāsam āpattīnam chāratam mānattam adāsi, soham mānattam carāmi, vediyāmaḥ, bhante, vediyatīti maṃ saṅho dhāretū”ti ārocetabbam.

Ciṅnamānatto abbhetabbo. Abbhentena ca –

“Aham, bhante, sambahulā saṅghādisesā āpattiyo āpajjīm sambahulā āpattiyo ekāhappaticchannāyo... pe... sambahulā āpattiyo dasāhappaticchannāyo, soham saṅgham tāsam āpattīnam yā āpattiyo dasāhappaticchannāyo, tāsam agghena samodhānaparivāsam yācīm, tassa me saṅho tāsam āpattīnam yā āpattiyo dasāhappaticchannāyo, tāsam agghena samodhānaparivāsam adāsi, soham parivutthaparivāso saṅgham tāsam āpattīnam chāratam mānattam yācīm, tassa me saṅho tāsam āpattīnam chāratam mānattam adāsi, soham, bhante, ciṅnamānatto saṅgham abbhānam yācāmi”ti –

Tikkhattam yācāpetvā –

“Suṇātu me, bhante, saṅho, ayaṃ itthannāmo bhikkhu sambahulā saṅghādisesā āpattiyo āpajjī sambahulā āpattiyo ekāhappaticchannāyo... pe... sambahulā āpattiyo dasāhappaticchannāyo, so saṅgham tāsam āpattīnam yā āpattiyo dasāhappaticchannāyo, tāsam agghena samodhānaparivāsam yācī, saṅho itthannāmassa bhikkhuno tāsam āpattīnam yā āpattiyo dasāhappaticchannāyo, tāsam agghena samodhānaparivāsam adāsi, so parivutthaparivāso saṅgham tāsam āpattīnam chāratam mānattam yācī, saṅho itthannāmassa bhikkhuno tāsam āpattīnam chāratam mānattam adāsi, so ciṅnamānatto saṅgham abbhānam yācāti, yadi saṅghassa pattakallaṃ, saṅho itthannāmaṃ bhikkhuṃ abhheyya, esā ñatti.

“Suṇātu me, bhante, saṅho, ayaṃ itthannāmo bhikkhu sambahulā saṅghādisesā āpattiyo āpajjī sambahulā āpattiyo ekāhappaticchannāyo... pe... sambahulā āpattiyo dasāhappaticchannāyo, so saṅgham tāsam āpattīnam yā āpattiyo dasāhappaticchannāyo, tāsam agghena samodhānaparivāsam yācī, saṅho itthannāmassa bhikkhuno tāsam āpattīnam yā āpattiyo dasāhappaticchannāyo, tāsam agghena samodhānaparivāsam adāsi, so parivutthaparivāso saṅgham tāsam āpattīnam chāratam mānattam yācī, saṅho itthannāmassa bhikkhuno tāsam āpattīnam chāratam mānattam adāsi, so ciṅnamānatto saṅgham abbhānam yācāti, saṅho itthannāmaṃ bhikkhuṃ abhheti, yassāyasmato khamati itthannāmassa bhikkhuno abbhānam, so tuṅhassa. Yassa nakkhamati, so bhāseyya.

“Dutiyaṃpi etamattham vadāmi... pe... tatiyaṃpi etamattham vadāmi... pe... .

“Abbhito saṅghena itthannāmo bhikkhu, khamati saṅghassa, tasmā tuṅhī, evametam dhārayāmi”ti –

Evam kammavācam katvā abbhetabbo.

Agghasamodhānaparivāsakathā niṭṭhitā.

245. Missakasamodhāno (cuḷava. aṭṭha. 102) nāma – yo nānāvattukā āpattiyo ekato katvā dīyati. Tatrāyaṃ nayo –

“Aham, bhante, sambahulā saṅghādisesā āpattiyo āpajjīm ekam sukkavissatṭhim, ekam kāyasamsaggaṃ, ekam duṭṭhullavācam, ekam attakāmaṃ, ekam saṅkaritṭam, ekam kuṭikāraṃ, ekam vihārakāraṃ, ekam duṭṭhadosaṃ, ekam aññabhāgiyaṃ, ekam saṅghabhedakaṃ, ekam saṅghabhedānuvattakaṃ, ekam dubbacāṃ, ekam kuladūsakaṃ, soham, bhante, saṅgham tāsam āpattīnam samodhānaparivāsam yācāmi”ti –

Tikkhattam yācāpetvā tadanurūpāya kammavācāya parivāso dātabbo.

Etha ca “saṅghādisesā āpattiyo āpajjī nānāvattukāyo”ti “saṅghādisesā āpattiyo āpajjī”ti evaṃ pubbe vuttanayena vatthuvasenapi gottvasenapi nāmasenapi āpattivasenapi yojetvā kammam kātum vaṭṭatiyeva, tasmā na idha viṣum kammavācam yojetvā dassayissāma pubbe sabbāpattisādhāraṇam katvā yojetvā dassitāya eva kammavācāya nānāvattukāhipi āpattīhi vuṭṭhānasambhavato sāyevetha kammavācā alanti.

Missakasamodhānaparivāsakathā niṭṭhitā.

246. Sace koci bhikkhu parivasanto vibbhamati, sāmaṇero vā hoti, vibbhamantassa sāmaṇerassa ca parivāso na ruhati. So ce puna upasampajjati, tassa tadeva purimam

parivāsādanam, yo parivāso dinno, sudinno, yo parivuttho, suparivuttho, avaseso parivasitabbo. Sacepi mānattāraho mānattam caranto abbhānāraho vā vibbhamati, sāmanero vā hoti, so ce puna upasampajjati, tassa tadeva purimam parivāsādanam, yo parivāso dinno, sudinno, yo parivuttho, suparivuttho, yaṃ mānattam dinnam, sudinnam, yaṃ mānattam cinnam, tam sucinnam, so bhikkhu abbhetaḥ.

Sace koci bhikkhu parivasanto ummattako hoti khittacitto vedanāṭṭo, ummattakassa khittacittassa vedanāṭṭassa ca parivāso na ruhati. So ce puna anumattako hoti akhittacitto avedanāṭṭo, tadeva purimam parivāsādanam, yo parivāso dinno, sudinno, yo parivuttho, suparivuttho, avaseso parivasitabbo. Mānattārahādisupi eseve nayo.

Sace koci parivasanto ukkhittako hoti, ukkhittakassa parivāso na ruhati. Sace puna osāriyati, tassa tadeva purimam parivāsādanam, yo parivāso dinno, sudinno, yo parivuttho, suparivuttho, avaseso parivasitabbo. Mānattārahādisupi eseve nayo.

Sace kassaci bhikkhuo ithilingam pātubhavati, tassa sāyeva upajjhā, sāyeva upasampadā, puna upajjhā na gahetabbā, upasampadā ca na kātabbā, bhikkhuupasampadato pabhuti yāva vassaganā, sāyeva vassaganā, na ito paṭṭhāya vassaganā kātabbā. Appatirūpam dānissā bhikkhūnam majjhe vasitum, tasmā bhikkhuupassayam gantvā bhikkhūnīhi saddhim vasitabbam. Yā desanāgāminīyo vā vutṭhānagāminīyo vā āpattīyo bhikkhūnam bhikkhūnīhi sādāhāraṇā, tāsā bhikkhūnīhi kātabbam, vinayakammameva bhikkhūnīnam santike kātabbam. Yā pana bhikkhūnam bhikkhūnīhi asādāhāraṇā sukkavissatṭhādiḥkā āpattīyo, tāhi āpattīhi anāpattī, līṅge parivatte tā āpattīyo vutṭhitāva honti, puna pakatīlīṅge uppānnepi tāhi āpattīhi tassa anāpattīyeva. Bhikkhūniyā purisalīṅge pātubhūtepi eseve nayo. Vuttañcetam –

“Tena kho pana samayena aññatarassa bhikkhuo ithilingam pātubhūtam hoti. Bhagavato etamattham ārocesum. Anujānāmi bhikkhave tamyeva upajjhā, tamyeva upasampadam, tāniyeva vassāni bhikkhūnīhi sangamitum, yā āpattīyo bhikkhūnam bhikkhūnīhi sādāhāraṇā, tā āpattīyo bhikkhūnīnam santike vutṭhātum. Yā āpattīyo bhikkhūnam bhikkhūnīhi asādāhāraṇā, tāhi āpattīhi anāpattī.

“Tena kho pana samayena aññatarissā bhikkhūniyā purisalīṅgam pātubhūtam hoti. Bhagavato etamattham ārocesum. Anujānāmi bhikkhave tamyeva upajjhā, tamyeva upasampadam, tāniyeva vassāni bhikkhūnīhi sangamitum, yā āpattīyo bhikkhūnīnam bhikkhūnīhi sādāhāraṇā, tā āpattīyo bhikkhūnīnam santike vutṭhātum. Yā āpattīyo bhikkhūnīnam bhikkhūnīhi asādāhāraṇā, tāhi āpattīhi anāpattī”ti (pārā. 69).

247. Ayaṃ panettha pālimuttakavinicchayo (pārā. aṭṭha. 1.69) – imesu dvīsu līṅgesu purisalīṅgam uttamam, ithilingam hīnam, tasmā purisalīṅgam balavaakusalena antaradhāyati, ithilingam dubbalakusalena paṭiṭṭhāti. Ithilingam pana antaradhāyantam dubbalaakusalena antaradhāyati, purisalīṅgam balavakusalena paṭiṭṭhāti. Evaṃ ubhayampi akusalena antaradhāyati, kusalena paṭilabbhati.

Tattha sace dvinnam bhikkhūnam ekato sajjhāyam vā dhammasākaccham vā katvā ekāgāre nipajjitvā niddam okkantānam ekassa ithilingam pātubhavati, ubhinampi sahasēyāpattī hoti. So ce paṭibujjhitvā attano vippakāram divvā dukkhī dummano rattibhāgeyeva itarassa āroceyya, tena samassāsetabbo “hotu mā cintayittha, vaṭṭassevo dōso, sammāsambuddhena dvāram dinnam, bhikkhu vā hotu bhikkhūnī vā, anāvato dhammo, avārito saggamaggo”ti. Samassāsetvā evam vattabbam “tumhehi bhikkhuupassayam gantum vaṭṭati, atthi pana te kāci sandiṭṭhā bhikkhūniyo”ti. Sacassā honti tādisā bhikkhūniyo, “atthī”ti, no ce honti, “natthī”ti vatvā so bhikkhu vattabbo “mama saṅgaham karotha, idāni maṃ paṭhamam bhikkhuupassayam nethā”ti. Tena bhikkhūnā tam gahetvā tassā vā sandiṭṭhānam attano vā sandiṭṭhānam bhikkhūnīnam santikam gantabbam. Gacchantena ca na ekakena gantabbam, catūhi pañcahi bhikkhūhi saddhim jotikañca kattaradaṇḍakañca gahetvā samvidahanam parimocetvā “mayam asukam nāma ṭhānam gacchāma”ti gantabbam. Sace bahigāme dūre vihāro hoti, antarāmagge gāmantarānāpārattivippavāsaganāhoṭīyānāpattīhi anāpattī. Bhikkhuupassayam gantvā tā bhikkhūniyo vattabbā “asukam nāma bhikkhum jānāthā”ti? “Āma, ayyā”ti. Tassa ithilingam pātubhūtam, saṅgaham dānissā karothāti. Tā ce “sādhu ayyā, idāni mayampi sajjhāyissāma, dhammam sossāma, gacchatha tumhe”ti vatvā saṅgaham karonti, ārādhiḥkā ca honti saṅgāhikā lajjiniyo, tā kopetvā aññattha na gantabbam. Gacchati ce, gāmantarānāpārattivippavāsaganāhoṭīyānāpattīhi na muccati.

Sace pana lajjiniyo honti, na saṅgāhikāyo, aññattha gantum labbhati. Sacepi alajjiniyo honti, saṅgaham pana karonti, tāpi pariccajjitvā aññattha gantum labbhati. Sace lajjiniyo ca saṅgāhikā ca, nātikā na honti, āsannagāme pana aññā nātikā honti paṭijjaganikā, tāsampi santikam gantum vaṭṭatīti vadanti. Gantvā sace bhikkhubhāvepi nissayapaṭipanno, paṭirūpāya bhikkhūniyā santike nissayo gahetabbo, mātikā vā vinayo vā ugghahito sugghahito, puna ugghāhanakāraṇam natthi. Sace bhikkhubhāvepi paṇisāvacaṇo, tassa santikeyeva upasampannā nissayapaṭipanno, aññassa santike nissayo gahetabbo. Pubbe tam nissāya vasantehipi aññassa santike nissayo gahetabbo. Paripunnavassasāmaṇerenapi aññassa santike upajjhā gahetabbā.

Yaṃ panassa bhikkhubhāve adhiṭṭhitam tiṭṭhārañca patto ca, tam adhiṭṭhānam vijahati, puna adhiṭṭhātabbam. Saṅkaccikā ca udakasātikā ca gahetabbā. Yaṃ atirekacāvaram vā atirekapatto vā vinayakammam katvā ṭhapito hoti, tampi sabbam vinayakammam vijahati, puna kātabbam. Paṭiggahitatelamadhupānītādinipi paṭiggahaṇam vijahanti. Sace paṭiggahaṇato sattame divase līṅgam parivattati, puna paṭiggahetvā sattāhaṃ vaṭṭati. Yaṃ pana bhikkhukāle aññassa bhikkhuo santakam paṭiggahaṇam, tam paṭiggahaṇam na vijahati. Yampi ubhinampi sādāhāraṇam avibhajitvā ṭhapitam, tam pakatatto rakkhati. Yaṃ pana vibhattam etasseva santakam, tam paṭiggahaṇam vijahati. Vuttañcetam parivāre –

“Telam madhu phāṇitañcāpi sappim, sāmam gahetvā nikkhipeyya;
Avūtivate sattāhe, sati paccaye paribhuñjantassa āpatti;
Pañhā mesā kusalehi cintitā”ti. (pari. 480);

Idāni līṅgaparivattanam sandhāya vuttam. Paṭiggahaṇam nāma līṅgaparivattanena, kālakiriyyāya, sikkhāpaccakkhānena, hīnāyāvattanena, anupasampannassa dānena, anapekkhavisajjanena, acchinditvā gahaṇena ca vijahati. Tasmā sacepi haritakakhaṇāampi paṭiggahetvā ṭhapitamattīhi, sabbamassa paṭiggahaṇam vijahati. Bhikkhuvihāre pana yaṃ kiñcissā santakam paṭiggahetvā vā appaṭiggahetvā vā ṭhapitam, sabbassa sāva issarā, āharāpetvā gahetabbam. Yaṃ panettha thāvaram tassā santakam senāsanaṃ vā uparopakā vā, te yassicchati, tassa dātābā. Terasasu sammūtsu yā bhikkhukāle laddhā sammūti, sabbā paṭippassambhāti, purimikāya senāsanaṅgāhoṭīyā paṭippassambhāti. Sace pacchimikāya senāsane gahite līṅgam parivattati, bhikkhusaṅgho cassā uppānābham dātukāmo hoti, apaloketvā dātābā.

Sace bhikkhūnīhi sādāhāraṇāya paṭicchannāya āpattīyā parivasantassa līṅgam parivattati, puna pakkhamānattameva dātābham. Sace mānattam carantassa parivattati, puna pakkhamānattameva dātābham. Sace cinnamānattassa parivattati, bhikkhūnīhi abbhānakammam kātabbam. Sace akusalavipāke parikkhīṇe pakkhamānattakāle punadeva līṅgam parivattati, chāratam mānattameva dātābham. Sace ciṅṇe pakkhamānatte parivattati, bhikkhūhi abbhānakammam kātabbanti.

Bhikkhūniyā līṅgaparivattanepi vuttanayeneva sabbo vinicchayo veditabbo. Ayaṃ pana viseso – sace bhikkhukāle āpanā sañcaritṭāpattī paṭicchannā hoti, parivāsādanam natthi, chāratam mānattameva dātābham. Sace pakkhamānattam carantīyā līṅgam parivattati, na tenattho, chāratam mānattameva dātābham. Sace cinnamānattāya parivattati, puna mānattam adatvā bhikkhūhi abbhetaḥ. Atha bhikkhūhi mānatte adinne puna līṅgam parivattati, bhikkhūnīhi pakkhamānattameva dātābham. Atha chāratam mānattam carantassa puna parivattati, pakkhamānattameva dātābham. Cinnamānattassa pana līṅgaparivatte jāte bhikkhūnīhi abbhānakammam kātabbam. Puna parivatte ca līṅge bhikkhūnibhāve ṭhitāyapi yā āpattīyo pubbe paṭippassaddhā, tā suppaṭippassaddhā evāti.

248. Ito param pārivāsikādinam vattam dassayissāma – pārivāsikena (cūlava. aṭṭha. 76) bhikkhūnā upajjhāyena hutvā na upasampādetabbam, vattam nikkhipitvā pana upasampādetum vaṭṭati. Ācariyena hutvāpi kammavācā na sāvetabbā, aññasim asati vattam nikkhipitvā sāvetum vaṭṭati. Āgantukānam nissayo na dātābho. Yehipi pakatiyāya nissayo gahito, te vattabbā “ahaṃ vinayakammam karomi, asukattherassa nāma santike nissayam ganhatha, mayham vattam mā karotha, mā maṃ gāmappavesanam āpucchathā”ti. Sace evam vuttepi karontīyeva, vāritakālato paṭṭhāya karontesupi anāpattī. Añño sāmaneropi na gahetabbo, upajjhāmatvā gahitasāmaṇeropi vattabbō “ahaṃ vinayakammam karomi, mayham vattam mā karotha, mā maṃ gāmappavesanam āpucchathā”ti. Sace evam vuttepi karontīyeva, vāritakālato paṭṭhāya karontesupi anāpattī. Na bhikkhuovādakasammūti sādītābā, sammatenapi bhikkhūniyo na ovadītābā, tasmā bhikkhusaṅghassa vattabbam “bhante, ahaṃ vinayakammam karomi, bhikkhuovādakam jānāthā”ti. Paṭibālāssa vā bhikkhussa bhāro kātabbo. Āgatā bhikkhūniyo “saṅghassa santikam gacchatha, saṅgho vo ovādāyakaṃ jānissati”ti vā “ahaṃ vinayakammam karomi, asukabhikkhussa nāma santikam gacchatha, so vo ovādāma dassati”ti vā vattabbā.

Yāya āpattīyā saṅghena parivāso dinno hoti, sā āpattī na āpajjitābā, aññā vā tādisikā tato vā pāpīṭṭhatā, kammam na garahitabbam, kammikā na garahitābā, na pakatāssa bhikkhuo uposatho ṭhapetabbō, na pavāraṇā ṭhapetabbā, pañibodhatṭhāya vā pakkosantṭhāya vā savacāniyam vā savacāniyam na kātabbam. Pañibodhatṭhāya hi karonto “ahaṃ āyasmantaṃ imasmim vatthusmim savacāniyam karomi, imamhā āvāsā parampi mā pakkama, yāva na tam adhikāraṇam vūpasantaṃ hotī”ti evam karoti, pakkosantṭhāya karonto “ahaṃ tam savacāniyam karomi, ehi mayā saddhim vinayadhāraṇam sammukhībhāvam gacchāmi”ti evam karoti, tadubhayampi na kātabbam. Vihāre jettṭhakatṭhānam na kātabbam, pātimokkhuḍdesakena vā dhammajhesakena vā na bhavitabbam, napi terasasu sammūtsu ekasammūtsvasenapi issariyakammam kātabbam, “karotu me āyasmā

okāsam, aham tam vattukāmo”ti evam pakatattassa okāso na karetabbo, vatthunā vā āpattiyā vā na codetabbo, “ayam te doso”ti na saretabbo, bhikkhūhi aññamaññam yojetvā kalaho na karetabbo, saṅghattherena hutvā pakatattassa bhikkhuno purato na gantabbam na nisīditabbam, dvādasahattham upacāram muñcivā ekakeneva gantabbañceva nisīditabbañca, yo hoti saṅghassa āsanapariyanto seyyāpariyanto vihārapariyanto, so tassa dātabbo.

Tattha āsanapariyanto nāma bhattaggādīsu saṅghanavakāsanam, svassa dātabbo, tattha nisīditabbam. **Seyyāpariyanto** nāma seyyānam pariyanto sabbalāmakam mañcapīṭham. Ayañhi vassaggena attano pattaṭṭhāne seyyam gahetum na labhati, sabbabhikkhūhi vicinitvā gahitvāsesā maṅgulgūṭhabharitā vettalatādivinaddhā lāmakaseyyāvassa dātabbā. Yathā ca seyyā, evam vasanaāvāsopi vassaggena attano pattaṭṭhāne tassa na vaṭṭati, sabbabhikkhūhi vicinitvā gahitvāsesā pana rajohatbhūmi jatukamūsikabharitā pannaśālā assa dātabbā. Sace pakatattā sabbe rukkhamūlikā abbhokāsikā ca honti, channam na upenti, sabbepe etehi vissatṭhāvāsā nāma honti, tesu yam icchati, tam labhati.

Vassūpanāyikadivase paccayam ekapasse ṭhatvā vassaggena ganhitum labhati, senāsanam na labhati, nibaddhavassāvāsikam senāsanam ganhitu kāmena vattam nikkhipitvā gahetabbam. Nātipavāritatṭhāne “etake bhikkhū gahetvā āgacchathā”ti nimantitena “bhante, asukam nāma kulam bhikkhū nimantesi, etha, tattha gacchāma”ti evam samvīdhāya bhikkhūnam puresamañena vā pacchāsamañena vā hutvā kulāni na upasaṅkamitabbāni, “bhante, asukasmim nāma gāme manussā bhikkhūnam āgamañam icchanti, sādhu vatassa, sace tesam saṅgham kareyyāthā”ti evam panassa vinayapariyāyena kathetum vaṭṭati. Āgatāgatānam ārocutum harāyamānena āraññikadhutañgam na samādāttabbam. Yenapi pakatiyā samādinnañ, tena dutiyam bhikkhūm gahetvā araññe aruñam utṭhāpetabbam, na ekakena vatthabbam. Tatthā bhattaggādīsu āsanapariyante nisajāya harāyamānena piṇḍapātikadhutañgampī na samādāttabbam. Yo pana pakatiyāya piṇḍapātikam, tassa paṭisedho natthi, na ca tappaccayā piṇḍapāto nīharāpetabbo “mā mam jānimsu”ti. Nīhatthabatto hutvā vihāreyeva nisīditvā bhuñjanto “rattiyō ganayissāmi, gacchato me bhikkhūm disvā anārocentassa ratticchedo siyā”ti iminā kāraṇena piṇḍapāto na nīharāpetabbo, “mā mam ekabhikkhupī jānātū”ti ca iminā ajjhāsayena vihāre sāmanerehi pacāpetvā bhuñjitumpi na labhati, gāmañam piṇḍāya pavisitabbañca. Gilānassa pana navakammaācariyupajjhāyakkicāpipasutassa vā vihāreyeva acchitum vaṭṭati.

Sacepi gāme anekasatā bhikkhū vicaranti, na sakkā hoti ārocutum, gāmakāvāsam gantvā sabhagatṭhāne vasitum vaṭṭati. Yasmā “pārivāsikena, bhikkhave, bhikkhūnā āgantukena ārocutabbam, āgantukassa ārocutabbam, uposathe ārocutabbam, pavārañāya ārocutabbam, sace gilāno hoti, dūtenapi ārocutabba”nti (cūlava. 76) vuttam, tasmā kañci vihāram gatena āgantukena tattha bhikkhūnam ārocutabbam. Sace sabbe ekatṭhāne thite passati, ekatṭhāne thiteneva ārocutabbam. Atha rukkhamūlādīsu visum ṭhitā honti, tattha tattha gantvā ārocutabbam, sañcicca anārocentassa ratticchedo ca hoti, vattabhedo ca dukkaṭam. Atha vicinanto ekacce na passati, ratticchedo ca hoti, na vattabhedo dukkaṭam.

Āgantukassapi attano vasanavīhāram āgatassa ekassa vā bahūnam vā vuttanayeneva ārocutabbam, ratticchedavattabhedāpi cettha vuttanayeneva veditabba. Sace āgantukā muhuttam vissamitvā vā avissamitvā eva vā vihāramajjhena gacchanti, tesampi ārocutabbam. Sace tassa ajānantassaeva gacchanti, ayañca gatakāle jānāti, gantvā ārocutabbam, sampāpunitum vā sāvetum vā asakkontassa ratticchedo ca hoti, na vattabhedo dukkaṭam. Yepi antovīhāram appavisitvā upacārasīmam okkamitvā gacchanti, ayañca nesam chattasaddam vā ukkāsitasaddam vā khīpasaddam vā sutvā āgantukabhāvam jānāti, gantvā ārocutabbam, gatakāle jānatenapi anubandhitvā ārocutabbañca, sampāpunitum asakkontassa ratticchedo ca hoti, na vattabhedo dukkaṭam. Yopi rattim āgantvā rattimyeva gacchati, sopissa ratticchedam karoti, aññatattā pana vattabhedo dukkaṭam natthi. Sace ajānitvā abbhānam karoti, akatameva hotīti **kurundiyañ** vuttam, tasmā adhikā rattiyō gahetvā kātābam. Ayam apanṅakapaṭipadā.

Nadīdīsu nāvāya gacchantampi paratīre ṭhitampi ākāse gacchantampi pabbatatalaaraññādīsu dūre ṭhitampi bhikkhūm disvā sace “bhikkhū”ti vavattānam atthi, nāvādīhi gantvā vā mahāsaddam katvā vā vegena anubandhitvā vā ārocutabbam, anārocentassa ratticchedo ceva vattabhedo dukkaṭañca. Sace vāyamantopi sampāpunitum vā sāvetum vā na sakkoti, ratticchedo ca hoti, na vattabhedo dukkaṭam. Saṅghasenaḥbhayatthero pana visayāvisayena katheti “visaye kira anārocentassa ratticchedo ceva vattabhedo dukkaṭañca hoti, aviseya pana ubhayampi natthi”ti. Karavīkatisatthero “samaño ayanti vavattānameva pamānañ. Sacepi avisayo hoti, vattabhedo dukkaṭameva natthi, ratticchedo pana hotiyeva”ti āha.

Uposathadivase “uposatham sampāpunnissāma”ti āgantukā bhikkhū āgacchanti, iddhiyā gacchantāpi uposathabhāvam ṇatvā otarivā uposatham karonti, tasmā āgantukasodhanattham uposathadivasepi ārocutabbam. Pavārañāyapi ese va nayo. Gantum asamatthena gilānena bhikkhūm pesetvā ārocāpetabbam, anupasampannam pesetum na vaṭṭati.

Na pārivāsikena bhikkhūnā sabhikkhukā āvāsā vā anāvāsā vā abhikkhuko nānāsamvāsakehi vā sabhikkhuko āvāso vā anāvāso vā gantabbo aññatra pakatattena aññatra antarāyā. Yathā hi ekopi bhikkhū natthi, tattha na vasitabbam. Na hi tattha vuttarattiyō ganānūpikā honti. Dasavidhe antarāye pana sacepi rattiyō ganānūpikā na honti, antarāyato parimuccanattāya gantabbañca. Tena vuttam “aññatra antarāyā”ti. Nānāsamvāsakehi saddhim vinayakammañ kātum na vaṭṭati, tesam anārocānepi ratticchedo natthi, abhikkhukāvāsasadisameva hoti. Tena vuttam “nānāsamvāsakehi vā sabhikkhuko”ti.

Na pārivāsikena bhikkhūnā pakatattena bhikkhūnā saddhim ekacchanne āvāse vā anāvāse vā vatthabbam. Tattha āvāso nāma vasanattāya katasenāsanam. **Anāvāso** nāma cetiyagharam bodhigaram sammūjānattāko dāruattāko pāñiyamālo vaccaḷuṭi dvārakoṭṭhakoti evamādi. “Etesu yathā katthaci ekacchanne chadanato udakapānattānāparicchinne okāse ukkhittakova vasitum na labhati, pārivāsiko pana antoāvāseyeva na labhati”ti **mahāpaccariyañ** vuttam. **Mahāatṭhakathāyañ** aviseva “udakapātena vāritā”nti vuttam. **Kurundiyañ** pana “etesu ettakesu pañcavāṇnacchadanabaddhatṭhānesu pārivāsikassa ca ukkhittakassa ca pakatattena saddhim udakapātena vāritā”nti vuttam. Tasmā nānūpacārepi ekacchanne na vaṭṭati. Sace panettha tadāhupasampannepi pakatatte paṭhamam pavisitvā nipannepi saṭṭhivassikopi pārivāsiko pacchā pavisitvā jānanto nipajjati, ratticchedo ceva vattabhedo dukkaṭañca, ajānantassa ratticchedo ca, na vattabhedo dukkaṭam. Sace pana tasmim nisinne pacchā pakatatto pavisitvā nipajjati, pārivāsiko ca jānāti, ratticchedo ceva vattabhedo dukkaṭañca. No ce jānāti, ratticchedo ca, na vattabhedo dukkaṭam.

Pārivāsikena bhikkhūnā pakatattam bhikkhūm tadāhupasampannampi disvā āsanā vuttāṭṭabbam, vuttāyā ca “aham iminā sukhānisinno vuttāpīto”ti parammukhenapi na gantabbam, “idam ācariya āsanam, etha nisīdatthā”ti evam pakatatto bhikkhū āsanena nimantetabboyeva. Navakena pana “mahātheram obaddham karomī”ti pārivāsikattherassa santikam na gantabbam. Pārivāsikena pakatattena bhikkhūnā saddhim na ekāsane nisīditabbam, na nīce āsane nisinne uce āsane nisīditabbam, na chamāyā nisinne āsane nisīditabbam, dvādasahattham pana upacāram muñcivā nisīditum vaṭṭati. Pārivāsikena bhikkhūnā pakatattena saddhim na ekacankame caṅkamitabbam, na nīce caṅkame caṅkamante uce caṅkame caṅkamitabbam, na chamāyā caṅkamante caṅkame caṅkamitabbam. Etha pana akataparicchedāya bhūmiyā caṅkamante paricchedam katvā vālukam ākiritvā ālambanam yojetvā katacaṅkame nīcepi na caṅkamitabbam, ko pana vādo iṭṭhacāyena sampanne vedikāparikkhitte. Sace pana pākāraparikkhitto hoti, dvārakoṭṭhakayutto pabbatantaravanantaragumbantaresu vā suppaṭicchanno, tādisse caṅkame caṅkamitum vaṭṭati, appaṭicchannepi upacāram muñcivā vaṭṭati.

Pārivāsikena bhikkhūnā pārivāsikavuddhatārena bhikkhūnā saddhim mūlāyapaṭikkassanārahena mānattārahena mānattācārikena abbhānārahena bhikkhūnā saddhim na ekacchanne āvāse vā anāvāse vā vatthabbam. Etha pana sace vuddhatāre pārivāsike paṭhamam nipanne itaro jānanto pacchā nipajjati, ratticchedo cassa hoti, vattabhedo ca dukkaṭam. Vuddhatarassa pana ratticchedo ca, na vattabhedo dukkaṭam. Ajānitvā nipajjati, dvinnampi vattabhedo natthi, ratticchedo pana hoti. Atha navakapārivāsike paṭhamam nipanne vuddhatāro pacchā nipajjati, navako ca jānāti, rattī cassa chijjati, vattabhedo ca dukkaṭam hoti. Vuddhatarassa ratticchedo ca, na vattabhedo. No ce jānāti, dvinnampi vattabhedo natthi, ratticchedo pana hoti. Sace apacchāpurimam nipajjanti, vuddhatarassa ratticchedo ca, itarassa vattabhedopīti **kurundiyañ** vuttam.

Dve pārivāsikā samavassā, eko paṭhamam nipanno, eko jānanto pacchā nipajjati, rattī cassa chijjati, vattabhedo ca dukkaṭam. Paṭhamam nipannassa ratticchedo ca, na vattabhedo. Sace pacchā nipajjantopi na jānāti, dvinnampi vattabhedo natthi, ratticchedo pana hoti. Sace dvepi apacchāpurimam nipajjanti, dvinnampi ratticchedo ye va, na vattabhedo. Sace hi dve pārivāsikā ekato vaseyyum, te aññamaññassa ajjhācāram ṇatvā agārāvā vā vippaṭisāro na hutvā tam vā āpattim āpajjeyyūm tato pāpīṭhataram vā, vibbhameyyum vā, tasmā nesam sahasēyyā sabbapakāreṇa paṭikkhittā. Mūlāyapaṭikkassanārahāyā cettha pārivāsikānam pakatattatṭhāne ṭhitāti veditabba. Tasmā pārivāsikena bhikkhūnā mūlāyapaṭikkassanārahena mānattārahena mānattācārikena abbhānārahena bhikkhūnā saddhim na ekāsane nisīditabbam, na nīce āsane nisinne uce āsane nisīditabbam, na chamāyā nisinne āsane nisīditabbam, na ekacankame caṅkamitabbam, na nīce caṅkame caṅkamante uce caṅkame caṅkamitabbam, na chamāyā caṅkamante caṅkame caṅkamitabbam.

“Na, bhikkhave, pārivāsikena bhikkhūnā sādītābam pakatattānam bhikkhūnam abhivādanam paccuṭṭhānam añjalikammañ sāmīcikammañ āsanābhīhāro seyyābhīhāro pādodakam pādāpīṭham pādakathalīkam pattaṭṭhārapaṭiggahañam nahāne piṭṭhārikammañ, yo sādīyeyya, āpatti dukkatassā”ti (cūlava. 75) vacanato pakatattānam bhikkhūnam ṭhapetvā navakatarā pārivāsikam avasesānam antamaṇo mūlāyapaṭikkassanārahādīnampi abhivādanādīm sādīyantassa dukkaṭam, saddhivihārikānampi sādīyantassa dukkaṭameva. Tasmā te vattabba “aham vinayakammañ karomī, mayham vattam mā karotha, mā mam gāmapavesanam āpucchathā”ti. Sace saddhāpabbajīti kulaputtā “tumhe, bhante, tumhākam vinayakammañ karothā”ti vatvā vattam karonti, gāmapavesanampi āpucchantīye va, vāritakālato paṭṭhāya anāpatti.

“Anujānāmi, bhikkhave, pārvāsikānaṃ bhikkhūnaṃ mithū yathāvuddhaṃ abhivādanaṃ paccutthānaṃ añjalikammaṃ sāmīcikkammaṃ āsanābhīhāraṃ seyyābhīhāraṃ pādodakam pādapīṭham pādakathalikam pattacīvarapaṭiggahaṇam nahāne piṭṭhiparikamma”nti (cūlava. 75) vacanato pana pārvāsikānaṃ bhikkhūnaṃ aññamaññaṃ yo yo vuddho, tena tena navakatarassa abhivādanādiṃ sādītuṃ vaṭṭati.

“Anujānāmi, bhikkhave, pārvāsikānaṃ bhikkhūnaṃ pañca yathāvuddhaṃ uposatham pavāraṇam vassikasāṭikam oṇojanaṃ bhatta”nti (cūlava. 75) vacanato imāni uposathādiṃ pañca pakatathepi saddhīṃ vuddhapaṭipāṭiyā kātuṃ vaṭṭati, tasmā (cūlava. aṭṭha. 75) pātimokkhe uddissamāne hatthapāse nisīdituṃ vaṭṭati. **Mahāpaccariyaṃ** pana “pāliya anisīditvā pāliṃ vihāya hatthapāsaṃ amuñcantaṃ nisīditabba”nti vuttam. Pārisuddhiuposathe kariyamāne saṅghanavakattāhāne nisīditvā tattheva nisinnena attano pāliya pārisuddhiuposatho kātabbo. Pavāraṇāyapi saṅghanavakattāhāne nisīditvā tattheva nisinnena attano pāliya pavāretabbam. Saṅghena ghaṇṭim paharivā bhājijamānaṃ vassikasāṭikampi attano pattatthāne gahetuṃ vaṭṭati.

Oṇojananti vissajjanaṃ vuccati. Sace hi pārvāsikassa dve tīni uddesabhattādiṃ pāpuṇanti, añña cassa puggalikabhattapaccāsā hoti, tāni paṭipāṭiyā gahetvā “bhante, heṭṭhā gāheṭṭhā, ajja mayhaṃ bhattapaccāsā atthi, sveva gaṇhissāmi”nti vatvā vissajjetabbāni. Evaṃ tāni punadivasesu gaṇhituṃ labhati. “Punadivase sabbapaṭhamam tassa dātabba”nti **kurundiyaṃ** vuttam. Yadi pana na gaṇhāti na vissajjeti, punadivase na labhati. Idam oṇojanaṃ nāma pārvāsikasassa odissa anuññātam. Kasmā? Tassa hi saṅghanavakattāhāne nisinnassa bhattage yāgukhajjakādīni pāpuṇanti vā na vā, tasmā “so bhikkhāhārena mā kilamīthā”nti idamassa saṅghakaraṇatthāya odissa anuññātam.

Bhattanti āgatāgātehi vuddhapaṭipāṭiyā gahetvā gantabbam vihāre saṅghassa catussālabhattam. Etaṃ yathāvuddhaṃ labhati, pāliya pana gantuṃ vā thātuṃ vā na labhati, tasmā pālito osakkivā hatthapāse thitena hattham pasāretvā yathā sena nipatitvā gaṇhāti, evaṃ gaṇhitabbam. Ārāmicasamaññadesehi āharāpetuṃ na labhati. Sace sayameva āharanti, vaṭṭati. Rañño mahāpeḷlabhattepi eseva nayo. Catussālabhatte pana sace oṇojanaṃ kuttukāmo hoti, attano atthāya ukkhite piṇḍe “ajja me bhattam atthi, sveva gaṇhissāmi”nti vattabbam. “Punadivase dve piṇḍe labhāti”nti **mahāpaccariyaṃ** vuttam. Uddesabhattādiṃ pālito osakkivāya gahetabbāni, yattha pana nisīdāpetvā parivāsanti, tattha sāmaṇeraṇam jeṭṭhakena, bhikkhūnaṃ saṅghanavakena hutvā nisīditabbam. Idam pārvāsikavattam.

Mūlayapaṭikkassanārahānaṃ mānattārahānaṃ mānattacārikānaṃ abbhānārahānaṃca idameva vattanti veditabbam. Mānattacārikassa vatte pana “devasikam ārocetabba”nti viseso. Ratticchedesu ca “tayo kho, upāli, pārvāsikassa bhikkhuno ratticchedā, saḥavāso vippavāso anārocanā”nti (cūlava. 83) vacanato vyāyam “pakatattena bhikkhūnaṃ saddhīṃ ekacchāne”nti dānaṃ nayena vutto saḥavāso, yo ca ekasseva vāso, yā cāyam āgantukādīnaṃ anārocanā, etesu tīsu ekenapi kāraṇena pārvāsikassa bhikkhuno ratticchedo hoti.

Mānattacārikassa pana “cattāro kho, upāli, mānattacārikassa bhikkhuno ratticchedā, saḥavāso, vippavāso, anārocanā, ūne gaṇe carāna”nti vacanato imesu catūsu kāraṇesu ekenapi ratticchedo hoti. **Gaṇoti** cettha cattāro vā atirekā vā. Tasmā sacepi tīhi bhikkhūhi saddhīṃ vasati, ratticchedo hotiyeva.

Iti pālimuttakavinayavinicchayaśaṅgahe

Garukāpattivuttānavinichchayakathā samattā.

33. Kammākammavinicchayakathā

249. Kammākammanti ettha (pari. 482-484) pana kammāni cattāri – apalokanakammaṃ ñattikammaṃ ñattidutiyaṃ ñatticatutthakammanti. Imāni cattāri kammāni katihākārehi vipajjanti? Pañcahākārehi vipajjanti – vatthuto vā ñattito vā anussāvanato vā sīmato vā parisato vā.

Kathaṃ **vatthuto kammāni vipajjanti**? Sammukhākaraṇiyyaṃ kammaṃ asammukhā karoti, vatthuvipannaṃ adhammakammaṃ. Paṭipucchākaraṇiyyaṃ kammaṃ apaṭipucchā karoti, vatthuvipannaṃ adhammakammaṃ. Paṭiññāya karaṇiyyaṃ kammaṃ apaṭiññāya karoti, vatthuvipannaṃ adhammakammaṃ. Satvinayārahassa amūlḥavinayaṃ deti, vatthuvipannaṃ adhammakammaṃ. Amūlḥavinayārahassa tassa pāpiyasikakammaṃ karoti, vatthuvipannaṃ adhammakammaṃ. Tassa pāpiyasikakammārahassa tajjanīyakkammaṃ karoti, vatthuvipannaṃ adhammakammaṃ. Tajjanīyakkammārahassa niyassakammaṃ karoti, vatthuvipannaṃ adhammakammaṃ. Niyassakammārahassa pabbajāniyakkammaṃ karoti, vatthuvipannaṃ adhammakammaṃ. Pabbajāniyakkammārahassa paṭisāraṇiyyakkammaṃ karoti, vatthuvipannaṃ adhammakammaṃ. Paṭisāraṇiyyakkammārahassa ukkhepanīyakkammaṃ karoti, vatthuvipannaṃ adhammakammaṃ. Ukkhepanīyakkammārahassa parivāsaṃ deti, vatthuvipannaṃ adhammakammaṃ. Parivāsārahassa mūlaya paṭikkasati, vatthuvipannaṃ adhammakammaṃ. Mūlayapaṭikkassanārahassa mānattam deti, vatthuvipannaṃ adhammakammaṃ. Mānattārahānaṃ abbhēti, vatthuvipannaṃ adhammakammaṃ. Abbhānārahānaṃ upasampādeti, vatthuvipannaṃ adhammakammaṃ. Anuposathe uposatham karoti, vatthuvipannaṃ adhammakammaṃ. Apavāraṇāya pavāreti, vatthuvipannaṃ adhammakammaṃ. Paṇḍakam upasampādeti, vatthuvipannaṃ adhammakammaṃ. Theyyasamvāsakam, titthiyapakantakam, tiracchānagatam, mātughātakam, pitughātakam, arahantaghātakam, bhikkhunīdisakam, saṅghabhedakam, lohittupādakam, ubhatobyāñjanakam, ūnavāsivassam puggalaṃ upasampādeti, vatthuvipannaṃ adhammakammaṃ. Evaṃ vatthuto kammāni vipajjanti.

Kathaṃ **ñattito kammāni vipajjanti**? Pañcahākārehi ñattito kammāni vipajjanti – vatthum na parāmasati, saṅgham na parāmasati, puggalaṃ na parāmasati, ñattim na parāmasati, pacchā vā ñattim thāpeti. Imehi pañcahākārehi ñattito kammāni vipajjanti.

Kathaṃ **anussāvanato kammāni vipajjanti**? Pañcahākārehi anussāvanato kammāni vipajjanti – vatthum na parāmasati, saṅgham na parāmasati, puggalaṃ na parāmasati, sāvanaṃ hāpeti, akāle vā sāveti. Imehi pañcahākārehi anussāvanato kammāni vipajjanti.

Kathaṃ **sīmato kammāni vipajjanti**? Ekādasahi ākārehi sīmato kammāni vipajjanti – atikhuddakam sīmaṃ sammannati, atimahatim sīmaṃ sammannati, khaṇḍanimittam sīmaṃ sammannati, chāyānimittam sīmaṃ sammannati, animittam sīmaṃ sammannati, bahisīme thito sīmaṃ sammannati, nadiyā sīmaṃ sammannati, samudde sīmaṃ sammannati, jātassare sīmaṃ sammannati, sīmāya sīmaṃ sambhindati, sīmāya sīmaṃ ajjhottharati. Imehi ekādasahi ākārehi sīmato kammāni vipajjanti.

Kathaṃ **parisato kammāni vipajjanti**? Dvādasahi ākārehi parisato kammāni vipajjanti – catuvaggakarānye kamme yāvatikā bhikkhū kammappattā te anāgatā honti, chandārahānaṃ chando anāhato hoti, sammukhībhūtā paṭikkosanti, catuvaggakarānye kamme yāvatikā bhikkhū kammappattā, te āgatā honti, chandārahānaṃ chando anāhato hoti, sammukhībhūtā paṭikkosanti, catuvaggakarānye kamme yāvatikā bhikkhū kammappattā, te āgatā honti, chandārahānaṃ chando āhato hoti, sammukhībhūtā paṭikkosanti.

Pañcavaggakarānye kamme...pe... dasavaggakarānye kamme...pe... vīsativaggakarānye kamme yāvatikā bhikkhū kammappattā, te anāgatā honti, chandārahānaṃ chando anāhato hoti, sammukhībhūtā paṭikkosanti, vīsativaggakarānye kamme yāvatikā bhikkhū kammappattā, te āgatā honti, chandārahānaṃ chando anāhato hoti, sammukhībhūtā paṭikkosanti, vīsativaggakarānye kamme yāvatikā bhikkhū kammappattā, te āgatā honti, chandārahānaṃ chando āhato hoti, sammukhībhūtā paṭikkosanti. Imehi dvādasahi ākārehi parisato kammāni vipajjanti.

Catuvaggakarānye kamme cattāro bhikkhū pakatattā kammappattā, avasesā pakatattā chandārahā. Yassa saṅgho kammaṃ karoti, so neva kammappatto nāpi chandāraho, apica kammāraho. Pañcavaggakarānye kamme pañca bhikkhū pakatattā kammappattā, avasesā pakatattā chandārahā. Yassa saṅgho kammaṃ karoti, so neva kammappatto nāpi chandāraho, apica kammāraho. Dasavaggakarānye kamme dasa bhikkhū pakatattā kammappattā, avasesā pakatattā chandārahā. Yassa saṅgho kammaṃ karoti, so neva kammappatto nāpi chandāraho, apica kammāraho. Vīsativaggakarānye kamme vīsati bhikkhū pakatattā kammappattā, avasesā pakatattā chandārahā. Yassa saṅgho kammaṃ karoti, so neva kammappatto nāpi chandāraho, apica kammāraho.

250. Apalokanakammaṃ kati thānāni gacchati? **Ñattikammaṃ, ñattidutiyaṃ, ñatticatutthakammaṃ** kati thānāni gacchati? Apalokanakammaṃ pañca thānāni gacchati. Ñattikammaṃ nava thānāni gacchati. Ñattidutiyaṃ satta thānāni gacchati. Ñatticatutthakammaṃ satta thānāni gacchati.

Apalokanakammaṃ katamāni pañca thānāni gacchati? Osāraṇam nissāraṇam bhaṇḍukammaṃ brahmadāṇam kammalakkhaṇāññeva pañcamam. Apalokanakammaṃ imāni pañca thānāni gacchati.

Ñattikammaṃ katamāni nava thānāni gacchati? Osāraṇam nissāraṇam uposatham pavāraṇam sammutiṃ dānaṃ paṭiggahaṇam paccukkaddhaṇam kammalakkhaṇāññeva navamam. Ñattikammaṃ imāni nava thānāni gacchati.

Ñattidutiya-kammaṃ katamāni satta thānāni gacchati? Osāraṇaṃ nissāraṇaṃ sammutiṃ dānaṃ uddharaṇaṃ desanaṃ kammalakkhaṇaññeva sattamaṃ. Ñattidutiya-kammaṃ imāni satta thānāni gacchati.

Ñatticatutthakammaṃ katamāni satta thānāni gacchati? Osāraṇaṃ nissāraṇaṃ sammutiṃ dānaṃ niggahaṃ samanubhāsaṇaṃ kammalakkhaṇaññeva sattamaṃ. Ñatticatutthakammaṃ imāni satta thānāni gacchati. Ayaṃ tāva pālinayo.

251. Ayaṃ panettha ādito paṭṭhāya vinicchaya-kathā (pari. aṭṭha. 482) – **apalokanakammaṃ** nāma sīmaṭṭhakasaṅghaṃ sodhetvā chandārahānaṃ chandaṃ āharitvā samaggassa saṅghassa anumatiyā tikkhattuṃ sāvetvā kattabbakammaṃ. **Ñattikammaṃ** nāma vuttanayeneva samaggassa saṅghassa anumatiyā ekāya ñattiyā kattabbakammaṃ. **Ñattidutiya-kammaṃ** nāma vuttanayeneva samaggassa saṅghassa anumatiyā ekāya ñattiyā ekāya ca anussāvanāyāti evaṃ ñattidutiya anussāvanāya kattabbakammaṃ. **Ñatticatutthakammaṃ** nāma vuttanayeneva samaggassa saṅghassa anumatiyā ekāya ñattiyā tīhi ca anussāvanāhīti evaṃ ñatticatutthāhi tīhi anussāvanāhi kattabbakammaṃ.

Tatra apalokanakammaṃ apaloketvā kātabbhaṃ, ñattikammādivasena na kātabbhaṃ. Ñattikammampi ekaṃ ñattim thapetvā kātabbhaṃ, apalokanakammādivasena na kātabbhaṃ. Ñattidutiya-kammaṃ pana apaloketvā kātabbampi akātabbampi atthi. Tattha sīmāsammuti sīmāsamūhanaṃ kathinadānaṃ kathinuddhāro kuṭivattahudesaṇā vihāravattahudesaṇāni imāni chakammāni garukāni apaloketvā kātuṃ na vaṭṭanti, ñattidutiya-kammavācāṃ sāvetvā kātabbāni. Avasesā terasa sammutiyo senāsanaḅhāka-mataka-civara-dānādisammutiyo cāti etāni lahukakammāni, apaloketvāpi kātuṃ vaṭṭanti, ñattikammañatticatutthakammavasena pana na kātabbameva. “Ñatticatutthakammavasena kayiramānaṃ dalhataṃ hoti, tasmā kātabbā”nti ekacce vadanti. Evam pana sati kammasaṅkaro hoti, tasmā na kātabbanti paṭikkhittameva. Sace pana akkharaparīhinaṃ vā padaparīhinaṃ vā duruttapadaṃ vā hoti, tassa sodhanaṭṭhaṃ punappunaṃ vattuṃ vaṭṭanti. Idaṃ akuppakammaṃsa dalhikammaṃ hoti, kuppakammaṃ hoti vā tīṭṭhanti. Ñatticatutthakammaṃ ñattīna tisso ca kammavācāyo sāvetvā kātabbhaṃ, apalokanakammādivasena na kātabbhaṃ.

Sammukhākaraṇiyyaṃ kammaṃ asamukkā karoti, vatthuvipannaṃ adhammakammaṃ ettha pana atthi kammaṃ sammukhākaraṇiyyaṃ, atthi kammaṃ asamukkākaraṇiyyaṃ. Tattha **asammukhākaraṇiyyaṃ** nāma dūtenūpasampadā, pattanikkujjanaṃ, pattukkujjanaṃ, ummattakassa bhikkhuno ummattakasammuti, sekkhānaṃ kulānaṃ sekkhasammuti, channassa bhikkhuno brahmaḅhaṇḅo, devadattassa pakāsāniyakammaṃ, apasādanīyaṃ dassentassa bhikkhuno bhikkhunisaṅghena kātabbhaṃ avandīyakammanti aṭṭhavidhaṃ hoti. Idaṃ aṭṭhavidhampi kammaṃ asamukkā kataṃ sukataṃ hoti akuppaṃ, sesāni sabbakammāni sammukhā eva kātabbāni. Saṅghasammukhatā dhammasammukhatā vināyasammukhatā puggalasammukhatāni imam catubbidham sammukhāvīnayaṃ upanetvā kātabbāni. Evam katāni hi sukataṇi honti, evam akatāni panetāni imam sammukhāvīnayaṃsaṅkhātāṃ vatthūṃ vinā katatā vatthuvipannāni nāma honti. Tena vuttam “sammukhākaraṇiyyaṃ kammaṃ asamukkā karoti, vatthuvipannaṃ adhammakammaṃ”nti. **Paṭipucchākaraṇiyyādisūpi** paṭipucchādīkaraṇameva vatthū, tam vatthūṃ vinā katatā tesampi vatthuvipannatā veditabbā. Apica ūnavīsativassaṃ vā antimavattūṃ ajjhāpannapubbam vā ekādasasu vā abhabbapuggalesu aññātaṃ upasampādentassapi vatthuvipannaṃ adhammakammaṃ hoti. Ayaṃ vatthūto kammavipattiyaṃ vinicchayo.

Ñattivo vipattiyaṃ pana vatthūṃ na parāmasatīti yassa upasampadādikammaṃ karoti, tam na parāmasatī, tassa nāmaṃ na gaṇhāti. “Suṇātu me, bhante, saṅgho, ayaṃ dhammarakkhito āyasmato buddharakkhitassa upasampadāpekkho”ti vattabbe “suṇātu me, bhante, saṅgho, āyasmato buddharakkhitassa upasampadāpekkho”ti vadati. Evam vatthūṃ na parāmasatī.

Saṅghaṃ na parāmasatīti saṅghassa nāmaṃ na gaṇhāti. “Suṇātu me, bhante, saṅgho, ayaṃ dhammarakkhito”ti vattabbe “suṇātu me, bhante, ayaṃ dhammarakkhito”ti vadati. Evam saṅghaṃ na parāmasatī.

Puggalaṃ na parāmasatīti yo upasampadāpekkhassa upajjhāyo, tam na parāmasatī, tassa nāmaṃ na gaṇhāti. “Suṇātu me, bhante, saṅgho, ayaṃ dhammarakkhito āyasmato buddharakkhitassa upasampadāpekkho”ti vattabbe “suṇātu me, bhante, saṅgho, ayaṃ dhammarakkhito upasampadāpekkho”ti vadati. Evam puggalaṃ na parāmasatī.

Ñattim na parāmasatīti sabbena sabbam ñattim na parāmasatī, ñattidutiya-kammaṃ ñattim aṭṭhapetvā dvikkhattuṃ kammavācāya eva anussāvanakammaṃ karoti, ñatticatutthakammepi ñattim aṭṭhapetvā catukkhattuṃ kammavācāya eva anussāvanakammaṃ karoti. Evam ñattim na parāmasatī.

Pacchā vā ñattim thapetīti paṭhamaṃ kammavācāya anussāvanakammaṃ katvā “esā ñattī”ti vatvā “khamatī saṅghassa, tasmā tuṇhī, evametam dhārayāmi”ti vadati. Evam pacchā ñattim thapeti. Iti imehi pañcahākārehi ñattito kammāni vipajjanti.

Anussāvanato vipattiyaṃ pana vatthūādīni tāva vuttanayeneva veditabbāni. Evam pana nesaṃ aparāmasanaṃ hoti – “suṇātu me, bhante, saṅgho”ti paṭhamānussāvanāya vā “dutiyaṃpi etamattham vadāmi...pe... tatiyaṃpi etamattham vadāmi. Suṇātu me, bhante, saṅgho”ti dutiyatatiyānussāvanāsu vā “ayaṃ dhammarakkhito āyasmato buddharakkhitassa upasampadāpekkho”ti vattabbe “suṇātu me, bhante, saṅgho, āyasmato buddharakkhitassa”ti vadanto **vatthūṃ na parāmasatī** nāma. “Suṇātu me, bhante, saṅgho, ayaṃ dhammarakkhito”ti vattabbe “suṇātu me, bhante, ayaṃ dhammarakkhito”ti vadanto **saṅghaṃ na parāmasatī** nāma. “Suṇātu me, bhante, saṅgho, ayaṃ dhammarakkhito āyasmato buddharakkhitassa”ti vattabbe “suṇātu me, bhante, saṅgho, ayaṃ dhammarakkhito upasampadāpekkho”ti vadanto **puggalaṃ na parāmasatī** nāma.

Sāvanaṃ hāpetīti sabbena sabbam kammavācāya anussāvanaṃ na karoti, ñattidutiya-kammaṃ dvikkhattuṃ ñattimeva thapeti, ñatticatutthakammaṃ catukkhattuṃ ñattimeva thapeti. Evam sāvanaṃ hāpeti. Yopi ñattidutiya-kammaṃ ekaṃ ñattim thapetvā ekaṃ kammavācāṃ anussāvento akkharāṃ vā chaḅḅeti, padaṃ vā duruttam karoti, ayampi sāvanaṃ hāpetiyeva. Ñatticatutthakammaṃ pana ekaṃ ñattim thapetvā sakimeva vā dvikkhattuṃ vā kammavācāya anussāvanaṃ karontopi akkharāṃ vā padaṃ vā chaḅḅentopi duruttam karontopi anussāvanaṃ hāpetiyevāti veditabbo.

252. “Duruttam karoti”ti ettha pana ayaṃ vinicchayo. Yo hi aññasmiṃ akkhare vattabbe aññaṃ vadati, ayaṃ duruttam karoti nāma. Tasmā kammavācāṃ karontena bhikkhunā vyāyaṃ –

“Sithilam dhanitaṇca dīgharassaṃ, garukaṃ lahukaṇca niggahitaṃ;
Sambandham vavathitaṃ vimuttaṃ, dasadhā byañjanabuddhiyā pabhedo”ti. –

Vutto, ayaṃ suttuṃ upalakkhetabbo. Ettha hi **sithilam** nāma pañcasu vaggesu paṭhamatatiyaṃ. **Dhanitam** nāma tesveva dutiyacattutham. **Dīghanti** dīghena kālena vattabbaakārādi. **Rassanti** tato upaḅḅhākaṇca vattabbaakārādi. **Garukanti** dīghameva, yaṃ vā “āyasmato buddharakkhitattherassa yassa nakkhamatī”ti evaṃ samyogaparam katvā vuccati. **Lahukanti** rassameva, yaṃ vā “āyasmato buddharakkhitattherassa yassa na khamatī”ti evaṃ samyogaparam katvā vuccati. **Niggahitanti** yaṃ karanāni niggahetvā avissajjetvā avivāṭena mukhena sānuṇāsikaṃ katvā vattabham. **Sambandhanti** yaṃ parapadena sambandhitvā “tuṇhissā”ti vā “tuṇhassā”ti vā vuccati. **Vavathitanti** yaṃ parapadena asambandham katvā vicchinditvā “tuṇhī assā”ti vā “tuṇha assā”ti vā vuccati. **Vimuttanti** yaṃ karanāni aniggahetvā vissajjetvā vivāṭena mukhena anuṇāsikaṃ akatvā vuccati.

Tattha “suṇātu me”ti vattabbe ta-kāressa tha-kāraṃ katvā “suṇātu me”ti vacanaṃ sithilassa dhanitakaraṇaṃ nāma, tathā “pattakallaṃ esā ñattī”ti vattabbe “pattakallaṃ esā ñattī”ti vattabbe. “Bhante saṅgho”ti vattabbe bha-kāragha-kāraṇaṃ ba-kāragha-kāre katvā “bante samgo”ti vacanaṃ dhanitassa sithilakaraṇaṃ nāma. “Suṇātu me”ti vivāṭena mukhena vattabbe pana “suṇantu me”ti vā “esā ñattī”ti vattabbe “esam ñattī”ti vā avivāṭena mukhena anuṇāsikaṃ katvā vacanaṃ vimuttassa niggahitavacanaṃ nāma. “Pattakalla”nti avivāṭena mukhena anuṇāsikaṃ katvā vattabbe “pattakalla”ti vivāṭena mukhena anuṇāsikaṃ akatvā vacanaṃ niggahitassa vimuttavacanaṃ nāma. Iti sithile kattabbe dhanitam, dhanite kattabbe sithilam, vimutte kattabbe niggahitam, niggahite kattabbe vimuttanti imāni cattāri byañjanāni antokammavācāya kammaṃ dūsentī. Evam vadanto hi aññasmiṃ akkhare vattabbe aññaṃ vadati, duruttam karoti vuccati.

Itaresu pana dīgharassādisu chasu byañjanesu dīghaṭṭhāne dīghameva, rassatthāne rassamevāti evaṃ yathāṭṭhāne tam tadeva akkharāṃ bhāsantena anukamāgataṃ pavēṇim avināsentaṃ kammavācā kātabbā. Sace pana evaṃ akatvā dīghe vattabbe rassam, rasse vā vattabbe dīghaṃ vadati, tathā garuke vattabbe lahukam, lahuke vā vattabbe garukam vadati, sambandhe vā pana vattabbe vavathitaṃ, vavathite vā vattabbe sambandham vadati, evaṃ vuttepi kammavācā na kuppati. Imāni hi cha byañjanāni kammaṃ na kopenti. Yaṃ pana suttantikattherā “da-kāro ta-kāramāpajjati, ta-kāro da-kāramāpajjati, ca-kāro ja-kāramāpajjati, ja-kāro ca-kāramāpajjati, ka-kāro ka-kāramāpajjati, ta-kāro ya-kāramāpajjati, tasmā da-kārādisu vattabbesu ta-kārādivacanaṃ na virujjhati”ti vadanti, tam kammavācāṃ patvā na vaṭṭanti. Tasmā vinayadharena neva da-kāro ta-kāro kātabbo...pe... na ka-kāro ya-kāro. Yathāpāliyaṃ niruttim sodhetvā dasavidhāya byañjananiruttīyā vuttadose pariharantena kammavācā kātabbā. Itarathā

hi sāvanam hāpeti nāma.

Akāle vā sāvetitī sāvanāya akāle anokāse ñattim aṭṭhapetvā paṭhamamyeva anussāvanakammaṃ katvā pacchā ñattim ṭhāpeti. Iti imehi pañcahākārehi anussāvanato kammāni vipajjanti.

253. Sīmato vipattiyaṃ pana atikhuddakasīmā nāma yā ekavāsati bhikkhū na gañhāti. **Kurundiyaṃ** pana “yattha ekavāsati bhikkhū nisīditum na sakkonti” ti vuttam. Tasmā yā evarūpā sīmā, ayaṃ sammatapi asammata gāmakhetasādisāva hoti, tattha katam kammaṃ kuppāti. Esa nayo sesasīmāsūpi. Ettha pana **atimahatī** nāma yā kesaggamattenapi tiyojanam atikkamitvā sammata hoti. **Khaṇḍanimittā** nāma aghaṭṭitanimittā vuccati. Puratthimāya disāya nimittam kittetvā anukkameneva dakkhiṇāya pacchimāya uttarāya disāya kittetvā puna puratthimāya disāya pubbakittitam nimittam patikkittetvā ṭhāpetum vaṭṭati, evam akhaṇḍanimittā hoti. Sace pana anukkamena āharitvā uttarāya disāya nimittam kittetvā tattheva ṭhāpeti, khaṇḍanimittā hoti. Aparāpi **khaṇḍanimittā** nāma yā animittupagam tacasāraruṅgham vā khāṇukam vā paṃsupuñjam vā vālukapuñjam vā aññataram antarā ekaṃ nimittam katvā sammata hoti. **Chāyānimittā** nāma yā pabbatacchāyādinam yaṃ kiñci chāyāya nimittam katvā sammata hoti. **Animittā** nāma yā sabbena sabbaṃ nimittāni akittetvā sammata hoti. **Bahisīce ṭhito sīmaṃ sammannati** nāma nimittāni kittetvā nimittānam bahi ṭhito sammannati. **Nadiyā samudde jātassare sīmaṃ sammannatī** etesu nadiādīsu yaṃ sammannati, sā evam sammatapi “sabbā, bhikkhave, nadī asīmā, sabbo samuddo asīmo, sabbo jātassaro asīmo” ti (mahāva. 147) vacanato asammataḥ hoti. **Sīmāya sīmaṃ sambhindatī** attano sīmāya paresam sīmaṃ sambhindati. **Sīmāya sīmaṃ ajjhottharati** attano sīmāya paresam sīmaṃ ajjhottharati. Tattha yathā sambhedo ca ajjhottharaṇaṇa hoti, taṃ sabbaṃ sīmākathāyaṃ vuttameva. Iti imā ekādasapi sīmā asīmā gāmakhetasādisā eva, tāsū nisīditvā katam kammaṃ kuppāti. Tena vuttam “imehi ekādasahi ākārehi sīmato kammāni vipajjanti” ti.

Parisato kammavipattiyaṃ pana kiñci anuttānam nāma natthi. Yampi tattha kammappattachandārahalaṅghanaṃ vattabbam siyā, tampi parato “cattāro bhikkhū pakatattā kammappattā” ti ādinā nayena vuttameva. Tattha **pakatattā kammappattā**ti catuvaggakarāṇe kamme cattāro pakatattā anukkhittā anissarītā parisuddhasīlā cattāro bhikkhū kammappattā kammassa arahā anucchavikā sāmino. Na tehi vinā taṃ kammaṃ kariyati, na tesam chando vā pārissuddhi vā eti, avasesā pana sacepi sahasamattā hoti, sace samānasamvāsakā sabbe chandārahāva honti, chandapārissuddhiṃ datvā āgacchantu vā mā vā, kammaṃ pana tiṭṭhati. Yassa pana saṅgho parivāsādikammaṃ karoti, so neva kammappatto nāpi chandāro, apica yasmā taṃ puggalaṃ vatthuṃ katvā saṅgho kammaṃ karoti, tasmā kammārohoti vuccati. Sesakammesūpi eseve nayo.

254. Apalokanakammaṃ katamāni pañca ṭhānāni gacchati, osāraṇam nissāraṇam bhaṇḍukammaṃ brahmadāṇam kammalakkhaṇāñīeva pañcamanti ettha “osāraṇam nissāraṇa” nti padasiliṭṭhatāyetaṃ vuttam, paṭhamam pana nissāraṇā hoti, pacchā osāraṇā. Tattha yā sā kaṅṭakassa sāmaṇerassa daṇḍakammaṇasānā, sā nissāraṇāti vedittā. Tasmā etarahi sacepi sāmaṇero buddhassa vā dhammassa vā saṅghassa vā avañṇam bhanati, akappiyaṃ “kappiya” nti dīpeti, micchādīṭṭhiko hoti, antaggāhikāya dīṭṭhiyā samannāgato, so yāvattiyam nivāretvā taṃ laddhiṃ vissajjāpetabbo. No ce vissajjeti, saṅgham sannipādetvā “vissajjehi” ti vattabbo. No ce vissajjeti, byattena bhikkhunā apalokanakammaṃ katvā nissāretabbo. Evañca pana kammaṃ kātabbam –

“Saṅgham, bhante, pucchāmi ‘ayaṃ itthannāmo sāmaṇero buddhassa dhammassa saṅghassa avañṇavādī micchādīṭṭhiko, yaṃ aññe sāmaṇerā labhanti dirattatirattam bhikkhūhi saddhiṃ sahasēyyam, tassā alābhāya nissāraṇā ruccati saṅghassa’ ti. Dutiyampi. Tatiyampi bhante saṅgham pucchāmi ‘ayaṃ itthannāmo sāmaṇero... pe... ruccati saṅghassa’ ti, cara pīre vinassā’ ti.

So aparena samayena “aham, bhante, bālātāya aññatāya alakkhikatāya evam akāsim, svāham saṅgham khamāpemi” ti khamāpento yāvattiyam yācāpetvā apalokanakammeneva osāretabbo, evañca pana osāretabbo. Saṅghamajjhe byattena bhikkhunā saṅghassa anumatiyā sāvetabbam –

“Saṅgham, bhante, pucchāmi ‘ayaṃ itthannāmo sāmaṇero buddhassa dhammassa saṅghassa avañṇavādī micchādīṭṭhiko, yaṃ aññe sāmaṇerā labhanti dirattatirattam bhikkhūhi saddhiṃ sahasēyyam, tassā alābhāya nissāraṇā, svāyaṃ idāni sorato nivātavutti lajjidhammam okkanto hirottappe patitṭhito katadaṇḍakamma accayam deseti, imassa sāmaṇerassa yathā pure kāyasambhogasāmaggīdānam ruccati saṅghassa’ ti.

Evam tikkhattum vattabbam. Evam apalokanakammaṃ osāraṇaṇca nissāraṇaṇca gacchati. **Bhaṇḍukammaṃ** pabbajjāvinicchayakathāya vuttameva.

Brahmadāṇo pana na kevalam channasseva paññatto, yo aññopi bhikkhu mukhāro hoti, bhikkhū duruttavacanehi ghaṭṭento khumsento vambhento viharati, tassapi dātabbo, evañca pana dātabbo. Saṅghamajjhe byattena bhikkhunā saṅghassa anumatiyā sāvetabbam –

“Bhante, itthannāmo bhikkhu mukhāro, bhikkhū duruttavacanehi ghaṭṭento khumsento vambhento viharati, so bhikkhu yaṃ iccheyya, taṃ vadeyya, bhikkhūhi itthannāmo bhikkhu neva vattabbo, na ovaditabbo na anusāsītabbo, saṅgham, bhante, pucchāmi ‘itthannāmassa bhikkhuno brahmadāṇassa dānam ruccati saṅghassa’ ti. Dutiyampi pucchāmi... pe... tatiyampi pucchāmi ‘itthannāmassa bhikkhuno brahmadāṇassa dānam ruccati saṅghassa’ ti.

Tassa aparena samayena sammā vattitvā khamāpentassa brahmadāṇo paṭippassambhetabbo, evañca pana paṭippassambhetabbo. Byattena bhikkhunā saṅghamajjhe sāvetabbam –

“Bhante, bhikkhusaṅgho asukassa bhikkhuno brahmadāṇam adāsi, so bhikkhu sorato nivātavutti lajjidhammam okkanto hirottappe patitṭhito patisaṅkhā āyatim samvare tiṭṭhati, saṅgham, bhante, pucchāmi ‘tassa bhikkhuno brahmadāṇassa paṭippassaddhi ruccati saṅghassa’ ti.

Evam yāvattiyam vatvā apalokanakammeneva brahmadāṇo paṭippassambhetabboti.

Kammalakkhaṇāñīeva pañcamanti yaṃ taṃ bhagavatā bhikkhunikkhandhake –

“Tena kho pana samayena chabbaggiyā bhikkhū bhikkhuniyo kaddamodakena osīcanti ‘appeva nāma amhesu sārājeyyū’ nti, kāyaṃ vivaritvā bhikkhunīnam dassenti, ūrum vivaritvā bhikkhunīnam dassenti, aṅgātāṃ vivaritvā bhikkhunīnam dassenti. Bhikkhuniyo obhāsenti, bhikkhunīhi saddhiṃ sampayojeti ‘appeva nāma amhesu sārājeyyū’ nti (cūlava. 411) –

Imesu vatthūsu yesam bhikkhūnam dukkaṭam paññāpetvā “anujānāmi, bhikkhave, tassa bhikkhuno daṇḍakammaṃ kātu” nti vatvā “kiṃ nu kho daṇḍakammaṃ kātabbā” nti samsaye uppanne “avandīyo so, bhikkhave, bhikkhu bhikkhunisāṅghena kātabbo” ti evam avandiyakammaṃ anuññātam, taṃ kammalakkhaṇāñīeva pañcamam, imassa apalokanakammassa ṭhānam hoti. Tassa hi kammañīeva lakkhaṇam, na osāraṇādīni, tasmā kammalakkhananti vuccati. Tassa karaṇam paṭippassaddhiyā saddhiṃ vitthāroto dassayissāma. Bhikkhunupassaye sannipatitassa bhikkhunisāṅghassa anumatiyā byattāya bhikkhuniyā sāvetabbam –

“Ayye, asuko nāma ayyo bhikkhunīnam apāsādikam dasseti, etassa ayyassa avandiyakaraṇam ruccatī” ti bhikkhunisāṅgham pucchāmi. ‘Ayye, asuko nāma ayyo bhikkhunīnam apāsādikam dasseti, etassa ayyassa avandiyakaraṇam ruccatī’ ti dutiyampi. Tatiyampi bhikkhunisāṅgham pucchāmi” ti.

Evam tikkhattum sāvetvā apalokanakammeneva avandiyakammaṃ kātabbam.

Tato paṭṭhāya so bhikkhu bhikkhunīhi na vanditabbo. Sace avandiyamāno hirottappam paccupaṭṭhapetvā sammā vattati, tena bhikkhuniyo khamāpetabbā. Khamāpentana bhikkhunupassayaṃ agantvā vihareyyeva saṅgham vā ganam vā ekaṃ bhikkhum vā upasankamitvā ukkuṭīkam nisīditvā añjalim paggahetvā “aham, bhante, patisaṅkhā āyatim samvare tiṭṭhāmi, na puna apāsādikam dassessāmi, bhikkhunisāṅgho mayham khamatū” ti khamāpetabbam. Tena saṅghena vā ganena vā ekaṃ bhikkhum pesetvā ekabhikkhunā vā sayameva gantvā bhikkhuniyo vattabbā “ayaṃ bhikkhu patisaṅkhā āyatim samvare ṭhito, iminā accayam desetvā bhikkhunisāṅgho khamāpito, bhikkhunisāṅgho imam bhikkhum vandiyaṃ karotū” ti. So vandiyo kātabbo, evañca pana kātabbo. Bhikkhunupassaye sannipatitassa bhikkhunisāṅghassa anumatiyā byattāya bhikkhuniyā sāvetabbam –

“Ayye, asuko nāma ayyo bhikkhunīnam apāsādikam dasseti bhikkhunisāṅghena avandīyo kato, so lajjidhammam okkamitvā patisaṅkhā āyatim samvare ṭhito, accayam desetvā bhikkhunisāṅgham khamāpesi, tassa ayyassa vandiyaṅkaṇam ruccatīti bhikkhunisāṅgham pucchāmi” ti –

Tikkhattum vattabbam. Evam apalokanakammeneva vandiyo kātabbo.

255. Ayam panettha pālimuttakopi kammalakkhaṇavinicchayo (pari. aṭṭha. 495-496). Idañhi kammalakkhaṇam nāma bhikkhunisāṅghamūlakam paññattam, bhikkhusaṅghassapi panetam labbhatiyeva. Yañhi bhikkhusaṅgho salākabhattauposathaggesu ca apalokanakammaṃ karoti, etampi kammalakkhaṇameva. Acchinnavarajjānacīvaranāṭṭhacīvarānañhi saṅgham sannipāpetvā byattena bhikkhunā yāvatiyaṃ sāvetaṃ apalokanakammaṃ katvā cīvaram dātum vaṭṭati. Appamattakavissajakena pana cīvaram karontassa paccayabhājanīyākaṭhāyāṃ vuttappabhedāni sūciādāni anapoketvāpi dātābbāni. Tesam dāne soyeva issaro, tato atirekaṃ dentena apaloketvā dātābbam. Tato hi atirekadāne saṅgho sāmī. Gilānabhesajampi tattha vuttappakāraṃ sayameva dātābbam, atirekaṃ icchantassa apaloketvā dātābbam. Yopi ca dubbalo vā chinniriyaṃpātho vā pacchinnabhikkhācārapātho vā mahāgilāno, tassa mahāvāsesu tatrūppādato devasikam nāli vā upadḍhānāli vā, ekadivasaṃyeva vā pañca vā dasa vā taṇḍulanāliyo dentena apalokanakammaṃ katvā dātābbā. Pesalassa bhikkhuṃ tatrūppādato iṇapalibodhampi bahussutassa saṅghabhāranītharakassa bhikkhuṃ anuṭṭhāpanīyasenāsanampi saṅghakiccaṃ karontānaṃ kappiyākārakādīnaṃ bhattavetanampi apalokanakammaṃ dātum vaṭṭati.

Catupaccayavasena dinnatatrūppādato saṅghikam āvāsam jaggāpetum vaṭṭati, “ayam bhikkhu issaravāṭṭāya vicāreti”ti kathāpacchindanattam pana salākaggādīsu vā antarasannipāte vā saṅgham āpucchitvāva jaggāpetabbo. Cīvarapīṇḍapātāthāya odissa dinnatatrūppādato apaloketvā āvāso jaggāpetabbo, anapoketvāpi vaṭṭati, “sūro vāṭṭāyāṃ bhikkhu cīvarapīṇḍapātāthāya odissa dinnato āvāsam jaggāpeti”ti evaṃ uppannāthāpacchedanattam pana apalokanakammaṃ katvā jaggāpetabbo.

Cetiye chattam vā vedikam vā bodhigharam vā āsanagaram vā akatam vā karontena jīṇṇam vā paṭisaṅkharontena sudhākammaṃ vā karontena manusse samādapetvā kātum vaṭṭati. Sace kāraṃ natthi, cetiyassa upanikkhepato kāretābbam. Upanikkhepepi asati apalokanakammaṃ katvā tatrūppādato kāretābbam, saṅghikenāpi apaloketvā cetiyakiccaṃ kātum vaṭṭati. Cetiyaṃ santakena apaloketvāpi saṅghakiccaṃ na vaṭṭati, tāvakālikam pana gahetvā paṭipākatikam kātum vaṭṭati. Cetiye sudhākamādāni karontehi pana bhikkhācāro vā saṅghato vā yāpanamattam alabhanthi cetiyasantakato yāpanamattam gahetvā paribhuñjanti vaṭṭam kātum vaṭṭati, “vaṭṭam karomā”ti macchamaṃsādīhi saṅghabhāttam kātum na vaṭṭati.

Ye vihāre ropitā phalarukkhā saṅghena pariggahitā honti, jagganakammaṃ labhanti. Yesam phalāni ghaṇṭim paharivā bhājetvā paribhuñjanti, tesu apalokanakammaṃ na kātābbam. Ye pana apariggahitā, tesu apalokanakammaṃ kātābbam, tam pana salākaggayāgagabbhattaggaantarasaāpātesupi kātum vaṭṭati, uposathagge pana vaṭṭatiyeva. Tattha hi anāgatānampi chandapārisuddhi āharīyati, tasmā tam suvisodhitam hoti. Evañca pana kātābbam, byattena bhikkhunā bhikkhusaṅghassa anumatiyā sāvetaṃ –

“Bhante, yaṃ imasmim vihāre antosīmāya saṅghasantakam mūlacapattaankurapuppaphalakhādāniyādi atthi, tam sabbam āgatāgatānaṃ bhikkhūnaṃ yathāsukham paribhuñjitum rucceṭṭi saṅgham pucchāmi”ti –

Tikkhattum pucchitābbam.

Catūhi pañcahi bhikkhūhi katam sukatameva. Yasmimpi vihāre dve tayo janā vasanti, tehi nisīditvā katampi saṅghena katasadisameva. Yasmim pana eko bhikkhu hoti, tena bhikkhunā uposathadivase pubbakaraṇapubbakiccaṃ katvā nisinnena katampi katikavattam saṅghena katasadisameva hoti. Karontena pana phalavāreṇa kātumpi cattāro māse cha māse ekasamvaccharanti evam paricchinditvāpi aparicchinditvāpi kātum vaṭṭati. Paricchinne yathāparicchedaṃ paribhuñjitvā puna kātābbam. Aparicchinne yāva rukkā dharanti, tāva vaṭṭati. Yepi tesam rukkānaṃ bījehi aññe rukkā ropitā honti, tesampi sā eva katikā.

Sace pana aññasmim vihāre ropitā honti, tesam yattha ropitā, tasmīyeva vihāre saṅgho sāmī. Yepi aññato bījāni āharitvā purimavihāre pacchā ropitā, tesu aññā katikā kātābbā, katikāya katāya puggalikāṭṭhāne tiṭṭhanti, yathāsukham phalādāni paribhuñjitum vaṭṭanti. Sace panettha tam tam okāsam parikkhipitvā parivenāni katvā jagganti, tesam bhikkhūnaṃ puggalikāṭṭhāne tiṭṭhanti, aññe paribhuñjitum na labhanti. Tehi pana saṅghassa dasamabhāgam datvā paribhuñjitābbāni. Yopi majjevihāre rukkham sākāhāni parivāretvā rakkhati, tassapi eseva nayo.

Porānakavihāram gatassa sambhāvanīyabhikkhuno “thero āgato”ti phalāphalam āharanti, sace tattha mūle sabbapariyattidharo bahussutabhikkhu vihāsi, “addhā ettha dīghā katikā katā bhavissati”ti nikkukkucena paribhuñjitābbam. Vihāre phalāphalam piṇḍapātīkānampi vaṭṭati, dhutaṅgam na kopeti. Sāmaṇerā attano ācariyupajjhāyānaṃ bahūni phalāni denti, aññe bhikkhū alabhanā khīyanti, khīyanamattameva tam hoti. Sace dubbhikkham hoti, ekaṃ panasarukkham nissāya satthipi janā jīvanti, tādise kāle sabbesaṃ saṅghakarantāthāya bhājetvā khādītābbam. Ayam sāmīci. Yāva pana katikavattam na paṭippassambhati, tāva tehi khāyitam sukhāyitameva. Kadā pana katikavattam paṭippassambhati? Yādā samaggo saṅgho sannipatitvā “ito paṭṭhāya bhājetvā khādantū”ti sāvebhi, ekabhikkhuke pana vihāre etena sāvitepi purimakatikā paṭippassambhatiyeva. Sace paṭippassaddhāya katikāya sāmaṇerā neva rukkato pāṇenti, na bhūmito gahetvā bhikkhūnaṃ denti, patitaphalāni pādehi paharantā vicaranti, tesam dasamabhāgato paṭṭhāya yāva upadḍhaphalabhāgena phātikammaṃ kātābbam. Addhā phātikammalobhena āharitvā dassenti, puna subhikkhe jāte kappiyākārakesu āgantvā sākāhāparivāradāni katvā rukkhe rakkhantesu sāmaṇerānaṃ phātikammaṃ na kātābbam, bhājetvā paribhuñjitābbam.

“Vihāre phalāphalam atthi”ti sāmantaḡamehi manussā gilānānaṃ vā gabbhinānaṃ vā atthāya āgantvā “ekaṃ nālikeram detha, ambam detha, labujam dethā”ti yācanti, dātābbam, na dātābbanti”Dātābbam. Adīyamāne hi te domanassikā honti. Dentena pana saṅgham sannipāpetvā yāvatiyaṃ sāvetaṃ apalokanakammaṃ katvāva dātābbam, katikavattam vā katvā thapetābbam, evañca pana kātābbam. Byattena bhikkhunā saṅghassa anumatiyā sāvetaṃ –

“Sāmantaḡamehi manussā āgantvā gilānādīnaṃ atthāya phalāphalam yācanti, dve nālikerāni dve tālaphalāni dve panasāni pañca ambāni pañca kadaliphalāni ganhantānaṃ anivāraṇam, asukarukkato ca asukarukkato ca phalam ganhantānaṃ anivāraṇam rucceṭṭi bhikkhusaṅghassa”ti –

Tikkhattum vattābbam. Tato paṭṭhāya gilānādīnaṃ nāmaṃ gahetvā yācanti “ganhathā”ti na vattābbā, vattam pana ācikkhitābbam “nālikerādīni iminā nāma paricchidena ganhantānaṃ asukarukkato ca asukarukkato ca phalam ganhantānaṃ anivāraṇam kata”nti. Anuvicāritvā pana “ayam madhuraphalo ambo, ito ganhathā”tipi na vattābbā.

Phalabhājanakāle pana āgatānaṃ sammatena upadḍhabhāgo dātābbō, asammataṃ apaloketvā dātābbam. Khīnaparibbayo vā maggagamiyasatthavāho vā añño vā issaro āgantvā yācanti, apaloketvāva dātābbam, balakkāreṇa gahetvā khādanto na vāretābbō. Kuddho hi so rukkhepi chindeyya, aññampi anattam kareyya. Puggalikaparivenaṃ āgantvā gilānassa nāmena yācanto “amhehi chāyādīnaṃ atthāya ropitam, sace atthi, tumhe janāthā”ti vattābbō. Yadi pana phalabharitāva rukkā honti, kaṇṭake bandhitvā phalavāreṇa ganhanti, apaccāsīsentena hutvā dātābbam, balakkāreṇa ganhanto na vāretābbō. Pubbe vuttamevettha kāraṇam.

Saṅghassa phalārāmo hoti, paṭijagganaṃ na labhati. Sace tam koci vattasīseṇa jaggati, saṅghasseva hoti. Athāpi kassaci paṭibalassa bhikkhuno “imam sappurisa jaggitvā dehi”ti saṅgho bhāram karoti, so ce vattasīseṇa jaggati, evampi saṅghasseva hoti. Phātikammaṃ paccāsīsentassa pana tatiyabhāgena vā upadḍhabhāgena vā phātikammaṃ kātābbam. “Bhāriyam kamma”nti vatvā ettakena anicchanto pana “sabbam taveva santakam katvā mūlabhāgam dasamabhāgamattam datvā jaggāhi”tipi vattābbō, garubhaṇḍattā pana na mūlacchejivasena dātābbam. So mūlabhāgam datvā khādanto akatāvāsam vā katvā katāvāsam vā jaggitvā nissitakānaṃ āramam niyyāṭṭeti, tehipi mūlabhāgo dātābbō.

Yadā pana bhikkhū sayam jaggitum pahonti, atha tesam jaggitum na dātābbam, jaggitakāle pana na vāretābbā, jagganakāleyeva vāretābbā. “Bahu tumhehi khāyitam, idāni mā jaggitthā, bhikkhusaṅghoyeva jaggissati”ti vattābbam. Sace pana neva vattasīseṇa jagganto atthi, na phātikammaṃ, na saṅgho jaggitum pahoti, eko anāpucchitvāva jaggitvā phātikammaṃ vadḍhetvā paccāsīsati, apalokanakammaṃ phātikammaṃ vadḍhetvāva dātābbam. Iti imam sabbampi kammalakkhaṇameva hoti. Apalokanakammaṃ imāni pañca thānāni gacchati.

256. **Nattikammaṭṭhānabhede** pana (pari. aṭṭha. 495-496) –

“Suṇātu me, bhante, saṅgho, itthannāmo itthannāmassa āyasmato upasampadāpekkho, anusiṭṭho so mayā, yadi saṅghassa pattakallaṃ, itthannāmo āgaccheyya, ‘āgacchāmi’ti vattābo”ti –

Evaṃ upasampadāpekkhassa osāraṇā **osāraṇā** nāma.

“Suṇantu me āyasmantā, ayam itthannāmo bhikkhu dhammakathiko, imassa neva suttaṃ āgacchati, no suttaṃ vibhaṅgo, so attham asallakkhetvā byañjanacchāyāya attham paṭibhāti, yadāyasmantānaṃ pattakallaṃ, itthannāmaṃ bhikkhum vuṭṭhāpetvā avasesā imam adhikaraṇam vūpasameyyāmi”ti –

Evaṃ ubbhāhikavinicchaye dhammakathikassa bhikkhuno nissāraṇā **nissāraṇā** nāma.

“Suṇātu me, bhante, saṅho, ajjuposatho pannaraso, yadi saṅghassa pattakallaṃ, saṅho uposathaṃ kareyyā”ti –

Evam uposathakammavasena ṭhapitā ñatti **uposatho** nāma.

“Suṇātu me, bhante, saṅho, ajja pavāraṇā pannarasī, yadi saṅghassa pattakallaṃ, saṅho pavāreyyā”ti –

Evam pavāraṇakammavasena ṭhapitā ñatti **pavāraṇā** nāma.

“Suṇātu me, bhante, saṅho, itthannāmo itthannāmassa āyasmato upasampadāpekkho, yadi saṅghassa pattakallaṃ, ahaṃ itthannāmaṃ anusāseyya”nti, “yadi saṅghassa pattakallaṃ, itthannāmo itthannāmaṃ anusāseyyā”ti, “yadi saṅghassa pattakallaṃ, ahaṃ itthannāmaṃ antarāyike dhamme puccheyya”nti, “yadi saṅghassa pattakallaṃ, itthannāmo itthannāmaṃ antarāyike dhamme puccheyyā”ti, “yadi saṅghassa pattakallaṃ, ahaṃ itthannāmaṃ vinayaṃ puccheyya”nti, “yadi saṅghassa pattakallaṃ, itthannāmo itthannāmaṃ vinayaṃ puccheyyā”ti, “yadi saṅghassa pattakallaṃ, ahaṃ itthannāmena vinayaṃ puṭṭho vissajjeyyā”nti, “yadi saṅghassa pattakallaṃ, itthannāmo itthannāmena vinayaṃ puṭṭho vissajjeyyā”ti –

Evam attānaṃ vā paraṃ vā sammannitum ṭhapitā ñatti **sammuti** nāma.

“Suṇātu me, bhante, saṅho, idaṃ cīvaraṃ itthannāmassa bhikkhuno nissaggiyaṃ saṅghassa nissatṭhaṃ, yadi saṅghassa pattakallaṃ, saṅho imaṃ cīvaraṃ itthannāmassa bhikkhuno dadeyyā”ti, “yadāyasmantānaṃ pattakallaṃ, āyasmantā imaṃ cīvaraṃ itthannāmassa bhikkhuno dadeyyu”nti –

Evam nissatṭhacīvarapattādīnaṃ dānaṃ **dānaṃ** nāma.

“Suṇātu me, bhante, saṅho, ayaṃ itthannāmo bhikkhu āpattiṃ sarati vivarati uttāniṃ karoti deseti, yadi saṅghassa pattakallaṃ, ahaṃ itthannāmassa bhikkhuno āpattiṃ paṭigganheyya”nti, “yadāyasmantānaṃ pattakallaṃ, ahaṃ itthannāmassa bhikkhuno āpattiṃ paṭigganheyya”nti, tena vattabbo “passasi”ti. Āma, passāmiti. “Āyatim samvareyyāsī”ti –

Evam āpattiṃpaṭiggaho **paṭiggaho** nāma.

“Suṇantu me āyasmantā āvāsikā, yadāyasmantānaṃ pattakallaṃ, idāni uposathaṃ kareyyāma, pātimokkhaṃ uddiseyyāma, āgame kāle pavāreyyāma”ti.

Te ce, bhikkhave, bhikkhū bhaṇḍanakāraḥ kālahakāraḥ vivādakāraḥ bhassakāraḥ saṅhe adhikaraṇakāraḥ taṃ kālaṃ anuvaseyyum, āvāsikena bhikkhunā byattena paṭibalena āvāsikā bhikkhū ṇāpetabba –

“Suṇantu me āyasmantā āvāsikā, yadāyasmantānaṃ pattakallaṃ, idāni uposathaṃ kareyyāma, pātimokkhaṃ uddiseyyāma, āgame junhe pavāreyyāma”ti –

Evam katā pavāraṇāpaccukkaḍḍhanā **paccukkaḍḍhanā** nāma.

Sabbeveha ekajjhaṃ sannipatitabbam, sannipatitvā byattena bhikkhunā paṭibalena saṅho ṇāpetabbo –

“Suṇātu me, bhante, saṅho, amhākaṃ bhaṇḍanaḥjātānaṃ kalahajātānaṃ vivādāpanānaṃ viharataṃ bahum assāmaṇakaṃ ajjhācīnaṃ bhāsitaṃparikkantaṃ, sace mayaṃ imāhi āpattiṃ aññamaññaṃ kāressāma, siyāpi taṃ adhikaraṇaṃ kakkhalattāya vālattāya bhedāya samvatteyya, yadi saṅghassa pattakallaṃ, saṅho imaṃ adhikaraṇaṃ tinavattāhāraṇena vūpasameyya ṭhapetvā thullavajjaṃ ṭhapetvā ghippaṭisaṃyutta”nti –

Evam tinavattāhāraṇasamathena katvā sabbapaṭhamā sabbasaṅgāhikañatti **kammalakkhaṇaṃ** nāma.

Tathā tato parā ekekasmim pakkhe ekekaṃ katvā dve ñattiyo. Iti yathāvuttappabhedam osāraṇaṃ nissāraṇaṃ...pe... kammalakkhaṇaññeva navamanti ñattikammaṃ imāni nava ṭhānāni gacchati.

257. Ñattidutiyaḥkammaṭṭhānabhede (pari. aṭṭha. 495-496) pana vaḍḍhassa licchavino pattanikkujanavasena khandhake vuttā **nissāraṇā**, tasveva pattukkujanavasena khandhake vuttā **osāraṇā** ca veditabbā. Vuttañhetam (cūlava. 265-266) –

“Aṭṭhahi, bhikkhave, aṅgehi samannāgatassa upāsakassa patto nikkujjitabbo. Bhikkhūnaṃ alābhāya parisakkati, bhikkhūnaṃ anattāya parisakkati, bhikkhūnaṃ avāsāya parisakkati, bhikkhū akkosati paribhāsati, bhikkhū bhikkhūhi bhedeti, buddhassa avaṇṇaṃ bhāsati, dhammassa avaṇṇaṃ bhāsati, saṅghassa avaṇṇaṃ bhāsati. Anujānāmi, bhikkhave, imehi aṭṭhahi aṅgehi samannāgatassa upāsakassa pattaṃ nikkujjitum.

Evañca pana bhikkhave nikkujjitabbo. Byattena bhikkhunā paṭibalena saṅho ṇāpetabbo –

“Suṇātu me, bhante, saṅho, vaḍḍho licchavī āyasmantaṃ dabbam mallaputtaṃ amūlikāya sīlavipattiyā anuddhamseti, yadi saṅghassa pattakallaṃ, saṅho vaḍḍhassa licchavissa pattaṃ nikkujjeyya, asambhogam saṅghena kareyya, esā ñatti.

“Suṇātu me, bhante, saṅho, vaḍḍho licchavī āyasmantaṃ dabbam mallaputtaṃ amūlikāya sīlavipattiyā anuddhamseti, saṅho vaḍḍhassa licchavissa pattaṃ nikkujjati, asambhogam saṅghena karoti, yassāyasmato khamati vaḍḍhassa licchavissa pattassa nikkujanā asambhogam saṅghena karaṇam, so tuṇhassa. Yassa nakkhamati, so bhāseyya.

“Nikkujjito saṅghena vaḍḍhassa licchavissa patto asambhogo saṅghena, khamati saṅghassa, tasmā tunhī, evametaṃ dhārayāmi”ti.

Aṭṭhahi, bhikkhave, aṅgehi samannāgatassa upāsakassa patto ukkujjitabbo. Na bhikkhūnaṃ alābhāya parisakkati, na bhikkhūnaṃ anattāya parisakkati...pe... na saṅghassa avaṇṇaṃ bhāsati. Anujānāmi, bhikkhave, imehi aṭṭhahi aṅgehi samannāgatassa upāsakassa pattaṃ ukkujjitum.

Evañca pana, bhikkhave, ukkujjitabbo. Tena, bhikkhave, vaḍḍhena licchavinā saṅgham upasaṅkamtivā ekamsaṃ uttarāsaṅgam karitvā bhikkhūnaṃ pāde vanditvā ukkuṭikaṃ nisīditvā añjalim paggahetvā evamassa vacaṇīyo –

“Saṅghena me, bhante, patto nikkujjito, asambhogomi saṅghena, sohaṃ, bhante, sammā vattāmi, lomaṃ pātemi, netthāraṃ vattāmi, saṅgham pattukkujanam yācāmi”ti.

Dutiyaṃpi yācitabbo. Tatiyaṃpi yācitabbo.

Byattena bhikkhunā paṭibalena saṅho ṇāpetabbo –

“Suṇātu me, bhante, saṅho, saṅghena vaḍḍhassa licchavissa patto nikkujjito, asambhogo saṅghena, so sammā vattati, lomaṃ pāteti, netthāraṃ vattati, saṅgham pattukkujanam yācati, yadi saṅghassa pattakallaṃ, saṅho vaḍḍhassa licchavissa pattaṃ ukkujjeyya, sambhogam saṅghena kareyya, esā ñatti.

“Suṇātu me, bhante, saṅho, saṅghena vaḍḍhassa licchavissa patto nikkujjito, asambhogo saṅghena, so sammā vattati, lomaṃ pāteti, netthāraṃ vattati, saṅgham pattukkujanam yācati, saṅho vaḍḍhassa licchavissa pattaṃ ukkujjati, sambhogam saṅghena karoti, yassāyasmato khamati vaḍḍhassa licchavissa pattassa ukkujanā sambhogam saṅghena karaṇam, so tuṇhassa. Yassa nakkhamati, so bhāseyya.

“Ukkujjito saṅghena vaḍḍhassa licchavissa patto sambhogo saṅghena, khamati saṅghassa, tasmā tuṅhī, evametam dhārayamī”ti.

Ettha (cūlava. aṭṭha. 265) ca aṭṭhasu aṅgesu ekakenapi aṅgena samannāgatassa pattanikkujjanakammaṃ kāmum vaṭṭati, antosīmāya vā nissīmāya gantvā nadādāsu vā nikkujjītum vaṭṭatiyeva. Evaṃ nikkujjīte pana patte tassa gehe koci deyyadhammo na gaheṭṭabbo, “asukassa gehe bhikkham mā gaṇhitthā”ti aññāvihāresupi pesetabbam. Ukkujjanakāle pana yāvatiyaṃ yācāpetvā hatthapāsāṃ vijahāpetvā ñattidutiyaṃ kammaṃ ukkujjitabbo.

Sīmāsammuti, ticivarena avippavāsasammuti, santhasammuti, bhattuddesakenāsanagāhāpakabhaṇḍāgāriyaṃ cīvarapatiggaḥakacīvarabhājakayā gubhājakakajjhābhājakaphalabhājakappaṃ mattakavissajjakasātiyaggāhāpakapattaggāhāpakāññā etāsaṃ sammūtināṃ vasena **sammūti** veditabbā. Kathinacīvaradānamatacīvaradānavasena **dānaṃ** veditabbam. Kathinuddhārasena **uddhāro** veditabbam. Kuṭivattuvihāravattuhadesanāvasena **desanā** veditabbā. Yā pana tiṇavattuhārasamathe sabbasaṅgāhikaññātiṇca ekekasmim pakkhe ekekaññātiṇcāti tisso ñattiyō thapetvā puna ekekasmim pakkhe ekekaṭi dve ñattidutiyaṃ kammavācā vuttā, tāsāṃ vasena **kammalakkhaṇaṃ** veditabbam. Iti ñattidutiyaṃ kammaṃ imāni satta thānāni gacchati.

258. Ñatticatutthakammaṭṭhānabhede pana tajjanīyakkammādināṃ sattannaṃ kammānaṃ vasena **nissāraṇā**, tesameva ca kammānaṃ paṭipassambhanavasena **osāraṇā** veditabbā. Bhikkhunovādakasammūtivasena **sammūti** veditabbā. Parivāsādānamānattadānavasena **dānaṃ** veditabbam. Mūlāyapaṭikkassanakkammavasena **niggaho** veditabbam. Ukkhittānūvattikā, aṭṭha yāvatiyāyā, ariṭṭho, caṇḍakālī ca imete yāvatiyāyā imāsaṃ ekādasannaṃ samanubhāsānaṃ vasena **samanubhāsānaṃ** veditabbā. Upasampadakkammaabhānakammavasena **kammalakkhaṇaṃ** veditabbam. Iti ñatticatutthakammaṃ imāni satta thānāni gacchati. Evaṃ kammāni ca kammavipatti ca tesāṃ kammānaṃ kārakasaṅghapariṇchedo ca vipattivirahitānaṃ kammānaṃ thānabhedagamaṇca veditabbam.

Iti pālimuttakavinayavinicchayaṅgahe

Kammākammanicchayakathā samattā.

Pakiṇṇakakaṇḍamātikā

Gaṇabhojaṃ paramparaṃ, nāpucchā paṃsukūlakam;
Acchinnam patibhānaṇca, vippakatauddisaṇam.

Tivassantaṃ dighāsanaṃ, gilānupaṭṭhavaṇṇanaṃ;
Attapātamanavekkham, silāpavijjhalimpanaṃ.

Micchādīṭṭhigopadānaṃ, dharmikārakkhuccārādi;
Nhānaghaṃsaṃ paṇḍakādi, dīghakesādyādāsādi.

Naccādaṅgachedaniddhi, patto sabbapaṃsukūlam;
Parissāvaṇam naggo ca, pupphagandhaāsittakam.

Maḷorikekabhājanaṃ, celapati pādagaṃsī;
Bījanī chattanakhādi, kāyabandhanivāsanaṃ.

Kājaharaṃ dantakaṭṭham, rukkhāroho chandārope;
Lokāyataṃ khipitako, lasuṇaṃ nakkamittabam.

Avandiyo tūlabhisi, bimbohānāsandādi;
Uccāsanaṃ mahāsanaṃ, cīvaraadhāmmokāso.

Saddhādeyyaṃ santuttaraṃ, nikkhepo sathakammādi;
Nahāpito dasabhāgo, pātheyyaṃ mahāpadeso;
Ānisamsoti mātikā.

34. Pakiṇṇakavinicchayakathā

1. Idāni pakiṇṇakakathā ca veditabbā. “Gaṇabhojane aññatra samayā pācittiya”nti (pāci. 217) vuttam **gaṇabhojanaṃ** (pāci. aṭṭha. 217-218) dvīhi ākārehi pasavati viññattito vā nimantanato vā. Kathaṃ **viññattito pasavati**? Cattāro bhikkhū ekato thitā vā nisinnā vā upāsakaṃ disvā “amhākaṃ catunnampi bhattam dehi”ti vā viññāpeyyum, pātekkam vā passivā “mayham dehi, mayham dehi”ti evam ekato vā nānāto vā viññāpetvā ekato vā gacchantu nānāto vā, bhattam gahetvāpi ekato vā bhujjantu nānāto vā. Sace ekato gaṇhanti, gaṇabhojanaṃ hoti, sabbesaṃ āpatti. Paṭiggaṇameva hettha pamāṇam. Evaṃ viññattito pasavati.

Kathaṃ **nimantanato pasavati**? Cattāro bhikkhū upasānkamitvā “tumhe, bhante, odanena nimantemi, odanaṃ me gaṇhatha ākaṇkatha oloketha adhvāsetha paṭimānethā”ti evam yena kenaci vevacana vā bhāsantarena vā pañcannaṃ bhojanānaṃ nāmaṃ gahetvā nimanteti. Evaṃ ekato nimantitā paricchinnakālavasena ajjatanāya vā svātanāya vā ekato gacchanti, ekato gaṇhanti, ekato bhujjanti, gaṇabhojanaṃ hoti, sabbesaṃ āpatti. Ekato nimantitā ekato vā nānāto vā gacchanti, ekato gaṇhanti, ekato vā nānāto vā bhujjanti, āpattiyeva. Ekato nimantitā ekato vā nānāto vā gacchanti, nānāto gaṇhanti, ekato vā nānāto vā bhujjanti, anāpatti. Cattāri parivenāni vā vihāre vā gantvā nānāto nimantitā, ekaṭṭhāne ṭhitesuyeva vā eko puttana eko pitarāti evampi nānāto nimantitā ekato vā nānāto vā gacchantu, ekato vā nānāto vā bhujjantu, sace ekato gaṇhanti, gaṇabhojanaṃ hoti, sabbesaṃ āpatti. Evaṃ tāva nimantanato pasavati.

Tasmā sace koci saṅghabhattam kattukāmena nimantanathāya pesito vihāraṃ āgamma “bhante, sve amhākaṃ ghare bhikkham gaṇhathā”ti avatvā “bhattam gaṇhathā”ti vā “saṅghabhattam gaṇhathā”ti vā “saṅgho bhattam gaṇhatū”ti vā vadati, bhattuddesakena paṇḍitena bhavitabbam. Nimantanikā gaṇabhojanato, piṇḍapātikā ca dhutangabhedato mocetabbā. Kathaṃ? Evaṃ tāva vattabbam “sve na sakkā upāsakā”ti. Punadvase, bhanteti. Punadvasepi na sakkāti. Evaṃ yāva aḍḍhamāsaṃpi haritvā puna vattabbo “kiṃ tvam avacā”ti. Sace punapi “saṅghabhattam gaṇhathā”ti vadati, tato “imaṃ tāva upāsaka puppham kappiyam karohi, imaṃ tiṇa”nti evam vikkhepaṃ katvā puna “tvam kiṃ kathayithā”ti pucchitabbo. Sace punapi tatheva vadati, “āvuso, tvam piṇḍapātiṇce vā mahallakatthere vā na lacchasi, sāmaṇere lacchasi”ti vattabbo. “Nanu, bhante, asukasmim asukasmimāca gāme bhadante bhojesum, aham kasmā na labhāmī”ti ca vutte te nimantitum jānanti, tvam na jānāsīti. Te kathaṃ nimantesum, bhanteti? Te evamāhamsu “amhākaṃ, bhante, bhikkham gaṇhathā”ti. Sace sopi tatheva vadati, vaṭṭati.

Atha punapi “bhattam gaṇhathā”ti vadati, “na dāni tvam, āvuso, bahū bhikkhū lacchasi, tayo eva, āvuso, lacchasi”ti vattabbo. “Nanu, bhante, amukasmimāca amukasmimāca gāme sakalam bhikkhusaṅghaṃ bhojesum, aham kasmā na labhāmī”ti. “Tvam nimantitum na jānāsīti. Te kathaṃ nimantesum, bhanteti? Te evamāhamsu “amhākaṃ, bhante, bhikkham gaṇhathā”ti. Sace sopi tatheva “bhikkham gaṇhathā”ti vadati, vaṭṭati. Atha punapi “bhattamevā”ti vadati, tato vattabbo – “gaccha tvam, natthamhākaṃ tava bhattenattho, nibaddhagocaro esa amhākaṃ, mayamettha piṇḍāya carissāmā”ti. Tam “caratha, bhante”ti vatvā āgataṃ pucchanti “kiṃ bho laddhā bhikkhū”ti? Kiṃ etena, bahu ettha vattabbam, therā “sve piṇḍāya carissāmā”ti āhamsu, mā dāni tumhe pamajjithāti. Dutiyaḍvase cetiyavattam katvā thitabhikkhū saṅghattherena vattabbā “āvuso, dhuragāme saṅghabhattam, apaṇḍitamanusso pana agamāsi, gacchāma, dhuragāme piṇḍāya carissāmā”ti. Bhikkhūhi therassa vacanaṃ kātabbam, na dubbacehi bhavitabbam, gāmadvāre aṭṭhatvāya piṇḍāya caritabbam, tesu pattāni gahetvā nisidāpetvā bhoyentesu bhujjittabbam.

Sace āsanāsālāya bhattam thapetvā rathikāsu āhiṇḍantā āroceti “āsanāsālāyaṃ, bhante, bhattam gaṇhathā”ti, na vaṭṭati. Atha pana “bhattam ādāya tattha tattha gantvā bhattam gaṇhathā”ti vadanti, paṭikacceva vā vihāraṃ atiharitvā patirūpe thāne thapetvā āgatāgatānaṃ denti, ayaṃ abhihaṭṭabhikkhā nāma vaṭṭati. Sace pana bhattasālāya dānaṃ sajjetvā tam tam parivenaṃ pahinanti “bhattasālāya bhattam gaṇhathā”ti, vaṭṭati. Ye pana manussā piṇḍacārike bhikkhū disvā āsanāsālāya sammajjitvā tattha nisidāpetvā bhoyenti, na te paṭikkhipitabbā. Ye pana gāme bhikkham alabhivā gāmato nikkhamante bhikkhū disvā “bhante, bhattam gaṇhathā”ti vadanti, te paṭikkhipitabbā, na nivattitabbam. Sace “nivattatha, bhante, bhattam gaṇhathā”ti vadanti, “nivattathā”ti vuttapade nivattitum vaṭṭati. “Nivattatha, bhante, ghare bhattam katam, gāme

bhattam kata`nti vadanti, gehe ca gāme ca bhattam nāma yassa kassaci hoti, nivattitum vaṭṭati. “Nivattatha bhattam gaṇhathā”ti sambandham katvā vadanti, nivattitum na vaṭṭati. Āsanasālāto piṇḍāya caritum nikkhamante disvā “nisīdatha, bhante, bhattam gaṇhathā”ti vuttepi eseve nayo.

“Aññatra samayā”ti vacanato gilānasamayo cīvaradānasamayo cīvarakārasamayo addhānagamānasamayo nāvābhiruhasamayo mahāsamayo samanabhattasamayoti etesu sattasu samayesu aññatarasmim anāpatti. Tasmā yathā mahācammassa parato mamsam dissati, evam antamaso pādāpi phālītā honti, vālikāya vā sakkharāya vā paḥaṭamatte dukkham uppādentī, na sakkā ca hoti antogāme piṇḍāya caritum, idise gelaññe **gilānasamayoti** bhuñjitabbam, na lesakappiyam kātābham.

Cīvaradānasamayo nāma anatthate kathine vassānassa pacchimo māso, atthate kathine pañcāmāsā. Etthantare “cīvaradānasamayo”ti bhuñjitabbam. Cīvare kariyamāne **cīvarakārasamayoti** bhuñjitabbam. Yādā hi sātakañca suttañca labhivā cīvaram karonti, ayam cīvarakārasamayo nāma, visum cīvarakārasamayo nāma natthi, tasmā yo tattha cīvare kattabbam yam kiñci kammaṃ karoti, **mahāpaccariyañhi** “antamaso sūcivedhako”tipi vuttam. Tena “cīvarakārasamayo”ti bhuñjitabbam. **Kurundiyaṃ** pana viṭṭhārenea vuttam “yo cīvaram vicāreti chindati, moghasuttakam ṭhāpeti, āgantukapattam ṭhāpeti, paccāgatam sibbeti, āgantukapattam bandhati, anuvātam chindati ghaṭeti āropeti, tattha paccāgatam sibbeti, suttam karoti valeti, pipphalikaṃ niseti, parivattanam karoti, sabbopi cīvaram karotiyevāti vuccati. Yo pana samīpe nisinnō jātakam vā dhammapadam vā katheti, ayam na cīvarakārako, etam ṭhāpetvā sesānam gaṇabhojane anāpatti”ti.

Addhānagamānasamaye antamaso addhāyojanam gantukāmenapī “addhāyojanam gacchissām”ti bhuñjitabbam, gacchantena bhuñjitabbam, gatena ekadivasam bhuñjitabbam.

Nāvābhiruhasamaye “nāvam abhiruhsām”ti bhuñjitabbam, ārulhena icchitāṭṭhānam gantvāpi yāva na orohati, tāva bhuñjitabbam, orulhena ekadivasam bhuñjitabbam.

Mahāsamayo nāma yattha dve tayo bhikkhū piṇḍāya caritvā yāpentī, antamaso catutthepi āgate na yāpentī, ayam mahāsamayo. Yattha pana satam vā sahasam vā sannipatanti, tattha vattabbameva natthi, tasmā tādisse kāle “mahāsamayo”ti adhiṭṭhāhitvā bhuñjitabbam.

Samaṇabhattasamayo nāma yo koci paribbājakasamāpanno bhattam karoti, ayam samaṇabhattasamayo. Tasmā sahadhammikesu vā titthiyesu vā aññatarena yena kenaci kate bhante “samaṇabhattasamayo”ti bhuñjitabbam. “Anāpatti samaye, dve tayo ekato bhuñjanti, piṇḍāya caritvā ekato sannipatitvā bhuñjanti, niccabhattam, salākabhattam, pakkhikam, uposathikam, pañpadikam, pañca bhojanāni ṭhāpetvā sabbattha anāpatti”ti (pāci. 220) vacanato yepi akappiyanimantanam sādiyitvā dve vā tayo vā ekato gahetvā bhuñjanti, tesampi anāpatti.

Tattha nimantitacatuttham piṇḍapātikacatuttham anupasampannacatuttham pattacatuttham gilānacatutthanti pañcannam catutthānam vasena vinicchayo veditabbo. Katham? Idhekacco cattāro bhikkhū “bhattam gaṇhathā”ti nimanteti. Tesu tayo gatā, eko na gato. Upāsako “eko, bhante, thero kuhi”nti pucchati. Nāgato upāsakāti. So aññam tamkhaṇappattam kañci “ehi, bhante”ti gharam pavesetvā catunnampi bhattam deti, sabbesam anāpatti. Kasmā? Gaṇapūrakasa nimantitattā. Tayo eva hi tattha nimantitā gaṇhimsu, tehi gaṇo na pūriti, gaṇapūrako ca animantito, tena gaṇo bhijjati. Etam **animantitacatuttham**.

Piṇḍapātikacatutthe nimantanakāle eko piṇḍapātikō hoti, so nādhivāseti, gamanavelāyam pana “ehi bhante”ti vutte anadhivāsittā ānāgacchantampi “etha bhikkham lacchathā”ti gahetvā gacchanti, so tam gaṇam bhindati, tasmā sabbesam anāpatti.

Anupasampannacatutthe sāmaṇerena saddhim nimantitā honti, sopi gaṇam bhindati.

Pattacatutthe eko sayam āgantvā pattam peseti, evampi gaṇo bhijjati, tasmā sabbesam anāpatti.

Gilānacatutthe gilānena saddhim nimantitā honti, tattha gilānasseva anāpatti, itaresam pana gaṇapūrako hoti. Na hi gilānena gaṇo bhijjati, tasmā tesam āpatti. **Mahāpaccariyaṃ** pana avisesena vuttam “samayaladdhako sayameva muccati, sesānam gaṇapūrakattā āpattikaro hoti”ti. Tasmā cīvaradānasamayaladdhakādīnampi vasena catukkāni veditabbāni.

Sace pana adhivāsetvā gatesupi catūsū janesu eko paṇḍito bhikkhu “aham tumhākam gaṇam bhindissāmī, nimantanam sādiyathā”ti vatvā yāgukhajjākāvāsāne bhattathāya pattam gaṇhantānam adatvā “ime tāva bhikkhū bhojetvā vissajjetha, aham pacchā anumodanam katvā gamissāmī”ti nisinnō, tesu bhutvā gatesu “detha, bhante, patta”nti upāsakena pattam gahetvā bhante dinne bhuñjitvā anumodanam katvā gacchati, sabbesam anāpatti. Pañcannañhi bhojanānamyeva vasena gaṇabhojane visāṅketam natthi, odanena nimantetvā kummāsam gaṇhantāpi āpajjanti, tāni ca tehi ekato na gahitāni, yāgūādīhi pana visāṅketam hoti, tāni tehi ekato gahitānti evam eko paṇḍito aññesampi anāpattim karoti. **Niccabhattanti** dhuvabhattam vuccati, “niccabhattam gaṇhathā”ti vadanti, bahūnam ekato gahetum vaṭṭati. **Salākabhattā**disupi eseve nayo.

2. “Paramparabhojane aññatra samayā pācittiya”nti (pāci. 222-223, 225) vuttam **paramparabhojanam** pana nimantanatoyeva pasavati. Yo hi “pañcannam bhojanānam aññatarena bhojanena bhattam gaṇhathā”tiādinā nimantito tam ṭhāpetvā aññam pañcannam bhojanānam aññatarabhojanam bhuñjati, tassetam bhojanam “paramparabhojana”nti vuccati. Evam bhuñjantassa ṭhāpetvā gilānasamayam cīvaradānasamayam cīvarakārasamayañca aññasmim samaye pācittiyam vuttam, tasmā nimantanapaṭipātiyāva bhuñjitabbam, na uppaṭipātiyā.

“Anujānāmi, bhikkhave, vikappetvā paramparabhojanam bhuñjitu”nti (pāci. 226) vacanato paṭhamanimantanam aññassa vikappetvāpi paribhuñjitum vaṭṭati. Ayam (pāci. aṭṭha. 226 ādayo) vikappanā nāma sammukhāpi parammukhāpi vaṭṭati. Sammukhā disvā “mayham bhattapaccāsam tuyham vikappemī”ti vā “dammi”ti vā vatvā bhuñjitabbam, adisvā pañcasu sahadhammikesu yassa kassaci nāmam gahetvā “mayham bhattapaccāsam ithannāmassa vikappemī”ti vā “dammi”ti vā vatvā bhuñjitabbam. Dve tīni nimantanāni pana ekasmim patte pakkhipitvā missetvā ekam katvā bhuñjitum vaṭṭati. “Anāpatti dve tayo nimantane ekato bhuñjati”ti (pāci. 229) hi vuttam. Sace dve tīni kulāni nimantetvā ekasmim ṭhāne nisīdāpetvā ito cito ca āharitvā bhattam ākiranti, sūpabyañjanam ākiranti, ekamissakam hoti, etthāpi anāpatti.

Sace pana mūlanimantanam heṭṭhā hoti, pacchimam pacchimam upari, tam uparito paṭṭhāya bhuñjantassa āpatti, hattham pana anto pavesetvā paṭhamanimantanato ekampi kabaḷam uddharitvā bhuttakālato paṭṭhāya yathā tathā vā bhuñjantassa anāpatti. “Sacepi tattha khīram vā rasam vā ākiranti, yena aijhottham bhattam ekarasam hoti, koṭito paṭṭhāya bhuñjantassa anāpatti”ti **mahāpaccariyaṃ** vuttam. **Mahāatṭhakathāyaṃ** pana vuttam “khīrabhattam vā rasabhattam vā labhivā nisinnassa tattheva aññepi khīrabhattam vā rasabhattam vā ākiranti, khīram vā rasam vā pivato anāpatti, bhuñjantena paṭhamam laddhamamsakhaṇḍam vā bhattapiṇḍam vā mukhe pakkhipitvā koṭito paṭṭhāya bhuñjitum vaṭṭati. Sappiypāsepi eseve nayo”ti.

Mahāupāsako bhikkhum nimanteti, tassa kulam upagatassa upāsakopi tassa puttadārābhātubhaginīādayopi attano attano koṭṭhāsam āharitvā patte pakkhipanti, “upāsakena paṭhamam dinnam abhuñjitvā pacchā laddham bhuñjantassa āpatti”ti **mahāatṭhakathāyaṃ** vuttam. **Kurundatṭhakathāyaṃ** “vaṭṭati”ti vuttam. **Mahāpaccariyaṃ** “sace pāṭekkam pacanti, attano attano pakkabhattato āharitvā denti, tattha pacchā āhaṭam paṭhamam bhuñjantassa pācittiyam. Yadi pana sabbesam ekova pāko hoti, paramparabhojanam na hoti”ti vuttam. Mahāupāsako nimantetvā nisīdāpeti, añño manusso pattam gaṇhāti, na dātābham. Kim, bhante, na dethāti. Nanu upāsaka tayā nimantitamhāti. “Hotu, bhante, laddham laddham bhuñjathā”ti vadati, bhuñjitum vaṭṭati. “Aññena āharitvā bhante dinne āpucchitvāpi bhuñjitum vaṭṭati”ti **kurundiyaṃ** vuttam.

Anumodanam katvā gacchantam dhammam sotukāmā “svepi, bhante, āgaccheyyāthā”ti sabbe nimantenti, punadvise āgantvā laddham laddham bhuñjitum vaṭṭati. Kasmā? Sabbehi nimantitattā. Ekopi bhikkhu piṇḍāya caranto bhattam labhati, tamañño upāsako nimantetvā ghare nisīdāpeti, na ca tāva bhattam sampajjati, sace so bhikkhu piṇḍāya caritvā laddhabhattam bhuñjati, āpatti. Abhuñjitvā nisinne “kim, bhante, na bhuñjasī”ti vutte “tayā nimantitattā”ti vatvā “laddham laddham bhuñjatha, bhante”ti vutte bhuñjitum vaṭṭati. Sakalena gāmena ekato hutvā nimantitassa yattha katthaci bhuñjato anāpatti. Pūgepi eseve nayo. “Anāpatti sakalena gāmena nimantito tasmim gāme yattha katthaci bhuñjati, sakalena pūgena nimantito tasmim pūge yattha katthaci bhuñjati, nimantiyamāno “bhikkham gahessāmī”ti bhaṇati, niccabhatte salākabhatte pakkhike uposathike pātipadike pañca bhojanāni ṭhāpetvā sabbattha anāpatti”ti (pāci. 229) vuttam.

Tattha **nimantiyamāno bhikkham gahessāmīti bhaṇati** ettha “bhattam gaṇhā”ti nimantiyamāno “na mayham tava bhattenattho, bhikkham gaṇhissāmī”ti vadati, anāpattitī attho. Ettha pana mahāpadumatthero āha “evam vadanto imasmim sikkhāpade animantanam kām sakkoti, bhuñjanatthāya pana okāso kato hoti nava gaṇabhojanato, na cārittato muccatī”ti. Mahāsumatthero āha “yadaggena animantanam kām sakkoti, tadaggena nava gaṇabhojanam, na cārittam hoti”ti.

uddisāpentena nīcatarepi āsane nisīditum vaṭṭati.

9. “Anujānāmi, bhikkhave, tivassantarena saha nisīditu”nti (cūlava. 320) vacanato tivassantarena bhikkhunā saddhim ekāsane nisīditum vaṭṭati. **Tivassantaro** (cūlava. 320) nāma yo dvīhi vassehi mahantaro vā daharataro vā hoti, yo pana ekena vassena mahantaro vā daharataro vā, yo vā samānavasso, tattha vattabbameva natthi, ime sabbe ekasmim mañce vā piṭhe vā dve dve hutvā nisīditum labhanti. “Anujānāmi, bhikkhave, duvaggassa mañcam duvaggassa piṭha”nti (cūlava. 320) hi vuttam.

10. Yam pana tinnaṃ pahoti, taṃ samhārimaṃ vā hotu asamhārimaṃ vā, tathārūpe api phalakkhaṇḍe anupasampannenapi saddhim nisīditum vaṭṭati. “Anujānāmi, bhikkhave, yam tinnaṃ pahoti, ettakaṃ pacchimaṃ dīghāsana”nti (cūlava. 320) hi vuttam. “Anujānāmi, bhikkhave, thapetvā paṇḍakam mātugāmaṃ ubhatobyāñjanakam asamānāsanikehi saha dīghāsane nisīditu”nti (cūlava. 320) vacanato pana dīghāsane paṇḍakādīhi saha nisīditum na vaṭṭati.

11. Gilānaṃ upaṭṭhahantena “natthi vo, bhikkhave, mātā, natthi pitā, ye vo upaṭṭhaheyyum, tumhe ce, bhikkhave, aññamaññaṃ na upaṭṭhahissatha, atha ko carahi upaṭṭhahissati. Yo, bhikkhave, maṃ upaṭṭhaheyya, so gilānaṃ upaṭṭhaheyyā”ti (mahāva. 365) imaṃ bhagavato anusāsanim anussarantena sakkaccaṃ upaṭṭhātabbo.

Sace upajjhāyo hoti, upajjhāyena yāvajjivāṃ upaṭṭhātabbo, vuṭṭhānamassa āgametabbam. Sace ācariyo hoti, ācariyena yāvajjivāṃ upaṭṭhātabbo, vuṭṭhānamassa āgametabbam. Sace saddhivihāriko hoti, saddhivihārikena yāvajjivāṃ upaṭṭhātabbo, vuṭṭhānamassa āgametabbam. Sace antevāsiko hoti, antevāsikena yāvajjivāṃ upaṭṭhātabbo, vuṭṭhānamassa āgametabbam. Sace samānupajjhāyako hoti, samānupajjhāyakena yāvajjivāṃ upaṭṭhātabbo, vuṭṭhānamassa āgametabbam. Sace samānācariyako hoti, samānācariyakena yāvajjivāṃ upaṭṭhātabbo, vuṭṭhānamassa āgametabbam. Sace na hoti upajjhāyo vā ācariyo vā saddhivihāriko vā antevāsiko vā samānupajjhāyako vā samānācariyako vā, saṅghena upaṭṭhātabbo. No ce upaṭṭhaheyya, āpatti dukkaṭassā”ti (mahāva. 365) –

Vacanato yassa (mahāva. aṭṭha. 365) te upajjhāyādayo tasmim vihare natthi, āgantuko hoti ekacārikabhikkhu, saṅghassa bhāro, tasmā saṅghena upaṭṭhātabbo. No ce upaṭṭhaheyya, sakalassa saṅghassa āpatti. Vāram thapetvā jaggantesu pana yo attano vāre na jaggati, tasseva āpatti, saṅghatheropi vāro na muccati. Sace sakalo saṅgho ekassa bhāraṃ karoti, eko vā vattasampanno bhikkhu “ahameva jaggissāmi”ti jaggati, saṅgho āpattito muccati.

Gilānena pana –

“Pañcahi, bhikkhave, āngehi samannāgato gilāno dūpaṭṭho hoti. Asappāyakārī hoti, sappāye mattam na jānāti, bhesajjam paṭisevitā hoti, atthakāmassa gilānupaṭṭhākassa yathābhūtam ābādham nāvikkattā hoti ‘abhikkamantaṃ vā abhikkamatīti, paṭikkamantaṃ vā paṭikkamatīti, thitaṃ vā thito’ti, uppannānaṃ sārīrikānaṃ vedanānaṃ dukkhānaṃ tibbānaṃ kharānaṃ kaṭukānaṃ asātānaṃ amanāpānaṃ pañaharānaṃ anadhivāsakajātiko hoti”ti (mahāva. 366) –

Evam vuttāni pañca ayuttāngāni ārakā parivajjetvā –

“Pañcahi, bhikkhave, āngehi samannāgato gilāno sūpaṭṭho hoti. Sappāyakārī hoti, sappāye mattam jānāti, bhesajjam paṭisevitā hoti, atthakāmassa gilānupaṭṭhākassa yathābhūtam ābādham āvikattā hoti ‘abhikkamantaṃ vā abhikkamatīti, paṭikkamantaṃ vā paṭikkamatīti, thitaṃ vā thito’ti, uppannānaṃ sārīrikānaṃ vedanānaṃ dukkhānaṃ tibbānaṃ kharānaṃ kaṭukānaṃ asātānaṃ amanāpānaṃ pañaharānaṃ adhvivāsakajātiko hoti”ti (mahāva. 366) –

Evam vuttapañcaṅgasamannāgatena bhavitabbam.

Gilānupaṭṭhākena ca –

“Pañcahi, bhikkhave, āngehi samannāgato gilānupaṭṭhāko nālam gilānaṃ upaṭṭhātum. Na paṭibalo hoti bhesajjam saṃvidhātum, sappāyāsappāyam na jānāti, asappāyam upanāmeti, sappāyam upanāmeti, mettacitto gilānaṃ upaṭṭhāti, no mettacitto, jēgucchi hoti uccāram vā passāvam vā khelaṃ vā vāntam vā nihātum, na paṭibalo hoti gilānaṃ kālena kālam dhammiyā kathāya sandassetum samādapetum samuttejetum sampahaṃsetu”nti (mahāva. 366) –

Evam vuttāni pañca ayuttāngāni ārakā parivajjetvā –

“Pañcahi, bhikkhave, āngehi samannāgato gilānupaṭṭhāko alam gilānaṃ upaṭṭhātum. Paṭibalo hoti bhesajjam saṃvidhātum, sappāyāsappāyam jānāti, asappāyam upanāmeti, sappāyam upanāmeti, mettacitto gilānaṃ upaṭṭhāti, no āmisantaro, ajēgucchi hoti uccāram vā passāvam vā khelaṃ vā vāntam vā nihātum, paṭibalo hoti gilānaṃ kālena kālam dhammiyā kathāya sandassetum samādapetum samuttejetum sampahaṃsetu”nti (mahāva. 366) –

Evam vuttapañcaṅgasamannāgatena bhavitabbam.

12. Dhammim kathaṃ karontena (mahāva. aṭṭha. 2.180) ca “sīlavā hi tvam katakusalo, kasmā miyamāno bhāyasi, nanu sīlavato saggo nāma maraṇamattapaṭibaddhoyevā”ti evaṃ gilānassa bhikkhuno maraṇavaṇṇo na samvaṇṇetabbo. Sace hi tassa samvaṇṇanaṃ sutvā āhārupacchedādīnā upakkamena ekajavanavārāvasesepi āyusmim antaraṃ kālam karoti, imināva mārito hoti. Paṇḍitena pana bhikkhunā iminā nayena anusitthi dātabbā “sīlavato nāma anacchariyā maggalhappatti, tasmā vihārādisu āsattim akatvā buddhagataṃ dhammagataṃ saṅghagataṃ kāyagataṃ satim upaṭṭhapetvā manasikāre appamādo kātabbo”ti. Marāṇavaṇṇepi samvaṇṇite so tāya samvaṇṇanāya kañci upakkamaṃ akatvā attano dhammatāya yathāyūnā yathānusandhināva marati, tappaccayā samvaṇṇako āpattiyā na kāretabbo.

13. “Na ca, bhikkhave, attānaṃ pātetabbam, yo pāteyya, āpatti dukkaṭassā”ti (pārā. 183) vacanato gilānena (pārā. aṭṭha. 2.182-183) bhikkhunāpi yena kenaci upakkamena antamaso āhārupacchedanena attā na māretabbo. Yopi gilāno vijjamāne bhesajje ca upaṭṭhākesu ca maritukāmo āhāraṃ upacchindati, dukkaṭameva. Yassa pana mahāābādo cirānubandho, bhikkhū upaṭṭhahantā kilamanti jigucchanti, “kadā nu kho gilāno muccissāmā”ti atṭiyanti. Sace so “ayaṃ attabhāvo paṭijaggiyamanāpi na tiṭṭhati, bhikkhū ca kilamanti”ti āhāraṃ upacchindati, bhesajjam na sevati, vaṭṭati. Yo pana “ayaṃ rogo kharo, āyusañkhārā na tiṭṭhanti, ayañca me visesādhigamo hatthappatto viya dissati”ti upacchindati, vaṭṭatiyeva. Agilānassapi uppannasamvegassa “āhārapariyesanaṃ nāma papañco, kammaṭṭhānameva anuyūñjissāmi”ti kammaṭṭhānasīsenā upacchindantassa vaṭṭati. Visesādhigamaṃ byākari tvā āhāraṃ upacchindati, na vaṭṭati. Sabhāgānañhi lajjibhikkhūnaṃ kathetum vaṭṭati.

14. “Na ca, bhikkhave, appaṭivekkhitvā āsane nisīditabbam, yo nisīdeyya, āpatti dukkaṭassā”ti (pārā. 180) vacanato āsanaṃ anupaparikkhitvā na nisīditabbam. Kīdisam (pārā. aṭṭha. 2.180) pana āsanaṃ upaparikkhitabbam, kīdisam na upaparikkhitabbam? Yam suddham āsanaṃ hoti apaccatharaṇakam, yañca āgantvā thitānaṃ passatameva atthariyati, taṃ na paccavekkhitabbam, nisīditum vaṭṭati. Yampi manussā sayam hatthena akkamitvā “idha bhante nisīdathā”ti denti, tasmimpi vaṭṭati. Sacepi paṭhamameva āgantvāpi nisinnā pacchā uddham vā adho vā saṅkamanti, paṭivekkhaṇakiccam natthi. Yampi tanukena vatthena yathā talam dissati, evaṃ paṭicchannaṃ hoti, tasmimpi paṭivekkhaṇakiccam natthi. Yam pana paṭikacceva pāvāraṅkajavādīhi atthataṃ hoti, taṃ hatthena parāmasitvā sallakkhetvā nisīditabbam. **Mahāpaccariyam** pana “ghanasātakenapi atthate yasmim vali na paññāyati, taṃ na paṭivekkhitabba”nti vuttam.

15. “Na, bhikkhave, davāya silā paṭivijjhitaṃ, yo paṭivijjhēyya, āpatti dukkaṭassā”ti (pārā. 183) vacanato hasādhippāyena pāsāno na pavaṭṭetabbo. Na kevalaṅca (pārā. aṭṭha. 2.182-183) pāsāno, aññampi yam kiñci dārukhaṇḍam vā iṭṭhakhaṇḍam vā hatthena vā yantena vā paṭivijjhitaṃ na vaṭṭati. Cetiyaḍṇam atthāya pāsānādayo hasantā hasantā pavaṭṭenti khipanti ukkhipanti, “kammaṃsayo”ti vaṭṭati, aññampi idisam navakammaṃ vā karontā bhaṇḍakam vā dhovantā rukkham vā dhovanadaṇḍakam vā ukkhipitvā paṭivijjhanti, vaṭṭati, bhattavissaggakālādisu kāke vā sone vā kaṭṭham vā kathalam vā khipitvā palāpentī, vaṭṭati.

16. “Na, bhikkhave, dāyo ālīmpitabbo, yo ālīmpēyya, āpatti dukkaṭassā”ti (cūlava. 283) vacanato vane aggi na dātabbo. Sace (pārā. aṭṭha. 2.190) pana “ettantare yo koci satto maratū”ti aggim deti, pārājikānantariyathullaccayapācittiyavattūnaṃ anurūpato pārājikādīni akusalārāsī ca hoti. “Allatīnavanappatayo ḍayhatū”ti aggim dentassa pācittiyam, “dabbūpakaraṇāni vinassantū”ti aggim dentassa dukkatam. “Khiddādhippāyēnapi dukkaṭa”nti **saṅkhepaṭṭhakathāyaṃ** vuttam. “Yam kiñci allasukkham saindriyānindriyam ḍayhatū”ti aggim dentassa vatthuvassena pārājikathullaccayapācittiyadukkaṭāni veditabbāni.

Paṭaggidānaṃ pana parittakaraṇaṅca bhagavatā anuññātam, tasmā arañhe vanakammikehi vā dinnam sayam vā utṭhitaṃ aggim āgacchantam disvā “tiṇakuṭiyo mā vinassantū”ti tassa aggino paṭiaggim dātum vaṭṭati, yena saddhim āgacchanto aggi ekato hutvā nirupādāno nibbāti. “Parittampi kātum vaṭṭatī”ti tiṇakuṭikānaṃ samantā bhūmitaccanāṃ parikhāhanānaṃ vā, yathā āgato aggi upādānaṃ alabhivā nibbāti, etañca sabbaṃ utṭhiteyyeva aggismim asati anupasampanne sayampi kātum vaṭṭati.

Anuññite pana anupasampannehi kappiyavohārena kāretabbam, udakena pana nibbāpentehi appānakameva udakam āsiñcitabbam.

17. Assaddhesu (pārā. añña. 2.181) micchādīṭṭhikulesu sakkaccam pañābhojanam labhivā anupaparikkhitvā neva attanā paribhuñjitabbam, na paresam dātabbam. Visamissampi hi tāni kulāni piṇḍapātam denti. Yampi ābhidosikam bhattam vā khajjakam vā tato labhati, tampi na paribhuñjitabbam. Aphitavattumpi hi sappavacchikādhi adhisayitam chaḍḍanāyadhammam tāni kulāni denti. Gandhahalliddādimakkhitopi tato piṇḍapāto na gahetabbo. Sarīre rogaṭṭhānāni puñchitvā ṭhapitabhattampi hi tāni dātabbam maññantīti.

18. “Anāpatti, bhikkhave, gopakassa dāne”ti (pārā. 156) vuttam. Tattha (pārā. añña. 1.156) kataram gopakadānam vaṭṭati, kataram na vaṭṭati? Mahāsummatthero tāva āha “yam gopakassa paricchinditvā dinnam hoti ‘ettakam divase divase ganhā’ti, tadeva vaṭṭati, tato uttari na vaṭṭati”ti. Mahāpadummatthero pañāha “kim gopakānam pannaṃ āropetvā nimittasaññam vā katvā dinnam atthi, etesam hatthe vissatṭhakkassa ete issarā, tasmā yam denti, tam bahukampi vaṭṭati”ti. **Kurundaṭṭhakathāyampi** pana vuttam “manussānam āramam vā aññam vā phalāphalam dārakā rakkhanti, tehi dinnam vaṭṭati, āharāpetvā pana na gahetabbam. Saṅghike pana cetiyassa santake ca keniyā gahetvā rakkhantasseva dānam vaṭṭati, vetanena rakkhantassa attano bhāgamattam vaṭṭati”ti. **Mahāpaccariyam** pana “yam gihīnam āramarakkhakā bhikkhūnam denti, etampi vaṭṭati. Bhikkhusaṅghassa āramagopakā yam attano bhāyivā khanditvā denti, etam vaṭṭati. Yopi upaddhāramam vā kecideva rukkhe vā bhātim labhivā rakkhati, tassapi attano sampattarukkhatoyeva dātum vaṭṭati, keniyā gahetvā rakkhantassa pana sabbampi vaṭṭati”ti vuttam. Etam pana sabbam byañjanato nānam, atthato ekameva, tasmā adhippāyam nātvā gahetabbam.

Apicettha ayampi vinicchayo veditabbo (pārā. añña. 1.156) – yattha āvāsikā āgantukānam na denti, phalavāre ca sampatte aññesam abhāvam disvā corikāya attanāva khādanti, tattha āgantukehi ghañṭim paharivā bhājetvā paribhuñjitum vaṭṭati. Yattha pana āvāsikā rukkhe rakkhitvā phalavāre sampatte bhājetvā khādanti, catūsu paccayesu sammā upanenti, anissarā tattha āgantukā. Yepi rukkḥā cīvaratthāya niyametvā dinnā, tesupi āgantukā anissarā. Esa nayo sesapaccayattāya niyametvā dinnepi. Ye pana tattha aniyametvā āvāsikā ca te rakkhitvā gopetvā corikāya paribhuñjanti, na tesu āvāsikānam katikāya ṭhātabbam. Ye phalaparibhogatthāya dinnā, āvāsikā ca ne rakkhitvā gopetvā sammā upanenti, tesuyeva tesam katikāya ṭhātabbam. **Mahāpaccariyam** pana vuttam “catunnam paccayānam niyametvā dinnam theyyaccitena paribhuñjanto bhaṇḍam agghāpetvā kāretabbo, paribhogavasena bhājetvā paribhuñjantassa bhaṇḍadeyyam. Yam panettha senāsantatthāya niyamitam, tam paribhogavaseneva bhājetvā paribhuñjantassa thullaccayañca bhaṇḍadeyyañcā”ti.

Odissa cīvaratthāya dinnam cīvareyeva upanetabbam. Sace dubbhikkham hoti, bhikkhū piṇḍapātena kilamanti, cīvaram pana sulabbam, saṅghasutṭhutāya apalokanakammam katvā piṇḍapātepi upanetum vaṭṭati. Senāsanaena gilānapaccayena vā kilamantesu saṅghasutṭhutāya apalokanakammam katvā tadatthāyapi upanetum vaṭṭati. Odissa piṇḍapātthāya ca gilānapaccayattāya ca dinnepi eseva nayo. Odissa senāsantatthāya dinnam pana garubhaṇḍam hoti, tam rakkhitvā gopetvā tadatthameva upanetabbam. Sace pana dubbhikkham hoti, bhikkhū piṇḍapātena na yāpenti, ettha rājagoracchabhāyādīhi aññattha gacchantānam vihārā palujjanti, tālanālikarādike vināsenti, senāsanapaccayam pana nissāya yāpetum sakkā hoti, evarūpe kāle senāsanam vissajjetvāpi senāsanajaggantatthāya paribhogo bhagavatā anuññāto. Tasmā ekam vā dve vā varasenāsanāni ṭhapetvā itarāni lāmakakotiṇī piṇḍapātthāya vissajjetum vaṭṭanti, mūlavatthucchedam pana katvā na upanetabbam.

Yo pana āramo catupaccayattāya niyametvā dinnam, tattha apalokanakammam na kātabbam. Yena paccayena pana ūnam, tadattham upanetum vaṭṭati, āramo paṭijaggatabbo, vetanam datvāpi jaggāpetum vaṭṭati. Ye pana vetanam labhivā ārameyeva geham katvā vasantā rakkhanti, te ce āgatānam bhikkhūnam nālikeram vā tālapakkam vā denti, yam tesam saṅghena anuññātam hoti “divase divase ettakam nāma khādathā”ti, tadeva te dātum labhanti, tato uttari tesam dentānam gahetum na vaṭṭanti. Yo pana āramam keniyā gahetvā saṅghassa catupaccayattāya kappiyabhaṇḍameva deti, ayam bahukampi dātum labhati. Cetiyassa padīpatthāya vā khaṇḍaphullapaṭisaṅkharatthāya vā dinnāramopi jaggatabbo, vetanam datvāpi jaggāpetabbo. Vetanañca panettha cetiyasantakampi saṅghasantakampi dātum vaṭṭati. Etampi āramam vetanena danthe vasitvā rakkhantānañca keniyā gahetvā kappiyabhaṇḍāyakanāñca tatthajātakaphaladānam vuttanayeneva veditabbam.

19. Dhammikarakkham (pāci. añña. 679) yācentena aññam anāgatam vā ārabba odissa ācikkhitum na vaṭṭati. Aññāni ārabba atthi odissa ācikkhanā, atthi anodissa ācikkhanā, anāgatam ārabbhapi atthi odissa ācikkhanā, atthi anodissa ācikkhanā. Katham aññam ārabba odissa ācikkhanā hoti? Bhikkhūnam vihāre gāmadārakā vā dhuttādayo vā ye keci anācāram ācaranti, rukkham vā chindanti, phalāphalam vā haranti, parikkhāre vā acchindanti, bhikkhu vohārike upasānkamitvā “amhākam vihāre idam nāma kata”nti vadati. “Kenā”ti vutte “asukena ca asukena cā”ti ācikkhati. Evam aññam ārabba odissa ācikkhanā hoti, sā na vaṭṭati. Tañce sutvā te vohārikā tesam danḍam karonti, sabbam bhikkhussa gīvā hoti. “danḍam ganhissanti”ti adhippāyepi sati gīvāyeva hoti. Sace pana “tassa danḍam ganhathā”ti vadati, pañcamāsakamatte gahite pārājikam hoti. “Kenā”ti vutte pana “asukenāti vattum amhākam na vaṭṭati, tumheyeva jānissatha. Kevalāñhi mayam rakkham yācāma, tam no detha, avahaṭṭhañca āharāpethā”ti vattabbam. Evam anodissa ācikkhanā hoti, sā vaṭṭati. Evam vutte sacepi te vohārikā kārake gavesitvā tesam danḍam karonti, sabbasāpateyyepi gahite bhikkhuno neva gīvā, na āpatti. Parikkhāram harante disvā tesam anantakāmāyā “coro coro”ti vattumpi na vaṭṭati. Evam vuttepi hi yam tesam danḍam karonti, sabbam bhikkhuno gīvā hoti. Attano vacanakaram pana “iminā me parikkhāro gahito, tam āharāpehi, mā cassa danḍam karohi”ti vattum vaṭṭati. Dāsādāsīvāpi dinnampi atthāya aḍḍam karonti ayam akappiyaaddo nāma, na vaṭṭati.

Katham anāgatam ārabba odissa ācikkhanā hoti? Vuttanayeneva parehi anācārādīsu katesu bhikkhu vohārike evam vadati “amhākam vihāre idañcañca karonti, rakkham no detha āyatim akarañatthāyā”ti. “Kena evam kata”nti vutte ca “asukena ca asukena cā”ti ācikkhati. Evam anāgatam ārabba odissa ācikkhanā hoti, sāpi na vaṭṭati. Tesāñhi danthe kate purimanayeneva sabbam bhikkhussa gīvā, sesam purimasadisaveva. Sace vohārikā “bhikkhūnam vihāre evarūpam anācāram karontānam imam nāma danḍam karomā”ti bherim carāpetvā āñya atīṭṭhamāne pariyesitvā danḍam karonti, bhikkhuno neva gīvā, na āpatti. Vihārasīmāya rukkḥādīni chindantānam vāsipharasuādīni gahetvā pāsāñehi koṭṭenti, na vaṭṭati. Sace dhārā bhijjati, kārāpetvā dātabbā. Upadhāvitvā tesam parikkhāre ganhanti, tampi na kātabbam. Lahuparivattañhi cittaṃ, theyyacetanāya uppannāya mūlacchejjampi gaccheyya.

20. Uccāram vā passāvam vā sañkāram vā vighāsam vā tirokutte vā tirokūṭṭe vā chaḍḍetum vā chaḍḍāpetum vā na vaṭṭati. Cattāripi (pāci. añña. 826) cattūni ekapayogena chaḍḍentassa ekameva dukkatam, pātekkam chaḍḍentassa vatthugananāya dukkatāni. Anattiyampi eseva nayo. Dantakattāchaddānēpi dukkaṭameva. Oloketvā vā avalāñje vā uccārādīni chaḍḍentassa anāpatti. Yampi manussānam upabhogaparibhogam ropimam khetam hotu nālikarādīrāmo vā, tatthāpi yattha kattāci ropimaharitatthāne etāni vattūni chaḍḍetum na vaṭṭati. Chaḍḍentassa purimanayeneva āpatibhedo veditabbo. Khette vā ārame vā nisīditvā bhujjāmāno ucchūādīni vā khādāmāno gacchanto ucchīṭṭhodakacalakādīni haritatthāne chaḍḍeti, antamaso udakam pivitvā matthakacchinanālikarampi chaḍḍeti, dukkaṭam. Kasitatthāne nikkhittabījje aṅkure utṭhitepi avuṭṭhitepi dukkaṭameva. Anikkhittabījjesu pana khettaṅkādīsū vā asaṅjataropimesu khettamariyādādīsū vā chaḍḍetum vaṭṭati, manussānam kaccavarachaddānatthānēpi vaṭṭati. Manussesu sassaṃ uddharitvā gatesu chaḍḍitakhetam nāma hoti, tattha vaṭṭati. Yattha pana “lāyitampi pubbaññādi puna utṭhāhissati”ti rakkhanti, tattha na vaṭṭati.

21. “Na, bhikkhave, nahāyamānena bhikkhūnā rukkhe kāyo ugghamsetabbo, yo ugghamseyya, āpatti dukkaṭassā”ti (cūlava. 243) vacanato nahāyantena (cūlava. añña. 243 ādayo) rukkhe vā nahānatitthe nikanhitvā ṭhapitattambhe vā itṭhakasilādārukuttānam aññatarasimim kutte vā kāyo na ghamsetabbo.

“Na, bhikkhave, atṭhāne nahāyitabbam, yo nahāyeyya, āpatti dukkaṭassā”ti (cūlava. 243) vacanato atṭhānēpi nahāyitum na vaṭṭati. **Aṭṭānam** nāma rukkham phalakaṃ viya tacchētvā atṭhapadākārena rājīyo chinditvā nahānatitthe nikanhanti, tattha cuñṇāni ākirivā āññāni kāyam ghamasanti.

“Na, bhikkhave, gandhabbatthakena nahāyitabbam, yo nahāyeyya, āpatti dukkaṭassā”ti (cūlava. 243) vacanato nahānatitthe ṭhapitena dārumayahatthena cuñṇāni gahetvā manussā sarīram ghamasanti, tena nahāyitum na vaṭṭati.

“Na, bhikkhave, kuruvindakasuttīyā nahāyitabbam, yo nahāyeyya, āpatti dukkaṭassā”ti (cūlava. 243) vacanato kuruvindakasuttīyāpi nahāyitum na vaṭṭati. **Kuruvindakasuttī** nāma kuruvindakapāsānacūñṇāni lākhāya bandhitvā katagulikakalāpako vuccati, yam ubhosu antesu gahetvā sarīram ghamasanti.

“Na, bhikkhave, viggayha parikkammam kārāpetabbam, yo kārāpeyya, āpatti dukkaṭassā”ti (cūlava. 243) vacanato aññamaññam sarīrena ghamasitum na vaṭṭati.

“Na, bhikkhave, mallakena nahāyitabbam, yo nahāyeyya, āpatti dukkaṭassa. Anujānāmi, bhikkhave, gilānassa akatamallaka”nti (cūlava. 243-244) vacanato makarandañce chinditvā mallakamūlasaṅghānena katam “mallaka”nti vuccati, idam gilānassapi na vaṭṭati. **Akatamallakam** nāma dante acchinditvā katam, idam gilānassa na vaṭṭati, itṭhakakhaṇḍam pana kapālakhaṇḍam vā vaṭṭati.

“Anujānāmi, bhikkhave, ukkāsikam puthupāñika”nti (cūlava. 244) vacanato ukkāsikam puthupāñikañca vaṭṭati. **Ukkāsikam** nāma vatthavaṭṭi, tasmā nahāyantassa yassa kassaci nahānasāṭakavaṭṭiyā piṭṭhim ghamasitum vaṭṭati. **Puthupāñikanti** hatthaparikkammam vuccati, tasmā sabbesam hatthena piṭṭhiparikkammam kātum vaṭṭati.

Idam panettha nahānavattam – udakatittham gantvā yattha vā tattha vā cīvaram nikkhipitvā vegena thitakeneva na otaritabbam, sabbadisā pana oloketvā vivittabhāvam nātvā khānugumbalātādīni vavatthapetvā tikkhattum ukkāsivā avakujja thitena uttarāsāṅgacīvaram apānetvā pasāretabbam, kāyabandhanam mocetvā cīvarapitthēyeva thapetabbam. Sace udakāsāṅgikā natthi, udakante ukkuṭṭikam nisīditvā nivāsanaṃ mocetvā sace ninnatthānaṃ atthi, ātape pasāretabbam. No ce atthi, samharitvā thapetabbam. Otārentena saṅikam nābhīppamāṇamattam otarivā vīcim anuṭṭhapentena saddam akarontena nivattivā āgatadisābhīmukhena nimujjitabbam, evam cīvaram rakkhitam hoti. Ummujjantenapi saddam akarontena saṅikam ummujjitvā nahānapariyosāne udakante ukkuṭṭikena nisīditvā nivāsanaṃ parikkhipitvā utthāya suparimaṇḍalam nivāsetvā kāyabandhanam bandhitvā cīvaram pārupitvāva thātabbam.

22. “Na, bhikkhave, vallikā dhāretabbā... na pāmaṅgo dhāretabbo... na kaṅṭhasuttakam dhāretabbam... na kaṭisuttakam dhāretabbam... na ovaṭṭikam dhāretabbam... na kāyūram dhāretabbam... na hatthābharaṇam dhāretabbam... na aṅgulimuddikā dhāretabbā, yo dhāreyya, āpatti dukkaṭassā” ti (cūlava. 245) vacanato kaṇṇapilāndanādi yaṃ kiñci ābharaṇam na vaṭṭati. Tattha (cūlava. aṭṭha. 245) **vallikā**ti kaṇṇato nikkhantamuttolambakādīnam etaṃ adhivacanam. Na kevalaṅca vallikā eva, yaṃ kiñci kaṇṇapilāndanam antamaso tālapaṇṇampi na vaṭṭati. **Pāmaṅgā**ti yaṃ kiñci palambakasuttam. **Kaṅṭhasuttakā**ti yaṃ kiñci gīvūpagam ābharaṇam. **Kaṭisuttakā**ti yaṃ kiñci katipilāndanam, antamaso suttatantumattampi. **Ovaṭṭikā**ti valayaṃ. **Kāyūrādī**ni pākāṭeṇeva.

23. “Na, bhikkhave, dīghā kesā dhāretabbā, yo dhāreyya, āpatti dukkaṭassa. Anujānāmi, bhikkhave, dvemāsikam vā duvaṅgulum vā” ti (cūlava. 246) vacanato sace kesā antodvemāse dvaṅgulum pāpuṇanti, antodvemāseyyeva chinditabbā, dvaṅgulehi atikkāmetum na vaṭṭati. Sacepi na dīghā, dvemāsato ekadivāsampi atikkāmetum na labhatiyeva. Ubhayathāpi ukkaṭṭhāparicchedova vutto, tato oraṃ pana na vaṭṭanabhāvo nāma natthi.

“Na, bhikkhave, kattarikāya kesā chedāpetabbā, yo chedāpeyya, āpatti dukkaṭassa. Anujānāmi, bhikkhave, ābādhapaccayā kattarikāya kese chedāpetu” nti (cūlava. 275) vacanato ābādhāṃ vinā kattarikāya kese chedāpetum na vaṭṭati.

“Na, bhikkhave, kocchena kesā oṣaṅṭhetabbā... na phaṇakena kesā oṣaṅṭhetabbā... na hatthaphaṇakena kesā oṣaṅṭhetabbā... na sitthatelakena kesā oṣaṅṭhetabbā... na udakatelakena kesā oṣaṅṭhetabbā, yo oṣaṅṭheyya, āpatti dukkaṭassā” ti (cūlava. 246) vacanato mandanathāya kocchādīhi kesā na oṣaṅṭhetabbā, uddhalomena pana anulomanipātanattham hattham temetvā sīsam puñchitabbam, uñhābhittarajāsirānampi allahatthena puñchitum vaṭṭati.

24. “Na, bhikkhave, ādāse vā udakapatte vā mukhanimittam oloketabbam, yo olokeyya, āpatti dukkaṭassa. Anujānāmi, bhikkhave, ābādhapaccayā ādāse vā udakapatte vā mukhanimittam oloketu” nti (cūlava. 247) vacanato ābādhāṃ vinā ādāse vā udakapatte vā mukham na oloketabbam. Ettha ca kamsapattādīnīpi yesu mukhanimittam paññāyati, sabbāni ādāsasaṅkhameva gacchanti, kañjīyādīnīpi ca udakapattasaṅkhameva. Tasmā yattha kattāci oloketassa dukkaṭam. Ābādhapaccayā pana “sañchaviṃ nu kho me vaṇo, udāhu na tāvā” ti jānanattham vaṭṭati, “jiṇṇo nu khomhi, no” ti evam āyusaṅkhāram olokanatthampi vaṭṭatīti vuttam.

“Na, bhikkhave, mukham ālīmpitabbam... na mukham ummadditabbam... na mukham cuṇṇetabbam... na manosilīkāya mukham lañchetabbam... na aṅgarāgo kātabbo... na mukharāgo kātabbo... na aṅgarāgamukharāgo kātabbo, yo kareyya, āpatti dukkaṭassa. Anujānāmi, bhikkhave, ābādhapaccayā mukham ālīmpitu” nti (cūlava. 247) vacanato ābādhāṃ vinā mukhāvilīpanādi na kātabbam.

25. “Na, bhikkhave, naccam vā gītam vā vādītā vā dassanāya gantabbam, yo gaccheyya, āpatti dukkaṭassā” ti (cūlava. 248) vacanato naccādīṃ dassanāya na gantabbam. Ettha (pāci. aṭṭha. 835) ca **naccanti** naṭṭādayo vā naccantu soṇḍā vā antamaso morasāvamakkāṭādayopi, sabbametam naccameva, tasmā antamaso moranaccampi dassanāya gacchantassa dukkaṭam. Sayampi naccantassa vā naccāpentassa vā dukkaṭameva. **Gītanti** naṭṭādīnam vā gītam hotu ariyānaṃ parinibbānakāle ratanattayagunūpasāñhitam sādhuṭṭīlītagītam vā asaññātabhikkhūnaṃ dhammabhāṇakagītam vā antamaso dantagītam, “yaṃ gāyīsāma” ti pubbhāge okūjantā karontī, sabbametam gītameva, sayam gāyantassapi gāyāpentassapi dukkaṭameva.

“Pañcīme, bhikkhave, ādināvā āyatakena gītassarena dhammam gāyantassa. Attanāpi tasmīṃ sare sārājati, parepi tasmīṃ sare sārājanti, gahapatikāpi ujjhāyanti, sarakuttimpī nikāmayamānassa samādhissa bhāṅgo hoti, pacchimā janatā dīṭṭhānugatim āpajjati. Ime kho, bhikkhave, pañca ādināvā āyatakena gītassarena dhammam gāyantassa. Na, bhikkhave, āyatakena gītassarena dhammo gāyitabbo, yo gāyeyya, āpatti dukkaṭassā” ti (cūlava. 249) –

Vacanato āyatakena gītassarena dhammopi na gāyitabbo.

Āyatakō (cūlava. aṭṭha. 249) nāma **gītassaro** tam tam vattam bhinditvā akkharāni vināsetvā pavatto. Dhamme pana suttantavattam nāma atthi, jātakavattam nāma atthi, gāthāvattam nāma atthi, tam vināsetvā atidīgham kātum na vaṭṭati, caturassena vattena parimaṇḍalāni padabyañjanāni dassetabbāni. “Anujānāmi, bhikkhave, sarabhañña” nti (cūlava. 249) vacanato pana sarena dhammam bhāṇitum vaṭṭati. **Sarabhaññe** kira taraṅgavattadhotakavattagalitavattādīni dvattīmsa vattāni atthi, tesu yaṃ icchati, tam kātum labhati. Sabbesaṃ padabyañjanaṃ avināsetvā vikāram akatvā samaṇasārūppena caturassena nayena pavattanāyeva lakkhaṇam.

Vādītā nāma tantibaddhādivādānīyabhaṇḍam vādītā vā hotu kuṭabherivādītā vā antamaso udakabherivādītāpi, sabbametam na vaṭṭati. Yaṃ pana niṭṭhubhanto vā sāsānke vā thito accharikam vā phoṭeti, pañiṃ vā paharati, tattha anāpatti, sabbam antarārame thitassa passato anāpatti, passissāmīti vihāro vihāram gacchantassa āpattiyeva. Āsanāsāyāyaṃ nisīno passati, anāpatti. Passissāmīti utthahitvā gacchato āpatti, vīthiyam thatvā gīvam parivattetvā passatopi āpattiyeva. Salākabhattādīnam vā atthāya añhena vā kenaci karaṇīyena gantvā gataṭṭhāne passati vā suṇṭi vā, anāpatti. Āpadāsu tādisena upaddavena upadduto samajjattānaṃ pavīsati, evam pavīsivā passantassa suṇantassa vā anāpatti. “Cetiyyassa upahāram detha upāsakā” ti vattumpi, “tumbhākam cetiyassa upahāram karomā” ti vutte sampatichchitumpi na labhati. “Tumbhākam cetiyassa upaṭṭhānam karomā” ti vutte pana “upaṭṭhānakaraṇam nāma sundara” nti vattum vaṭṭati.

26. “Na, bhikkhave, attano aṅgajātam chetabbam, yo chindeyya, āpatti thullaccayassā” ti (cūlava. 251) vacanato aṅgajātam (cūlava. 251) chindantassa thullaccayam, aññaṃ pana kaṇṇanāsāṅgulīdāmi yaṃ kiñci chindantassa tādisam vā dukkham uppādentassa dukkaṭam. Ahikāṭadattāḍḍisu pana aññābādhapaccayā vā lohitam vā mocentassa chindantassa vā anāpatti.

27. “Na, bhikkhave, gīhīnam uttarimanussadhammam iddhipāṭihāriyam dassetabbam, yo dasseyya, āpatti dukkaṭassā” ti (cūlava. 252) vacanato gīhīnam vikubbaniddhim dassetum na vaṭṭati, adhiṭṭhānidhīhi pana appaṭṭikkhitā.

28. “Na, bhikkhave, sovaṇṇamayo patto dhāretabbo... pe... na rūpiyamayo... pe... na maṇimayo... pe... na veḷuriyamayo... pe... na phalīkamayo... pe... na kamsamayo... pe... na kācamayo... pe... na tipumayo... pe... na sīsamayo... pe... na tambalohamayo patto dhāretabbo, yo dhāreyya, āpatti dukkaṭassā” ti (cūlava. 252) vacanato suvaṇṇamayāḍḍipatto na vaṭṭati. Sacepi gīhī bhattagge suvaṇṇatāṭṭikāḍḍisu byañjanaṃ katvā upanāmenti, āmasitumpi na vaṭṭati. Phalīkamayakācamayakamsamayāni pana taṭṭikāḍḍīni bhājanāni puggalīkārībhogeneva na vaṭṭanti, saṅghīkārībhogena vā gīhivīkaṭāni vā vaṭṭanti. Tambalohamayopi pattoyyeva na vaṭṭati, gīhīlakam pana vaṭṭati. “Anujānāmi, bhikkhave, dve patte ayopattāṃ mattikāpattā” nti (cūlava. 252) dveyyeva ca pattā anuññāta.

“Na, bhikkhave, tumbakāṭhe piṇḍāya caritabbam, yo careyya, āpatti dukkaṭassā” ti (cūlava. 255) vacanato lābukaṭāham pariharitum na vaṭṭati, tam labhitvā pana tāvakālikam paribhūjītum vaṭṭati. **Ghaṭikāṭhepi** eseṇa nayo.

“Na, bhikkhave, chavasīsapatto dhāretabbo, yo dhāreyya, āpatti dukkaṭassā” ti (cūlava. 255) vacanato chavasīsamayopi patto na vaṭṭati.

“Anujānāmi, bhikkhave, pattādhāraka” nti (cūlava. 254) vacanato bhūmidārudaṇḍavaalavettādīhi kate bhūmiādhārake dārudaṇḍādhārake ca pattam thapetum vaṭṭati. Ettha ca “bhūmiādhārake tayo daṇḍādhārake dve patte uparūpari thapetum vaṭṭati” ti **kurundiyam** vuttam. **Mahāaṭṭhakathāyam** pana vuttam “bhūmiādhārake tiṇṇam pattānam anokāso, dve thapetum vaṭṭati. Dārūādhārakadaṇḍādhārakesupi susajjitesu eseṇa nayo. Bhamakotīsādiso pana dārūādhārako tīhi daṇḍakehi baddho, daṇḍādhārako ca ekassapi pattassa anokāso, tattha thapetvāpi hatthena gahetvāva nisīditabbam, bhūmiyam pana nikkujitvā ekameva thapetabba” nti.

“Na, bhikkhave, middhante patto nikkhipitabbo, yo nikkhipeyya, āpatti dukkaṭassā” ti (cūlava. 254) vacanato ālīndakamidḍhikādīnam ante thapetum na vaṭṭati. Sace pana parivattetvā tattheva patitthāti, evarūpāya vitthiṇṇāya middhikāya thapetum vaṭṭati.

“Na, bhikkhave, paribhāndante patto nikkhipitabbo, yo nikkhipeyya, āpatti dukkaṭassā” ti (cūlava. 254) vacanato bhāhirapasse katāya tanukamidḍhikāya antepi eseṇa nayo. “Anujānāmi, bhikkhave, colāka” nti (cūlava. 254) vacanato colākam pattharitvā tattha thapetum vaṭṭati. Tasmīṃ pana asati kaṭāsārake vā taṭṭikāya vā mattikāya vā

paribhāṇakatāya bhūmiyā yattha na dussati, tathārūpāya vālikāya vā thapetum vaṭṭati. Pamsurajāḍisu pana kharabhūmiyaṃ vā thapentassa dukkaṭaṃ.

“Na, bhikkhave, patto laggetabbo, yo laggeyya, āpatti dukkaṭassā”ti (cūlava. 254) vacanato nāgantādīsu yattha katthaci laggetum na vaṭṭati, cīvaravaṃsepi bandhitvā thapetum na vaṭṭati.

“Na, bhikkhave, mañce patto nikkhipitabbo, yo nikkhipeyya, āpatti dukkaṭassā”ti (cūlava. 254) vacanato bhaṇḍakattapanatthameva vā kataṃ hotu nisīdanasayanattham vā, yattha katthaci mañce vā pīthe vā thapentassa dukkaṭaṃ, aññena pana bhaṇḍakena saddhim bandhitvā thapetum, aṇāniyaṃ bandhitvā olambitum vā vaṭṭati, bandhitvāpi upari thapetum na vaṭṭatiyeva. Sace pana mañco vā pītham vā ukkhipitvā cīvaravamsādisu aṭṭakacchannena thapitaṃ hoti, tattha thapetum vaṭṭati. Amsavattanakena amsakūte laggetvā anke thapetum vaṭṭati, chatte bhattapūropi amsakūte laggitapattopi thapetum na vaṭṭati. Bhaṇḍakena pana saddhim bandhitvā aṭṭakam katvā vā thapite yo koci thapetum vaṭṭati.

“Na, bhikkhave, pattahatthena kavāṭam paṇāmetabbaṃ, yo paṇāmeyya, āpatti dukkaṭassā”ti (cūlava. 255) vacanato pattahatthena kavāṭam na paṇāmetabbaṃ. Ettha ca na kevalaṃ yassa patto hatthe, so eva pattahattho. Na kevalaṇca kavāṭameva paṇāmetum na labhati, apica kho pana hatthe vā piṭhipāde vā yattha yatthaci sarīrāvayave pattasmim sati hatthena vā pādena vā sīsena vā yena kenaci sarīrāvayavena kavāṭam vā paṇāmetum ghatikam vā ukkhipitum sūcim vā kuñcikāya avāpuritum na labhati, amsakūte pana pattam laggetvā yathāsukhaṃ avāpuritum labhati.

“Na, bhikkhave, calakāni vā aṭṭhikāni vā ucchiṭṭhodakam vā pattena nīharitabbaṃ, yo nīhareyya, āpatti dukkaṭassā”ti (cūlava. 255) vacanato calakādīni pattena nīharitum na vaṭṭati. Ettha ca **calakānī** cabbetvā apaviddhāmisāni. **Aṭṭhikānī** macchamaṃsaakāni. **Ucchiṭṭhodakanti** mukhavikkhālītodakam. Etesu yaṃ kiñci pattena nīharantassa dukkaṭaṃ. Pattam paṭiggahaṃ katvā hattham dhovitumpi na labhati. Hatthadhotapādadhotaudakampi patte ākiritvā nīharitum na vaṭṭati, anucchiṭṭham suddhapattam ucchiṭṭhatthena ganhitum na vaṭṭati, vāmahatthena panettha udakam āsiñcitvā ekaṃ udakagaṇḍusaṃ gahetvā ucchiṭṭhatthena ganhitum vaṭṭati. Ettāvātāpi hi so ucchiṭṭhapatto hoti, hattham pana bahiudakena vikkhāletvā gahetum vaṭṭati. Macchamaṃsaphalāphalādīni ca khādanto yaṃ tattha aṭṭhim vā calakam vā chaḍḍetukāmo hoti, taṃ patte thapetum na labhati. Yaṃ pana paṭikhādītukāmo hoti, taṃ patte thapetum labhati. Aṭṭhikakaṇṭakādīni tattheva katvā hatthena luñcitvā khādītum vaṭṭati. Mukhato nīhatam pana yaṃ kiñci puna khādītukāmo patte thapetum na labhati, siṅgiveranālīkerakhaṇḍādīni dāmsitvā puna thapetum labhati.

29. “Na ca, bhikkhave, sabbapamsukūlikena bhavitabbaṃ, yo bhaveyya, āpatti dukkaṭassā”ti (cūlava. 255) vacanato sabbapamsukūlikena na bhavitabbaṃ. Ettha pana cīvaraṇca mañcapīthaṇca pamsukūlam vaṭṭati, ajjhoaranīyaṃ pana dinnameva gahetabbaṃ.

30. “Na, bhikkhave, addhānamaggappaṭipannena bhikkhunā parissāvanam yāciyamānena na dātabbaṃ, yo na dadeyya, āpatti dukkaṭassā”ti (cūlava. 259) vacanato aparissāvanakassa (cūlava. aṭṭha. 259) yācamānassa parissāvanam adātum na vaṭṭati. Yo pana attano hatthe parissāvane vijjānānepi yācati, tassa na akāma dātabbaṃ.

“Na ca, bhikkhave, aparissāvanakena bhikkhunā addhānamaggo paṭipajjitabbo, yo paṭipajjeyya, āpatti dukkaṭassā”ti (cūlava. 259) vacanato aparissāvanakena maggo na gantabbo. Sacepi na hoti parissāvanam vā dhammakaraṇam vā, sanghāṭikanno adhiṭṭhātabbo “iminā parissāvetvā pivissāmi”ti.

“Anujānāmi, bhikkhave, daṇḍaparissāvana”nti (cūlava. 259) vacanato daṇḍaparissāvanampi vaṭṭati. **Daṇḍaparissāvanam** nāma yattha rajakānaṃ khāraparissāvanam viya catīsu pādesu baddhanisṇikāya sātakaṃ bandhitvā majjhe daṇḍake udakam āsiñcanti, taṃ ubhopi koṭṭhāse pūretvā parissāvati.

“Anujānāmi, bhikkhave, ottharaka”nti (cūlava. 259) vacanato ottharakaṃ parissāvanampi vaṭṭati. **Ottharakaṃ** nāma yaṃ uduke ottharivā ghaṭakena udakam gaṇhanti, tāñhi catīsu daṇḍakesu vattham bandhitvā uduke cattāro khāṇuke nikanitvā tesu bandhitvā sabbapariyante udakato mocetvā majjhe ottharivā ghaṭena udakam gaṇhanti.

31. “Na, bhikkhave, naggena naggo abhivādetabbo, yo abhivādeyya, āpatti dukkaṭassā”ti (cūlava. 261) na naggena naggo abhivādetabbo, na naggena abhivādetabbaṃ, na naggena naggo abhivādapetabbo, na naggena abhivādapetabbaṃ, na naggena naggassa parikkammaṃ kātābbaṃ, na naggena naggassa dātabbaṃ, na naggena paṭiggahetabbaṃ, na naggena khādītābbaṃ, na naggena bhuñjitābbaṃ, na naggena sāyitābbaṃ, na naggena pātābbaṃ.

“Anujānāmi, bhikkhave, tisso paṭicchādiyo jantāgharapaṭicchādīm udakapaṭicchādīm vatthapaṭicchādī”nti (cūlava. 261) vacanato tisso paṭicchādiyo vaṭṭanti. Ettha ca jantāgharapaṭicchādi udakapaṭicchādi ca parikkammaṃ karontasseva vaṭṭati, sesesu abhivādanādisu na vaṭṭati. Vatthapaṭicchādi pana sabbakammesu vaṭṭati.

32. “Na, bhikkhave, pupphābhikṇesu sayanesu sayitabbaṃ, yo saseyya, āpatti dukkaṭassā”ti (cūlava. 264) vacanato pupphehi santhatesu sayanesu na sayitabbaṃ, gandhagandham pana gahetvā kavāṭe pañcaṅgulim dātum vaṭṭati puppham gahetvā vihāre ekamantaṃ nikkhipitum.

33. “Na, bhikkhave, āsittakūpadhāne bhuñjitābbaṃ, yo bhuñjeyya, āpatti dukkaṭassā”ti (cūlava. 264) vacanato āsittakūpadhāne thapetvā na bhuñjitābbaṃ. **Āsittakūpadhānanti** tambalohena vā rajatena vā katāya pelāya etaṃ adhivacanam, paṭikkhittattā pana dārumayāpi na vaṭṭati.

34. “Anujānāmi, bhikkhave, maḷorika”nti (cūlava. 264) vacanato maḷorikāya thapetvā bhuñjitum vaṭṭati. **Maḷorikāti** daṇḍādhārako vuccati. Yaṭṭhiādhārapaṇṇādhārakapacchikapīṭhādīni ettheva pavīṭṭhāni. Ādhārakasankhepagamanato hi paṭṭhāya chiddam viddhampi avidhampi vaṭṭatiyeva.

35. “Na, bhikkhave, ekabhājane bhuñjitābbaṃ, yo bhuñjeyya, āpatti dukkaṭassā”ti (cūlava. 264) ādivacanato na ekabhājane bhuñjitābbaṃ, na ekathāleka pātābbaṃ. Sace pana eko bhikkhu bhājanato phalaṃ vā pūpaṃ vā gahetvā gacchati, tasmim apagate itarassa sesakam bhuñjitum vaṭṭati, itarassapi tasmim khīne puna gahetum vaṭṭati.

“Na, bhikkhave, ekamañce tuvaṭṭitābbaṃ, yo tuvaṭṭeyya, āpatti dukkaṭassā”ti (cūlava. 264) ādivacanato na ekamañce nipajjitābbaṃ, na ekattharaṇe nipajjitābbaṃ. Vavatthānam pana dassetvā majjhe kāsāvam vā kattarayaṭṭhim vā antamaso kāyabandhanampi thapetvā nipajjantānam anāpāti. Ekapāvuranehi ekattharaṇapāvuranehi ca na nipajjitābbaṃ. Ekaṃ attharaṇaṇceva pāvuraṇaṇca etesanti ekattharaṇapāvuraṇā. Samhārimānam pāvārattharaṇakatasārakādīnam ekaṃ antam attharivā ekaṃ pārupitvā nipajjantānametaṃ adhivacanam.

36. “Na, bhikkhave, celappaṭikā akkamitābā, yo akkameyya, āpatti dukkaṭassā”ti (cūlava. 268) vacanato na celasanthāro akkamitābbaṃ, “anujānāmi, bhikkhave, giḷhānaṃ maṅgalatthāya yāciyamānena celappaṭikam akkamitū”nti (cūlava. 268) vacanato pana kāci itthi (cūlava. aṭṭha. 268) apagatagabbhā vā hoti garugabbhā vā, evarūpesu thānesu maṅgalatthāya yāciyamānena akkamitum vaṭṭati. “Anujānāmi, bhikkhave, dhotapādakam akkamitū”nti (cūlava. 268) vacanato pādadhovanaṭṭhāne dhotēhi pādehi akkamanatthāya atthatapacattharaṇam akkamitum vaṭṭati.

37. “Na, bhikkhave, katakam paribhuñjitābbaṃ, yo paribhuñjeyya, āpatti dukkaṭassā”ti (cūlava. 269) vacanato katakam na vaṭṭati. **Katakam** nāma padumakaṇṇikākāram pādaghamsanattam kaṇṭake utthāpetvā kataṃ. Taṃ vaṭṭam vā hotu caturassādiḍḍeḍḍam vā, bāhulikānuyogattā paṭikkhittameva, neva paṭiggahetum, na paribhuñjitum vaṭṭati. “Anujānāmi, bhikkhave, tisso pādaghamsaniyo sakkharam katalam samuddapheṇaka”nti (cūlava. 269) vacanato sakkharādīhi pādaghamsanam vaṭṭati. **Sakkharāti** pāsāno vuccati, pāsānaphenakopi vaṭṭatiyeva.

38. “Na, bhikkhave, cāmaribjānī dhāretabbā, yo dhāreyya, āpatti dukkaṭassā”ti (cūlava. 269) vacanato cāmarivālehi katabjānī na vaṭṭati. “Anujānāmi, bhikkhave, makasabjāniṃ. Anujānāmi bhikkhave tisso bjanīyo vākamayaṃ usīramayaṃ morapiñchamayaṃ. Anujānāmi, bhikkhave, vidhūpanaṇca tālavaṇṭācā”ti (cūlava. 269) vacanato makasabjānīdī vaṭṭati. Tattha **vidhūpananti** bjanī vuccati. **Tālavaṇṭam** pana tālavaṇṇehi vā kataṃ hotu veludantavilvehi vā morapiñchehi vā cammavikatthi vā, sabbam vaṭṭati. **Makasabjānī** dantamayavisāṇamayadaṇḍakāpi vaṭṭati. Vākamayabjāniyā ketakapārohakuntālapaṇṇādīmayāpi saṅghāṭī.

39. “Na, bhikkhave, chattam dhāretabbam, yo dhāreyya, āpatti dukkaṭassa. Anujānāmi, bhikkhave, giḷānassa chatta”nti (cūlava. 270) vacanato agilānena chattam na dhāretabbam. Yassa pana kāyadāho vā pittakopo vā hoti cakkhu vā dubbalaṃ, añño vā koci ābādhō vinā chattaṇa uppajjati, tassa gāme vā araṇṇe vā chattam vaṭṭati. Vasse pana cīvaraguttatthampi vālamigacorabhayesu attaguttatthampi vaṭṭati, ekapaṇnacchattam pana sabbattheva vaṭṭati. “Anujānāmi, bhikkhave, agilānēnapi āraṃe āramūpacāre chattam dhāretu”nti (cūlava. 270) vacanato pana agilānassapi āraṃāramūpacāresu chattam dhāretum vaṭṭati.

40. “Na, bhikkhave, dīghā nakhā dhāretabbā, yo dhāreyya, āpatti dukkaṭassa. Anujānāmi, bhikkhave, mamsappamānena nakham chinditu”nti (cūlava. 274) vacanato

dīghā nakhā chinditabbā. “Na, bhikkhave, vīsaitamṭṭham kārāpetabbam, yo kārāpeyya, āpatti dukkaṭassa. Anujānāmi, bhikkhave, malamattam apakaḍḍhitu”nti (cūlava. 274) vacanato vīsaitipi nakhe likhitamatthe kārāpetum na vaṭṭati, nakhato malamattam pana apakaḍḍhitum vaṭṭati.

“Na, bhikkhave, sambādhe lomam samharāpetabbam, yo samharāpeyya, āpatti dukkaṭassa. Anujānāmi, bhikkhave, ābādhapaccayā sambādhe lomam samharāpetu”nti (cūlava. 275) vacanato gaṇḍavanādiābādham vinā sambādhe lomam samharāpetum na vaṭṭati. “Na, bhikkhave, dīgham nāsikālomam dhāretabbam, yo dhāreyya, āpatti dukkaṭassā”ti (cūlava. 275) vacanato saṇḍāsena nāsikālomam samharāpetum vaṭṭati. Sakkarādhīhi nāsikālomam gāhāpanepi āpatti natthi, anurakkhanatṭham pana “anujānāmi, bhikkhave, saṇḍāsa”nti (cūlava. 275) saṇḍāso anuññāto. “Na, bhikkhave, palitam gāhāpetabbam, yo gāhāpeyya, āpatti dukkaṭassā”ti (cūlava. 275) vacanato palitam gāhāpetum na vaṭṭati. Yam pana bhamukāya vā nalāte vā dāṭhikāya vā uggantvā bībhaṇṇam hutvā ṭhitam, tādisam lomam palitam vā apalitam vā gāhāpetum vaṭṭati.

41. “Na, bhikkhave, akāyabandhanena gāmo pavisitabbo, yo paviseyya, āpatti dukkaṭassā”ti (cūlava. 278) vacanato akāyabandhanena gāmo na pavisitabbo, abandhitvā nikkhamantena yattha sarati, tattha bandhitabbam. “Āsanāsālāya bandhissāmi”ti gantum vaṭṭati, saritvā yāva na bandhati, na tāva piṇḍāya caritabbam.

42. “Na, bhikkhave, gihinivattham nivāsetabbam, yo nivāseyya, āpatti dukkaṭassā”ti (cūlava. 280) ādivacanato hatthiṇṇādivāsena gihinivattham na nivāsetabbam, setapatapārūtādivāsena na gihipārūtam pārūpitabbam, mallakammakarādayo viya kaccham bandhitvā na nivāsetabbam. Evaṃ nivāsetum gilānassapi maggappaṭipannassapi na vaṭṭati. Yampi maggam gacchantā ekam vā dve vā kone ukkhipitvā antaravāsakassa upari lagganti, anto vā ekam kāsāvam tathā nivāsetvā bahi aparam nivāseti, sabbam na vaṭṭati. Gilāno pana antokāsāvassa ovaṭṭikam dassetvā aparam upari nivāsetum labhati, agilānena dve nivāsetena saḍḍam katvā nivāsetabbāni.

43. “Na, bhikkhave, ubhatokājam haritabbam, yo hareyya, āpatti dukkaṭassā”ti (cūlava. 281) vacanato ubhatokājam haritum na vaṭṭati. “Anujānāmi, bhikkhave, ekatokājam antarākājam sīsabhāram khandhabhāram kaṭibhāram olambaka”nti vacanato ekatokājādīm haritum vaṭṭati.

44. “Na, bhikkhave, dīgham dantakaṭṭham khādītābham, yo khādeyya, āpatti dukkaṭassā”ti (cūlava. 282) vacanato na dīgham dantakaṭṭham khādītābham. “Anujānāmi, bhikkhave, aṭṭhaṅgulaparamam dantakaṭṭham. Anujānāmi, bhikkhave, caturāṅgulapacchimaṃ dantakaṭṭha”nti (cūlava. 282) vacanato manussānam pamāṅgulena aṭṭhaṅgulaparamam caturāṅgulapacchimaṃ dantakaṭṭham khādītābham.

45. “Na, bhikkhave, rukkho abhiruhitabbo, yo abhiruheyya, āpatti dukkaṭassa. Anujānāmi, bhikkhave, sati karaṇīye porisam rukkham abhiruhitum āpadāsu yāvadattha”nti (cūlava. 284) vacanato na rukkham abhiruhitabbam, sukkhakaṭṭhagaṇādikicece pana sati purisappamāṇam abhiruhitum vaṭṭati. **Āpadāsūti** vālamigādayo vā disvā maggamūlho vā disā oloketukāmo hutvā davadāham vā udakogham vā āgacchantam disvā atiuccampi rukkham ārohitum vaṭṭati.

46. “Na, bhikkhave, buddhavadānam chandaso āropetabbam, yo āropeyya, āpatti dukkaṭassa. Anujānāmi, bhikkhave, sakāya niruttīyā buddhavadānam pariyaṇuṇṇitū”nti (cūlava. 285) vacanato vedam viya buddhavadānam sakkatābhāsāya vācānamaggam ārocetum na vaṭṭati, sakāya pana māgadhikāya niruttīyā pariyaṇuṇṇitabbam.

47. “Na, bhikkhave, lokāyatam pariyaṇuṇṇitabbam, yo pariyaṇuṇṇeyya, āpatti dukkaṭassā”ti (cūlava. 286) ādivacanato lokāyatāsankhātā “sabbam ucchiṭṭham, sabbam anucchiṭṭham, seto kāko, kāḷo bako iminā ca iminā ca karaṇeṇā”ti evamādinirattakakāraṇapaṭisaṃyuttam titthiyasattham neva pariyaṇuṇṇitabbam, na parassa vācetabbam. Na ca tiracchānavijjā pariyaṇuṇṇitabbā, na parassa vācetabbā.

48. “Na, bhikkhave, khipite ‘jīvā’ti vattabbo, yo vadeyya, āpatti dukkaṭassa. Anujānāmi, bhikkhave, gihinam ‘jīvatha bhante’ti vuccamānena ‘ciram jīvā’ti vattu”nti (cūlava. 288) vacanato khipite “jīvā”ti na vattabbam, gihinā pana “jīvathā”ti vuccamānena “ciram jīvā”ti vattum vaṭṭati.

49. “Na, bhikkhave, lasuṇam khādītābham, yo khādeyya, āpatti dukkaṭassa. Anujānāmi, bhikkhave, ābādhapaccayā lasuṇam khādītū”nti (cūlava. 289) vacanato ābādham vinā lasuṇam khādītum na vaṭṭati, sūpasampākādisu (pāci. aṭṭha. 797) pakkhittam pana vaṭṭati. Tañhi paccamānesu muggasūpādisu vā macchamamsavikatiyā vā tele vā badarasālāvādisu vā ambilasākādisu vā uttaribhangesu vā yattha kathaci antamaso yāgubhattepi pakkhittam vaṭṭati.

50. “Na, bhikkhave, adhotehi pādehi senāsānam akkamitabbam, yo akkameyya, āpatti dukkaṭassā”ti (cūlava. 324) vacanato adhotehi pādehi mañcapīṭhādisenāsānam parikkamakātā vā bhūmi na akkamitabbā. “Na, bhikkhave, allehi pādehi senāsānam akkamitabbam, yo akkameyya āpatti dukkaṭassā”ti (cūlava. 324) vacanato yehi (cūlava. aṭṭha. 324) akkantatṭhāne udakam paññāyati, evarūpehi allapādehi paribhaṇḍakatā bhūmi vā senāsānam vā na akkamitabbam. Sace pana udakasinehamattameva paññāyati, na udakam, vaṭṭati. Pādapuñchanam pana allapādehi akkamitum vaṭṭatiyeva. “Na, bhikkhave, saupāhanena senāsānam akkamitabbam, yo akkameyya, āpatti dukkaṭassā”ti (cūlava. 324) vacanato dhotapādehi akkamitabbatṭhānam saupāhanena akkamitum na vaṭṭati.

“Na, bhikkhave, parikkamakātāya bhūmiyā niṭṭhubhitabbam, yo niṭṭhubheyya, āpatti dukkaṭassā”ti (cūlava. 324) vacanato parikkamakātāya bhūmiyā na niṭṭhubhitabbam. “Anujānāmi, bhikkhave, khelamallaka”nti (cūlava. 324) evam anuññāte khelamallake niṭṭhubhitabbam. “Anujānāmi, bhikkhave, colakena palivethetu”nti (cūlava. 324) vacanato sudhābhūmiyā vā paribhaṇḍabhūmiyā vā mañcapīṭham nikkhipantena sace taṭṭikā vā kaṭasārako vā natthi, colakena mañcapīṭhānam pādā vethetabbā, tasmim asati paṇṇampi attharitum vaṭṭati, kiñci anatharitvā ṭhapentassa pana dukkaṭam. Yadi pana tattha nevāsikā anathatāya bhūmiyāpi ṭhapenti, adhotapādehi vālañjenti, tatheva vālañjetum vaṭṭati.

“Na, bhikkhave, parikkamakātā bhitti apassetabbā, yo apasseyya, āpatti dukkaṭassā”ti (cūlava. 324) vacanato parikkamakātā bhitti setabhitti vā hotu cittakammakātā vā, na apassetabbā. Na kevalaṇca bhittimeva, dvārampi vātapānampi apassenaphalakampi pāsānatthambhampi rukkhatthambhampi cīvarena vā yena kenaci appaṭichādetvā apassitum na labhati. “Anujānāmi, bhikkhave, paccattharitvā nipajjitu”nti (cūlava. 325) vacanato pana dhotapādehi akkamitabbam, paribhaṇḍakatam bhūmim vā bhūmattharaṇam senāsānam vā saṅghikamañcapīṭham vā attano santakena paccattharaṇena paccattharitvā nipajjitabbam. Sace niddāyotopi paccattharaṇe sankuṭite koci sarīrāvayavo mañcam vā pīṭham vā phusati, āpattiyeva, lomesu pana phusantesu lomagaṇānyā āpattiyoti. Paribhogasīsenā apassayantassapi eseve nayo. Hatthatalapādālehi pana phusitum akkamitum vā vaṭṭati, mañcam vā pīṭham vā harantassa kāye paṭihaññati, anāpatti.

51. “Dasayime, bhikkhave, avandiyā. Pureupasampanna pacchupasampanno avandiyoti, anupasampanno avandiyoti, nānāsamvāsako vuḍḍhataro adhammavādī avandiyoti, mātugāmo avandiyoti, paṇḍako avandiyoti, pārvāsiko avandiyoti, mūlāyapaṭikkassanāraho avandiyoti, mānattāraho avandiyoti, mānattacāriko avandiyoti, abhānāraho avandiyoti”ti (cūlava. 312) vacanato ime dasa avandiyāti veditabbā.

“Pacchupasampanna pureupasampanno vandiyo, nānāsamvāsako vuḍḍhataro dhammavādī vandiyo, tathāgato araham sammāsambuddho vandiyo”ti (cūlava. 312) – vacanato ime tayo vanditabbā.

52. “Anujānāmi, bhikkhave, tīni tūlāni rukkhatūlam latātūlam poṭakītūla”nti (cūlava. 297) vacanato imāni tīni tūlāni kappiyāni. Tattha (cūlava. aṭṭha. 297) **rukhatūlanti** simbalirukkhadīnam yesam kesañci rukkhanam tūlam. **Latātūlanti** khīravallīdīnam yāsam kesañci vallīnam tūlam. **Poṭakītūlanti** poṭakīṇādīnam yesam kesañci tīṇajātīkānam antamaso ucchunālādīnampi tūlam. Etehi tīni sabbabhūtagāmā saṅghatā honti. Rukkhavallitīṇajātīyo hi muñcitvā añño bhūtagāmo nāma natthi, tasmā yassa kassaci bhūtagāmassa tūlam bimbohane vaṭṭati. Bhisim pana pāpunitvā sabbametam akappiyatūlanti vuccati. Na kevalaṇca bimbohane etaṃ tūlameva, hamsamorādīnam sabbasakuṇānam sīhādīnam sabbacatuppadānaṇca lomampi vaṭṭati, piyaṅgupphabakulapupphādīnam pana yam kiñci puppham na vaṭṭati. Tamālapattam suddhameva na vaṭṭati, missakam pana vaṭṭati, bhisīnam anuññātam pañcavidham unñādītūlampi vaṭṭati.

53. “Anujānāmi, bhikkhave, pañca bhisīyo unñabhisim colābhisim vākabhisim tīnabhisim pañnabhisī”nti (cūlava. 297) vacanato pañcāhi unñādīhi pūrītā pañca bhisīyo anuññātā. Tūlagaṇāyā hi eṭasam gaṇaṇā vuttā. Tattha unñaggahaṇena na kevalam elākalomeva gahitam, ṭhapetvā pana manussalomev yam kiñci kappiyākappiyamaṃsajātīnam pakkhicatuppadānam lomam sabbam idha unñaggahaṇeneva gahitam. Tasmā channam cīvarānam channam anulomacīvarānaṇca aññatarena bhisicchavim katvā tam sabbam pakkhipitvā bhisim kātum vaṭṭati. Elākalomāni pana apakkhipitvā kambalameva catugguṇam pañcaguṇam vā pakkhipitvā katāpi **unñabhisī**sāṅkhyameva gacchati.

Colābhisīādīsū yam kiñci navacoḷam vā purānavacoḷam vā saṃharitvā anto pakkhipitvā vā katā colābhisī. Yam kiñci vākam pakkhipitvā katā **vākabhisī**. Yam kiñci tīnam pakkhipitvā katā **tīnabhisī**. Aññāta suddhatamālapattā yam kiñci paṇṇam pakkhipitvā katā **pañnabhisī**ti veditabbā. Tamālapattam pana aññena missameva vaṭṭati. Suddham na vaṭṭati. Yam panetaṃ unñādīpañcavidham tūlam bhisīyam vaṭṭati, tam masūrakēpi vaṭṭatīti **kurundiyaṃ** vuttam. Etena masūrakam paribhūñjitum vaṭṭatīti siddham hoti. Bhisīyā pamāṇaniyamo natthi, mañcabhisī pīṭhabhisī bhūmattharaṇabhisī caṅkamanabhisī pādapuñchanabhisī eṭasam anurūpato sallakkhetvā attano rucivasena pamāṇam

kātabbām. Bimbohanam pana pamānāyuttameva vaṭṭati.

54. “Na, bhikkhave, aḍḍhakāyikāni bimbohanāni dhāretabbāni, yo dhāreyya, āpatti dukkaṭassā”ti (cūlava. 297) yesu kaṭṭo paṭṭhāya yāva sīsam upadahanti, tādisāni upaddhakāyappamānāni bimbohanāni paṭikkhipitvā “anujānāmi, bhikkhave, sīsapamānāṃ bimbohana”nti (cūlava. 297) sīsapamānāṃ anuññātam. **Sīsapamānāṃ** nāma yassa viṭhārato tīsu kaṅṅesu dvinnam kaṅṅānam antaram miniyamānāṃ vidatthi ceva caturāṅgulaṅca hoti, majjhathānāṃ muṭṭhīratanaṃ hoti. “Dīghato pana diyaḍḍharatanaṃ vā dvīratanaṃ vā”ti **kurundiyaṃ** vuttam. Ayaṃ sīsapamānāssa ukkaṭṭhāparicchedo, ito uddham na vaṭṭati, heṭṭhā vaṭṭati. Agilānassa sīsūpadhānaṅca pādīpadhānaṅcāti dvayameva vaṭṭati, gilānassa bimbohanāni santharīti upari paccattharaṃ datvā nipajjitumpi vaṭṭati. “Yāni pana bhīsnāṃ anuññātāni paīca kappiyatūlāni, tehi bimbohanam mahantampi vaṭṭati”ti phussadevatthero āha. Vinayadharaupattisatthero pana “bimbohanam karissāmīti kappiyatūlam vā akappiyatūlam vā pakkipitvā karontassa pamānāmeva vaṭṭati”ti āha.

55. “Anujānāmi, bhikkhave, āsandika”nti (cūlava. 297) vacanato caturassapīṭhasaṅkhāto āsandiko vaṭṭati, so ca “anujānāmi, bhikkhave, uccakampi āsandika”nti (cūlava. 297) vacanato aṭṭhaṅgulato uccapādakopi vaṭṭati. Ekato bhāgena dīghapīṭhameva hi aṭṭhaṅgulato uccapādakaṃ na vaṭṭati, tasmā caturassapīṭham pamānāṭikkantampi vaṭṭati. “Anujānāmi, bhikkhave, sattaṅga”nti (cūlava. 297) vacanato tīsu disāsu appasayam katvā katamaṅcōpi vaṭṭati. “Anujānāmi, bhikkhave, uccakampi sattaṅga”nti (cūlava. 297) vacanato ayampi pamānāṭikkanto ca vaṭṭati. “Anujānāmi, bhikkhave, bhaddapīṭha”nti dīnā (cūlava. 297) pāliyaṃ anuññātam vettamayapīṭham pīlotikābaddhapīṭham dīrūpaṭīkāya upari pāde thapetvā bhōjanaphalakam viya katam elakapādapīṭham āmalakākārena yojitam bahupādakaṃ āmaṇḍakavaṭṭikapīṭham palālapīṭham phalakapīṭhaṅca pāliyaṃ anāgataṅca añṅampi yaṃ kiñci dārumayapīṭham vaṭṭati.

“Na, bhikkhave, uccē mañce sayitabbam, yo sayeyya, āpatti dukkaṭassā”ti (cūlava. 297) vacanato pamañāṭikkante mañce sayantassa dukkaṭam, tam pana karontassa kāreṇentassa ca chedanakam pācittiyam. Aññena katam paṭīlabhitvā paribhuñjanta chinditvā paribhuñjittabbam. Sace na chinditukāmo hoti, bhūmiyaṃ nikhānitvā pamānāṃ upari dasseti, uttānakam vā katvā paribhuñjati, ukkipitvā tulāsaṅghāte thapetvā aṭṭam katvā paribhuñjati, vaṭṭati. “Na, bhikkhave, uccē mañcapaṭīpādakā dhāretabbā, yo dhāreyya, āpatti dukkaṭassā. Anujānāmi, bhikkhave, aṭṭhaṅgulaparamaṃ mañcapaṭīpādaka”nti (cūlava. 297) vacanato manussānaṃ pamānāṅgulena aṭṭhaṅgulaparamova mañcapaṭīpādako vaṭṭati, tato uddham na vaṭṭati.

56. “Na, bhikkhave, uccāsayanamahāsayanāni dhāretabbāni, seyyathidam, āsādi pallānko gonako cittako paṭīkā paṭālikā tūlikā vikatikā uddalomi ekantalomi kaṭṭissam koseyyam kuttakam hatthatharam assattharam rathattharam ajinapaveṇī kadalimigapavarapaccattharaṇam sauttaracchadam ubhatolohitakūpadhānam, yo dhāreyya, āpatti dukkaṭassā”ti (mahāva. 254) vacanato uccāsayanamahāsayanāni na vaṭṭanti. Tattha (mahāva. aṭṭha. 254) **uccāsayanam** nāma pamānāṭikkantaṃ mañcam. **Mahāsayanam** nāma akappiyattharaṇam. Āsādiādisu āsādiṃ pamānāṭikkantāsanam. **Pallānkoti** padesu vālarūpāni thapetvā kato. **Gonakoti** dīghalomako mahākojavo. **Calakapāṭīkoti** kāni nāra tassa lomāni. **Cittakoti** ratanacitrauñṅāmayattharako. **Paṭīkāti** uñṅāmayo setattharako. **Paṭālikāti** ghanapupphako uñṅāmayalomattharako, yo “āmalakapaṭṭi”tupi vuccati. **Tūlikāti** pakatitūlikāyeva. **Vikatikāti** sīhabyagghādirūpavicitro uñṅāmayattharako. **Uddalomīti** ekato uggatalomaṃ uñṅāmayattharaṇam. **Ekantalomīti** ubhato uggatalomaṃ uñṅāmayattharaṇam. **Kaṭṭissanti** ratanaparīsibbitam koseyyakāṭṭissamayam paccattharaṇam. **Koseyyanti** ratanaparīsibbitam kosiyasuttamayam paccattharaṇam, suddhakoseyyam pana vaṭṭati.

Kuttakoti soḷasannaṃ nāṭakīṭhinaṃ thavā naccanayoggaṃ uñṅāmayattharaṇam. **Hatthattharaassattharā** hatthiassapīṭhīsu attharaṇakaattharaṇā eva. Rathattharepi eseva nayo. **Ajinapaveṇīti** ajinacammehi mañcappamāneṇa sībbitvā katā pavenī. **Kadalimigapavarapaccattharaṇanti** kadalimigacammam nāma atthi, tena katam pavarapaccattharaṇanti attho. Tam kira setavattassa upari kadalimigacammam pattharītvā sībbitvā karonti. **Sauttaracchadanti** saha uttaracchadena, uparibaddhena rattaviṭṭāneṇa saddhīnti attho. Setavīṭṭānampi heṭṭhā akappiyapaccattharaṇe sati na vaṭṭati, asati pana vaṭṭati. **Ubhatolohitakūpadhānanti** sīsūpadhānaṅca pādīpadhānaṅcāti mañcassa ubhatolohitakūpadhānaṃ, etaṃ na kappati. Yaṃ pana ekameva upadhānaṃ ubhosu passesu rattam vā hotu padumavaṇṇam vā vicitram vā, sace pamānāyuttam, vaṭṭati, mahāupadhānaṃ pana paṭikkhittam. Gonakādīni (cūlava. aṭṭha. 320) saṅghikavihāre vā puggalikavihāre vā mañcapīṭhakesu attharītvā paribhuñjitum na vaṭṭanti, dhammāsane pana gīhivīkatanīhāreṇa labbhanti, tatrāpi nipajjitum na vaṭṭati.

“Anujānāmi, bhikkhave, thapetvā tīni āsādiṃ pallānkaṃ tūlikam gīhivīkataṃ abhinisīditum, na tveva abhinipajjitu”nti (cūlava. 314) – vacanato āsādiṭṭayam thapetvā avasesesu gonakādīsū gīhivīkatesu dhammāsane vā bhattagge vā antaraghare vā nisīditum vaṭṭati, nipajjitum na vaṭṭati. Tūlonaddham pana mañcapīṭham bhattagge antaraghareyeva nisīditum vaṭṭati, tathāpi nipajjitum vaṭṭati. Tūlonaddham pana mañcapīṭham kāreṇentassāpi uddālanakam pācittiyam.

“Anujānāmi, bhikkhave, onaddhamañcam onaddhapīṭha”nti (cūlava. 297) vacanato pana cammādīhi onaddham mañcapīṭham vaṭṭati. “Anujānāmi, bhikkhave, pāvāram. Anujānāmi, bhikkhave, koseyyapāvāram. Anujānāmi, bhikkhave, kojavam. Anujānāmi, bhikkhave, kambala”nti (mahāva. 337-338) – vacanato pāvāradīni saṅghikāni vā honu puggalikāni vā, yathāsukham vihāre vā antaraghare vā yatha katthaci paribhuñjitum vaṭṭanti. Kojavam panettha pakatikojavameva vaṭṭati, mahāpīṭhiyakojavam na vaṭṭati.

“Anujānāmi, bhikkhave, sabbam pāsādaparibhoga”nti (cūlava. 320) vacanato suvaṇṇarajatādivicitrāni (cūlava. aṭṭha. 320) kavāṭāni mañcapīṭhāni tālavantaṅi suvaṇṇarajatayoni pāṇiyaghatapāṇiyasarāvāni, yaṃ kiñci cittakammakatam, sabbam senāsanaṃ paribhoge vaṭṭati. “Pāsādassa dāsīdāsam khettavattum gomahimsam demā”ti vadanti, pāṭekkam gahaṅkiccāṃ natthi, pāsāde paṭiggahite paṭiggahitameva hoti.

“Anujānāmi, bhikkhave, ekapālāsikam upāhanam... na, bhikkhave, diguṇā upāhanā dhāretabbā... na tiguṇā upāhanā dhāretabbā... na guṇaṅguṇupāhanā dhāretabbā... yo dhāreyya, āpatti dukkaṭassā”ti (mahāva. 245) – vacanato ekapālāsīyeva upāhanā vaṭṭati, dvīpatalā pana tipatalā na vaṭṭatiyeva. **Guṇaṅguṇupāhanā** (mahāva. aṭṭha. 245) nāma catupatalato paṭṭhāya vuccati, sā pana majjhimadeseyeva na vaṭṭati. “Anujānāmi, bhikkhave, sabbapaccantimesu janapadesu guṇaṅguṇupāhanā”nti (mahāva. 259) – vacanato paccantimesu janapadesu guṇaṅguṇupāhanā navā vā hotu paribhūtā vā, vaṭṭati. Majjhimadesē pana “anujānāmi, bhikkhave, omukkaṃ guṇaṅguṇupāhanam. Na, bhikkhave, navā guṇaṅguṇupāhanā dhāretabbā, yo dhāreyya, āpatti dukkaṭassā”ti (mahāva. 247) vacanato paṭīmuñcitvā apantīṭā paribhūtāyeva guṇaṅguṇupāhanā vaṭṭati, aparibhūtā paṭikkhittāyeva. Ekapatalā pana paribhūtā vā hotu aparibhūtā vā, sabbattha vaṭṭati. Ettha ca manussacammam thapetvā yena kenaci cammaṇa katā upāhanā vaṭṭati. Upāhanakosakasatthakosakakuñcīkacosakesupī eseva nayo.

“Na, bhikkhave, sabbānīlikā upāhanā dhāretabbā... na sabbapīṭikā upāhanā dhāretabbā... na sabbalohitīkā upāhanā dhāretabbā... na sabbamañjīṭhīkā upāhanā dhāretabbā... na sabbakāṇhā upāhanā dhāretabbā... na sabbamahāraṅgarattā upāhanā dhāretabbā. Na sabbamahānāmarattā upāhanā dhāretabbā, yo dhāreyya, āpatti dukkaṭassā”ti (mahāva. 246) – vacanato sabbānīlikādi upāhanā na vaṭṭati. Ettha ca **nīlikā** umāpupphavaṇṇā hoti. **Pīṭikā** kaṇīkārapupphavaṇṇā... **lohītikā** jayasumanapupphavaṇṇā... **mañjīṭhīkā** mañjīṭhavaṇṇā eva... **kaṇhā** adārīṭhakaṇhā... **mahāraṅgarattā** satapadipīṭhivaṇṇā... **mahānāmarattā** sambhinnavaṇṇā hoti paṇḍupalāsavaṇṇā. **Kurundiyaṃ** pana “padumapupphavaṇṇā”ti vuttam. Etāsu yaṃ kiñci labhitvā rajanaṃ colakena puñchitvā vaṇṇam bhinditvā dhāretum vaṭṭati, appamattakepi bhinne vaṭṭatiyeva.

“Na, bhikkhave, nīlavavaddhikā upāhanā dhāretabbā... na pīṭakavaddhikā upāhanā dhāretabbā... na lohītakavaddhikā upāhanā dhāretabbā... na mañjīṭhīkavaddhikā upāhanā dhāretabbā... na kaṇhāvaddhikā upāhanā dhāretabbā... na mahāraṅgarattavaddhikā upāhanā dhāretabbā... na mahānāmarattavaddhikā upāhanā dhāretabbā... yo dhāreyya, āpatti dukkaṭassā”ti (mahāva. 246) – vacanato yāsam vaddhāyeva nīlavavaṇṇā honti, tāpi na vaṭṭanti, vaṇṇabhedam pana katvā dhāretum vaṭṭati.

“Na, bhikkhave, khallakabaddhā upāhanā dhāretabbā... na puṭabaddhā upāhanā dhāretabbā... na pāliguṇṭhīmā upāhanā dhāretabbā... na tūlapuṇṅikā upāhanā dhāretabbā... na tittirapattikā upāhanā dhāretabbā... na meṇḍavisāṇavaddhikā upāhanā dhāretabbā... na ajavisāṇavaddhikā upāhanā dhāretabbā... na vicchikālikā upāhanā dhāretabbā... na morapīṇchaparīsibbitā upāhanā dhāretabbā... na citrā upāhanā dhāretabbā, yo dhāreyya, āpatti dukkaṭassā”ti (mahāva. 246) – vacanato khallakabaddhādi upāhanāpi na vaṭṭati. Tattha **khallakabaddhāti** paṇhipidhānattham tale khallakam bandhitvā katā. **Puṭabaddhāti** yonakaupāhanā vuccati, yā yāva jaṅghato sabbapādam paṭicchādeti. **Pāliguṇṭhīmāti** pāliguṇṭhitvā katā, upari pādāmatameva paṭicchādeti, na jaṅgham. **Tūlapuṇṅikāti** tūlapicunā pūretvā katā. **Tittirapattikāti** tittirapattasādisā vicitrabaddhā. **Meṇḍavisāṇavaddhikāti** kaṇṇīkaṭṭhāne meṇḍakasīṅgasāṅghāne vaddhe yojetvā katā. **Ajavīsāṇavaddhikādi**supi eseva nayo, **vicchikālikāpi** tattheva vicchikanāṅguṭṭhasāṅghāne vaddhe yojetvā katā. **Morapīṇchaparīsibbitāti** taleṣu vā vaddhesu vā morapīṇchehi suttakasādisēhi parīsibbitā. **Citrāti** vicitrā. Etāsu yaṃ kiñci labhitvā sace tāni khallakādīni apantvā sakkā honti vaḷaṅjitum, vaḷaṅjetabbā. Tesu pana sati vaḷaṅjantassa dukkaṭam.

“Na, bhikkhave, sīhacammaparikkhaṭā upāhanā dhāretabbā... na byagghacammaparikkhaṭā upāhanā dhāretabbā... na dīpacammaparikkhaṭā upāhanā dhāretabbā... na ajinacammaparikkhaṭā upāhanā dhāretabbā... na uddacammaparikkhaṭā upāhanā dhāretabbā... na majjāracammaparikkhaṭā upāhanā dhāretabbā... na kālakacammaparikkhaṭā upāhanā dhāretabbā... na luvakacammaparikkhaṭā upāhanā dhāretabbā, yo dhāreyya, āpatti dukkaṭassā”ti (mahāva. 246) – vacanato sīhacammādiaparikkhaṭāpi upāhanā na vaṭṭati. Tattha **sīhacammaparikkhaṭā** nāma pariyaṅtesu cīvare anuvātam viya sīhacammam yojetvā katā. Esa nayo sabbattha. **Luvakacammaparikkhaṭāti**

pakkhibilālacammaaparikkhaṭā. Etāsupi yā kāci taṃ cammaṃ apanetvā dhāretabbā.

“Na, bhikkhave, kaṭṭhapādūkā dhāretabbā... na tālapattapādūkā... na veļupattapādūkā, na tinapādūkā... na muñjapādūkā, na pabbajapādūkā... na hintālapādūkā, na kamalapādūkā... na kambalāpādūkā... na sovannapādūkā... na rūpiyamayā pādūkā... na mañimayā... na veļuriyamayā... na phalīkamayā... na kamsamayā... na kācamayā... na tipumayā... na sīsamayā... na tambalohamayā... na kāci sañkamanīyā pādūkā dhāretabbā, yo dhāreyya, āpatti dukkaṭassā”ti (mahāva. 250-251) – vacanato yena kenaci tinena vā aññena vā katā yā kāci sañkamanīyā pādūkā na dhāretabbā. “Anujānāmi, bhikkhave, tisso pādūkā dhuvaṭṭhāniyā asañkamanīyāyo, vaccapādūkāṃ passāvapādūkāṃ ācamaṇapādūkā”nti (mahāva. 251) – vacanato pana bhūmiyaṃ suppatitṭhitā niccalā asaṃhāriyā vaccapādūkādī tisso pādūkā paribhuñjitum vaṭṭanti.

“Na, bhikkhave, saupāhanena gāmo pavisitabbo, yo paviseyya, āpatti dukkaṭassā”ti (mahāva. 259) vacanato saupāhanena gāmo na pavisitabbo. “Anujānāmi, bhikkhave, gilānena bhikkhunā saupāhanena gāmaṃ pavisitu”nti (mahāva. 256) vacanato pana yassa pādā vā phālītā pādakhilā vā ābādhō pādā vā dukkhā honti, yo na sakkoti anupāhano gāmaṃ pavisitum, evarūpena gilānena saupāhanena gāmaṃ pavisitum vaṭṭati. “Anujānāmi, bhikkhave, ajjhārāme upāhanam dhāretum ukkaṃ paḍipam kattarandaṇḍa”nti (mahāva. 249) vacanato ajjhārāme agilānassapi upāhanam dhāretum vaṭṭati.

“Na, bhikkhave, ācariyesu ācariyamattesu upajjhāyesu upajjhāyamattesu anupāhanesu cañkamamānesu saupāhanena cañkamitabbam, yo cañkameyya, āpatti dukkaṭassā”ti (mahāva. 248) – vacanato ācariyāḍisu anupāhanesu cañkamantesu saupāhanena na cañkamitabbam. Ettha (mahāva. aṭṭha. 248) ca pabbajācariyo upasampadācariyo nissayācariyo uddesācariyoti ime cattāropi idha **ācariyā** eva. Avassikassa chabbasso ācariyamatto. So hi catuvassakāle taṃ nissāvā vacchati. Evaṃ ekavassassa sattavasso, duvassassa aṭṭhavasso, tivassassa navavasso, catuvassassa dasavassoti imepi **ācariyamattā** eva. Upajjhāyassa sandiṭṭhasambhattā pana sahāyabhikkhū, ye vā pana keci dasavassehi mahantatarā, te sabbepi **upajjhāyamattā** nāma. Ettakesu bhikkhūsu anupāhanesu cañkamantesu saupāhanassa cañkamato āpatti.

“Na, bhikkhave, mahācammāni dhāretabbāni sīhacammaṃ byagghacammaṃ dīpicammaṃ, yo dhāreyya, āpatti dukkaṭassā”. “Na, bhikkhave, gocammaṃ dhāretabbam, yo dhāreyya, āpatti dukkaṭassā”. “Na, bhikkhave, kiñci cammaṃ dhāretabbam, yo dhāreyya, āpattidukkaṭassā”ti (mahāva. 255) – vacanato majjhimadesa sīhacammādi yaṃ kiñci cammaṃ gaheṭvā pariharitum na vaṭṭati. Sīhacammādiñca pariharāneyeva paṭikkhepo kato. Bhūmattharaṇavasena pana aññattha aññharantena yaṃ kiñci cammaṃ paribhuñjitum vaṭṭati.

“Anujānāmi, bhikkhave, sabbapaccantimesu janapadesu cammāni attharaṇāni eļakacammaṃ ajacammaṃ migacamma”nti (mahāva. 259) vacanato pana paccantimesu janapadesu yaṃ kiñci (mahāva. aṭṭha. 259) eļakacammañca ajacammañca attharivā nipajjitum vā nisīditum vā vaṭṭati. Migacamme eñimigo vātamigo pasadamigo kurūṅgamigo migamātuko rohitamigoti etesamyeva cammāni vaṭṭanti, aññesaṃ pana –

Makkaṭo kālasīho ca, sarabho kadalīmigo;
Ye ca vālamigā keci, tesam cammaṃ na vaṭṭati.

Tattha **vālamigāti** sīhabyagghaachcharacchā. Na kevalaṇca eteveya, yesaṃ vā pana cammaṃ vaṭṭatīti vuttam, te ṭhapetvā avasesā antamaso gomahimsasasabilāradāyopī sabbe imasmim atthe “vālamigā”tveva veditabbā. Etesāñhi sabbesaṃ pana cammaṃ na vaṭṭati.

“Na, bhikkhave, yānena yāyitabbam, yo yāyeyya, āpatti dukkaṭassā. Anujānāmi, bhikkhave, gilānassa yāna”nti (mahāva. 253) vacanato agilānena bhikkhunā yānena na gantabbam. Katarāṃ pana yānaṃ kappati, katarāṃ na kappatīti? “Anujānāmi, bhikkhave, purisayuttam hatthavaṭṭakam. Anujānāmi, bhikkhave, sivikaṃ pāṭaṅki”nti (mahāva. 253) vacanato purisayuttam hatthavaṭṭakam sivikā pāṭaṅki ca vaṭṭati. Ettha ca purisayuttam itthīsārathi vā hotu purisāsārathi vā, vaṭṭati, dhenuyuttam pana na vaṭṭati. Hatthavaṭṭakam pana itthiyo vā vaṭṭentu purisā vā, vaṭṭatiyeva.

57. “Anujānāmi, bhikkhave, ahatānaṃ dussānaṃ ahatakappānaṃ diguṇam saṅghātim ekacciyaṃ uttarāsāṅgam ekacciyaṃ antaravāsakam, utuddhatānaṃ dussānaṃ catugguṇam saṅghātim diguṇam uttarāsāṅgam diguṇam antaravāsakam, pamsukūle yāvadattham, pāpanike ussāho karaṇīyo”ti (mahāva. 348) vacanato adhoṭānaṃ (mahāva. aṭṭha. 348) ekavāraṃ dhoṭānaṃ vatthānaṃ dupaṭṭā saṅghāti kātābbā, uttarāsāṅgo antaravāsako ca ekapaṭṭo kātābbō. Utuddhatānaṃ pana hatavattānaṃ pilotikānaṃ saṅghāti catugguṇā kātābbā, uttarāsāṅgo antaravāsako ca dupaṭṭo kātābbō, pamsukūle pana yathārucci kātābbam. Antarāpanato patitapilotikācivarepi ussāho karaṇīyo, pariyesanā kātābbā, paricchedo pana natthi, paṭṭasatampi vaṭṭati. Sabbamidam sādiyantassa bhikkhuno vuttam. Tisu pana cīvaresu dve vā ekaṃ vā chinditvā kātābbam. Sace nappahoti, āgantukapattam dātābbam. Āgantukapattāñhi appahonake anuññatāṃ. Vuttañhetam –

“Anujānāmi, bhikkhave, dve chinnaṅkāni ekaṃ acchinnaṅkanti. Dve chinnaṅkāni ekaṃ acchinnaṅkam nappahoti. Bhagavato etamattham ārocesum. Anujānāmi, bhikkhave, dve acchinnaṅkāni ekaṃ chinnaṅkanti. Dve acchinnaṅkāni ekaṃ chinnaṅkam nappahoti. Bhagavato etamattham ārocesum. Anujānāmi, bhikkhave, anvādhikampi āropetum. Na ca, bhikkhave, sabbam acchinnaṅkam dhāretabbam, yo dhāreyya, āpatti dukkaṭassā”ti (mahāva. 360).

Tasmā sace pahoti āgantukapattam, na vaṭṭati, chinditabbameva.

“Na, bhikkhave, potthako nivāsetabbo, yo nivāseyya, āpatti dukkaṭassā. Na, bhikkhave, sabbānilakāni cīvarāni dhāretabbāni... na sabbapītākāni... na sabbalohitākāni... na sabbamañjīṭṭhākāni... na sabbakaṇṇhāni... na sabbamahāraṅgarattāni... na sabbamahāñāmarattāni... na acchinnaṇḍasāni... na dīghadasāni... na pupphadasāni... na phaladasāni cīvarāni dhāretabbāni... na kañcukam... na tirīṭṭakam... na veṭṭhanam dhāretabbam, yo dhāreyya, āpatti dukkaṭassā”ti (mahāva. 371-372) – vacanato potthakādīni na dhāretabbāni. Tattha (mahāva. aṭṭha. 371-372) **potthakoti** makacimayo vuccati, akkadussakadalidussaerakadussāniṃ potthakagatikāneva. **Sabbānilakādīni** rajanam dhoṭivā puna rajitvā dhāretabbāni. Na sakkā ce honti dhoṭitum, paccattharaṇāni vā kātābbāni. Tipaṭṭācīvarassa vā majje dātābbāni. Tesam vaṇṇanāntam upāhanāsu vuttanayameva. **Acchinnaṇḍasādīghadasāni** dasā chinditvā dhāretabbāni. **Kañcukam** labhitvā phāletvā rajitvā paribhuñjitum vaṭṭati. **Veṭṭhanepi** eseva nayo. **Tirīṭṭakam** pana rukkhacchallimayam, taṃ pādapuñchanim kātum vaṭṭati.

58. “Na, bhikkhave, adhammakammaṃ kātābbam, yo kareyya, āpatti dukkaṭassā. Anujānāmi, bhikkhave, adhammakamme kayiramāne patikkositu”nti (mahāva. 154) vacanato adhammakammaṃ na kātābbam, kayiramānañca nivāretabbam. Nivārentehi ca “anujānāmi, bhikkhave, catūhi pañcahi patikkosituṃ, dvīhi tīhi dīṭṭhim āvikāṭum, ekena adhiṭṭhāṭum ‘na metam khamatī’”ti (mahāva. 154) vacanato yattha nivārentassa bhikkhuno upaddavaṃ karonti, tattha ekakena na nivāretabbam. Sace cattāro pañca vā honti, nivāretabbam. Sace pana dve vā tayo vā honti, “adhammakammaṃ idaṃ, na metam khamatī”ti evaṃ aññassa santike attano dīṭṭhi āvikāṭābbā. Sace ekova hoti, “na metam khamatī”ti adhiṭṭhātabbam. Sabbañcetam tesam anupaddavatthāya vuttam.

59. “Na, bhikkhave, anokāsakato bhikkhu āpattiyā codetabbo, yo codeyya, āpatti dukkaṭassā”ti (mahāva. 153) vacanato codentena “karotu me āyasmā okāsam, aham taṃ vattukāmo”ti evaṃ okāsam kārapetvā codetabbo. Adhippāyabhedo panettha veditabbo (mahāva. aṭṭha. 2.389). Ayañhi adhippāyo nāma cāvanādhippāyo akkosādhippāyo kammādhippāyo vuttānādhippāyo uposathapavāraṇaṭṭhapanādhippāyo anuvijjanādhippāyo dhammakathādhippāyoti anekavidho. Tattha purimesu catūsu adhippāyesu okāsam akārāpentassa dukkatam, okāsam kārapetvāpi sammukhā amūlakena codentassa saṅghādiseso, amūlakena saṅghādisesena codentassa pācītiyayā, amūlikāya ācāravipattiyā codentassa dukkaṭam, akkosādhippāyena vadantassa pācītiyayā. Asammukhā pana sattahipi āpattikkhandhehi vadantassa dukkaṭam, asammukhā eva sattavidhampi kammam karontassa dukkaṭameva. **Kurundiyaṃ** pana “vuttānādhippāyena ‘tvam imam nāma āpattim āpanno, taṃ patikarohī’”ti vadantassa okāsakiccam natthi”ti vuttam. Uposathapavāraṇam ṭhapentassapi okāsakammaṃ natthi, ṭhanakhettam pana jānitabbam “suñātu me, bhante, saṅgho, ajujposatho pannaraso, yadi saṅghassa pattakallam, saṅgho uposatham kare”ti.

Etasmiñhi **re-kāre** anattikkanteyeva ṭhapetum labbhati, tato paraṃ pana **yya-kāre** patte na labbhati. Esa nayo pavāraṇāya.

Anuvijjakassapi oṣaṭe vatthusmiṃ “atthetam tavā”ti anuvijjanādhippāyena vadantassa okāsakammaṃ natthi. Dhammakathikassapi dhammāsane nisīditvā “yo idañcañca karoti, ayaṃ bhikkhu assamaṇo”ti adinā nāyena anodissa dhammaṃ kathentassa okāsakammaṃ natthi. Sace pana odissa niyametvā “asuko ca asuko ca assamaṇo anupāsako”ti kathi, dhammāsano rohivā āpattim desetvā gantabbam. “Na, bhikkhave, suddhānaṃ bhikkhūnaṃ anāpattikānaṃ avatthusmiṃ akāraṇe okāso kārapetabbo, yo kārapēyya, āpatti dukkaṭassā”ti (mahāva. 153) vacanato suddhānaṃ bhikkhūnaṃ akāraṇe vatthusmiṃ okāso na kāretabbo. “Anujānāmi, bhikkhave, puggalaṃ tulayitvā okāsam kātu”nti (mahāva. 153) vacanato “bhūtameva nu kho āpattim vadatī, abhūta”nti evaṃ upaparikkhitvā okāso kātābbō.

60. “Na, bhikkhave, saddhādeyyam vinipātetabbam, yo vinipāteyya, āpatti dukkaṭassā”ti (mahāva. 361) vacanato saddhādeyyam na vinipātetabbam. ṭhapetvā mātāpitaro (mahāva. aṭṭha. 361) sesaññānaṃ dentopi vinipāteyeva, mātāpitaro pana rajje ṭhitāpi pathhayanti, dātābbam.

61. “Na, bhikkhave, santaruttarena gāmo pavisitabbo, yo paviseyya, āpatti dukkaṭṭassā”ti (mahāva. 362) vacanato santaruttarena gāmo na pavisitabbo.

62. “Pañcime, bhikkhave, paccayā saṅghātiyā nikkhepāya. Gilāno vā hoti, vassikasanketaṃ vā hoti, nadīpāragataṃ vā hoti, aggalaḡuttivihāro vā hoti, atthakathinaṃ vā hoti. Ime kho, bhikkhave, pañca paccayā saṅghātiyā nikkhepāyā”ti (mahāva. 362) – vacanato pana gahevā gantum asamatto gilāno vā hoti, vassikasanketādīsu vā aññatarāṃ kāraṇaṃ, evarūpesu paccayesu saṅghātiṃ aggalaḡuttivihāre ṭhapetvā santaruttarena gantum vaṭṭati. Sabbesveva hi etesu gilānavassikasanketanadīpāragamanaatthakathinabhāvesu aggalaḡuttiveva pamānaṃ, gutte eva vihāre nikkhipitvā bahi gantum vaṭṭati, nāgutte. Āraññakassa pana vihāro na sugutto hoti, tena bhaḡuddukhalikāya pakkhipitvā pāsānasusirarukkhasusirādīsu supāṭicchannesu ṭhapetvā gantabbāṃ. Uttarāsaṅgaantaravāsakānaṃ nikkhepepi imeyyeva pañca paccayā veditabbā.

63. “Na, bhikkhave, sambādhasa sāmāntā dvaṅgulā satthakammaṃ vā vatthikammaṃ vā kārāpetabbāṃ, yo kārāpeyya, āpatti thullaccayassā”ti (mahāva. 279) vacanato yathāparicchinne okāse (mahāva. aṭṭha. 279) yena kenaci satthena vā sūciyā vā kaṇṭakena vā sattikāya vā pāsānasakkhalikāya vā nakhena vā chindanaṃ vā phālanāṃ vā vijjhanāṃ vā lekhanāṃ vā na kātabbāṃ, sabbañhetāṃ satthakammameva hoti. Yena kenaci pana cammena vā vatthena vā vatthipiṇanampi na kātabbāṃ, sabbañhetāṃ vatthikammameva hoti. Ettha ca “**sambādhasa sāmāntā dvaṅgulā**”ti idam satthakammameva sandhāya vuttam, vatthikammaṃ pana sambādheyyeva patikkhittam. Tattha pana khāraṃ vā dātum yena kenaci rajjukena vā bandhitum vaṭṭati, yadi tena chijjati, succhinnaṃ. Aḡavadūdhrogepi satthakammaṃ na vaṭṭati, tasmā “aḡaḡam phāletvā bījāni uddharitvā arogaṃ karissāmi”ti na kātabbāṃ, aḡgītāpanabhesajjalepanesu pana patikkhepo natthi. Vaccamagge bhesajjamakkhitā āḡanavattī vā veḡunālīkā vā vaṭṭati, yāya khārakammaṃ vā karonti, telam vā pavesenti.

64. “Na, bhikkhave, nahāpitapubbena khurabhaḡaḡam pariharitabbāṃ, yo parihareyya, āpatti dukkaṭṭassā”ti (mahāva. 303) vacanato nahāpitapubbena (mahāva. aṭṭha. 303) khurabhaḡaḡam gahevā pariharitum na vaṭṭati, aññassa santakena pana kese chedetum vaṭṭati. Sace vetanaṃ gahevā chindati, na vaṭṭati. Yo anahāpitapubbo, tasseeva pariharitum vaṭṭati, taṃ vā aññaṃ vā gahevā kese chedetumpi vaṭṭati.

65. “Saṅghikāni, bhikkhave, bījāni puggalikāya bhūmiyā ropitāni bhāgaṃ datvā paribhuñjitabbāni. Puggalikāni bījāni saṅghikāya bhūmiyā ropitāni bhāgaṃ datvā paribhuñjitabbāni”ti (mahāva. 304) – vacanato puggalikāya bhūmiyā saṅghikesu bījesu ropitesu saṅghikāya bhūmiyā vā puggalikesu bījesu ropitesu dasamabhāgaṃ datvā paribhuñjitabbāṃ. Idam kira jambudīpe porānakacārittam, tasmā dasa koṭṭhāse katvā eko koṭṭhāso bhūmisāmikānaṃ dātabbo.

66. “Santi, bhikkhave, maggā kantārā appodakā appabhakkhā, na sukārā apātheyyena gantum. Anujānāmi, bhikkhave, pātheyyāṃ pariyesitum. Taḡḡulo taḡḡulattikhena, muggo muggattikhena, māso māsatthikhena, loṇaṃ lonattikhena, guḡo gulattikhena, telam telattikhena, sappi sappittikhena”ti (mahāva. 299) – vacanato tādīsam kantāraṃ nittharantena pātheyyāṃ pariyesitum vaṭṭati. Katham pana pariyesitabbanti? Sace (mahāva. aṭṭha. 296) keccisayameva ṇatvā denti, iccetāṃ kusalam. No ce denti, ṇātipavāritatṭhānaṃ vā bhikkhācāravattena vā pariyesitabbāṃ. Tathā alabhantena aññātikappavāritatṭhānaṃ yācivāpi gahevattabbāṃ. Ekadivāsena gamaṇīye magge ekabhattatṭhāya pariyesitabbāṃ. Dīghe addhāne yattakena kantāraṃ nittharati, tattakam pariyesitabbāṃ.

67. “Yam, bhikkhave, mayā ‘idam na kappati’ti appatikkhittam, tañce akappiyāṃ anulometi, kappiyāṃ paṭibhāti, taṃ vo na kappati. Yam, bhikkhave, mayā ‘idam na kappati’ti appatikkhittam, tañce kappiyāṃ anulometi, akappiyāṃ paṭibhāti, taṃ vo na kappati. Yam, bhikkhave, mayā ‘idam kappati’ti ananuññātam, tañce akappiyāṃ anulometi, kappiyāṃ paṭibhāti, taṃ vo na kappati. Yam, bhikkhave, mayā ‘idam kappati’ti ananuññātam, tañce kappiyāṃ anulometi, akappiyāṃ paṭibhāti, taṃ vo na kappati”ti (mahāva. 305) – ime cattāro mahāpadese bhagavā bhikkhūnaṃ nayaggahaḡatṭhāya āha. Tattha dhammasaṅgāhakatṭherā suttam gahevā parimaddantā idam addasaṃsu. “Ṭhapetvā dhaññaphalarasa”nti satta dhaññarasāni “pacchābhattam na kappati”ti patikkhittāni. Tālanāḡikerapanasalaḡubujalābūkumbhaḡaḡapūsuphalatīpusaphalalūlūkāni nava mahāphalāni sabbañca aparanaṃ dhaññagatikameva. Taṃ kiñcāpi na patikkhittam, atha kho akappiyāṃ anulometi, tasmā pacchābhattam na kappati. Aṭṭha pānāni anuññātāni, avasesāni vettatintīnikamātulūḡakapīṭṭhakosambakaramandādikhuddakaphalapānāni aṭṭhapānagatikāneva. Tāni kiñcāpi na anuññātāni, atha kho kappiyāṃ anulometi, tasmā kappanti. Ṭhapetvā hi sānulomaṃ dhaññaphalarasaṃ aññaṃ phalapānaṃ nāma akappiyāṃ natthi, sabbam yāmakkālikamevāti **kurundiyaṃ** vuttam.

Bhagavatā – “anujānāmi, bhikkhave, cha cīvarāni khomaṃ kappāsīkam koseyyāṃ kambalam sānaṃ bhaṅga”nti (mahāva. 339) cha cīvarāni anuññātāni, dhammasaṅgāhakatṭherēhi tesam anulomāni dukūlam pattunnaṃ cīnapaṭṭam somārapaṭṭam iddhimayaṃ devadattiyanti aparāni cha anuññātāni. Tattha **pattunṇanti** pattunṇadese pānakehi sañjāvatṭham. Dve paṭāni desanāmeneva vuttāni. Tīni koseyyassa anulomāni, dukūlam sānassa, itarāni dve kappāsīkassa vā sabbesaṃ vā.

Bhagavatā ekādasa patte patikkhipitvā dve pattā anuññātā lohapatto ca mattikāpatto ca. Lohathālakam mattikāthālakam tambalohathālakanti tesameyyeva anulomāni. Bhagavatā tayo tumbā anuññātā lohatumbo kaṭṭhatumbo phalatumboti. Kuḡḡikā kañcanaḡo udakatumboti tesameyyeva anulomāni. **Kurundiyaṃ** pana “pānīyasankhapānīyasaraḡavākānaṃ ete anulomā”ti vuttam. Paṭīkā sūkarantanti dve kāyabandhanāni anuññātāni. Dussapaṭṭena rajjukena ca katakāyabandhanāni tesameyyeva anulomāni. Setacchattam kilāñjacchattam paṇnacchattanti tīni chattāni anuññātāni. Ekapaṇnacchattam tesameyyeva anulomanti iminā nayena pāḡiñca aṭṭhakathañca anupekkhitvā aññāni kappiyāḡkappiyānaṃ anulomāni vinayadharena veditabbāni.

68. Vinayadharo (pāci. aṭṭha. 438) ca puggalo vinayapariyattimūlake pañcānisamse chānisamse sattānisamse aṭṭhānisamse navānisamse dasānisamse ekādāsānisamse labhati. Katame pañcānisamse labhati? Attano sīlakkhandhaguttīdāke. Vuttañhetam –

“Pañcime, bhikkhave, ānisamsā vinayadhare puggale. Attano sīlakkhandho sugutto hoti surakkhito, kukkucapakatānaṃ paṭisaraṇaṃ hoti, visārado saṅghamajjhe voharati, paccatthike sahadhammena suniggahitaṃ niggaṇhāti, saddhammatṭhitiyā paṭipanno hoti”ti (pari. 325).

Kathamassa **attano sīlakkhandho sugutto hoti surakkhito**? Idhekacco bhikkhu āpattim āpajjanto chahākārehi āpajjati alajjītā, aññānatā, kukkucapakatā, akappiye kappiyasaññītā, kappiye akappiyasaññītā, satisammosā. Katham **alajjītāya** āpajjati? Akappiyabhāvaṃ jānantoyeva madditvā vītikkaṃam karoti. Vuttampi cetam –

“Sañcicca āpattim āpajjati, āpattim paṇigūhāti;
Agatigamañca gacchati, ediso vuccati alajjipuggalo”ti. (pari. 359);

Katham **aññāpatāya** āpajjati? Aññānapuggalo hi mando momūho kattabākattabbam aḡānanto akattabbam karoti, kattabbam virādheti. Evaṃ aññānatāya āpajjati. Katham **kukkucapakatāya** āpajjati? Kappiyāḡkappiyāṃ nissāya kukkuce uppane vinayadharam pucchitvā kappiyam ce, kattabbam siyā, akappiyam ce, na kattabbam, ayam pana “vaṭṭati”ti madditvā vītikkaṃameyyeva. Evaṃ kukkucapakatāya āpajjati.

Katham **akappiye kappiyasaññītāya** āpajjati? Acchamaṃsam “sūkaramaṃsa”nti khādāti, dīpimaṃsam “migamaṃsa”nti khādāti, akappiyabhōjanaṃ “kappiyabhōjana”nti bhūñjati, vikāle kālasaññāya bhūñjati, akappiyapānakaṃ “kappiyapānaka”nti pivati. Evaṃ akappiye kappiyasaññītāya āpajjati. Katham **kappiye akappiyasaññītāya** āpajjati? Sūkaramaṃsam “acchamaṃsa”nti khādāti, migamaṃsam “dīpimaṃsa”nti khādāti, kappiyabhōjanaṃ “akappiyabhōjana”nti bhūñjati, kāle vikālasaññāya bhūñjati, kappiyapānakaṃ “akappiyapānaka”nti pivati. Evaṃ kappiye akappiyasaññītāya āpajjati. Katham **satisammosā** āpajjati? Sahaseyyacīvaravipavāsabhesajjācīvarakālātīkamanapaccayā āpattim satisammosā āpajjati. Evamidhekacco bhikkhu imehi chahi ākārehi āpattim āpajjati.

Vinayadharo pana imehi chahākārehi āpattim na āpajjati. Katham **lajjītāya** nāpajjati? So hi “passatha bho, ayam kappiyāḡkappiyāṃ jānantoyeva paṇṇattivītikkaṃam karoti”ti imam parūpavādāḡ rakkhantopi nāpajjati. Evaṃ lajjītāya nāpajjati, sahasā āpannampi desanāgāminim deḡetvā vuttāḡāgāminiyā vuttāḡahitvā suddhante paṭīṭṭhāti. Tato –

“Sañcicca āpattim nāpajjati, āpattim na paṇigūhāti;
Agatigamañca na gacchati, ediso vuccati lajjipuggalo”ti. (pari. 359) –

Imasmiṃ lajjibhāve paṭīṭṭhitova hoti.

Katham **ñāpatāya** nāpajjati? So hi kappiyāḡkappiyāṃ jānāti, tasmā kappiyameyyeva karoti, akappiyam na karoti. Evaṃ ñānatāya nāpajjati. Katham **akukkucapakatāya** nāpajjati? Kappiyāḡkappiyāṃ nissāya kukkuce uppane vatthum oloketvā mātīkam padabhājanaṃ antarāpattim anāpattim oloketvā kappiyam ce hoti, karoti, akappiyam ce, na karoti. Evaṃ akukkucapakatāya nāpajjati. Katham **akappiye kappiyasaññītāya** nāpajjati? So hi kappiyāḡkappiyāṃ jānāti, tasmā akappiye kappiyasaññī na hoti, kappiye

akappiyasaññi na hoti, suppatiṭṭhita cassa sati hoti, adhiṭṭhātabbam adhiṭṭheti, vikappetabbam vikappeti. Iti imehi chahi ākārehi āpatim nāpajjati. Anāpajjanto akhaṇdasīlo hoti, parisuddhasīlo hoti. Evamassa attano silakkhandho sugutto hoti surakkhito.

Katham **kukkuccapakatānaṃ paṭisaraṇaṃ hoti?** Tiroraṭṭhesu tirojanapadesu ca uppannakukkuccā bhikkhū “asukasmim kira vihāre vinayadharo vasati”ti dūratova tassa santikaṃ āgantvā kukkuccam pucchanti. So tehi katassa kammassa vatthum oloketvā āpatānāpattigarukalahukādibhedam sallakkhetvā desanāgāminim desāpetvā, vuttānagāminiyā vuttāhāpetvā suddhante patiṭṭhāpeti. Evaṃ kukkuccapakatānaṃ paṭisaraṇaṃ hoti.

Visārado saṅghamajjhe voharati avinayadharassa hi saṅghamajjhe kathentassa bhayaṃ sārājjam okkamati, vinayadharassa taṃ na hoti. Kasmā? “Evaṃ kathentassa doso hoti, evaṃ na doso”ti ñatvā kathanato.

Paccatthike sahadhammena suniggahitaṃ niggaṇhātī ettha dvidhā paccatthikā nāma attapaccatthikā ca sāsanaṃ paccatthikā ca. Tattha mettīyabhūmajakā ca bhikkhū vadḍho ca licchavī amūlakena antimavatthunā codesum, ime **attapaccatthikā** nāma. Ye pana aññepi dussilā pāpadhammā, sabbete attapaccatthikā. Viparītadassanā pana ariṭṭhabhikkhukāntakasāmaṇeresālīkavajjiputtakā paripahāraaññānakānkāhāvitaraṇādivādā mahāsaṅghikādayo ca abuddhasāsanaṃ “buddhasāsana”nti vatvā katapaggahā **sāsanaṃ paccatthikā** nāma. Te sabbepi sahadhammena sahaṅgāna vacanena yathā taṃ asaddhammaṃ patiṭṭhāpetum na sakkonti, evaṃ suniggahitaṃ katvā niggaṇhātī.

Saddhammatṭhiyā paṭipanno hotī ettha pana tividho saddhammo pariyattipatiṭṭhiyādigamavasena. Tattha teṭṭakam buddhavacanaṃ **pariyattisaddhammo** nāma. Terasa dhutaṅgaṃ cuddasa khandhakavattāni dveasīti mahāvattānīti ayaṃ **paṭipattisaddhammo** nāma. Cattāro maggā ca cattāri phalāni ca, ayaṃ **adhigamasaddhammo** nāma.

Tattha keci therā “yo vo, ānanda, mayā dhammo ca vinayo ca desito paññatto, so vo mamaccayena satthā”ti iminā suttana (dī. ni. 2.216) “sāsanaṃ pariyatti mūla”nti vadanti. Keci therā “ime ca subhadda bhikkhū sammā vihareyyum, asuñño loko arahantehi assā”ti iminā suttana (dī. ni. 2.214) “sāsanaṃ paṭipatti mūla”nti vatvā “yāva pañca bhikkhū sammāpaṭipannā samvijjanti, tāva sāsanaṃ thitaṃ hotī”ti āhamsu. Itare pana therā “pariyattiyā antarāhitāya suppaṭipannassapi dhammābhisamayo natthī”ti vatvā āhamsu “sacepi pañca bhikkhū cattāri pārājikāni rakkhakā honti, te saddhe kulaputte pabbājetvā paccantime janapade upasampādetvā dasavaggaṃ gaṇaṃ pūretvā majjhimaṃjanapade upasampadāṃ karissanti, etenupāyena vīsativaggaṃ saṅghaṃ pūretvā attanopi abbhānakammam katvā sāsanaṃ vuddhiṃ virūhiṃ gamayissanti. Evamayaṃ vinayadharo tividhassapi saddhammassa ciraṭṭhiyā paṭipanno hotī”ti. Evamayaṃ vinayadharo ime tāva pañcānisamse paṭilabhatī veditabbo.

Katame chānisamse labhatī? Tassādheyyo uposatho pavāraṇā saṅghakammam pabbajā upasampadā, nissayaṃ deti, sāmaṇeraṃ upaṭṭhāpeti. Yepi ime cātuddasiko, pannarasiko, sāmaggiuposatho, saṅghe uposatho, gane uposatho, puggale uposatho, suddheso, pārisuddhi, adhiṭṭhānauposatho nava uposathā, sabbe te vinayadharāyattā, yāpi ca imā cātuddasikā, pannarasikā, sāmaggiupavāraṇā, saṅghe pavāraṇā, gane pavāraṇā, puggale pavāraṇā, tevācīkā pavāraṇā, dhevācīkā pavāraṇā, samānavassikā pavāraṇāti nava pavāraṇā, tāpi vinayadharāyattā eva, tassa santakā, so tāsam sāmi.

Yānipi imāni apalokanakammam ñattikammam ñattitūtiyakammam ñatticatutthakammanti cattāri saṅghakammāni, yā cāyaṃ upajjhāyena hutvā kulaputtānaṃ pabbajā ca upasampadā ca kātabbā, ayampi vinayadharāyattāva. Na hi añño dviṭṭakadharopi evaṃ kātum labhati, so eva nissayaṃ deti, sāmaṇeraṃ upaṭṭhāpeti, añño neva nissayaṃ dātum labhati, na sāmaṇeraṃ upaṭṭhāpetum. Teneva “na, bhikkhave, ekena dve sāmaṇerā upaṭṭhāpetabbā, yo upaṭṭhāpeyya, āpatti dukkaṭassā”ti (mahāva. 101) paṭikkhipitvā puna anujānanteṇepi “anujānāmi, bhikkhave, byattena bhikkhunā ekena dve sāmaṇere upaṭṭhāpetum, yāvatake vā pana ussahati ovaditum anusāsītum, tāvatake upaṭṭhāpetu”nti (mahāva. 105) byattasseva sāmaṇerupaṭṭhāpanaṃ anuññātam. Sāmaṇerupaṭṭhāpanaṃ paccāsīnto pana vinayadharassa santike upajjham gāhāpetvā vattapaṭipattim sādītum labhati. Ettha ca nissayaṇānaṃ sāmaṇerupaṭṭhānaṃ ekamaṅgam. Iti imesu chasu ānisamsesu ekena saddhim purimāni pañca cha honti. Dvīhi saddhim satta, tīhi saddhim aṭṭha, catūhi saddhim nava, pañcahi saddhim dasa, sabbehiṭṭepi saddhim ekādasāti evaṃ vinayadharo puggalo pañca cha satta aṭṭha nava dasa ekādasā ca ānisamse labhatī veditabbo.

Mahānisamsamiccevaṃ, kosallaṃ vinaye sadā;
Patthentettha kātabbo, abhiyogo punappunanti.

Iti pālimuttakavinayavinicchayasāngahe

Pakiṇṇakavinicchayakathā samattā.

Ñiṭṭhito cāyaṃ pālimuttakavinayavinicchayasāngaho.

Nigamanakathā

Ajjhesito narindena, sohaṃ **parakkamabāhunā**;
Saddhammatṭhitikāmena, sāsanaṃjotakārīnā.

Teneva kārite ramme, pāsādasatamaṇḍite;
Nānādumagaṇākiṇṇe, bhāvanābhiraṭālaye.

Sītalūdakasampanne, vasam **jetavane** imam;
Vinayasaṅgahaṃ saram, akāsi yoginaṃ hitam.

Yaṃ siddham iminā puññaṃ, yañcaññaṃ pasutaṃ mayā;
Etena puññaṃkamma, dutiye attasambhave.

Tāvatiṃse pamodento, silācāragune rato;
Alaggo pañcakāmesu, patvāna paṭṭhamam phalam.

Antime attabhāvamhi, metteyyam munipuṅgavam;
Lokaggapuggalam nātham, sabbasattahite ratam.

Disvāna tassa dhīrassa, sutvā saddhammedesanaṃ;
Adhigantvā phalam aggam, sobheyyam jinasāsanaṃ.

Vinayasaṅgaha-aṭṭhakathā ñiṭṭhitā.